DOCUMENTE BÂRLĂDENE

VOLUMUL III

ACTE DE PROPRIETATE DE ALE MOȘIILOR PĂLĂDEȘTI

ÎNSOȚITE DE O CONDICUȚA ȘI UN CATASTIV

CU UN HRISOV IN FACSIMIL ŞI PATRU HĂRŢI

DE

PREOTUL IOAN ANTONOVICI

Econom-Stavrofor. Licențiat în Teologie. Profesor. Membru în Consistoriul Superior Bisericesc. Membru corespondent al Comisiunii Monumentelor Istorice, pentru Județul Tutova.

BÂRLAD
TIPOGRAFIA ŞI LEGĂTORIA DE CĂRŢI CONST. D. LUPAŞCU
1915

PREFAȚA

Cu ajutorul lui D-zeu am ajuns la publicarea volumului al III-lea de «Documente Bârlădene». In prefața vol. I, făgăduind scoaterea a trei volume, ziceam: «In al III-lea (voiu publicà) pe acele (documente) găsite pe la diferite persoane particulare cari au sau au avut proprietăți înlăuntru, sau în împrejurimele orașului Bârlad». Grație unei îngrijite păstrări a tot ce a rămas dela străbuni, d-l Ioan Em. Pallady, mare proprietar și deputat, vlăstar al vestitei familii Pălădești din Moldova, cari a dat țerii atâți barbați însemnați, mi-a pus la dispoziție, incepând de acum 10 ani, tot materialul ce a avut în casă (acte, condici, catastive); ba, a mai adunat și de pe la rudele d-sale pe unde documentele ajunsese cu prilejul împărțirei moșiilor, cu timpul, între ele. Mulțimea aceasta de documente Pălădești, din cari pe unele le-am primit chiar acum de curând,[1]) — cum și aflarea din nou a multor altor documente importante, privitoare la Bârlad,— mă pune în pozițiune ca, în afară de acest vo-

1). Intre aceste se găsesc din cele publicate de d-l N. Iorga în vol. XVI p. 181-219.

lum, să mai public încă alte 2 volume, al IV-lea şi al V-lea.

In volumul de faţă, public documente Pălădeşti ce erau copièle încă din anul 1767 într'o Condică, desigur din ordinul vel vornicului Ioniţă Palade. Condica aceasta care are înălţimea de 30 şi lăţimea de 20 c. m., e legată în carton cu piele cafenie închisă, cu înfloriturі aurite, şi conţine 194 file, din care numai 143 sunt scrise. Pe prima pagină, —între o înflorіtură frumoasă deasupra şi alta mai mică dedesupt,—se află, drept titlu, următoarea însemnare: «Scrisu-s'au aceastâ adunare de toate scrisorile în zilele Pre luminatului Domnului Noi Grigori Ioan Calimah Voevoda let 1767". Scriitorul a lasat la o parte toate iscăliturile, fără a-şi da seamă că acestea nu trebuiau să lipsească. De altfel, a fost conştiincios în copièrea actelor. Eu însă, pe unde am avut la îndemână originalele, am înlocuit còpiile din Condică. Ba, pentru moşiile: Bacanii, Zmeenii şi Românii, cari n'au nici un act în Condică, n'am servit de însuşi originalele[1]). Scriitorul n'a avut de unde să le copieze pentru că moşiile amintite, nu erau în posesiunea lui Ioniţă I. Palade, ci în a altor fraţi de-ai lui, Toader şi Neculai [2])

In **Adaos**, pe lângă câte-va acte, am pus şi însemnările ce am găsit într'o condicuţă şi un catastiv, prima înfiinţată de Ion Palade în 1703, pentru trecut în ea mile Domneşti, dar în care alţi urmaşi de-ai lui au înregistrat câte-ceva; şi a doua, scrisă de mâna aceluiaş Ion Palade, începută în 1727 şi terminată în 1733, prin care îşi însamnă averea sa în: moşii, vii vecini şi robi, arătând şi modul cum o împarte la cei 5 feciori şi 4 fete ale sale.

1). Din cari o parte, în slavonă, au fost încredinţate de mine d-lui Gh. Ghibănescu, care le-a tradus şi publicat în „Surete şi Izvoade", vol. II şi III, anul 1907.

2) A se vedeà volumul de faţă, pagina 305 şi 313.

Toate actele din volumul acesta sunt de un mare preț, nu numai pentru cunoașterea familiei Pallady, dar mai ales pentru orașul Bârlad, a cărui viață a fost și este strâns legată de aceea a satelor apropiate sau mai depărtate, din jud. Tutova și chiar din alte părți. Publicarea și aranjarea lor însă în grupe, pe sate, sau moșii, va fi de un real folos pentru intelectualii dela sate cari vor intreprinde scrieri de Monografii asupra comunelor respective, având la îndemână o parte din materialul istoric necesar.

Pentru orientarea cetitorului, am alăturat la fine și 4 hărți în care sunt arătate moșiile cu satele, bisericile și țintirimurile vechi, dintre care unele sunt de multă vreme dispărute. In acest loc, mă simt dator a semnală un rău, care de mult s'a practicat și se practică în toate colțurile țerii, cu absoluta neîngrijire de locurile pe unde au fost biserici cu cimitirele lor, expuse adesea celor mai urâte profanări,—ceea ce este o rușine pentru noi ca Români și creștini.

In transcrierea documentelor din acest volum, am continuat după aceleași norme stabilite la începutul volumului I. Asupra îndoelii ce s'a pus că n'aș fi cetit exact câte-va cuvinte în două documente publicate in vol. I și II,[1]) *declar că: Eu am cetit și publicat cu exactitate întocmai cum a fost în originale. Ca dovadă, dau la urmă în facsimile (pag. 392) pe două din cele indicate, anume:* **soronari** *și* **tăușì,** *despre care s'a zis că, pe întâiul l'aș fi cetit în loc de cuvântul* **soponari** *și pe-al doilea în loc de* **tăinuì**.

Cuvântul **soronari** *se găsește și în volumul de față, pag. 23, unde se vorbește de puțul* **soronarilor**. *In vol. XXII din «Studii și Documente», pag. 11, d-l N. Iorga vorbește de* **solarit**=*darea pe sare. Rădăcina acestui cuvânt este* **sol**=*sare. De aici cred că rezultă și numirea de* **solonari-soronari**=*sarari.*

1). *Analele Acad. Române*, seria II, t. XXXV, pag. 241.

Cât despre cuvântul **tăuşi**, *cu înţelesul de a ascunde, a tăinui, s'a găsit în popor şi de folclorişti.*[1])

Cu acest prilej, aduc călduroasele şi respectoasele mele mulţămiri Onor. Primării şi Prefecturi locale, Onor. Administraţiei Cassei Bisericii şi Cassei Şcoalelor, cum şi tuturor Onor. abonaţi, care au sprijinit imprimarea nu numai a celorlalte volume, dar şi a volumului de faţă.

Preotul I. Antonovici

Bârlad, 30 Iulie 1915.

[1]) Revista „Ion Creangă", an, V. Bârlad, Maiu 1915,—pag. 155.

DOCUMENTE BÂRLĂDENE

Acte de proprietate de ale moșiilor Pălădești.

A. DIN JUDEȚUL TUTOVA

1. Siliștea Cetățuia de lângă orașul Bârlad.

I.

1637 (7145) Aprilie 7. *Vasile Vodă Lupu dăruește lui Palade vel vameșul o siliște Cetățuia cu vad de moară pe pârăul Bârladului și cu locuri de iazuri pe pârăul Trestiana, ce este în ținutul Bârladului, ocolul Bârladului.*

† **Cu mila lui Dumnezeu Io Vasilie Voevod Domn țării Moldovei.** Facem știre cu această carte a noastră tuturor celor ce vor vedea-o sau o vor auzi cetindu-se, că acest adevărat și credincios boeriul nostru Păladie vel vameș au slujit cu dreptate și cu credință altor mai înnainte răposați Domni, ce au fost mai înnainte de noi, iar astă-zi slujăște și Domnii meli și țării noastre cu dreptate și credincioasă slujbă. Drept aceea, văzând noi a lui dreaptă și credincioasă slujbă către noi, i-am dăruit lui, miluindu l cu deosebită a noastră milă, și i-am dat, și i-am întărit, și l'am miluit dela noi în pământul nostru al Moldovei cu o siliște anume *Cetățuia*, cu vad de moară pe pârăul Bârladului și cu

1.

locuri de iazuri pe pârăul Trestienii, ce iaste în *ţinutul Bârladului*, care acest sat mai înnainte au fost drept al nostru Domnesc, *ţinând de ocolul târgului nostru al Bârladului*. Drept aceae, această de mai sus scrisă sileşte anume Cetaţuia, cu vad de moară pe pârăul Bârladului şi cu locuri de iazuri pe pârăul Trestianei, în gura Trestianii, să-i fie dela Domnie mea, boeriului nostru mai sus scris lui Paladi vel vameş, driaptă danie şi miluire, şi ocină şi moştenire, şi întăritură şi uric lui cu tot venitul, lui, şi copiilor lui, şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi tot neamului lui, cine să va alege mai de aproape, ne stricat niciodată în vecii vecilor. Hotarul de mai sus scris sat anume Cetăţuia să fie hotar din toate părţile după vechile sale hotare, pe unde au trăit din veci. Şi la aceasta iaste credinţa Domniei noastre de mai sus scris, Io Vasile Voevod, şi credinţa a prea iubitului fiiu al Domniei mele, Ioan Voevod, şi credinţa boerilor noştri: credinţa panului Savin Prăjescul vel vornic ţărei de jos, credinţa panului Dumitraşco Şoldan vel vornic ţării de sus, credinţa panului Gavril hatman şi părcalab Sucevei, credinţa panului Petriceico părcalab Hotinului, credinţa panului Zamfirachi părcalab Niamţului, credinţa panului Dumitraşco părcalab Romanului, credinţa panului Grigori Urechi spătariul, credinţa panului Apostol Catargiului postelnicul, credinţa panului Gheorghie paharnicul, credinţa panului Iordachi visternicul, credinţa panului Grama stolnicul, credinţa panului Dumitraşco comisul, şi credinţa tuturor boerilor noştri Moldoveneşti mari şi mici. Iar după viiaţa noastră şi Domnie cine va fi Domn din copiii noştri sau din niamu nostru, sau iarăşi pre cine Domnul Dumnezeu va alege a fi Domn ţării noastre a Moldovei, acela să nu strice a noastră danie, şi miluire, şi întocmire, ci să dea şi întăriască, pentru că-i iaste lui driaptă danie şi miluire şi slujitură; cine se va ispitì a călcà şi a stricà aciastă a noastră întocmire, acela să fie blăstămat şi de trei ori blăstămat de Domnul Dumnezău, făcătoriul ceriului

și al pământului, și de pre sfânta lui Maică, și de cei 12 sfinți verhovnici Apostoli, și de cei 4 Evangheliști, și de cei 318 sfinți părinți din cetatea Nicheii. și să aibă parte cu Iuda și cu Arie cel de trei ori blăstămat, întru ne sfârșiții veci și munci, amin. Iar pentru mai mare tărie și întăritură, tuturor de mai sus scrise, am poroncit credincios și cinstit boerului nostru panului Gavrilaș vel logofăt ca să scrie, și a noastră pecete să o atârne de această adevărată scrisoare a noastră.

S'au scris, în Iași, în anul 7145 Aprilie 7 zile, Ionașco Mânje.

Io Vasilie Voevod.

Gavril Matiaș vel logofăt

NOTĂ. Hrisovul, dupăcum se vede și în facsimil, e scris în slavonă pe pergament, de care ii atârnată pecetea cu inscripția (în trad. română): „† Pecetea lui Io Vasilie Voevod cu mila lui Dumnezeu Domn țării Moldovei, 7142". Se află la Acad Română între doc. Casei Obștiei, depuse spre păstrare de d-l N. Nicorescu, și a fost publicat de mine mai întâi în Doc. Bârlădene vol. II, p. 6—7, după o traducere făcută la 7 August 1813, iar acum, aici, după o nouă traducere făcută de d-l Stefan Nicolăescu, translatorul pentru l. slave dela Arhivele generale ale Statului, din București.

Pe îndoitura pergamentului e semnat: *Gavril Matiaș vel. logofăt.*

II.

Fără dată, probabil 1685. *Vasilca, giupâneasa (soția) lui Enachi Palade postelnicul, vinde lui Gavril Palade sulgerul și giupânesei lui, Alexandrei, partea de ocină ce o aveà de pe soțul său la satul Cetățuia.*

Adică eu *Vasilca postelniceasa* scriu și mărturisesc cu acest zapis al mieu, cum m'am sculat eu de bună voia mea, de nime silită nici asuprită, și am vândut partea mea de ocină ce am avut la sat la *Cetățue* de pre *giupânul mieu Enachi Palade*, am vândut-o d-lui *Gavril Palade sulgeriului și giupânesei d-lui Alixandrei*, drept 100 lei. Pentru acee să fie dumilorsale dreaptă ocină și moșie, și cumpărătură, cu tot vinitul acelui ho-

tar, din câmp, şi din ţarini, şi din fânaţ, şi cu vad de moară în Bârlad.

NOTĂ. La 7 Fevruarie 1685, Enachi Paladi postelnicul, fecior lui Toader Paladi visternicul (Doc. LX) şi acesta frate cu Gavril Paladi sulgerul, primeşte ca danie o porţiune de moşie în Mânzaţi dela călugărul Andrei Bole (A se vede mai departe doc. CLIII al părţilor de moşie din Mânzaţi, sub anul 1685), iar la 27 Iunie 1685, mătuşă-sa, Alexandra, soţia lui Gavril Paladi sulgerul, dă de zestre satul Cetăţuia fiicei sale, Vasilcăi, --în care intră desigur şi partea cumpărată cu zapisul defaţă dela soţia lui Enachi (A se vede mai departe doc. III al moşiei Cetăţuia sub anul 1685); urmează deci că *Enachi Paladi postelnicul a murit între 7 Fevruarie şi 27 Iunie 1685.* Iată de ce am datat acest document cu anul 1685.

III.

1685 (7193) Iunie 27. *Alexandra, soţia răposatului sulger Gavril Palade, dă de zestre satul Cetăţuia fiicei sale Vasilcăi, măritată, în a doua ei căsătorie, cu Gavriliţă Costachi vornicul.*

Adică eu Alexandra sulgeroaia a lui Gavril sulgeriul, scriu cu acest adivărat zapis al mieu, precum am dat satul Cetăţuia zestre fetei mele Vasâlcăi vornicesăi, a vornicului Gavriliţă, care sâleşte ieste la ţânutul Tutovii, pe apa Bârladului. Ce este dată de Vasâle Vodă d-sale lui Gavriliţă sulgeriul, cu vad de moară în apa Bârladului, şi în tot locul cu tot venitul. Acest loc l'am dat eu zestre Vasâlcăi, ca să-i fie moşie driaptă a ei şi a fiilor ei în veci.

NOTA. Documentul fiind transcris desigur cu data greşită, eu, din 7103 (1595), cum se află în Condică, am corectat-o în 7193 (1685) cum trebue să fi fost în original. Greşala a provenit din necetirea s'au scăparea din vedere la transcriere a cifrei zecimelor. Alexandra sulgeroaia este soţia lui Gavril Paladi sulgeriul. Vasilca, fiica acestora, fusese măritată întâi cu un fecior a lui Toma Cantacuzino vornicul şi, după moartea acestuia, s'a măritat cu Gavriliţă Costachi vornicul,--probabil în an. 1685, data docum. de faţă. Gavriliţă a murit, cred, în 1687, după întoarcerea din ţara Muntenească, unde fusese trimis într'o misiune politică de Constantin Vodă Cantemir. Gavriliţă Costachi Vornicul a avut însă cu Vasilca numai un singur copil, Toader, care a murit înainte de anul 1707,

moştenindu-l fratele său după mamă, Iordachi Toma Cantacuzino.
Siliştea Cetăţuia fiind dăruită, în anul 1637, de Vasile Vodă lui Păladi vameşul, lui Gavril deci nu-i va fi întărit, la timp, decât partea de moştenire.

Paladi, vameş şi apoi visternic, în anul 1642 Iunie 17 nu se mai află în viaţă (Vezi mai departe Doc. XXVIII).

IV.

1707 (7215) Martie 15. *Iordachi Toma (Cantacuzino) biv vel medelnicer, face danie mănăstirei Bursuci o jumătate din satul Trestiana sau Cetăţuia, pentru sufletul fratelui său Toader, a mamei sale Vasilcăi şi a bunicei sale Alexandrei sulgeroaea (soţia lui Gavril Paladi), iar pe cealaltă jumătate, din acel sat, o vinde aceleiaşi mănăstiri pentru nişte datorii ale fratelui său Toader.*

Adecă eu; *Iordachi Toma biv vel medelnicer*, scriu şi mărturisesc cu acest zapis al meu la mâna svenţiei sale părintelui egomănului de Bursuci, precum eu de nime silit nici asuprit, ci de a me bună voe am dat şi am dăruit giumătate de sat de Trestiana sfintii mănăstiri Bursucilor, unde este hramul svinţilor apostoli Petru şi Pavel: cu vad de moară şi loc de ţarini şi de fânaţ, şi cu tot locul şi tot venitul. *Cari această moşie ni iaste dela moşul nostru Gavril Paladi ce-au fost sulger mare şi a m(o)aşei noastre Alixandrei sulgeroaia. Deci moaşa noastră Alexandra sulgeroaia au dat ace moşie maică(i) noastre Vasâlcăi, fetei dumisale, iar dela maica noastră Vasilca s'au venit în parte lui Toader frăţâne-meu* şi, tâmplându-să moartea frăţâne-mieu, lui Toader, l'am îngropat la sfânta mănăstire la Bursuci. Şi fiind moaşa noastră Alexandra sulgeroaia, giupâneasa lui Gavril sulgerul, îngropată iarăş la Bursuci, am socotit şi am dat această giumătate de moşie din Trestiana danie sfintei mănăstiri Bursucilor, pentru sufletul moaşei noastre Alexandrei şi a lui Toader frăţinemieu, ca să fie în veci danie sfintei mănăstiri. Iar giumătate de sat de Trestiana am vândut'o iarăş sfintei

mănăstiri Bursuci drept 200 lei, iarăş, pentru datoriile frăţine-mieu lui Toader; şi aceşti bani, cari mai sus scriu, pe această giumătate de sat de Trestiana, iarăş mi-au făcut egomănul din Bursuci plată deplin în mânule mele. Iar cine din niamurile mele sau din săminţie me ar avè a zice cevâ, sau a respunde pentru această moşie, cu mine să-ş întrebe iar nu cu egomănul; căci eu, această giumătate de sat, *am dat'o pentru sufletul moaşei mele Alexandrei şi a măică-me Vasilcăi şi a frăţine-mieu lui Toader*; aşijdere şi cealaltă giumătate de sat ci am vândut'o, iarăş pentru datoriile frăţine-mieu lui Toader am vândut'o.

NOTA. Mănăstirea Bursucii se află în com. Epurenii, plasa Târgu, jud. Tutova. Ea este întemeiată de Gavril Costache, marele vornic al Ţării-de-jos, în anul 1682 Maiu 6, când a închinat'o mănăstirei Esfegmenon din Muntele Atos.

V.

1708 (7216) Maiu 5. *Ioan Paladi vel visternicul răscumpără moşia Cetăţuia, numită şi Trestiana, dela Aftanasie egumenul mănăstirii Bursucii, vândută acestuia de Iordachi Toma Cantacuzino.*

Adecă eu, Aftanasie egumenul dela Sfânta mănăstire Bursucii, scriu şi mărturisesc cu acest adevărat zapis al mieu la mâna d-sale lui Ion Paladi vel vist(ernic) precum să se ştie că am fost cumpărat eu o moşie anume silişte *Cetăţuea*, care se numeşte *Trestiana*, la ţinutul Tutovei, cu vad de moară în apa Bârladului, şi cu loc de heleştiu şi cu vad de moară pe apa Trestienii, şi cu tot venitul, dela d-lui Iordachi Toma Cantacuzino, nepotul d-sale, drept 170 lei bătuţi. *La care vânzare, ne tâmplându-se în acea vreme d-lui Ioan Paladi vel vist în ţară*, şi agiungându-l pe d-lui Iordachi Toma medelniceriul o nevoie, au venit de au căzut la mine cu rugăminte şi am fost cumpărat acel sat, care s'au pomenit mai sus, într'acei bani 170 lei bătuţi. După aceia au venit şi d-lui Ion Paladi vişt(ernicul) şi, aflând aceas-

tă moşie a moşilor săi vândută la mine, m'au tras la giudecată. Deci, eu, văzând cum fiind acea moşie de pe unchiul d-sale, Gavril Paladi, ce au fost sulgeriu mare, fratele răposatului părintele d-sale, Toader Paladi, ce-au fost vornic mare, singur m'am socotit că am fost cumpărat fără cali această moşie, că nu mi s'a cuvenit să încap; ce cunoscând cum iaste giudecata după *lege ţărei*, că mai volnic au fost d-lui să cumpere, fiind săminţie şi neam de aproape a lui Gavril Paladi sulgerul, şi la giudecată n'am mai eşit, ce de bună voia mea m'am învoit cu dumnalui Ion Paladi vesternicul de şi-au răscumpărat moşia aceasta dela mine. Şi mi-au dat banii deplin, capetele şi cu dobânda, cu tot 205 lei, 10 pot(ronici), bani gata, precum ne-am aşezat dinnaintea boerilor celor mari şi a mici.

VI.

1708 (7216) Maiu 7. *Mihai Vodă Racoviţă întăreşte lui Ion Paladi vel visternicul stăpânirea asupra silişlei Cetăţuea pe care o rescumpără dela Aftanasie egumenul de Bursuci cu 205 lei 10 potronici (capite şi dobândă).*

(Noi Mihai Racoviţă voevod, bojiiu milostiiu gospodar zemli Moldavscoi).

Precum au venit înnaintea Domniei mele şi dinnaintea a tuturor alor noştri moldoveneşti boeri a mari şi a mici al nostru credincios boeriu, dumnialui *Ion Paladi vel visternic*, şi ne-au arătat un zapis, făcut dinnaintea a tuturor boerilor celor mari şi a celor mici din Sfatul nostru, dela rugătoriul nostru *Aftanasie egumenul dela Bursuci*, scriind şi mărturisind cu acel adevărat zapis a lui: precum să se ştie că au fost cumpărat el o moşie, anume o silişte *Cetăţuia*, carele se numeşte *Trestiana*, la ţinutul Tutovii, cu vad de moară în apa Bârladului, şi cu alt vad de moară şi cu loc de heleşteu pe apa Trestienii, şi cu tot venitul, dela dumnealui *Iordachi Toma medelnicerul, nepotul d-sale lui Ion Paladi vel*

visternic, care s'au pomenit mai sus, drept 170 lei bătuți. Și într'acea vreme, la acea vânzare, nu s'a fost întâmplat aice în țară dumnealui Ion Paladi visternicul, — deci, ajungând o nevoe pe nepotul d-sale Iordachi Toma medelnicerul, a fost vândut acel sat, care s'a pomenit mai sus anume Cetățuia, rugătoriului nostru lui Aftanasie egumenul din Bursuci, într'acei bani ce scriim mai sus, 170 lei bani gata. Deci, după aceia vânzare, viind și dumnealui Ion Paladi visternicul în țară și aflând această moșie vândută, tras'au pe Aftanasie egumenul la întrebare; deci, Aftanasie egumenul, văzând cum fiind ace moșie de pe moșii dumisale lui Ion Paladi visternicul, de pe *Gavril Paladi ce-au fost vel sulger*, fratele răposat părintele d-sale lui *Toader Paladi ce au fost vornic mare*, s'au socotit singur că n'a fost cu cale să încapă a cumpără această moșie,—căci, după lege țării, mai volnic este să cumpere dumnialui Ion Paladi vel visternicul, căci a fost moșie dreaptă de pe moșii d-sale; și la giudecată n'au vrut să mai iasă, ce de a lor bună voe s'au învoit cu d-lui Ion Paladi vel visternicul ca să-și ia banii înnapoi. Deci, boeriul nostru Ion Paladi vel visternicul, îndată s'au sculat și i-au întors banii înnapoi, însă cu dobândă cu tot, și i-au dat în mână rugătoriului nostru Aftanasie egumenul ot Bursuci 205 lei 10 p(o)t(ronici), dinnaintea dumilorsale boerilor celor mari și a mici, carii sânt iscăliți la zapisul lui Aftanasie, egumenul ot Bursuci, de și-au rescumpărat moșie moșilor săi; care, această moșie, și moșilor dumisale lui Ion Paladi vist. au fost cu uric de danie și de miluire dela răposatul Vasile Vodă.

Deci și Domnie mea, dacă am văzut acel zapis de învoială și între dânșii tocmală și plată deplină la mâna rugătorului nostru Aftanasie egumenul ot Bursuci, iar Domnie mea încă m'am milostivit și dintru a noastră osebită milă am dat și am întărit pe acel sat, ce scrie mai sus anume Cetățuia, care se numește Trestiana, cu vad de mori și tot venitul, boeriului nostru credincios și cinstit, Ion Paladi vel visternicul; însă cu toată apa

Bârladului cât cuprinde această moşie, -- pre de âmbe părţile apei l'am miluit şi Domnia mea pe dumnialui, *ca să aibă dumnialui a-şi face mori într'amândouă ţărmurile apei Bârladului,* unde i-ar plăcè, pentru a lui driaptă slujbă ce ne-au slujit cu credinţă. Pentru aceia ca să fie şi dela Domnia mea dreaptă ocină şi moşie, şi răscumpărătură şi danie şi miluire şi uric de întăritură.

VII.

1712 (7220) Maiu 18. *Neculai Alexandru Mavrocordat Voevod, hotărăşte judecata în procesul urmat între vel spatarul Ion Palade şi între vel clucerul Gavril Costachi şi fratele acestuia, postelnicul Toader, pentru nişte mori pe cari dânşii le aveau din jos de târgul Bârladului.*

† Noi Necolai Alexandru Voevod, etc. Adică s'a pârât defaţă înnaintea Domniei mele şi a tot Sfatul nostru cinstit şi credincios boiarinul nostru dumnialui Ion Palade vel spatar cu Gavril Costachi vel clucer şi cu fratele său Toader postelnicul, ficiorii răpăosatului Vasile Costachi biv vel vornic, pentru un vad de moară de pe apa Bârladului, din gios de târg. Care acel vad i-a fost danie dela Antioh Vodă din Domnia dentâi[1]), lui Vasile Costachi vornicu, unde n'a mai fost vad niciodată: şi şi-au făcut mori acolo, şi le-au ţinut câtă-va vreme, fiind lângă hotarul satului *Cetăţuia.* Deci jăluind dumnialui Ion Palade vel spatar şi zicând precum acel sat Cetăţuia mai dinnainte vreme a fost a moşului dumisale, a lui Palade visternicul şi, după moartea lui, împărţindu-şi moşiile ficiorii lui, s'a venit acel sat Cetăţuia în partea lui Gavril Paladi sulgerul, frate părintelui dumisale Toader Paladi vornicului; iar după moartea lui Gavril sulgerul, a rămas la mâna giupânesei sale şi la ficiorii săi; şi mărităndu-şi o fată anume Vasilca după ficiorul Tomei vornicul, i-a dat de zestre acel sat Ce-

1) Antioh Cantemir a dominat, în Moldova, întâia oară dela 1695 1700 şi a doua oară dela 1705—1707.

tăţuia. Peste puţină vreme a murit şi ficiorul Tomei vornicul, şi a luat'o pe ace giupâneasă, pe Vasilca, răpăosatul Gavril vornicul; şi s'au întâmplat de au făcut un fecior cu dânsa anume Toader. Care, cât a trăit cu dânsa, a făcut Gavril mori *în vadul cel bătrân al satului Cetăţuia*; iară după moartea lor, a rămas acel sat pe mâna lui Toader, ficiorului lor; şi el, fiind un copil, neputând faci mori, s'au pustiit. Şi dentr'această pricină, *fiind Vasile vornicul frate cu Toader de pe tată*, dupăce au făcut morile acele la acel vad nou ce i-a dat Antioh Vodă mai sus, l'a ţinut, că nu i-a zis Toader nimica, neputând face mori; iar *după moartea lui Toader a rămas satul Cetăţuia la mâna frăţâne-său lui Iordachi Toma medelniceriul, fiind frate de pe mamă, carele l'a făcut Vasilca cu bărbatul ei cel dintăi, ficiorul Tomei vornicul.*

Deci, rămânând satul asupra lui, l'a fost vândut lui Aftanasie egumenul de Bursuci fără ştirea d-sale lui *Ion Paladi spatariul;* apoi d-lui spatariul a întors banii egumenului cu giudecata, *fiind moşie de pe moşul d-sale Paladi visternicul*, care s'a pomenit mai sus. Şi 'a luat satul Cetăţuia şi a făcut şi mori in vadul cel bătrân, şi au înnecat morile lui Vasile vornicul, ce s'a zis mai sus, şi eşind ficiorii vornicului la giudecată, aflându-se vadu nou a lor, au rămas înnecat, după lege ţării, ca să nu mai fie, şi au umblat tot morile dumisale spatariului. Deci, *când a fost după răscoale, acmu ce au venit Moscalii în ţară, şi dând Tatarii în pradă au ars târgul Bârladului, cum şi pe aiure în ţara de gios; iară după eşitul Tatarilor din ţară, s'au aflat şi morile dumisale spatariului arse, iară a lor cele pustii ne arse.* Şi s'a sculat dumnialui Gavril clucerul şi cu frate-său şi şi-au tocmit morile cele înnecate la loc, precum au fost, fără de nici o giudecată, şi fără ştirea dumisale lui vel spatariul. Deci dumnialui, prinzând de veste, au eşit la giudecată, şi pentru mori că le-au tocmit la loc şi pentru arsura morilor dumisale, prepuindu-şi pe dânşii, cum poate pentru pricina ce-au avut între dânşii, ori ei ori

morarii lor să fie aprins ei morile, căci a lor n'au ars, fiind aproape una de alta. Şi a doua, zisă d-lui spatariul, precum că i-au spus un Gavril Banul, ce-a fost vornic la Fruntişani, că: *lovind Tătarii la tabăra lor şi fiindu-le preotul lor la ţarină cu alţi oameni la acea vreme, dupăce s'au dus Tatarii au eşit ei şi cu alţii afară la câmp, ca să-i cerce să vază periţi sânt de nu mai vin: şi i-au căutat deasupra Bârladului şi nu i-au aflat,* **iară târgu Bârladului era ars peste tot** *şi morile dumisale întregi, ne arse. După aceia iarăş dede samă acel Gavril Banul, că iară au mai eşit la câmp să mai cerce de acel preot şi de alţi oameni şi au găsit pe popa tăel bucăţele şi morile încă le-au găsit atunci arse.* Şi mai jălui dumnialui că până a nu tocmì ei moara lor, *viind dumnialui din gios din bejănii dela Putna, viind în sus la Iaşi, a lovit pe la mori şi morile le-au găsit arse,* iară iazul întreg cu apă, nescurs; şi au cercat şi la morile lor cele pustii şi sta tot înnecate cum erau mai înainte. De cari lucru se cunoaşte precum jălui d-lui vel spatar, că iaste cu prepus asupra lor pentru arsura morilor: una, pentru mărturie ce scriu mai sus, că a văzut târgul ars şi morile întregi; a doua, dacă îşi tocmiră ei morile şi fiind tot înnecate, că iazul dumisale stà pe loc, cum s'a deschis vadul de umblà morile; iată că se cunoaşte că, din meşteşugul lor sau a morarilor lor, au stricat iazul dumisale şi au deschis vadul, căci apele până la acee vreme n'au venit mari să deschiză. Deci, fiind prepus, într'acesta chip am socotit Domnia me, împreună cu tot Sfatul nostru şi am giudecat: ca să (se) caute 4 oameni de ispravă şi bătrâni, doi oameni despre partea lor şi doi despre partea spatariului, pe cine or socoti din Bărlădeni, să-şi de credinţa la sfânta biserică, cumcă nici boerii, nici morariul, nici om de a lor n'a aprins morile dumisale, nici s'au atins de iaz măcar un lemn să scoată, sau să strice, să facă loc, să dişchidă vadul, nici iaste în ştiinţa lor nici cu un fel de meşterşug. Aşa giurând să aibă pace; iară, negiurând într'a-

cesta chip, să aibă a-i face morile la loc cum au fost, şi să de şi venitul morilor, de când au ars pără le-or da gata în mâna dumisale spatariului. Şi, pentru morile lor, aşà am giudecat, împreună cu tot Svatul nostru: de acum înnainte să se strâce din timi(lie) să nu mai fie, după legea ţării, fiind vad nou picum esti obiceiul din vechile vremi; nici aciastă pără să nu mai pârască nici dinioară piste această carte a Domnii mele. Toe pişem.

U las, It 7220 Maiu 18.

(L. P. Gd).

Nicolai vel logof.

NOTA. Câteva rânduri dela urmă, nefiind în Condică, au fost adăogite de mine după o copie încredinţată, la 17 Iulie 1827, de către Depart. Pricinilor Străine a Moldovei.

VIII.

1712 (7220) Maiu 20. Carte gospod a Mării sale Alexandru Voevoda, ce scrie la boerii Domnii sale, Dabija biv vel ban i la *Dima isprav de Bârlad*, înştiinţându-i în ce chip s'au hotărât giudecata ca să strâce morile lui Gavril Costache.

IX.

1722 (7230) Fevruarie 15. *Mitropolitul Ghedeon, găsind ne îndreptăţită pretenţia călugărilor, dela mănăstirea Doamnei din ţinutul Botoşenilor, ce şi-o întemeiau pe un hrisov dela Moisău Movilă Vodă, asupra satului Cetăţuia, din ţinutul Tutovii, dă câştig de cauză lui Ion Paladi biv vel spatariul.*

† Ghedeon cu mila lui Dumnezeu Arhiepiscop şi Mitropolit Sucevei, facem ştire cu această Carte de mărturie a noastră, precum eşind la giudecată defaţă călugării dela mânăstirea Doamnei, ot ocolul Botoşănilor, cu d-lui *Ion Paladi biv vel spatar*, pentru un sat anume Cetăţuia, dela ţinutul Tutovei, pe apa Bârladului, zicând călugării înnaintea Mării Sale lui Vodă precum acel sat este a lor, *dat danie sfintei mănăstiri de răpo-*

satul Măisău Movilă Vodă, arătând și un ispisoc dela acel răposat Domn; iar d-lui Ion Paladi spătariul au dat samă precum i se trage acel sat de moșie și are și dres. Deci Măria Sa Vodă a orânduit acest giudeț în sama noastră, ca să li luăm sama de amănuntul și pe dresu ce vor arătâ să-i giudecăm după dreptate și precum vom aflà adevărul, să-i facem știre Mariei Sale lui Vodă. Deci, stând înnaintea noastră și luându-le sama, *scos-au d-lui Ion Paladi spatariul înnaintea noastră un uric dela răposatul Vasile Vodă, din velet 7145, scriind precum a miluit Domnia Sa, cu acel sat Cetățuia, din ocolul târgului Bârladului, pe moșul dumisale, pe Păladi, ce-a fost vameș mare, pentru a lui driaptă și încredințată slujbă.* **Și** așà dedese samă d-lui Ion Paladi spatariul că, *după moartea lui Păladi vameșul, au rămas acel sat în partea fiului său, lui Gavril Paladi, ce a fost sulgeriu; și murind și Gavril Paladi, a rămas la giupâneasa lui, fata Sturzăi, și l'a dat și ea de zestre gineri-său, lui Gavriliță Costache vornicul; și murind și Gavriliță vornicul și giupâneasa lui, au rămas acel sat la mâna fiului lor, Toader medelnicerul; și murind și Toader medelnicerul, a rămas satul la mâna Predii Păladi biv vel stolnic, fiul lui Gavril Păladi*, care s'a pomenit mai sus. *Și scoțându-l la vânzare, neîncăpând alții să-l cumpere, l'a cumpărat d-lui Ion Paladi spatariul, fiindu-i sânge văr premari.* **Și** de atunce sânt 85 de ani, de când stăpânește acel sat tot neamul lui Păladi vameșul și nime într'atâți ani, nici călugării dela mănăstirea Doamnei, nici alții nu s'au sculat să gâlcevească pe nime pentru acel sat, până pre acmù la velet 7230. Deci noi am întrebat în tot feliul și pe călugării dela mănăstirea Domnii: mai ținut-au ei acel sat vre-o dată, au ba? și de unde au aflat acel ispisoc?—Deci nici ei n'au tăgăduit, ci au spus drept că nu l'au ținut niciodată acel sat, nici scrisori sau mărturii de dovadă n'au; fără cât, tâmplându-se acum de a venit vornicu la Botoșăni, *Velicîcu Cațichi, ginerele Predii Paladi stolnicul*, și cercând în dresele socru-său, aflând

acel ispisoc şi, neştiind poveste cine ţine acel sat, l-au dat lor acel ispisoc, şi pentru aceia au scornit gâlceavă Deci noi aşà am socotit şi am giudecat, după canonul pravilii: De vreme că au trecut 85 de ani, de când stăpâneşte acel sat Cetăţuia tot neamul lui Paladi vameşul, şi a fost şi acel ispisoc dela Moisău Vodă tot la mâna Pălădeştilor, şi călugării n'au mai ţinut niciodată acel sat, nici au gâlcevit pe nime din neamul lui Păladi, cât a umblat din mână în mână acel sat, iată dară se cunoaşte că n'au avut călugării nici o triabă cu acel sat, şi este dreaptă moşie a Pălădeştilor. Şi au rămas călugării dela mănăstirea Doamnei din tot giudeţul a Mitropolei noastre, iar d-lui Ion Păladi biv vel spatar s'au îndreptat; deci să aibă a-şi ţinè şi a-şi stăpânì acel sat, Cetăţuia, precum îi scriu dresele dela Vasile Vodă.

X.

1724 (7232) Iulie 9. *Mihaiu Vodă Racoviţă, găsind bună giudecala făcută de Ghedeon Mitropolitul în anul 7230, întăreşte lui Ion Paladi spătariul stăpânirea asupra satului Cetăţuia.*

† (Noi Mihai Racoviţă Voevod boj. mil. gpodar zemli Moldavscoi). Adecă au venit înnaintea Domniei mele şi înnaintea boerilor noştri a mari şi mici, credincios şi cinstit boiarinul nostru dumnialui *Ion Paladi ci-a fost spatar mari*, şi Ne-a adus o mărturie încredinţată şi de giudecată dela răpăosatul părintele Ghedion ce-a fost Mitropolit, din veletul 7230. Scriind într'ace mărturie precum eşind la giudecata Domniei mele călugării dela mănăstirea Doamnei, dela ocolul Botoşanilor, cu boiarinul nostru ce este numit mai sus, dumnialui Ion Paladi spatariul, pentru un sat anume *Cetăţuia* dela ţinutul Tutovii, pe apa Bârladului, *dând samă atunci călugării precum acel sat li iaste lor danie dela răpăosatul Domn Moisăi Vodă*, arătând şi un ispisoc dela acel răpăosat Domn. Deci, Domnia mea i-am fost rân-

duit atunce la Sfinţia sa Kir Ghedion Mitropolitul, ca să le ie sama, şi, precum va aflà dreptul, să ne facă ştire. Şi aşà, luându-le sama acel Arhereu preamănuntul, scos'a dumnialui Ion Paladi spatariul înnaintea Sfinţiei sale un uric dela răpăosatul Domn Vasile Vodă, din velet 7145, scriind într'acel ispisoc precum a miluit, acel răpăosat Domn Vasile Vodă, cu acei sat *Cetăţuea*, ce-a fost spre ascultarea târgului Bârladului, pre moşul dumisale pre Paladie ce-a fost vameş mare, pentru a lui dreaptă şi încredinţată slujbă. Şi iarăş dând sama atuncea dumnealui cătră Arhiereu că, *după moartea lui Paladi vameşul, a rămas acel sat în partea fiiu-său lui Gavril Paladi ce a fost sulger mari; şi murind şi Gavril Paladi, a rămas la giupâneasa lui, fata Sturzăi, şi l'a dat şi ea de zestre gineri-său lui Gavriliţă Costachi Vornicului; şi, murind şi Gavriliţă Vornicul şi giupâneasa lui, a rămas acel sat la mâna fiiului lor, Toader medelniceriul; şi, murind şi Toader medelniceriul, a rămas acel sat la mâna Predei Paladie, carele iaste pomenit mai sus. Şi, scoţându-l la vânzare, neîncăpând alţii să-l cumpere, l'a cumpărat dumnalui Ion Paladi spatariul, fiindu-i sânge văr primari.* Şi de atunce sânt 85 de ani, de când stăpâneşte tot niamul lui Paladi vameşul, şi nime într'atâţi ani, nici călugării dela mănăstirea Doamnii, nici alţii nu s'au mai sculat să mai gâlcevească pre nime pentru acel sat, până pre atunce la ace giudecată ce a fost la părintele Ghedion. Şi i-au întrebat părintele Ghedion în tot feliul pe călugării dela mănăstirea Doamnei, mai ţinut-au ei acel sat vreo dată? şi de unde au aflat ei acel ispisoc? Deci, ei n'au tăgăduit, ci au spus drept că nu l'au ţinut nici odată (pe) acel sat, nici scrisori sau mărturii de dovadă n'au; fără cât întâmplându-se atunce de a fost venit *Velicico Caţichi Vornicu la Botoşani, fiind ginere Predei Paladi stolnicul*, şi cercându-şi în deresele socru-său, aflând acel ispisoc şi, neştiind povestea cine ţine acel sat, l'au dat călugărilor acel ispisoc, şi pentru aceia au fost scornit atunce gâlceavă. Deci, acel Arhi-

ereu, ce iaste numit mai sus, răpăosatul Ghedion Mitropolit, a socotit şi a giudecat după canonul pravilii: De vreme că au trecut 85 de ani, de când stăpâneşte acel sat *Cetăţuia* tot niamul lui Paladi vameşul, şi a fost şi acel ispisoc tot la niamul Pălădeştilor, şi călugării n'au mai ţinut, nici au gâlcevit pe nime din niamnl lui Paladi, cât a umblat din mână în mână acel sat, au cunoscut că n'au avut călugării nici o treabă cu acel sat şi a fost dreaptă moşie a Pălădeştilor, i-au dat pe călugări rămaşi den tot giudeţul Mitropoliei. *Şi s'a luat dela călugări acel ispisoc şi s'au dat la mâna dumisale lui Ion Păladi spatariul, pentru că a fost a lor a Pălădeştilor.* De care lucru văzând Domnie me acea mărturie încredinţată, făcută dela acel răpăosat Arhiereu, Ghedion Mitropolitul, şi a aflat giudecata dreaptă cu svânta pravilă, am dat şi am întărit şi dela Domnia mea acelui credincios boeriu, dumisale lui Ion Paladi spatariul, ca să-i fie şi dela Domnia mea driaptă ocină şi moşie şi cumpărătură şi uric de întăritură, acel sa Cetăţuia cu tot venitul.

2. O bucată de loc din hotarul târgului Bârlad.

XI.

1704 (7213) Noemvrie 7. *Mihai Vodă Racoviţă porunceşte lui Ion Abază biv postelnic, ca împreună cu Bejan Hudici vornicul de poartă, trimis din Iaşi, să aleagă o parte de loc din hotarul târgului Bârladului, pe care Măria Sa a dăruit'o lui Ion Paladie vel visternic.*

† Io Mihai Racoviţă Voevod boj. milost. gospod zemli Moldavscoi. Scriem Domnia mea la boiarinul nostru Ion Abază biv postelnic, îţi facem ştire că iată că Domnia mea m'am milostivit şi *am miluit pe al nostru boiarinu dumnialui credincios şi cinstit Ion Paladie vel visternic, cu o bucată de locu Domnesc, din hotarul târgului Bârladului, pe din gios de apa Smilii, şi pe*

din gios de o cârşmă ce iaste lângă un pod; şi drept la dial spre soare-apune, până în hotarul altor răzăşi despre Tutova; deci, ace bucată de locu cât iaste hotarul Domnesc tot, şi în sus până în hotarul Drujăştilor. De carele iată că, de aice, socotit-am Domnia mea de am trimes pe boiarinul nostru Bejan Hudici, vornicul de poartă. Dec' ... e va veni acolo, iară dumniata să te scoli şi împreună să mergeţi la târg la Bârlad, şi să strângeţi oameni bătrâni târgoveţi, şi şoltuzul, şi pre alţi răzăşi împregiuraşi, şi să mergeţi să alegeţi acel locu gospod despre toate hotarele, precum s'au scris mai sus, şi să-l şi stâlpiţi. Şi precum viţi alege şi viţi hotărî şi viţi stâlpi, să faceţi şi mărturie încredinţată.

XII.

1704 (7213) Noembrie 29. *Raportul hotarnicilor Ion Abaza biv postelnic şi Bejan Hudici vornicul de poartă, prin care fac cunoscut lui Mihai Racoviţă voevod de felul cum au hotărât moşia ce Măria sa a dăruit lui Ion Palade vel visternic, din hotarul târgului Bârlad.*

Milostive şi luminate Doamne, să fie Măria Dumitali sănătoasă. Facem ştire, Doamne, Măriei Dumitali că, după luminată porunca Măriei Tali, care ne-ai poruncit Măria Ta, să mergem să alegim o bucată de loc de a târgului Bârladului, care Te-ai milostivit Măria Ta de ai dat dumisale lui *Ion Palade marele visternic;* deci noi am mers cum ne scrie cinstită Cartea Măriei Tali, împreună cu oameni buni şi bătrâni şi cu preoţi şi cu orăşâni din Bârlad, şoltuzul şi cu alţi târgoveţi. Şi am început a stâlpi din malul apei Bârladului, din gios de gura Smilei, şi din gios de un iaz ce se cheamă a lui *Gavril Covrig, ce au fost vornic în Bârlad,* şi am pus stâlp de peatră; şi de acolo pe şes într'o movilă lângă drumul cel mare, din gios de podul ce iaste peste *Smila,* lângă o crâşmă, şi am pus iarăşi stâlp de peatră: şi de acolo la apus drept la dial şi în costişă, despre *Sohodăiaş,* s'au pus stâlp de peatră; şi

de acolo drept la vale, peste Sohodăiaş şi la deal spre *Saca*, şi în muchia dialului s'au pus stâlp de peatră; şi de acolo drept la vale şi în matca Săcii, din deal de drum, s'au pus iarăşi stâlp de peatră; şi de acolo drept la deal, spre apus, în vârfu dealului, lângă drumul ce vine din *Tutova* la târg, s'au pus iarăşi stâlp de peatră; şi de acolo drept la vale şi peste vale ţarinei şi în marginea *Crângului*, s'au pus stâlp de peatră; şi de acolo drept la deal pen (prin) Crâng şi pen prisaca ce se zice a Gheucăi, s'au pus bour domnesc într'un nuc; şi de acolo drept la dial în muchia dealului, lângă drumul ce merge prin mijlocul Crângului într'un păr, s'au pus iarăş bour domnesc; şi de acolo la vale, în fundul *văei Impuţitei*, în matcă, s'au pus iarăşi stâlp de peatră; şi drept la deal prin Crâng şi prin *Groapa lui Epure*, într'un stejar, din deal de groapă, iarăşi s'au pus bour gospod; şi deacolo peste Crâng şi în marginea Crângului, despre Tutova, s'au pus stâlp de peatră; şi deacolo drept la vale şi la deal în vârvul coastei cei mari, unde se întâlneşte cu *hotarul Belţiganilor*, s'au pus iarăşi stâlp de peatră; şi deacolo în sus pe deal într'un stejar s'au pus bour gospod; şi deacolo la vale, în matca vâlcelei, şi în gura *Văei Călugăriţei*, s'au pus stâlp de peatră; şi drept la deal pe pisc într'un stejar s'au pus bour gospod; şi deacolo tot la deal şi lângă drum, unde se tâlneşte hotarul cu a *Năvrăneţilor*, s'au pus stâlp de peatră; şi deacolo drept în *Piscul Corbului*, s'a pus iarăşi stâlp de peatră; şi deacolo la vale pe pisc şi peste *Pârăul Crânganilor*, în gura unei vâlcele, s'a pus iarăş stâlp de peatră; şi deacolo pe vâlce la deal, prin tufi şi prin capul tufilor, s'a pus iarăş stâlp de peatră; şi deacolo drept la deal pe drum, în sus prin capul hotarului Năvrăneţilor şi lângă *hotarul Creţenilor*, s'a pus iarăş stâlp de peatră; şi deacolo pe drumul ce vine dela *Biserica Năvrăneţilor* şi trece la *Perieni*, peste drumul cel mare ce vine dela Tutova de trece la târg, iarăş s'a pus stâlp de peatră lângă drum; şi deacolo la vale tot pe drum ce merge la Perieni, în marginea

dumbrăvii, s'a pus bour gospod; şi deacolo tot la vale şi în sus pe drum spre Perieni, şi în matca *Văei lui Antoniche* s'a pus stâlp de peatră; şi deacolo tot pe drum la deal prin dumbravă într'un stejar s'a pus bour gospod; şi deacolo tot prin dumbravă la deal pe drum şi în marginea *Poenei Perienilor*, s'a pus stâlp de peatră; şi deacolo pe marginea poenii în sus până unde se întâlnesc hotarele cu a *Roşcănilor*, s'a pus iarăş stâlp de peatră; şi deacolo pe marginea poenii spre răsărit, din vale, s'a pus iarăş stâlp de peatră; şi deacolo la vale şi în capul unei *Săcăluri*, drept *Odaea Boului*, s'a pus iarăşi stâlp de peatră; şi deacolo la vale în matca *Văei Perienilor*, dinsus de *Odaia Năstacului*, s'a pus iarăş stâlp de peatră; şi deacolo drept la dial în vârvul dialului despre *Saca*, s'a pus iarăş stâlp de peatră; şi deacolo la vale spre răsărit şi peste Saca, în piscul ce este între Săci, s'a pus iarăş stâlp de peatră; şi deacolo la vale în matca *Săcei cei mici* şi în capul hotarului *Băcanilor*, s'a aflat o groapă hotar; şi deacolo la deal şi în costişă, într'un pisc, s'a pus bour gospod; şi deacolo drept în vârvul dealului şi prin capul hotarului *Drujăştilor* şi în marginea hotarului din gios, s'a pus stâlp de peatră într'o moviliţă; şi deacolo drept la vale şi peste *Sohodă aş* şi la deal în vârvul dealului despre *Smila* s'a aflat stâlp vechiu a *Drujăştilor*; şi deacolo la vale în costişă iar s'a aflat alt stâlp de peatră a Drujăştilor; şi deacolo drept la vale şi peste apa *Smilei*, despre răsărit, din deal de drum, s'a pus alt stâlp de peatră; şi deacolo drept la deal spre răsărit, şi în vârvul dealului, între două moviliţe, s'a pus stâlp de peatră; şi deacolo drept la vale *spre apa Bârladului, lângă drumul cel mare ce vine dela Iaşi la Bârlad*, s'a pus iarăş stâlp de peatra; *şi deacolo drept în ţărmurile Bârladului*, s'a aflat stâlp de peatră vechiu a Drujăştilor; şi deacolo pe malul apei Bârladului în gios până la *Gura-Smilei*, în peatra care s'a pus stâlp în capul hotarului dintâi.

Deci aşà s'a socotit şi s'a încheiat acest hotar împre-

giur, şi s'au stâlpit împreună ca aceşti oameni buni, cari s'au tâmplat, şi împreună cu orăşenii din târg din Bârlad, şoltuzul şi cu târgoveţi bătrâni. Şi pentru credinţă cine s'au tâmplat au şi iscălit; şi târgoveţii şi-au pus pecetea târgului, ca să fie de mare credinţă.

Şi, după porunca Măriei Tale, cu această încredinţată mărturie facem ştire Măriei Tale.

XIII.

1704 (7213) Noemvrie 29. Răvaşul lui Ion Abază i Bejan Hudici vornic de gloată ce scriu către dumnalui visternicul Pălade, arătând că, după poronca Mării sale, au hotărât bucata de loc din moşia târgului Bârladului.

XIV.

1704 (7213) Decemvrie 3. *Hrisovul lui Mihai Vodă Racoviţă dat lui Ion Paladi vel visternic pentru bucata de loc ce i-a dăruit din hotarul târgului Bârladului.*

† Io Mihai Racoviţă V-voda boj. milosteiu gosp. zemli Moldavscoi. Adică acest adevărat credincios şi cinstit boiarinul nostru dumnealui *Ion Paladie vel visternic,* slujindu-ne cu dreptate şi cu credinţă Domniei mele şi ţării, pentru acee din osăbită a noastră milă l'am miluit pre dumnealui cu o bucată de loc domnesc, din hotarul târgului nostru Bârlad, care loc l'au hotărât cu poronca Domniei mele şi l'au stălpit de giur-împregiur boiarinul nostru *Ion Abază biv postelnic şi Bejan Hudici vornic glotnii,* dinpreună cu preoţi şi cu şoltuzul şi cu târgoveţi bătrâni, din târg din Bârlad, şi cu alţi răjişi (răzeşi) de prin pregiur.

Incepându-se semnele acelui loc întăi din malul apei Bârladului, dingios de Gura-Smilei, şi dingios de un iaz ce se chiamă a lui Gavril Covrig, ce a fost vornic în Bârlad, s'a pus stâlp de piatră. Deci pentru acel iaz de vor fi având vre-un ispisoc de danie, dela vre-un Domn, vor ţinè precum va fi scriind ispisocul, iar ne

fiind ispisoc va stăpânì dumnealui Ion Paladie vel visternic. Şi deacolo pe şes într'o movilă, lângă *drumul cel mare*, dingios de podul ce este peste Smila, lângă o cârciumă, s'a pus iarăş stâlp de peatră (De aice înnainte se reproduce întocmai Raportul hotarnicilor Abazà şi Hudici, din 29 Noemvrie 1704, sfârşindu-se hrisovul acesta cu cele ce urmează:) Deci, dela acest stâlp (pus iarăş lângă apa Bârladului, după întoarcerea înnapoi cu hotărâtul şi stâlpirea) s'au socotit şi s'au ales ca să aibă a stăpânì pe giumătate şi din apa Bârladului. precum este hotarul. Şi de acole, pe malul apei Bârladului în gios până în Gura-Smilei, dingios de Gura-Smilei, în piatra în care s'a pus în capul hotarului întăi.

Deci aşà s'a încheiat acest hotar înpregiur şi s'au stâlpit, precum văzum şi mărturie dela boiarii noştrii hotarnici, cari mai sus scriem, şi dela târgoveţi bătrâni cari şi-au pus şi pecetea târgului Bârladului şi preoţii şi-au pus iscăliturile, cari s'au tâmplat la hotărât. Intru aceia Domnie me am dat şi am miluit cu acest loc şi cu tot hotarul pre boiarinul nostru care mai sus scriem, dumnealui Ion Paladie vel visternic: ca să fie dela Domnie me driaptă ocină şi moşie, şi giupănesei dumisale, şi cuconilor şi nepoţilor şi strănepoţilor dumisale, şi uric de întăritură şi de miluire cu tot venitul neclătit ne ruşiit în veci. Aşijdere, şi după a noastră viaţă şi Domnie, pre carele va miluì Domnul Dumnezeu cu Domnia ţării noastre a Moldovei, ori din săminţia noastră sau dintr'alt neam, pohtim ca să nu surpe a noastră danie şi miluire, precum nici noi n'am stricat mila şi dania altor luminaţi şi răposaţi Domni, ce-au fost mai înnainte de noi, ci mai vârtos să aibă a da şi a miluì şi a întărì, ca să rămâe în urmă veşnică pomenire.

XV.

1708 (7216) Iunie 11. *Mihai Racoviţă Voevod, luând în seamă jalba biv vel spatarului Ion Paladie, pentru nedreptatea ce i se făcuse de Antioh Vodă,*

îi întăreşte din nou dania ce-i făcuse în domnia dintăi cu o bucată de loc din hotarul târgului Bârladului, adăogând a-i da acum drept şi asupra iazului lui Gavril Covrig, cum şi asupra a toată apa Bârladului, din acea parte.

Ion Mihai Racoviţă Voevoda boj. milost. gosp. zemli Moldavscoi Facem ştire cu această carte a noastră tuturor cui să cadi a şti *pentru o bucată de loc din hotarul Domnesc a târgului nostru a Bârladului, cu care loc m'am fost milostivit Domniia mea în Domnia noastă dentăi, şi am miluit pre credincios şi cinstit boiarinul nostru Ion Paladie biv vel vist, pentru a lui driaptă si încredinţată slujbă, ce ni-au slujit cu dreptate, şi noaă şi ţărâi;* care această bucată de loc au fost aliasă şi stâlpită de giur-înpregiur de boerii noştrii Ion Abază biv post şi Bejan Hudici vornic glotnii, înpreună cu preoţi şi cu şoltuzul, şi cu târgoveţi bătrâni de Bârlad, şi cu alţi răzăşi megiaşi de pen pregiur, precum scrie şi semnele hotarului mai gios, din stâlp în stâlp, precum arată şi ispisocul Domnii mele cel dintăi de danie şi miluire boiariului nostru Ion Palade visternic. Deci, aşâ au ţinut şi dumnialui această moşie în zilile Domnii mele dintăi, *iar după mazilia noastră, vinind în scaun Domnie sa Antioh Vodă şi, având pizmă pre noi făr de liac de pricină, şi au fost strâcat danie noastră cu mare strâmbătate,* din cari lucru, din mila lui Dumnezău, dându-ni-să şi noaă de al doile rând stepenul Domnii ţărâi Moldovii, vinit-au înainte noastră şi tot Sfatul nostru cu mari jalobă dumnealui Ion Paladie vistiarnicul, zicând preacum i s'au făcut mari strâmbătate, căci i s'au luoat locul cel de danie dela noi. *Socotit-am dar Domnie me, înpreună cu tot Sfatul nostru, şi am luoat aminte cum şi Domnia sa Antioh Vodă pre mulţi boeri şi cumnaţi ai săi şi slugi credincioasă i-au miluit cu moşii din locuri Domneşti, aşijdirile şi răpăosat părintele Domnii sale, Costandin Voevod, pe mulţi au miluit, şi noi nicicum nu ni-am ispitit ca să strâcăm den danie cuiva, ce am urmat şi*

am ținut legătura neclătită, după obiceiul acelor luminați și răpăosați Domni bătrâni dedemult; cari fiind ca nişte oblăduitori acestui pământ a Moldovii, și cum au socotit așà au făcut și au miluit pre ai săi boiari și slugi credincioase, cari și noi, urmând acelora, am socotit ca să avem în urmă vecinică pomenire, iară Domnie sa au surpat danie noastră fără dreptate; întru aceia dară am socotit cu tot Sfatul nostru ca să nu rămâe nici a noastră pomenire gios și surpată fără dreptate, deci de iznoavă m'am milostivit și i-am întărit boiarinului nostru, care s'au zis mai sus, lui Ion Pălade biv vel vist, ca să aibă a-și ține și a-și stăpâni ace bucată de loc den semni în semni, cu tot venitul, fără nici o înpedecare. Și i-am făcut acest uric dela noi, ca să-i fie moșie în veci, lui, și feciorilor lui, și nepoților și strănepoților lui, neclătit niciodănăoară în veci; iar hotarul se începe: întăi, din malul apei Bărladului, den Gura-Smilii, dingios *de un iaz, ce se chiamă a lui Gavril, ce au fost vornic de Bârlad,* acolo s'au pus stâlp de piatră; deci pentru acel iaz așè s'au socotit, fiind pe locul Domnesc, de vor fi având vre un ispisoc de danie dela vreun Domn, așà vor țânè, precum le va fi scriind ispisocul, iar ne fiind ispisoc, va stăpâni și iazul dumnialui Ion Pălade visternicul; de acolo pe șes, lângă drumul cel mare, dingios de pod, ce iaste peste Smiia, într'o movilă iar s'au pus stâlp de piatră, den sus de *Puțul ce se numește a Soronarilor*; și de acolo spre apus drept la dial în costișă despre *Sohodăiaș* s'au pus stâlp de piatră; de acolo drept la vale peste Sohodăiaș și la dial spre *Saca* și în muchea dialului s'au pus stâlp de piatră; și de acolo drept la vale în matca Săcii, din dial de drum, s'au pus stâlp de piatră; de acolo drept la dial, spre apus, în vârvul dialului și lângă drumul ce vini din Tutova la târg, s'au pus stâlp de piatră; de acolo drept la vale și peste *Vale Țărinii*, în margine *Crângului*, s'au pus stâlp de piatră; de acolo drept la dial pen Crâng și *pen prisaca ce se zice a Ghiucăi*, s'au pus bour domnesc într'un nuc; de a-

cole drept (la dial) şi în muchea dialului, lângă *drumul ce merge pen mijlocul Crângului,* într'un păr tij s'au pus bour domnesc; şi de acole la vale în fundul *Văii Inpuţitii,* în matcă, s'au pus stâlp de piatră; şi drept la dial pen Crângu şi pen *Groapa lui Epuri* într'un stejar, din dial de groapă, iară s'au pus bour gospod; de acole peste Crâng şi în margine Crângului, despre Tutova, s'au pus stâlp de piatră; de acolo drept la vale şi la dial în vârvul coastii cei mari, unde se întâlneşte cu *hotarul Belţiganilor,* s'au pus stâlp de piatră; de acolo în sus pe dial într'un stejar s'au pus bour gospod; de acolo la vale, în matca vâlcii şi în gura *Văii Călugăriţii,* s'au pus stâlp de piatră; şi drept la dial pe pisc s'au pus bour gpod; de acolo tot la dial şi lângă drum, *unde se întâlneşte hotarul cu a Năvrăneţilor,* s'au pus stâlp de peatră; de acolo drept în *Piscul Corbului* s'au pus stâlp de piatră; de acolo la vale pe pisc şi peste *pârăul Crânganilor,* în gura unii vălcele, s'au pus stâlp de piatră; de acolo pe vălce la dial pen tufe, şi în capul tufelor s'au pus stâlp de piatră; de acolo drept la dial, pe drum în sus, pen *capul hotarului Năvrăneţilor,* şi lângă *hotarul Creţenilor,* s'au pus stâlp de piatră; de acolo pe drumul ce vine dela *Biserica Năvrăneţilor,* şi trece la *Perieni,* peste drumul cel mari, ce vine dela Tutova de trece la târg, iar s'au pus stâlp de piatră, lângă drum; de acolo la vale tot pe drumul ce mergi la Perieni, în margine dumbrăvii, s'au pus bour gospod; de acolo tot la vale şi în sus pe drum, spre Perieni, şi în matca *Văii lui Antonichi,* s'au pus stâlp de piatră; de acolo pe drum, la dial, pen dumbravă într'un stejar s'au pus bour gospod; de acolo tot pen dumbravă, la dial, pe drum şi în margine *Poenii Perienilor,* s'au pus stâlp de piatră; şi de acolo pe margine Poenii în sus *până unde se întâlneşte hotarul cu a Roşcan lor,* s'au pus iarăş stâlp de piatră; de acolo pe margine spre răsărit, din vale, s'au pus stâlp de piatră; de acolo la vale şi în capul unii *Săcături,* drept *Odaia Boului,* s'au pus stâlp de piatră; de acolo la vale în matca *Văii Perie-*

nilor, densus de *Odaia Năstacului*, s'au pus stâlp de piatră; de acolo drept la dial, în vârvul dialului, despre *Saca*, s'au pus stâlp de piatră; de acolo la vale, spre răsărit, şi peste Saca şi în piscul ce iaste între *Săci*, s'au pus stâlp de piatră; şi de acolo la vale în matca *Săcii-cei-mici* şi în capul hotarului Băcanilor, s'au aflat o groapă hotar; de acolo la dial şi în costişe, într'un pisc, s'au pus bour gospod; de acolo drept (la dial) şi în vârvul dialului, şi pen capul *hotarului Drujeştilor*, şi în margine hotarului de gios, s'au pus stâlp de piatră înt'o moviliţă; de acolo drept la vale şi peste *Sohodăiaş*, şi la dial în vârvul dialului, despre *Smila*, s'au aflat stâlp vechiu a Drujăştilor; de acolo drept la vale în costişe iar s'au aflat alt stâlp a Drujăştilor; de acolo drept la vale şi peste apa Smilii, despre răsărit, den dial de drum s'au pus stâlp de piatră; şi de acolo drept la dial spre răsărit, şi în vârful dialului, între două moviliţi, s'au pus stâlp de piatră; de acolo drept la vale, spre apa Bârladului, lângă drumul cel mari, ce vine dela Eşi la Bârlad, s'au pus iarăş stâlp de piatră; de acolo drept la ţărmurile Bârladului, s'au aflat stâlp vechiu a Drujăştilor.

Deci, dela acest stâlp s'au socotit şi s'au ales, ca să aibă a stăpânì d-lui Ion Păladi visternicul toata apa Bârladului, şi cu vaduri de mori, precum cuprind în semni aceste hotare toate a dumisale; şi de acolo dela stâlp toată apa Bârladului în gios pănă în Gura-Smilii, pănă la hotarul cel dintăi, de unde s'au început.

Şi spre aceasta iaste credinţa Domnii meale, care mai sus ne-am scris, Noi Ioan Mihai Racoviţă Vvoda, şi credinţa a boerilor noştri, d-lui Ion Buhuş biv vel logofăt, i Lupul Costache vel vornic nij, şi Manolachi Rusăt vel vor viş, şi Dumitraşco Racoviţă hat i parcalab Suceavschii, i Nicolai Roset vel post, i Dediul vel spatar, şi Ion Sturza vel pah, şi Neculai Başotă vel vist, şi Preda Păladi vel stolnic, şi Costandin Costachi vel comis, şi credinţa a tuturor boiarilor noştri a mari şi a mici. Pentru aceia şi în urma noastră, carile va fi miluit de

Dumnezău cu Domnia țării noastri a Moldovii, poftim ca să nu surpe a noastră milă și danie, precum nici noi n'am strâcat nici o danie altor luminați Domni, câți au fost mai înainte de noi, ce mai vârtos să aibă a dà și a întărì, pentru căci îi iaste driaptă slujire dela noi; iar cine s'ar ispitì să strâce a noastră milă și danie ori cât de puțin, pre semni ce am dat, unul ca acela să fie treclit și blăstămat de Domnul Dumnezău, și de Maica Precista, și de 12 Apostoli vârhovnici, și să fie afurisit și legat și de 318 oteți dela Nicheia, parte să aibă cu Iuda și treclitul Arie, și cu Iuliano preastopnic (apostatul) și cu jidovii cie ce au strâgat asupra lui Hristos: sângele lui pre noi și pre feciorii noștrii, și în vecinica muncă. Amin.

NOTA. Hrisovul defață, deși reproduce din nou raportul hotarnicilor din 29 Noemvrie 1704 (7213). se deosebește însă de hrisovul din 3 Decemvrie 1704 (7213), prin dispoziția ce o ia în privința iazului lui Gavril Covrig, ce erà pe Smila, cum și a dreptului ce dă acum lui Ion Paladi ca să stăpâniască toată apa Bârladului dela acel iaz în jos până în Gura-Smilei; în fine, Mihai Vodă, pomenind în acest hrisov și pe boerii divanului său, caută în același timp a-și mai întărì dania și cu obișnuitele afurisănii și legări.

XVI.

1710 (7219) Septemvrie 18. Neculai Alexandru Voevod înoește și întărește lui Ion Paladie biv vel visternic dania ce i s'a făcut de Mihai Vodă Racoviță, pe bucata de loc din hotarul târgului Bârladului.

XVII.

1714 (7223) Septemvrie 1. *Zapis de mărturie din partea întreg Sfatului Domnesc prin care, în temeiul hrisoavelor de miluire dela Mihai Racoviță Voevod și dela Ion Neculai Alexandru Voevod,—îi se recunoaște și întărește vel spatariului Ion Pălade dreptul de stăpânire asupra bucăței de loc ce i se dăruise din hotarul târgului Bârladului.*

Se ubo Mi (iată deci noi) Ghedion Arhiepiscop i Mi-

tropolit Sucevschii, i Sava Episcop Romanschii, i Calistru Episcop Radovschii, i Iorest Episcop Huşchii, i Antioh Jora vel logofăt, i Lupul Costache vel vornic doinii zemli, i Gavril Miclescul biv vel vornic, i Ilie Catargiu vel vornic vişnie zemli, i Ion Sturze biv vornic, i Ion Buhuş hatman i parcalab Sucevschii, i Dumitrachi Ramandan vel postelnic, i Ion Balş vel ban, i Costandin Rusăt vel ceaşnic, i Grigorie Jora vel visternic, i Costandin Costache vel stolnic, i Iordachi Cantacozono vel med, i Gavril Costachi vel clucer, i Beidiman vtori visternic, şi Bejan Hudici, şi Vasilie Rojniţă, şi Ioniţă, şi Grigoraş Cucoranul, vornicii de gloată, şi alţi boiari din curte Mării sale lui Vodă, scriem şi dăm ştire cu această mărturie a noastră: Precum au venit înaintea noastră a tuturor carii suntem din Sfatul a luminat şi pre înălţat Domnului nostru Mării sale *Ion Nicolae Alexandru Voevod*, arhierei şi a boeri mari şi a mici, cinstit i ca un fiiu sufletesc al nostru şi frate, dumnialui Ion Păladie vel spatar, şi ni-au arătat drese de danie şi de miluire *dela Măria sa Mihai Vodă, şi cu mare blăstăm legat, scriind într'acele drese, precum s'au milostivit Măria sa şi au miluit pe dumnialui Ion Pălade spatariul cu o bucată de loc Domnesc din hotarul târgului Bârladului*, din semne în semne şi din hotar în hotar, tot anumi, precum s'au hotărât cu poronca Mării sale, ca să-i fie moşie în veci, pentru a dumisale încredinţată slujbă şi driaptă, ce i-au slujit Mării sale şi Ţării cu dreptate; osăbit de aceste drese ni-au mai arătat şi un ispisoc de învoire, şi de întăritură, şi de miluire, şi dela înălţatul şi luminatul, şi milostivul al nostru Domnu de mai sus pomenitul Márie sa Ion Nicolae Vodă, întărindu-i dumisale spatariului tij asemine pe ace bucată de loc cu tot hotarul şi cu tot venitul, ca să-i fie danie şi miluire şi dela Márie sa în veci uric neclătit. De care lucru şi noi cu toţii, dacă am văzut aceli drese de danie şi de miluire dela Mihai Vodă şi mai vârtos dela Măria sa Domnul nostru Necolae Alexandru vodă, iară noi încăşi am făcut acest zapis de mărturie,

şi dela noi pre ace bucată de loc, care scriem mai sus, din hotarul târgului Bârladului, dumisale lui Ion Păladie vel spatar; ca să-i fie driaptă ocină şi moşie şi de la noi, cu tot hotarul şi cu tot vinitul, ca să aibă a ţinè şi a stăpânì în veci, precum îi scriu dresele dela Măria sa Mihai Vodă, şi cinstit ispisocul dela luminatul nostru Domn Măria sa Nicolae Vodă; iară cine s'ar ispitì a surpà această danie, blăstămul, ce scrie la dresăle ce scrim mai sus, să rămâe asupra aceluia. Amin.

XVIII.

1765 (7273) fără lună şi zi. *Stolnicul Constantin Sturza refereazä Măriei sale lui Vodă că la Gura-Simi-lei, pe moşia visternicului Iorgăi, atât la capul iazului Bistricenilor (pe pârăul Simila) cât şi în dreptul acestui iaz, la capul piscului (spre răsărit), s'ar pute face sat, precum şi acolo unde dă Simila în Bârlad.*

Mărturie dela stolnicul Constandin Sturza întru cari scrie: Din luminată poronca Mării sale lui Vodă, fiind orânduit ca să merg în Gura-Smilii şi să cercetez pentru pricina de o aşăzari de sat, fiindcă, *având răpăosatul vornicul Pălade, părintele dumisale Ioniţă Pălade vel vornic, danie o bucată de loc din locul târgului Bârladu dela Mărie sa răpăosatul Mihai Vodă,* **care bucată de loc iaste din Gura-Smilii în sus şi iaste stâlpită şi hotărâtă de 60 de ani; şi într'acè bucată de loc ari şi visternicul Iorga un ispisoc dela Ştefan Vodă[1]), ce iaste dat unui neam al său, cei întăreşte pe iazul Bistricenilor, şi cu loc din Gura-Smilii şi pănă unde dă Smila în Bârlad;** *arătând într'acel ispisoc că i-au dat voe ca să-şi facă şi sat şi, după giudecata ce au avut dumnialui vornicul Ion Pălade şi cu vist Iorga,* întăi să făcusă greşală şi îi luasă locul mai mult de cât s'au căzut; iară după giudecata ce au mai avut al doile, ş-au cunoscut dumnalor boerii greşala şi s'au îndreptat giu-

1) Fiul lui Alexandru Vodă cel Bun.

decata cu anaforà, **ca să fie stăpânirea vist Iorgăi cu acel ispisoc de danie din iazul Bistricenilor şi pără unde dă Smila în Bârlad; şi curmezişul, din zarea dialului ce iaste pintre Smila şi pintre Bârlad şi pără în zarea dialului Sohodăiaşilor;** *Şi visternicul Iorga pricinuind la această giudecată că n'ar avè unde să-şi facă sat, fiindcă ar fi loc de bahnă şi apă, şi vrând şi Măria sa vodă ca să afle adevărul acei pricini ce arată visternicul Iorga, mi s'au poroncit cu luminată Carte Mării sale lui Vodă, ca să merg acolo la acea moşie, ce iaste dată supt stăpânirea vist Iorgăi, şi să cercetez cu amăruntul de iaste loc de făcut sat sau de nu iaste, şi să înştiinţăm pe Mărie sa vodă întru adevăr.* Deci, după luminată poronca Mării sale lui vodă, am mers şi am cercetat foarte cu amăruntul, şi am aflat că loc de făcut sat iaste, ori unde ar vrea, ca să facă sat, iaste bun; *că, întăi lângă iazul acela ce să numeşte a Bistricenilor, la, capul iazului, iaste pre bun loc; la capul piscului, fiind podiş, şi încâ nu sat, ci şi târg, dacă ar vreà să facă, iaste loc bun; di a vreà să facă sat la malul Bârladului, unde dă Smila în Bârlad, iar iaste bine, fiindcă acolo mai iaste şi alt iaz, asămine cum iaste celalalt tot pe apa Smilii, aproape de apa Bârladului ca de 40–50 stj. gpod.; şi să cunoaşte că acolo au fost sat vechiu, fiindcă şi acum iaste silişti şi gropi de pivniţi i de zemnici, şi au fost şi moară într'acel iaz;* şi în scurt, oriunde a vrea să facă sat pe acela loc, tot iaste bine. Măcar că prin Carte Mării sale lui Vodă nu mi să arată că ar fi scriind în ispisocul visternicului Iorgăi doau iazuri, ce numai iazul Bistricenilor, iar eu am găsit aicea, în stăpânirea visternicului Iorgăi, *doau iazuri* şi, pentru ca să nu fie vr'o greşală, dupăcum am aflat şi am cercetat, înştiinţăz pentr' această scrisoare.

NOTĂ. In procesul dintre vornicul Ion Păladi şi visternicul Iorga. desigur. acest din urmă. s'a servit de hrisovul din anul 1444, prin care Ştefan Vodă, fiul lui Alexandru cel Bun, dărueşte lui popa Toader din Bârlad o moară pe pârăul Smila, unde a fost heleşteul

Bistricenilor, cum şi dreptul de a-şi face şi sat la Gura-Smilii, zicând: „Facem ştire tuturor cui se cade a şti, pentru acest adevărat *popa Toader din Bârlad*, care slujind nouă cu dreptate şi cu credinţă şi cu dreaptă şi curată rugă către Dumnezeu pentru noi, pentru care noi, văzând a lui dreaptă şi credincioasă slujbă cătră noi, l'am miluit pe el cu osăbită mila noastră şi i-am dat şi i-am întărit lui întru al nostru pământ *moara fratelui său a popii lui Draghie, ce iaste pe Smila, unde a fost hăleşteul Bistricenilor, valea până unde cade Smila în Bârlad, şi am poroncit lui să-şi facă şi sat* . . . "(Ghibănescu, Surete şi Izvoade, II, p. 210).

3. Satele: Păuleştii, Bălăcenii, Portăreştii şi Drujăştii

cu o bucată de loc alăturea de Portăreşti, dăruită visterniculul Păladie, în 1641, din hotarul târg. Bârlad.

XIX.

1623 (7131) Maiu 21. *Stanca, soţia lui Murgociu vornicul şi cu nepoţii boeriului ei dăruesc lui Simeon Gheuca fostul mare comis toată partea lor de moşie ce au la Păuleşti pe Smila.*

Ion Ştefan Tomşa Voda boj. milost. gp. zemli Moldavscoi. Facem înştiinţare precum au venit înainte noastră şi înaintea tuturor boiarilor noştri sluga noastră *Simion Ghiuca*, ce au fost vel comis, şi au arătat un zapis de mărturie dela mulţi oameni buni şi bătrâni, dela *Gligorie namesnicul de Bârlad*, şi *Necolai soţia* (tovarăşul) lui, şi Arsănie, şi Ionaşco, şi Condrea din Ţăfeşti, şi dela Cârste din Urlaţi, şi dela popa din Borosăşti şi feciorul lui, Coliţă, şi Dumitraşco Teleagă, şi dela alţi oameni buni; precum au venit înaintea lor giupâneasa *Stanca Murgucioae* şi cu nepoţii boiarilui ei, *Murgociu vornicul*, anume Isac şi frati-său, Costantin, şi sora lor, Afghenie, de a lor bună voe, de nimi siliţi nici asupriţi, au dat şi au dăruit a lor driaptă ocină şi moşie, toată parte lor de ocină ce au la *Păuleşti*, dintr'al lor dres ce au dela (loc alb) Vvod; acie au dat'o şi au dăruit'o celui de mai sus scris slugii noastre lui Simion comisul. Deci şi noi, dacă am văzut aceli zapise de mărtu-

rie dela mulți oameni buni, și noi am crezut și iarăși am dat și am întărit lui, împreună cu giupânesăi lui, pre ace de mai sus zisă parte de ocină, și danie, și dăruire, ne rușiit niciodânâoară în veci.

NOTA. Nu ni se spune dacă originalul a fost în slavonă.

XX.

1623 (7132) Decemvrie 27. *Radu Vodă întărește vel spatariului Simeon Gheuca cumpărătura satului Portărești de pe Smila dela giupâneasa Parasca Crăiasca, drept 350 taleri bătuți.*

Ispisoc sărbăsc dela Radu-Vodă din velet 7132 Dech. 27.

Ion Radu Vvoda boj. mil. gpodar zemli Moldavscoi. Facem înștiințare: precum au venit înainte noastră și înaintea tuturor bo(erilor)noștri giupâneasa *Parasca Crăiasca* cu feciorii ei, *Gheorghie și Pătrășcan,* și alți feciori a ei, de a lor bună voe, de nimi siliți, nici asupriți, ș-au vândut a lor driaptă ocină și cumpărătură un sat anumi *Portăreștii.* pe pârăul *Smilii,* la ținutul Tutovii, cu loc de heleșteu și de moară pe acelaș pârău, din uric și din dresu ce au avut dela *Costantin Vvoda,* acie ei au vândut credinciosului boiariului nostru *Simeon Gheuca vel spatar* drept 350 taleri bătuți Deci și noi, dacă am văzut a lor bună învoială și tocmală, așijdirile și dela noi am dat și am întărit credinciosului boiariului nostru Simeon vel spatar.

NOTA. Hrisovul defață, pentru vinderea satului Portărești, se coprinde în hrisovul din 24 Martie 1624, dat de acelaș Voevod, și în care este vorba și de vinderea satului Păulești, cum și a altor părți de moșii (A se vedeà mai departe hrisovul dela Radu Vodă, *pentru Băcani,* de sub anul amintit).

XXI.

1622–1626. *Radu vodă, față de uricele aduse de Simeon Gheuca spatariul cel mare și de șoltuzul din Bârlad, pentru niște ocini, poruncește ca spatariul să*

aibă a ţineà precum îi spune uricul său pentru Portăreşti şi Drujăşti.

Io Radu Voevod boj. mil. gp. zemli Moldavscoi. Adică aù venit al nostru credincios şi cinstit boiariu *Simeon Gheuca spatariul cel mare de s'au pârât defaţă înainte Domnii mele şi cu şoltuzul din târg de Bârlad, şi cu Crăciun, şi cu Bărbosul deacolo, pentru nişte ocini; cum au adus spatariul şi uric de cumpărătură de au arătat înainte Domnii mele şi au adus şi şoltuzul uricul lor;* deci, cum au spus uricul spatariului, pre acie urmă au spùs şi uricul şoltuzului, pentr'acie să aibă dumnialui spătariul Simeon, dupăcum îi spune uricul, a ţânè pentru *Portăreşti* şi pentru *Drujeşti;* şi nimerile ca să nu să amestice a ţânè sau a oprì înainte Cărţii Domnii mele.

NOTA. Actul îi trecut în Condică fără dată; eu însă, ţinând seamă că Simeon Gheuca a fost mare spatar în a doua Domnie a lui Radu Vodă (Uricar, XVIII, p. 499), i-am dat deci veleatul 1623-1626. Oare şoltuzul ce apără? Cred că drepturile de folosinţă ale târgului (A se vedeà imediat Doc. XXII. dela Miron Barnovschie Vodă, din 17 Oct. 1626, dat medelniceriului Simeon Gheuca pentru Portăreşti).

XXII.

Iaşi, 1626 (7135) Octomvrie 16. *Miron Barnovschi Moghilă voevod împuterniceşte pe Simion Gheuca medelnicerul cel mare a ţineà şi a oprì a sa driaptă ocină dela sat dela Portăreşti, cât ţine acel loc pentre Portăreşti şi pentre Drujeşti.*

† Ion Miron Bărnovschi Moghila voevoda bjiiu milostiiu gpodar zemli Moldavscoi. Dat-am Cartea Domnii meale boiarinului nostru lui *Simeon Gheuca* medelnicearìul cel mare şi oamenilor săi, din sat din *Portăreşti*, sprea cia ca să hie tari şi putearnici cu Cartea Domnii meale a ţineà şi a oprì a sa direaptă ocină dela sat dela Portăreşti, cât ţine acel loc *pentre Portăreşti şi pentre Drujeşti, în mijlocul locului, cum le spune şi uricul trâgului; şi odaia lui Crăciunu, ce iaste pre locul lui,* să aibă a-i pune zi să o mute de acolea,

iară de nu o va mutà, să aibă a o răsipì; şi aşijderea să aibă a strânge oameni buni, să margă să pue stlâpi pre unde au hotărât *Avram* şi cu *Brăian*, şi nime să nu cuteaze a ţineà sau a o oprì peste Cartea Domnii meale. U las 7135 Oct. 16.

† Sam gpdnă veleal (L. P. D.)

Ion Miron Bărnovschi Voevoda

Ştefan (călăraş=cuvânt adaos de scriitor dar tăet tot de el cu condeiu).

NOTA. *Cum le spune şi uricul trâgului*, adică a oraşului Bârlad (Vezi Doc. Bârl. vol. II, p. 2).

Odaia lui Crăciun se înţelege săivanul sau staulul de vite a lui Crăciun, locul deci unde i se adăposteau vitele in timpul ernei.

XXIII.

Hârlău, 1630 (7138) August 30. *Dumitraşco Ştefan vel logofăt şi cu alţi boeri mari adeveresc că au venit înaintea lor Stanca, giupâniasa biv vornicului Murgociu Toflea, şi au dăruit feciorului său de suflet, Dumitru părcălabu, toate părţile de moşie de pe strămoşul ei, Vanu (Oan) portar de Suceava, la Păuleşti şi la Zmeiani pe Smila şi la Bălăceni pe Bogdana, ca să aibă a o îngriji cât va trăì şi după moarte a o pomeni.*

Adecă noi Dumitraşco Ştefan vel logofăt, şi Lupul vel vornic de ţara-de-gios, şi Lupul vornic den ţara-de-sus, şi Gheanghe biv vel vornic şi Gavrilaş biv vel vornic, şi Petraşco Boul vel spatar, şi Grama biv stolnic, şi Furtună biv comis, şi Pavăl ftori logofat, şi Istratie treti logofăt, şi Crăciun aga, şi Gavril Mivca vornic şi Dumitraşco Gheuca vornic, şi Neniul vornic, şi Gorgan biv vornic, şi alţi boeri din curte gospod.—precum au venit dinainte noastră *Stanca, giupâneasa lui Murgociu Toflea biv vornic*, de a lor bună voe, de nimi siliţi, nici asu-

priți, *și au dat și au daruit a ei driaptă ocină și moșie și cumpărătură, uric dela strămoșul ei, carele au strămoșul ei, a lui* **Vanu portar de Suceava** *și cu ispisoc de răscumpărătură dela Petru Vodă, care au cumpărat dela Șendre, și cu alt ispisoc care au avut ei dela Eremia voevoda, din giumătate de sat* **Păulești** *a opta parte, cu casă gala, și cu moară; așijdere și altă parte de ocină cu ispisoc de răscumpărătură, carele au avut ea dela Simion Movilă voevoda, o parte de ocină care iaste ei răscumpărătură dela Annița și dela Goian Gangur, cât să va alege parte ei din sat din* **Păulești**, *și din satul* **Zmeiani** *pe* **Simila**, *și din* **Bălăceni** *pe Bogdana;* și parte ei cu vaduri de moară, și cu alt ispisoc iarăși ce au avut ea dela Petru vvoda, pentru alte părți de ocină tot dintr'acel sat din Zmeiani și din Bălăceni. și cu vad de moară în Simila și în Bogdana, care au luat ea dela frati-său, Gherman, pentru căci au vândut el partea eai, giumătati de sat din Horotca cu trei vaduri de moară în Botna. *Aceste ea au dat și au dăruit ficiorului său de suflet, lui* **Dumitru părcălabu**, pentru sufletul său și pentru sufletul parinților ei; și el să aibă a o socotì și a o ținè pănă va trăì. iar după moarte ei să aibă a o grijì și a o pomeni pecum să cade, ca pe mortul; și noi pecum am văzut a lor învoială și danie, și noi am făcut acest zapis al nostru și, pentru mai mare credință, am pus și pecețile și iscăliturile noastre, ca să să crează.

U Hârlău vălt 7138 Avg. 30.

(O însemnare)

Aceaste moșii au scrisori de danie dila frati-său Ioniță Tălăbăscul logofăt și dela Gheorghi Pârvul și alte sânt danii și dila alți mulți și dila alte niamuri.

I. Paladi vel spatar

(Altă însemnare sub aceasta de prin veacul al 18.)

Aceasta este dreaptă și adivarată iscălitura bunului meu Ion Paladi fiind

spatar, iar alti iscălituri pe undi să văd cu altă slovă şi tot Ion Paladi sânt alţi Pălădeşti cu asămine numi. Şi, pentruca să să ştii şi de fiii mei, am însemnat aceste arătări (Fără iscălitură).

NOTA. In afară de copia din Condică a actului, eu am avut înainte şi un osăbit suret vechiu, semnat, dupăcum vedem, de Ion Paladi vel spatar, care a trăit în ultimele decenii ale sec. al 17 şi primele decenii ale celui al 18. Nu ştiu dacă originalul a fost în slavonă.

Despre *Vanu*, cred că-i Oană sau Oan portarul de Suceava, care a făcut parte din boerii de Divan ai Moldovii în jumătatea întâia a secolului al 15; proprietatea lui, satul Păuleştii, ajunsăse, dupăcum se vede, la familia Şendre, dela care, în timpul lui Petru Vodă (Rareş, probabil) au răscumpărat-o urmaşii în drept.

Numele satului vine dela un Paul, întemeetorul acelei aşezări,— sau poate dela o colonie de Pavlichieni sau Bogomili, aşezată aici în timpurile de demult.

Un trup din moşia aceasta, Păuleştii, este cunoscut până astăzi cu numele de Portari, Portăreşti, păstrată desigur dela vechiul stăpân Van sau Oan portarul. Pentru Bogdănaşi şi alţi locuitori din satele dela mează-noapte, Portari. Portăroae, îi cunoscut ca un punct sau o staţie, în trecerea lor spre Bârlad.

Constatăm, din vârsta suretului ce transcriem, că, pela începutul secol. 18, numele vechiu al pârăului de *Smila*, cum desigur fusăse în actul original, începuse a se pronunţa *Simila*, aşà cum se aude şi se scrie astăzi.

XXIV.

1637 (7145) Ianuarie 25. *Vasilie Lupu Voevod întăreşte jitniceriului (Toader) Paladie cumpărătura satului Portăreşti şi a unui loc de ocină din Păuleşti dela vel medelniceriul Simeon Gheuca.*

Io Vasilie Voevod cu mila lui Dumnezeu Domn ţării Moldovei. Adecă au venit înainte noastră şi înaintea a lor noştri moldoveneşti boeri a mari şi a mici boiarinul Domniei mele *Simeon Gheuca* vel medelnicer de a lui bună voe, de nimeni silit nici învăluit, şi au vândut a sa dreaptă ocină şi cumpărătură, un sat anume *Portăreştii* pe apa Smilei în ţinutul Tutovei cu loc de heleşteu şi de moară în acel pârău, din uric de cumpărătură ce (au avut) dela Radul Voevod, care acel sat

Portăreştii au fost a lui drept de cumpărătură dela cneaghina *Crăescului* anume *Părasca* şi dela fiii ei, Gheorghie şi Pătrăşcan, şi dela alţi fii ai ei; şi iarăşi au vândut el un loc de ocină din satul *Păuleşti*, din acelaş ţinut, iarăşi de a lui bună voe, de nime silit nici învăluit, şi acea parte a fost boiarinului nostru de mai sus scris, lui Gheuca medelniciar, dreaptă daanie dela cneaghina Stanca Murgocioae şi dela nepoţii giupânului ei a lui Murgociu vornicul, anume Isac şi fratele său Constantin, şi sora lui Avghenia, toată partea lor de ocină ce ei au avut de cumpărătură din acelaş sat dela fraţii cneaghinei Stancăi Murgucioae, cu tot venitul din ale lor direpte direse, ce au avut dela Irimia Voevod; acel sat de mai sus scris, numit Portăreştii şi acea bucată din Păuleşti, dânsul le-a vândut boiarinului Domniei mele lui *Paladie jitnicer*, pentru 350 taleri de argint, din ale lui drepte şi adevărate direse de cumpărături şi de întărituri ce dânsul a avut dela *Radul Voevod* şi dela *Ştefan Voevod Tomşa*. Deci Domnie mea cum am văzut a lor de bună voe tocmeală şi deplină plată, şi noi încă şi dela noi am dat şi am întărit lui. Pentru aceia, acel de mai sus scris sat Portăreştii cu heleşteu şi cu locuri de mori, în apa Smilei, şi acea parte din satul Portăreşti, să fie şi dela Domnie mea boiarinului nostru mai sus scris lui *Palade jitnicer* drepte ocine şi moşie şi cumpărătură şi uric şi întăritură cu toate veniturile neruşeit nici odânâoară în veci. Şi altul să nu se amestece. In Iaşi anul 7145 Ghen. 25.

Insuşi Domnul a poroncit. (L. P. D.)

Gavril Mateiaş vel logăfăt

Ionaşco

NOTA. In Condică actul defaţă nu-i transcris complect, îl imprim dupăcum este tradus şi publicat, după original, de d-l Ghibănescu în *Surete şi Izvoade*, vol. III, p. 234.

XXV.

1637 (7145) Ianuarie 26. *Veliții boeri ai Divanului Domnesc întăresc vel medelnicerului Simeon Gheuca, cumpărătura satului Portăreşti şi a unei părți din Păuleşti, drept 350 taleri de argint.*

Se ubo Mi (iată deci noi) Gavrilaş vel logofăt, i Savin Prăjăscul vel vornic doinii zemli, i Dumitrcşco Şoldan vel vornic gornii zemli, i Gavril ghetman i părcălab Suceavschii, i Gligorie Urechi vel spatar, i Apostul Catargiu vel post, i Gheorghie vel ceaşnic, i Cujbă biv vel vornic, i Iordachi vel vist, i Lupul Prăjăscul vel cluceriu, i Mălai biv vel vistearnic, i Toma vel sulger, i Grama vel stolnic, i Irimie vel jâcnicer, i Enachie vel pitar, i Răcoviță Cehan vtori logofăt, i Vasile Banul vtori vistiarnic, i Velicico vtori postelnic, i Toderaşco treti logofăt, i Vasile Roşca biv vistearnic, i Roşca Vasilie vornic glotnii, i Irimie Vănculen vornic glotnii, i Vasilie vornic, i Ionaşco Stejărian vornic glotnii, i Bârsan vornic glotnii, i Ionaşco Botez vornic, i Dumitru Gheuca biv vornic, i Strătulat biv vornic, i Scârlet ot Zorileni, —şi dela alți boeri din Curtea Domniască,—scriind şi mărturisind cu acest zapis al nostru: precum au venit înaintea noastră fratile şi prietinul nostru Simion Ghiuca vel med, di a lui bună voe, de nimi silit nici asuprit, ş-au vândut a sa driaptă ocină şi moşie şi cumpărătură un sat anumi *Portăreştii*, pe pârăul Smilii, la ținutul Tutovii, cu loc de hăleşteu şi de moară pe acela pârău, din uricu de cumpărătură ce are el dela Radul Vodă; care acel sat Părtăreştii i-au fost lui driaptă cumpărătură dela giupâneasa Părasca Crăiasca şi dela feciorii ei, Gheorghie şi Pătrăşcan, şi dela alți ficiori a ei; şi iarăş au vândut prietinului nostru celui mai de sus scris, Simeon Gheuca med, o parte de ocină din satul *Păuleştii*, ce iaste tot la ținutul Tutovii, iarăş de a lui bună voe, de nimi silit nici asuprit, care ace parte i-au fost lui driaptă danie dela giupâneasa Stanca Murgocioae şi dela nepoții boeriului ei, Murgociu vornicu, anumi Isac

şi frati-său Costandin şi sora lor Avghinia, toată partea lor de ocină ce au de cumpărătură dintru acelaş sat, dela ficiorii giupânesăi Stancăi Murgocioae, cu tot venitul, dintru a lor drept dres ce are dela Irimia Vodă, pe ace parte de ocină de mai sus scrisă, din satu *Păuleştii*, şi pe acel sat *Portăreştii*, el au vândut priatinului nostru Păladi jic drept 350 taleri argint, dintru a lui drept dres de cumpărătură şi de întăritură ce are dela Radu Vodă şi dela Ştefan Vodă. Deci şi noi, dacă am văzut între dânşii bună tocmală şi plătă deplină, am întărit şi dela noi.

NOTA. Originalul a fost scris în slavonă, dupăcum se spune în Condică.

XXVI.

1641 (7149) Iunie 3. *Scrisoarea şoltuzului cu 12 pârgari ai Bârladului, prin care adeveresc că, împreună cu Racoviţă logofătul al doilea, trimisul lui Vodă, au ales şi au stâlpit bucata de loc, din locul târgului, ce Măria sa a dăruit visternicului Păladi, alipind-o la satul acestuia, Portăreştii.*

Crâste şoltuzul cu 12 pârgari, şi popa Ştefan dela Bisericu dumisale lui Vodă, şi Ionaşco Dinga, şi Gavril Matei, şi Ursul Vântul, şi Nacul, şi Ilie Crâcog, şi Crăciun Ciudin, şi Pântea şi Micro, şi alţi orăşăni din târgu din Bârladu, scriem şi mărturisim cu această scrisoare a noastră: Cum au venit boiarinul Mării sale lui Vodă *Racoviţă logofatul al doilea* cu cinstită Carte dumisale lui Vodă la noi, ca să mergem dinpreună cu dumnalui *la satul dumisale visternicului Păladi, la Portăreşti, ce iaste pe Smila, ca să socotim dinpreună cu dumnalui să alegem o bucată de loc din locul târgului să lipim lângă hotarul Portăreştilor şi să stâlpim.* Mărs-am cu toţii dinpreună cu boiarinul dumisale lui Vodă ce mai sus scrie, şi am ales şi am stâlpit despre locul târgului, cum au fost învăţătura dumisale lui Vodă şi cu voia a noastră a tuturor, şi cu bună tocmală, şi dintre

mulți megieși. Și hotarul acestui loc ce l'am ales din locul târgului. este stâlp în țărmurile Bârladului despre apus și la dial în gura văii țarinii alt stâlp, și la dial în costișă alt stâlp, și alt stâlp mai la dial într'o movilă și alt stâlp în muche văii Smilii în dumbrăviți; așijdere alt stâlp în mijlocul văii Smilii despre apus în țărmuri; și alt stâlp în pisc mai sus de fântână; și alt stâlp în muche; și alt stâlp în matca Sohodăiașului, și alt stâlp în muche dialului despre *Saca*, unde merge drumul pe dial, despre apus, acolo iaste conigiul (capătul) acestui loc, ce s'au stâlpit despre târg. Deci noi, dacă am tocmit (cum au fost) învățătura dumisale lui Vodă și am stâlpit, dela noi încă am făcut această scrisoare, să fie dumisale ocină și moșie, și cuconilor dumisale în veci

XXVII.

Iași, 1641 (7149) August 16. *Vasile Vodă Lupul dăruește visternicului Palade, pentru slujbele cele cu credință făcute Domniei, una bucată de loc din hotarul târgului Bârlad, ce este lângă hotarul satului său, Portăreștii, pe pârăul Smila.*

Io Vasilie Voevod cu mila lui Dumnezeu Domn țării Moldaviei. Iată acest al nostru adevărat boeriu *Paladie visternic a slujit Domniei mele de îndelungată vreme, din tinerețǎ lui, tot la curtea Domniei mele, încă înainte de a noastră Domnie;* iar după aceia, când Domnul Dumnezeu a trimis mila lui spre noi și a dăruit noao schiptrul și Domnia, ca să fim noi stăpânitoriul și oblăduitoriul în a noastră țară a Moldovei, *dânsul așijderea și întru a noastră Domnie a slujit cu toată inima și cu mare credință, la Țarigrad și în alte părți, la toate trebile noastre și la poroncile noastre la toate ne-au slujit nouă și țării noastre,* și *acum la Țarigrad Domniei mele slujește și țării Domnii mele.* Pentru aceia și noi, cum am văzut a lui dreaptă și credincioasă slujbă cătră noi și țării noastre. *miluitu-ne-am noi spre el cu cinstita noastră milă și am dat și am*

miluit noi lui dela noi în a noastră ţară a Moldovei o bucată de loc din hotarul târgului nostru a Bârladului ca să fie, la hotarul satului său Portăreştii. Şi am stâlpit spre ştiinţă, să se ştie de unde se deosebeşte acea bucată de loc, de mai sus scrisă, din hotarul târgului Bârladului spre hotarul satului *Portăreştii*, când Domnia mea am trimis pe al nostru credincios boiarin *Racoviţă Cehan logofăt al doilea* şi a stâlpit împreună cu şoltuzul şi cu toţi târgoveţii bătrâni şi tineri din târgul Bârladului şi cu alţi oameni buni din împrejurimea acelui loc. Şi se începe hotarul acelei bucăţi de loc, din hotarul târgului Bârlad, dintr'un stâlp care este în malul apei Bârladului despre apus; şi la deal, la gura văii ţarinei la alt stâlp; şi iarăşi la deal pe costişe, unde este alt stâlp; asemenea şi la alt stâlp mai la deal la o moghilă; şi alt stâlp, în capul văii Smilei la dumbrăviţa; aşijderea alt stâlp prin mijlocul văii Smilei despre apus în mal; şi la alt stâlp în pisc din susul fântânei; şi alt stâlp în capăt; şi alt stâlp în matca Sohodolului; alt stâlp în vârful dealului dinspre Saca, unde merge drumul la deal despre apus; acela este capătul hotarului acelei bucăţi de loc din hotarul târgului nostru al Bârladului, dinspre hotarul satului *Potropopeşti* (recte *Portăreşti*). Pentru aceia, acea de mai sus scrisă bucată de loc cu semnele, cum mai sus scriem, să fie mai sus zisului boiarinului nostru credincios dreaptă ocină şi danie şi miluire şi uric şi întărire cu toate veniturile neruşeit milei sale lui Paladie vistearnic nici adânâoară în veci. Şi altul să nu se amestece.

In Iaşi la anul 7149 Avg. 16 zile.

Insuşi Domnul a poroncit. (L. P. D).

Gavril Mateiaş vel logofăt

Şaidir

NOTA. Actul. neiiind complect în Condică. s'a transcris după traducerea hrisovului slavon, ce e publicată de d-l Ghibănescu în *Sureteş i Izvoade*, vol. III, p. 238, unde d-sa observă: „In text e ras „în două locuri satul Potropopeşti şi scrisPortăreşti; în al treile loc

„uitând a drege a rămas Protopopeşti. Din pachetul de acte al Suse-„nilor cred că se va lămurì când a fost judecata de hotar care a adus „răzătura ispisocului dela Vasile vodă“. Observând şi eu originalul slavon nu cred că răsătura a provenit din vreun interes, ci a fost o greşală a scriitorulu, Şaidir. care, din grabă, a uitat să îndrepte şi în al treilea loc numele Potropopeşti, nume topic ce nu se pomeneşte pe nicăiri în înprejurimi, pe când toate celelalte indicaţiuni şi nume topice, sunt în adevăr în legătură cu silişlea Portăreşti, de care-i vorba în acest hrisov.

Prin cuvintele: „Tot la Curtea Domniei mele, încă înainte de a noastră Domnie“, nu trebue a înţelege că Paladie a fost „omul de casă a lui Vasilie Vodă“ (Ghibănescu, în *Arhiva Geneaologică*, Iaşi, anul II, Oct.-Dec.,1913, pag.248), ci numai aceia că slujise Domniei Ţărei şi sub alţi Domni precedenţi. Osebit de aceasta, prin Paladie visternicul, de care-i vorba în hrisovul de mai sus, nu trebue a înţălege pe Enachie Păladie, ginerile lui Roşca (Ibidem), pentrucă Enachie pe atunci, 1641, erà încă tânăr, şi apoi dânsul îşi sfârşeşte viaţa în 1685 ca postelnic (A mea lucrare, *Fraţii Gh. şi Neculai Roşca Codreanu*, Bârlad 1908, pag. 107), ci mai degrabă pe un Paladie cu un alt nume de botez, fie *Sava*, cum ne spune, în 1803, Grigorie I. Paladie, în Monografia asupra familiei Paladie (în aceiaşi Arhivă Geneologică, p. 247).

In fine, trebue să mai ştim că Păladi visternicul peste un an şi anume la 17 Iunie 1642, nu mai erà în viaţă (A se vedeà mai departe Doc. XXVIII).

XXVIII.

1642 (7150) Iunie 17. *Mai mulţi răzăşi, tocmindu-se cu giupâneasa visternicului Păladie, Dumnezeu-il pomennească, fac cu dânşii nişte schimburi de ocine în Păuleşti.*

Adică noi Dragan de Zmeiani şi Toader, de acolea, şi Ifrim de acolea, şi Irina Arsenoae, şi Neculai din Greci, şi Irimie de Băcani, şi alţi răzăşi ai noştrii, carile avem ocină în *Păuleşti* spre Smila, în ţinutul Tutovii, mărturisim cu această scrisoare a noastră: Cum noi de bună voe noastră ne-am tocmit cu dumnaei cu *giupâneasa visternicului Pălade, Dumnezău îl pomeniască*, pentru o parte de ocină ce au avut cumpărătură în sat în Păuleşti dela *Simeon Gheuca*, ce au fost medelniceriu mari, partea giupânesăi Murgucioai, de i-am dat o bucată de loc din apa Smilii despre apus pănă unde

se înpreună cu hotarul târgului şi s'au stâlpit cu petri; deci noi, nici feciorii noştrii, să nu mai avem treabă într'ace bucată de loc, ce s'au ales şi s'au stâlpit, nici dumnaei să nu aibă treabă dela stâlpi în sus spre siliște Păuleştilor, nici a trece peste apa Smilii cătră răsărit spre hotarul Păuleştilor. Şi ni-am tocmit noi de bună voe noastră dinaintea dumisale *Neniului vornicul de gloală*, şi dinainte dumisale lui *Chicoş ce-au fost stolnic*, şi dinainte dumisale lui *Isac diregătoriul de Bârlad*, şi a lui *Ionaşco de Zmeiani*, şi a lui *Gavril Roşca* şi a lui *Apostol de Bârlad, şi Nacul de acolo, şi Arsănie de acolo, şi Cretul din Suseni, şi Necula de Bujoreni*, şi alţi mulţi oameni buni din megiaşi.

NOTA. Constatăm, dupăcum vedem din acest act, că *Paladie visternicul*, în anul 1642, Iunie 17, nu mai erà în viaţă.

XXIX.

1660 (7168) Fevruarie 22. *Paladie (Toader) jâcniceriu vinde fratelui său, Gavril, ce-a fost sulgeriu, partea ce i se va alege din Portăreşti, drept 100 lei şi 50 de oi, cum şi partea din sat din Cetăţuia cu vecini cu tot, drept 200 lei.*

Adecă eu *Palade jâcniceriu* scriu şi mărturisăsc cu acest zapis al meu, cum am vândut dumisale fratilui nostru, lui *Gavril Paladi ce au fost sulgeriu*, parte me ce să va alegi din sat din *Portăreşti*, drept 100 lei şi 50 de oi; aşijdirile am tocmit cu dumnialui pentru o pricină ce am avut cu *Bejan Gheuca* să aibă a o aşăză dumnialui despre Bejan şi, ci iaste să i se dea, să aibă a da dumnialui fratele nostru Gavril, că aşà am tocmit; *aşijdirile iară i-am vândut dumisale fratilui nostru lui Gavril partea mea ce iaste în sat în Cetăţuia cu vecini cu tot, drept 200 lei*, pentru aceia ca să aibă a-i fi dumisale driaptă ocină şi moşie neclătită. Şi la tocmala noastră, când i-am vândut, s'au tâmplat dumnialui *Saulea* cămănariul cel mare, **şi dumnaei mama**

şi dumnealui cumnatul Costantin Breni, şi alţi oameni buni.

NOTA. Dupăcum am văzut in urmă, in Doc. XXVIII, Palade visternicul nu se mai află în viaţă pe la 1642 Iunie 17; soţia lui, mama fraţilor Toader jăcniceriu şi Gavril ce-au fost sulgeriu, trăia când s'a făcut acest act.

Nu putem şti ce fel de cumnat erà Cost. Breni lui Paladie jăcniceriu.

XXX.

1670 (7178) Iunie 8. *Gheorghie Bogdan şătrariul face schimb cu cumnată-sa sulgeroaia (a lui Gavril Paladi sulgeriul), luând partea aceştia din hăleşteul dela Zmeiani şi dându-i partea ce dânsul aveà în hăleşteul dela Portăreşti.*

Adecă eu, *Gheorghie Bogdan şătrariul*, scriu şi mărturisăsc cu acest Zapis al mieu: Cum eu m'am tocmit de bună voia mea cu dumnaei cumnată-mea *sulgeroae* şi am făcut schimb, dumniaei mi-au dat partea dumisali din *hălişteu dela Zmeiani*, giumătate de iaz, şi eu i-am dat partea mea din *hălişteu dela Portăreşti*; de acmu înainte să n'aibă triabă cumnată-mea sulgeroaia şi cu feciorii dumisale în hăleşteu la Zmeiani, nici eu, nici feciorii miei, de acum înainte, să n'aibă triabă în hălăşteu dela Portăreşti. Şi această tocmeală am făcut'o denainte dumisale lui Gligoraşco Hăbăşăscul vel vornic, şi denainte dumisale lui Gavril Costachi vel spatar, şi denainte dumisale lui Ion Racoviţă vel comis, şi denaintea dumisale lui Enachi vtori ciaşnic, şi denaintea dumisale lui Vasâlie treatii logofăt, şi denainte dumisale lui Scârlet treatii postelnic.

XXXI.

1691 (7199) Aprilie 19. *Trei boeri mari dau o scrisoare lui Ion Tălăbăscul logofătul al doilea, ca să fie volnic a ţineà şi a oprì toate părţile de ocină din*

Bălăceni și Păulești, ce fusăse mai înainte a Murgucioaei.

Tudose Dubău vel logofăt, i Vasile Costachi vel vornic, i Andronic vel spatar, dat-am scrisoarea noastră dumisale fratelui nostru *Ion Tălăbăscul vtori logofăt*, ca să fie volnic cu scrisoarea noastră a ținea și a oprì toate părțile de ocini din sat din *Bălăceni* și din *Păulești*, ce sânt în ținutul Tutovii pe apa Smilii și a Bogdănii, care părți de ocină au fost a Murgucioaei, care le-au fost dat Murgucioae lui Dumitru post, tatăl lui Ion Tălăbăscul, luându-l fecior de suflet Murgucioae, precum scriu și dresâle ce ni-au arătat dumnialui Ion vtori logofăt. Aceste părți de ocină să aibă a le ținea și a le oprì despre Negruț și despre frații lui, feciorii lui Neculai din Zmeiani, pentru căci au avut și pârâ de față Negruț și frații lui cu dumnialui Ion vtori logofăt, zicând Negruț cum fiind Murgucioae rudenie aproape lor, le-au dat lor acelea părți de ocină din Bălăceni și din Păulești și din Zmeiani, toate părțile ei, *pentru căci le-au fost și botezat un copil*, și ni-au arătat și Negruț dres. Da care lucru noi cu toții am socotit și li-am luat sama pre amănuntul și am aflat ca să ție dumnialui Ion logofătu toate părțile Murgucioaei din sat din Bălăceni și din Păulești, iară feciorii lui Neculai să lipsască; iar pentru Zmeiani am socotit să-i ție feciorii lui Necolai, căci mi-au arătat un zapis și dres mai pe urmă făcut decât a dumisale logofătului, iar d-lui logofătul să nu aibă treabă la Zmeiani, iar din cele doaă silişti să ție dumnialui logofătul, cari scriu mai sus, din Bălăceni și din Păulești, și să aibă de aș luà de a zăcea din țarini, din fân, din pomeți, din grădini, și din tot locul cu tot venitul, cât s'ar alege părțile Murgucioaei.

XXXII.

1713 (7221) Maiu 1. *Agafița, giupâneasa răposatului Preda Palade, vinde vel vist Ion Palade partea sa de moșie, giumătate de sat de Portărești cu Drujeștii*

pe Smila, cu casă de cum au rămas stricată, şi cu vecini din câţi se vor aflà, şi cu tot heleşteu întreg şi cu vad de moară, drept 330 lei bătuţi.

Adică eu Agafiţa, giupâniasa răpăosatului Preda Pălade, ce-au fost stolnic mare, scriu şi mărturisăsc cu acest adivărat zapis al mieu precum să să ştie că de nimi silită, nici asuprită, ce de a mea bună voe am vândut a noastră driaptă ocină şi moşie giumătate de sat de *Portăreşti* cu *Drujeşti* de pe Smila, *cu casă de cum au rămas strâcată* şi cu vecini din câţi s'ar aflà, însă fără cei ertaţi, ce vor avè scrisori de ertari dela dumnialui stolnicul, şi cu tot hăleşteu întreg şi cu vadu de moară. Căci, mai denainte vremi, fost-au giumătate de hăleşteu a lui Gheorghie Bogdan şătrariul cum şi giumătate de sat de Portăreşti cu Drujăşti, şi apoi s'au învoit de a luoat Bogdan partea noastră, giumătate de hăleşteu din Zmeiani, şi ni-au dat partea sa din hăleşteu dela Portăreşti, precum arată zapisul lui din velet 7178 (1670). Deci, aceste toate cum scrie mai sus, giumătate de sat de Portăreşti cu Drujeştii cu casă şi cu vecini şi cu tot hăleşteu şi cu vad de moară, şi din silişte şi din ţarină şi dintr'apă şi din pădure şi din tot hotarul cu tot venitul, *am vândut noi dumisale fratelui nostru lui Ion Păladi vel spatar*, drept 330 lei bătuţi, şi dumnialui ni-au dat plată deplină la mâna noastră. Pentru acee ca să-i fie dumisale driaptă ocină şi moşie, şi fiilor şi nepoţilor dumisale în veci, şi să-şi facă dumnialui şi ispisoc Domnesc de pe acest adevărat zapis al nostru, căci i-am dat şi dresele cele vechi acestii moşii. Şi această vânzare s'au făcut denaintea a mulţi boiari mari şi a mici, cari mai gios s'au iscălit.

NOTA. Cuvintele „cu casă de cum au rămas stricată", înseamnă că Tătarii, în 1711, au ajuns cu jafurile şi pustiirile şi pe la Portăreşti şi Drujeşti.

4. Satele: Românii, Zmeenii, Portăreştii, Băcanii şi Păuleştii[1].

XXXIII.

1546 (7054) Aprilie 19. *Petru Rareş Voevod întăreşte vornicului Efrem Hura cumpărătura a jumătate din satul Rumânii în 400 zloţi tătărăşti, şi a celeilalte jumătăţi, din acelaş sat, în 350 zloţi tătărăşti, cum şi a patra parte de sat din Zmeiani în 200 zloţi tătărăşti, din direasele ce aveau a lor stăpânitori dela Alexandru Vodă (cel bun).*

Uric dela Pătru vod(ă) sirbăscu din văliat 7054 Ap. 19.

† Inştiinţare facem cu această Carte a noastră tuturor cine va căută pre însa sau cetindu-se va auzì: Adecă au venit denainte noastră şi denainte a tuturor a lor noştri moldoveneşti boiari, slugile noastre Lazor snâ luga şi nepotu-său, Mogâldea, feciorul lui Iştoc, şi Grozav, ficiorul Sofiicăi, de a lor bună voia, de nimia nevoiţi, nicia asupriţi, şi au vândut a sa driaptă ocină şi moşiia din direasia ce au avut moşii lor şi părinţii lor, luga şi Sofiica, dela strămoşul nostru Alexandru Voevod, *giumătate de sat de Rumâni,* credinciosului nostru giupânul Efrem Hura vornicul, drept 400 de zloţi tătărăşti. Şi sculându-se dumnelui al nostru credicios Hura vornicul şi au plătit deplin acei de mai sus scrişi bani 400 zloţi tătărăşti în mânuli slugilor noastre, lui Lazor ficiorul lugăi şi nepotu-său Mogâldèa ficiorul lui Iştoc şi lui Grozav feciorul Sofiicăi, denainte noastră şi denainte boiarilor noştrii. Şi întru aceaiaşi iară viniră denainte noastră şi denainte a tuturor boiarilor noştri Andrii Eşanu şi frate-său, Dragosin, şi nepoţii lor, Iuraşco şi surorile lui Anna şi Ileana şi Mărina, ficiori lui Arpaş, şi nepoţii lor, Varvara şi Mărica şi Ilisafta, ficiorii lui Vreamiaş, de nim(e) nevoiţi, nicia asupriţi, şi au vândut a sa driaptă ocină şi moşiia din direase de întăritură ce au avut moşii lor şi părinţii lor dela strămoşul Domniei

1) Documentele acestor sate nu sunt cuprinse în Condică; ele mi-au fost încredinţate aparte de d-l I. Em. Pallady, în majoritatea lor fiind originale.

meali Alexandru Vodă, *giumătate de sat de Rumâni*, tij a lui nostru credincios boiarin, Efrem Hura vornicul, drept 350 de zloți tătărăști. Și sculându-se al nostru credincios boiarin, Efrem Hura vornicul, și au plătit deplin acei bani, ce scriem mai sus, 350 zloți tătărăști în mâna lui Andriiu Eșanu și frate-său, Dragosin, și nepoții lor, Iurașco și surorile lui Ana și Ileana și Mărina, ficiori lui Arpașu, și nepoții lor, Varvara și Mărica și Ilisafta, ficiorii lui Vreamiaș, denainte noastră și denainte boiarilor noștri, ca să-i fie tot satul anume Rumânii, ce-i pre Smila, boiarinului nostru lui Efrem Hura vornicul. Și așijdiare au venit denainte noastră și denainte boiarilor noștri Ilinca preaotiasa de a ei bună voia de nim(e) nevoită, nicia asuprită, și iarăși au vândut a sa driaptă ocină și moșiia, dintr'acialaș uric, *a patra parte de sat de Zmeiani*, a lui nostru credincios boiarin Efrem Hura vornicul, drept 200 zloți tătărăști, pentru căci au pârât pre dânsia Iane Grecul dela Bârlad pentru aviarea lui și au rămas'o prea ia denainte noastră și denainte boiarilor noștri; deci, văzându ea că au rămas din toată leagea a țărâi, s'au sculat și au luat acei bani 200 de zloți tătărăști, care scriem mai sus, dela al nostru credincios boiarin Hura vornicul, și s'au plătit cu acei bani de Iane Grecul dela Bârlad. Pentru aceia și noi deaca-m văzut între dânșii de a lor bună-voia tocmală și deplină plată, iar noi așijdiare și dela noi am dat și am întărit credincios boiarinului nostru, lui Efrem Hura vornicul, *prea acel sat anume Rumânii prea Smila, și a patra parte de sat de Zmeiani*, ca să-i fie și dela noi driaptă ocină și moșiia și uric, lui, și ficiorilor lui, și nepoților și strănepoților, și înprăștiiaților lui, și a tot rodul lui, cine i să va aleagea mea aproape neclătit nicia o dânăoară în viaci; iar hotarul ca să fie despre toate părțele, dupăcum au țânut de vac.

(O însemnare)

U Ias let 7217 Dech. 15, am scris eu *Axintie uricar*, pe cât am putut dezlegà să se știe.

NOTA. Rumânii și Zmeianii sunt astăzi simple trupuri de moșie

în moşia Băcanii, de pe pârăul Simila, jud. Tutova. De Portăreşti şi Păuleşti s'a vorbit şi în documentele imprimate sub No. No. XIX—XXXII.

XXXIV.

Iaşi, 1624 (7132) Martie 24. *Radul Voevod, Domnul Moldovei, întăreşte vel spătariului Simion Gheuca toate părţile de moşie cumpărate din Portăreşti, Băcani şi Păuleşti.*

† **Cu mila lui Dumnezeu Io Radul Voevod Domn ţerii Moldovei.** Facem cunoscut prin această Carte a noastră tuturor cari vor vedea-o sau vor auzi-o cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boerilor noştri jupâneasa Porasca Crăiasca cu feciorii ei, Gheorghie şi Pătrăşcan, şi ceilalţi fii ai ei, de a lor bună voe, ne siliţi şi nici asupriţi, şi au vândut a lor dreaptă ocină şi moştenire şi cumpăcătură (un sat anume *Portăreştii* pe pârăul Smila, în ţinutul Tutovei, cu locuri de eleştee şi de moară, pe acel pârău) de pe uricul şi întocmirea ce a avut-o dela Constantin Voevod. Şi au vândut-o ei credinciosului şi cinstitului nostru boeriu lui Simion Gheuca vel spatar, pentru 350 taleri de argint. Şi sculatu-s'a mai sus scrisul boeriu al nostru, Simion spatar, şi li-au plătit lor tot deplin dinaintea noastră şi dinaintea întregului nostru Sfat, în mânile mai sus zise, jupânesei Parasca şi a feciorilor ei, Gheorghie şi Pătrăşcan. Deci şi noi văzând a lor întocmire şi deplină plată, şi noi de aşijderea şi din partea noastră i-am dat lui. Şi întru aceia iarăşi au venit înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri Ihnat din Băcani şi femeia lui Draga, fiica lui Stancul din Băcani, de a lor bună voe, de nime nesiliţi şi nici asupriţi, şi au vândut a lor dreaptă ocină şi moştenire, din toată partea a lui Stancu a patra parte, şi din cealaltă parte, din partea Poliţanului, a treia parte, partea lui Gligorie, cu moara gata cu petri, din vatra satului din *Băcani*, ce-i în ţinutul Tutovei, din câmp şi din cosâtura de fân; acestea ei li-au vândut boeriului nostru, lui Simion spatariul,

într'o sută taleri de argint; și sculatu-s'a boeriul nostru mai sus scris, și li-au plătit lor (acești bani) tot deplin, dinaintea noastră și dinaietea boerilor noștri. Și întru aceiași iarăși dăm și întărim mai sus scrisului boeriu al nostru, lui Simion spatar, a treia parte din satul Băcani, partea de sus, și cu vadul de moară pe pârăul Smila, pe care el a cumpărat, o parte de ocină dela Macoveiu Polițanul și dela fratele lui, Gligorie, ficiorii Polițanului, și dela nepoata lor, Marica, și de pe ispisocul de cumpărătură ce l'au avut Polițanul dela Petru Voevod, și au cumpărat-o el pentru sine, pentru 120 taleri de argint. Și iarăși au cumpărat pentru sine și o altă parte de ocină dintr'acelaș sat, din Băcani, dela Macoveiu, fiul Polițanului, a treia parte de cumpărătură, ce-au fost partea lui Solomon, pentru 50 taleri de argint. Și iarăși au cumpărat pentru sine o parte de ocină dintr'acelaș sat, Băcani, din partea de sus, dela Danciul, fiiul Marichii, nepotul Polițanului, toată partea lui, pentru 50 taleri de argint. Și iarăși au cumpărat sieși și altă parte de ocină, dintr'acelaș sat dela Teodosia, fiica Odochii, nepoata Polițanului, din cea parte de sus, toată partea ei ce se va alegi, pentru 50 taleri de argint. Și întru aceia iarăși dăm și întărim boeriului nostru, lui Simion vel spatar (o parte de ocină din satul *Păulești*, ce-i în ținutul Tutovei, pe care i l'au dăruit lui jupâneasa) Stanca Murgucioaia și cu nepoții jupânului ei, Murgociu dvornicu, anume Isac și fratele lui Constantin, și sora lor Avghiniia, și ei au dăruit de a lor bună voe toată partea lor de ocină, ce-au avut-o de cumpărătură dintr'acel sat, ce a avut-o dela frații jupânesei Stancăi Murgucioae, cu tot venitul de pe a lor drepte direse, ce li-au avut dela Ieremia Voevod.

Drept aceia, dacă am văzut că are boeriul nostru Simion spatariul și privilegiu de danie dela Ștefan Tomșa, Voevod, însă părțile din satul Păulești, și noi de așijderea și din partea noastră am dat și am întărit lui, să-i fie lui și dela Domnia mea danie și întărire, uric și ocină, cu tot venitul, lui și copiilor lui, și nepoților și

strănepoţilor şi răstrănepoţilor, şi tot neamului lui, ce i se va alegi mai de aproape, nestricat niciodată în vecii vecilor. Iar hotarul acestor mai sus scrise sate şi părţi de ocină, fiecare pe hotarele sale, să le fie hotarul lor din toate părţile pe vechile sale hotare, pe unde din veci au trăit. Şi întru aceasta este credinţa Domniei noastre a mai sus scrisului, Noi Io Radul Voevod, şi credinţa boerilor noştri: credinţa panului Ionaşco vel vornic al ţerii-de-jos, cred. p. Nicoară vel vornic al ţerii-de-sus, cred. p. Tudori parcalabul Hotinului, cred. p, Ioraşco Raşotă parcalabul Neamţului, cred. p. Ene parcalab Romanului, cred. p. Miron Barnovschi hetman şi parcalab Sucevei, cred. p. Trofanda postelnicul, cred. p. (loc alb) paharnicul, cred. p. Niculachi stolnicul, cred. p. Hrizea visternicul, cred p. Furtună comisul, şi credinţă tuturor boerilor noştri Moldoveni, mari şi mici. Iar, după viaţa noastră, cine va fi Domn, din copiii noştrii sau din neamul nostru, sau iarăşi pe oricine va alegi Domnul Dumnezeu a fi Domn ţerii noastre Moldovei, acela să nu-i strice lui dania noastră şi întărire, ci să-i dea şi întăriască, pentru că este a lui dreaptă cumpărătură, pe a lui drepţi şi bani buni. Iar spre mai bună tărie şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, porunci-t-am credinciosului şi cinstitului boeriu al nostru panului Dumitru Ştefan vel logofăt, a scrie şi a atârnă pecetea noastră de această adevărată Cartea noastră.

Scris-au Dumitru pisărul în Iaşi, în anul 7132 Martie 24.

Dumitraşc Ştefan vel logofăt
(pe îndoitura de afară a hrisovului.)

NOTA. Hrisovul e scris în slavonă pe pergament, având înălţimea 48 c.m. şi lăţimea 52 c.m. şi s'a tradus în româneşte de d-l Ştef. Nicolăescu, translatorul dela Arhivele generale statului din Bucureşti. Pecetea îi legată de hrisov cu un şnur în culoarea fragului şi are inscripţia in slavonă, care pe româneşte sună: **„† Pecetea lui Io Radul Voevod, fiiul Mihnei Voevod şi Domn ţerii Moldovei“.**

Rândurile din textul hrisovului, pe care le-am pus în parentez, sunt tăete în original prin două linii trase cu condeiul, ceia-ce

înseamnă că părţile de moşie, de care-i vorba în ele, Portăreştii şi Păuleştii au fost trecute la o alta sau alte mâni de către posesorul hrisovului,—şi aceasta,—se înţelege, spre a se şti de urmaşi pentru care părţi de ocină rămâne acest act de proprietate în vigoare. Cred că tăerea rândurilor s'a făcut de însuşi (acum vel medilnicer) Simeon Gheuca în anul 1637 Ianuarie 25, când a trecut în de veci vânzare părţile din Portăreşti şi Păuleşti către (Toader) *Paladie jicniceriul,* mai rămânând dânsul numai cu părţile din Băcani (A se vedeà, în urmă, Doc. XXIV, p. 35.)

XXXV.

1628 (7136) Ianuarie 3. *Miron Barnovschie Voevod întăreşte boerilor Drăgan, Ifrim şi Albul, stăpânirea asupra părţilor de ocină din Zmeiani şi din Bălăceni, ţinutul Tutovei, vândute lor de Grigorie şi Sofronia, fiii Grozavei, nepoţi lui Gherman din Zmeiani, drept 10 vaci cu viţei, 2 boi şi 20 taleri.*

Suretu di pe Carte dela Miron Barnovsche Vodă din let 7136 Ghen. 3.

Adecă au venit înainte noastră şi înainte a noştri boeri sluga noastră Drăgan şi Ifrim şi Albul, cu un zapis de mărturie dela Simion Gheuca vel medelnicer, şi de la Petrilă părcălab, şi dela Lupul hotnogul, şi dela Ionaşco chihaia, şi dela giupâneasa Murgucioaia, şi dela popa Dragoş ot Greci, şi dela Toma, şi dela Ionaşco Radul, de acolo, şi dela Toader din Hulpăşeni, scriind într'acel zapis: Cum au venit înainte lor Grigorie şi cu sora lui, Sofronie, ficiorii Grozavii, nepoţi lui Gherman, din Zmieni, cu a lor bună voe, de nimine siliţi, nici asupriţi, şi au vândut a lor driaptă ocină şi moşie din sat din *Zmieni,* şi din *Bălăceni,* ce sintu la ţinutul Tutovii, cât să va alege parte Irinii şi a Grozavii, cu vad de moară în Bogdana, care au stăpânit tatăl lor, popa Gavril, şi alt vad de moară, ce se aflâ în pârăul Smilii, a Zmienilor; aceste au vândut slugii noastre de mai sus scris, Drăgan şi Ifrim şi Albul, drept 10 vaci cu viţei, şi 2 boi, şi 20 taleri. Drept acee am dat şi dela noi slugii noastre de mai sus scris, Drăgan şi Ifrim şi Albul, dintr'acele părţi de ocină ca să le fie lor draptă

ocină şi cumpărătură, şi danie, şi uric, şi întăritură, cu tot vinitul neclătit de nimene în veci. Şi nime să nu să amestice piste Carte Domnii mele.

XXXVI.

Iaşi, 1628 (7136) Aprilie 28. *Miron Barnovschie Moghilă Voevod întăreşte stolnicelului Efrem şi fiului său, Neculaiu, danie unei părţi din Zmeeni, ce li s'a făcut de Stanca Murgucioaia de sufletul ei şi al părinţilor. Aşijderea întăreşte lui Efrem şi fratelui său, Albul, stolnicii, şi lui Drăgan armaşului, pe două locuri de casă dintr'acelaş sat Zmeenii, din giumătate de sat din gios, ce l'au cumpărat dela popa Dimitrie şi alte rude ale acestuia drept 90 zloţi tătăreşti.*

Noi Miron Barnovschi Movilă Vvod cu mila lui Dumnezău Domn ţării Moldovii. Iată au venit înainte noastră şi înainte boerilor noştrii slugile noastre Efrim stolnicelul, din satul Zmeianii, şi fiiul lui, Neculaiu, şi au adus înainte Domnii mele un zapis de mărturii făcut dinainte priotului Ioan din Zmeiani, şi priotului Gavril din Târzâi, şi Drăgan din Zmeiani, şi denainte lui Rugină diiacu, şi Lazăr Gătin, şi Grigorie şi Ionaşcu Lazu, şi Dumitraşcu Teleiu, şi Tiştebanul, şi Aniţa şi Anghelina, aşâ scriind întru acel zapis: Precum că au vinit dinainte lor Stanca, soţia lui Murgociu, fostul vornic, de nime silită, nici asuprită, ci de a sa bună voe au dat ea şi au miluit cu o parte di ocină din satul Zmeianii, ce iaste în ţânutul Tutovii, câtă să va alegi partea iai, pre aceia ea au dat'o nepotului său, lui Efrem şi fiului său, Neculaiu, pentru sufletul iai şi pentru iertarea păcatelor părinţâlor iai. Drept aceia noi, dacă am văzut dănuirea ce de bună voe, şi Domniia noastră am crezut, şi dela noi încă am dat şi am întărit slugilor noastre, lui Efrem şi fiului său, Neculaiu, pe ace parte de ocină, din satul Zmeianii, ca să le fie lor driaptă ocină şi danie, şi uric, şi întăritură, cu tot venitul nestrămutat niciodinioară în veci. Şi aşâjdirea am dat şi am întărit slugilor noastre, lui Efrem şi fratilui lui Al-

bul, stolnicii, și lui Drăgan armașului, pe două locuri de casă dintru acelaș sat Zmeianii, din giumătate de sat din gios, ce l'au cumpărat ei lor dela popa Dimitrie și frati-său, Molodețu, dela Varvara, fiica lui Teliai stolnicul, drept noăzăci zloți tătărești. Drept aceia, să le fie lor și aceste doă locuri de casă din sătul Zmeianii, drepte ocine și moșii, și uric, și cumpărătură, și întăritură, cu tot vinitul nestrămutat niciodinioară în veci. Și altul să nu să amestice.

In Iași s'au scris, 7136 Aprilie 28 zâle.

Insuși Domnul au poruncit.

(L. P. D.)

(iscălit) vel logofăt Dumitrașcu.

NOTA. Am mai dat peste un suret la fel cu acesta.

XXXVII.

Iași, 1628 (7136) Aprilil 30. *Miron Barnovschie Movilă Voevod întărește dania unei părți din Zmeeni, pe care Stanca, soția răposatului vornic Murgociu, o face nepotului său, lui Efrim și fiului acestuia, Neculaiu, pentru sufletul ei și al părinților, pentrucă copii din trupul ei n'au avut.*

Noi Miron Barnovschi Movilă Vvod cu mila lui Dumnezeu Domn Țării Moldovii. Vinit-au înainte noastră și înainte boerilor noștrii slugile noastre Efrim cu fiul său, Neculai, cu un zapis de mărturie făcut înainte priotului Ioan din Zmeiani, și priotului Gavril din Târzii, și Drăgan din Zmeiani, și înainte lui Rugină diiacu, și Lazăr Gătin, și Gligori și Ionașcu Lazu, și Dumitrașcu Teleai, și Tiștibanul, Anița și Anghelina, și înainte a mulță omini buni, scriind într'acel zapis: Precum că au venit înainte lor *Stanca, soția răposatului Murguciu, fostul vornic, de nime silită, nici asuprită, și au dat pre a sa driaptă ocină și moșie, câtă să va alegi, partea ei din satul Zmeianii, cu tot venitul, nepotului său lui Efrim, și fiului lui Efrim, Neculaiu, pentru sufletul iai și iartaria păcatilor părinților iai, să-i fii de pomană, pen-*

trucă copii din trupul iai n'au avut. Drept aceia noi, dacă am văzut de bună voe dănuire şi mărturii dela atâţi oameni buni, Domniia noastră am crezut şi dela noi încă am dat şi am întărit slugilor noastre, lui Efrim şi fiiului său, Neculaiu, aceia parte de ocină din satul Zmeianii, ca să le fie lor dreaptă ocină, danie şi întăritură, cu tot venitul, nestrămutat niciodinioară în veci. Şi altul să nu să amestece.

S'au scris în Iaşi, în anul 7136 Aprilie 30 zile.

Domnul a poruncit. (L. P. D)

(iscălit) *vel logofăt*

NOTA. Conţinutul acestui act se cuprinde şi în hrisovul din 28 Aprilie 1628, dela acelaş Voevod, slobozit cu două zile mai înainte de acesta. De ce? Poate că Efrem şi cu feciorul său, Neculaiu, voiau să aibă un act a parte, în celalalt fiind vorba şi de nişte locuri de casă, ce aveau a le stăpânì înpreună cu alte persoane.

XXXVIII.

1631 (7139) Mai 15. *Moisâi Moghilă Voevod, văzând lipsa dela terminul de judecată a Stancăi Murgucioaei şi a fiului ei, Dumitraşco, pentru părţi de moşie din Zmeiani şi Bălăceni, dă dreptate slugilor sale, Drăgan, Ifrim şi Albul, cari şi-au pus şi ferâe, în Visteria Domnească, 24 zloţi.*

Carte dela Moisâi Moghilă vod(ă) din let 7139 Maiu 15.

Având zi înainte Domnii meli Stanca Murgucioae şi ficiorul ei, Dumitraşco, ce-au fost părcălab, cu nepoţii ei, Drăgan şi Efrim şi Albul, pentru o parte de ocină ce-au cumpărat ei din parte Murgucioaei, parte lui Grigorie şi a surori-sa, Sofroniei, feciorii Grozavii, nepoţi lui Gherman, toată parte lor câtă să va alege din sat din *Zmieni* şi din *Băl(ă)ceni*, cu vad de moară în Bogdana, ce lor ş'au cumpărat drept zeci vaci cu viţei şi doi boi şi doă zăci taleri bătuţi; şi altă parte de ocină din sat din Zmieni, din giumătate de sat a şepte parte, ce-au cumpărat Drăgan, osăbi de a lui fraţi dela Ursul Cimbàla, ce-au fost Ursului Cimbălii cumpă-

rătură dela tatăl său, Costantin Cimbàla, dela Ionaşco Patrile, şi dela frati-său, Silevestru, ficiorii Varvarii, drept cinci zăci şi doi taleri, precum au arătat înainte Domnii mele şi ispisoc de cumpărătură dela Barnovschii Vodă, şi alt ispisoc dela Alixandru Vodă. Şi, când au fost ziua Stancăi Murgucioaei, n'au vinit la zi, şi au rămas din toată lege; iar slugile noastre, Drăgan şi Ifrim şi Albul, ei s'au îndreptat şi ş-au pus ferâe în Visterie noastră 24 zloţi; şi Meere Uricar încă s'au lepădat denainte Domnii mele cum că n'are nici o triabă. Drept acee, de acum înainte să nu mai aibă Stanca şi fiiul ei, Dumitru, a să giudecâ cu slugile noastre, Drăgan, Ifrim şi Albul.

XXXIX.

Iaşi, 1632 (7140) Aprilie 18. *Alexandru Iliaş Voevod împuterniceşte pe Ionaşco din Zmiiani şi pe fraţii săi de a-şi ţineà şi a-şi apărà a lor moşie din satul Românii, şi cu vad de moară, şi giumătate de sat de Zmiiani, iar cu vad de moară în Smila şi Bogdana, şi satul Donceştii, ce sânt pe apa Covurluiului, şi a patra parte din sat din Strâmba* (*pe Tutova*), *să nu lase pe nime a così nici a arà, altfel va hi de gloabă Porţii Domneşti.*

† **Io Alexandru Iliaş Voevoda bjiiu milostiiu gpodar zemli Moldavscoi.** Dat-am Cartea Domniei meale slugei noastre lui Ionnaşco de Zmiiani şi fraţilor săi, spre cea ca să hie tare şi putearnic cu Cartea Domniei meale a-şi ţineâ şi a-şi apărà a lor dreapte moşii ce au ei: *satul Românii*, şi cu vad de moară; şi *giumătate de sat de Zmiiani*, iar cu vad de moară în Smila şi în Bogdana; şi *satul Donceştii*, ce sintu pe apa Covurluiului; şi a patra parte de sat de *Strâmba*; să ţie pe hotară bătrâni, pe unde s'au ţinut de vac, să nu lase pe nime a così, nici a arà; iar cine va così fără de voia lor, sau va arà, *va hi de gloabă Porţei Domniei meale*. Iar cui va părea cu strâmbul să vie să stea defaţă înnaintea Domniei meale; şi nime să nu cuteaze a ţineà

sau a oprì preste Cartea Domniei meale. Sam gpodin cazal. U Ias vlt 7140 Ap. 18.

(L. P. D.)

Ghianghea vel logofăt ucil iscaal

Chiriac.

NOTA. Românii și Zmeianii sunt simple trupuri de moșie în hotarul Bacani, pe pârăul Simila, în județul Tutova; Donceștii, în jud. Covurluiului; Strâmba, cotună, în com. târgușorul Pueștii, pe pârăul cu aseminea nume, ce se varsă în râul Tutova. „Va hi de gloabă Porții Domniei meale" va plătì amendă către vornicul de Poartă, funcționar pe lângă Cartea Domniască, căruia i se dădeà însărcinarea de a regulà hotarâle dintre moșiile megieșite. Actul este proprietatea mea, găsit între documentele moșiei Strâmba.

XL.

Iași, 1632 (7140) Maiu 1. *Alexandru Iliaș Voevod, cercetând pâra ce au făcut unii răzăși din Zmeiani asupra altora pentru o moară din apa Smilei, hotărăște ca Albul și cu săminția lui să ţină numai a patra parte.*

† Io Alexandru Iliaş Voevoda bjieiu milosteiu gpodar zemli Moldavscoi. Adecă au pârât defață înnaintea Domniei meale slugile noastre Ionașco de Zmeiani, și Ursul, și Dumitrașco, feciorul lui Buciumaș, și alte semenții a lor, pre Albul, și pre Drăgan, și pre Efrim, și pre Toader, și pre alți răzeași a lor, zicând înnaintea Domniei meale cum le-au astupat o moară de în apa Smilei, ce au ei giumătate de apă cu Rumânii, iară giumătate de apă au ei cu Zmeianii i cu dânșii, și lor li să vine a patra parte,—și acmù ei le-au astupat moara, însi vor să ţie și ei giumătate, și nu li să vine. Pentru care lucru au arătat înnaintea Domniei meale slugile noastre Ursul (și) Ionașco și alte semenții a lor ispisoace de pâră dela Eremia Voevoda și dela fiiul său, Costantin Voevoda, și dela Barnovchi Voevoda, cum i-au rămas ca să aibă a ţine ei trei părţi de în

moară şi de în heleşteu; *când se va vână peşlele să fie cu ştirea tuturor şi să-l înparță frățeşte, (să) ia ei trei peşti şi ceilalți unul; iară cine va vână într'ascunsu să fie dator Porței 12 boi.* Prentru acela lucru nici Albul cu semențâile sale n'au putut pâr(ă) într'alt chip, ci au spus adevărat că n'au treabă, ci au treabă numai cu a patra parte de în tot venitul, şi cât au pârât fără de ispravă, şi au arătat înnaintea Domniei meale altă pâră. Deci Ionaşco şi Ursu şi alte semenții a lor s'au indereptat de înnaintea Domniei meale; iară Albul cu semențiile (sale) au rămas de înnaintea Domniei meale şi de în toată leagea țărâi, ca să ție a patra parte, cum mai sus scriem. Derept acea să nu să mai pârască aiasta pâră nici dânâoară în veaci. Inac ne budet. Saam gpodin velial (Altfel să nu fie. Insuşi Domnul a poroncit).
(L. P. D.) U Ias, It 7140 Mai 1.

NOTA. După original. Partea de jos a actului este ruptă.

XLI.

Iaşi, 1632 (7140) Iulie 5. *Impăcarea făcută între Simion Gheuca, medelnicerul cel mare, şi între nişte răzăşi pentru o poiană ce este deasupra Românilor, legându-se între ei că cine va mai scornì pâră, pentru aceasta, să fie de gloabă Porții 12 boi.*

† Adecă eu, Simion Gheuca, medelnicearul cel mare, scriu şi mărturisescu cu cest zapis al mieu: Cum am avut pâră înnaintea dumisale Domnui nostru cu Ionaşco şi cu Ursul şi cu alți frați ai lor, prentru o bucată de loc, pentru *o poiană, ce iaste desupra Românilor,* deci eu am zis că iaste a mea, ei au zis că iaste a lor; deci Măriia sa Vodă au trimis acolo hotarnic pre dumnealui pre *Gorgan vornicul şi pre Mafteiu Roşca de Brâlad,* de au strânsu oameni buni şi au aflat cum acea bucată de hotar, desupra Rumânilor, iaste a lor direaptă moşie, ca să aibă a ține pănă unde au ținut şi pănă acmù pănă în ulmii de sus, şi den pădure, şi din câmpu, şi den a tot venitul acelui loc. Deci, după

acea m'am împăcat şi eu cu dânşii ca să-şi ţie otcina, că eu n'am avut nici o treabă, cum le-am fost şi mai făcut un zapis tot pentru acel loc mai denainte vreame; *iară cine de întru noi va mai scorni pâră pentru aceasta să fie de gloaba Porţei (loc alb) 12 boi.* Această tocmală o am făcut deanaintea dumisale Gheanghei logofatul cel mare, şi deanaintea Lupului vornicului de ţara-de-gios, şi deanaintea lui Iuraşco Başotă hatmanul, şi deanaintea lui Ursul Vartic varnicul, şi a lui Gavril Mirca, şi deanaintea lu Ionaşco armaşul. De aiasta mărturisăscu cu aceasta scrisoare a mea da se znaet.

U Ias lt 7140 Iulie 5.

(L. P.) (L. P.)

Ghianghea vel logofăt. Lupul vel vornic. Az Iuraşco Başotă hatman. Ursu Vartic ⊛ *dvornic* (L. P.). *Gavril Mirca iscal.*

† *Eu Dumitru uricar*

XLII.

Iaşi, 1651 (7159) Iulie 5. *Vasile Lupu Voevod întăreşte stăpânirea Pălădeştilor asupra părţilor de moşie din Zmeeni, Români, Strâmba şi Mânzaţi, ţinutul Tutovei, ce li să dăruise din partea lui Ursu aprodu din Zmeeni, de sufletul părinţilor săi.*

Tălmăcire de pe uricul Domnului Vasilie Vvod.

Noi Vasile Vvod cu mila lui Dumnezeu Domn pământului Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri, a Moldovei, mari şi mici, slugile noastre Pălădieştii şi au arătat un zapis dela Ursul aprodu din Zmieni, feciorul Irinei, nepotul Varvarii, strănepotul lui Teli biv stolnic, făcut de el sângur înaintea multor oameni buni: Precum el de a lui bună voe, ne sâlit sau îndemnat, au dat şi au dăruit cu limbă de moarte partea lui de moşie din giumătate de sat *Zmienii*, câtă să va alegi partea lui, şi cu gimătate de iazu, şi cu moară dintr'acel sat, şi cu tot venitul, ci este pe Smila, în ţinutul Tutovii; şi iărăşi din tot satul *Românii*,

aşijdere toată partea lui ce i se va alege, din vatra satului, şi din câmpu, şi din ţarină, şi din fânaţ, şi cu tot venitul, ci este dispre meazi-noapte de . . . . .; asemine şi din satul *Strâmba*, iarăşi câtă se va alege parte lui de baştină şi cumpărătură, ci este pe pârăul Tutovii, din vatra satului, şi din câmp, şi din ţarini, şi din fânaţ, şi din iazu, şi din pădure, şi din loc de prisacă, şi cu tot venitul; aseminea şi din locul de prisacă din satul *Mânzeini* (Mânzaţi), ci este lui dreaptă ocină şi dănuire dela Avram Mânzatul. Toate acestea mai sus scrise părţi le-au dat şi le-au dăruit slugilor noastre mai sus scrişi, Pălădieştii, pentru sfletul părinţilor lui. Şi nime din fraţii lui, şi din surorile lui, şi din nepoţii lui, să nu aibă a să amestecà la aceste părţi de moşii câte să vor alege a lui dintr'acele sate mai sus scrise, pentrucă s'au înfăţoşat înaintea noastră cu Ionaşc Fulger, cumnatul Ursului, pentru acele mai sus scrisă părţi de moşii din satul Zmienii, şi din satul Românii, şi din Strâmba, zicând Ionaşc Fulger cumcă el nu ştie nimică de această danie şi dăruire, ce au dat şi au daruit cumnatul său, Ursul, Pălădieştilor, înfăţoşând şi mărturii ca de încredinţare dela câţiva oameni buni, de unde au murit cumnatul său, spre a dovedì cumcă n'ar aveà nici o ştiinţă; iar slugile noastre Pălădieştii au adus altă scrisoare dela duhovnicul Ursului şi dela mulţi oameni buni şi feciori de boeri, scriind că acea scrisoare a lui Fulger nu este temeinică. Deci, Ionaşc Fulger au rămas dinaintea noastră şi din toată legea ţării; iar slugile noastre Pălădieştii s'au îndreptat dinaintea noastră şi au rămas ca să ţie acele părţi sânguri, ca unii ce leau de danie şi dăruire, precum mai sus s'au scris, toate părţile Ursului aprodu, câte să vor alege din giumătate de sat Zmienii şi din giumătate de iazu şi cu moară, şi din Români, şi din Strâmba, şi din iazu, şi cu prisăci, şi din tot vinitul, şi cu tot hotarul.

Drept aceia le-am dat şi dela noi acest uric de întăritură, ca să le fie lor dreaptă moşie şi danie nestră-

mutat niciodinioară în veci. Şi nime să nu să amestece. Insuşi Domnul a poruncit. In Iaşi, 7159 Iulie 5.

(L. P. D.)

Az Gheorghie Ştefan vel logofăt iscal

Dumitraşcu

S'au tălmăcit de mine din orighinalu sârbesc la 1849 Avg. 31. *Ioan Vladovici*

XLIII.

Iaşi (fără an, probabil 1657) Maiu 30. *Ionaşco Rusul vel logofăt scrie lui Constantin Bujoreanul din Vulpăşeni, ca să cerceteze pricinile de neînţelegere dintre răzăşii de Zmeiani, Bălăceani şi Păuleşti, pentru stăpânirea unor părţi de moşie şi a unui hăleşteu.*

† Ionaşco Rusul vel logofăt, scriem la Constantin Bujoranul din Vulpăşiani, dăm-ui ştire că aici la noi au vinit de ni s'au jeluit ficiorii lui Ifrim şi a lui Drăgan şi a Albului de Zmeiani, pre ficiorii Arsenii, Il(i)sei şi pre alţi fraţi ai lui, ce le sântu răziaşi, zâcându că au moşie cu dânşii în *Zmeiani* şi în *Bălăciani* şi în *Pauleşti*, şi cumpărături, cum au arătat zapis de pâră dela Vasilie Vodă; şi ei nu-i lasă să-şi ţie cumpăraturile precum le spun şi diriase, ce ţân în *simeţie* şi un hălăştiu ce au cumpărătură şi daanie dela părinţii lor, ce iaste în *Bălăciani*, în partea de gios, care hălăştiu l'au ţânut tot ficiorii lui Ifrim şi a lui Drăgan şi a lui Albului, iar acmu, cielalţi răziaşi, ei nu vor să-i lase să-şi (ţie) hălăştiul şi să-şi ţie şi alte părţi de moşie. Pentru acesta lucru deacă vei ve(dea car)tea noastră, iar tu să socoteşti depreună cu alţi oameni buni, să aibă a ezì hălăşteul şi să ţie toate părţile, precum le vor spune şi direasile, şi moşii şi cumpărături, şi în vatra satului, şi în ţarină, şi în tot vinitul; iară deacă le va părea cu

strâmbul, să le daţi zi, să vie toţi defaţă să-ş întreabe înnaintea Mării sali lui Vodă. Aceasta scriem.

U Ias, Mai 30.

(L. P.)
cu ceară roşie

Az Ionaşco vel logofăt

NOTA. Fiindcă Ionaşco Rusul a fost vel logofăt pe timpul lui Gheorghie Stefan Vodă şi se vede semnat în mai multe acte din 1657 (Hăşdău, Arhiva Istorică. t. III, p. 237, 238), iată de ce am datat cu acest an actul de faţă.

XLIV.

1658 (7166) Iunie 1. *Bejan Gheuca fostul pitar şi nepotul său, Enachie vtori ciaşnic, dau zapis la mâna lui Paladie stolnicul, pentru a-şi stăpânì în pace giumătatea de sat din Băcani, pe care Simeon Gheuca, la a lui moarte, şi-a lăsat-o giupânesei sale.*

† Adecă eu Bejan Gheuca, ce-am fost pitar, şi cu nepotul meu, Enachei ftori ceaşnic, scriem şi mărturisim cu acestu zapis al nostru, cum pentru o pâră ce-am avut la Vasilie Vodă cu Păladie stolnicul pentru giumătate de sat de *Băcani*, făcutu-ni-au Vasilie Vodă liage: de vom giurà cum n'au lăsat unchiu nostru, Simeon Gheuca medelniciarul, această giumătate de sat de Băcani giupânesâi sale la moartea lui, să avem a ţinià noi acia giumătate de sat, iar partia giupâniasâi, giumătate de sat, să n'avem triabă. Dece noi, văzându acesta giudeţu că ni-au fostu a giurà, n'am vrut să giurăm, şi am lăsat să fie satul tot a dumisale, precum i l'au dat acia giupâniasă şi precum îi scrie zapisul dela acia giupâniasă, să ţie dumnealui, de noi nici o nevoe să n'aibă. Şi, pentru credinţa, i-am făcut acestu zapis denaintia dumilor sale: Vasilaşco vel vornic, Neculaiu Racoviţă hatman, Stamatie vel postelnic, Toderaşco vel spatar, Lupaşco vel şetrar, *Alexandru Ramandi vel uşiar, Gavriliţă biv sărdar,* Nianiul biv ftori logofăt, Costantin biv pârcălab Hotinschii, Costantin Cărăcaş biv

postelnic, Ştefan stolnicul snâ Darie spatar, Ionaşco Bogdan biv stolnic. Iar carile dintru noi sau din ruda noastră va vria să strâce acia danie acei giupâniasă, acela să fie trecliat şi procliat, şi blăstămat de Dumnezău şi de 318 oteţi, să hie lăcaşu sufletului lui cu Ariia într'un loc. Şi, pentru credinţa, am făcut dumisali aceastâ scrisoari şi noi am iscălit singuri cu mâna noastră, şi dumnealor aceşti boiari, toţi carii mai sus scriem, au iscălit, ca să să ştie şi să fie de credinţă.

U Ias 7166 Iunie 1.

Bejan Gheuca biv pitar (L. P. cu numele la mijloc *Ruxanda*). *Az Vasilie vel vornic. Az Enachi ftori ceaşnic iscal* (L. P.). (Nedescifrabil). *Todaraşc vel spatar iscal. Az Gavril Kostachi biv sărdar iscaal. Az Costantin ceaşnic i părcălab Hotinschi iscal.* (Ne descifrabil). *Az Ştiafan snâ Dari stolnic iscaal.*

NOTA. Deasupra semnăturii lui Bejan Gheucă este imprimată cu fum de lumânare o pecete, prababil inel, în mărimea unui pităcel de 1 ban, pe care se citeşte *Ruxanda*. Cine să fie Ruxanda aceasta? In act nu-i vorba de un asemine nume. Oare Ruxanda să nu fie soţia lui Bejan Gheuca? Deasupra numelui lui Enachi ftori ceaşnic este pusă o pecete în mărimea unui monede de 5 bani, pe care se vede un cerb.

Observăm totodată că nu toţi acii cari se văd trecuţi, în acest act, au şi subsemnat. In Bacăni aveà ca proprietate sau ca zestre, se vede, o parte de sat Simion Gheuca şi o parte giupâneasa lui.

XLV.

Iaşi, 1668 (7176) Iulie 11. *Toader Păladie ce-au fost stolnic, învoindu-se pentru satul Băcanii cu Bejan Gheuca ce-au fost pitar şi cu Enachi paharnicul al doilea, dă celui dintăi 100 stupi intr'ales, iar celui de al doilea îi dă toate părţile de ocină ce-au avut Gheuca spatariul şi giupâneasa d-sale, Mărica, la sat la Mânzaţi şi la sat la Hălăreşti, făgăduind a rade şi scoate aceste părţi de ocine de uricele şi direasele ce vor fi la dânsul.*

† Adecă eu, Toader Păladie, ce-am fost stolnic, scriu

şi mărturisăscu cu cest zapis al mieu: Cum ni-am tocmit şi ni-am aşăzat cu dumnăalor Bejan Gheuca, ce-au fost pitariu, şi cu Enachi păharnicul al doile, pentru sat pentru *Bacani*, pre Smila, în ţinutul Tutovei, cumcă dau eu dumisale, lui Bejan Gheuca pitariul, o sută de stupi buni într'ales acmù în toamnă; iară dumisale lui Enachi păharnicul i-am dat toate părţile de ocină ce-au avut Gheuca spătariul şi giupâniasa dumisale, Mărica, la sat la *Mânzaţi* şi la sat la *Hălăreşti*, la ţinutul Tutovei; şi de vor hi nes-cari diriasă pe aciaste părţi de ocină la mine să aibu eu a le da la mâna dumisale lui Enachi paharnicul; *aşijderia de să vor aflà aciaste părţi de ocină scrisă în uricele ce simtu* (*sic*) *la mine, carile scriu pe Băcani, să aibu eu a rade şi a scoate aciastia părţi din diriasâle ce vor hi la mine;* şi, de va avia cinevâ să gâlcevească pentru aciaste părţi de ocină, ca să aibu eu a-m întrebà şi a dezbate aciastia părţi de ocină, iară dumnăalui Enachi spătariul să aibă a-şi ţiniâ aceastia părţi de ocină precum mai sus scriem. Şi, de acmù înnainte, ca să nu mai aibu eu gâlceavă despre dumnăalor pentru sat pentru Băcani, nici despre oamenii dumisale nici dânâoară, ce să aibu eu a ţiniâ satul Băcanii cu tot vinitul. Şi această tocmală şi aşăzătură s'au făcut denaintia dumilor sale: Vasilaşco vel dvornic vişneai zemli. Stamatie vel post, Toderaşco Iordachi vel spăt, Alixandru Ramandi vel uş, Gavrilaş Niachiul biv vtori logofăt, Costantin biv pârcălab la Hotin, şi Viatreş, Silion, Ghiarghil, vornisi glotnii. Iară carii dintre noi nu să vor ţiniă de această tocmeală şi aşăzare ca să hie de ruşine, hie la ce giudeţ vor mearge, carele va scornì gâlceava pentr'acesta lucru. Şi, pentru credinţa, şi eu am iscălit şi dumnăalor aceşti boiari toţi. Şi eu, Strătulat, am scris ca să să ştie.

U Ias, lt 7176 Iulie 11 dni

(L. P. lui T. P.) *Az Pălade biv stolnic iscal. Az Vasilie vel vornic. Stamatie vel postelnic. Az Toderaşc vel spătar iscal, Alixandru Ramandi vel uş. Az*

Costantin biv ceaşnic i parcalab Hotinschii.
(L. P.) † Vetriş vornicul. *Az Silion vornic iscal.*

NOTA. Originalul este scris pe o coală de hârtie. Pe partea foaei a doua, de dinafară, se află 2 însemnări vechi, dintre cari cea întâia sună: „Pentru Mânzaţi şi Hălăreşti, nişte părţi a Gheucăi ce mi-au dat Păladie stolnicul"; a doua (cevà mai nouă): „Aceasta (hârtie) s'au luat dela logofeteasa Ilinca Pălădoae".

XLVI.

1669 (7177) Aprilie 12. *Chindia, femeia Nastacului, pentru 12 lei împrumutaţi dela Ionăşcuţă Ifrim, ca să scape de o năpaste, îi dă partea de moşie a bărbatului său şi a fraţilor acestuia dela sat dela Bălăceni, cu vatră de sat, iaz, vad de moară şi cu tot venitul cât se va veni partea lor.*

† Adecă eu, Dumitraşco Buciumaş, din Zmeiani, şi Postolachi Drăgan, de acolo, şi Ursul Babeş, de acolo, şi Ionăşcuţă Drăgan şi Neculai Fulger, de acolo, şi Stratul vornicelul de Băcani, scriem şi mărturisim singur pre noi cu cestu adevărat zapis al nostru: *Precum tâmplându-să Panaite Grecul mărgându la Iaşi cu nişte vin, cu câteva buţi, l'au înlunchenat, la Gura-Iapei pe Bârlad, oaste lui Costantin Vod(ă), când l'au gonit Tătarâi, şi i-au spartu buţile şi le-u băut;* apoi Panaite Grecul s'au apucat de sateli de pre înpregiur de Banca şi de Bujoreni şi de Epurea(ni) şi zicându că i-au spartu ei buţele şi le-u băut, şi zicându Panaite Grecul că au găsit la buţili lui şi pe Năstacul, feciorul Arsănoe den Zmeiani; şi apoi, prădând Panaite sateli, şi Năstacului ne avându ce-i luâ, că murisă, şi, luându bucateli noastre păntru dânsul, noi am loat de grumazi pe Chindie, femeaia Năstacului, e (ea), ne avându ce da să să plătească, 12 lei ce au dat, au căzut cu rugăminte la Ionăşcuţă Ifrim de-au dat păntru dânsa de au plătit, şi au înblat Ionaşcu cheltuind păntru dânsa păr au mântuit. De acolo apoi eu, Chindie, femeae Năstacului, ne avându să dau banii lui Ionăşcuţă, ce au dat păntru

mine, i-am dat moşie bărbatului meu dela sat dela *Bălăceni*, însă parte lui cu a fraţilor lui cât a hi, cu vatră de sat, şi cu loc de iaz, şi vad de moară, şi cu tot venitul cât se va venì parte lor, am dat denainte acestor oamini buni, ce mai sus scriu, ca să fie a lui driaptă ocină şi moşie, şi a cuconilor lui, şi a nepoţilor lui, şi a st(r)enepoţilor lui, în veaci de vac; iar fraţii lui ş-or luâ moşie dintr'altu loc. Şi, pentru credinţă me-am pus deagetul şi marturii, să să ştie.

Vleat 7177 Apr. 12.

† Dumitraşco † Neculai † Postolachi

† Chindie † Ursul † Ionăşcuţă Stratul

Şi m'am prilejit şi eu Arsănie Marcu din Horâiata, şi Gliioraşco de acolo.

NOTA. Domnul N. Iorga, publicând acest act, zice că faptul cu băutul vinului de către oastea lui Constantin Vodă s'ar fi întâmplat în Fevruarie 1661 (Stud. şi doc. XVI, p. 195).

XLVII.

Iaşi (fără an, către 1670) Maiu 9. *Solomon Bârlădeanul vel logofăt şi Vasilie vel dvornic vişneai zemli scrie vornicilor de Bârlad ca să cerceteze jalba ce au făcut Gheorghiţă Bogdan comisul asupra lui Pascal şi a lui Gavril, fociorul lui Grigoraşco din Ruşi pentru un hăleşteu dela Zmeiani.*

† Solomon Bărlădeanu vel logofăt i Vasilie vel dvornic vişneai zemli, scriem la priiatinii noştri, la vornicii de Bârlad, dămu-vă ştire că ni s'au jeluit aicea înnaintea noastră dumnealui Ghiorghiţă Bogdan, ce au fostu comisu, pre Pascal şi pre Gavril, ficiorul lui Gligoraşco din Rusi, zicând Ghiorghiţă Bogdan comisul că au făcut un hăleşteù la Zmiiani cu cheltuiala lui, şi giumătate de hăleşteu iaste a celor raziaşi, iar giumătate de hăleşteu iaste a lui Bogdanu comisulu, şi acmù cheltuiala nu vor să-i întoarcă acei răziaşi şi să le hie iazulu depreună. Pentru acesta lucru să chemaţi pre acei ră-

ziaşi înnaintea voastră şi foarte pre dreptate să le luaţi sama depreună cu oamini buni de acolo; câtă cheltuială să va afla că au cheltuit cu acel iaz Bogdanu comisulu, să puneţi o zi să-i întoarcă acei raziaşi pre giumătate de cheltuială, şi să le hie hăleşteul depreună să-l ţie; iar de nu-i vor întoarce banii la zi ce au cheltuit, să să tocmască şi să să învoiască ei în de ei, să-şi ţie Bogdan comisul hăleşteul foarte pe dreptate, şi pre amănuntul să le luaţi sama şi să-i tocmiţi acolo. Şi, precum veţi aflà cu oamini buni, să faceţi şi o mărturie, să ne daţi ştire. De aiasta vă scriem. U Ias, Mai 9.

Az Solomon Bârlădeanul vel logofăt.

Az Vasilie vel vornic.

NOTA. Solomon Bârlădeanul marele logofăt, în anul 1670 August 5, cu prilejul ducerii sale la Ţarigrad, îşi face Testamentul, şi apoi peste 10 ani, în anul 1680, moare (Melhisedac, *Notiţe istor. şi arheologice*, pag. 116—120). Punem deci ca dată probabilă, a actului de mai sus, anul 1670.

XLVIII.

Iaşi, 1670 (7178) Iunie 1. *Alexandra, giupâneasa răposatului Gavril Păladie, face schimb, luând partea cumnatului său, Gh. Bogdan şetrariul, din hăleşteul dela Portăreşti, şi dând acestuia giumătate de sat de Zmeeni, care i-au fost danie giupânului şi cumnatului său, Toader Păladie stolnicul, dela Ursul de Zmeeni.*

† Adecă eu, *Alexandra, giupâneasa răpăusatului Gavrìl Păladie*, scriu şi mărturisăsc cu cestu zapis al meu: *Cum m'am tocmit cu dumelui cumnatul, Gheorghie Bogdan şetrarul, şi e-m (i-am) datu dumisale giumătaate de sat din Zmieni, carea ne-u fostu danie giupânului şi cumnatului Toader Păladie stulnicului dela Ursul de Zmienì, acea giumătaate de hăleşteu am datù şi dumelui me-u dat parte dumisale numai din hăleşteu dela Portăreşti;* eu de(a)cmù să n'aibu trabă în hăleşteu la Zmieni, şi dumelui să n'aibă trabă în hăle(şte)ul dela Portăreşti; nici feciorii noştrii pe urma

noastră să n'aibă trabă, să fie precum ne-m tocmit. Şi această tocmală am făcutu denainte dumisale lui Gligoraşco Hăbăşescul vel vornic, şi denainte lui Gavriliţă Costachi vel spătar, şi denainte dumisale lui Ion Racoviţă vel comis, şi denainte dumisale lui Enachie ftorii ceaşnic, şi denainte dumisale lui Vasilie tretii logofet, şi denainte dumisale lui Scârlet tretii postelnic. Pentru a noastră bună tocmală ce-am făcut, eu me-m pus pecete, şi aceşti boeri, carii mai sus scriu, toţi au iscălit ca să să ştie. U Ias, vlt 7178 Iuni 1.

(L. P.)

Az Gligore Hăbăşescul vel vornic iscaal. Az Gavril Costache vel spatar iscaal. Az Ion Racoviţă vel comis. Az Enachi vtori ceaşnic. Az Vasilie Gheuca logofăt. Az Scârlet Şerbu postelnic, iscaal.

NOTA. Pe o coală hârtie riglată. Pecetea mică, cât o monedă românească de 1 ban, întipărită cu fum de lumânare, având la mijloc literile А*Л / Ж Г = Alexandra Jâgnicereasa, încunjurate de o înfloritură, şi între cele 2 litere de deasupra fiind o steluţă.

XLIX.

Iaşi, 1670 (7178) Iunie 1. *Alexandra, giupâneasa răposatului Gavril Păladie sulgerul, şi cu feciorul ei, Toader, face schimb cu cumnatul său, Toader Păladie ce-a fost stolnic, primind partea acestuia din hăleşteul dela Zmeeni, ce i-a fost danie dela Ursul, şi dându-i părţile dânsei de ocină, ce i-au fost giupânului său danie tot dela Ursul din Zmeeni.*

Adecă eu, Alexandra, giupâniasa râpoosatului Gavril Păladi sulgiarul, şi cu ficiorul meu, Toader, scriu şi mărturisescu cu acestu adevărat zapis al mieu: Cum m'am tocmit cu dumnialui cumnatu-meu, Toader Păladi ce-au fostu stolnic, de mi-au dat dumnealui partia dumisali din hăleşteu dela Zmiiani, care parte i-au fostu dumisali danie dela Ursul, şi eu am dat părţile miale

din ocină, care părţi au fostu giupânu-meu danie dela Ursul din Zmiiani, care părţi de ocină sintu scrise în zapisul dela Ursul şi-n ispisocul dela Vasâlie Vodă, şi dela boiari; de acmu înnante să n'aibu eu triabă la părţile de ocină ce-au dăruit Ursul giupânu-meu, şi dumnealui Toader Păladi stolnicul să n'aibă triabă cu partia din hăleşteu dela Zmiiani, care parte i-au dăruit Ursul, pentru căci acia parte de hăleşteu din Zmiiani, ce-am luat'o dela cumnatu-meu, Toader Păladi, am dat'o dumisali cumnatu-meu lui Gheorghie Bogdan şetrariul, pentru să n'aibă triabă dumnealui la hăleşteul din Portăreşti. Şi, cându am făcut această tocmală cu dumnealui cumnatul Hăbăşescul marile vornic de ţara-de-sus şi dumnealui frate-meu, Toader biv vel spatar, şi dumnealui frati-meu. Ilie vel stolnic, şi dumnealui Chiriac biv vel jigniciar, şi denaintia lui Bogdan stolnicul, şi denaintia lui Enachi ftori paharnic, şi denaintea lui Vasâlie treti logofăt, şi denainte lui Scârlet postelnicul, şi denainte lui Postolachi, Neculaiu, Ionăşcuţă, ot Zmiiani. Şi, pentru credinţa, mi-am pus eu peciatia şi dumnialor toţi aceşti boiiari, cari mai sus scriem, au iscălit, să să ştie. U Ias, et 7178 Iunie 1.

(L. P.)

Gligore Hăbăşescul vel vornic iscaal. Az Toader Sturzea biv spatar iscaal. Az Ilisăl (Sturzea) vel stolnic iscaal. Az Chiriac biv vel jăgnicer iscaal. Az Scârlet Şerbu postelnic iscaal. Az Vasilie Gheuca logofăt iscaal.

Nicolai (sic) Nicolai Ionăşcuţă

NOTA. Pe o coală de hârtie riglată. Pecetea întocmai ca şi în doc. din 1670 Iunie 1, de sub No. XLVIII. Scriitorul, în loc de Postolache, amintit în cuprinsul actului, a mai trecut între subscriitori pe un Nicolai din Zmeeni, ca martur. Constatăm, după două din semnaturile de mai sus, că Alexandra, soţia lui Gavril Păladi sulgerul, erà din familia Sturza. Vasilie Gheuca, acum treti logofăt, mai târziu, sub Duca Vodă, a fost visternic, şi tot atunci, din poronca aceluiaş Domn, a fost tăet (1679), rămânând astfel văduvă soţia sa, Simina (Letop. Mold. t. II, ediţia din 1872, p. 19).

L.

Bacani, 1692 (7200) Iunie 1. *Ştefana, fata Dumitrei, nepoata Anghelinei Gheorghiţoaei, vinde lui Ion Paladie postelnicul, toată partea ce i se va alege din iaz, din jumătate de sat de Zmeiani, din partea de sus, ce iaste pe Smilă, şi partea din Păuleşti, şi partea din Bălăceni, drept cinci lei.*

Adecă eu Ştefana, fata Dumitrii, nepoata Anghelinii Gheorghiţoaei, mărturisăsc însum pre mine cu acest adevărat zapis al meu, cum eu de nime sâlită, nici asuprită, am vândut a mia diriaptă ocină şi moşie, toată partia mia ce să va aliage, din iaz, din giumătate de sat de Zmeiani, din partea sus, ce iaste pre Smila, şi partia din Păuleşti, din tot locul, şi partia din Bălăciani, din tot locul, aceasta am vândut dumisale lui Ion Păladie postelnicul, derept cinci lei. Pentru aciaia să-i fie direaptă cumpărătură, şi ocină şi moşie, dumisale, şi cuconilor, şi nepoţilor dumisale, neclătită în viaci. Şi, cându am vândut, fost-au dumniaalui Preda armaşul cel mari, şi Toader Bujoranul vornicul, şi Ion Bujoranul, şi Negruţu din Zmiiani, şi Tănasă Buciumaş din Zmiiani. Pentru credinţa mi-am pus diagitul, şi aceşti boiari au iscălit să să ştie. U Bacani, lt 7200 Iuni 1.

† Stefana Manguţoae Tănasă Buciumaş

NOTA. Pe foae a doua, ce serveşte de învălitoare, stă scris: „Zapisul Manguţoaei pe hăleşteul dela Români, ce-i pe Smila, în „parte Zmienilor, şi pe părţile din moşie de Bălăceni, de Zmieni, „de Păuleşti. Ion diiacul au scris Zapisul şi este moşinaş el".

LI.

Iaşi, 1694 (7203) Septemvrie 2. *Constantin Duca Voevod porunceşte lui Negruţ curteanul de cămară, ca să inpliniască dela Toderaşc, feciorul Pitaroaei, 2 boi, luaţi pe nedrept dela Ştefan Măguranul, cum şi 3 lei, camăta unor bani luaţi dela un jidov cu zaloagele lui Ştefan.*

† **Noi Costantin Duca Voevoda boj. mii. gpodar zemli Moldavscoi**. Scriiam Domnie mea la sluga noastră la Negruțu curtanul de cămară, îți facem știrea că aici la Domnie mea feci(sic) jalobă sluga noastră Ștefan Măguranul, zicându cumcă fiindu Toderașco, feciorul Pităroae(i), desiatnic, anu, la Tutova, ș-aducându ial (el) vită (vite) de istov aici, la Iași, să o (să le) vânzi, fost-au cumpărat și Ștefan dela Toader 2 boi; apoi, trimețându Ștefan astă-primăvară cu boii în gios la un vas de vin, iară tu ai tâmpinat carul ș-ai luat boii și i-ai lăsat carul în drum, zicându tu că sântu boii tăi și ți i-au fost luat fără ispravă. Pentr'acesta, dacă vei vedeà Carte Domnii meali, iar tu să cauți, de vreme ce-au fostu boii tăi aceia ca(ri) i-au fostu cumpărat Ștefan și ți i-au fostu luat ție fără ispravă acei desiatnici, cia i-au vândut lui Ștefan, iar tu numai să cauți să-i (împli)nești boii dela Toderașc.....și să-i dai pe mâna lui Ștefan; așijderia să mai (în)plinești dela Toderașco și 3 lei, camăta a unor bani ce-au fostu luat ial dela un jidov cu zălogile lui Ștefan, și stau zălogile lui Ștefan ș-acmu; iar ial de are ciava a răspunde, pentru această camătă, să vie defață. Toe pișem. U Ias 7203 Săp. 2.

(L. P. D.)

Velițîi boleri ucil.

NOTA. Actul defață este lipit în dosul actului din 30 Maiu 1657, dela Ionașco Rusul vel logofăt, inprimat în urmă, sub No. XLIII, p. 60.

LII.

1704 (7212) Maiu 25. *Anița, giupâneasa răposatului Velicĭco Kostin, ce a fost vornic mare, pentru suma de 250 lei și niște brățări de aur, ce datorà fratelui ei, Ion Păladie, i-au dat acestuia părțile sale de moșie, ce i se cuveniau a treia parte din Băcani (ținutul Tutovei) și din Orășeni (ținutul Cernăuțului).*

† Adecă eu Anița, giupâneasa răpăusatului Velicĭco Kostin, ce-au fost vornic mari, scriu și mărturisăscu cu

acestu adevărat zapis al mieu: *Pecum luându dumnialui vornecul neşte bani dela dumnialui frate-mieu, Ionu Paladi, şi, după nunta dumisali, şi-au luat dumnialor sama, care m'am tâmplat şi eu faţi, şi s'au aflat dator să-i de dumisali frăţini-mieu 250 lei; osăbi de aceşti bani, au dat dumnialui la mini neşte brăţări de aur să i le ţin, şi li-am pus zălog pentru traba me, şi s'au istovit.* Deci, după moarte dumisali vornecului, alţi datornici ce au fostu au luat ce au găsit; iar dumnialui m'au aşteptat, rugându-mă când oi avè i-oi da; *ce, ne avându bani să-i dau, ne-am socotit în-de-noi frăţeşti pentru satu pentru Băcani. Dându părinteli nostru satul Băcani, cu casă gata, fratelui nostru cel mai mari, lui Enachi, iar la alte moşii să nu să amestice, cea sintu despre maica-noastră, ce să fiia a noastre amândorura, precum scrie diiata părintelui nostru, iar Băcanii cu casă cu tot să fiia a fratelui nostru, cum scriia mai sus. | Deci, tâmplându-i-să moarte fratelui nostru, lui Enachi, au dat giudecata să împărţim satul Băcani câţi fraţi au rămas, pe frate parte, o parte să ia dumnialui şi o parte să eu (iau) eu, şi o parte să o ia Costandin; deci, fiindu Costandinu frate mai mic, am socotit casăli încă să fiia lui, iar casăli din Iaşi să fie a dumisali a frăţine-mieu, a lui Ionu Paladi, ce mai sus scriu, rămâind frate mai mari, că şi aceste în diiata părintelui nostru scrie, să fie a fratelui nostru, a lui Enachi; ce acmu, murindu frateli nostru Enachi, aşè au socotit giudecata, casăli dela Băcani să fie a lui Costandin frate mai mic, iar casăli din Iaşi să fie a dumisali, cum mai sus am scris; căci, că aceste se trag de pe maica noastră, nu încapi Costandin, iar locul satului, a Băcanilor, să-l înpărţim in trei părţi;* **deci parte me, a treia parte, din tot satul, din vatra satului, şi din heleşteu, şi din tot locul, am dat'o dumisali pentru acei bani,** ca să fie a dumisale; iar frate-mieu, Costandin, să nu aibă nici o triabă cu parte me, ce să fie a frăţine-mieu, lui Ionu Paladi. Şi pentru **parte din sat din Orăşeni,**

ce-i la ținutul Cernăuțului, așijdere, ce-i parte me, cum scrie diiata părintelui nostru, încă am dat'o dumisali, pentru acei bani ce mai sus scriem. Și, când am făcutu acestu zapis, s'au tâmplat mulți boeri, cari mai gios au iscălit, și eu singură mi-am pus pecete și iscălitura, ca să fie de credință.

U Ias lt 7212 Mai 25.

L. P.
Annița.

Lupul Bogdan vel vornic.
Preda Păladi iscal.
Ion Abăza post(elnic)
și am scris și zapisul.

NOTA. După actul original. Constatăm că Toader Paladie fostul mare visternic au avut 4 copii: *Enachie. Ion, Anița* și *Constantin*.

Cuvintele: „Dându părintele nostru satul Băcani cu casă gata, fratelui nostru celui mai mare, lui Enachi, iar la alte moșii să nu se amestece, ce sânt despre maica noastră, ce să fie a noastre a amândorura (Ion și Anița), precum scrie diata părintelui nostru.....", dau a înțelege că Toader Paladie, fostul mare visternic, mai fusăse însurat odată și deci îl aveà pe Enachie, feciorul cel mai mare, dela o altă soție.

De asemine și cuvintele: „Iar casele din Iași să fie a dumisale (a lui Ion), cum mai sus am scris, căci, că aceste să trag de pe maica noastră, nu încapi Costandin", dau a înțelege că și pe fiiul mai mic îl avià Toader Paladi iarăși dela o altă soție; de unde s'ar putià deduce că bătrânul boer fusăse de 3 ori însurat și deci avià copii dela 3 soții.

LIII.

Iași, 1704 (7212) Iunie 5. *Mărturia vornicilor Porții prin care adeveresc că Gavril de Rusu au jurat pe sfânta Evanghelie în Biserica sfântului Neculai (Domnesc), înaintea protopopului Ursul și a preuților dela acea Biserică, declarând că, vânzând lui Gheorghiță jicnicerul, părintele vornicului Bogdan, a patra parte din hălășteul dela Zmeiani, n'a luat nimic pe acea parte de hăleșteu, nici bani, nici altfel de bucate, nici i-au făcut vre un bine.*

† Facem ştire preacum ni-au poroncit Măriia sa Vod(ă), să mergem cu Gavril de Rusu să-l giurăm pentru a patra parte de hălişteau de Zmiiani, ce-au fost vândut el lui Ghiorghiţi jicniceriul, părintelui dumisali vornicului Bogdan, păn au fost viu, preacum n'au luat el nimic prea acea parte de hălişteau, nici bani, nici altfial de bucate, nici i-au făcut vr'un bini Ghiorghiţi Bogdan jicniciarul, pentru acia a patra parte de hălişteau. Deci, noi l'am dus la biserică la s(fe)tii Niculai şi au giurat el la sfânta Evanghelie denainte preuţilor de s(fe)tii Niculai, înainte potropopului Ursul, la carea giurământ sau tâmplat şi un om a dumisali vornicului Bogdan, anumia Dumitraşco Murait. Şi aşâ giurându Gavril de Rusu cu sufletul lui, cum n'au luat nici într'un fial plat(ă) dela părinteli vornicului Bogdan, Ghiorghiţi Bogdan jicniciarul, pe acea parte, a patra, din tot hălişteaul, carea erà să-i deà, cu tocmală şi cu zapis 50 lei, parte lui, osebit de cumnatu-său, Pascal; deci noi, vornicii de poartă, dacă (am) văzut c'au giurat într'acesta chip, i-am făcut aceastâ mărturie dela noi. Şi, pentru încredinţare, am pus şi pecete Porţii, ca să să ştie

(P. P.) U Ias, lt 7212 Iuni 5.

† Ghiorghiaş Bejan. Vasili Buhăescul vornic glotnii.

NOTA. Pecetea, ceva mai mare ca o piesă de 2 lei este întipăpărită cu fum de lumânare. La mijloc are o cruce şi literile:

п | ч
п | Р = Pecetea Porţii.

LIV.

1720 (7229) Octomvrie 26. *Stamati părcălabul, fecior lui Gavril vornic glotnii ot Rusi, vinde lui Ion Păladi biv vel spatar a sa ocină şi moşie jumătate sat de Români, ce-i pe apa Smilei, din jos de Băcani, ot Tulova, şi jumătate sat din Zmeiani din apa Smilei, despre răsărit, ce trece peste apa Bogdănii, cum şi a patra parte din heleşteu, din Zmeeni, din apa Bogdănii.*

Adecă iau (eu) Stamati pârcălabul, feciorul lui Gavril vornic glodnii ot Rusi, de nimea silit, nici asuprit, ce de a mea bună voia am vândut a noastră draptă ocină şi moşie, ce avem di pi părinţi, *giumătate sat de Români, ce-i pe apa Smilii, din gios de Băcani*, ot Tutova; cari înblă aceast pol satu pea **cinci bătrâni**, diaci 3 bătrâni sintu anumea: *Arsinie*(*a*), moaşa noastră, şi *Sohiica*, sor moaşii (noastre), şi *Măricuţa Fulgeroae*, tij sor; dintraceşti 3 bătrâni am vândut pol, cari este parte părinţilor miei, iar pol, dintr'aceşti 3 bătrâni, rămân a lui Ion Ciornei diiacul, ce-au ţinut pe vară-mea, Ancuţa, fata unchiumieu, lui Pascal căpitan; şi am mai vândut un bătrân, a *Cazacului*, tij frate moaşă-mea, care acesta bătrân este cumpărat chiar de tată-mieu. Cari cuprindu piste tot, vândut de mine, 2 bătrâni pol, pecum alegi mai sus; iar 1 bătrân pol rămân a lui Ciornei, cari n'am iau (eu) trabă; şi 1 bătrân au fostu a Ursului, frate moaşe-mea, cari acesta l'au dat danie Ursul părintelui dumisale spăt; şi cu aceşti să plinescu tuşi-3 (tuşi-trii) bătrâni pea pol sat, cu 1 bătrân pol, ce rămân a lui Ciornei, cari nici l'am vândut, nici am trabă. Osăbit de aceşti, încă am mai vândut pol de satu din Zmiiani ce înpărţim cu Buciumăşeştii, ci ţin Buciumăneştii pol şi noi pol, din apa Smilii, despre răsărit, ce treci piste apa Bogdănii, tij partea noastră, ce să înparte ca şi Românii pe **5 bătrâni**; şi iar am vâudut aşea 2 bătrâni pol, partea noasrtă, şi 1 bătrân pol, iar rămâne a lui Ciornei, şi 1 bătrân iar rămâni a dumisale spăt dela Ursul danie, pecum scriem mai sus; tij iarăşi am mai vândut din partea Buciumăşeştilor, parte Kialsii, sora lui Tănasă Buciumaş, cari ni este danie, că tot un niam am fost, însă această parte a Kialsii toată ne este danie, numai ne-am şi învoit cu fimeia lui Tănasă Buciumaş, cu Nastasie, şi cu feciorii iai, cum dintr'această parte să le las pol lor, să nu o vându toată, şi li-am lăsat iar pol, din partea Kielsii *Am vândutu deci aceste părţi, precum*

scriu mai sus, anumea și din Români și din Zmiiani, li-am vândut dumisali lui Ion Păladi biv vel spatar, și cuconiior și nepoților dumisali, driapt (loc alb) lei bătuți, din tot locul, cu tot venitul. Osăbit de aceste ce scriu mai sus, am vândut, am și dăruit dumisali a patra parte de hăliștеu din Zmiiani, din apa Bogdănii, cari este chiar a părinților miei, iar o parte ce-au cumpărat hatmanul Bogdan dela vâru-mieu, dela Gavril armașul, feciorul lui Pascal căpitanul. Deci de acmu înainte nimea să n'aibă trabă, că le-am vândut de a mea bună voe dumisale, pecum scriem mai sus; iar pentru frații miei, încă să să știe, pentrucă n'au trabă într'aceste moșii, pentrucă au fost datori tată-nostru gineri-său, cumnatu nostru, lui Vasilică căpitan ot Ștefănești, și li-am fostu dat noi aceste moșii dupăcea au murit tată-nostru, nepotului nostru, lui Andreiaș, feciorul lui Vasilică, pentru acea datorie, și au primit'o, și apoi pe urmă am răscumpărat'o numai iau (eu) dela nepotul nostru dela Andreiaș, cu voia tuturor fraților, care am și zapis dela mâna lor, și ei n'au nici o trabă, și iau (eu) am vândut d-sali pecum mai sus scriem. Și, pentru creadința, am iscălit și și alți oamini buni, megiiași și moșani, cari s'au tâmplat, și să fie d-sali de credință.

It 7229 Oct. 26.

Stamatie pârcalab

† Nastasie ● Buciumășoae. Oprișan ● sin Nastasie Buciumășoae. *Gligore Negru.* † Ion Diacon sin Buciumășoe. *Pavăl iscal. Toader Bujoranul biv vornic.*

Eu Ștefan Dănmian am scris.

NOTA. Pe partea de dinafară a actului, cum este îndoit, stă scris probabil de mâna lui Ion Păladi cumpărătorul: „Zapisul lui Stamti din Români și din Zmieni și a patra parte de heliștеu ot Bogdana, 7229 Oct. 26“.

5. Satul întreg Susenii.

LV.

Iaşi, 1589 (7097) August 14. *Petru Şchiopul Voevod întăreşte lui popa Dumitru şi tatălui său, Ignat, cumpărătura unei ocine, din a treia parte jumătate, din drumul Susenilor în sus, din sat din Obârşia Suhăi, câtă se va alege partea Fătului, drept 40 zloţi tătărăşti.*

Petru Voevod cu mila lui Dumnezeu Domn ţării Moldaviei. Iată au venit înaintea a lor noştri boeri popa Dumitru şi tatăl său Ignat şi adus-a înaintea noastră un zapis făcut dela *Vartic fost vornic*, cum au cumpărat o ocină din a treia parte jumătate, din drumul Susenilor în sus, din sat din obârşia *Suhăi*, câtă-li se va alege partea Fătului, ce ei singuri au cumpărat dela el, drept 40 zloţi tătărăşti; deci noi cum am văzut acel zapis făcut că ei au cumpărat, şi noi încă am crezut. Pentru aceia să le fie lor şi dela noi ocină şi cumpărătură cu toate veniturile şi altul să nu se amestice.

Scris în Iaşi la anul 7097 Avg. 14.

Domnul a zis.

Vel logofăt a învăţat şi a iscălit

Stoici vel logofăt

Băseanul

NOTA. Ne fiind complect în Condică, am transcris după traducerea din *Surete şi Izvoade*, vol. II, pag. 282, unde actul iĭ publicat de d-l G. Ghibănescu cu textul original slavon. *Vartic* trebue să fi fost vornic la Bârlad.

LVI.

Iaşi, 1619 (7127) Iunie 28. *Gaşpar Voevod, în privinţa judecăţii ce au avut Creţu armăşelul din Suseni cu Albul şi fratele acestuia, Frimul, dela o bucată de ocină de acolo, găseşti că Albul şi Frimul au dreptate, pentru care aceştia singuri îşi pun ferei 12 zloţi în Visterie.*

Io gaşpar Voevod din a lui Dumnezeu milă Domn ţării Moldaviei. Adică au venit înaintea noastră şi înaintea a lor noştri boeri, sluga noastră *Creţul* armăşelu din *Suseni* şi a pârât defaţă pe *Albul* şi pe fratele său, *Frimul*, pentru o bucată de ocină din satul Suseni, partea lui Dumitru, fiul Sorei, nepot Neagăi, şi zice că n'a vândut nimica şi nici n'a luat dela ei cevâ, ci şi-a făcut singur ispravă; iar Albul şi fratele său, Frimul, ei au arătat înaintea noastră ispisoc şi uric de cumpărătură dela Constantin Voevod, cum au cumpărat acea parte de ocină din Suseni fratele lui Ionaşco cupar de la acel Dumitru drept 50 taleri, iar Creţul, când a văzut că au avut ei ispisoc şi uric, iar ei au arătat cum a fost pusă zălog acea parte de ocină şi tot au vrut să o întoarcă lor; deci noi am judecat lor după legea ţării şi aflat-am lege cum nu se cade de atâta vreme a întoarce lor banii, alta n'am vroit să radem privilegiul Domnilor. Deci Albul şi fratele său, Frimul, ei s'au îndreptat şi şi-au pus singuri *ferei* 12 zloţi în al nostru vistiar; iar Creţul armăşel, el au rămas dinaintea noastră şi din toată a noastră lege a ţării. Şi de acum înainte mai mult să nu aibă a pârî Creţul armăşelu pe Albul şi pe Frimul pentru această pâră, iar nici să dobândiască lor nici odănăoară în veci, înaintea acestei Cărţi a noastre.

Scris în Iaşi la anul 7127 Iunie 28.

Insuşi Domnul a poroncit

† **Ghianghe vel logofăt a zis şi a iscălit.**

† *Marmure.*

NOTA. După traducerea d. Ghibănescu din *Surete şi Izvoade*, vol. II, p. 305.

LVII.

1667 (7175) Iulie 17. *Mărica, fata lui Cânaciu din Suseni, dărueşte şătrariului, feciorul Irimiei, parte de moşie din Suseni, moştenire şi cumpărătură, de sufletul ei şi al părinţilor ei.*

Adecă eu *Mărica, fata lui Cânaciu din Suseni*, scriu și mărturisăsc eu cu acest adevărat zapis al mieu de nime nevoită nici asuprită, ci de a mea bună voe am dat și am dăruit partea mea de moșie din sat den *Suseni* dela tatămieu Cânaciu; așijderea am dat și am dăruit și parte me de cumpărătură, ce se va alege, ce au fost cumpărătură tătâni-mieu din bătrânul lui *Bese*, am dat și am dăruit dumisale șatrariului, feciorul Irimiei, și femeii lui, și cuconilor lui, ca să le fie driaptă danie și moșie neclătită în veci, o am dat ca să-i fie dată *drept sufletul mieu și a părinților mii*; iară cine dintru săminția și a tătâni-mieu să va ispitì ca să facă în vr'un chip nesticare *meșterșuguri* peste danie ce am dat eu, să fie treclet și proclet și afurisât de 318 oteți. Și, când am dat această danie, tâmplatu-s'au Necolai din Zmeiani, și Postolachi Drăgan ottam, și Buciumaș ottam, și *Bucioc din Suseni*, și Simion sân Năstacul ottam, și Simion, și alți mulți.

LVIII.

1671 (7179) Iulie 5. *Arsenie, feciorul lui Păcurariu, nepotul Crețului de Suseni, dăruește partea lui de moșie din Susenì și din Mânzați, câtă i se va alege din partea mâni-sa, fata Crețului, lui Toader Păladie visternicul cel mare.*

Adică eu *Arsenie*, feciorul lui *Păcurariu*, și a Măriei, nepotul *Crețului* de *Suseni*, scriu și mărturisăsc cu acest zapis al mieu, de nime nevoit nici asuprit, ce de a mea bună voe am dat și am dăruit a mea dreaptă ocină și moșie câtă se va alege partea mâni-mea (maică-mea), Măriei, fata Crețului, *din sat din Suseni și din Mânzați*, din vatra satului și din hăleșteu și din țarini și din câmp și din pădure și din tot locul cu tot venitul, aceasta am dat și am dăruit dumisale lui *Toader Păladi visternicul cel mare*. Iar pentru părțile fraților miei așè am grăit și am tocmit cu dânșii: Să-și ia ei de aiurea dintr'alte moșii ce avem înpreună, iar aici, unde mai sus scriem, în danie aceasta, să nu se ames-

tice, ce pre dumnialui visternicul să-l lasă să-şi ție partea maicii noastre, Măriei, cu tot venitul să-i fie moşie în veci, şi să-şi facă dumnialui şi drese Domneşti. Şi la acest zapis, când s'au făcut, tânplatu-s'au dumnalor: Gavril Costachi vel spatar, şi Toderaşco Iordache vel ciaşnic, şi Ilie Sturza vel stolnic, şi Ion Racoviță vel comis, şi Gligoraşco Ghenghe vel med, şi Petriceico vel clucer, şi Enachi biv ciaşnic, şi Vasilie 3 logofăt, şi Bogdan jitnicer, şi Scârlet postelnic, şi Pătrăşcan vornicul de gloată, şi alții.

LIX.

1671 (7180) Noemvrie 12. *Necolai, fecior lui Ionaşco Şălariul din Suseni, dărueşte a sa ocină şi moşie şi cumpărătură din Suseni, d-sale lui (Toader) Păladie marele visternic, pentru care să aibă a-şi face şi drese Domneşti.*

Adecă eu, Necolai, feciorul lui Ionaşco Şălariul, din Suseni, scriu şi mărturisăsc cu acest adevărăt zapis al mieu cum de nimi asuprit nici nevoit, ce de a me bună voe am dat şi am dăruit a mea driaptă ocină şi moşie şi cumpărătură din Suseni, care am cumpărat'o dela fata lui Cânaciu, am dat'o şi am dăruit'o dumisale lui *Paladie marele visternic*. Pentru aceia ca să-i fie dumisale şi giupânesăi dumisale şi cuconilor dumisale driaptă ocină şi moşie şi danie neclătită niciodânăoară în veci, şi să aibă a-şi face dumnialui şi drese Domneşti. Şi, când am dat'o şi am dăruit'o dumisale, am dat'o dinaintea lui Simeon feciorul Nastacului, şi dinaintea lui Vasilachi, şi lui Gligoraşco, fecior lui Bucioc din Suseni, şi dinainte lui Necolai şi lui Ionăşcuți sân Merăuți, feciorii lui Ifrim de Zmeiani, şi denainte lui Iuraşco din Horăita, şi dinainte lui Pavăl Bâtcă din Greci, şi denainte a mulți oameni buni.

LX.

1677 (7185) Maiu 13. *Preotul Gavril şi cu soția sa, Irina, fata Crețului din Suseni, dăruesc 2 părți de*

moşie din sat din Suseni giupânului Enachie, fiiul lui Toader Păladie ce-au fost visternic mare, de asemine îi dăruesc şi un loc de prisacă şi heleşteul cel bătrân; însă tâmplându-se mai pe urmă (în 1685) moartea lui Enachi Paladie, numiţii bătrâni îşi dăruesc aceste toate lui Ion Păladie biv ftori logofăt, giupânesâi şi cuconilor acestuia.

Adecă eu preotul Gavril şi cu soţul mieu, Irina, fata Creţului din Suseni, scriem şi mărturisim cu acest adevărat zapis al nostru, de nimi siliţi nici asupriţi, ce de a noastră bună voe am dat şi am dăruit partea noastră şi a fratelui nostru a lui Sanson, de moşie, din sat din Suseni dintr'un bătrân şi giumătate, ce a fost a părintelui nostru, a Creţului, şi a maicei noastre a Bunei; *am dat aceste doaă părţi dumisale giupânului Enachi, fiiul dumisale lui Toader Pălade ce au fost visternic mare, ca să-i fie dumisale driaptă ocină, danie neclătită în veci;* am dat dumisale din vatra satului, şi din câmp, şi din pădure, şi din hăleşteu, şi din tot locul cu tot venitul; aşijdire am dat dumisale un loc de prisacă, carele au fost loc bătrân în dial, şi hăleşteul cel bătrân, carele aceste ne sânt danie dela părintele nostru, Creţul, aleasă de alţi fraţi, ca să i fie driaptă ocină neclătită în veci; iară carile din fraţii noştri sau din surorile noastre sau din nepoţii noştri, s'ar ispitì întru.cevâ, să fie afurisiţi şi trecliţi şi procliţi şi ne ertaţi în veci. Şi, când am dat această danie, fost-au dumnialui *Gavril ce-au fost vornic în Bârlad,* şi *Pantază vornicul de Bârlad,* şi *Gavril Mandră* de acolo, şi alţii, toţi orăşeni, cari s'au prilejit, şi dumnialui *Vasile Budacul,* şi *Necolai de Zmeiani,* şi frati-său *Ionăşcuţă,* şi *Dumitru Căzacul,* omul dumisale Budacului, şi alţi oameni buni.

(Adaos mai târziu)

(Fără dată, probabil în sau după 1685).

Tâmplându-să moartea fiiului nostru, lui Enachi Paladi, carile de a noastră bună voe l'am fost iubit fiiu şi i-am fost dat a noastră driaptă ocină şi moşie, care arat încredinţat ce i-am făcut, iată cu

această scrisoare am înoit şi am întărit de iznoavă zapisul şi am dat dumisale fiiului nostru, lui *Ion Paladi biv vtori logofăt*, şi giupanesăi dumisale. *Nastasăi*, şi cuconilor dumisale, ca să-i fie dumisale, pomană dela noi şi moşie în veci, precum scrie zapisul ce am făcut răposatului Enachi; iar de s'ar sculà din fraţii noştrii sau din nepoţi a face dumisale vr'o gâlceavă, să fie afurisit, şi de s'ar affà nescaiva scrisori la mâna cuiva, să nu să ţie în samă, şi eu încă de-m voi întoarce cuvântul să fiu afurisit. Şi, când am făcut această mărturie, fost-au *preotul Gavril din Băcani* şi *Ion Abăză postelnicul*, şi *Ion Bujoranul*, şi *Toader Bujoranul*, şi pentru credinţa am iscălit.

NOTA. Preotul Gavril şi soţia sa, Irina, dupăcum reese din aceste acte, neavând copii, au dăruit părţile lor de moşie din Suseni lui Enachi Pălade, ca unui fiiu' sufletesc, iar după moartea acestuia, întâmplată probabil în 1685, dânşii le-au dăruit lui Ion Pălade şi soţiei acestuia, Nastasia. De ce? Enachi Palade nu erà lipsit de urmaşi. Poate că preotul şi cu preoteasa erau bătrâni şi-şi căutau un sprijin puternic şi sigur, care să-i ajute la slăbăciunile lor, iar la moarte şi după moarte să-i îngrijască cu cele rânduite de Biserică.

Enachi Paladi postelnicul a ţinut de soţie pe Vasilca, fata lui Mateiu Roşca din Bârlad, şi a avut 3 băeţi şi 2 fete (Lucrarea mea, *Fraţii Gh. şi Nec. Roşca Codreanu*, p. V-VI, Bârlad, 1908).

LXI.

1685 (7193) Iulie 18. *Necolai, feciorul lui Necoară, nepotul lui Cânaci din Suseni, vinde partea sa de moşie din Suseni giupânului Ion Păladi drept 15 lei buni.*

Adecă eu Necolai, feciorul lui Necoară, nepotul lui Cânaci din Suseni, scriu şi mărturisăsc eu cu acest adevărat zapis al mieu precum eu de a mea bună voe, de nimi silit, mi-am vândut a mea dreaptă ocină şi moşie, partea părinţilor miei, din sat din Susăni, din bătrânul lui Cânaci, şi părţile fraţilor miei cari au fost răpăosat mai dinainte vreme. o am vândut dumisale giupânului Ion Paladie drept 15 lei buni, ca să-i fie dumisale driaptă ocină şi moşie neclătită în veci. Şi, când am făcut acest adevărat zapis, s'au prilejit mulţi oameni buni mazălaşi, dumnialui Gheorghie Drăguţescul şi

Gavril popa ot Bacani, și Ștefan vornic tij ottam, și Negruț ot Zmeiani, și Merăuți ot Bălăceni, și Gorgan Cioban, și Vasilie vătăman ot Băcani, și Gligoraș Gonțul sân Năstacul ot Băcani, și Buciumuș ot Zmeiani, și Bucioc ot Suseni, și Ștefan Botcos ot Suseni, și alți oameni buni.

LXII.

1686 (7194) Maiu 8. *Afteni sin Simeon, înpreună cu nepoții mei, și Maria, femeia Manii, nepot lui Nistor Săceată din Suseni, vinde lui Negruț și fraților lui, feciorii căpitanului Neculai, partea lor de moșie din Suseni, ce se va alege, a treia parte, drept 15 lei.*

Adică eu *Afteni sin Simeon*, nepot lui *Nistor Săceată*, împreună cu toți nepoții mei, și eu Măria, fimeia *Manii*, nepot lui Nistor Săceată din sat din *Suseni*, scriem și mărturisim cu acest zapis adevărat al nostru la mâna dumisale lui Negruț și fraților lui, feciorii căpitanului Necolai, de nimi siliți nici asupriți, ce de a noastră bună voe am vândut dumilor sali a noastră driaptă ocină și moșie din sat din Suseni, ce se va alege a treia parte din bătrânul lui *Ion Bândulian* și a *Nastacului*, din tot locul și cu tot venitul ce se va alege, drept 15 lei, bani gata, ca să fie dumilorsale driaptă ocină și moșie în veci. Și, când am făcut această tocmală, fost-au *Gavril preutul din Băcani* și *Ionașco sân Ifrim din Zmeiani*, și *Ștefan diaconul ot Suseni*, și *Tănasă*, nepot lui *Buciumaș de Zmeiani*, și noi văzând plata deplină și tocmală bună am iscălit cu toții.

LXIII.

1690 (7198) Iunie 12. *Ule din Horâiata dărueşte lui Velicico Costin marile vornic partea sa de ocină din Suseni, partea femeei sale, Trofinii, ca să-i fie driaptă ocină și danie în veci.*

Adecă eu *Ule* din Horăita scriu și mărturisăsc cu acest adevărat zapis al meu, de nime silit nici asuprit,

ce de a mea bună voe am dat a mea dreaptă ocină şi moşie ce am avut la ţinutul Tutovii pe o dispărţitură din apa Smilii, ce este la sat la Suseni; care moşie este partea fimeii meli, Trofinii, fetii lui *Bucioc* din Suseni, nepoată *Creţului*, ce să va alege parte ei, o am dat şi o am dăruit dumisale *Velicico Costân* marile vornic; şi i-am dat dumisale de peste tot locul cu tot venitul, ce să va alege parte fimeii meli, Trofinii, şi din câmp şi din pădure şi din loc de ţarină şi din loc de fânaţ, ca să-i fie dumisale driaptă ocină şi danie în veci. Şi la această danie s'au tâmplat *Apostul Talpeş* de Folteşti şi *Ştefan Corne* de Costeşti, şi dumnalui Gligoraşco, ce au fost vătav de poh, şi frati-său Toderaşco şi mulţi oameni buni; şi noi pentru mai mare credinţă am şi iscălit.

LXIV.

1697 (7205) Maiu 20. *Antioh Constantin Voevod scrie boeriului Ştefan Mălăscul biv vel clucer şi soţilor acestuia, cari sunt cu rupta la ţinutul Tutovei, să facă cercetare în sat la Susăni şi de va găsì că Gligorie şi Ioniţă şi-au făcut casă pe locul casei vel sulgerului Ion Palade, să-şi râdice ei casa de acolo şi să o mute pe locul lor.*

Antioh Costandin Voevoda boj. mil. gp. zemle Moldavscoi. Scriem Domnie mea la boerinul nostru dumnialui *Ştefan Mălăscul biv vel clucer* şi la soţiile dumisale (tovarăşii de slujbă), cari sânteţi cu *rupta* la ţinutul Tutovii; facem ştire că s'au pârât defaţă înainte Domnii mele credincios boerinul nostru dumnialui *Ion Pălade vel sulger* cu Gligore şi cu Ioniţă, feciorii lui Nicolai, feciorul lui Ifrim din Zmeiani, zicând sulgeriul precum are danie dela Nicolai, feciorul lui *Ionaşco Şălariul* în sat în Suseni, cu jărişte de casă, care au avut în acel sat, şi cu toată parte lui ce au avut de moşie, iară Gligore şi cu frati-său, Ioniţă, s'au sculat şi au făcut casă pe jărişte danii locului dumisale; iară ei aşă

dedlră samă cum n'au făcut pe (jă)reşte casăi dumisale şi au făcut pe jărişte casăi lor, unde au avut şi părinţii lor, şi moşii lor; iată vă scriem dumilorvoastre să mergeţi acolo la sat la Suseni şi să strângeţi oameni buni, şi den sus şi den gios megiaşi, şi să luaţi sama foarte cu bună dreptate: de vor mărturisì oameni buni cum au avut tatăl acestor oameni, a lui Gligore şi a lui Ioniţă, casă acolo în Suseni, şi au făcut ei casă pe jărişte casăi părinţilor lor şi n'au făcut pe jărişte danii locului dumisale sulgerului, precum să jălueşte sulgeriul, să-şi ţie ei casa precum au făcut'o; iar de s'or aflà precum au făcut pe jărişte casăi sulgeriului, să-şi rădice ei casa de acolo, să o mute pe locul lor, şi să lipsească de acolo.

LXV.

1697 (7206) Septemvrie 18. *Cole Bou îşi vinde moşia din Suseni dintr'un bătrân şi jumătate, toată partea mâni-sa Tofanii, fata Creţului, lui Ion Pălade vtori logofăt, drept 25 lei băluţi; aşijderea îi dărueşte partea sa de moşie din Mânzaţi şi din Bicani, pentrucă l'a scapat dela nişte datorii către Turci.*

Adecă eu *Cole Bou*, feciorul Tofanii, fetii Creţului, şi a Bunii, din *Suseni*, scriu şi mărturisăsc cu acest adevărat zapis al mieu, de nimi silit nici asuprit, ce de a mea bună voe am vândut a mea driaptă ocină şi moşie din sat din Suseni dintr'un bătrân şi giumătate, ce au fost a moşu-me Creţului, toată partea mâne-me Tofanii, fetei Creţului, am vândut dumisale lui Ion Păladi vtori logofăt, şi giupânesăi dumisale, şi cuconilor dumisale, drept 25 lei bătuţi; ca să-i fie dumisale driaptă ocină şi moşie neclătită în veci, în tot locul cu tot venitul, din câmp şi din pădure, şi din vatra satului, cu loc de casă, şi în hăleşteu. Aşijderea am dat şi am dăruit a mea driaptă ocină şi moşie iar de pe moşul meu Creţul din sat din *Mânzaţi*, ce sânt pre aceastaş vale ce să cheamă *Ibana*, şi din sat din *Bicani*, ce să

va alege partea moşului Creţului din tot locul, ce iaste pe apa Smilei, şi, pre zapisu încredinţat ce i-am făcut dumisale, să aibă dumnialui a-şi face şi drese Domneşti; iar cine s'ar sculà din fraţi, sau veri, sau nepoţi a face dumisale amestecătură sau gâlceavă, să fie ruşinat de pe la toate giudeţeli; pentru căci, *fiindu-mi mare nevoe şi greu de datorii ce am fost pe la Turci, bogându-mă pen temniţă, mers-am pre la toţi oamenii miei să le vând să es dela închisoare şi nimeni n'au vrut să cumpere sau să dea pentru mine să es dela închisoare, ce fiind eu în greu şi nevoe ca aceia, mers-am şi la dumnialui logofăt Ion Palade, fiind dumnialui megiaş şi moşan cu noi dinpreună şi fiind dumnialui şi alte părţi a fraţilor noştri cu zapise de danie şi cumpărături*, am căzut cu mare rugăminte să ia dumnialui şi partea mea, să mă scoată dintr'această nevoe şi dumnialui văzând greu mieu şi eu rugându-mă dumisale mi-au făcut dumnialui plată deplină, precum scrie mai sus. Şi, când am vândut dumisale, fost-au dumnialui *Dabija vel clucer*, şi fratele dumisale, *logofătu Costantin Palade postelnicu*[1]) şi *Toader Bujoranu*, şi *Ion Bujoranu*, şi *vărul meu Vasilache vornic de Bârlad* şi *Negruţ feciorul lui Necolai căpitan*, şi *Vasile Bocioc*, şi alţi oameni.

LXVI.

1698 (7206) Fevruarie 24. *Vasilachi Bocioc, nepot Creţului, dărueşte părţile sale de moşie din Suseni şi din Bicani lui Ion Paladie vtori logofăt.*

Adică eu *Vasilachi Bocioc*, nepot Creţului, scriu şi mărturisăsc cu acest adevărat zapis al mieu de nimi silit nici asuprit, ce de a mea bună voe am dat şi am dăruit a mea dreaptă ocină şi moşie, ce să va alege partea mea din sat din *Suseni*, cu tot locul şi cu tot venitul din câmp şi din vatra satului şi din iaz. Aşijdere i-am dăruit a mea driaptă ocină şi moşie, ce se va

1) Fratele mai mic lui I. Paladi.

alege partea mea din sat din *Bicani* cu tot locul şi cu tot venitul, din vatra satului şi din câmp şi din pădure şi în fânaţ, am dat dumisale lui *Ion Pălade biv vtori logofăt*, şi giupănesăi dumisale, şi cuconilor dumisale, ca să-i fie dumisale dela noi danie şi moşie în veci. Şi, când am dat dumisale această danie, fost-au *Ion Bujoranul*, şi *Toader Bujoranul*, şi *cumnatu-mieu Ştefan preot ot Bârlad*, şi *Negruţ* din Zmeiani, şi *Gligoraş Gonţii sân Năstacul*, şi alţi oameni.

LXVII.

1698 (7206) Iulie 4. *Ilie Enachi vel stolnic şi Dabija Scârlet vel clucer, din poroncă Domnească aleg hotărăsc şi stâlpesc toate părţile de moşie ale lui Ion Păladie biv vtori logofăt, din Suseni.*

Ilie Enachi vel stolnic i *Dabija Scârlet* vel clucer facem ştire că, viind dumnialui *Ion Pălade* biv vtori logofăt cu cinstită Carte Mării sale lui Vodă la noi, ca să mergem şi să alegim şi să hotărâm toate părţile dumisale ce are la sat la *Suseni*, ce iaste mai sus de sat de *Băcani* pre *vale Ibăneştilor*, mers-am acolo şi am strâns pe toţi răzăşii locului şi oameni buni de prinpregiur megiaşi şi am măsurat tot locul, şi s'au aflat în tot locul 67 pământuri, 4 paşi, în frunte, pe mijlocul locului pe drum s'au măsurat şi l'am înpărţit pe 5 bătrâni, ce sânt într'acel sat în *Suseni*. Şi s'au venit în partea dumisale, lui Ion Pălade logofătu, din bătrânul Creţului 15 pământuri şi 3 paşi, partea Irinii preutesăi popii lui Gavril din Bârlad, şi partea Mării, şi partea Tofanii, fetile Creiului, şi 2 pământuri partea lui Vasâlachi Bocioc şi a surorii lui, Tofanii, femeia Ulii, feciorii lui Bocioc, nepoţi Creţului; şi 12 pământuri, 1 pas, din bătrânul lui Cânaci, partea Măricăi, şi a Vasâlcăi, şi a Tudosăi, şi a lui Ionaşco sânov (fii lui) Cânaci; şi 1 pământ, 17 paşi, din bătrânul Albului, partea lui Ştefan, nepot Albului, care să fac peste tot 30 pământuri, 21 paşi, în frunte. Şi s'au hotărât şi s'au stâlpit cu

stâlpi de piatră, şi s'au dat aceste pământuri dumisali lui Ion Pălade biv logofăt, am dat din gios despre satul dumisale Băcanii, şi au venit acest loc pără din sus de sălişţea satului, şi din sus de sălişte s'au pus stâlp de piatră în marginea drumului. Aşijdire şi în sălişte satului s'au înpărţit din *râmnic* în gios să fie a dumisale logofetului Pălade; şi râmnicul s'au dat să fie în giumătate, giumătate să ţie d-lui logofătul, iar giumătate să ţie toţi răzăşii. Şi sâlişte de lată cuprinde din matca văii satului pără în Biserică, şi în sus în potriva *Bisericii* cât ţine sălişte; iar la dial, din matcă spre răsărit, câmpul alăturea cu sâlişţea iaste a logofătului pără în potriva unde s'au pus stâlpul, şi din dial despre apus, în sus, dela Biserică, iară cânpul iaste a logofătului pără iară în potriva stâlpului, ce s'au pus; iară răzăşii să ţie numai sâlişţea din râmnic în sus 140 paşi, în sâlişte, iar la câmp în potriva sâlişţii n'au treabă, căci li s'au ales locul din sus, din stâlpul ce s'au pus a logofătului Pălade să ţie ei în sus; şi li s'au venit şi lor partea din sus 36 de pământuri şi 7 paşi în frunte, tuturor răzeşilor. Şi aşè s'au aşezat: ce ar fi pe hliza logof. Pălade, ori prisacă, ori pământ, ori pădure, ori săpătură a răzăşilor, să fie toate a dumisale logofătului, cum mergi hliza; aşijderea şi ce ar fi pe hliza răzăşilor, ori prisacă, ori pământ, ori săpături, ori pădure, să fie toată a lor, cât a cuprinde hliza lor. Deci, precum am aflat şi am ales cu oameni buni şi dinpregiur megiaşi, s'au stâlpit şi s'au făcut această mărturie; şi pământul s'au făcut de 24 paşi, şi pasul de 6 palme bune.

LXVIII.

1700 (7208) Iunie 15. *Ştefan Mialescul clucer şi Solomon Costachi aduc la cunoştinţă Măriei Sale lui Vodă că au fost la Suseni şi au constatat că Gligorie şi Ioniţă, feciorii lui Neculai de Zmeeni, şi-au făcut casă pe jerişţea dumisale lui Ion Păladie sulgerul, pentru care dau această mărturi ca să fie de credinţă înaintea Divanului.*

Carte a lui Ştefan Mialescul clucer i Solomon Costache întru care scrie: Milostive şi Luminate Doamne, să fie Mărime Dumitale sănătoasă; facem ştire Mării tale că viind cinstită Carte Mării tale la noi ca să mergem la sat Suseni şi să strângem oameni buni megiaşi din sus şi din gios, şi să luăm sama cu dreptate pentru o casă ce au făcut Gligori şi Ioniţă, feciori lui Neculai de Zmeiani, precum *jărişte* s'ar afla au pre a dumisale lui Ion sulgeriul au pre a lor parte de moşie; de cari, după cinstită poronca Mării tale, am mers şi am întrebat pe toţi megiaşii, şi toţi au dat samă că unde sânt făcute casele lui Gligori şi a lui Ioniţă iaste jărişte a dumisale sulgeriului, ce iaste danie dela Necolai, feciorul lui Ionaşco Şălariul; carele mai pe urmă nici ei n'au tăgăduit, ce au mărturisit de bună voe a lor dinainte a noastra, precum unde au făcut ei casa nu iaste pre jărişte lor, ci iaste pre jărişte danii cu locul dumisale. Deci noi, dacă am văzut mai chiar mărturie din gura lor şi dintru alţi megiaşi, am făcut această mărturie dela noi dumisale sulgeriului Ion Pălade ca să aibă credinţă înainte Divanului Mării tale.

LXIX.

1701 (7209) Fevruarie 12. *Mirăuţă, feciorul lui Ifrim din Zmeiani, şi cu feciorul său, Ifrim, şi cu alţi feciori ai săi, dăruesc părţile lor de moşie din Suseni lui Ion Păladie biv vel sulger.*

Adică eu Mirăuţă, feciorul lui Ifrim de Zmeiani, şi cu feciorul meu, Ifrim, şi alţi feciori cari mai am, scriim şi mărturisim cu acest adivărat zapis al nostru, de nimi siliţi nici asupriţi, ce de a noastră bună voe am dat şi am dăruit a noastră driaptă ocină şi moşie din sat din Suseni, partea femeii mele Schivei, fata Năstacului, a patra parte din bătrânul Năstacului, cari s'au venit partea Năstăceştilor, 14 pământuri şi (loc alb) paşi în frunte, când au hotărât dumnialui Ilie Enachi vel stolnic şi cu dumnialui Dabija Scârlet vel cluceriu, şi cu alţi oa-

meni buni megiaşi, de pin pregiur, am dat dumisale lui Ion Palade biv vel sulger şi giupânesăi dumisale, şi cuconilor dumilorsale. Aşijdere am dat şi am dăruit dumisale partea mea, ce am dela tatăl mieu Ifrim, a patra parte, ce mi s'a venì dintr'alţi fraţi, din bătrânul tătânimieu lui Ifrim, iar din sat din Suseni, din tot locul şi cu tot venitul, din câmp şi ţarină şi din pădure şi în vatra satului, ca să-i fie dumisale driaptă ocină şi moşie în veci, şi giupânesăi dumisale. Şi pre zapise ce am făcut, să aibă dumnialui a-şi face şi drese Domneşti pre aceste părţi care mai sus scrie. Şi, când am dat dumisale aceste părţi, tâmplatu-s'au dumnialui *Preda Păladi biv vel armaş*, şi dumnialui *Costantin Păladi vtori spatar*, şi *Ştefan preot sân Ionăşcuţă Drăgan*, şi *Gligorie snâ Necolai Căpitan ot Zmeiani*, şi *Gligoraşco Gonţa snâ Năstacul*, şi alţi oameni buni înpregiuraşi.

LXX.

1704 (7212) Iunie 20. *Irina, femeia răposatului Necolai căpitanul, feciorul lui Ifrim din Zmeiani, împreună cu feciorii săi, Grigorie şi Ioan, dăruesc a lor dreaptă ocină şi moşie şi cumpărătură din sâlişte din Suseni, partea lor, care este aleasă şi stâlpită despre alţi răzăşi, d-sale Ion Paladie marele visternic.*

Adică eu Irina, fâmeia răposatului Necolai, ce au fost căpitan, feciorul lui Ifrim ot Zmeiani, din ţinutul Tutovii, înpreună cu feciorii miei, anume Cligori şi Ion, scriem şi mărturisim cu acest adevărat zapis al nostru precum să să ştie că de nimi siliţi nici asupriţi, ce de a noastră bună voe am păruit şi am dat danie a noastră driaptă ocină şi moşie şi cumpărătură din sâlişte din Suseni, partea noastră din bătrânul Zmeianilor, care iaste aleasă şi stâlpită despre alţi răzăşi, când au hotărât dumnialui Ilie Enachi ce-au fost stolnic mare, şi Dabija ce-au fost medelnicer mare; această parte de moşie o am dat danie d-sali lui *Ioan Păladi marile vistiarnic*, ca să-i fie d-sale driaptă ocină şi moşie dela noi, şi giupâne-

săi d-sale Nastasăicăi, şi cuconilor dumilor sale, şi nepoţilor, în veci neclătit; şi să aibă d-lui a-şi face şi şi drese gospod de pre acest zapis al nostru; căci noi de bună voe ni-am învoit şi am dat danie dumisale, ca să-i fie moşie stătătoare în veci. Şi la danie zapisului acestuia s'au tâmplat boiari de curtea Mării sale lui Vodă, cari s'au iscălit toţi, şi noi, pentru mai mare credinţă, am iscălit cu toţii; însă numai partea noastră am (dat) danie, osăbită de alţi fraţi ai noştrii.

LXXI.

1708 (7216) Maiu 15. *Mierăuţă, feciorul popii Ion din Voineşti şi ginere căpitanului Necolai de Zmeiani, zălogeşte la vistearnicul Ion Păladi părţile sale de moşie din Lipova, Bobeşti, Spineni şi Cristeştii din deal pe apa Tutovii, asemine îi zălogeşte şi toate părţile din toate hotarele, de pe apa Smilii.*

Adică eu *Merăuţă, snâ pbpii lui Ion din Voineşti şi ginere căpitanului Necolai de Zmeiani*, înpreună cu fimeia mea, *Mălanca, fata căpitanului lui Necolai de Zmeiani*, scriem şi mărturisim cu această mărturie a noastră la mâna d-sale vistiarnicului *Ioan Păladi*, precum, *căzând la mare scăpăciune şi înpresurare de multe nevoi a ţărâi* şi ne vând altă putinţă, am căzut cu mare rugăminte şi am zălogit la d-lui a noastră driaptă ocină şi moşie ce avem dela părinţi prin câtevà hotară, de pre tatăl mieu, Ion preutul de Voineşti, şi maică-me *Aftimie*, fata lui *Bârsan* din Tofleteşti, anume în *Lipova*, şi în *Bobeşti*, *Spineni*, pe Tutova, şi *Cărsteştii-de-dial*, ce să va alege partea părinţilor miei, cari s'au scris mai sus. Aşijderea am zălogit şi alte părţi ce s'ar alege a fâmiei mele, Malancăi, ce s'ar alege parte ei dintr'alţi fraţi, din toate hotarele, ce sânt pe apa Smilii. Aceste toate li-am zălogit d-sale şi d-lui ni-au luat asupra d-sale dela multe nevoi, până va trimite un om ca să socotiască dintr'aceste hotară *ce a cumpără*, şi din *Voineşti*, pentru căci ni-au plătit dum-

nialui dela multe nevoi. Şi, dupăce ar socotì d-lui dintr'aceste hotară că ari a cumpără, să ne facă d-lui plată deplină, şi noi să-i facem d-sale zapis de aşăzare. Şi, când am făcut noi această mărturie, s'au tamplat *Ion Bujoranul* şi alţi oameni buni.

LXXII.

1708 (7217) Octomvrie 19. *Grigoraş, feciorul Nastacului, nepot popii lui Pavăl ot Suseni, şi cu feciorul său, Ştefan, vând a lor parte de ocină şi moşie din Susàni, pe apa Ibănii, ţinutul Tutovei, dumisale visternicului Ion Păladi.*

Adecă eu, Gligoraş, feciorul Năstacului, nepot popii lui Pavăl ot Suseni, şi cu feciorul meu, Ştefan, scriem şi mărturisim cu acest adevărat zapis al nostru precum am vândut a noastră driaptă ocină şi moşie ce avem dela părinţii noştri din sat din Suseni pe apa *Ibănii*, în ţinutul Tutovii, din a doaă parte, ce s'au înpărţit pe doi fraţi, anume moşul nostru, popa Pavăl, tatăl tatâni-mieu Năstacului, partea mea şi a frăţini-mieu, Simeon, care a murit în casa mea, şi au dat partea lui fiiului meu Ştefan, pentru sufletul său, ce se va alege din părţile altor fraţi. Aşijderea am vândut a doua parte a lui *Băndulen*, ce înparte în doă cu frati-său, *popa Pavăl*, tatăl tătâni-mieu Năstacul, carele Băndulen feciori n'au avut şi au dat partea lui pomană mie lui Grigoraş, nepot lui, pentru sufletul său. Aceste părţi, care mai sus s'au scris, li-am vândut dumisale visternicului Ioan Păladie. Şi, când am vândut aceste părţi de moşie, care mai sus s'au pomenit, tâmplatu-s'au d-lui Preda Pălade vel stolnic, şi d-lui Costantin Pălade biv vel sulger, şi Ioan Abaza vel ciaşnic, şi Toader Bujoranu biv vornic de poartă, şi Ioan Bujoranul, şi Gligorie şi Ioniţă, feciorii lui Necolai căpitanu ot Zmeiani, şi alţi oameni buni.

LXXIII.

1711 (7219) Maiu 21. *Gligoraş, feciorul lui Dăniţe şi al Albuţei, fetei Năstacului, vinde partea sa de mo-*

șie din satul Susenii, ce o aveà de pe mamă-sa, visternicului (Ion) Păladi.

Adecă eu Gligoraș, feciorul lui Dănițe și al Albuței, fetei Năstacului de Suseni, scriu și mărturisăsc cu acest zapis adevărat al mieu precum am vândut partea *înmâmea* (mâni-mea, mamei mele) dumisale visternicului Pălade, ce s'ar alege despre alți frați a ei din sat din Suseni, și a fraților miei toată, căci partea mea n'au vrut d-lui să cumpere sângură; și fiindu-mi nevoe am vândut toate părțile, iar frații miei ș-or luoà dintr'alte moșii ce avem pentr'alte hotară, am vândut dumisale visternicului Pălade drept (loc alb), și mi-au făcut d-lui plată deplină. Și pre zapisu ce am făcut să aibă d-lui a-și face și drese Domnești. Și, când am vândut dumisale această moșie, tâmplatu-s'au d-lui Costandin Pălade logofăt, și d-lui Ioan Abăzâ paharnic, și Toader Bujoranul, și Gligorie Negruț, șf Ștefan, feciorul Gonții, și Vasâlachi, și alți oameni buni.

NOTA. Cuvântul *înmâmea* din mâmâ-mea=mâmâ-mea, mână-mea sau mâni-mea, mâni-ta, mâni-sa: aceste două forme de exprimare, din urmă, la persoana 2 și 3, se aud zilnic în popor.

LXXIV.

1721 (7229) Fevruarie 8. *Roxanda, fata lui Bucioc din Suseni, preuteasa lui popa Ștefan Botcos, vinde biv vel spatarului Ion Păladi partea sa de moșie din Suseni, 3 pământuri, drept 10 lei.*

Adică eu Roxanda, fata lui Bucioc din Suseni, preuteasa popii lui Ștefan Botcos, snâ Ionășcuț Drăgan de Zmeiani, făcut-am zapisul mieu la mâna d-sale Ion Pălade biv vel spătar, precum de nime silită nici asuprită, ce de bună voe mea am vândut dumisale moșie din Suseni, partea ce mi s'au ales, 3 pământuri, drept 10 lei, când au hotărât d-lui Enachi vel stolnic și d-lui Dabija vel paharnic. Și am vândut'o dumisale cu tot locul cu tot venitul, și d-lui mi-au făcut plată deplină dinainte a oameni buni, cari mai gios s'au iscălit.

LXXV.

1722 (7230) Iunie 5 *Roxanda, femeia lui Negruț, și cu fiii săi, vinde partea lor de moșie din Suseni, lui Ion Paladi biv vel spatar, pentru o datorie de 27 lei, ce o făcuse la vremea foamiții.*

Adicâte eu Ruxanda, femeia lui Negruț, și cu fiii miei, Enache și Arsănie și Ioniță și Necolai, făcut-am zapisul nostru la mâna d-sale giupânului Ioan Pălade biv vel spatar, precum, având noi multe greli și nevoi, și *la vreme foamiții* ni-am rugat d-sali de ni-au luat bani dela Turci și ni-au făcut bine, și când ni-am luat sama cu d-lui s'au aflat 27 lei luoați de noi, și am căzut după d-lui sa priimască partea noastră ce să va alege din *Suseni*, pentru căci și alte părți altor frați ai noștri erau date mai dinainte vreme d-sali de soacră-mea și de alți frați ai noștrii, și, fiind numai partea noastră ne dată, am dat'o și noi pentru acești 27 lei, ce scrii mai sus, și d-lui încă au primit. Și la această tocmală a noastră s'au tâmplat cumnatu-mieu Gligori Negruț și cumnatu-mieu Ioniță Negruț, și cumnată-mea Mălanca, și d-lui Toader Bujoranul, și alți megiași.

NOTA. Foametea de care-i vorba într'acest zapis s'a întâmplat în anul 1718 (Lucrarea mea, *Istoria comunei Bogdana*, p. XXVII).

6. Părțile de moșie din Bicani, Balasinești, Stângăceni și Pleșești.

LXXVI.

Iași, 1577 (7085) Maiu 20. *Petru Vodă Șchiopul întărește lui Nechita și Petre cumpărătura făcută în Bicani, a patra parte din jumătatea din jos, dela nepoții lui Ivașco Bica.*

Petru Voevod cu mila lui Dumnezeu Domn țării Moldaviei. Iată că a venit înaintea noastră și înaintea a lor noștri boeri........ copiii *Bicăi*, nepoți lui

Ivaşco Bica, şi nepoata lor de soră, Ileana, şi nepot Ilenii fiiul..... de nimeni siliţi nici învăluiţi şi au vândut a lor *driaptă ocină* (*şi moşie din pri*)*vilegiile de întăritură ce au avut bunul lor, Ivaşco Bica, dela bătrânul Ştefan* (*voevod în sat în*) *Bicani pe Smila*, din jumătate din jos a patra parte şi cu loc de moară (aceia au vândut ei) lui Nechita şi Petrei drept 100 zloţi tătărăşti. Şi s'au sculat slugile noastre (Nechita şi Petru şi au) plătit toţi deplin acei bani 100 zloţi tătărăşti denaintea noastră şi denaintea a lor noştri (boeri; deci să le fie) lor şi dela noi cu toate veniturile.

Scris în Iaşi la anul 7085 Maiu 20.

(Domnul a arătat)

Golâe vel logofăt a învăţat şi a iscălit

† *Mihăilescul*

NOTA. Originalul pe hârtie, în slavonă, tradus şi dublicat de d-l Ghibănescu, în *Surete şi Izvoade*, Iaşi, 1907, vol. II p. 280. Lipseşte din Condică.

LXXVII.

Iaşi, 1586 (7094) Iunie 12. *Petru Vodă Şchiopul dă şi întăreşte lui Toader şi Agafiei cumpărătura făcută din Bicani pe Smila, cu 60 zloţi, jumătate de sat din jumătatea din jos, din a patra parte jumătate, dela Maria, femeia Nechitei.*

Petru Voevod cu mila lui Dumnezeu Domn ţării Moldaviei. Iată că a venit înaintea noastră şi înaintea a lor noştri boeri, Mărie, femeia Nechitei, de a ei bună voe, de nimeni silită nici învăluită, şi a vândut a ei driaptă ocină din al ei drept ispisoc, din ispisocul de cumpărătură ce a avut dela Domnia mea din jumătate sat din *Bicani* pe Smila, din jumătatea din jos, din a patra parte jumătate, şi cu loc de moară; acelea le-a vândut slugii noastre lui *Toader* şi femeii lui *Agafia*, drept 60 zloţi tătărăşti; şi s'a sculat sluga noastră Toader de a plătit lor toţi deplin acei bani 60 zloţi, denaintea

noastră și denaintea a lor noștri boeri. Deci ca să-i fie lui și dela noi cu toate veniturile. Și altul să nu să amestice. Scris în Iași la anul 7094 Iunie 12.

Domnul a arătat.

Stroici vel logofăt a învățat și a iscălit

Ionașco.

NOTA. Originalul pe hârtie, în slavonă, tradus și publicat de d-l Ghibănescu în *Surete și Izvoade* vol. II p. 283.

LXXVIII.

Iași, 1609 (7117) Ianuarie 26. *Constantin Moghilă Voevod dă și întărește lui Ionașco Cuparu ocina lui Nicoriți biv armaș din Bicani pe Smila, pentru că acesta a fost hiclean domniei și țerii.*

† Io Costantin Moghila Voevod cu mila lui Dumnezeu Domn țerii Moldovei. Iată că m'am milostivit Domnia mea și am dat și am miluit pe sluga noastră Ionașco Cuparu cu o parte de ocină, ce a fost a lui Nicoriță biv armaș, în satul Bicani pe Smila, și cu moară în Smila, și cu casele lui ce le-a făcut pe această ocină, care e în ținutul Tutovei. Pentrucă Nicoriți armașul a fost hiclean domniei mele și țerii noastre și a pribegit din țară (и побѣг ѿ земли). Și pe această ocină el a fost cumpărat-o dela niște rude ale slugei noastre, ale mai sus zisului Ionașco Cuparu. Și s'au pârât defață cu Nicoriți armașu în zilele sfânt răposatului părintelui Domniei mele Eremiei Voevod, și li s'a fost dat lor de lege cum că să-i întoarcă lui banii pentru această ocină. Dar de alta n'au apucat a-i întoarce lui banii, pentrucă au dat acele tulburări în țară Domniei mele. Drept aceea ca să-i fie lui și dela noi de danie și miluire și întărire cu tot venitul. Și altu să nu

se amestece înaintea acestei adevărate Cărţi a noastre.

Scrisă în Iaşi în anul 7117, Ghenarie 20.

(L. P.)

Costantin Moghilă Voevod.

Stroici vel logofăt a învăţat. Iscălit-am şi eu vel logofătul a i se face lui şi uricul.

† *Nebojatco.*

NOTA. Actul defaţă este scris în slavonă pe o jumătate coală de hârtie riglată şi a fost tradus de d-l Ştefan Nicolăescu, dela Arhivele generale ale Statului. Este tradus şi publlcat şi de d-l Ghibănescu în *Surete şi Izvoade*, vol. II, p. 287, însă cu oarecare greşeli: de pildă în loc de и покє ѿ землѧ a cetit din repezeală икокє=Icobeg.

Sigilul voevodal este mic şi imprimat cu ceară roşie.

Pe faţa dindărăt a foaei stă scris: *Az Ştefan Scânteai iscal, (carte) gd ot Bicani ot răzeşi.*

Prin „tulburări în ţara Domniei mele" se înţeleg luptele pentru scaunul domniei, după moartea lui Ieremia Movilă, când Nicoriţi trebue să fi fugit în ţara Muntenească.

In condica d. Pallady actul este transcris pe scurt.

LXXIX.

1613 (7121) Ianuarie 13. *Ştefan Vodă Tomşa dă şi întăreşte lui pan Nicoară vel armaş cumpărăturile făcute în satele Bicani şi Balosineşti dela răzeşi cu 120 taleri.*

Stefan Voevod din a lui Dumnezeu mila Domn ţării Moldaviei. Adică au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor a lor noştri Moldoveneşti boeri *Ilie Avram* de a lui bună voe, de nime silit nici învăluit şi a vândut a sa dreaptă ocină şi cumpărătură, a patra parte din jumătate de sat din *Bicani*, ce-i pe Smila în ţinutul Tutovii, şi cu loc de moară în apa Smilei, aceia au vândut la al nostru credincios *Nicoară vel armaş*, drept 30 taleri bătuţi. Şi iarăşi au venit înaintea noastră *Tudora* fata Duscei, şi a vândut jumătate din partea bunului ei Drăghici din acelaş sat *Bicani*, aceia dânsa a vândut'o iarăşi boiariului Nicoară vel armaş drept 15 taleri bă-

tuţi. Şi iarăşi a vândut dinaintea noastră *Udrea* cu femeia lui, *Drăgălina*, partea lor toată din satul Bicani. Care tuturor acestora de mai sus scrişi le-a fost şi lor cumpărătură dela *Ivaşco Bica*, şi cu locuri de mori în apa mai sus scrisă a Smilei, acelea le-au vândut iarăşi mai sus scrisului pan Nicoară vel armaş drept 15 taleri bătuţi. Şi iarăşi au vândut denaintea noastră a lor driaptă ocină şi moşie, a patra parte din satul *Balosineşti* şi cu locuri de mori în Smila, acelea iarăşi le-au vândut boeriului Nicoară vel armaş drept 30 taleri bătuţi. Şi iarăşi au vândut denaintea noastră mai sus scrisă *Tudora*, fata Duscei, din acelaş sat Balosineşti, iarăşi cu loc de moară în acea apă, iarăşi boeriului Nicoară vel armaş pentru 30 taleri bătuţi. Şi au plătit tuturor celor de mai sus scrişi deplin denaintea noastră. Drept aceia să fie lui şi dela noi ocină şi cumpărătură, cu toate veniturile. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi la anul 7121 Ghenar 13.

Domnul a zis. (L. P. D.)

Voico vel logofăt a învăţat şi a iscălit.

LXXX.

1617 (7126) Septemvrie 4. *Radul Vodă întăreşte vel vornicului Necoară cumpărătura de moşie din Bicani, dela Ignat şi soţia sa, Salomia.*

Ispisoc sârbăsc întru care scrie: Io Radul Vvoda boj. mil. gosp. zemle Moldavscoi; adecă au venit înaintea noastră şi înaintea a lor noştri boeri mari şi mici *Ignat* şi cu femeia lui *Salomie*, şi de a lor bună voe, ne siliţi nici asupriţi, şi-au vândut a lor driaptă ocină şi moşie din sat din Bicani, ce sânt pe Smila, au dat boeriului nostru Necoară vel vornic.

LXXXI.

Iaşi, 1618 (7126) Fevruarie 8. *Radu Vodă întăreşte lui Nicoară vel dvornic cumpărăturile făcute dela răzăşi în satele Balosineşti şi Bicani pe preţ de 100 taleri şi 92 ughi.*

Io Radul Voevod cu mila lui Dumnezeu Domn ţării Moldaviei. Adecă au venit înaintea noastră şi înaintea a lor noştri boeri *Ihnat* şi fratele său *Vasilie* şi sora lor *Odochia*, feciorii lui *Toader*, şi iarăşi *Ionaşco*, fiul lui Nicoară, şi *Mărica*, fata *Vărvarei*, de a lui (lor) bună voe, de nimeni siliţi nici învăluiţi, şi au vândut a lor driaptă ocină toate părţile lor câte se vor alege şi de moşie şi de cumpărătură din satul *Balosineşti*, din partea din gios, ce-i pe Smila în ţinutul Tutovii, aceia au vândut'o credinciosului nostru şi cinstitului boiariu pan *Nicoară marelui dvornic* pentru 100 taleri de argint, şi au plătit lor deplin. Şi într'acestea iarăşi au venit înaintea noastră şi a lor noştri boeri cei de mai sus scrişi Ignat şi fratele său Vasilie şi sora lor Odochia, fiii lui Toader şi a Sofiicăi, de a lor bună (voe), şi iarăşi *Condrei* şi sora lui *Solomia*, fiii *Petrei*, şi au vândut ale lor părţi de ocină ce le se vor alege din satul *Bicani*, iarăşi pe Smila şi cu loc de mori şi de stupi şi moşii ce au avut dânşii ale lor părţi şi cumpărături din ispisoc de cumpărătură ce au avut tatăl lor, Toader, şi femeia lui, Sofiica, dela Pătru Vodă; aceia au vândut iarăşi la al nostru boiarin Nicoară marele dvornic drept 50 ughi. Şi iarăşi au venit *Ilie* şi fratele său, *popa Cozma*, şi sora lui, *Holoteia*, fiii lui popa Ion, de a lor bună voe şi au vândut ale lor părţi de ocină toate câte le se vor alege, şi de moşie şi de cumpărătură, din acelaş sat *Bicani*, şi cu parte de loc de moară din Smila, şi o vie a *Filoteei*; aceia iarăşi le-au vândut lui Nicoară marelui dvornic drept 30 de ughi. Şi iarăşi dânsul a mai cumpărat o altă vie dela Condrea, ce este în satul Bicani, drept 12 ughi. Şi a plătit lor tot deplin

Drept aceia să fie lui şi dela noi uric şi ocină şi întărire cu tot venitul, şi altul să nu se amestece.

Scris. în Iaşi la anul 7126 Fevr. 8.

Domnul a zis.

Vel logofăt a învăţat şi a iscălit.

Nebojatco.

NOTA. Actul defaţă e în Condică numai menţionat, de aceia l'am luat întreg din *Surete şi Izvoade*, vol. II, p. 295, unde, traducerea lui complectă, urmează după textul slavon.

LXXXII.

1629 (7137) Aprilie 8. *Nicoară, hatmanul şi pârcălab Sucevei, cu giupâneasa sa Dochia, dăruesc nepotului lor, Ionaşc, moşia din satul Bicani cu Balasineşti, ce sânt pe Smila, cu curţi şi cu moară gata şi cu vie; o parte de ocină din satul Cepeşti pe Bogdana; o parte de ocină din sat din Horgeşti, în obârşia Bogdănii; şi aceasta pentru dreapta slujbă ce dânsul li-au slujit.*

Nicoară hatman i părcalabu Suceavschii şi cu giupâniasa mea, *Dochia hătmăniasa*, mărturisim cu acest zapis al nostru cum noi de bună voia noastră am dat şi am miluit pre nepoţii noştrii, pre *Ionaşco*, cu un sat anume *Bicanii*, cu *Balasineşti*, ce sânt pe Smila în ţinutul Tutovii, cu *curţi*, şi cu moară gata în Smila, şi cu vie; şi aşijdirile li-am dat o parte de ocină din sat din *Cepeşti*, ce sânt pe *Bogdana*, ci ne iaste noaă cumpărătură dela Dănil Zlojă; şi aşijdirile li-am dat şi altă parte de ocină din sat din *Horgeşti*, ce sânt în ţinutul Tutovii în obârşia Bogdănii, cumpărătură iarăşi dela Dănil Zlojă. Drept aceie ca să le fie driaptă ocină şi moşie; şi altul nimi din rudile noastre sau din nepoţii noştrii, să n'aibă triabă a se amestecă, pentru driaptă slujbă ce ni-au slujit noaă; iar cine s'ar ispiti a strâcă a noastră danie şi miluire, acela să fie triclit şi proclit.

LXXXIII.

1632 (7140) Iunie 8. *Alexandru Iliaş Voevod scrie lui Chicoş comisul ca să aleagă şi să hotărască părţile de moşie din Bicani, Bilţigani şi Balosineşti, ce sânt a lui Ionaşc, nepotul lui Nicoară hatmanul, din părţile lui Bejan şi a neamurilor acestuia.*

† **Io Alexandru Iliaş Vvoda boj. milost. gpodar zemli Moldavscoi.** Scriem Domnia mea la boiarinul Domniei meale la *Chicoş comisul,* dămu-ţi ştire că s'au pârât defaţă înaintea Domnii meale *Ionaşco,* nepotul lui *Necoară hatmanu* ce-au fost, cu *Bejanu,* pentru nişte părţi de ocină ce i-au fost dat unchiu-său Necoară hatmanul nepotu-său lui Ionaşco den sat den *Bicani* şi den *Balosăneşti,* ce le-au fost cumpărat aceale părţi de ocină, ce mai sus scriem, Necoară Hatmanul, dela Bejan şi dela sămenţiile lui Bejan, deci acum zice Bejan că-i înpresoară, cu aceale părţi de ocină, şi moşiile lor, Domniia mea iată c'am ales pe domneata de boiariu înţăleptu, deci, pentr'aceaia, deaca vei vedeà Cartea Domnii meale, să mergi şi să socoteşti, să strângi acolo oameni buni şi bătrâni cum veţi şti voi mai cu direptul cu sufletele voastre, nemăruia să nu făţăriţi, şi să aleageţi aceale părţi de ocină a lui Ionaşco, din *Bilţigani* şi den *Balosăneşti,* de cătră Bejan şi despre sămenţiia lui, cumu-i vor spune şi în direasele lui ce-au arătat aicea înnaintea Domnii meale. Şi să aleageţi şi părţile lui Bejan despre a lui Ionaşco. Şi, deaca-i veţi tocmì, să le hotărâţi şi să stâlpiţi pre mijlocul acelor părţi de ocină, să-şi ţie cine-ş pă(r)ţile sale, şi să faceţi o scrisoare deacolo, dela voi, precumu-i veţi tocmì, să daţi ştire aicea la Domniia mea. Toe pişet gospodstvomi, inac ne bădet (Aceasta scriem Domnia mea, altfel să nu fie). † Saam gospodin veleal (Insuşi Domnul a poroncit). U Ias vlt. 7140 Iunie 8.

(L. P. D.)

Io Alexandru Voevod.

† *Brâlădeanul.* (?).

NOTA. In Condică îi transcris numai până la începutul ultimelor 5 rânduri, de unde se începe: „Şi să aleageţi şi părţile lui Bejan despre a lui Ionaşco......". Eu am transcris întreaga Carte Domnească după original, din care a rămas numai prima foae a colei, pe care e întipărită Pecetea, în mărimea unei monede (nichel) de 10 bani, pe ceară roşie.

LXXXIV.

Iaşi, 1634 (7142) Fevruarie 28. *Moisi Moghilă-Vodă dă rămas pe Bejan din Bicani în judecata ce a avut cu Ionaşco pentru părţi din Balosineşti şi Bicani pe Smila. Să pune ferâe.*

Io Moisi Moghilă Voevod cu mila lui Dumnezeu Domn ţării Moldaviei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea a lor noştri boeri *Bejan* din Bicani şi fratele său *Alexa* şi seminţia lor *popa Cozma*, şi alte seminţii ale lor, şi au pârât defaţă înaintea noastră pe slugile noastre pe *Ionaşco* şi fratele său *Dumitraşco*, nepoţii lui *Nicoară ghetman*, zicând înaintea noastră şi înaintea Sfatului nostru cum le-au luat lor în tărie niscaiva părţi de ocină din satul *Balosineşti* şi din *Bicani*, ce-s pe apa Smilei în ţinutul Tutovii, şi cu părţi de moară în Smila, şi le-a luat lor fără rând şi fără ispravă cu mare silă; iar slugile noastre Ionaşco şi fratele său Dumitraşco, nepoţii lui Nicoară ghetman, au arătat înaintea noastră direse de cumpărătură pe acele părţi de ocină dela Ştefan Voevod Tomşevici şi dela Radul Voevod Mihnea, scriind cum au fost cumpărat Nicoară ghetman acele părţi de ocină dela unile seminţii ale lui, ce le-au dăruit el nepoţilor săi, lui Ionaşco şi Dumitraşco, căci că i-au fost lui nepoţi; alta căci *că i-au slujit lui dela naşterea lor până la moartea lui.* Deci şi Domnia mea le-am judecat lor cu driaptă judecată cu ai noştri boeri, şi au rămas Bejan şi fratele său Alexa şi popa Cozma şi alte neamuri ale lor denaintea noastră şi din toată legea ţării. Iar Ionaşco şi fratele său Dumitraşco s'au îndireptat şi şi-au pus singuri fierâe, ca să-şi stăpâniască toate părţile de moşie

câtă le scrie lor în acele direse de cumpărătură, ce au avut unchiul lor, Nicoara hatmanul, din satul Balosinești și din Bicani la apa Smilei, și cu parte din vaduri de mori în Smila, și să le fie lor driaptă ocină și moșie și uric cu toate veniturile. Și de acum înainte să nu aibă a se mai pârâ niciodânâoară îu vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

In Iași la anul 7142 luna Fevr. 28 zile.

Insuși Domnul a poroncit

Io Moisi Voevod

Cristea Damiian

NOTA. In Condică, actul ii menționat numai în 2 rânduri; l'am transcris, complect după traducerea din slavonă, publicată în *Surete și Izvoade*, vol. II, p. 303. Constatăm că în anul slobozirii acestui hrisov, 1634, Nicoară hatmanul nu mai erà în viață.

LXXXV.

1647 (7155) Martie 13. *Mai mulți boeri și răzăși însărcinați de Vodă, aleg, hotărăsc și stâlpesc părțile de moșie a lui Ionașc (Baltag) nepotul hatmanului Nicoară, din Bicani și Balasănești.*

Se ubo mi (Iată deci noi) Coroi biv comis, i Ionașco biv armaș, i Drăgan ot Zmeiani, i Bolea starago (bătrânul), i Ionașco Vitasu (Vitotul), i Crețul ot Suseni, i Ionașco ot Zmeiani, și cu alți oameni buni și bătrâni, și din pregiur megiași, scriem și mărturisim cu această scrisoare a noastră, cum au venit Ionașco, nepotul lui Necoară hatmanul, cu Carte dumisali lui Vodă ca să le înpărțim ocina din Bicani de cătră răzășii lui, și toate părțile ce-au cumpărat unchiul lui, Nicoriță hatmanul; strânsu-ni-am noi toți și li-am înpărțit toată ocina lor din sat din Bicani și din Balosănești, și am ales toate părțile ce-au cumpărat Nicoriță hatmanul, și din țarină, și din *ezlazul fânului*, și din vatra satului; așijdire socotit-am și vadurile cele de moară, aflat-am noi toți cu

sufletele noastre cum căci moara ce au făcut Bejan şi popa Cozma mai gios de moara lui Ionaşco, acole, pre acela loc, n'au mai fost moară nici iaz, ci noi, văzând că îneacă moara lui Ionaşco, tăetu-i-am iazul lui Bejan şi i-am zis să o mute mai gios sau să margă mai sus de Ionaşco pre locul Bicanilor să-şi facă moară, însă în partea lui; şi li-am stâlpit şi i-am aşezat pe toţi, dupăcum scrie Carte dumisali lui Vodă.

NOTA. In Condică, actul defaţă n'are trecut anul ci numai luna şi ziua; eu însă, ţinând seamă că Vasile Vodă Lupul îl întăreşte în anul 1647, dupăcum vedem mai departe, i-am pus ca dată acesta-ş an.

LXXXVI.

1647 (7155) Maiu 6. *Vasilie Lupul Voevod adevereşte şi întăreşte lui Ionaşc, nepotul hatmanului Nicoară, hotărâtura şi stâlpirea făcută părţilor lui de moşie din Bicani şi Balasineşti.*

Ispisoc sârbăsc în care scrie: Io Vasilie voevoda bj. milost. gpodar zemli Moldavscoi; adecă au venit înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri sluga noastră *Ionaşco, nepot lui Nicoară hatmanul*, cu un zapis dela *Coroi comisul*, i dela *Ionaşco biv armaş*, i dela *Drăgan* din Zmeiani, i dela *Bolea* bătrânu, i dela *Ionaşco Vitotul*, şi dela *Creţul*, şi dela alţi oameni buni, întru care zapis scrie că au hotărât şi au stâlpit cu Carte Domniii mele o parte de ocină din satul *Bicanii* i din *Balasineşti*, cari îi iaste acele părţi dela unchiu-său Nicoară hatmanul, din ţarini şi din fânaţi şi din vatra satului şi cu vad de moară.

NOTA. In Condică-i veleatul ,зрпє (7185=1677), ceia ce este o greşală, provenită cred din citirea cifrei zecimelor н (50) drept п (80); de aceia, ţinând seamă de vremea când a domnit Vasile Vodă (1634-1653), am pus 7155 (1647).

LXXXVII.

(Fără velet, desigur anul 1647.) *Tocmala şi le-*

gătura făcută între Ionaşc, nepotul lui Nicoriță hatmanul, şi între Bejan şi neamurile acestuia, că nu se vor mai pârâ pentru părțile lor de moşie din Bicani şi Balasăneşti.

Eu Bejan, din Bicani, şi popa Cozma, şi Crețul, şi Arsănie, şi Condrea, şi Iachim şi Simion Lihaciu, şi Drăgan din Zmeiani, şi Ştefan snâ Bejan, şi cu toți frații miei, şi noi toți răzeaşii carii avem moşie în sat in Bicani şi în Balasăneşti, scriem şi mărturisim noi toți cu sufletele noastre cum am avutu câtâva pâră cu Ionaşco, nepotul lui Necoriți ce-au fost hatman, pentru neşti părți de ocină ce-au fostu cumpărat unchiu-său, Necoriță hatmanul, în sat în Bicani şi în Balasăneşti pre vale Smilei; venit-au Ionaşco, nepotul lui Necoriți, cu Cartia dumisali lui Vodă, scriindu la Coruiu comisul şi la Ionaşco ce-au fost armaş, şi la oameni buni, şi din sus şi din jos şi din prejur megiaşi, venit-au acestia toți la sat la Bicani şi la Balasăneşti, şi ne-aŭ înpărțit toată ocina noastră şi au ales toate părțile ce au cumpărat unchiu-său, Nicoriți hatmanul, din Bicani şi din Balasăneşti, şi din țarină, ne-au stâlpit şi ezlazul fânului, şi vatra satului. Aşijdirile o moară ce-am fost făcut mai gios de moara lui Ionaşco şi i-au fost înnecându moara lui Ionaşco, aşeşti (aceşti) boiari şi cu toți megiaşii tăiatu-ne-au iazul, pentru care lucru n'au mai fost moară acolea, nici iazu, şi ni-au zis să ne facem mai gios sau mai sus de Ionaşco pre locul Bicanilor. Şi ni-am tocmit şi ni-am împăcat, ca să nu ne mai pârăm însă pentr'aceasta, iar cine va mai scornì pârâ să fie trecleat şi procleat, şi negru ca Iuda. Aceasta mărturisim.

Eu Cămrzan na pisal (scriitorul)

 † *Pop(a) Cozma*

NOTA. In Condică e transcris numai până unde se zice: „Aşijderele o moară......"; eu însă am transcris tot actul original.

LXXXVIII.

1654 (7163) Octomvrie 6. *Dumitraşc, fratele Butucii, vinde a sa dreaptă ocină şi moşie din Pleşeşti (pe Simila) lui Crăciun din Bicani, drept 20 ughi.*

Adică eu, *Dumtraşco*, fratele *Butucii* de *Pleşăşti*, adică cum am venit denaintea a mulţi oameni buni şi bătrâni de nimi nevoit nici silit, ce de bună voia mea am vândut a mea driaptă ocină şi moşie, dătătură dela fratele mieu *Ghervasie Butucu*, sân *Agafii* de *Pleşăşti*, lui *Crăciun ot Bicani* drept 20 ughi bani de argint, cu vad de moară, şi din ţarină, şi din fânaţ, şi din pădure, şi din câmp, şi loc de prisacă, şi din vatra satului, cu tot venitul locului, a triia parte de bătrân, lui Crăciun de Bicani, ca lui să fie driaptă ocină şi moşie, şi feciorilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor lui, şi înpräştieţilor lui, cine pre unde va fi, denainte a mulţi oameni buni den sus şi den gios, anume Costantin Pătrăşcanu, şi Gheorghie din Rădăeşti, şi Axintie ot Costeşti.

LXXXIX.

1656 (7164) Martie 8. *Pascal şi cu alţii ai lui vând partea de ocină, câtă li se va veni, din Bicani şi din Balasineşti, lui Crăciun, prept 20 de ughi.*

† Adecă eu *Pascal* şi *Vasâlie* şi *Dumitraşco* şi *Dochiţa* şi *Gheorghiţă* snâ *Irinei* a *Sălbănoai* ot *Cozmeşti*, scriem şi mărturisim noi cu cest zapis al nostru, cum am vândut noi partea noastră di ocină şi moşie, ce nea să va veanì din satu din *Bicani*, cu vad de moară, a patra parte, şi din cumpărături; şi din *Bălăsineşti*, din cumpărătură, tij cu vad de moară, a patra partea, cu tot venitul din vatra satului şi din ţarini şi din fânaţi; şi o am vândut lui *Crăciun* deaacole drept 20 ughi, dinainte a mulţi oameni buni şi bătrâni, anume: Popa din Budă, şi Mihăil ot Munteneşti, şi Andreiu Pelea, şi Neculai ot Sacalâş, şi Măgură şi Vasilie ot Fâstâci, şi Pătraşco ot Băleşti, şi Ceahan ot Corueşti, şi Neaculce

ot Ibăneşti, i mnoghi liudi dobrii i starii. Şi, dea credinţă, ne-am pus şi peceţilea dasea znaet; iar cine va întoarce să fie tricleat şi procleat, şi să fie negru ca Iuda, şi să hie blăstămat de 318 oteţi ce sânt în Nechei, în veaci. Msţe Mart 8 dn. vito 7164

NOTA. După original. In Condică îi transcris numai până unde se începe pomenirea marturilor. Pe faţa foei de deasupra sânt următoarele cuvinte: „Ot Bicani, ot răzeşi", scrise de mâna lui Ion Paladi spatarul, pe la finele sec. al 17.

XC.

1656 (7164) Maiu 5. *Lupu, feciorul lui Ichim, vinde partea sa de ocină din Bicani, lui Crăciun.*

Eu *Lupu*, feciorul lui *Ichim*, singur eu de bună voie mea, de nimi silit nici asuprit, am vândut partea mea din sat din *Bicani*, a triia parte, din partea lui *Echim*, şi am vândut lui Crăciun ot Bicani drept (loc alb), însă cu vad de moară şi din ţarini şi din câmp şi din pădure şi cu tot vinitul, ce să va alege. Şi am vândut-o dinaintea a mulţi oameni buni şi bătrâni, cari sânt arătaţi anume în zapis.

XCI.

1669 (7177) Ianuarie 23. *Maria, fata Măricăi, nepoată lui Andriaş sân Văscan, dinpreună cu feciorii ei, dărueşte partea de moşie din Stângăceni, ce este pe apa Smilei, lui Vasilie vtori postelnic.*

Adică eu *Măria*, fata *Măricăi*, nepoată lui *Andriaş* sân *Văscan*, scriu şi mărturisăsc cu acest zapis al mieu, cum eu de bună voia mea, de nimi silită nici asuprită, am dat cu feciorii miei, cari i-am făcut eu, partea mea, ce iaste driaptă ocină şi moşie, din sat din *Stângăceni*, *ce iaste pe apa Smilei*, care îmi iaste dela mama mea,

dela *Mărica*, ce mai sus scriem, din partea lui Andriiaş, a şasa parti; această parte de ocină şi moşie am dat danie dumisale lui *Vasâli vtori postelnic*, ca să-i fie dumisale driaptă ocină şi moşie, şi giupânesăi dumisale şi cuconilor dumisale, din tot locul cu tot venitul ce va fi pre acie parte, cu vatră de sat şi cu vad de moară în apa Smilei, şi din ţarini şi din fânaţi şi din pădure şi din tot venitul să-i fie dumisale neclătit în veci; iar alţi fraţi ai miei sau rude a mele să n'aibă a se ameştecă nici dănoară în veci. Şi această tocmală şi zapis de danie s'au făcut dinaintea d-sale lui *Ion vornicu de Bârlad*, şi *Gavril şoltuzul cu 12 pârgari de Bârlad*, şi *Cârste Gavriţa* deacolo, şi *Simeon Cernea* ottam, şi alţi oamini buni ce s'au prilejât.

XCII.

1674 (7182). *Iftimie Malăş, fratele lui Crăciun Stărpul de Bicani, vinde părţile sale de ocină din satul Bicani şi Balasineşti, lui Dumitraşc zet Băltag, drept 20 lei bătuţi.*

Adică eu *Iftimi Malăş*, fratele lui *Crăciun* Stârpul di *Bicani*, scriem şi mărturisim cu acest zapis al mieu, cum de nimi nevoit nici silit, ce de a me bună voe am vândut nişte părţi de ocină, ce sint la sat la *Bicani* şi la *Balasineşti*, ce au avut cumpărătură frati-mieu, *Crăciun* stârpul, dela *Pascal*, şi dela *Vasâli*, şi dela *Dumitraşco*, şi dela *Dochiţa*, şi dela *Gherghie sân Irinii Gălbănoii ot Cozmeşti*, o am vândut dumisale lui *Dumitraşco* zet Băltag drept 20 lei bătuţi; însă din Bicani a patra parte şi din Balosineşti a trie parte, cu loc de casă din gios de fântână de *Loşca*[1]) şi cu vad de moară, şi din ţarină şi din fâneţi şi cu loc de prisacă, ca să-i fie lui şi copiilor săi driaptă ocină şi moşie în veci. Şi această tocmală s'au făcut denaintea a mulţi oamini buni şi de cinste, anume Necolai căpitanul de Zmeiani, i Toader Bujoranul vornic, şi Ion Bujoranul,

i Dumitraşco Buciumaş. şi Ştefan Stari ot Bicani, şi Dediul ot Pleşăşti, şi Căzacul sân Ştefan.

1) După informaţiunile ce mi s'au dat de părintele Rebegea, parohul de Ibăneşti, fântâna se află şi azi, părăduită, în marginea mai din sus şi mai despre răsărit a satului Bicani, deladeal de drumul ce merge spre Floreşti. Fântâna asta aveà apă foarte bună şi mai la apus de ea a fost altă dată o a două Biserica în sat.

XCIII.

1676 (7184). *Popa Tofan, feciorul popii lui Andonie, vinde partea cât i se va alege la satul Bicani, pe apa Smilei, ținutul Tutovei, lui Dumitraşco zăt Baltag, cu bani gata.*

Adică eu *popa Tofan*, feciorul *popii lui Andonie*, scriem şi mărturisim cu acest zapis al mieu, de nimi silit nici asuprit, ce de a mea bună voe am vândut ce să va alege partea popii lui Andonie, părintele mieu, la sat la *Bicani*, pe apa Smilii, la ţinutul Tutovii; deci acea parte de ocină, din sat din Bicani, o am vândut dumisale lui *Dumitraşco zet Băltag* şi am luoat şi bani gata pe cât să va alegi parte me ce să vini, deci fraţii mei să nu aibă a să amestecà, pentru căci le-am lăsat părţile meli dela alti sati pre undi avem, ca să fie driaptă ocină şi moşie, dumisali, şi cuconilor dumisali, cu tot venitul.

XCIV.

1677 (7186) Septemvrie 7. *Dumitraşco Şoitul vinde a sa driaptă ocină şi moşie din Balasineşti lui Andreiu, ginerile lui Dumitru Scântei, drept 25 lei.*

Adecă eu, *Dumitraşco Şoitul*, feciorul lui *Costandin Şoitul*, scriu şi mărturisăsc cu acest adevărat zapis al mieu, de nimi silit nici asuprit, ce de a me bună voe am vândut driaptă ocină şi moşie, carea moşie iaste pe apa Smilei, din sat din *Balasineşti*; această moşie am vândut'o dumisali giupânului *Andrii*, ginerile dumisali

lui *Dumitru Scântei* şi giupânesăi dumisali *Măricăi*, partea tătâni-mieu lui *Costandin Şoitul*, drept 25 lei, ca să-i fie dumisali driaptă ocină şi moşie, şi lui, şi feciorilor lui. Şi, când s'au făcut acest zapis, s'au întâmplat frati-mieu Alexandru şi soru-mea Magdalina şi mulţi oameni buni, cari sânt scrişi anumi.

XCV.

1680 (7188) Maiu 9. *Măria, fata lui Costachi, vinde trei părţi de ocină din Stângăceni, partea ei şi a doi fraţi, comândaţi şi grijiţi la moartea lor de ea, lui Dumitraşc Scântee din Bicani, drept 6 lei.*

Adică eu, *Măria*, fata lui *Costachi*, şi cu fiul meu *Costandin*, din *Stângăceni*, scriem şi mărturisim cu acest adivărat zapis al nostru de nimi siliţi nici asupriţi, ce de a noastră bună voe am fost luoat şasă lei bătuţi dela d-lui *Vasilie Ghica* marili visternic pe nişti părţi de ocină dela sat dela *Stângăceni*, ce iaste în ţinutul Tutovii pe apa Smilii; deci d-lui apoi s'au lăsat n'au vrut să cumperi, ce mi-au dat *Dumtraşco Scântee* de *Bicani*, acei 6 lei de i-am întors d-sali, ca să aibă a ţânè Dumitraşco Scântee aceste părţi de ocină ce mai sus scrie, partea me a Mărìi, şi partea frăţini-mieu, *Apostului*, şi partea frăţini-mieu, lui Gavrilaşco, ci ni iaste noau parte acestor trii fraţi; şi pentru căci li-am vândut eu şi partea acestor doi fraţi, *pentrucă eu i-am comândat şi i-am grijit la moartea lor*, din a patra parte de sat trei părţi, şi patru părţi rămân a *Ulii* şi a lui *Cermel* şi a lui *Ignat* şi a *Roxandii*, nedată, iar aceste trii părţi ca să aibă a le ţineà Dumitraşco Scântei; şi mi-au pus zi pără la sfeti Petru, deci, de-i voiu puteà *însâmâ* banii pănă la zi, să-mi eu zapisul, iar de nu-i voiu putè *însâmà* banii până la zi, ca să aibă a-şi ţinè Dumitraşco Scântii aceste părţi de ocină, şi din sâlişti, şi din hălişteu, şi din ţarină, şi din *lazuri* de fân, şi din tot locul

cu tot venitul, ci iaste pe aceste trii părţi. Şi la această tocmală a noastră s'au tâmplat boiari şi oamini buni, cari sânt anume arătaţi în zapis.

XCVI.

1693 (7202) Septemvrie 2. *Iftimie Malăş, fratele lui Crăciun Stărpul, vinde partea sa de moşie din Balasăneşti lui Dumitraşc Scântee, zet lui Baltag, şi giupânesăi d-sale Ancuţei, drept 25 lei.*

Adică eu *Iftimi Malăş*, fratile lui *Crăciun Stărpul*, scriu şi mărturisăsc cu acest adivărat zapis al mieu di nimi silit nici asuprit, ce de a me bună voe am vândut driaptă ocină şi moşie, cari moşie iasti la ţinutul Tutovii pe apa Smilii, ce să chiamă *Balasăneştii*; aceasta o am vândut d-sali lui *Dumitraşco*, zet lui *Băltag*, ce-i porecla *Scântei*, şi giupânesăi d-sale Ancuţii, şi feciorilor, şi nepoţilor d-sali, cu loc de ţarină şi loc de fânaţ, cu vad de moară, cu loc de prisăci, cu tot locul şi cu tot vinitul Balasăneştilor, partea mea şi a fraţinimieu lui Crăciun, aceasta adivărat cui mai sus scrie drept 25 lei. Şi, când s'au făcut această tocmală, s'au tâmplat mulţi oameni buni, cari sânt arătaţi anumi în zapis.

XCVII.

1700 (7209) Septemvrie 1. *Sandul armaşul, feciorul Lupului, răscumpără cu 8 lei dela Ancuţa, femeia lui Dumitraşc Scântee, nişte părţi de moşie din Bicani şi Balasineşti.*

Adică eu *Ancuţa*,[1]) fimeia lui *Dumitraşco Scântei*, scriu şi mărturisăsc cu acest adevărat zapis al mieu la mânule d-sale *Sandul armaşul*, feciorul *Lupului*, cum fiind un zapis de cumpărătură de moşie dela *Bicani* şi dela *Balasăneşti*, vândută nouă acea moşie, drept 15

[1]) Fata lui Baltag.

lei, de *Mărica Torosoae*, fata lui *Pleşu*, moaşa *Sandului*; şi vrând Sandul să-şi răscumperi moşie, eu încă n'am mai aşteptat gâlceavă sau altă voroavă, ce de bună voia mea i-am spus că am dat 10 lei pre această ocină; deci, vrând Sandul să să apuce de hrană la acesta loc şi de pământ, iată că i-am mai ertat şi din cei 10 lei, şi i-am dat zapisul cel vechiu în mână şi am lăsat să-mi deâ 8 lei, şi mi i-au dat toţi deplin în mânule mele; însă şi eu, temându-mă într'acesta chip să nu mai intri cinevà strein între noi, la acesta loc, l'am *căzăşluit* cum să nu fie altă amestecătură; iar, văzând el că doară să va sculà cinevà cu alte meşterşuguri, să fiu volnică a întoarce dela acela. Şi acest zapis l'am făcut dinaintea a mulţi boiari şi oameni buni răzăşi, cari sânt anumi arătaţi în zapis.

XCVIII.

1704 (7212) Martie 13. *Sandul armaşul, feciorul Lupului diaconu, face danie ale sale părţi de ocină şi moşie, câte se vor alege de pe maică-sa, Velica, în Bicani şi în Balosăneşti şi în Pleşeşti,—lui Ion Păladi vel visternic.*

Adică eu, Sandul armaşul, feciorul Lupului diiacon şi a Velicăi, nepotul lui Năstasă Torosu din Bicani, scriu şi mărturisăsc cu acest adivărat zapis al mieu, precum eu de bună voia mea, de nimeni silit nici asuprit, ce de a mea bună voe am dat danie a me dreaptă ocină şi moşie toate părţile de ocină şi moşie, câte să vor alege de pe maică-me, Velica, în sat în Bicani şi la Balosăneşti şi la Pleşăşti, cari ocine sânt de pre maică-me Velica, despre partea moaşii mele Mărica, fata lui Gheorghie Pleşu, ce-au fost stolnic, carile sânt la ţinutul Tutovii pe apa Smilii; acestea toate le-am dat şi le-am dăruit dumisali lui Ion Păladi vel visteric, din tustreli sâliştile, ce am de pe maică-mea Velica, despre doi moşi, ce scriu mai sus, despre Năstasă Torosu din Bicani şi Balosăneşti, iar dela Pleşăşti iaste de pe moşul Gheorghie Pleşu stolnicul, din vatra satului şi din câmp şi

din ţarină şi din fânaţ şi din pădure şi din locuri de prisăci şi dintr'apă şi din tot locul cu tot venitul, ce să vor alegi părţile mele, să-i fie d-sali ocină în veci.

XCIX.

1704 (7212) Maiu 7. *Gheorghie Hărmezâu, feciorul Anghelușii, fata lui Dumitraşc Baltag, vinde partea sa de moşie, ce se va alege, din Bicani şi din Balosăneşti, ce sânt pe Smila în ţinutul Tutovei, lui Ion Paladi visternicul.*

Adică eu, Gheorghie Hărmezâu, feciorul Ànghelușii, fetei lui Dumitraşco Baltag, de pe Smila din *Ghicani*, scriu şi mărturisăsc cu acest adevărat zapis al mieu la mâna d-sali lui Ion Păladi vel visternic, precum eu singur, de nimi silit nici asuprit, ce de a mea bună voe am vândut partea me ce să va alegi din *Bicani* şi din *Balosăneşti*, ce sânt pe Smila la ţinutul Tutuvii, toată partea me cu vatra satului, cu fânaţ, cu ţarină, cu loc de prisacă, şi din pădure, şi cu vad de moară în apa Smilii; această parte am vândut'o dumisali lui Ion Palade visternicul drept (loc alb), ca să-i fie d-sali şi giupânesăi d-sali şi cuconilor, driaptă ocină şi moşie neclătită în veci; şi de pre acest zapis al nostru să aibă dumnialui a-şi face şi dres gospod. Şi această tocmală s'au făcut dinaintea a mai mulţi boeri.

NOTA. Constatăm că în veacul al 18, fie de pe la 1704, când îi scris actul de faţă, fie de pe la 1767, când îi transcris în Condică, numele satului Bicani începe a se pronunţa Ghicani.

C.

1704 (7212) August 14. *Ancuţa Scânteoae şi cu feciorii săi fac danie vel visternicului Ion Paladi un loc de prisacă dela Balasăneşti şi partea de moşie din Stângăceni.*

Adică eu, *Ancuţa Scânteoae* şi cu feciorii mei, Nicolai şi Chiriac şi Ionaşco, scriem şi mărturisim cu acest adivărat zapiș al nostru la mâna d-sali Ion Paladi

vel visternic precum am dat d-sali danie un loc de prisacă dela *Balasineşti* pentru mult bine ce mi-au făcut d-lui. Aşijdirile i-am dat d-sali o parte de ocină din *Stângăceni*, ce ni iaste cumpărătură dela Măria, fata lui Costachi, de pi Horăiata, şi i-am dat şi toată partea de moşie din *Stângăceni* câtă să va alegi moşie driaptă, carile ocine sânt pe Smila în ţinutul Tutovii; să-i fie d-sali driaptă ocină şi moşie cu tot vinitul. Şi s'au făcut acest zapis dinainte a mulţi boeri de curte.

CI.

1705 (7214) Octomvrie 16. *Gheorghiţă aprodul, negoţând o moşie din Stângăceni, s'a împrumutat cu 6 lei dela visternicul Ion Păladi.*

Adică eu, Gheorghiţă aprodul, făcut-am zapisul mieu la mâna d-sali visternicului Ion Paladi precum am fost *negoţat* o moşie din *Stângăceni* şi, fiindu-mi nevoe, mi-au dat d-lui şasă lei, şi au zis să-mi aleg moşie dintr'alţi răzăşi şi, ce a socotì c'aface parte me, mi-a face d-lui plată deplină, şi eu să-i fac d-sali zapis; deci, tâmplându-să în scurtă vreme şi îngrabă să-mi aleg partea, nici zapis pe moşie i-am făcut, am făcut această scrisoare precum mi-au dat d-lui acei 6 lei, alegându mi moşie şi putându-ne tocmì, d-lui să-mi facă plată, iar neputând face tocmală, să-i dau banii d-lui.

CII.

1708 (7217) Octombrie 16. *Simeon din Călimăneşti (pe Tutova) şi Iftodie, ginerile lui Dumitraşco Băltăgel, rugându-se lui Ion Păladi visterniculuì ca să cumpere dela ei moşie în Bicani şi Balasăneşti, cel întăi primeşte 10 ughi 12 potronici şi cel al doilea 10 lei, până îşi vor alege părţile de moşie, şi de nu va voi atunci d-lui să cumpere, dânşii să-i întoarcă banii cu baş.*

Adică eu Simeon din Călimăneşti, i eu Iftodie, ginerile

lui Dumitraşco Băltăgel, scriem şi mărturisim cu acest adevărat zapis al nostru, precum am venit şi ni-am rugat d-sali visternicului Ion Paladie, agiungându-ne nevoe, ca să cumperi d-lui dela noi moşie din *Bicani* şi din *Balasăneşti, care iaste alături cu Bicanii pre apa Smilii,* socotindu-ne noi cum cumnaţii noştrii, feciori lui Dumitraşc Băltăgel, au vândut alte moşii de printr'alte hotară, iară dintr'aceste hotară să fie toată moşia părţile noastre, iară d-lui au zis că n'a cumpără până nu ni-om alegi lamură (lămurit) ce ar fi părţile noastre, ce ni s'or vení alese dintr'alte părţi a cumnaţilor; noi, fiindu-ne greu şi nevoe, ni-am rugat d-sali visternicului şi ni-au făcut bine; mie lui Simeon cu 10 ughi 12 pot(vornici), şi mie iui Iftodie 10 lei, până om eşì la giudecată cu cumnaţii noştrii şi ni-om alegi părţile noastre; şi de-a socotì d-lui să cumperi, aceste părţi ce s'or alegi, să ne facă plată deplină, şi să facim d-sali zapis cu aşăzari, iară de n'a vreà d-lui să cumperi, banii ce ni-au făcut bine să-i dăm d-sali cu *baş*.

CIII.

1709 (7218) Septemvrie 12. *Silion din Călimăneşti, ginere lui Dumitraşco Scântee, căzând la mare datorie la Turci, îşi vinde părţile de moşie din Bicani, Balasăneşti, în preţ pământul de ţarină câte 2 orţi; aşijderea şi Iftodie, cumnatul său, primeşte arvonă pentru părţile sale din aceliaşi moşii.*

Adică Silion din Călimăneşti, ginere lui Dumitraşco Scântei, scriu şi mărturisăsc cu acest adivărat zapis al mieu, precum, căzând la mare datorie la Turci, am căzut la d-lui visternicul Ion Păladi şi am vândut d-sali giumătate de sat de *Bicani*, ce sânt in ţinutul Tutovii, pe apa Smilii, mai sus decât d-lui. Aşijderea am vândut d-sali giumătate de parte socrilor miei, ce să va alegi din *Balasăneşti*, danii şi cumpărături şi driaptă moşie părinţască, din tot locul şi cu tot vinitul, din câmp, în ţarină, în fânaţ, în vatra satului, într'apă, în

iazuri, cu vaduri de moară, și în pădure cu locuri de prisăci; și mi-au dat d-lui 20 lei,, afară de niști bani ci ni-au dat d-lui mai în trecuti zili, și am tocmit cu d-lui pământul de țarină câte 2 orți. Și dacă s'ar hotărâ ce s'or afla mai mult decât ni-au dat d-lui bani, la hotărât să ne facă plată deplin, iar ne agiungând pământu, să aib eu a cumpără pământ să împlinesc banii ce ni-au dat d-lui. Așijdirea au luoat și Iftodie, cumnatumieu, ginerile lui Dumitrașco Scântii, *arvonă* iară în trecuti zili, iară pe giumătate de sat de *Bicani* și giumătate de parte socrilor noștri din Balasănești, până s'a alegi la hotărât. Și noi am vândut aceste părți fiind gineri, iar feciorii, cumnații noștrii, au vândut alte moșii mai bune și cu mai mult preț și noaă parte nu ni-au făcut. Și, când am făcut această tocmală cu d-lui visternicul, s'au întâmplat mulți boiari și oameni buni.

CIV.

1711 (7219) Aprilie 16. *Ștefan, feciorul Anghelușii, fetei lui Băltag, nepoată lui Nicoriță hatmanul, vinde visternicului Ion Păladi părțile sale de moșie din Bicani, Pleșăști, Stângăceni și Balasănești.*

Adecă eu *Ștefan, feciorul Anghelușii, fetei lui Băltag, nepoată lui Nicoriță hatmanul,* scriu și mărturisăsc cu acest adivărat zapis al mieu precum am vândut d-sali visternicului Ion Paladi *a me driaptă ocină și moșie din sat din Bicani de pe apa Smilii, în ținutul Tutovii, cari iaste danie moșului nostru lui Băltag* dela *Nicoriță hatmanul.* Așijdire și din cumpărături ce sânt a moșului nostru lui Băltag, ce să va alegi, a triea parte din danie moșului nostru și din cumpărături, din tot locul și cu tot venitul, din câmp, din țarini, și în pădure, și din *delnițî de fânați,* și din iazuri cu vaduri de moară, și din vatra satului. Și am tocmit cu d-lui pământul câte (loc alb) și mi-au dat d-lui trei lei *arvonă* până mi-oi alegi partea și să-mi facă d-lui plată deplină pe pământu, precum au cumpărat d-lui și alte părți a

ficiorilor Ancuţii Scântioaei, surorii maică-mea, Anghelușii. Aşijderea am vândut dumisali şi alte părţi ce avem de pi moşul nostru Băltag din sat din *Pleşăşti*, iar ce sânt pe apa Smilii. Așijdirea și în *Stângăceni* şi în *Balasăneşti*, în tot locul unde or scrie zapisâle moşului nostru lui Băltag. Şi, dupăce mi s'ar alegi parte, să-mi facă d-lui pre tocmală ce am făcut plată deplină. Şi, când am făcut această tocmală, s'au tâmplat mulţi boeri, cari sânt arătaţi în zapis.

NOTA. Intrucât Ionaşco şi Dumitraşco sânt cunoscuţi, în documentele din anii 1629, 1634, 1704, 1708 şi în acest defaţă, cu numele de familie Baltag, desigur că şi moşul lor, Nicoară hatmanul, va fi avut tot Baltag numele de familie.

CV.

1715 (7223) August 24. *Chiriac, feciorul lui Dumitraşco Scântee, vinde a lui ocină şi moşie din Ghicani şi Balasăneşti vel spatariului Ion Păladi cu tocmală câte 2 orţi pământul.*

Adică eu Chiriac, feciorul lui Dumitraşco Scântei şi a Ancuţii fetii lui Ionaşco Băltag, din Bicani, scriu şi mărturisăsc cu acest adivărat zapis al mieu di nimi siliţi nici asupriţi, ce de a mea bună voe am vândut dumisale lui Ion Păladi vel spatar a me driaptă ocină şi moşie din sat din *Ghicani* şi din Balasăneşti, ce să va alegi partea mea dintre fraţii miei; din tot locul şi cu tot vinitul, din câmp, din ţarini, din fânaţ, din pădure cu locuri de prisăci, cu săpături, şi în vatra satului, într'apă, iazuri cu vaduri de moară, ce avem dela părinţi zapis de cumpărături şi ispisoace Domneşti di danie de la moşii noştrii Nicoriţă hatmanul. Şi am tocmit cu d-lui spătariul pământul câte 2 orţi.

NOTA. Constatăm că numele Bicani au început a se pronunţă *Ghicani*, fie de pe la 1715 data facerii zapisului, fie dela 1767, data transcrierii lui în Condică.

CVI.

1715 (7223) August 24. Nicolai, feciorul lui Dumitrașco Scântei și a Ancuții, fetii lui Ionașco Băltag, face schimb cu cumnatul său, Simeon, din Călimănești, și soru sa, Tofana, dându-le acestora partea lui din Bicani și Balasănești, iar cumnatu-său, Simeon, dându-i alte părți din Bogești i Pleșăști.

CVII.

1716 (7224) Maiu 4. *Ionașco Scântee vinde giupânului Ion Păladi vel spatar părțile sale de moșie din Bicani și Balasănești, drept 13 lei.*

Adecă eu, *Ionașco Scântei*, scriu și mărturisăsc cu acest adevărat zapis al mieu de nimi silit nici asuprit, ce de a mea bună voe am vândut a mea driaptă ocină și moșie, cât mi s'ar alegi partea din sat din *Bicani* și din *Balasănești*, din vatra satului și din câmp, și dintr'apă cu vad de moară, și din pădure cu săpături și cu locuri de prisăci, și cu tot venitul cu tot hotarul cât mi s'ar alegi partea mea, ce iaste în ținutul Tutovii pre apa Smilii, însă pământul am tocmit câte 2 orți. Care am vândut d-sali giupânului Ion Păladi vel spatar, și giupânesăi d-sali, și cuconilor d-sali drept 13 lei, care mi-au făcut d-lui plată deplină întru mânuli mele; pentru aceia ca să-i fie d-sali driaptă ocină și moșie în veci. Care la această tocmală s'au tâmplat mulți boeri și oameni buni.

CVIII.

1720 (7228) Fevruarie 3 *Raportul către Domnul țării de cum s'au măsurat și s'au ales toate părțile de danie și cumpărătură a biv vel spatarului Ion Păladi, din Bicani, Balasănești, Stângăceni și Pleșești.*

Milostive și luminate Doamne, să fii Maria Ta sănătos. Facem știre Mării Tale că, vini(nd) luminată porunca

Mării Tale la noi ca să mergem să măsurăm și să alegim toate părțile d-sali lui Ion Paladi biv vel spatar, ce are danie și cumpărături, din *Bicani* și din *Balasănești* și din *Stângăcerti* și din *Pleșăști*, care sânt pe apa Smilii în ținutul Tutovii, ce noi, pre luminată porunca Mării Tale, am mers și am strâns oamini buni megiași, anume *Toader Bujoranul biv vornic glotnii*, și *preotul Gheorghiță din Horiata* și *preotul Eni din Suseni*, și *Gligori Negruț*, și *Ioniță Negruț*, și *Ionașco Scântei*, și *Gheorghiță aprodul din Horiata*, și *Silion curtean*, *zet lui Scântei*, și *Manolachi zet lui Scântei*, și *Andriiu Pălici*, și *Postolachi nepot lui Pălici*, și *Ursul* și *Toader sân lui Malăș ot Bicani*, și Vicol sân Toader Șoitul otam; și am măsurat tot **locul Bicanilor și a Balasăneștilor, care sânt amândoaă într'un hotar,** din câmp, și din siliști, și din locuri de heleșteu, și din păduri, și din poiani, tot locul din *hotarul Hulpășenilor*, din sus, până în *hotarul Stângăcenilor*, din gios, și s'au aflat în tot locul, intr'amândoaă silișteli, (Bicani—Balasănești și Hulpășeni) 242 pământuri 15 pași, a dumisali spatariului, danii și cumpărături; și 40 pământuri 13 pași, rămân a răzășilor, care fac peste tot 283 pământuri, precum scrie izvodul cel din parțală, anume la cine câte-cât s'au venit, iscălit de noi și de răzăși. Așijderea am mers și la hotarul *Stângăcenilor* și l'am măsurat și s'au aflat în tot locul 58 pământuri, și s'au venit d-sali spatariului 38 pământuri, 16 pași, din danii și din cumpărături, și au rămas răzășilor 19 pământuri 8 pași, cum arată izvodul tot anume. Și s'au mai aflat *o hliză osăbită* a Scântieștilor, 12 pământuri, intre Stângăceni și între Pleșăști, și iaste vândută d-sali spatariului de feciorii și ginerii lui Scântei, precum arată izvodul. Mers-am și la *hotarul Pleșăștilor* și s'au măsurat și s'au aflat 93 pământuri în tot hotarul, precum scrie izvodul cine cât are; și s'au venit și dintr'acest hotar 10 pământuri 12 pași, danie și cumpărături, d-sali spatariului; iar altile rămân a răzășilor, precum arată izvodul cui câte-cât s'au venit, ce iaste iscălit de

noi şi de toţi răzăşii. Şi am dat această mărturie d-sali spatariului.

CIX.

1720 (7228) Fevruarie 4. *Izvod amănunţit de cum s'au măsurat hotarele Bicanilor, Balasăneştilor, Stângăcenilor şi Pleşeştilor.*

Izvod de pe hotărnica din let 7228 Fevruarie 4, întru care scrie precum s'au măsurat hotarul Bicanilor şi a Balasăneştilor pe Smila ot vlost Tutovii, câmpul tot şi cu toate sâliştile şi cu locurile hălişteilor piste tot, fiind câmp şi poiană, şi săpăturile din tot hotarul, din hotarul din sus a Hulpăşenilor până în hotarul din gios a Stângăcenilor cu funie de 24 paşi şi pasul de 6 palme,

283 pământuri s'au aflat într'amândouă sâliştile, cum scrie mai sus, în Bicani şi în Balasâneşti:

Cui ce s'au vinit dintr'aceste, din daniile lui Nicoriţă hatmanul ce au dat nepoţilor săi, Băltăgeştilor, şi ce au cumpărat ei.

24 pământuri s'au vinit lui Chiriac sân Scântei sân Ancuţii, nepoată lui Băltag, din danie lui Nicoriţa hatmanul, care au vândut'o d-sali Ion Paladi spatariul.

24 pământuri s'au vinit lui Ionaşco sân Scântei i Ancuţii, mâni-s'a, tij vândută d-sali spatariului.

48 pământuri s'au vinit lui Sâmeon zăt Scântei cu 24 pământuri partea lui Nicolai cumnată-său, ce au avut ei schimbu, tij vândută d-sali spatariului.

13 pământuri 13 paşi, ce-au fost cumpărat Andrii Grecul zăt Scântie Şoitul şi au fost vândut cumnată-său Necolai sân Scântei, şi apoi Necolai au vândut spatariului Paladi.

24 pământuri s'au vinit partea lui Iftodie zăt Scântei, tij vândută spatariului.

24 pământuri s'au vinit partea lui *Gheorghiţă Grecul popa* zăt Scântei, şi au vândut'o feciorii popii Vasâli să (şi) Toader şi cu unchiul lor, Pascal Grecul, ot Horiata, tij d-sali spatariului Păladi.

15 pol pământuri s'au vinit partea lui Gheorghiță Hărmezâu diac za camară, din dania lni Nicoriță hatmanu, tij vândută spătariului.
15 pol pământuri s'au vinit partea lui Ștefan Băltag sân Anghelușii din dania lui Nicoriță hatmanu, tij vândută spatariului.
27 pământuri s'au vinit Sandului Hrănaci, partea unchiu-său, Torosu, din bătrânul Alixii, tij vândută spatariului.
27 pământuri s'au vinit lui Andrii Pârlici și nepoților săi, Andonie Pârlici, și unchiu-său lui Lavric, din bătrânul lui Echim, tij vândută spatariului.

242 pământuri, 15 pași, fac daniile și cumpărăturile spatariului.

Părți ce au rămas răzășești, nevândute, dintr'aceste 2 sâliști.

27 pământuri, partea lui Nicoară, din bătrânul Alexii.
13 păm. 13 pași, partea lui Vicol și a fraților lui, sân Toader Șoitul.

Tij precum s'au măsurat hotarul Stângăcenilor peste tot, din sus de Bicani, și s'au aflat în tot hotarul 58 pământuri, și să împarte pe 3 bătrâni, cari să vin de bătrân câte 19 pământuri 8 pași:

13 pământuri 5 pași din bătrânul lui **Costachi,** partea a 4 frați care au vândut Gheorghiță Ule d-sali spatariului.
6 pământuri 3 pași, tij din bătrânul lui Costachi, ce mai rămâni, au fost răscumpărat Scântei dela Ghiuca vist, îi dată danie d-sali spatariului.
13 pământuri 4 pași, din bătrânul lui **Echim,** partea Pârliceștilor și a unchiului lor, lui Vasâlachi, tij vândută spatariului.
6 pământuri 4 pași, partea **Cazacului,** din bătrânul lui Echim, tij vândută spatariului.

38 *pământuri fac a spatariului danie și cumpărături.*

19 *pământuri 8 pași rămân ne vândute din bătrânul lui Guri și a sămânții lui, Stângăceni.*

12 pământuri o hliză ce s'au aflat a Scântieștilor, între Stângăceni și între Pleșăști, *care tij vândută spatariului, cu 4 pământuri a lui Chiriac sâ (și) a lui Ionașco cu 4 pământuri a lui Sâmion sâ (și) a cumnată-său, Nicoalai, cu 4 pământuri a lui Iftodie sâ (și) a popii lui Gheorghiță Grecul.*

Hotarul Pleșăștilor ce s'au aflat peste tot 93 pământuri, care să împart pe 5 bătrâni, câte 18 pământuri 14 pași pol de bătrân.

18 pământuri 14 pol pașib ătrânul Birtii cu săminție lui
18 « « « « « lui Bunbari
18 « « « « « Anghilinii
18 « « « « « lui Trifan
18 « « « « « lui Pleșu, și Pleșu au avut 7 feciori, și a 4 feciori țâne spatariul, Hrănaci, Dediul, Cazacul (loc alb), *care fac 10 pământuri 12 pași, partea acestor 4 frați.*

CX.

1720 (7228) Maiu 9. *Andriiu Pârlici și cu ai lui vinde biv vel spatariului Ion Păladi driapta lor ocină și moșie din Bicani, Balasânești, Stângăceni,—peste tot 40 pământuri, în care intră și partea rudei lor Lavric, ce a fost stărp,—drept 20 lei.*

Adică eu, Andriiu Pârlici, și cu nepoții miei, anume Postolachi, și soru-me, Nazarie, și Dochița și Mălanca și Cârstâna și Ioana, feciorii și fetile lui Andonie Pârlici, făcut-am zapisul nostru la mâna dumisali Ion Păladi biv vel spatar, precum noi de nimi siliți nici asupriți, ce de a noastră bună voe am vândut dumisali driaptă ocină și moșie din *Bicani* și din *Balasănești* și din sat din *Stăngăceni*, ce ni s'au ales la hotărât, ce sânt acește siliște pe apa Smilii, ce ni s'au venit 26 pământuri din Bicani și Balasănești, și 13 pământuri

ce ni s'au venit din Stângăceni, cari să fac piste tot 40 pământuri. Şi într'această somă de pământuri, ce scriu mai sus, am vândut'o dumisali cu partea lui *Lavric*, ce s'au ales la hotărât, care să scriu anumi la mărturie şi la izvodul hotarnicilor, căci acel Lavric au ţinut pe o mătuşă a mea şi feciori n'au avut, şi el au fost om strein; aceste părţi, ce scriu mai sus, sânt din bătrânul lui *Echim*; deci, acest Lavrichi, ne având feciori cu mătuşe-me am vândut şi părţile lui d-sale spatariului. Şi am vândut drept 20 lei, să-i fie d-sali driaptă ocină şi moşie în veci neclătită. Şi acest zapis s'au făcut dinaintea a mulţi oameni.

CXI.

1721 (7229) Iunie 28. *Vasilie şi Toader, feciorii popii Gheorghiţă Grecul, fost protopop la Vasluiu, şi a Grozavei, fetei Ancuţei Scânteoae,—vând a lor ocină şi moşie din Bicani şi Balasăneşti,—spatariului Ion Păladi.*

Adică noi Vasâli şi Toader, *feciorii popii Gheorghiţă Grecul, ce-au fost potropop la biserica Gpod la Vasluiu, şi a Grozavei, fetei Ancuţii Scânteoae*, scriem şi mărturisim cu acest adivarat zapis al nostru: cum di nimi siliţi nici asupriţi, ce de a noastră bună voe am vândut a noastră driaptă ocină şi moşie din sat din Bicani şi din Balasăneşti, şi dintr'alte sâlişte, ce sânt mai sus pe apa Smilii în ţinutul Tutovii; părţile noastre ce ne sânt de pe maica noastră, *Grozava, fata lui Dumitraşco Scânteie şi Ancuţii*, părţile noastre pe izvodu ce au hotărât hotarnicii, iscălit de hotarnici şi alţi megieşi. Şi, văzând că au vândut şi alţi fraţi, am vândut şi noi d-sali spat Ion Păladi, ca să-i fie d-sali driaptă ocină şi moşie în veci.

CXII.

1742 (7250) Martie 17. *Cartea de judecată a logofătului Sandu Sturza, prin care se constată cer-*

cetarea făcută între răzășii de Bicani și Balasănești, pentru părțile lor de moșie și împresurările ce pretindeau că li s'au făcut în vreme de răposatul biv vel vornic Ion Păladi, cu cumpărăturile făcute dela unii din neamurile lor.

Carte de giudecată a logofătului Sandu Sturzii întru care scrie: Precum am venit înaintea noastră defață la giudecată Nicolai, feciorul lui Ionașco Scântei, nepotul lui Dumitrașco Scântei, și vărul său Manolachi, feciorul lui Iftodie, și cu Toader Malăș, și cu Ursul Malăș, nepoții lui Iftimi Malăș și a lui Crăciun, pentru părțile de moșie ce au avut Iftimi Malăș și frati-său, Crăciun, în sat în Bicani și în Balasănești, la ținutul Tutovii, în care sat au avut părți de moșie și Dumitrașco Scântei, moșul lui Nicolai și a lui Manolachi; zicând Toader și Ursul că, vânzând feciorii și ginerii lui Scântei moșie ce au avut Scântei în Bicani și în Balasănești, în trecutele vreami, răpăosatului Ion biv vel vornic, și cu vânzarea Scânteeștilor s'au împresurat la vornicu Pălade și părțile lui Iftimi Malăș și a lui Crăciun; iar Nicolai și Manolachi dederă samă, că iaste o vremi dedemult de când au vândut părțile lor, și nici nu știu ce au vândut părinții lor, că ii au fost copii mici la acie vreami, nici niscai scrisori nu li-au rămas cu carile să poată da răspuns, -că părinții lor, când au vândut acele moșii, au dat la mâna vornicului Păladi toate scrisorile ce au avut pe acele moșii, și trebue să cerci în scrisorile ce vor aflà la fiiul d-sali vornicului Păladi pe aceli moșii, și de acolo s'a îndreptà pricina; deci s'au cercat în scrisorile fiiului d-sali vornicului Păladi și s'au aflat 2 zapise cu carile au vândut Iftimi Malăș lui Dumitrașco Scântei, și din Bicani și din Balasănești, cumpărăturile și baștina, și partea sa și partea frățâni-său lui Crăciun; și zapisele ce au avut Crăciun pe cumpărăturile dintr'acele săliști, mai sus numite, încă s'au aflat la fiii vornicului Păladi. Care zapise văzândule Toader și Ursul, nepoții lui Iftimi Malăș, s'au lăsat de partea moșului lor, a lui Iftimi Malăș, și au cerșut giudecată pen-

tru partea lui Crăciun, cu aceste doă pricini: una că Crăciun au fost stărp și lor li să cade a-l moșteni, a doua că lui Iftimi Malăș nu i s'au căzut a vinde și partea frăţini-său lui Crăciun, de vreme că Crăciun, cu câţi-va ani mai înainte de vânzarea lui Iftimi Malăș, au zălojit partea sa cu zapisul său la Chicoș comisul pentru *50 lei, preţul unui armăsar*; care zapis l'au arătat Toader și Ursul Malăș defaţă, zicând că de 70 ani l'au răscumpărat ei dela Pavăl Ciorniiu, niamul lui Chicoș, pentru care s'au întrebat pe Toader și Ursul, nepoţii lui Malăș, stăpânit-au vr'o dată Pavăl Ciorniiu sau altcinevà din niamul lui Chicoș cu acel zapis în Bicani și Balasănești? și singuri ei au mărturisit că n'au stăpânit, și i-au dat rămași.

CXIII.

1766 Aprilie 10. *Rezoluţia Domnului Grigorie Alexandru Ghica pusă pe Anaforaua veliţilor boeri ai Divanului în pricina de judecată dintre vornicul Ioniţă Păladi și dintre Malășeștii Andreiu, Antohi și Vasile, răzăși de Bicani și Balasănești, prin care aceștî din urmă sânt daţi rămași.*

Noi Grigorie Alexandru Ghica vvoda boj. mil. Gspdr Zemle Moldavscoi. După cercetarea și hotărârea dumilorsali veliţilor boeri, tot neodihnindu-se numiţii mai gios oameni, Andriiu și Antohi și Vasălachi, și de iznoavă dând jalobă Domnii mele și cerșindu-și dreptatea, s'au scos și la Divan înainte Domnii mele și stând și însu-mi Domnia me, dinpreună cu tot Sfatul nostru, de am cercetat pricina și toate pârile și jalobili lor, dovedindu-să fără cale și înpotriva dreptăţii, s'au dat rămași din toată giudecata, și hotărâm Domnie mea dumnialui vel vornic să-și stăpâniască moșie cu bună pace.

Prea Inalţate Doamne,

Din luminată porunca Mării Tale am luoat sama între dumnialui vornicul Ioniţă Păladi și între aceşti trii oameni, Andriiu Malăș, Antohi Malăș și Vasàli Malăș,—jăluind aceşti oameni, precum că în sàliște Bicanii și Balasăneștii, ce sânt la ţinutul Tutovii, au un bătrân de moșie

de pe moşul lor Crăciun, care l'ar fi stăpânit moşii şi părinţii lor, iar acum dumnalui vornicul Păladi, mai având moşie într'acele sate, au împresurat şi bătrânul lor şi i-au lipsit din moşie, şi la aceasta au cerşut dreptate. S'au întrebat pe d-lui vornicul Păladi ce răspunde şi dumnalui, cât pentru partea acelui Crăciun, moşul acestora, ce au avut într'aceli sate, Bicanii şi Balăsăneştii, au arătat înaintea noastră zapis din let 7182 (1674), care până acum au trecut (loc alb) ani la mijloc, întru care scrie Iftimi Malăş, moşul acestora, fratele lui Crăciun, că de a lui bună voe au vândut lui Dumitraşco Băltag toată partea ce au avut el şi fratesău, Crăciun, baştină şi cumpărături, în sat în Bicani şi în Balasăneşti, drept 20 lei, însă în Bicani a patra parte şi în Balasăneşti a trie parte, cu loc de casă şi cu vad de moară şi cu tot venitul într'aceli sâlişti, Bicanii şi Balasăneştii; aşijdere au mai arătat d-nalui vornicul Ioniţă Păladi şi o carte de giudecată din let 7250, dela răpăosatul Sandul Sturza logofăt, întru care scrie că s'au giudecat Toader Malăş şi Ursul Malăş, părinţii acestora ce cer giudecată acum, cu Nicolai, feciorul lui Ionaşco Scântei, şi văru-său, Manolachi sân Iftodii, tot pentru această pricină, cerând feciorii lui Malăş la Scântieşti partea lui Crăciun şi a lui Iftimi Malăş dintr'aceste sâlişti, ce scriu mai sus, şi mai ales a lui Crăciun, căci, fiind stărp, au vândut'o Iftimi Malăş la niamul Scântieştilor şi, cercetând giudecata pricina între dânşii, au aflat că înblă rău niamul lui Malăş, fiindcă au vândut părinţii lor, şi i-au dat rămaşi. Şi, după dreptate şi noi cercetând, s'au cunoscut că înblă rău şi fără cali.

7. Părţile de moşie din Greci, de pe Bogdana.

CXIV.

Bârlad, (fără an, probabil 1630) Iunie 27. *Simion Şoltuzul cu 12 pârgari şi câţi-va alţi neguţitori*

în temeiul arătărilor mai multor martori, adeveresc că Neculaiu, ginerile lui Simion portariul, din satul Greci, partea de sus, au avut direase de cumpărătură pentru trei pământuri în frunte, şi că acele direase au perit când au fost Tătarii la Trestiana şi s'au bă- ţut cu Nicoară hatmanul; că acele pământuri fusăse cumpărate cu 25 florinţi şi o iapă cu mânz; cum şi o parte a lui Raţă, drept 12 florinţi şi o vacă cu viţel, cu 2 săpături şi cu 2 pământuri dindeal până unde se împreunează hotărele.

Adecă eu Simion şoltuzul cu 12 pârgari şi Ursul Vântul cupeţ şi Ionaşco Dinga şi Microv, mărturisim cu această scrisoare a noastră, cum au venit înaintea noastră Neculaiu, ginerile lui Simion portariul, şi s'au jeluit cu mare jalubă şi cu multe mărturii, anume cu Efrim de Zmeiani şi Bălan din Greci şi Vasâlie Prâpalea de Răduești și Radul din Greci şi Toma de acolea şi popa Dragoşe de acolea, şi mulţi oameni buni, bătrâni şi tineri, de prinpregiur megiaşi; aşe au mărturisit aceşti oameni buni, ce mai sus sânt scrişi: Cum direase de cumpărătură ce au avut socru-său, Simion portariul, din sat din Greci, din *partea de sus, parte lui, trei* pământuri în frunte, din deal în deal, până unde să împreunează cu alte hotară,—**aceale direase au perit când au fost Tătarii la Trestiiana de s'au bătut cu Nicoară hatmanul şi au perit Stoica Armaşul, Erimila Potlogeanul** şi mulţi că trânşii (sic), **atunci au lovit pre Simila şi l'au prădat de i-au luat toate ce-au avut, şi i-au luat aceale direase.** Deci noi, văzând jaluba lui şi atâtea mărturii, i-am făcut şi dela noi această scrisoare, ca să-i fie de credinţă până-ş va face şi ispisoc Domnesc, ca să să ştie.

Pis u **Brâlad,** *Iunie 27.*

Şi (tăet un cuvânt) aşea (au) mărturisit aceşti oameni buni: C'au fost cumpărat direpţ 25 de florinţi şi o iapă cu mânzu, ca să să ştie.

Şi parte lui Raţă dereptu 12 florinţi şi o vacă cu viţăl,

din parte de sus. şi cu săpături, şi doo pământuri în frunte din deal în deal, până unde (se) împreunează hotarăle, să să ştie.

(L. P. T. B.)

CXV.

(Fără an, probabil 1630) Iunie 27. *Simion şoltuzul cu 12 pârgari şi câţi-va alţi neguţitori, pe temeiul mai multor mărturii, adeveresc că Neculaiu, ginerile lui Simion portariul, au avut direase de cumpărătură dela Ionaşc Oncea, pentru trei pământuri, în satul Greci, pe Simila din deal în deal, cumpărate cu 15 taleri bătuţi, şi care direase au perit când au lovit Tatarii la Trestiana şi s'au bătut cu Nicoriţă vornicuţ; aşijderea au mai avut direase şi pentru o cumpărătură dela Cuchil din Greci, drept 8 taleri, din vatra satului şi cu vad de moară; cum şi dela Anton pentru un pământ, cumpărat cu 6 zloţi şi o rochie albă cu pele negri.*

Adecă eu, Simion şoltuzul cu 12 prâgari, şi cu Ursu Vântul neguţător, şi Ionaşco Dinga neguţător, şi Micru neguţător, şi mulţi oameni buni, bătrâni şi tineri, mărturisim cn acest zapis al nostru: cum au venit înaintea noastră Neculaiu, ginereli lui Simion portariul, din Greci, şi s'au jăluit noao şi cu multe mărturii, anumi Bălan din Greci, şi Bâtcovici deacolea, şi Drăgan de Zmiiani, şi Efrim deacolea, şi Vasâlie Pârpali de Rădăeşti, şi Toader de Rădueşti, şi popa Dragoşe de Greci, şi Toma deacolea, şi Radul deacolea, şi mulţi oameni buni şi bătrâni de prin(prejur) megiaşi; aşe-au mărturisit aceşti oameni buni, ce scriem mai sus, cum direase de cumpărătură ce-au avut socrul lui, Simion portariul, împreună cu dânsul, şi cu giupâneasa lui, dela Ionaşco Oncea, parte de sus, din Greci, (pe) toată partea lui, *trei pământuri frunte, din deal în deal, cu săpături* din ţarini, cea-au *avut* direse cin spră cea zeci (cinci-spre-zece) taleri bătuţi, **aceale direase iale au perit când au**

lovit Tatarii la Trestiiana cu Necuriță vornicul, și au perit Stoica Armașul și Maftei Căpitanul și Erimiia Potlogeanul și mulți că trânșii (sic). Așijderea iar au mărturisit acești oameni, ce scriem mai sus, cum au mai avut o cumpărătură dela Cuchil din Greci, cât i să va alege partea lui, dirept 8 taleri, din vatra satului și cu vad de moară și cu tot venitul; așijdere au cumpărat dela Anton, partea lui ce i să va venì, un pământu în frunte, în partea din sus, cu săpături și cu tot venitul, dirept șeasă zloți și o rochie albă cu peteali negre,—**toate aceastea-u perit atuncea când au prădat acei Tătari pre Simila.** Deci noi, văzând atâtea mărturii oameni buni, noi am crezut și dela noi încă i-am făcut această mărturie pănă-ș va face și direase Domnești,ca să să știe.

U Ias, Iuni 27

(L. P. T. B.)

NOTA. Mărturia defață, ca și precedenta. sânt scrise de aceiași mână, ambele fiind întărite cu pecetea orașului Bârlad. In Condică sunt trecute pe scurt. Cred că *u Ias*, din actul defață, este o greșală de condeiu a scriitorului. Trestiana se înțelege acea de lângă orașul Bârlad. (A se vedeà, în urmă, Doc. I—V, pag. 1—7).

CXVI.

Bârlad, (Fără an, probabil 1632) Septemvrie 6. *Dima șoltuzul cu 12 pârgari din târgul Bârladului adeverește că Constantin din Greci a vândut a sa parte de ocină, deacolo, partea din mijloc, câtă se va alege, lui Ionașco Bâtcovici și frațină-său Condrei, drept 7 taleri bătuți.*

† Dima șoltuzul și cu doisprăzeaci prâgari den Trâg den Brălad. Adecă au venit înaintea noastră Constantin den Greci și au vândut a sa parte de ocină din Greci partea den mijloc, ce să va aleage, cu vad de moară într'apa Bogdanii și săpături ce sântu a tătâne-său, a, Grecului; și au vândut lui Ionașco Bâtcoveci și frăține-său, Condrei, direptu șeapte talere bătuți. Deci noi, vă-

zându a lor bună tocmală şi plată deplină, făcut-am acest zapis cu peceatia oraşului, să-şi ţâe acea parte de ocină şi să-şi facă direase. Şi nimine să nu să ameastece, de aceasta mărturisim.

Pist U trâgu Brâladu, Sept. 6.

(L. P. T. B.)

CXVII.

Iaşi, 1634 (7142) Iunie 21. *Vasilie Lupul Voevod întăreşte lui Ionaşco Bâtcovici şi fratelui său, Condrei, părţile lor de moşie din satul Greci, pe apa Bogdănei.*

† Io Vasilie Vodă cu mila lui Dumnezeu Domn ţării Moldaviei. Iată Domnia mea am dat şi am întărit înşine slugii noastre lui Ionaşco Bâtcovici şi fratelui său lui Condrea, fiii lui Lazor Bâtcovici, dreaptă moşie, partea lor câtă li se va alege din satul Greci pe apa Bogdănei cu parte din moară şi din tot venitul. Şi într'acestea iarăşi am dat şi am întărit înşine slugii noastre lui Ionaşco Bâtcovici şi fratelui său, lui Condre, din ispisoc de întăritură dela Miron Barnovschie Voevod, o parte de ocină din acelaş sat, Greci, ce este lui cumpărătură dela Costantin pentru 12 taleri de argint cu parte din moară şi cu tot venitul. Şi întra'cestea iarăşi am dat şi am întărit înşine din acelaş ispisoc de întăritură dela Barnovschie Vodă partea unui bătrân din acelaş sat, Greci, cu loc de moară şi cu tot venitul, care acel bătrân, partea lui, este a slugii Domniei mele lui Ionaşco Bâtcovici diac, şi-i este lui daanie dela Solomia, fata lui Păcurar Măţul, de sufletul ei şi al părinţilor ei şi pentru ertarea greşalelor lor; şi să aibă ei a o griji pe ea pe cât va fi vie, iar după moartea ei să aibă a-i face *comând* şi altele care trebuesc unui mort. Drept aceia, acele de mai sus zise părţi de ocină din satul Greci pe apa Bogdanei în ţinutul Tutovii, cu loc şi cu părţi de moară, să fie slugii noastre lui Ionaşco Vâtcovici diac, şi fratelui său, Condrei, şi dela

noi uric şi întăritură lor şi copiilor lor cu toate veniturile neruşeit niciodânăoară în veci. Şi altul să nu se amestece.

In Iaşi, la anul 7142 Iuni 21

Insuşi Domnul a poruncit

(L. P. D.)

Pătraşc Başotă vel logofăt a iscălit.

Focea

NOTA. In Condică ne fiind hrisovul trecut, îl transcriu aici după traducerea făcută de d-l Ghibănescu din originalul slavon şi publicată în *Surete şi Izvoade,* vol. III, p. 228. Există şi o traducere făcută de Evloghie dascalu, în 29 Maiu 1767.

CXVIII.

1668 (7176) Ianuarie 12. Pavăl şi Bejan (Bâtcă) şi cu sora lor, Iliana Trofin, vând partea lor de moşie din Greci, ce se va alege, d-sale lui Ion vornicului şi surorii lor Anghelitii.

CXIX.

1669 (7177) Martie 24. Ionaşco Biliş dărueşte partea de ocină din Hulpeşti, din gios de Greci, ce i se va alege din acelor 2 fraţi a lui, Neculai şi Simeon, d-sale Toader Păladie biv stolnic.

CXX.

1676 (7185) Septemvrie 1. Toader sân lui Ionaşco Beliş din Greci dărueşte partea sa de moşie din Greci, partea din gios, ce se chiamă Hulpeşti, din giumătate de bătrân, din bătrânul lui Hulpe, a treia parte, d-sale visternicului Păladie.

CXXI.

1677 (7185) Aprilie 1. Ionaşco sân popa Nichita

din sat din Costeşti ot Horiiata, nepot Rusului ot Greci, cu fimeia şi feciorul său, dărueşte partea sa de ocină din Hulpeşti, mai gios de Greci, pe Bogdana, ce se va alegi, unde au dat şi Ionaşco Biliş, d-sale Toader Păladie visternicul.

CXXII.

1677 (7185) Iulie 22. Simion, fratele lui Ionaşco Beliş, dărueşte partea sa de ocină din Hulpeşti, ce iaste din gios de Greci pe Bogdana, d-sale visternicului Păladie.

CXXIII.

1677 (7185) August 27. Ion şi cu femeia sa, Anghelița, fata lui Ionaşco Bâtcă din Greci, dăruesc visternicului Toader Păladie partea lor de moşie din Greci; cum şi partea cumpărată cu 70 lei dela frații lor, Pavăl Bâtcă şi Bejan şi Trofina, sor lor, şi Iliana, tij sor lor.

CXXIV.

1677 (7186) Noemvrie 15. *Maria, femeia lui Tudosă Grecul, şi cu nepotu-său, Gavril, feciorul fratelui său, Pavăl Bâtcovici, din Hulpăşeni, vând partea lor de moşie, din Greci, visternicului Toader Păladie, pentru 2 boi.*

Adecă eu Maria, fimeia lui Todosă Grecul, şi cu nepotul mieu, Gavril, feciorul frăţini-mieu, lui Pavăl Bâtcovici, den Hulpăşăni, scriem şi mărturisim însumi pre noi cu acest adevărat zapis al nostru, *pentru o parte din silişte Grecilor, care această parte au fost a lui Neculaiu, ginerile lui Simeon Portariul, şi ni-au vândut'o noă drept 2 boi, şi boii i-am dat şi zapis n'au apucat să ne facă*, căci tocmala ni-au fost să-i şi mai dăm piste acei boi, precum vor socoti oamini buni că iaste preaţul acii moşii; iar acum, tâmplându-să de au

căzut acel loc în mânuli d-sali visternicului Toader Păladie, n'am putut noi ca să ținem dinpreună cu dumnealui ace parte, ci o am dat d-lui și această parte, iară d-lui ni-au dat noă acii doi boi care am fost dat noi; și așâ am făcut tocmală cu d-lui: ca, *de va venì dela cari am cumpăral noi moșiia, să aibă d-lui visternicul a dà întru mâna lui ce vor socotì oamini buni că faci piste acei doi boi și să ia zapisul din mânuli lor, iar de va zice că n'au luat nimic dintru mânuli noastre, noi sântem defață și ne vom întrebà cu dânsul.* Deci, făcând noi această tocmală cu d-lui visternicul, tâmplatu-s'au mulți oamini buni, bătrâni și tineri.

CXXV.

1686 (7164) Iulie 20. Hilip sân Pătrășcan din Coroești dăruește a sa moșie dintre Greci și dintre Cernați, ce i se va alegi din bătrânul Cepeștilor, d-sali postelnicului Ion Păladie.

CXXVI.

1711 (7219 Maiu 20. *Nastasia Buciumășoaia și feciorii săi vând a lor ocină din Greci, 6 pământuri, visternicului Ioan Păladi.*

Adică eu, Nastasiia Buciumășoae, cu feciorii miei, Oprișan și Ion și Dumitrașco, scrim și mărturisim cu acest adivărat zapis al nostru, precum, căzând ficiorul mieu la un greu pentru niște bani ce-au luoat mai mult unor oameni din Mâncani (Măciucani?) și cerșind și oamenii banii și ne având de unde îi da, am căzut cu rugăminte la d-lui visternicul Ioan Păladie și i-am vândut d-sali a noastră driaptă ocină și moșie, 6 pământuri, ce ni s'au venit în partea noastră, în frunte, din sat din Greci, de pre apa Bogdănii; când au hotărât d-lui stolnicul Ilie și cu Dabija paharnicul satul Grecii și au ales părțile d-sale, osăbit ce i s'au venit din sat din Greci, și i s'au pus piatră,—și din piatră în gios au luoat d-lui, iar din piatră în sus iaste parte

Ţopii,—şi împreună cu părţile d-sale visternicului ni-am luoat şi partea noastră ce ni s'au ales, 6 pământuri în frunte, şi aceaste li-am vândut d-sale.—şi ni-au dat d-lui banii deplin. Şi, când am vândut d-sale această parte de moşie, s'au tâmplat boeri şi alţi oamini buni.

8. Părţile de moşie din Hulpăşeni şi Ibăneşti.

CXXVII.

1682 (7190) Martie 18. Postolachi Topală şi cu femeia sa, Maria, fata lui Corjăl, dăruesc partea lor de moşie din Hulpăşeni şi din Ibăneşti, moşie de pe Corjăl, din bătrânul Putnenilor, *giupănului Enachi postelnicul*, feciorul lui Toader Paladie visternicul, pentru mult bine ce au cunoscut din mâna d sali

CXXVIII.

1682 (7190) Iulie 15. Tacul, feciorul Dumitrei, din sat din Hulpăşăni, dărueşte a sa moşie, partea maicei sale, d-sali postelnicului Enachi, feciorul spatariului Paladie.

CXXIX.

1695 (7203) August 16. *Neculai şi cu Todosie, feciorii Bolii, dăruesc partea lor de moşie din satul Hulpăşenii, de pe apa Smilii, ţinutul Tutovei, lui Ion Păladie vtori logofăt şi soţiei sale, Nastasiică, şi cuconilor săi,—care parte de moşie fusăse dăruită de dânşii mai înainte lui Enachi Păladie postelnicul, fiind acum săvârşit din viaţă.*

Adecă eu *Necolai, sân Bole*, şi cu soru-me, *Todosie, feciorii Bolii, din Hulpăşăni*, scriem şi mărturisim cu acest adevărat zapis al nostru de nimi siliţi nici asupriţi, ce de a noastră bună voe am dat şi am dăruit a a noastră driaptă ocină şi moşie din sat din Hulpăşăni,

ci iaste pre apa Smilii, în ținutul Tutovii,—care această moșie au fost cumpărătură părintelui nostru Bolii pre zapis ce avem, am dat'o dumisale lui Ion Păladie vtori logofăt și giupânesăi d-sale, Năstasăicăi, și cuconilor d-sale; ca să fie d-sale driaptă ocină și moșie și dela noi danie în veci, din tot locul și cu tot vinitul, din vatra satului, și din hăliștiu, și din câmp, și din țarină, cu loc de fânaț, și din pădure. *Căci această moșie o didisem mai înainte d-sale lui Enachi postelnicul, fratilui d-sale, și săvârșându-să dumnalui, Dumnezău să-l erte, am dat'o d-sale logofătului Ion Păladi,* precum scrie mai sus, și dumnalui să aibă a stăpânì și a ținè pre zapisu ce i-am făcut.

NOTA. A se vede și Doc. LX, pagina 79.

CXXX.

1699 (7207) Fevruarie 26. Pavăl sân Ionașco Scurtu dăruește a sa moșie, ce o aveà de pe moșul său, Mihail, din Hulpășeni, câtă se va alege, d-sale lui Ion Păladi marele sulgeriu, și giupănesăi d-sale Nastasâicăi.

CXXXI.

1700 (7208) Iunie 3. Dumitrașco Covăsăț, din Bârlad, nepotul Drăgălinii, dăruește nănașilor săi, Gligori și Ioniță, frații lui Negruț, a sa driaptă ocină din Hulpășeni și din Ibănești, partea moașă-sa, Drăgălinii, ca să le fie ocină și moșie în veci.

CXXXII.

1708 (7216) Fevruarie 9. Chiriac Stegariu vinde partea câtă i se va alege din Hulpășeni, din tot hotarul a șasa parte, din partea Vitoleștilor, ocină și moșie depe maică-sa, Maria, fata lui Ion Bole; așijderea vinde și o parte de pe moșul său, Ion Bole: ambele porțiuni —d-sale giupânului Ion Paladie vel vist.

CXXXIII.

1716 (7224) Fevruarie 25. *Marica şi cu fiul său, Neculai, vând a lor moşie din satul Hulpăşeni, pe apa Smilii, ţinutul Tutovii, vel spatariului Ion Păladie, partea moşului lor Simeon Lehaciu, din bătrânul Boleştilor; asemine părţile lor din Suceveni şi Vlamnic, de pe apa Bogdanii, acelaş ţinut.*

Adecă eu Marica, fata Ioanei, fetei lui Lihaciu, cu fiiul mieu, Necolai, scriem şi mărturisim cu acest adivarat zapis al nostru precum de nimi siliţi nici asupriţi, ce de a noastră bună voe am vândut a noastră driaptă ocină şi moşie d-sale lui Ion Păladie vel spatar din sat din *Hulpăşani*, pre apa Smilii, în ţinutul Tutovii, ce să va alegi partea moşului nostru, lui Simeon Lehaciu, din bătrânul Boleştilor, din tot locul şi cu tot vinitul, din câmp şi din ţarini şi din vatra satului, dintr'apă, din iaz cu vad de moară, cu şăsuri de fânaţ, cu locuri de prisacă. Aşijderea am vândut d-sale spatariului Ion Păladie parte moşului nostru lui Simion Lehaciu, ce să va alegi din bătrânul Boleştilor, din sat din *Suceveni* şi din *Vlamnic*, ci iaste pre apa Bogdănii, tot în ţinutul Tutovii, cu tot locul şi cu tot vinitul, din câmp şi din pădure, din vatra satului, într'apă cu iaz, cu locuri de prisăci, cu pomeţi şi alte venituri. Aceste părţi dintr'aceste sâlişti li-am vândut d-sale mariului spatar lui Ion Paladie drept (loc alb) lei, bani gata; deci, d-lui să aibă a ţânè şi a stăpânì în veci, d-lui, şi fii d-sale, şi nepoţi, şi pre zapisu ci i-am făcut să aibă d-lui a-şi face şi dres gsdod; iar cine s'ar sculà din niamul nostru a întoarce plata ce ni-au dat, unii ca aceia să fie ruşinaţi dela toate giudeţele.

CXXXIV.

1762 (7270) Noemvrie 2. *Ştefan Popăscul vornicul de poartă alege şi hotărăşte părţile de moşie din satul Ibăneştii, pe valea Ibănii, ale lui Ioniţă Păladie biv vel visternic.*

Hotarnica lui Ştefan Popăscul vornicul de poartă, întru care scrie: Din luminată porunca a Prea Inălţatului Domnului nostru, Măria sa Noi Grigorie Ioan Vvoda, am ales şi am hotărât părţile de moşie ce ari d-lui Ioniţă Păladie biv vel vist în satul Ibăneştii, ce sânt la ţinutul Tutovii, pe vale Ibănii, pre zapisu de danie ce s'au arătat mai gios (sic) anumi, care această moşie Ibăneştii s'au aflat că înblă în trii bătrâni, anumi unul *Ionaşco armaşul*, şi unul *Mihăilă*, şi unul *Putnianul*. Şi, făcând noi o funie de 20 de stânjini şi stânginul de 8 palmi, am măsurat tot hotarul aceştii moşii şi s'au aflat 195 de pământuri şi 6 stânjini, pământuri de câmp; şi s'au mai aflat 54 funii loc de pădure, ce îmblă piste *vale Ibănii* deacurmeziş, din dial în dial, cât ţine hotarul, ce sânt pe din sus de sâlişti, şi s'au mai aflat 12 funii sâlişti, iarăş din dial în dial, cât ţâne hotarul. Şi, împărţindu-să pe acei trii bătrâni, să vini de bătrân câte 65 de pământuri şi 2 stânjini loc de arat, şi câte 18 funii loc de pădure, şi câte 4 funii din sâlişti. Şi, căutând noi zapisâle d-lui visternicului din ce bătrân sânt şi câtă parte cuprindi să ia, aşe am adeverit şi am aflat precum arătăm în gios: 9 pământuri şi 6 stângini din câmp, şi 2 funii şi 11 pol stânjini din loc de pădure, şi 11 stânjini şi 3 palme din sâlişti ia d-lui visternicul din bătrânul lui Mihailă cu un zapis dela Dumitraşco Covăsâţă, nepotul Drăgălinil, din velet 7208 Iunie 3, ce au dat danie lui Ioniţă şi lui Gligori Negruţ, şi ei încă li-au dat răpăosatului Ion Păladi spatarul, care zapis au cuprins a şăpte parte din bătrânul lui Mihăilă; 8 pământuri şi 2 pol stânjini pământuri de câmp, şi 2 pământuri 5 stânjini, adică funii de pădure, şi 10 stânjini din sâlişti, tij ia d-lui vist din bătrânul Putnianului, a opta parte, cu un zapis dela Postolachi Topală şi cu femeia lui, Maria, fata lui Corjăl, ce au dat danie răpăosatului Enachi post, unchiul d-lui vist Ioniţă Păladie, din velet 7190 Martie 18; iar peste tot s'au făcut părţile d-sale, dintr'aceste 2 zapise, 17 pământuri şi 6 stânjini loc de câmp, bez 2 stânjini ce au

eşit scăderi după măsurile locului, un pământ dela toţi răzăşii. Şi i s'au ales d-lui aceste pământuri în capul moşiei din gios, alăture cu Susenii, însă c'un pământ ce iaste pe râpa lui Moisăi în capul hlizăi, despre apus; şi s'au stâlpit cu 2 pietri hotară, una s'au pus drept în matca văii Ibănii, din sus de hotarul Susenilor, în malul pârăului despre apus, şi alta s'au pus în muchea dialului, despre răsărit, în margine moşiei Hulpăşenilor. Aşijderea i s'au mai vinit 4 funii 16 pol stânjini din locul cel de pădure, ci iaste pe din sus din sâlişte; şi iarăşi i s'au ales d-lui şi aceste funii în capul hotarului din sus, alăturea cu moşia d-lui, cu Mânzaţii, şi iarăşi s'au stâlpit cu o piatră hotar, care s'au pus drept în matca văii Ibănii, lângă drum, din gios de hotarul Mânzaţilor. Aşijderea i s'au mai făcut d-lui din sâlişti 1 funie şi 1 pol stânjin, şi s'au ales alăture cu parte răzăşilor din Ibăneşti, pe din gios, unde s'au pus şi piatră hotar. Şi aşè s'au hotărât părţile d-lui vist Ioniţă Păladie, din tot hotarul Ibăneştilor, fiind defaţă toţi răzăşii din Ibăneşti şi alţi megiaşi. Pentru aceasta am făcut această mărturie hotarnică la cinstită mâna d-lui Ioniţă Păladie visternicul.

CXXXV.

1767 (7275) August 25. *Mai mulţi rezeşi din Ibăneşti fac schimb cu marele logofăt Ion Păladie, dând acestui 21 stânjini 3 palme moşie în Hulpăşăni, şi primind acelaş număr de stânjini şi palme de moşie în Ibăneşti.*

Adică noi Vasâlachi Ibănescul şi eu Toader Ibănescul şi eu Chirica, feciorul Stratului, şi Constandin, cumnat lui Vâsalachi, şi eu Lefter, nepot lui Vasâlachi, şi eu Costandin a Măriuţii, şi eu Postolachi, cumnat lui Vasâlachi, şi eu Necolai Bour, tij nepot, şi eu Nastasâia, fimee Apostului, împreună cu tot niamul nostru,— toţi nepoţii şi strănepoţii lui Mihăilă bătrânul de Ibăneşti, făcut-am adivărat zapisul nostru la cinstită mâna d-sale giupânului Ioan Păladie marile logofăt, precum

să să ştie că, avànd d-lui 21 de stânjini, 3 palme de moşie în sâlişte Ibăneştilor, la ţinutul Tutovii, însă 11 stjini 3 palme din bătrânul lui Mihăilă, moşul nostru, şi 10 stjini din bătrânul Putnianului, aleşi şi stâlpiţi cu petre de către părţile altor răzăşi, din sâlişte satului, de d-lui Ştefan Popăscul vornicu de poartă, din let 7270 Noemvrie 2. Şi mai având noi moşie, dinpreună cu d-lui, la Hulpăşăni pe Smila, tot la ţinutul Tutovii, carile ş-au ales dumnialui părţile d-sali despre alţi răzăşi, acum într'acest an am căzut cu rugăminte la d-lui de ni-au dat acii 21 stânjini 3 palme din sâlişte Ibăneştilor, cum au fost aleşi şi stâlpiţi, şi noi încă am dat d-sali loc pentru loc 21 stânjini 3 palme din Vulpăşăni, de pre Smila, din ţinutul Tutovii, din bătrânul moşului nostru lui Mihăilă, cari stânjini i-au şi stâlpit d-lui vornicu de poartă dimpreună cu părţele d-sali ce au mai avut în Vulpăşăni. Şi de acum înainte să-i fie d-sale, şi giupânesăi d-sali, şi cuconilor d-lorsale driaptă ocină şi moşie în veci.

9. Părţile din Coroeşti.

CXXXVI.

1666 (7174) Fevruarie 24. Zavantie, feciorul lui Toader Moloş, nepotul popii lui Zăgan, dărueşte d-sali lui Vasâli Gâlcă vătavu un loc de casă în Coroeşti şi cu 20 pământuri, ce i se vor alege,— pentru sufletul său şi ale părinţilor săi,—ce îi este această parte de moşie de pre unchiul său, Zăgan.

CXXXVII.

1691 (7199) Martie 10. *Angheluşa, soţia răposatului Vasile Gâlcă, dărueşte o parte de moşie, din Corueşti, sfintei mănăstiri Bogdănii, spre pomenire.*

Adecă eu, Anghelușa, a răposatului Vasâlie Gâlcă, scriu şi mărturisăsc cu acest adevărat zapis al mieu cum *am dăruit sfintii mănăstiri Bogdănii* o parte de

moşie care este in frunte, 20 de pământuri, şi cu giumătate din hăleşten în apa Bogdănii, şi cu vie în dial, şi cu pomeţi; care ni iaste danie dela Zavantie, ginerile popii lui Zăgan, *au dat'o pomană la sfânta mănăstire pentru sufletul dumisali, şi a cuconilor d-sale, ca să ni pomeniască la Biserică în veci, amin.*

NOTA. Nu ştiu dacă-i vorba, în acest act, de vreuna din cele 2 Biserici ce au fost când-va dinsus de Tunsăşti, una mai aproape de sat, pe unde este via răposatului Iancu Constandachi, şi alta mai departe (numită a Lipovenilor) în spre Bogdana, ambele dispărute de mult; sau poate de mânăstirea Bogdăniţa, ce este la răsărit de satul Bogdana. In cazul din urmă ar trebuì să admitem că această mănăstire, Bogdăniţa, e mult mai veche decât jumătatea veacului al 18, când a fost făcută de al de Toader şi Ioniţă Bolea. La locul de lângă via răpos. Constandachi se eşià altă dată cu Icoanele la vreme de neplouare, acolo, unde, pe la 1900, se mai aflà un pom (măr dulce).

CXXXVIII.

1691 (7199) Marte 29. Alexandru, feciorul lui Costandin Şoitul, din Bicani, dărueşte lui Ion Bujoranu giumătate de bătrân de moşie din Vlădeşti, de pe Bogdana, toată partea de pe tatăl său.

CXXXIX.

1706 (7215) Octomvrie 20. Antioh Constantin Vvoda scrie lui Ion Abaza post şi lui Toader Bujoranul armaş, poroncindu-le să meargă să aliagă toate părţile de moşie a lui Ion Bujoranul ce are în satele Coroeşti, Vlădeşti, Rădăeşti şi Vişteleşti.

CXL.

1723 (7231) Fevruarie 1. *Toader Bujoranul biv vornic glotnii şi cu fiiul său, Costantin, vând lui Ion Păladie biv vel spatar 20 pământuri din Coroeşti, pe apa Bogdănii, ţinutul Tutovii,--cum şi alte părţi de moşie din Bicani, Vlădeşti, Rădăeşti şi Visteleşti,--toate in 15 lei.*

Adecă eu Toader Bujoranul biv vornic glotnii şi cu

fiiul meu, Costantin, scriem preacum de a noastră bună voe am vândut d-sale lui Ion Păladi biv vel spatar, şi fiilor d-sali, 20 pământuri în frunte, din sat din Coroeşti, ci iaste pre apa Bogdănii, în ţinutul Tutovii, cu loc de casă în sâlişte şi cu vie în dial şi cu pomăt, şi din hăleşteu şi din tot locul cu tot venitul; care această moşie ni iaste danie dela dumnaei Angheluşa, giupâniaşa lui Vasâle Gâlcă vornicul, care şi lor li-au fost danie dela Zavantie, ficiorul lui Toader Moloş, nepotul popii lui Zăgan, *ce au fost dată noaă dela Angheluşa vorniciasa, care să pomeneşte mai sus, şi unii mănăstioari*, ce avusăsem mai sus (spre nord) *şi, de câtă-va vremi, arzând Biserica şi nerămânându-i nici jărişte şi fiind şi noi lipsiţi de multe, am vândut'o d-lui, precum scriem mai sus*. Aşijderea am mai vândut dumisali dela un Alexandru sin Costandin Şoitul, din Bicani, precum au dăruit frăţini-mieu lui Ion Bujoranul giumătate de bătrân de moşie din sat din Vlădeşti, tij pe Bogdana mai sus, toată parte tătâni-său, lui Costandin Şoitul, din tot locul şi cu tot vinitul. Aşijdere am mai vândut d-sale dela Ursul sân Ion Bolii şi cu nepoata lui, Nastasia, fata frăţini-său, lui Gligori Bolii, partea din Rădăeşti, ce au fost vândută tij frăţini-mieu, lui Ion Bujoranul, ce să va alege, a frăţini-său a lui Gligori Bolii, de pre Viltoteşti (recte Vişteleşti), din apa Bogdănii, despre soare răsare, din partea răzăşască; aceste, precum mai sus scriu, li-am vândut d-sale drept 15 lei, şi mi-au dat toţi banii deplin; iar de altcum va să lipsască aceste moşiii, să nu fie aşe precum scriu mai sus, să aibă d-lui a luoà dintr'alte moşii din care aş avè.

CXLI.

1749 (7257) Iunie 13. *Mărturie hotarnică prin care să aleg părţile de moşie a lui Toader Cuza pitar şi a lui Ion Lungul din Corueşti şi Vlădeşti, pe Bogdana, ţinutul Tutovii.*

Mărturie hotarnică întru care scrie: Din luminată po-

ronca Domnului nostru, Marie Sa Noi Costandin Nicolai Vvoda, jăluind Mării sale Toader Cuza pitar şi cu Ion Lungul că au 2 sâlişti, anumi Coroeştii şi Vlădeştii, pe Bogdana, la ţânutul Tutovii, şi au cerşut la Mărie Sa Vodă hotarnici, ca să le hotărască aceli 2 sâlişti; Maria Sa Vodă au poroncit dumisali *Lupul Bogdan biv vel stolnic, fiind d-lui ispravnic ţânutului*, d-lui stolnicul ni-au poroncit nouă ca să mergem acolo la acile doaă sâlişti şi să strângem pe toţi răzăşii, pe câţi s'or află moşăni, şi pe alţi înpregiuraşi deacoto, şi să luăm sama foarte cu mare dreptate şi pe scrisori ce-or arătă, şi să le alegim părţile fieşte-căruia osăbite şi să le şi stălpim cu pietri; ce noi, după porunca Mării Sale lui Vodă şi a d-sali stolnicului, am mers acolo şi am strâns pe toţi răzăşii, pe caţi au fost moşeni la aceli 2 sâlişti, şi am strâns şi pe alţi înpregiuraşi de acolo, anume pe Agapie Pălici din fundul Bogdănii, şi pe Costandin Bujoranul din Smila, şi pe preutul Ştefan din Horăiiata, şi *preotul Neculai ot Tutova,* şi Neculaiu Buciumaş din Horiiata, şi am măsurat tot locul şi s'au aflat 318 funii, şi funie s'au făcut de 24 paşi şi pasul de 6 palme. Şi având şi d-lui *cuconul* Ioniţă Păladie 3 logofăt trii zapise ce au fost cumpărături d-sali dela răzăşii din Sâlişte Coroeştilor şi a Vlădeştilor: şi li-am luoat sama cu un zapis ce scrie cum au cumpărat dela Alexandru, feciorul lui Costandin Şoitul, acela s'au aflat rău, căci s'au dovedit că acel Alexandru, feciorul Şoitului, n'au avut moşie în Coroeşti, nici în Vlădeşti; iar 2 zapise ce au mai arătat d-lui cuconul Ioniţă, un zapis dela Zavantie, nepot lui Zăgan, i s'au ales partea lui dispre alţi fraţi a lui 5 funii 16 paşi, pe a şepte parte, căci s'au împărţit parte lui Zăgan în şapte părţi; şi un zapis ce au mai arătat d-lui de cumpărătură dela Nicolai, feciorul lui Sămion Jânţul, din partea Jânţului, s'au ales 3 funii 7 paşi despre alţi fraţi ai lui, căci s'au împărţit partea Jânţului în 6 părţi, şi s'au făcut partea d-sali cuconului Ioniţă dintr'amândoă siliştile 8 funii 23 paşi: dar eu am stătut mijlocitor între toţi răzăşii

și au primit cu toții și i-au mai dat d-lui cuconului Ioniță Păladie încă 3 funii 1 palmă, care s'au făcut peste tot 12 funii. Și am măsurat din hotarul Rădăeștilor în sus 6 funii costișa, despre apus, și 6 funii costișa despre răsărit, cari s'au făcut 12 funii, și am pus o piatră, care dintr'acea piatră în sus pre apa Bogdănii, pre costișă despre apus și pre costișă despre răsărit, să începe partea lui Toader Cuza. Dar i-am mai dat dumisale cuconului Ioniță 6 funii din iaz, din iazul cel din mijloc, dela sâliște Vlădeștilor, dela fântâna lui Cehan, care s'au măsurat, acest iaz, și s'au aflat 66 pași: 6 pași s'au dat d-sali cuconului Ioniță, 45 pași s'au vinit tuturor răzășilor, 15 pași s'au vinit lui Toader Cuza pitar. Iar iazul cel mic, din gios, care iaste în hotarul Cuzii, acela s'au vinit tot în parte Cuzii, însă am lăsat în capul hotarului din gios, despre Rădăești 6 funii costișa despre apus și 6 funii costișa despre răsărit. Ne știind noi hotarul Coroeștilor, li-am lăsat în hotaru Rădăeștilor, dară să află niște răzăși din Coroești zicând că știu piatra hotar într'o vălce de cuprind Coroeștii acele 12 funii.

10. Părțile de moșie din Mânzați.

CXLII.

1630 (7139) Septemvrie 22. *Moisăi Moghilă Voevod întărește lui Bejan armășălul din Bicani cumpărătura unei prisăci de stupi, din Gura-Gruiului, dela Die și sora lui Macrina, feciorii lui Costantin din Mânzați, drept 6 taleri de argint.*

Ispisoc dela Moisăi Moghilă Vvoda

Facem înștiințare precum au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boerilor noștri sluga noastră Bejan armășălul den Bicani și ni-au adus un zapis de mărturie dela rugătoriul nostru popa Grigorie din Răduești, și dela Vartic din Mânzați, și dela Ilie deacolo, și dela Vasâli Cojniță din Bârlad, și dela Maftei din Mânzați,

şi dela Stanciul dascalul din Pătrăşcani, şi dela alţi oameni buni şi slugi Domneşti; precum au venit înaintea lor Die şi cu sora lui, Macrina, feciorii lui Costandin den Mânzaţi, şi de a lor bună voe, de nimi siliţi nici asupriţi, ş-au vândut a lor driaptă ocină şi moşie o prisacă de stupi, din *Gura-Gruiului*, de cătră fund, acia au vândut'o slugii noastre de mai sus scrs, lui Bejan din Bicani, drept 6 taleri de argint. Deci noi, dacă am văzut între dânşii bună învoială şi tocmală şi plată deplină şi acel zapis de mărturie, şi Domnie me am crezut, am dat şi am întărit lui pre ace prisacă de mai sus scrisă, ca să-i fie lui dela Domnie me driaptă ocină şi cumpărătură, şi uric şi întăritură, cu tot vinitul neruşiit niciodânăoară în veci.

NOTA. Nu se spune dacă ispisocul acesta a fost în slavonă sau nu, atât numai se însemnează în Condică dedesubt: „Iasti defaţă şi suretul acestui ispisoc din velet 1766 Iunie 3".

CXLIII.

1665 (7173) Martie 12. *Hinchichim, feciorul cupeţului Grăjdianu din Bârlad, vinde un bătrân de moşie din Mânzaţi, ce-l aveá dela moaşă-sa Mărica Magda şi fratele aceştia, Rusul pevіţul* (*cântăreţul*), *care a fost pevіţ la Ieremia Voevod şi Moisăi Voevod.*

Adică eu Hinchichim, feciorul lui Grăjdianu cupeţ din Bârlad, de nimenea silit, ce de a me bună voe am dat şi am dăruit a me moşie şi driaptă ocină, ce am avut la sat la Mânzaţi, un bătrân ce iaste dela sat în gios, care au fost parte me dela moaşă-me anume Mărica Magda, şi a frăţini-său, *Rusului peviţului (cântăreţului), care au fost peviţ la Irimia Vvoda şi la Moisăiu Vvoda*, care (Rusu) au fost nepot lui Ciolpan cel bătrân; aceia ocină şi moşie, ce iaste la ţinutul Tutovii, ce mai sus scrie, o am dăruit dumisale lui Toader Păladi vel stolnic, cu tot locul ce să va veni, din vatra satului şi din pomăt şi den câmp şi din pădure şi din tot locul, ce iaste partea moşilor mei, ca să-i fie d-sale şi cuconilor

d-sale moşie în veci. Şi, când am dat şi am dăruit dumisale, tâmplatu-s'au mulţi boeri mari şi mici.

NOTA. *Rusul* fusăse pevit (cântăreţ) desigur la Paraclisul Domnesc al palatului Voevozilor Ieremia şi Moisăi Moghilă.

CXLIV.

1668 (7176) Maiu 3. *Ilie şi alţii ai lui dăruesc lui Toader Păladie biv stolnic toată partea de moşie ce o au in Mânzaţi, câtă se va alege partea lui Costandin, vătămanul de Portăreşti, cum şi o altă parte de moşie tot din Mânzaţi.*

Noi Ilie şi cu frati-meu, Neculai, şi cu sora noastră, Ana, şi cu nepoata noastră, Anghelina, fata fratelui nostru Dorofteiu, scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru, de nimi siliţi nici asupriţi, ce de a noastră bună bună voe am dat şi am dăruit toată partea noastră de moşie dela Mânzaţi, câtă să va alegi partea tătâni-nostru lui Costandin vătămanul de Portăreşti,—care parte ce am dat'o iasti din bătrânul lui Penteliiu, şi am dat'o şi am dăruit'o dumisali lui Toader Păladi biv stolnic. Aşijdere am dat şi am dăruit eu, Ilie, şi cu fimie me, Sofronie, câtă parte să va alegi a fimei mele despre fraţi, despre feciorii lui Grigore Ciorneiu, care parte iaste din bătrânul (loc alb), ce să va venì partea fimiei mele; noi amândoi de bună voe noastră am dat'o şi am dăruit'o dumisale lui Păladi stolnicu, să aibă d-lui a-şi face şi drese Domneşti. Şi, când am dat'o şi am dăruit'o cui mai sus scrie, tâmplatu-s'au mulţi boeri mari şi alţi oameni buni.

CXLV.

1668 (7176) Maiu 24. *Toader Găidariul şi alţii ai lui dăruesc stolnicului Păladie partea lor de moşie din Mânzaţi, ce li se va alege partea mamei lor Ana, fata lui Dragotă.*

Adică eu Toader Găidariul şi cu frati-meu, Mirăuţă, şi cu sora noastră, Marie, şi cu nepoţii noştrii, Samson

şi cu Maria, scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru cum de a noastră bună voe am dat şi am dăruit parte noastră din sat din Mânzaţi, ce se va alegi parte mâni-noastră, Anii, fata lui Dragotă din sat den Mânzaţi, den parte den sus, am dat şi am dăruit den câmp şi den pădure şi den pomeţi cu tot vinitul, d-sali stolnicului Păladi şi cuconilor d-sali, ca să-i fie d-sali danie şi moşie driaptă în veci. Şi, când am dat şi am dăruit, tânplatu-s'au mulţi oameni buni bătrâni şi tineri.

CXLVI.

1669 (7177) Martie 25. *Ilinca cu fratele său Gligoraşco şi cu mama sa, Mărica, adeveresc că Bucioc sân Creţului, la moartea lui, au dăruit un loc de grădină şi o prisacă (loc de prisacă) cu pomăt din deal, lui Toader Păladie stolnicul.*

Adică eu Ilinca şi cu frati-mieu, Gligoraşco, şi cu *îma* (mama) noastră, Mărica, scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru de nimi siliţi, ce de a noastră bună voe mărturisim cum un zapis ce-au făcut tatăl nostru *Bucioc sân Creţului*, la moartea lui, pentru un loc de *grădină* den sat den Suseni şi pentru o *prisacă cu pomăt din dial*, unde au fost a moşului nostru a Creţului; aşijdirea şi câtă parte au avut în Mânzaţi ce i să vinì parte lui despre alţi răzăşi, au dat dumisale lui Toader Păladi stolnic. Şi, când au dat tată-nostru cu limbă de moarte şi au făcut şi scrisoarea denainte dohovnicului, popii lui Andriiu din Băcani, şi sângur şi-au pus degitul: şi noi văzând că au dat tatăl nostru, şi noi după moartea lui am făcut zapis dela noi, ce au dat tatăl nostru şi de noi să fie dat în veci. Şi pentru credinţă am făcut acest zapis denainte a megiaşi de pin pregiur.

NOTA. Dedesubt se află în Condică următoarea însemnare: „Iasti defaţă şi zapisul lui Bocioc de danie fără velet".

CXLVII.

1669 (7177) August 24. *Toader și cu fratele său, Tiron, feciorii Anei, fata lui Gligori sân Fodor ot Mânzați, vând a lor driaptă ocină și moșie, din Mânzați, partea de sus, d-sale stolnicului Păladie, drept 12 lei.*

Adică eu Toader și cu frați-mieu, Tiron, feciorii Anii, fata lui Gligori sân Fodor ot Mânzați, scriem și mărturisim cu acest zapis al nostru cum noi de nimi asupriți nici siliți, ce de a noastră bună voe, noi amândoi frații, am vândut driaptă ocină și moșie a noastră, ce să va alege den bătrânul Fodoreștilor, den parte din sus den Mânzați, den tot locul, și den câmp și pomăt și den țarini și den păduri, am vândut dumisali stolnicului Păladi drept 12 lei, ca să-i fie dumisale și giupânesăi d-sale și cuconilor d-sale driaptă ocină și moșie în veci. Și, când am vândut noi, am întrebat pe frații noștrii ca să cumpere și n'au vrut. Și la această tăcmală și vânzari s'au întâmplat mulți oameni buni, bătrâni și tineri.

CXLVIII.

1674 (7183) Decemvrie 7. Bejan și Costantin și Vasilie fiii Măricăi, nepoți lui Dragotă din Mânzați, dăruesc a lor driaptă moșie, din acel sat, partea ce li se va alegi din bătrânul Dragotă, lui Toader Păladi fostul visternic mare, ca să-i fie danie în veci.

CXLIX.

1675 (7183) Aprilie 22. Ipatie, feciorul Mării din Mânzați, și cu toți frații săi dăruesc lui Enachi clucerIul partea moșului lor, Nicoară, din Mânzați, pentru mult bine ce le-au făcut.

CL.

1679 (7187) Martie 4 Crucian, nepot lui Ciorneiu și acesta nepot lui Fodor, din Mânzați, vinde din giu-

mătate de bătrân a cince parte, ce se va alege, d-sale lui Enachi cluceriul drept 6 lei bătuţi.

CLI.

1681 (7189) Aprilie 14. Gavril, feciorul lui Babiş din Mânzaţi, ţinutul Tutovii, şi cu femeia sa, Chirvăsia, şi cu toţi feciorii lor, vinde giumătate de bătrân din satul Mânzaţi, d-sale Predei postelnicul, drept 10 lei bătuţi, de s'a plătit de o nevoe.

CLII.

1682 (7190) Iulie 15. Vasilie, fecior lui Iacov, nepot Anei din Mânzaţi, dărueşte a sa driaptă ocină, cumpărată de moşu-său Văscan, ce este pe heleştiu, din giumătata de bătrân a şasa parte, d-sale postelnicului Enachi, fecior spatariului Păladi.

CLIII.

1685 (7193) Fevruarie 7. Grigore Bole călugărul şi cu feciorii săi dăruesc lui Enachi Paladi postelnicul, a sa moşie cât i să va alege în partea din sus a satului Mânzaţi. Zapisul s'a făcut în prezenţa lui Preda sulgerului şi a altor boeri şi oameni buni.

CLIV.

1687 (7195) Fevruarie 1. Tironeasa din Mânzaţi vinde postelnicului Ion Păladi o viişoară deacolo, a cărei loc îi fusăse dejà vândut mai dinainte vreme de bărbatu-său, Tiron.

CLV.

1688 (7197) Noemvrie 21. Toader, feciorul lui Vartic din Mânzaţi, cu soţia sa, Anghelina, dăruesc cu limbă de moarte vtori postelnicului Ion Păladi a lor driaptă ocină şi moşie, partea ce li se va alegi din Mânzaţi; asemine îi dăruesc şi partea lui Bucium câtă

i s'a veni, din Mânzaţi, care parte o ţin ei pentru partea din Dărăşti, vândută de Bucium lui Enachi clucerul din Ţifeşti.

CLVI.

1695 (7203) Martie 1. *Vasile Vartic, din Mânzaţi, învinuit fiind pentru o pagubă ce s'a făcut de nişte hoţi lui Ion Păladie vtori logofăt, şi ne având cu ce plăti îşi pune zălog partea sa de moşie, de acolo, pentru 12 lei, cu cât i s'a învoit să plătiască acea pagubă.*

Adică eu Vasile Vartic scriu şi mărturisăsc cu acest adevărat zapis al mieu, precum având d-lui Ion Păladie vtori logofăt o pivniţă la Mânzaţi cu bucate *în zilele răposatului Cantemir Vodă*, şi s'au tânplat de au spart pivniţa nişti furi şi multă pagubă au făcut; deci, *d-lui logofătu dat-au strânsoarea oamenilor cari au fost pren-prejur, ca să de samă de bucatele dumisale ce i s'au furat, ori să-i de furii pe mână, şi au făcut şi Carte Mării Sale Domnului precum să-i de samă de bucate*. Sculatu-s'au frati-mieu, Tudosă chelariul, şi cu Andonie Pârlici, şi Postolachi, ginerile lui Tudosă, şi m'au dat pre mini vinovat într'acesta chip: ca să dau eu samă de un om care s'au *sâmţit rău* şi au găzduit de câteva ori la casa mea. Văzând eu că au căzut grêu pe mini, pus-am chizăş pe Andonie Pârlici şi pe frati-mieu Todosă şi pre ginerile său Postolachi pentru mine în doaă săptămâni, ca să aflu omul acela care a găzduit la mine anume Alexa şi, ne aflând omul, m'au aşteptat d-lui logofătu 8 ani şi n'am găsit omul; deci, dând dumnealui strânsoarea ca să i să plătească bucatele, eu de bună voe m'am apucat de plată, dându-mă megiaşii cu giudeţ vinovat pre mine, şi cât s'au socotit paguba d-sali, fiind eu om sărac, m'au ertat dumnialui şi m'au lăsat ca să dau d-sali 12 lei. Şi, ne având bani, pus-am zălog parte me de moşie, ce să va alegi din Mânzaţi, pentru aceşti bani, de astăzi Martie 1 păr în patru săptămâni, ca să dau d-sali banii, cum scrie mai sus; iar

de nu vor fi banii la zà, ca să fie d-sali moşie dată, şi pe aiurile, pe unde a fi a noastră, toată să fie d-sali dată, că şi parte frăţini-mieu lui Todosă este d-sali dată danie de frati-mieu. Şi, când am făcut această tocmală, s'au tâmplat mulţi boeri şi oameni buni.

CLVII.

1696 (7204) Maiu 5. Feciorii lui Ignat Babiş, Gavril Halib şi Trifăilă, vând a lor moşie din Mânzaţi, ce se va alege, partea tatălui lor, din bătrânul lui Fodor, d-sale Ion Păladi vtori logofăt, drept un bou.

CLVIII.

1697 (7205) Iulie 25. Andonie Croitoriul şi cu femeia sa. Antonie, fata Drăgălinii, nepoată lui Gligorie Ciorneiu, din Mânzaţi, vând a lor moşie. din partea din sus, din înfundătură, şi din heleşteu, ce se va alegi partea femeii sale, Antonie, d-sali logofătului Ion Păţadie

CLIX.

1697 (7206) Decemvrie 30. Ionaşco, feciorul Anghelinii, fata lui Vartic din Mânzaţi, dă a sa moşie din bătrânul moşul său Vartic, partea ce i se va alegi, d-sale lui Ion Păladie vtori logofăt.

CLX.

1698 (7207) Septemvrie 13 Gavril Borş şi cu femeia sa, Gherghina, fata lui Dumitru din Pănceşti, vând a lor moşie, câtă să va alege în Mânzaţi, d-sale lui Ilie Enachi marelui stolnic, care parte îi erà cumpărătură dela Filip, feciorul Sorii de Coroeşti.

CLXI.

1700 (7208) Iulie 20. Ilie Enachi vel stolnic, sân Enachi biv vel clucer, toate părţile sale de moşie din Mânzaţi, unele vechi dela moşu-său, Gheuca, altele cum-

părături ale tatălui său, Enachi Cluceriu, şi altele cumpărături ale sale, le dărueşte hinii sale Mariii, cucoanei (copilei) d-sale cumnatului său, Ioan Păladie vel sulgeriu.

CLXII.

1702 (7210) Iunie 14. *Stratul, feciorul Chiricii de Idrici, vinde părţile sale de moşie, din Mânzaţi, lui Ion Păladie ce a fost sulgeriu, drept 9 lei.*

Adică eu Stratul, feciorul Chiricii de Idrici, scriu şi mărturisăsc cu acest adevărat zapis al mieu precum am vândut a mea driaptă ocină şi moşie, ce avem de la maica noastră, Ileana, fata Nechiforesăi, din sat din Mânzaţi, den partea de sus, şi de pre heleşteu, ce să va alegi partea mea şi cu a fraţilor miei, anume Gheorghie şi Mănăilă, şi a surorii mele, Angheluţii, şi a Căpriţii; aceste părţi toate le-am vândut dumisali lui Ion Păladie, ce-au fost sulgeriu, drept 9 lei, ca să fie d-sali driaptă ocină şi moşie din tot locul şi cu tot venitul, din vatra satului, şi din câmp, şi din ţarini, cu săpături, loc de fânaţ, şi în păduri. Şi ori carile din fraţi şi nepoţi s'ar sculà a răspunde în potriva acestui zapis, să aibă d-lui a-i *mână* la mine să-şi întrebi,--căci avem şi alte moşii înpreună de împărţală; iar d-lui să n'aibă nici o supărare, ce să-şi ţie cu pace moşia cu zapisul ce am făcut. Şi, când am făcut acest zapis, s'au tânplat mulţi oameni buni.

11. Părţile de moşie din Tunsăşti, Şărbăneşti, Băloşeşti, Suceveni şi Horgeşti.

CLXIII.

1653 (7161) Maiu 28. *Mai mulţi breslaşi, ţărani şi impregiuraşi, adeveresc că au văzut cu ochii când Gligori Bole şi cu fratele său, Neculai Bole, au ezât un lac ce se cheamă Vlamnicul Sucevenilor* (com. *Bogdana jud. Tutova*).

Adică noi *breslașii* și *țăranii* și *impregiurașii*, cari ni vom iscăli mai gios, anumi: Antofi Hardon, și eu Alexa Ule, și Ștefan Corne, și eu Iftemi Țiul, și eu Iordachi Aprodu, și Dumitrașco Cârcotă, și eu Gavril Bâtcă, și eu Costandin Budacul, și Ștefan Butnaru, și Gavril Strechii, și Arsănie Cehan, și Vasâli Țiul din Coroești, ce scriu aceștie toți și mărturisăsc: *Precum au văzut cu ochii când au ezât Gligore Bolea și cu frați-său, Neculai Bolea, un lac ce să chiamă Vlamnicul Sucevenilor.*

NOTA. De o asemene mărturie am făcut amintire și în a mea *Istoria Com. Bogdana*, Documente. pag. 276, când a fost vorba de vechimea iazului Vlamnicul de pe platoul dealului Sucevenilor, din acea comună. Tot în acea lucrare, Documente, pagina 10, am publicat și uricul Tunsăștilor dela Petru Vodă Rareș, din anul, 1546 Martie 23.

CLXIV.

1662 (7170) Maiu 29. *Ionașco Butăș, pentru 9 lei 8 costandii, ce i s'a făcut bine de Neculai Bole, dă acestuia un bătrân întreg de moșie din Suceveni.*

Adică eu, Ionașco Butaș, făcut-am zapisul mieu la mâna lui Necolai Bolii, precum m'au luat în chizășie dela un Hasan Turcul Derviș din Bârlad de 9 lei 8 costandie, și eu bani la zi nu i-am putut da, și au mers Turcul la Casa Bolii și i-au luoat 2 boi și o vacă cu vițăl pentru mine; și eu, ne având cu ce plăti, i-am dat bătrânul nostru, care iaste scris *în uricul Sucevenilor*, răzăș, Candachie, anume Butaș, ca să-i fie driaptă ocină și moșie în veci, d-sali și fiilor d-sali, și nepoților și a toată ruda lui, cu tot locul și cu tot vinitul, cât să va alegi; iar de s'ar mai află vr'un zapis, să nu să ție în samă, căci eu altă rudă n'am avut.

NOTA. Prin *uricul Sucevenilor* trebue a înțelege uricul satului Horgeștilor, care sat a fost altădată în acea parte de loc (A mea *Istotoria Com. Bogdan.* Documente, pag. 3—6, și Studiu, pag. XXVIII—XXIX).

CLXV.

1665 (7173) Martie 15. Zavantie, feciorul lui Toader Moloşco, din Negrileşti, vinde giumătate de bătrân din Vişteleşti, moşie ce o aveà de pe moaşă-sa, Maria, sora lui Vişteal vornicul, d-sali giupânului Neculai Buhuş marile logofăt, drept 100 lei.

CLXVI.

1666 (7175) Septemvrie 8. Andriiu din Avrămeşti dărueşte lui Neculai Buhuş vel logofăt 10 stupi cu un loc de prisacă, unde sânt stupii la sat la Avrămeşti, ţinutul Tutovii.

CLXVII.

1666 (7174) fără lună şi zi. Ion şi Costantin şi Merăuţă, feciorii lui Iftimie, nepoţi lui Gligorie Surtă, din Gherghești, dăruesc lui Neculai Buhuş marile logofăt o moşie din partea tatălui lor, trii părţi, partea lui Ion şi a lui Costantin şi a lui Merăuţă, din sat din Băloşăşti, pe apa Bogdănii, din bătrânul Sitariului.

CLXVIII.

(Fără dată, probabil 1667). *Ştefan Sâtariul din Vişteleşti (Bogdana), sărăcind din pricina slujbei de zlotaş, vinde nişte stupi ce i-a avut, cu loc de prisacă şi zâmnic, în acel sat, lui Neculaiu Bahuş logofătul cel mare.*

Adecă eu Ştefan Sâtariul, feciorul lui Constandin Sâtariul din Vişteleşti, scriu şi mărturisăsc cu acest zapis al mieu *cum am avut un nume de zlot*(*aş*) *acole în sat în Vişteleşti, deci câte nevoi reli erà, tot li-am plătit, până dela o vreame am sărăcit şi n'am avut puterea să mai biruesc nevoile ce erà, numai să dau ţara, că erà de numi câte 6 ug*(*hi*) *şi câte 5 ughi, până sărăciiu de tot.* Deci, ne având ce face, venit-am şi cu mare rugăminte am căzut la dumnalui Necolai

Buhuş logofătul cel mari de i-am vândut nişte stupi ce am avut, cu loc de prisacă şi cu *zămnic* cu tot, acolo la Vişteleşti, şi m'am plătit de acilea nevoi.

NOTA. Ştefan Sâtariul a trăit în Vişteleşti sau Bogdana şi a fost unul din sătenii cuprinşi ai vremii; sarcina de zlotaş l'a sărăcit, trebuind a plăti din punga sa pe cei fugiţi sau neputincioşi. „Numai să dau ţara", adecă să fugă din ţară, cum făceau mulţi Moldoveni în veacul al 17, mai ales în epoca de după Vasile Vodă Lupu, din pricina dărilor grele (A. D. Xenopol, *Istoria Românilor*, VIII, ediţie 1896, pag. 143-159). De aice proverbul: „A da bir cu fugiţii",—adecă, când venià vremea de plătit birul, cei săraci se ascundeau sau fugeau peste hotar.

CLXIX.

1667 (7175) Ianuarie 20. Savin, feciorul lui Strătulat din Vişteleşti, vinde o vie d-sale logofătului (N. Buhuş) drept 15 lei bătuţi,—şi via este dindial de via lui Zavantie şi a lui Gavril Pălici.

CLXX.

1667 (7165) Martie 3. *Ariton şi cu femeia sa, Malea, fata Durăi, nepoată Sâtariului, vând a lor părţi de ocină din Vişteleşti şi din Negrileşti, lui Neculai Buhuş vel logofăt, drept 50 lei bătuţi.*

Adică eu *Ariton* şi cu femeia mea, *Malea*, fata *Durăi*, nepoată *Sâtariului*, scriem şi mărturisim cu acest adevărat zapis al nostru de nimi nevoiţi nici asupriţi, ce de a noastră bună voe am vândut a noastră driaptă ocină din sat din *Vişteleşti*, din giumătate de sat, din a patra parte a tria parte, din partea *Fanului*, ce s'a alegi, toată partea noastră; şi iarăşi din *Şărbăneşti*, din giumătate de sat, din a patra parte a trie parte, tot din partea Fanului, şi din *Negrileşti* iarăşi din giumătate de sat, din a patra parte a tria parte, tot din partea Fanului, ce s'or alegi aceste trei părţi. Acestea li-am vândut noi d-sale lui *Neculai Buhuş* vel logofăt drept 50 lei bătuţi, şi ni-au făcut d-lui plată deplină în mâna

noastră. Şi acestea le-am vândut d-sale cu tot venitul din tot locul, din vatră de sat, şi din ţarină, şi din fânaţ, şi din câmp, şi cu pomeţi, şi cu loc de hălişteu, şi cu locuri de prisăci, ca să-i fie d-sale driaptă ocină şi moşie în veci.

CLXXI.

1667 (7175) Martie 4. *Zavantie, fecior lui Toader Moloşco, nepot lui Vişteală vornicul (de gloată), şi cu Zmaranda, vând a lor ocină şi moşie din sat din Negrileşti, din bătrânul Măriii, sora lui Vişteală vornicul,—d-sale Neculai Buhuş vel logofăt, drept 100 lei bătuţi.*

Adică noi, Zavantie, fecior tui Toader Moloşco, nepot lui Vişteal vornicul, şi cu fimeia mea, Nastasia, şi cu toţi feciorii noştri, Necola şi Irina şi Maria, strănepoţii lui Vişteal vornicul, şi cu soru-me, Zmaranda, tij fata lui Toader Moloşco, scriem şi mărturisim cu acest adevărat zapiş al nostru, de nimi nevoiţi nici asupriţi, ce de a noastră bună voe am vândut a noastră driaptă ocină şi moşie, din sat din Negrileşti, din a tria parte din sat giumătate, din bătrânul Măriii, sora lui Vişteal vornicul; aceasta o am vândut d-sali lui Neculai Buhuş logofătul cel mari drept 100 lei bătuţi, şi ni-au făcut d-lui plata deplin în mânuli noastre, de aceşti bani ce mai sus scriem, 100 de lei. Aceasta o am vândut din vatra satului, şi din ţarini, şi din câmp, şi din fânaţă, şi din pădure, şi cu hăleşteu, şi cu locuri de prisăci, şi cu tot locul şi venitul, ce se va alegi pe acea giumătate de bătrân, din bătrânul Mării, sora lui Vişteal vornicul, deci, ca să-i fie d-sali dreaptă ocină şi moşie în veci.

CLXXII.

1670 (7178) Maiu 8. *Ionaşco Stârce şi cu fraţi, săi, Gligori şi Vasâli, vând partea lor de moşie din sâlişlea Vişteleştii, d-sale Aniţii logofeteşăi răposatu-*

'ui Neculai Buhuş, primind deocamdată 50 lei şi rămânând a li se mai da cevà, ce va socotì, dupăce dumnaei va vedeà locul.

Eu, Ionaşco Stârce, şi cu fraţii, Gligori şi Vasilie, scriem şi mărturisim cu acest adivărat zapis al nostru pentru o parte de moşie ce avem la sâlişte la Viştelеşti, ci iaste în ţânutul Tutovii, din giumătate de sat a treia parte, din tot hotarul ce scriu mai sus, Viştelеşti. Deci această parte ni-am învoit cu toţii fraţii de bună voia noastră şi o am vândut d-sale Aniţii logofitesăi răpăosatului Necolai Buhuş, ce-au fost logofăt. Deci dumnaei, văzându învoindu-ne noi de bună voe noastră, dumnaei ni-au dat 50 lei, până va merge dumnaei să vază locul de-şi va socotì dumnaei cu oameni buni, şi ce va face dumnaei, ni va faci plată deplină; şi dacă ni va face dumnaei plată deplină, precum să va socotì locul cu oameni buni că faci acel loc, ce scriem mai sus, din giumătate de sat a triia parte, noi încă vom face zapis de aşăzari pe acel loc.

CLXXIII.

1670 (7178) Maiu 9. Ştefan, feciorul Ilenii, şi soru-sa, Maria, vând a lor moşie din Viştelеşti, d-sale Aniţii logofitesăi răpăosatului Buhuş logofătul, drept 50 lei.

CLXXIV.

1690 (7198) Maiu 3. *Constantin Vodă Cantemir, în temeiul a 23 zapise ce i s'au înfăţişat, întăreşte comisului Ştefan Cerchez şi soţiei acestuia, Acsiţa, stăpânirea asupra părţilor de moşie prevăzute în ele, danii şi cumpărături.*

Noi Constandin Voevoda boj mil. gpsdor zemle Moldavscoi. Adecă au venit înainte Domnii mele şi înaintea a lor noştri Moldoveneşti boeri a mari şi a mici, cinstit şi credincios boeriul nostru d-nealui *Ştefan Cerchez* comisul cel mari, şi cu giupâneasa d-sale, *Acsuţa*,

şi ni-au arătat înaintea noastră câteva zapise încredinţate de cumpărături şi de danie, făcute dinainte a boeri de Curte şi a altor oameni buni de credinţă pre câteva silişti şi părţi de ocină: **Un zapis** dela *Lazăr Moşuleţ* şi cu feciorii lui, *Pană* şi *Aniţa* şi *Aftimie,* scriind şi mărturisind cum ei de a lor bună voe, de nimi siliţi nici nevoiţi, au dat danie toată parte lor câtă să va alegi în sat în *Tupilaţi*, ce sânt pre *apa Elanului*, în ţinutul Fălciului, d-sale comisului Ştefan şi giupânesăi d-sale, care parte de ocină li-au fost lor de pre moşul lor, Ion Moşuleţ, din câmp şi din ţarini şi din tot locul cu tot vinitul, ca să fie dumilorsale driaptă ocină în veci; **şi alt zapis** dela *Grozava*, şi cu feciorii ei, Necola şi Arhirie, scriind şi mărturisând cum de a lor bună voe, de nimi siliţi nici asupriţi, ce de a lor bună voe au dat şi au dăruit d sale comisului toată partea lor, câtă să va alegi, din sat din Tupilaţi, dintre despărţiturile Elanului, din tot locul şi cu tot vinitul; **şi alt zapis** dela Pavăl cu fimeia lui, cu Maria, şi cu fraţi-său Gliga şi dela femeia sa, Dochiţa, şi cu cumnatul său, Simion, şi cu femeia lui, cu Ioana, fata lui Mănăilă, şi dela Irimia cu femeia lui, cu Avrămia, fata lui Mănăilă, şi Gheorghie cu femeia lui, cu Varvara, fata lui Mănăilă,—scriind şi mărturisind cum de a lor bună voe, de nimi siliţi nici asupriţi, au dat şi au dăruit toate părţile ce au de pre moşul lor, d-sale lui Ştefan comisul, părţile iarăşi din Tupilaţi, din vatra satului şi din câmp şi din ţarini şi din tot locul cu tot vinitul; **şi alt zapis** dela Năstasie şi dela fimeia lui, Cârstâna, scriind şi mărturisind cum de a lor bună voe au dat danie d-sale comisului toată parte lor, câtă să va alegi, în sat în Tupilaţi, din vatra satului şi din câmp şi din ţarini şi din tot locul cu tot vinitul; **şi alt zapis** dela Trofana, fata Petrii, nepoata *Furceleştilor*, şi dela fata ei, Agafia, scriind şi mărturisind cum de a lor bună voe au dat danie d-sale comisului toată partea lor, câtă să va alegi, de ocină şi de cumpărătură, din hotarul satului Tupilaţilor, din apa Elanului spre apus, până în locul

Pogăcenilor, cu vad de moară în apa Elanului şi cu loc de ţarină, şi din tot locul cu tot vinitul; **şi alt zapis** dela Ştefana, fata Anei, sora Edoaei preutăsăi, din sat din Pist(cani) de pre Elan, şi cu frati-său, Vasilie, scriind şi mărturisind cum de a lor bună voe au vândut d-sale comisului Ştefan şi giupânesăi d-sale toată partea lor de pre *îma* lor, Ana, din hotarul satului Tupilaţilor până într'apa Elanului, despre răsărit, din tot locul cu tot vinitul, cât să va alegi, din bătrânul Ştefanii, giumătate, în 12 lei; **şi alt zapis** dela Costandin, feciorul Savii, din Bălăneşti, şi cu fraţii lui, Hortolomiei şi Vasile, şi cu surorile lor, Loghina şi Vasilca şi Stratina, scriind şi mărturisind cum de lor bună voe au dat danie d-sale comisului *toată partea lor de moşie din dialul Holobăţului, despre soare-răsare, din valea Elanului spre Copăceana*, **până în locul târgului,** care ace parte de ocină au fost cumpărătură părinţilor săi, Savii, dela *Edul*, partea Todiresăi, câtă să va alegi, din tot locul şi cu tot vinitul; **şi alt zapis** dela Anghelina şi dela soru-sa Trofana, fetile Edului, scriind şi mărturisind cum de a lor bună voe au vândut d-sale comisului a lor driaptă ocină şi moşie dela Edul, ce iaste pre apa Elanului, despre soare-răsare, cu vad de moară în Elanu şi cu loc de ţarină şi cu fânaţ, şi cu tot vinitul acelui loc, cât să va alegi, partea Edului, drept 6 lei, bani gata; **şi alt zapis** dela Ilie, feciorul Alexandrii, nepoata popii Edului, scriind cum de a lui bună voe au vândut a lui driaptă ocină şi moşie, câtă să va alegi, partea dela părinţii lui, ce iaste pre apa Elanului, despre soare-răsare, între hotarul Bălăneştilor şi a Crăciuneştilor, iar d-sale comisului, drept lei (loc alb), bani gata, cu vad de moară în Elan şi cu loc de ţarini şi din tot locul cu tot vinitul; **şi alt zapis** dela Dumitraşco, fecior Dochii de Ghilţeni, scriind cum de a lui bună voe au vândut a lui driaptă ocină şi moşie, toată parte lui, câtă să va alegi, de unde se chiamă *moara popii Edului* de pre Elan, în dialul despre soare-apune, până în locul Tupilaţilor, partea de pre

îma-sa, Dochiței, cu vad de moară și cu 19 pământuri în țarină și cu tot vinitul, iarăși au vândut d-sale comisului drept 12 ughi, bani gata; **și alt zapis** dela Anisâia, fata Mihului, și dela Ștefănia, fata Anisăi, și dela Dochia', fata Edului,—scriind cum de a lor bună voe au vândut a lor driaptă ocină și moșie din *Lungeni*, din locul Tupilaților până într'apa Elanului, despre soare-apune, cu vad de moară și cu loc de țarină și din tot locul cu tot vinitul, iarăș au vândut d-sale comisului Ștefan drept (loc alb) lei, bani gata; **și alt zapis** dela Solomon, fecior Anisâii, de Pușeni, scriind cum de bună voe lui au vândut a lui driaptă ocină și moșie, 19 pământuri, din sat din Lungeni, și din vad de moară într'apa Elanului, ce iaste de pre moașă-sa, Mărica Edoai preutiasa, iarăș au vândut d-sale comisului drept 12 lei bani gata; **și alt zapis** dela Ștefana, fata Anii, sora Edoai preutesăi din sat din *Pistcani*, și dela frate-său, Vasâlie, scriind și mărturisând cum de a lor bună voe au vândut a lor driaptă ocină și moșie toată partea lor din Pistcani, din ținutul Fălciului, pre apa Elanului, cu vad de moară în Elan, și din vatra satului și din țarină și cu locuri de fânață și din pădure cu săpături și cu locuri de prisăci și cu pomeți și din tot locul cu tot vinitul, iarăși au vândut comisului drept 30 lei, bani gata; **și alt zapis** dela *Anisâia*, fata popii Edului, scriind cum de a ei bună voe au dat și au dăruit d-sale comisului Ștefan toată partea ei, câtă să va alegi, din sat din *Pușenii-cu-apă*, din vatra satului și din câmp și din țarină și din tot locul cu tot vinitul, și din pădure și din pomăt și din hăleștie, ca să-i fie d-lui comisului dreaptă moșie în veci; **și alt zapis** dela Neculai, feciorul lui Toader Coțman, scriind cum de a lui bună voe au vândut a lui driaptă ocină și moșie un bătrân din sat din *Tomcești* din ținutul Tutovii, pre apa Bogdana, iarăș d-sale comisului drept (loc alb) lei, bani gata, din tot locul și cu tot vinitul, care moșie i-au fost lui dela moșul lui, Coțman; **și alt zapis** dela Toader și dela frati-său Gheorghiță, feciorii Furnicăi, scriind cum ei de a

lor bună voe au vândut a lor driaptă ocină şi moşie ce-au avut dela moşii şi strămoşii lor, giumătate de bătrân, iarăş din sat din Tomceşti, drept 16 lei, bani gata, şi un cal drept 6 lei, cari fac 76 lei, ce au dat d-lui comisul Ştefan de i-au scos dela perzare pentru un furtuşag ce au fost făcut Chiricăi, feciorul lui Andonie de Coroeşti,—şi iarăşi i-au mai dat ei şi o vie cu pivniţă gata tot într'acel sat în Tomceşti; **şi alt zapis** dela Sâmziiana, fata Macarii, şi dela nepotul său, Toader, feciorul lui Pricopie, fratele Sâmzienii, scriind cum de a lor bună voe au vândut a lor driaptă ocină şi moşie, câtă să va alegi partea lor, din sat din *Brădeşti*, ce sânt iarăşi la ţinutul Tutovii, din vatra satului, cu pometi, şi din ţarini şi din câmp şi din pădure şi din tot locul cu tot venitul, iarăşi comisului drept 32 lei bani gata; **şi alt zapis** dela Nechifor, feciorul Chirilii dela Botoşăni, şi dela fimeia lui, Anghelușa, fata lui Vasâlie de Băsăşti, scriind cum de a lor bună voe au vândut a lor driaptă ocină şi moşie, o vie ce iasti în dial la Băloşăşti, despre apus, cu pivniţă gata, cu pometi în vie, drept (loc alb) lei, bani gata; **şi alt zapis** dela Gheorghie şi dela femeia lui, Gafia, şi dela fetele lor, Maria şi Urâta, şi dela frati-său, Ţugulea, scriind că de a lor bună voe au dat şi au dăruit d-sali comisului a lor driaptă ocină şi moşie, un loc de prisacă în *Deleni*, pe *Bilahoiu*, cu pometi, ca să-i fie d-sali driaptă ocină şi moşie; **şi alt zapis** dela *Orăş* şi dela *Romaşco* şi dela *Năstasca* şi *Măricuţa*, feciorii *Mihului* şi *Anghelitii*, scriind cum de a lor bună voe au vândut a lor driaptă ocină şi moşie patru părţi din sat din Bereşti, dela ţinutul Covurluiului din obârşia *Chinejăi*, d-sale comisului, care lor li-au fost de *înma* (mama) lor, *Anghelita*, dela moşul lor *Mattiiu Roşca*, din tot locul cu tot venitul drept 148 lei, bani gata; **şi alt zapis** dela Toader, feciorul Hilinii, şi dela fimeia lui, Sofronie, şi cu feciorii lor, Chirica şi Antiohie şi Floarea şi Sâmina, din sat din Urdeşti, scriind cum de a lor bună voe au dat danie d-sali comisului Ştefan toată partea lor de ocină şi de moşie din sat

din *Puțenii-cei-săci*, cât să va alegi partea *inmii* (mamei) lor Hilinii, din vatra satului şi din câmp şi din țarini, cu locuri de fânață şi din pădure cu locuri de prisacă, şi dintr'apă, şi din tot locul cu tot vinitul, care acest sat iasti iarăşi la ținutul Fălciiului, ca să-i fie d-sale driaptă moşie în veci; **şi alt zapis** dela Ignat Ciorciul şi dela femeia lui, Todosca, fata lui Bosoi, şi dela feciorii lor, Ursul şi Cozma şi Mărie şi Tudora şi Neguța, scriind cum de a lor bună voe au dat danie d-sale comisului un loc de prisacă, cu pomeți, ce iaste în Bosoiu, la ținutul Vasluiului, ca să-i fie d-sale în veci danie; **şi alt zapis** dela Ion, feciorul lui Albotă, şi dela fimeia lui, Lozâna, scriind cum de a lor bună voe au vândut d-sale comisului un loc de prisacă, ce iaste la Boțoaia, iar în ținutul Vasluiului, drept 10 lei, bani gata; **şi alt zapis** de la Lazor Moşuleț şi dela feciorii lui Pană, şi dela ginerile său, Todosă, scriind cum de a lor bună voe au dat danie d-sale comisului un loc de prisacă dela *Curăluşa*, iar în ținutul Vasluiului, însă şi pentru o iapă ce au fost dator Todosă, ginerile lui Lazor, d-sale comisului, ca să-i fie d-sale ocină în veci; **şi alt zapis** dela Fote, scriind cum de a lui bună voe au vândut a lui driaptă ocină şi cumpărătură un loc de prisacă, ce iaste dela *Znamân* în vale, iaste în ținutul Iaşilor, drept 24 lei bătuți, care acel loc de prisacă i-au fost lui Fote cumpărătură dela *popa Gligori şi dela preuteasa lui, Mărie, de aici din târgu din Iaşi, dela biserica dela sfântul Teodor*. Deci şi Domnie mea, dacă am văzut acele încredințate zapisă, făcute dinainte a boeri şi altor oameni buni de credință, am crezut şi am dat dela Domnie mea şi am întărit boiariului nostru, ce mai sus scrie, Ştefan comisul, şi giupânesăi d-sale, Acsuții.

CLXXV.

1690 (7199) Noemvrie 6. *Ştefan Buzdugan cu limbă de moarte face danie toate părțile de moşie*

din Tunsăşti, pe Bogdana, vărului său Năstasă Bostaca.

Adecă eu Ştefan Buzdugan scriu şi mărturisăsc eu cu limbă de moarte cu acest adevărat zapis al mieu, la mâna vărului mieu, lui Nastasă Bostaca, precum m'am dat eu pe mâna lui şi pe sama lui, şi dau tot lui cu limbă de moarte, moşii ce voiu aveà eu din toate locurile şi vor fi partea mea, ce mi s'or vinì, alese o parte din sălişte Tunsăştilor, de pre valea Bogdănii, toată partea a mamii Ioanei, fetei lui Bălan; iară nepoţii mei să n'aibă treabă într'această parte a Tunsăştilor pentru căci li-am dat eu o parte din Horiiata din sâlişte Costeştilor, de au vândut'o d-sale cămăraşului, iară eu să ţiu toată partea aceasta din Tunsăşti, care mai sus scrie; deci eu acum o dau danie vărului mieu Bostacăi, şi alte părţi pe unde voiu avè eu, lui şi feciorilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor lui, şi a toată săminţenia lui.

CLXXVI.

1691 (7200) Octomvrie 1. Pavăl, feciorul Saftei lui Nechifor Ţenchiu, vinde a sa ocină d-sale Ion Păladi vel spatar, giumătate din bătrânul Verdeş, din Tomceşti, pe Bogdana, ţinutul Tutovii, drept (loc alb).

CLXXVII.

1696 (7205) Iunie 25. Safta, fata lui Ţenchiu, şi cu feciorii săi, Alexandru şi Maxim, dăruesc d-sale lui Vasilie Pleşca logof. al triilea, toată partea lor de moşie din Tunsăşti pe apa Bogdănii, partea de pe strămoşul lor, Ion Tunsul, câtă să va alege,—dându-i şi *uricul ce-l au dela Pătru Vodă (Rareş).*

CLXXVIII.

1697 (7205) Iulie 13. Maxim, feciorul Petresăi, şi cu femeia sa, Aniţa, şi cu feciorul său, Gligoraşco, dau

danie a lor driaptă ocină și moșie ce o au din partea lui Juverdianu, din Tunsăști, pe Bogdana, d-sale Vasilie logofătul al triile.

CLXXIX.

1697 (7206) Noemvrie 1. Vasilache din Bogdana dăruește partea sa de moșie, a treia parte din bătrânul Lavric din Băloșăști, pe Bogdana, ținutul Tutovii, câtă se va alege, d-sale Vasile Pleșca logofătul al triile.

CLXXX.

1697 (7206) Noemvrie 23. Lazor din Bogdana dăruește partea sa de moșie, câtă să va alege despre alți frați ai lui din hotarul Băloșăști, în partea din gios, despre răsărit, d-sale lui Vasile Pleșca logof. al triilea, —pentru mult bine ce i-au făcut.

CLXXXI.

***1697 (7206) Decemvrie 8.** Sandul, feciorul lui Dumitrașco Bolat, și a Irinii, nepotul lui Ștefan din Banca, dăruește un bătrân întreg din Suceveni, ce sânt pe Bogdana, în ținutul Tutovii, de pre moșul său Ștefan, tatăl mâni-sa Irinii, d-sale Vasile Pleșca logofăt, pentru mult bine ce li-au făcut, dându-i acestuia și *Uricul satului*, ca să-și facă drese gpod.

CLXXXII.

***1697 (7206) Decemvrie 22.** *Ancuța Scânteoaia, fata lui Ionașc Băltag (din Bicani), și cu fiii săi, fac danie lui Vasile Pleșca treti logofăt un loc de prisacă pe Bogdana, la siliștea Horgeștii (com. Bogdana, jud. Tutova)*

Adică eu, Ancuța Scânteoae, fata lui Ionașco Băltag, și cu fiiul meu (fiii mei) Neculai și Chiriac și Ionașco, scriem și mărturisâm cu acest adevărat zapis al nostru la mâna d-sali lui Vasâli Pleșca 3 logofăt, să-i fie de

bună credință, precum de nimi siliți nici asupriți, ce de a noastră bună voe am (dat) danie d-sali un loc de prisacă pre *Bogdana*, la sâliști la *Horgești*, la ținutul Tutovii, cu loc de fânaț pănă în matcă. Și, când am dat acel loc, au fost și cu voe nepotului meu, lui Gheorghie Hârmezâu. Pentru aceia ca să-i fie d-sali driaptă danie și moșie în veci.

CLXXXIII.

1698 (7206) Octomvrie 8. Năstasă Bostaca cu feciorii săi, Onil și Ursul, moșia lor din Tunsăști, pe Bogdana, partea Ioanei Buzdugănesăi, fetei lui Bălan, nepoată Marcului,—care li-a fost danie dela Ștefan, feciorul Ioanei,—o dăruesc acum lui Vasâlie Pleșca logofătul al triile, pentru binele ce li au făcut,—dând acestuia și zapisul cel de danie pe care îl aveà dela Ștefan.

CLXXXIV.

1708 (7216) Fevruarie 5. Lupul și Toader, feciorii lui Vasilie, nepoți Gafiei, fetei lui Surtă, dăruesc toată partea lor din siliștele Davidești, Băloșești, Șărbănești, din bătrânul Surtă, a patra parte, pe apa Bogdănii, ținutul Tutovii, d-sale marelui visternic Ion Păladi.

CLXXXV.

1715 (7224) Septemvrie 10. *Vasilie și Alexandru, feciorii lui Ștefan Sâtariul, nepoți lui Costantin Sâtariul, din satul Viștelești (Bogdana), vând d-sale Ion Păladie vel spatar—părțile lor de moșie din Șărbănești, Băloșăști și Tomcești ce se numește și Tunsăști,—toate pe apa Bogdănei; de asemine dânșii, împreună cu toți frații, vând giumătate de bătrân din Șărbănești și giumătate din Băloșești, pe Bogdana, și giumătate din Brănești, ținutul Putnii, pe gârla Putnii.*

Adică eu Vasâlie și cu frati-mieu Alexandru, feciorii

lui Ştefan Sâtariul, nepoţi lui Costandin Sâtariul, din sat din Vişteleşti, din Bogdana, scriem şi mărturisim cu acest adivărat zapis al nostru, de nimi siliţi nici asupriţi, ce de a noastră bună voe am vândut d-sale lui Ion Păladi vel spatar a noastră driaptă ocină şi moşie, ce avem dela părinţii noştrii, din sat din Şărbăneşti, ce să va alegi partea tătâni-nostru lui Ştefan Sâtariu: din tot locul şi cu tot vinitul, din câmp şi din şăsuri de fânaţ, dintr'apă cu iaz, cu vad de moară, din vatra satului, din pădure cu locuri de prisăci, cu pomeţi, ce iaste pe apa Bogdănii în ţinutul Tutovii. Aşijderea am vândut d-sale spatariului părţile noastre, ce să vor alege dintre fraţii noştrii, din Băloşăşti, din bătrânul nostru, iar pe apa Bogdănii, din tot locul şi cu tot vinitul, din câmp, din ţarină, din şăsuri cu fânaţă, dintr'apă cu iaz, cu vad de moară, din vatra satului, din pădure cu locuri de prisăci. Aşijderea am vândut d-sale spatariului partea tătâni-nostru, ce să va alegi, parte din sat din *Tomceşti, ce să număsc şi Tunsăşti*, ce avem de pre moşul nostru Constandin Sâtariu din bătrânul Coţman Petre, şi despre apus şi despre răsărit, iar pe apa Bogdănii, din tot locul şi cu tot vinitul, din câmp, din fânaţă, dintr'apă cu iazuri, cu vad de moară, din pădure cu locuri de prisăci, din vatra satului. Aceste părţi, dintr'aceste sâlişti, li-am vândut d-sale spatariului drept (loc alb) şi ni-au dat dumnalui bani gata. Aşijderea am vândut d-sale spatariului, cu toţi fraţii împreună, anume Ştefaniţă Sâtariu, Vasâlie Sâtariu, Alexandru Sâtariu, Sâmeon Cârlan, Anghelina, fata lui Costantin, şi Stratina,—giumătate de bătrân din sat din Şărbăneşti şi giumătate de bătrân din Băloşăşti tij pe Bogdana, şi giumătate de bătrân din Brăneşti în ţinutul Putnii, pe gârla Putnii, dincoace, ce iaste cumpărătură moşului nostru lui Costantin Sâtariu dela Sâmion Dumnezău, arată în zapisul de cumpărătură în tot locul şi cu tot vinitul. Acestea li-am vândut d-sale spatariului drept 16 lei, bani gata.

CLXXXVI.

1715 (7224) Octomvrie 11. *Ion Mijloc cu femeia sa, Stratia, şi Ştefan cu femeia sa, Anghelina, fetele lui Costantin Sâtariul, vând a lor moşie din Şărbăneşti, Băloşăşti şi Tomceşti, ce sânt pe apa Bogdănii, d-sale Ion Păladie vel spatar.*

Adecă eu Ion Mijloc şi cu fimeia mea, Stratie, şi Ştefan cu fimeia mea, Anghelina, fetele lui Costandin, feciorul Gafiel, fetei lui Costandin Sâtariul, scriem şi mărturisim cu acest adivărat zapis al nostru, de nimi siliţi nici asupriţi, ce de a noastră bună voe am vândut a noastră driaptă ocină şi moşie dumisale lui Ion Păladie vel sptar, din sat din *Şărbăneşti*, de pre apa Bogdănii, din ţinutul Tutovii, parte socrului nostru, lui Costandin, feciorul Gafiei, nepot lui Costandin Sâtariul, ce să va alegi dintr'alţi fraţi, din tot locul şi cu tot venitul, din vatra satului, din câmp, din ţarină, din şăsuri cu fânaţ, din pădure cu locuri de prisăci, cu pomeţi, dintr'apă cu iaz şi vad de moară. Aşijdirea am vândut d-sale spatariului iar parte socrului nostru, lui Costandin, ce să va alegi dintr'alţi fraţi, din sat din *Bălăşeşti*, tij pe Bogdana, din tot locul şi cu tot vinitul, din vatra satului, din ţarină, din fânaţă, din pădure, dintr'apă cu iaz şi vad de moară. Aşijderea am vândut dumisale spatariului iar partea socrului nostru din *Tomceşti*, ce să cheamă şi *Tunsăşti*, şi despre apus şi despre răsărit, ce iaste dela Costandin Sâtariul, din bătrânul Petrii Coţman. Aceste părţi li-am vândut d-sale spatariului cu tot vinitul şi din tot locul, din vatra satului, din câmp, din ţarini, din şăsuri cu fânaţă, din pădure cu locuri de prisăci, cu pomeţi, dintr'apă cu iaz, cu vad de moară; aceste toate li-am vândut d-sale drept (loc alb), şi ni-au dat d-lui plata deplin.

CLXXXVII.

1716 (7224) Septemvrie 10. Vasile Sitariul şi frate-său, Alexandru, şi Ion Mijloc, ginerile Petrii, Ştefan,

ții ginere Petrii, pentru nevoia ce au avut, au luat bani înainte dela vel vist Ioan Păladie, în scopul de a i da moșie din părțile ce aveau în Tomcești, Bălosești, Inpuțita și Șărbănești, ot Bogdana, urmând a se face zapisul de vânzare cel desăvârșit după alegirea acestor părți.

CLXXXVIII.

1716 (7224). *Acsița, soția răposatului Ștefan Cerchez, fostul comis mare, dăruește vărului său Ion Păladie vel spatar, mănăstirii Grăjdenilor, lui Vasilie Costachie vel vornic, Lupului Codreanu și lui Toderașco Ion Paladie, diferite moșii sau părți de moșii.*

Adecă eu Acsița, giupâniasa răpăosatului Ștefan Cerchez, ce au fost comis mare, scriu cu acest adevărat zapis al mieu cum de a mea bună voe am dat și am dăruit d-sale vărului mieu Ion Păladie vel spatar și giupânesăi d-sale și cuconilor d-sale a noastră dreaptă ocină și moșie, ce am avut danii și cumpărături împreună cu d-lui comisul, cu zapise anume și *legale* la ispisocu Domnescu dela răpăosatul Costantin Cantemir Vodă, precum arată mai cu adevărat și ales ispisocul Domnesc toate condeile anume, de unde și dela cine avem danii și cumpărături, din cari sâliști și din ce ținut și pre ce apă. Insă dela *Tupilați*, de pre apa Elanului, din ținutul Fălciului, au dat d-lui comisul, Dumnezău să-l erte, o parte de loc d-sale lui Iordachi Roșăt vornicul, când eră visternic mari, cu zapis pe cât îi scrie zapisul nostru, care iaste iscălit de d-lui comisul și mine; ce acestea părți numai pre cât scrie zapisul nostru să ție d-lui vornicul, măcar de scrie într'une(le) zapise și cu vad de moară în Elan, iar noi n'am dat, pentru căci *am ținut noi mori pără ce au vinit Moscalii și li-au ars Tătarii*, ce d-lui vornicul în vaduri să n'aibă treabă, că nu i s'au dat; iar d-lui spatariul Ion Păladie să aibă a-și face mori în vadu, precum am avut noi și am ținut, ne având cu nime a înpărți, nici în iaz nici în mori. Așijderea și părți de moșie ce au

avut danii şi cumpărături dela popa Edul şi dela alte neamuri a lor, precum le mărturisăşti ispisocu Domnesc, şi mai ales zapisăle ce s'au dat la mâna d-lui spatariului Paladie, să aibă d-lui a ţinè şi a stăpânì toate aceste părţi. Osăbit de aceasta, câtă să va alege o parte de loc de sat de *Brădeşti*, ce sânt în ţinutul Tutovii, care am cumpărat dela Sâmzana, fata Macariei, şi dela nepotul său, Toader, sn. Precopi, frate Sâmzanii, cu aceste să n'aibă treabă d-lui spatariul, *căci li-am dat danie sfinţii mănăstiri Grăjdenilor pentru pomenirea noastră.* Osăbit de aceasta iarăş am dat danie patru părţi din sat din Bereşti, din ţinutul Covurlui, în obârşia Chinejâi, d-sale lui Vasilie Costache vel vornic, *unii fiice a d-sale ce o am botezat*, d-lui spatariul să n'aibă treabă la aceste părţi. Aşijderea *o vie cu pivniţă pre Bogdana, ce iaste în dial despre apus, încă am dat'o danie Lupului, feciorul lui Ion Codrianul, care l'am crescut noi, şi fiindu-ne slug(ă) l'am miluit cu această vie.* Aşijderea, osăbit locurile de prisăci, carile le arată ispisocul, care unde sânt şi dela cine iaste şi pe care apă şi la ce sâlişte sau hotar şi în ce ţinut, *toate acele li-am dat danie nepotului Toderaşco, fiiul d-sale spatariului*; la acestea să nu aibă d-lui spatariul triabă sau alţi fii a d-sale, căci aceste locuri de prisăci li-am dat numai nepotului Toderaşco. Iar alte părţi de moşie, precum scrie ispisocul şi zapisăle ce am dat în mâna d-sale spatariului, osăbit de părţile carile scrie mai sus că s'au dat mai nainte altor boeri şi la sfânta mănăstire Grăjdenii, iar altele toate să aibă dumnalui spatariul a le ţânè şi ale stăpânì, şi giupâneasa d-sale, şi cuconii dumilor sale, şi nepoţii, şi strănepoţii în veci.

NOTA. Acsiţa (Axiniţa), soţia lui Ştefan Cerchez comisul, a fost fiica lui Enachi Paladie postelnicul şi a soţiei acestuia, Vasilca, fata lui Maiteiu Roşca, neguţitor în Bârlad. Dânşii au avut numai un copil, Gheorghie, care a murit de mic (A mea lucrare, *Fraţii Gh. şi Nec. R. Codreanu, pag. IV şi Spiţa dela fine*). Nu numai comisul Cerchez, dar şi soţia acestuia, dupăcum vedem din prezentul act, şi-a dăruit pe la rude, încă fiind ei în viaţă, toate părţile de moşie

Arderea morilor comisului Cerchez de pe Elan s'a întâmplat desigur în anul 1711, când au ars şi ale Costăcheştilor de pe Bârlad (Doc. Bârl. vol. I, pag. 2).

Lupu Codreanu a fost străbunicul generoşilor fundatori ai Liceului şi Şcoalei sec. prof. de fete, din Bârlad *(Fraţii Gh. şi N. Codr.*, citată p. VII) cu care era înrudit deaproape familia Cerchez

Stefan Cerchez a făcut (mai bine refăcut) Biserica dela schitul Grăjdenii în anul 1687, silindu-se a întărì acest vechiu aşezământ şi prin înzestrările ce i-au făcut (Idem, p. 23).

Mai rezultă din acest document că în veacul al 17 erau vii nu numai pe coasta de apus a dialului Coama Porcului, din Bogdana, dar şi pe dialul Taberii (A se vedea Ist. com. Bogdana pag. XCI—XCII).

CLXXXIX.

Iaşi, 1725 (7233) Iunie 17. *Iliana, fata Alexandrei stolnicesăi Musteţoaia, vinde spatariului Păladi părţile sale de moşie din Suceveni, Horgeşti, Tunseşti, Băloşeşti, drept 2 boi şi 4 lei, pe care le moştenise dela moşul său, Vasile Pleşca fostul logofăt al triile, iar acesta prin danii dela diferiţi răzăşi.*

Adecă eu Iliana, fata Alexandrei stolnicesăi Musteţoe, sora Pleşcăi, ce-au fost logofăt al triile, făcut-am încredinţat zapisul meu la mâna dumsale spatariului Păladi, precum eu de nime silită nici asuprită, ci di a me bună voe am vândut dumsale a me driaptă ocină, cari este la ţinutul Tutovii, pre apa Bogdănii: Un zapis dila Sandul, ficiorul lui Dumitraşco Bălat, ş-a fâmei sal(e) Irinii, nepot lui Ştefan din Banca, pe un bătrân întreg din sat din Suciveni di danie din vălet 7206; un zapis dila Ancuţa Scânteoae, fata lui Ionaşco Băltag, şi dila ficiorii ei, tij de danie, cu un loc de prisacă la sâlişte la Horgeşti şi cu loc de fânaţă până în matca pârăului, din vălet 7206; un zapis dila Nastasie Bostaca şi dela ficiorii lui, Onilă şi Ursul, tij de danie pe o parte de ocină din sat din Tunsăşti, partea Ioanei Buzdugănesăi, fetei lui Bălan, nepoata Marcului, care această parte au fost dată danie lui Nastasie Bostaca de Ştefan, ficiorul Ioanii, din vălet 7206; un zapis dela Maxim, ficiorul Petresă(i), şi dela fâmee lui, Aniţa, şi dila ficiorii săi,

tij de danie din sat din Tunsăşti, din parte lui Jiverdean, din vălet 7206; un zapis dila Vasâlachi di danie din sat din Băloşăşti, din a treia parte, din bătrânul lui Lavric, din vălet 7206; un zapis dila Lazar di danie din sat din Băloşăşti, din parte de gios, dispre răsărit, ci s'ar alegi parte lui dispri alți frați ai lui, din vătet 7206. Care aceste părți de ocină, ce scriu mai sus, au fost date danie unchiu-miu, lui Vasili Pleşca, ce-au fost logofăt al triile. Deci eu li-am vândut dumsale spatariului Păladi drept 2 boi şi 4 lei, bani,—deci ca să-i fie d-sali drepte ocini din tot locul cu tot vinitul în veci, precum scriu zapisile. Şi acest zapis l'am făcut dinainte a mulți oamini buni şi boeri, carii s'au iscălit mai gios, şi eu încă pentru mai mare credință mi-am pus şi pecete. Şi zapisele acestor părți de ocină, ci scriu mai sus, toate li-am dat la mâna dumsale spăt. Păladi. Şi eu Gavril Moimăscul diacul de cămară, am scris zapisul cu zisa d-sale Ilenii.

U Ias l. 7233 Iunie 17.

Iliana (pecete) fata Alecsandrii stolnicesăi Mustețoe
(2 semnăt. nedescifrabile)

Agapii (pecete) Pălici moşan vechi
Cari s'au tânplat şi la toate zapisâli celea vechi, când au cumpărat Pleşca o fust.

NOTA. In Condică fiind trecut pe scurt, l'am transcris din a mea *Istoria Com. Bogdana*, pag. 48-59, unde este imprimat după original.

CXC.

1726 (7234) Ianuarie 8. *Maria, giupâneasa răposatului Costachi sardariul, împreună cu fii săi, Manolachi şi Iordachi, vinde părțile de moşie pe care le aveà dela părinți şi care fusăseră a moşului său, Neculai Buhuş vel logofăt, tatăl maicei sale,—danii şi cumpărături din Vişteleşti, Negrileşti şi Băloşăşti, pe apa Bogdănii, d-sale cuscrului său Ion Păladie biv vel*

spătar, prinind deocamdată 30 lei, până se vor măsurà acele părţi cu hotarnici.

Adecă eu Maria, giupâniasa răpăosatului Costachi sardariul, înpreună cu fii miei, Manolachi şi Iordachi, precum am vândut nişte părţi de moşie dela părinţii miei, care au fost a moşu-mieu, a lui Neculai Buhuş vel logofăt, tatăl *înmâ-me* (mamei mele), care au avut danie şi cumpărături dela unii şi alţii, din sat din Vişteleşti, şi din Negrileşti, şi din Băloşăşti, şi dintr'alte sâlişti, ce sânt la ţinutul Tutovii, pre apa Bogdănii, precum arată zapisâle; li-am vândut d-sale *cuscrului Ion Păladi biv vel spatar*, având şi dumnealui într'aceli sâlişti în toate, şi mi-au dat d-lui 30 lei, până mi-i (îmi voiu) aduce hotarnici să hotărască şi hotărându-se aceli moşii, ce s'ar socoti că mai fac aceste moşii, să-mi facă dumnealui plată deplină; iar de n'ar ajunge moşia, pe câţi bani mi-au dat dumnealui, să aib a-i întoarce d-sali banii.

NOTA. Sărdariul Costachi, unul din feciorii marelui vornic Gavriliţă Costache, a fost însurat cu Maria, fiica vornicului Manolachi Rosăt. Dânsul, dupăcum vedem, a avut 2 feciori: Manolachi, însurat cu Maria, fiica vornicului Ion Păladi, şi Iordachi, însurat cu Tofana, fata sulgerului Adam Luca (Virgil Caraivan, *Movila Roşie*, Bârlad, 1913, Tip. Nouă, Tor. Slobozianu, Arborele genealogic al familiei Kostachi Epureanu, pag. 64). Iată de ce sărdăreasa numeşte acì *cuscru* pe Ion Păladi biv vel spatar. Intre boerii protivnici lui Costantin Duca Vodă a fost şi biv sărdariul Costachi (Nicolae Costin, Letop. Mold. pag. 50).

CXCI.

1740 (7249) Noemvrie 21. Carte gpod a Măriei Sale Grigorie vvoda Ghica, ce scrie la dumnealui stolnicul Vasile Sturza ca să hotărască părţile de moşie din satul Vişteleştii a d-sale răpăosatului Ion Paladi biv vel vornic.

CXCII.

1742 (7250) Iulie 20. *Izvod de hotarnică di păr-*

ţile de moşie din Vişteleşti a dumisale vornicului Ion Păladi.

102 paşi *2* palme s'au vinit d-sale pe 3 zapise, însă pe un zapis al Stârceştilor, i a nepoţilor lor, i pe un zapis al Durii din partea Fanului, din a şăsa parte din pol sat a triia parte, şi pe alt zapis a lui Zavantie, nepot lui Toader Vişteal, din a şăsa parte, din pol sat giumătate; *aceste părţi s'au vinit d-sale în vatra satului şi s'au socotit de s'au dat în capul sâliştii din sus.*

50 funii *20* paşi, loc de ţarină, tij pe aceste 3 zapise, la câmp, *tij în partea din sus s'au dat,* şi s'au pus funii de 22 paşi şi pasul de 6 palme.

7 funii *3* palme, loc de fânaţă, tij pe aceli 3 zapise, la şes, şi cu iazul ce au fost cumpărătură lui Neculai Buhuş vel logofăt dela Stârce, precum arată zapisul, *tij s'au dat în partea de sus.*

1 loc de *prisacă,* ce iaste cumpărătură din bătrânul lui Costandin Sâtariu, ce au vândut Ştefan, feciorul lui Costandin Sâtariu, *în vatra satului, în capul hotarului din gios şi din dial, cu pomeţi împrejur.*

Şi aşâ s'au socotit să ţie d-lui vornicul în partea din sus, la un loc, din piatră în piatră; şi s'au dat 4 funii 10 paşi, loc din ţarină, din apa Bogdănii spre apus până în *Smilişoara ce cu apă,* şi 4 funii 10 paşi loc de ţarină s'au dat **din apa Bogdănii spre răsărit până în muchea dialului** [1] **în drumul cel mare.**

CXCIII.

1766 Noemvrie 30. *Hotarnica moşiilor—Tomceşti, Tunsăşti, Băloşăşti, Şărbăneşti, Negrileşti, şi Suceveni,—a vel vornicului Ion Păladie.*

Catastiv, din vlet 1766 Noemvrie 30, di hotarnică de samă de moşii dela ţânutul Tutovii, de pre apa Bogdănii, a d-sale Ion Păladi vel vornic, ci-i sânt dela părintele d-sale răpăosatului Ion Păladi biv vel vornic, dupăcum arată.

---

[1]) Adică Coama Porcului, pe zarea cărui deal era un *drum mare* de comunicaţie între Bârlad şi Iaşi *(Ist. Com. Bogdana, pag. V).*

Tomceştii ci sânt pi Bogdana în parte dispre răsărit din apa Bogdănii până în zare dialului despri răsărit, dispre Bogdăniţa, şi să hotărăsc din gios cu Bălăşăştii-de-gios, şi din sus cu Bălăşăştii-de-sus.

1323 stjini 4 palmi s'au găsât Tomceştii la măsurat, din Bălăşăştii din gios pe drum în sus, pără în Bălăşăştii din sus, în dreptul *Fântânii Uliului*, şi înpărţându-să pe 4 bătrâni, anume: Vasâlie, Grigorie, Toader, Tecla Sâtăroaia, să vini de bătrân câte 331 stjini, bez (fără) 1 palmă.

Cum s'au ales părţile d-sale vornicului pe zapise:

331 stjini, un bătrân întreg ce au vândut Nicolai, feciorul lui Toader Coţman, lui Ştefan Cerchez comisului, ispisocu de!a Constantin Cantemir Vodă din velet 7185 Ap. 1.

4 stjini 1 palmă, pe un zapis dela Vasâlie şi dela frati-său Alixandru, ce au vândut d-sale spat. Ion Păladi, din bătrânul Teclii, la let 7228 Săpt. 10.

4 stjini 1 palmă, pe un zapis dela Ion Mijloc şi cu fâmeia sa, Stratina, şi Ştefan cu fâmeia sa, Anghelina, fitili lui Costandin, feciorul Gafii, fata lui Costandin Sâtaru, tij din bătrânul Teclii, din velet 7224 Oct. 11.

165 pol stânjini, giumătate de bătrân, dela Pavăl sân Saftii, fata lui Nechifor Ţenchiu, ce au cumpărat d-lui Ion Paladi spatar la let 7200 Oc. 1.

3 stânjini pe un zapis de danie dela Lazor, din bătrânul lui Coţman, ce au dat lui Vasilie Pleşca 3 logofăt, din hotarul Băloşeştilor de gios, şi s'au lipit de părţile Tomceştilor, ce arată mai sus.

507 pol. stj fac părţile d-sale.

Şi s'au ales pe din gios, pi dispre Băloşeştii-den-gios, şi s'au stălpit despre Băloşeştii-de-gios cu 2 petri: una în vale Bogdănii, despre răsărit, din deal de drum, din gios de nişte tufe de ulm, ce sânt lângă drum în câmpu; alta piatră în dreptul aciia, spre răsărit, în zarea dea-

lului, despre Bogdănița, în Dumbravă, în prăvalul apii. Așijdirea și din sus, despre partea răzășilor, s'au stâlpit iarăși cu 2 petri: una (în) zarea dealului despre Bogdăniță; alta în dreptul aciia, la matca Bogdănii, din vale de drumu ce mergi pe Bogdana, despre răsărit. Și au rămas părțile răzășilor în sus până în Băloșeștii-desus, în dreptul Fântânii Uliului, 818 stânjini.

Hotarnica Tunsăștilor.

2180 stânjini, din Coroești în sus până în Băloșeștii din sus, în Fântâna Uliului, ce sânt pe Bogdana, în parte despri apus, și să împart în 4 bătrâni, anume: Stanciul, i Lazor, i Gavril, și sora lor, Ilca; să vini di bătrân câte 545 stânjini.

Cum s'au ales părțile d-sali vornicului Ioniță Paladi pi zapise:

47 stânjini, pe un zapis dela Nastasă Bostaca, împreună cu feciorii lui, Onil și Ursul, partea Ioanii Buzdugănesii, fetii lui Bălanu, nopoată Marcului, din bătrânul Stanciului, care li-au fost și lor danie dela Ștefan, feciorul Ioanii, și au vândut Ileana, fata Alexandrii stolnicesăi Mostățoaia, sora Pleșcăi, d-sali spatariului Paladi la 7207 Oct. 8.

11 stânjini 3 palmi, pi un zapis dela Safta, fata lui Țenchiu, din bătrânul lui Gavril, ce au cumpărat d-lui spat. Paladi la let 7205 Iunie 25.

12 stânjini, pi un zapis dela Maxim sân Petresăi și dela fâmeia sa, Anița, cu fiiul său, Grigoraș, din partea lui Jâverdianu, din toți bătrânii, danie lui Vasile Pleșca treti logofăt, și Pleșca au vândut d-sali spatariului Paladie la velet 7205 Iunie 13.

7 stânjini 5 palmi, pi un zapis dela Ion Mijlocu și cu fâmeia sa, Stratie, și Ștefan cu fâmeia sa, Anghelina, fetili lui Costandin, feciorul Gafiii, ce au vândut d-sali spatar. Paladie la velet (loc alb) din bătrânul lui Lazor.

7 stânjini 5 palmi, pe un zapis dela Vasilie cu fratisău Alexandru, feciorii lui Vasilie Sâtariul, din bătrânul lui Lazor, ce au fost vândut lui Petre Coţman.
172 stânjini, pe un zapis dela Gheorghie şi dela fratisău, Toader, feciorii Furnicăi, pol bătrân, drept 17 lei i un cal drept 60 lei.
358 stânjini 1 palmă cuprind părţile d-sali vornicului Paladi, şi s'au ales pe din gios, pe despre Coroeşti, şi din gios. despre Coroeşti, fiind piatră vechi hotar, s'au stâlpit şi din sus, despre parte răzăşilor cu o piatră ce s'au pus în margine dumbrăvii lângă un stejar tânăr cu 2 craci, şi s'au făcut şi cruce în stejar; şi din piatra acie în sus până în Fântâna Uliului, la hotarul Băloşeştelor di sus. Şi au rămas partea răzăşilor 1821 stânjini, 7 palmi.

Hotarnica Băloşeştilor-di-sus.

1068 stjini Băloşeştii-de-sus, din Tomceşti şi din Tunsăşti, din Fântâna Uliului în sus până (în) Împuţita; şi lungul, partea din gios, să începi dispre răsărit, din zarea dialului, despre Bogdăniţa, şi mergi spre apus piste vale Bogdănii, şi pin codru până în zare Piscului Barzâi, despre Smila; iară margine din sus, despre Împuţita, 9 funii, 16 stânjini, spre apus, mergu tot până în Piscul Barzâi despre Smila; iară despre răsărit merg până în pârăul Horgeştilor, nu sâ sue în zare dispre Bogdăniţa; şi să împarte în 4 bătrâni, anume: Sorfârtă i Birza, Petre Coţman comisu, Negre, i Savin, de bătrân câte 267 stânjini.

Cum s'au ales părţile d-sale lui Ioniţă Păladi vornicu, pi zapise:

3 stânjini 1 palmă, pe un zapis dela Vasâli şi fratesău, Alexandru, feciori lui Ştefan Sâtariu, nepoţi lui Costandin Sâtariu, ce au vândut părţile lor spat. Ion Păladi, drept 7 lei 10 pot(ronici), din bătrânul lui Petre Coţman, la let 7224 Săpt. 10.

133 stânjini, 4 palme, pol bătrân, tot dintr'acel zapis, ce au văndut d lui spat. Ion Păladi, cu toţi fraţii împreună, anumi: Ştefan Sâtariu, i Vasâli Sâtariu, i Alexandru Sâtariu, i Simion Corban, i Anghelina, fata lui Costandin, şi Stratina, care această parte a fost cumpărat moşul lor Costandin Sâtariu dela Simion Dumnzău drept 15 lei, din toţi bătrânii.

3 stânjini 1 palmă, pe un zapis dela Ion Mijlocu şi cu fâmeia sa, Stratie, şi dela Ştefan cu fâmeia sa, Anghelina, fetile lui Costandin, feciorul Gafiii, fata lui Costandin Sâtariu, au vândut d-lui spatar. Păladi din bătrânul Petrii Coţmanu la let 7224 Oct. 11.

25 stjini 1 palmă, pe un zapis dela Ion şi Costandin şi Mirăuţ, feciorii lui Iftimi, nepoţi lui Grigorie Surtă din Gherghești, ce au dat danie d-lui logofătului Neculai Buhuş, din parte tătâni-său lui Iftimi, din bătrânul lui Surtă, la let 7174 Dech. 21.

4 stjini, pe un zapis dela Vasâlie din Bogdana, pe a trie parte din bătrânul lui Lavric, ce au dat danie lui Vasâle Pleşca treti logofăt, şi au cumpărat d-lui spat. Păladie la let 7206 Noem. 1.

4 stjini, 2 palme, pe un zapis dela Lupul şi Toader feciori lui Vasâli, nepoţi Gafii, fetii lui Surtă, ce au dat danie visternicului Păladi la vlet 7217 Fevr. 5.

173 stjini, 1 palmă, cuprind părţile d-sali vornicului, şi s'au ales la mijloc, în capul Piscului, dintre pârăul Horgeştilor şi între pârău Bogdănii, şi s'au stâlpit cu 2 petri: una s'au pus unde să coteşte pârău Horgeştilor, pe la capul Piscului, de dă în Bogdana, din gios de pârău şi dila deal di drum în costişă, despre răsărit; şi altă piatră s'au pus pi Piscu în sus, alăture cu drumu, despre răsărit. Şi aceste părţi sânt din tot locul, cu tot vinitul, din câmp, din pădure, din apă. Şi au rămas la răzăşi 894 stjini, 7 palmi.

Hotarnica Şărbăneştilor despre apus.

320 stjini Şărbăneştii despre apus, din hotarul Botă-

şăştilor, din piatră în sus, până în hotarul Negrileştilor, iar în piatră ce s'au găsit hotar vechiu; iar lungul să începe capătul despre apus din zarea dialului Smilişoarii-cei-cu-apă, şi mergi spre răsărit pin codru pisti Smilişoara-sacă, şi pisti apa Bogdănii cu 20 de stânjini până în capătul Botăşiştilor în piatra ce s'au gasât hotar; şi impărţindu-să pi trii bătrâni, anume: Nistor cu sora lui, Tudora, i Vârvara, i Anuşca; să vin de bătrân câte 106 stânjini, 5 palme.

Cum s'au ales părţile d-sale vornicului Ioniţă Pălade:

13 stjini 2 palme, pi un zapis dela Ariton cu fimeia sa, Mala, din parte Fanului, din giumătate di sat, din a patra parte a treia parte, ce au cumpărat Nicolai Buhuş, drept 50 lei, din bătrânul lui Nistor i a Tudorii, la vlet 7175 Mart 3.

5 stjini, pi un zapis dela Lupul şi Toadir, ficiorii lui Vasâlie, nepoţii Gafii, fetei lui Surtă, danie vist lui Ion Păladie, la vlet 7216 Fevr. 17.

4 stjini, pi un zapis dela Vasâlie şi dela Alixandru, ce au vândut d-sali vist Ion Păladi, din bătrânul Tudorii, la vlet 7224 Săpt. 10.

53 stjini 3 palme, pol bătrân, pi un zapis dela Ştefăniţă Sâtariul, i Vasâlie Sâtariul, i Alixandru Sâtariul, i Simion Corlat, i Anghelina, fată lui Costantin, i Stratina, ce au cumpărat d-lui spat. Ion Păladi (ce li-au fost şi lor cumpărătură dela Simion Dumnzău) la vlet 7224 Săpt. 10. Această parte au scos'o răzăşii din toţi bătrânii, ne ştiindu-să din ce bătrân iaste.

2 stjini 3 palme, pi un zapiz dela Ion Mihalachi şi cu fâmeia sa, Stratie, şi Ştefan cu fâmeia sa, Anghelina, fetile lui Costandin, feciorul Gafiii, fată lui Costandin Sâtariu, ce au vândut d-sali spat. Ion Păladi din bătrânul Tudorii, la vlet 7224 Dech. 11.

78 stjini fac, şi s'au ales din gios despre Botăşăşti. Şi s'au stâlpit cu 2 pietri, una din gios despre Botă-

şăşti din vali, de lângă piatra cea vechi, lângă drum; alta din sus, despre parte răzăşilor. Şi au ramas părţile răzăşilor în sus, până în hotarul Negrileştilor, 242 stjini.

Hotarnica Negrileştilor dispre apus.

383 stjini, *Negrileştii dispre apus*, din Şărbăneşti în sus până în Vişteleşti; iar lungul să începi dispre răsărit, din apa Bogdănii, şi merge spre apus, piste deal şi pin codru piste Smilişoara-sacă până în zarea dialului, despre Smila-cea-cu-apă; *şi, ne ştiindu-să în câţi bătrâni îmblă acest sat nici cum să chiamă bătrânii,* s'au scos părţile dupăcum au dat samă răzăşii.

Cum s'au ales părţile dumisale vornicului Ion Păladi pi zapise:

63 stjini 4 palmi, pe un zapis dela Zavantie, feciorul lui Toader Mălaşco, nepotul lui Vişteal vornicul, şi cu fâmeia sa, Nastasie, şi cu feciorii săi, Necolaiu şi Irina şi Mărina, strănepoţii lui Vişteal vornicul, şi cu soru-sa, Zmaranda, tij fată lui Toader Mălaşco, nepoată lui Vişteal, ce au vândut lui Nicolaiu Buhuş din a trie parte di sat giumătate, la vlet 7175 Mart 4.

16 stjini, pe un zapis dela Ariton şi dela fimie sa, Marie, fata Dorii, ce au vândut d-sali Necolai Buhuş, vtori logofăt, şi Necolaiu Buhuş au vândut d-sali spat. Ion Păladi, vlet 7175 Mart 3.

79 stjini 4 palme fac. Şi s'au ales pe din gios, dispre Şărbăneşti, şi s'au stâlpit cu 2 petri, una din gios, dispri Şărbăneşti, şi alta din sus dispre părţile răzăşilor; şi au rămas părţile răzăşilor în sus până în hotarul Vişteleştilor 303 stjini 4 palme.

Un loc de vie tij mai are d-lui vornicul Ion Păladi în părţile răzăşilor, pi un zapis dela Savin, feciorul lui

Strătulat, ce au vândut logof. Necolaiu Buhuş drept 15 lei, la velet 7175 Ghen. 20. Şi acel loc de vie iaste din dial di vie lui Zavantie, lângă vie lui Gavril Pălici.[1])

Hotarnica Şărbăneştilor dispre răsărit.

205 stjini Şărbăneştii despre răsărit, din Botăşăşti în sus pănă în Negrileşti, iar lungul să începi despre apus, din apa Bogdănii, din capătul Negrileştilor dispre apus, şi merg costişa spre răsărit pănă în *zarea dialului*[2]) *în drumul cel mare*, la hotarul Sucevenilor; şi, împărţindu-să pi trii bătrâni, să vinu de bătrân câte 68 stjini 2 pol palmi.

51 stjini s'au ales părţile d-sali vornicului Ioniţă Păladi pe socoteala zapiselor, ce s'au ales pe Şărbăneştii dispre apus, şi s'au dat parte d-sali pe din sus, pe dispre Negrileşti, şi s'au stâlpit cu o piatră despri răzăşi, din vale de drum în costişă. Şi au rămas partea răzăşilor în gios pănă în Botăşăşti 154 stjini 4 palmi.

Hotarnica Negrileştilor despre răsărit.

187 stjini Negrileştii despre răsărit, din hotarul Şărbăneştilor în sus, pănă în hotarul Vişteleştilor; iar lungul să începi despri apus şi mergi piste câmpu pi costişă spre răsărit pănă în zarea dialului despre Suceveni în *drumul cel mari*, cari să numeşti că mergi pi Coama Porcului.

Cum s'au ales părţile d-sali vornicului Ioniţă Păladi:

50 stjini s'au ales părţile d-sali vornicului Ioniţă Păladi pe socoteala zapisilor Negrileştilor despre apus, şi s'au dat partea d-sale pe din gios, pe lângă parte ce s'au ales pe dispre Şărbăneşti, şi s'au stâlpit cu o piatră despre parte Şărbăneştilor în

[1]) A se vedeà a mea *Istoria Com. Bogdana*, p. 89—93, unde sunt de aseminea arătate părţile ce s'au ales vornic. Ioniţă Păladi în anul 1766 Noem. 30.

[2]) Coama Porcului.

câmpu în costişti. Şi au rămas parte răzăşilor 137 stjini în sus până în Vişteleşti.

Insă dintr'aceste 2 sâlişti, precum arată mai sus, că s'au dat d-sali din parte din Şărbăneşti, pe din sus, despre Negrileşti, 51 stjini, şi din Negrileşti i s'au dat pe din gios pe dispri partea dispre Şărbăneşti 50 stjini, cari fac piste tot 101 stjini. Şi s'au lipit amândoaâ alăture, şi s'au stâlpit cu petri şi din sus şi din gios. Şi au rămas partea Şărbăneştilor din piatră în gios până în Botăşăşti, şi parte răzăşilor din Negrileşti, din cie piatră în sus până în hotarul Vişteleştilor. Şi aceasta să să ştie: Câ aceste 2 părţi a d-sali sânt drept *iazul Negrileştilor*, până în matca Bogdănii, şi cât cuprind părţile ari şi d-lui parte în iazu.

Hotarnica Sucivenilor.

847 stănjini campul Sucivenilor din hotarul Horgeştilor în sus, pe drumul cel mare pe zarea dialului despre Bogdana, ce să numeşte pe Coama Porcului până supt codru în dreptul unii sălcii, ce iaste în vale despre răsărit, la matca pârăului Sucivenilor. Şi acest câmp a Sucivenilor îmblă din zarea dealului despre răsărit, dispre Bogdăniţa, şi la zarea aceia dispre răsărit este iară codru cu dumbravă, împărţându-să pe 5 bătrâni, anume: Candachia, fata Iorgăi hotnogului, ce au ţinut'o Iorga Bole părcălabu, şi sora ei, Tofana, ce au ţinut'o Miţco, şi alt sor a lor, moaşa lui Chiriac Stegariu, şi 2 fraţi ai lor, ce nu le să ştie numile, să vin de bătrân câte 170 stânjini.

Cum s'au ales părţile d-sale vornicului Ioniţă Păladi:

170 stjini, un bătrân întreg pe un zapis dela Sandul, feciorul lui Dumitraşco Bolat, şi Irina, nepoata lui Ştefan din Banca, ce au dat danie lui Vasâlie Pleşca treti logofăt, şi Iliana, fata Alexandrii stol. Mustecioai, sora Pleşcăi, au vândut d-sali spat. Ion Păladi, la velet 7206 Dech. 8.

25 stjini 2 palmi, pe un zapis dela Marica, fata Ioanii fetei lui Lihaciu, cu fiul său Necolai, ce au vândut ____d-sali spat. Ion Păladi la velet 7224 Fevr. 25.

195 stjini 2 palmi fac. Şi s'au ales aceste părţi a d-sali vornicului pe din gios, pi dispre Horgeşti. Şi s'au stâlpit pe zarea dealului despre apus, pe lângă drum, cu 2 petri: una din gios despre Horgeşti; alta din sus, dispre părţile răzăşilor. Aşijdere şi în costişă, despre răsărit, s'au stâlpit iarăşi cu 2 petri, în dreptul celor dispri apus. Şi au rămas părţile răzăşilor în sus pără supt codru, în salce ce să numeşte mai sus, 657 stjini; iar din salce în sus, codrul, cât ţine vale Sucivenilor pe amândoaă costişile, din zare în zare, pănă în Fundătură, în zarea despre Lipovăţ. Şi codru nu s'au măsurat, nici s'au înpărţit, au rămas la stăpânirea tuturor după înpărţala câmpului pe bătrâni. Şi într'acest codru, drept Fundul Bogdăniţii, *iaste o poiană ce să numeşte Vlamnic, dedіră sama Boleştii că iaste făcută de moşii lor din codru*, şi au avut şi iaz în pârău acii poeni, n'au treabă alţi răzăşi într'ace poiană; cum ni-au arătat o scrisoare dela d-lui vornicul Ion Păladi, precum fiind Andriiu Bole slugă la răpăosatul *Ion Păladi spătar, părintele d-sale vornicului*, au fost rămas dator dintr'o slujbă cu 7 ughi, şi pentru acii bani au fost pus zălog parte lor din Suciveni un bătrân, şi cu ace poiană ce să numeşte Vlamnic cu 2 zapise; şi viindu-să în parte d-sali vornicului acele 2 zapise, şi fiind Andriiu Bole slugă vechi de casa d-sali, şi având Andriiu Bole un fecior, anume *Toader Bole. slugă la d-lui vornicu, şi cununându-l d-lui*, au făcut milă cu dânsul şi i-au dat moşiia şi poiana, ce erâ zălogită. Coniţ.

12. Părţile din Rădăeşti, pe Bogdana.

CXCIV.

1687 (7195) Maiu 20. Grigorie Răuţul şi cu femeia sa, Mărica, vând a lor driaptă ocină şi moşie din sat

din Rădăeşti, ce iaste pe apa Bogdănii, toată partea ce li se va alege, drept 7 lei bani buni, cu vatră de sat, şi cu vad de moară, şi cu avaş de fânu, şi cu câmpu de ţarină, şi cu săpături, şi din pădure, şi cu tot vinitul.[1])

CXCV.

(Fără an, probabil 1690) Ianuarie 29. Zloj vinde unchiului său, Filimon, partea ce eră cumpărătură de tatăl său dela Armaşul Anton, giumătate de bătrân, drept 4 taleri, cu tot vinitul, şi din ţarină, şi din câmp, şi dintr'apă, şi din pădure, şi din *tutindere* (din tot locul), cât i se va alege partea, giumătate din sat din *Rădăeşti* şi din *Cepişti*, cu tot vinitul.

CXCVI.

(Fără an şi lună, probabil 1692, în greceşte). Sofronie Patriahul Ierusalimului scrie pentru satul Rădăeşti dela ţinutul Tutovii, de pe apa Bogdănii, ce a fost a Dabijii Vodă, şi Dabija Vodă l'au dat danie mănăstirii Bârnovii; şi, după săvârşenia Dabijii Vodă, ne având mănăstirea nici un folos de acel sat, au socotit egomănul dela sfânta mănăstire, dinpreună şi cu Doamna Dafina a răpăosatului Dabijii Vodă, şi au vândut acel sat visternicului Gheucăi drept 350 lei, cu cari bani au cumpărat nişte dugheni în târgu în Iaşi.

CXCVII.

1695 (7203) Iunie 20. *Doamna Anastasia a răposatului Duca Vodă, care a fost Domn ţerii Moldovei şi Ucrainii, adevereşte că partea de sat Rădăeştii ce a fost a răposatului Dabija Vodă, s'a vândut de egumenul mănăstirii Bârnova cu învoirea maicei sale.*

Doamna Anastasăia a răpăosatului Domn Ducăi Vodă, ce au fost *Domn ţărâi Moldovii şi Ucrainii*, facim ştire

[1]) Cui au vândut nu se spune.

cu această adivărată mărturii a noastră pentru partea de ocină şi cu vecinii, ce au fostu a răpăosatului Domn Dabija Vodă, şi s'au fost dat mănăstirii Bârnovii din codru Iaşilor, pre anumi satul Rădăeşti dela ţinutul Tutovii; apoi, pe urmă, socotind egomănul dela ace sfântă mănăstire, Bârnova, că di puţin folos iasti, ace ocină mănăstirii, *cu voia maicii meli, răpăosatii Doamnii Dahinii,* au socotit di au vândut acea parti di ocină, dintr'acel sat, din Rădăeşti, cu vecini,--d-sali lui Vasâlie Ghiucăi visternic; şi cu acii buni ce au luoat pre ace ocină au cumpărat mănăstire nişti dugheni aice în târgu în Iaşi, precum am văzut şi mărturie dela svinţie sa Preasfinţitul Dosoftei (sic) Patriarhul Erusalimului, şi dela svinţie sa Dosoftei Mitropolitul. Deci şi Domnie noastră dacă am adiverit pentru ace parte di sat de Rădăeşti, parte ce au fostu a Dabijăi Vodă, cum o au vândut călugării de Bârnova cu voia maicii meii şi au cumpărat acile dughini mănăstirii, *făcut-am această mărturie dela noi la mâna d-sali Sâminii Visterniceasa lui Vasâlie Ghiuca vist,* să-i fie de mari credinţă, şi să-i fie ace parte de sat de Rădeşti, partea Dabijăi Vodă, dreaptă ocină şi cumpărătură în veci. Iproci.

CXCVIII.

1695 (7203) Iulie 11. *Mitropolitul, Episcopii şi mulţi boeri ai ţării adeveresc pentru o parte din satul Rădăeştii, dela ţinutul Tutovei, că a fost dată de Dabija vodă, mănăstirii sale Bârnova, din codrii Iaşilor, iar după moartea lui, cu învoirea Doamnei Dafina, s'a vândut de egumen şi în loc s'au cumpărat nişte dughene în Iaşi.*

Să ubomi Sava arhiepiscop i mitropolit Suceavschii, i Misail episcop Romanschii, i Lavrintie episcop Radovschii, i Varlam episcop Huşchii, i Tudosăi Dubău vel logofăt, i Vasâlie Costachi vel vornic dolnii-zămli, i Mitre Apostol vel vornic vişnii-zâmli, i Necolai Costin hatman, i Iorga vel postelnic, i Vasâlie Cantacozino vel spatar, i

Antiohie Jora vel paharnic, i Dumitraşco Mavrodin, vel visternic, i Dumitraşco Cuza vel stolnic, i Ştefan Cerchez vel comis, i Ştefan vel med, i Ştefan Micliscul vel cluceriu, i Gheorghie Apostol sărdariul, i Dumitraşco Ursachi vel sulgeriu, i Sandul Crupenschi Jâcniceriu, i Dabija Scârlet vel pitar, i Apostol vel armaş, i Gavril aga, i Ion Păladi vtori logofăt, i Solomon Costachi vtori post(elnic) i Pătraşco Costân 3 logofăt, i Ştefan Pilat, i Dumitraşco Guţul, i Vasâli Gâlcă i Alexandru Chiriecel vornici de poartă Mării sale lui Vodă,—facem ştire cu aceasta adevărată mărturie o noastă pentru satul Rădăeştii dela ţinutul Tutovii, cu vecini, cât au fos partea răpăosatului Domn Dabijâi Vodă într'acel sat, fost-au dat răpăosatul Dabija Vodă ace parte de ocină svintii mănăstiri Bârnovii, ce iaste în codru Iaşilor, fiind ctitor la acie sfântă mănăstire; iar după săvârşenia Dabijăi Vodă, socotind egomănul dela ace sfântă mănăstire, înpreună cu Măria sa Doamna Dafina a răpăosatului Dabijăi Vodă, că de puţin folos iasti, ace ocină, sfiintii mănăstiri, au vândut ace parte de ocină, din Rădăeşti, cu vecini, d-sali lui Vasâlie Gheuca, ce au fost visternic mari, şi cu banii ce au luoat dela Gheuca visternicul, au cumpărat nişte dugheni aice în târgu în Iaşi. Deci, într'acesta chipu mărturisând Măriea Sa Doamna Anastasiia a răpăosatului Domn Ducăi vodă, fiica Măriii Sali Domnii Dafinii, am făcut şi dela noi această încredinţală mărturie. Iproci.

CXCIX.

(Fără an, lună şi zi). Andonie Ţiul sân Buhluianu şi cu feteli sali vinde a sa driaptă ocină şi moşie din silişti din Rădăeşti, ce iaste pe apa Bogdănii, d-sali giupânesăi Sâminii visternicesăi Gheucăi, parte ce i se va alegi de pe Andoni Ţiul.

CC.

1700 (7208) Maiu 25. Anghelușa vorniceasa lui

Gâlcă face danie lui Costandin, feciorul Arminiii, ginerile Nastasâei Guroae, din Bârlad, un loc de casă în târgul Bârladului.

NOTA. A se vede, în urmă Doc. CXXXVII şi CXI.; de asemine şi „Doc. Bârl." vol. II, pag. 18—19.

CCI.

1708 (7216) Fevruarie 5. *Lupul şi Toader, feciorii lui Vasâlie, nepoţii Gafiei, fata lui Surtă, dăruesc toată partea lor de silişte din Davideşti, Boţăşăşti, Şărbăneşti,—din bătrânul Surtă, de pe apa Bogdănii, ţinutul Tutovei,—d-sali Ion Păladi visternicului cel mare.*

Adecă noi Lupul şi Toadir, feciorii lui Vasâlie, nepoţii Gafiei, fetii lui Surtă, scriem şi mărturisim cu acest adivărat zapis al nostru, de nimi siliţi, nici asupriţi, ce de a noastră bună voe am dat şi am dăruit a noastră ocină şi moşie, toată partea noastră din sâlişti din Davideşti, şi din Băloşăşti, şi din Şărbăneşti, din tustreli sâliştile, din bătrânul lui Surtă, pe a patra parte, ce sânt pe apa Bogdănii, în ţânutul Tutovii, cu vatră de sat, cu câmpu, cu ţarină, şi dintr'apă cu vaduri de moară, şi din pădure cu locuri de prisăci, cu pomeţi şi cu fânaţ, şi din tot locul şi cu tot vinitul, cât iaste parte noastră, am dat'o noi şi am dăruit'o d-sale Ion Păladi visternicului celui mari, şi giupânesăi d-sali, şi cuconilor d-sali, Iproci.

CCII.

(In condică 1652, ce-i greşit, probabil 1710). Dregătorii din târgul Bârladului adeveresc că au venit înaintea lor Onică, feciorul lui Vasâlie Vâlcul, de s'au pârât cu Costandin, feciorul Armenii, pentru o casă cu cămară din Bârlad.

NOTA. Despre Costantin, feciorul Armeniei, ginerile Nastasiei Guroaei, a se vede în urmă Doc. CC, din anul 1700, şi în *Documente Bârlădene*, voi. II, pag. 18—19, sub anii 1711 şi 1729.

CCIII.

1716 (7224) Aprilie 20. *Simina visterniceasa pune zălog la mâna gineriului său Ion Paladie vel spatar, moşia din satul Rădăeştii, pentru banii ce i-au împrumutat ca s'o scape de o datorie la un turc; în urmă, ne plătind, moşia a rămas a gineri-său.*

Adecă eu *Sâmina visterniceasa a răpăosatului Gheucăi, ce-au fostu vist, făcut-am zapisul meu la mâna d-sali gineri-mieu Ion Păladi vel spatar,* precum fiind eu datoare unui turc anumi Mehmet, cumnatul lui Huzum Husain, din Bârlad, cu (loc alb) lei pe mere de câtă-va vremi. mi-au luoat turcul 30 de capiti de vite şi, ne având eu puteri să le scoţ, am căzut cu rugăminte la d-lui vel spat şi m'au luoat asupra d sali de acei bani dela turcu până în toamnă, la vreme mierei, şi mi-au scos d-lui vitile de nu s'au prăpădit, şi i-am pus d-lui zălog o moşie, satul Rădăeştii, ce iasti pre Bogdana, la ţinutul Tutovii; de voi da mierea sau bani la toamnă, turcului, să-mi de d-lui zapisul, iar de m'oi (mă voiu) scăpâ de cuvânt şi n'oi (nu voiu) da banii sau mierea în toamnă, să plătiască d-lui turcului şi să fie moşie a dumisali, şi să nu mai fiu volnică eu, nici alţii din fiii miei, sau din rudile mele a mai întoarce, sau a mai scoate gâlceavă, dacă a treci pisti zi, precum scriu mai sus, şi m'oi scăpâ de n'oi plăti turcului şi a plăti d-lui, să rămâe dreaptă moşie a dumisali; şi să-i dau şi toate zapisâli şi ispisoacili. Şi la această tocmală, ce am avut cu d-lui, s'au tâmplat mulţi boeri mari şi mici. Iproci.

(o însemnare)

Alt zapis tot într'acela, ce scriu nepoţii Gheucăi vist, Gavril şi Gheorghie, precum că trecând sorocul şi neputând da moaşă sa Ghenculiasa mierea turcului nici bani, şi nici ei n'au putut să de, şi au plătit d-lui spat Păladi, şi ei încă au dat toate scrisorile acii moşii, Rădăeştii, şi au dat şi acest zapis a lor.

(Insemnări)

—Carte gosdod dela Costandin Vodă, ce scrie pentru nişte vecini din Rădăeşti.

—Carte gospod dela Mihai Vodă, tij ce scrie pentru vecini.

—Izvod de vecini din Rădăeşti.

13. Părţile de moşie din Dracsini.

CCIV.

1698 (7206) Septemvrie 1. *Apostol Racliş cu feciorul său, Ion, vinde a sa moşie lui Lupan, partea din Dracsini, ce o are de pe giupâneasa sa, Catrina, fata vatavului Iftimi ot Dragomăneşti, drept 25 lei.*

Adică eu *Apostol Racliş* şi cu feciorul mieu, Ion, scriu şi mărturisăsc cu acest adevărat zapis al mieu de nimi silit nici asuprit, ce de bună voe me am vândut a mea dreaptă ocină şi moşie d-sale lui *Lupan* partea mea ce am la Dracsini, de pe giupâniasa mea, *Catrina*, fata vatavului Iftimi ot Dragomăneşti, *agiungând noi la greu*, am agiuns la răzăşi pe cine am avut, la dumnaei Simina visterniciasa şi la cumnatul mieu, Costandin Aftimiai, nu o dată ce de 5-6 ori, şi ni-au dat răspunsu să vindem cui să va află cumpărător; deci, noi, umblând să vindem ace moşie, s'au aflat dumnialui Lupan, şi i-am vândut'o d-sale toată partea noastră ce să va aflà dintr'acele hotară a Dracsinilor, din vatra satului şi din câmp, şi din *avaş*, şi din păduri, şi din tot locul ce va fi partea noastră, şi din heleştei i-am vândut dumisale drept 25 lei, ca să-i fie d-sale driaptă ocină şi moşie în veci. Şi acest zapis s'au făcut dinaintea tuturor răzăşilor.

CCV.

1712 (7221) Decemvrie 31. *Feciorii lui Costantin Gherghescul, încăpând în robie la nişte Leşi, pentru a se puteà rescumpărà vând o parte de moşie*

lui Ion Păladie vel spatar, drept o bute de 100 vedre vin, și vadra câte un tult, care se fac 33 lei 4 potronici.

Adică noi, Ștefan și Postolachi și Lupașco, feciorii lui Costandin Gherghescul, scriem și mărturisim, cu acest adevărat zapis al nostru, precum să să știe că, *încăpând noi la robia la niște Liași* și, ne având ce face într'alt chip, ne-am scos moșiile la vânzare, ce avem la ținutul Tutovii, și altu nimi nu s'au aflat să ie cumperi, ce am căzut cu rugăminte la d-lui Ion Păladi vel spatar și ni-au dat dumnalui o *bute de vin de 100 vedri și vadra câte un tult, care să fac 33 lei 4 pot(ronici);* și pentru acești bani să avem a-i da dumisali *moșie din Gherghești, sau din Manoi, ori din Dracsini, ori din Bogdana, pământul câte 2 orți,* să avem a-i înplinì d-sale moșie de acești bani de unde i-ar plăcè dumisale dintr'aceste moșii.

CCVI.

1726 (7235) Noemvrie 28. *Preotul Ștefan Bostaca, nepot lui Lupan, vinde partea sa de moșie, moștenire, din Dragsini, spătarului Păladie.*

Adică eu preutul Ștefan Bostaca, nepotul lui Lupan, scriu și mărturisăsc, cu acest adevărat zâpis al mieu, cum de nimea silit nici asuprit, ce de a mea bună voia am vândut a mea driaptă moșie, ce mie mi-iaste danie dela unchiu-mieu, Lupan, care este în Dragsini. și unchiu-mieu Lupan îi sânt cumpărături, precum arată zapisul cel vechiu ce-au cumpărat; și la moartea lui mi s'au dat mia cu tot ce-au avut, ca să-l grijăscu și să-l pomenescu la sfânta Biserică; ce, pentru grija lui și pentru alt ce au trebuit la moarte și după moarte lui, am vândut ace parte din Dragsini, ce să va alegi pre acel zapis vechiu, dumisale spătariului Păladi, și dumnalui mi-au făcut plată deplin, ca să-i fie d-sale și cuconilor d-sale moșia în veci; și zapisul cel vechiu dela unchiu-mieu, Lupan, încă l'am dat în mâna d-sale. După ce s'a alegi ce-ar hi partea unchiu-mieu, să aibă dum-

nalui a-și face și direse pe acea moșie. Și pentru credință am și iscălit, și alți răzăși și oameni buni, cari s'au tâmplat, ca să fie de credință.

Erei Ștefan Bostaca Lt 7235 Noem. 28.

NOTA. Complectat după original.

CCVII.

1767 (7275) Maiu 7. *Grigorie Ioan Calimah Voevod scrie biv vel stolnicului Costandin Sturza și vornicului de poartă Antohi Luți, ca să hotărască moșiile din Dracsini și Mânzați ale vel logofătului Ion Păladi.*

Noi Grigorie Ioan Calimah Vvoda boj mil. gpodar zămli Moldavscoi. Credincios boerul Domnii mele, d lui Costandin Sturza biv vel stolnic, i boeriul nostru Antohi Luți vornic de poartă, vă facem știri că ni-au spus cinstit și credincios boeriul Domnii mele, d-lui *Ioan Păladi vel logofăt,* arătându-ne că la ținutul Tutovii ari niște moșii, anume *Dracsânii* și *Mânzații* și într'alte hotară; cari moșii ne fiind aliase și hotărâte de către răzăși, și vrând să le aliagă și să le hotărască, iată că v'am orânduit hotarnici; văzând Carte Domnii mele cu vechilul d-lui ce-l va trimete cu scrisorile, să mergeți la numitele moșii și să le hotărâți. Iproci.

NOTA. Din porunca aceasta Domnească rezultă că Condica, din care am transcris Documentele, în mare parte, din acest volum, s'a scris în toamna și iarna anului 1767.

CCVIII.

1767 (7275) Iulie 4. *Nepoții lui Lupașc Gherghescul, pentru o datorie făcută de acesta, dau 66 pământuri și dintr'un bătrân două părți, din Dracsini, Stângaci, Manoiu, Cociobani, Gherghești și Dragomănești, giupânului Ioniță Păladi vel logofăt.*

Adică noi, cari mai gios ni-am iscălit, făcut-am acest adevărat zapis al nostru la mâna d-sali giupânului *Ioniță Păladi vel logofăt* precum să să știe că, având noi a da dumisali 66 de pământuri și dintr'un bătrân doao părți, pentru o datorie ce-au fost făcut unchiul nostru *Lupașco Gherghescul*, noi de bună voe noastră ni-am așăzat dinainte d-lui *Antohi Luți vornic de poartă, și a svinții sale părintelui Ștefan dichiu dela Răchitoasa*, și altor oameni buni, că, văzând noi Carte de blăstăm, am arătat adevărul cumcă Lupașco au avut moșie baștină dintr'un bătrân a patra parte și un bătrân întreg, ce l'au avut danie dela mătușî-sa, *Mărica, ce-au ținut'o Lupașco, fratele lui Frigi-vacă*; și au mai avut și alți doi bătrâni danie dela unchiul său, *popa Gavril*, precum îi vom arătă mai gios anumi; aceste toate le-am dat dumisale de bună voe, un bătrân și a patra parte dintr'alt bătrân din *Dracsini*, cu sâliște satului și cu iazul; și din *Stângaci* iarăși aceste părți; și din *Mănoi* iarăși aceste părți; și din *Cociobani* iarăși aceste părți; iar din *Gherghești* i-am dat trii bătrâni, și dintr'alt bătrân a patra parte; și din *Dragomănești* iar i-am dat un bătrân, și dintr'altul a patra parte, și cu un loc de prisacă; și s'au înplinit d-sale deplin 66 pământuri; și dintr'alt pământ două părți cu voia noastră le-am dat d-lui să le stăpânească cu bună pace; în care zapis sânt iscăliți toți răzășii și vornicu de poartă.

14. Părțile de moșie din Mănoi.

CCIX.

(Fără dată). Vasile și cu Zavantie vând o parte de ocină din sat din Mănoi lui Epure pârcălabul, pentru care Mirăuță și cu Oprea și cu alți răzăși deacolo îi pârăsc lui Vodă că n'au moșie; și li s'au hotărât ca să scoată zapisele cele bătrâne dela Epuri pârcălabul și să le dee pe mâna lui Mirăuță și Oprea Zapisul acesta s'au făcut dinaintea vornicilor de Bârlad.

CCX.

(Fără dată). Constantin, feciorul lui Mirăuță din Ghergheşti, dărueşte parte de moşie ce i se va alegi din Mănoi, ținutul Tutovei, pe Studineț, giupânului Ioan Păladie vel spatar, din tot locul cu tot venitul.

CCXI.

1665 (7174) Decemvrie 6. Popa Buguța, feciorul Savii, nepot Fetiții, dărueşte partea de moşie ce i se va alege din Mănoi, de pe tatăl său, Sava, din bătrânul Sâban, d-sali lui Enachi, fiiul d-sali stolnicului Păladie, şi o au dăruit pentru sufletul său şi a părinților săi.

CCXII.

(Fără an) Aprilie 10. Ion din Ghergheşti declară că a cumpărat o moşie dela Mănoi, mai gios de Ghergheşti, pe apa Studinețului, drept 5 lei, dela Mirăuță şi frati-său, nepoții lui Samson de Albeşti, – şi aceştia mai pe urmă, ne fiind mulțămiți cu prețul, au stricat vânzarea.

CCXIII.

1668 (7176) Maiu 30. *Toader Găidarul şi cu alții ai lui, cum şi Anghelina, fata Todosăi, vând părțile lor de moşie din Corobăneşti şi din Mănoi lui Păladie stolnicul, drept nişte vite şi bani.*

Adecă eu, Toader Găidarul, şi cu frati-mieu, Mirăuți, şi cu sora noastră, Maria, şi cu nepoții noştrii, Samson şi cu Maria, facem ştire cu acest zapis al nostru de nimi nevoiți, ce de a noastră bună voe am vândut dumisali lui Păladie stolnicul o moşie, ce avem dela părinții noştrii, Groza şi dela înma (mama) noastră Ana, din sat din Corobăneşti, dintr'un bătrân ce avem cu

Samson am vândut a triia parte drept o iapă cu mânz şi 10 lei: aşijderea am vândut dumisale iarăşi dintr'un bătrân ce avem cu Samson la Manoi, iarăşi a triia parte, pentru 15 lei bătuţi şi o vacă cu viţel. Aşijderea şi eu Anghelina, fata Todosăi, nepoată Cârstânii, de a mea voe am vândut partea mea dintr'un bătrân ce am cu Samson, am vândut a tria parte, partea mea din Corobăneşti; aşijderea iarăşi am vândut partea mea dela Manoi, ce iaste partea mea, am vândut d-sali lui Păladie drept 10 lei, 2 boi, ca să-i fie d-sali moşie, şi cuconilor d-sali, cu tot venitul, din fânaţ, şi din păduri, şi din tot locul.

Şi, când am vândut noi d-sali stolnicului Păladi, s'au întâmplat mulţi boeri şi *feciori* de boeri, şi alţi oamini buni.

CCXIV.

1714 (7222) Martie 12. Constantin, feciorul lui Mirăuţă din Gherghești, nepotul lui Iftimie Surtă, vinde parte de moşie ce i se va alege din Gherghești şi din Dragomăneşti, lui Ioan Păladie vel spatar drept 30 lei.

CCXV.

1741 (7249) Ianuarie 15. Simeon, feciorul Măricăi din sat din Strâmba, nepotul lui Todoran ce-au fost paharnic, vinde toată partea de moşie ce i se va alege din Strâmba, din giumătate de sat a cince parte, d-sali Ursului de Zmeiani drept 12 ughi.

CCXVI.

1771 (7279) Fevruarie 24. Ursul de Tomeşti dărueşte un loc de prisacă la Tomeşti pre Ezăr în dial, d-sali lui Păladie marile visternic.

15. Părţi de moşie şi locuri de prisăci de pe Racova, tot ţinutul Tutovii.[1])

CCXVII.

1587 (7095) Maiu 5. *Petru Vodă (şchiopul) întăreşte Drăgălinii şi fiiului aceştia, Bucium aprodu, stăpânirea unei moşii în sat în Pungeşti, pe Racova, ţinutul Tutovii, cumpărată dela Agafton Episcopul de Roman pentru 320 ughi,—moşie ce fusăse închinată sfintei Mitropolii a Romanului de un călugăr Ioanichie monah, neam cu cumpărătorii.*

Ispisoc sârbescu dela Petrul Vodă întru care scrie şi întăreşte pe o parte de moşie din *Pungeşti* de pe Racova, dela ţinutul Tutovii, lui Bucium aprodu, arătând într'acesta chip: Precum au venit inaintea noastră şi înaintea a lor noştri moldovineşti boeri, a mari şi a mici, rugătoriul nostru Agafton episcopul Romanului şi au mărturisit svenţia sa dinaintea noastră pentru un călugăr anumi Ionichie monah, ce au fost închinat sfintii Mitropolii a Romanului, încă din zâlile lui Atanasâe, când au fost episcop la Mitropolie de Roman, cu o moşie a lui din sat din Pungeşti, ce iaste pre Racova, şi cu moară, şi cu prisacă, şi cu pomeţi. şi cu *curăţituri, ce şi-au fost el curăţit,* şi acum dar svenţie sa au vândut ace de mai sus numită ocină, cu tot vinitul dintr'acesta sat Pungeştii; aciia au vândut svenţie sa Drăgălinii, sămințîi lui Ionichie, şi feciorului Drăgălinii, slugii noastre lui Bucium aprodu pentru 320 ughi. Şi i au vândut svenţie sa pentru alt lucru ce au vândut svenţie sa, ca să facă veşminte la sfânta Mitropolie pentru susufletul acelui de mai sus scris călugăr, şi acel călugăr încă au lăsat cu limbă de moarte precum ca să să vânză acea ocină sămințîi sali, Drăgălinii. şi nepotului său, lui Bucium aprodu. Iproci.

---

[1] Aceste moşii pe la 1767, data înfiinţării Condicii din care transcriu Documentele din acest volum, se găsiau tot în jud. Tutova.

CCXVIII.

1705 (7213) Decemvrie 2. *Popa Alexandru sân popa Renți dăruește d-sale Ion Păladi marele visternic o parte de moșie din Pungești de pe Racova, ținutul Tutovii.*

Adecă eu popa Alixandru sân popa Renți, din Țigănești, dela ținutul Putnii, nepot Dochiii vornicesăi de Piticeni, și strănepot Drăgălinii și lui Bucium aprodu, din Pungești, de pre Racova, făcut-am adivărat zapisul mieu la mâna d-sali lui Ion Păladi vel vist, ca să să știe precum i-am dăruit d-sali și i-am dat danie o parte de moșie din Pungești, de pre Racova, dela ținutul Tutovii, cu vad de moară și locuri de prisăci, și cu pomeți, și cu *curățituri*, ce vor fi pe acel hotar, de pe partea strămoașii mele Drăgălinii și feciorul ei, Bucium aprodu, cu ispisoc de întăritură dela Pătru Vodă. Deci această moșie, ce scriem mai sus, *din sat din Pungești*, ce să va alegi partea srămoașii Drăgălinii și a feciorului ei, Bucium aprodu, din tot locul și cu tot venitul, precum arată ispisocul lui Petru Vodă; toată partea acie de moșie am dat'o danie d-sali lui Ion Păladi marile visternic, ca să-i fie de acum înainte dreaptă ocină și moșie, d-sale și giupânesăi d-sali, și cuconilor d-lor sali în veci. Și i-am dat d-sali și ispisocul dela Pătru Vodă.

CCXIX.

1712 (7221) Noemvrie 8. Ion Solomon dă și dăruește lui Ion Păladi vel visternic a sa parte ce s'ar alegi din sat din *Cursăci* (Cursăști), ce este în ținutul Tutovii, din vatra satului și cu tot locul din tot vinitul, cu vad de moară, cu loc de prisacă, cu fânaț și cu țarină.

B. ȚINUTUL VASLUIULUI.

1. Zapise amestecate de moșii și locuri de prisăci.

CCXX.

1602 (7110) Fevruarie 12. Un ispisoc sârbăsc dela Irimia Moghilă Vodă întru care scrie și întărește pe un loc de prisacă, ce se chiamă Hodoriștii, ținutul Cârligăturii, cumpărat de Trifan sulgeriul dela Berescul bătrânul sân Giurgea.

CCXXI.

1642 (7150) Fevruarie 12. Toader, ficiorul lui Trifan, din Melentiști, și feciorul său, Tănasă, și cu sora sa, Dochița, și cu Ionașco Mariș, i Istratie, feciorii Dochiții,—vând drept 30 ughi un loc de prisacă și cu pomăt cu tot, ce se chiamă Hodoreștii, *d-sale vătavului de aprozi, Enachi, ficiorul visternicului Păladi,*[1]) dând acestuia și un dres dela Irimia Vodă.

CCXXII.

1642 (7150) Martie 13. Ispisoc sârbăsc dela Vasilie Vodă prin care să întărește lui (Enachi) Păladi, vătavului de aprozi, locul de prisacă Hodoreștii, ținutul Cârligăturii, cumpărat dela Toader, feciorul lui Trifan, și dela sora lui, Dochița, cu feciorii ei, Ionașco Mariș și Istratie.

CCXXIII.

1648 (7156) Maiu 17. Cara Eni și cu fâmeia sa, Tudora, fata lui Toader Bârlădeanul, care a fost Șoltuz în târgu Vasluiu, vinde un loc de prisacă cu livezi pre

[1] Constatăm că vistern. Păladie trăia încă la 12 Fevr. 1642 și că, în afară de *Gavril* și *Toader*, a avut fecior și pe *Enachi*, vătav de aprozi (vezi Doc. XXVII, pag. 39; XXVIII, pag. 41).

Racova, în ținutul Vasluiului, visternicului Stamatie, drept 50 lei, pe care loc îl aveau dela părintele lor Bârlădeanul.

CCXXIV.

1653 (7161) Martie 17. Mihalache Comornicul, feciorul lui Ivanghelie, din târgul Vasluiului, vinde un loc de prisacă pre vale Racovii, *în hotarul târgului Vasluiului*, cu pomeți și cu tot locul cât biruești un loc de prisacă și cât au ținut și părintele său, visternicului Statie, drept 30 lei.

CCXXV.

1658 (7166) Maiu 19. Vasilca, ce-au fost postelniceasă, vinde o prisacă cu 50 stupi, cu loc cu tot, *giupânului Enachie*, drept 60 ughi, cumpărată dela Todiril (Toader).

CCXXVI.

1689 (7198) Septemvrie 1. Cârstâna, fata Gramii stolnicului, nepoata lui Orăș hatmanul, giupaneasa răpaosatului Statie, ce-au fost clucer mari, dărueşte lui Ion sin Toader Păladi niște locuri de prisăci pe apa Racovii, în ținutul Vasluiului, cu pomeți și cu locuri de fân, cumpărate dela Cara Iani și cu fâmeia lui, Tudora, și dela Mihalachi Comornicul, feciorul lui Ivanghelie, din Vasluiu. Așișdirea și o sâliște pre Vilna, în ținutul Vasluiului, cu loc de prisacă, și cu loc de fânață, și loc de casă cu pomeți.

CCXXVII.

1701 (7209) Septemvrie 12. *Târgoveții Vaslueni vând lui Ion Păladi vel sulger două locuri de prisăci cu pomăt cu tot, ce le aveau dela moșii lor, destupate și curațite de ei,—și care locuri erau la Rădiul lui Barbă, în gura Racovei.*

Adică noi toți târgoveții din Vasluiu, anumi: Ion Bahnari, și Hacĭco Armanul și Sârghie Armanul, și Cârste Armanul, și Toader sân Ursul, și Ivan Armanul, și Porumb Armanul, și Bogdan șoltuz Armanu, și alții toți câți sântem, scriem și mărturisim cu acest adivărat zapis al nostru, precum noi de nimi siliți, nici asupriți, ce de a noastră bună voia am vândut d-sale lui Ion Păladi vel sulger, și giupânesăi d-sale, și cuconilor d-lor sale, *doaă locuri de prisăci cu pomăt cu tot, care locuri ne sânt noaă dela moșii noștrii, care li-am destupat noi și li-au curățât, în care locuri ș-au ținut bucatile moșii noștri și noi;* însă un loc de prisacă a lui Mihai Ungurul, la Rediul lui Barbă în dial, în capul Rediului din gios, în Gura-Racovii; și alt loc de prisacă a lui Gherasim, iar în Rediul lui Barbă, mai din sus. Aceste li-am vândut noi d-sale drept 30 lei, care ni-au făcut d-lui plată deplin întru mânule noastri; ce de acum să-i fie d-sale driaptă moșie în veci, să aibă a stăpânì d-lui și fiii d-sale. Iproci.

NOTA. Locurile de prisăci se aflau desigur pe hotarul târgului Vasluiului, de care întindere de pământ, dupăcum vedem, se folosiau târgoveții Vasluieni ca de o proprietate a lor în indiviziune, primind desigur oarecare foloase dela cei ce stau sau aveau prisăci acolo.

CCXXVIII.

1704 (7212) Maiu 26. *Andronic și cu fratele său, Stratul, feciorii lui Ioan Râciul, dăruesc vel visternicului Ion Păladie părțile lor de moșie din Bălițini și Tărăcini, pentru un bine ce li-au făcut.*

Adică eu Andronic și cu frati-mieu, Stratul, feciorii lui Ion Râciul, scriem și mărturisim cu acest adivărat zapis al nostru la cinstită mâna d-sale Ion Păladi vel vist, precum să să știe: cum noi de nimi siliți, nici asupriți, ce de a noastră bună voia i-am dat d-sale danie a noastră driaptă parte de ocină și moșie, ce să va alegi din sat din *Bălițini,* ce sânt pre *apa Telejnii,* la

ținutul Vasluiului, cu loc de prisacă, și cu loc de țarină în câmpu, și cu fânață, și cu vad de moară, și cu tot vinitul ce să va alegi pre a noastră parte de ocină. Așijderea iarăș i-am mai dat danie a noastră driaptă parte de ocină și moșie, ce să va alegi din sâliști din *Tărăcini*, cu loc de prisacă, și de țarină și de fânață, și cu tot vinitul, ce să va alegi pre ace parte de ocină, pentru căci și d-lui ni-au făcut un bine. Deci și noi încă, pentru aceia, i-am dat danie dumisale cu toată voia noastră acile părți de ocină, care mai sus scriem, ca să-i fie d-sale, și giupânesăi d-sale, și cuconilor dumilor-sale, driaptă ocină și moșie în veci. Iproci.

CCXXIX.

1704 (7212) Iunie 25. Andrieș sân lui Vasâlie Ooatul, din Gârce, face danie un loc de prisacă cu pomăt din poiana Onicenilor, de pe Bârlăzel, din ținutul Vasluiului, giupânului Ion Păladi vel visternic.

CCXXX.

1705 (7213) Noemvrie 26. Mihai Racoviță Vodă înputernicește pe *Ioan Păladi vel visternic*, ca să fie volnic a ținè și a oprì și a stăpânì un loc de prisacă, ce iaste pe Sohulin, la ținutul Vasluiului, cu pomăt și cu tot venitul;—care loc a fost danie părintelui d-sale, *răpăosatului Păladi, ce-au fost vornic mare*, dela Iurașco și dela fimeia acestuia, Chidina, și cu fata lor, Dafina, ce a fost acel loc de prisacă a tătâni-său, Micului, dela tatăl lui, Gliga.

CCXXXI.

1708 (7216) Decemvrie 14. Toader, feciorul Leahului și a Mariei, din Zăpodie, de pre Teleajna, din ținutul Vasluiului, dă un loc de prisacă cu pomăt, ce a pus el acolo în Zăpodie, giupânului Ion Păladi visternicul, ca să-i fie driaptă ocină și moșie în veci.

CCXXXII.

(Fără an, lună şi zi). Zlata Ursoaia, fiind apucată cu om Domnesc cu cibote de către Ion, feciorul Oprii, pentru 10 lei, ce-i erà datoare, îi dă acestuia toată moşia ce o aveâ (în Ciofeni, pe Tilijna, ţinutul Vasluiului), cu pădure, câmp, locuri de prisăci, izvoară de fântână, ţarină de *pâne*, loc de fânaţă şi cu pometi.

CCXXXIII.

1713 (7221) Iulie 29. Ion, feciorul Oprii, din târgul Vasluiului, dărueşte giupânului Ion Păladi vel spatar, partea Zlatii, din sat din Ciofeni ot Tilijna, ţinutul Vasluiului.

2. Sat întreg Tătăraşii.

CCXXXIV.

(Fără veleat, între 1616-1619 sau 1623-1626). Ispisoc sârbesc dela *Radu Vodă*, prin care se întăreşte unui Grigorie aprodu pe o parte de ocină din sat din Muntenişti, ce iaste danie dela Borce, feciorul Tomii, nepot Oprii.

CCXXXV.

1638 (7146) Fevruarie 22. Ispisoc sârbăsc dela Vasilie Vodă, prin care dărueşte hatmanului şi părcalab Sucevei Gavril, pentru dreaptă şi credincioasă slujbă ce a făcut Domniii şi Ţării, un sat anume Tătăraşii, ot Vasluiu, pe apa Bârladului, care hotar a fost Domnesc din hotarul târgului Vasluiului. Şi i-au mai dat şi trei sălaşe de ţigani.

CCXXXVI.

(Fără veleat, probabil anul 1658). Zapis a Saftii medelniceroai, fata răpăosatului Gavril hatmanul, ce au

dat danie satul Tătăraşi la svânta mănăstire Agapia şi apoi a rămas ră danie.

NOTA. De oarece călugării dela mănăstirea Agapia au avut pâră cu Radu stolnicul şi Neculai Abăză pentru această moşie, înaintea lui Ştefan Lupul Voevod (Doc. CCXL, pag. 202), care a domnit dela 1659-1661, pentru acest cuvânt am datat regestul defaţă cu anul 1658.

CCXXXVII.

1660 (7169) Octomvrie 1. *Radul biv stolnic, pentru 600 lei împrumutaţi dela Apostolachi, pune zălog satul Tătăraşii, ce-i de ocol dela târgul Vasluiului.*

Adică eu Radul biv stolnic scriu şi mărturisăsc cu acest zapis al mieu: Cum mi-au făcut d-lui Apostolachi bine cu 600 lei într'un anu (pe un an) şi i-am pus (zălog) d-sali un sat anumi Tătăraşi, ce-i de ocol la târgu la Vasluiu, pentru binele ce mi-au făcut d-lui, să-i fie satul pe mâna d-sali până ii voi da banii, d-lui să lucrezi; iar alt vinit ce a fi în asupra mea, d-lui fratile Apostolachi la altă n'are amestic numai să lucrezi d-lui; şi pentru de a mai treci piste anu, *să fie din zăci doisprezeci neguţitoreşti.* Şi pentru credinţă am iscălit.

CCXXXVIII.

1661 (7169) Aprilie 30. *Abază, feciorul lui Gavril hatmanul, şi cu alţii ai lui, pentru 600 lei bătuţi ce Radul stolnicul datoria lui Apostolachi, vând acestuia satul Tătăraşii, cu mori în apa Bârladului, şi 5 fălci de vie la Huşi,—pentru care mai primesc dela Apostolachi încă 500 lei.*

Adică noi Abăză, ficiorul lui Gavril hatmanul, şi vărul mieu, Grigoraş, şi Măricuţa vămăşoaia, şi Ilincuţa, ficiorii lui Gheorghie hatmanul, scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru: Cum au fost dator răpăosatul fratile nostru, Radul stolnicul, lui Apostolachi cu 600 lei bătuţi; *deci noi, ne fiindu-ne prilej să-l scoatem din casă,* am căzut cu toţii la d-lui, la Postolachi, de i-am

vândut satul Tătăraşi, cu mori în apa Bârladului, şi cu tot vinitul, precum l'au ţinut fratele nostru, Radu stolnicu, şi 5 fălci de vie la Huşi; şi ni-au mai dat Apostolachi, cătră cele 600 lei, încă 500 lei bătuţi, carili fac piste tot 1100 lei. Şi li-am vândut noi cu toţii d-sale de bună voia noastră, ca să-i fie d-sale moşie driaptă, neruşiit nici odânoară în veci.

NOTA. „Ne fiindu-ne prilej să-l scoatem din casă"—înseamnă că Radul stolnicul murise şi fraţii săi, neavând cu ce să-l înmormânteze, vând din părtile lui de moşie.

CCXXXIX.

1662 (7170) Ianuarie 22. *Boerii din Divanul Domnesc adeveresc că s'au pârât înaintea lui Vodă (Eustratie Dabija) egumenul şi tot soborul dela m-rea Agapia cu Ursachi marele vameş şi Apostolachi spatarul al doilea, pentru satele Ipoteştii dela ţinutul Sucevei şi Tătăraşii dela al Vasluiului, dând rămaşi, judecata Domnească, pe călugări.*

Se ubo mi (Iată deci noi) Racoviţă Cehan velichii logofăt i Toma Catacozono vel vornic dolnie zămli, i Ilie Şeptilici vel vornic vişnii zămle, i Necolai Racoviţă hatman i părcalab Suceavschii, i Alixandru Costân vel postelnic, i Iordachie vel spatar, i Grigorie vel ceaşnic, i Solomon Bârlădeanul vel visternic, i Meron Bucioc vel stolnic, i Todiraşco vel comis, i Neculai Buhuş vel med, i Ionaşco vel orojnic, i Contăş vtori logofăt, i Pătraşco Danovici tretie logofăt, i Roşca, i Rugină, i Dumitraşco, i Ursul, i Toader Vetreş vornici glotnii,—scriem noi toţi şi mărturisim cu acest adivărat zapis al nostru: *Cum s'au pârât defaţă, înaintea Mării Sali lui Vodă, egumânul şi tot soborul dela sfânta mănăstire dela Agapie, cu dumnealui fratile nostru Ursachie marile vameş şi cu dumnealui Apostolachi spatariul al doilea pentru doaă sati, anumi Ipoteştii, ce sânt la ţinutul Sucevii, şi satul Tătăraşii, ce sânt la ţinutul Vasluiului*; zicând călugării cum aceli sati sântu danie sventii mă-

năstiri, la Agapie, dela Safta, fiica răpăosatului Gavril hatmanul, şi au arătat şi zapise de danie făcute de Safta, fata lui Gavril hatmanul; iar dumnalor, fraţii noştrii, Ursachi marile vameş şi Postolachie al doile spătariu, au dat samă cum iaste lor dreaptă moşie şi cumpărătură dela *Radul ce-au fost stolnic mare şi dela frati-său, Nicolai Abăzà, ce-au fost sulgeri, feciorii răpăosatului Gavril hatmanul*, precum au arătat înaintea Mării Sale lui Vodă şi zapisâ făcute dela mâna lor, şi ispisoace de întăritură dela Ştefan Vodă, fiiul răpăosatului Vasâli Vodă, şi zapis de mărturie iscălit dela toţi boerii cei mari; şi au fost mai avut pârâ călugării cu Radu stolnicu şi cu frati-său, Nicolai Abazâ, la Ştefan Vodă, fiiul răpăosatului Vasâlie Vodă, pentr'acest sat, cari mai sus scriem, Ipoteştii şi Tătărăştii; ce nici Ştefan Vodă nu li-au prinsu în samă, ce i-au scos cu scârbă, *căci li-au fost dat Radul stolnicu şi cu frati-său, Nicolai Abăză sulgeriul, alt sat acolo la sfânta mănăstire, la Agapie, căci au fost acolo ctitori*. Pentru aceia şi Mărie Sa Vodă au socotit cu tot svatul Mariii Sale şi au dat Măriia Sa vodă pre călugări rămaşi, şi nici zapisâle lor nu s'au crezut, ce li-au luoat dela mâna lor, precum să nu mai aibă călugării dela Agapie nici o triabă cu acele sate, ce au dat şi au întărit dumilor sale fraţilor noştri, cari sânt scrişi, Ursachi vameş şi Apostolachi 2 spatar. Iproci.

NOTA. Mănăstirea Agapia *din vale* cu hramul sfinţilor Voevozi a fost zidită în anul 1644 de hatmanul Gavriil, frate cu Vasilie Vodă Lupul. Hatmanul Gavriil şi soţia sa, Liliana, au avut feciori pe: Radul stolnicul cel mare şi pe Abăza sulgerul. Mănăstirea Agapia veche însă numită şi *din deal*, a fost întemeetă de Petru Schiopul Voevod în 1585 (Melhisedec. Not. ist. p. 29—34; Casa Bisericii, *Anuar* pe 1909, p. 312).

Din acest act se constată că hatmanul Gavriil a avut şi o fiică, Safta, care dăruise Agapiei din Vale o moşie, ce a fost vândută mai înainte sau în acelaş timp, de fraţii săi, şi din care pricină nu i s'a ţinut în seamă dania.

CCXL.

1662 (7170) Ianuarie 22. *Evstratie Dabija Voevod, dând rămaşi pe călugării dela Agapia, în procesul pentru satele Ipoteştii şi Tătăraşii, întăreşte boerilor Ursachi marele vameş şi Apostolachi al doilea spatar stăpânirea asupra acestor sate.*

Io Evstratie Dabija Voevoda boj. milost. gdar zemle Moldavscoi. Adică au pârât defaţă înaintea Domnii mele rugătorii noştrii Egomănul şi cu tot soborul dela sfânta mănăstire dela Agapie cu ai noştri cinstiţi boeri, Ursachi marile vamiş şi Apostolachi al doile spatar, pentru doaâ sate, anumi Ipoteştii, ce sănt la ţinutul Sucevii, şi satul Tătăraşii, ce sânt la ţinutul Vasluiului; zicând călugării cum acile sate sântu danie svtii mănăstiri la Agapie dela Safta, fata răpăosatului Gavril hatmanul, şi au arătat şi zapisâ di danie, făcute de Safta, fata lui Gavril hatmanul; iară cinstiţi boerii noştri, Ursachie marile vamiş şi Postolachie al doile spătar, au dat samă cum iaste lor driaptă cumpărătură dela Radul, ce au fost stolnic, şi dela frati-său, Nicolai Abăzà, ce au fost sulgeriu, feciorii răpăosatului Gavril hatmanul, precum au arătat înaintea noastră şi zapise, făcute dela mâna lor, şi ispisoace de întăritură dela Ştefan Vodă, fiiul răpăosatului Vasile Vodă, şi zapise de mărturie iscălite de toţi boerii cei mari. Şi au fost mai avut pârâ călugării cu Radu stolnicul şi cu frati-său, Nicolai Abazà sulgeriul, la Ştefan Vodă, fiiul răpăosatului Vasâlie Vodă, pentru aceste sate cari scriem mai sus, Ipoteştii şi satul Tătăraşi, ce nici Ştefan vodă nu li-au prinsu în samă, ce i-au scos cu scârbă, căci li-au fost dat Radu stolnicul şi frati-său, Nicolai Abăză sulgeriul, alte sate acolo la mănăstire la Agapie, căci au fost ctitori acolo. Pentru acie şi Domnie me am socotit cu tot svatul nostru şi i-au dat rămaşi, şi nici zapisâle lor nu s'au crezut, ce s'au luoat dela mâna lor, precum să nu mai aibă călugării dela Agapie nici o treabă cu aceli sati, cari mai sus scriem, Ipoteştii şi Tătărăştii,—ce am dat şi am întărit a lor noştri cinstiţi

boeri, cari mai sus sânt scrişi, Ursachie vamişul şi Apostolachi al doile spatar, pe drese ce au avut la mâna lor dela vânzători, ce scrie mai sus, Radul stolnicul şi frati-său Nicolai Abazâ sulgeriul, şi pe drese ce au avut dela Ştefan Vodă, fiiul răpăosatului Vasâlie Vodă, ca să fie lor driaptă ocină şi cumpărătură, cu tot vinitul în veci. Iproci.

CCXLI.

1663 (7171) Iunie 14. *Aşezarea făcută de Dumitraşco vornicul de poartă, din ordin Domnesc, între Costandie, egumenul dela sfânta mănăstire dela Zugravi (Lipovăţul), şi între Apostol spatarul al doilea, pentru nişte mori pe apa Bârladului la Tătăraşi, din jos de Vasluiu.*

Adică eu Costandie, egomănul dela sfânta mănăstire dela Zugravi ot Vasluiu, şi cu tot soborul de acolo, scriem şi mărturisâm cu această scrisoare a noastră, cum am avut noi pâră înaintea Mării Sale lui Vodă şi a boerilor Mării Sale cu Apostol spatariul al doile, pentru nişte mori ce ari dumnealui la sat la Tătăraşi, în apa Bârladului, şi avem şi noi nişte mori mai gios aşijdirea în apa Bârladului,—deci dumnealui au pus *opusturile* mai sus şi merge apa în luncă şi la morile noastre nu vine apă di agiunsu. Deci, noi ni-am jăluit Măriii Sale lui Istratie Dabija Vodă,—Măriia sa vodă au triimis acolo, la aceli mori, pe Dumitraşco vornicul de poartă; deci Dumitraşco vornicul au strâns oamini buni orăşeni din târgu din Vasluiu, anume preutul cel Domnesc, Gheorghie, şi Ursul Prepeliţă, şi Dumitraşc brat preutul, şi Gheorghi Machidon, şi Vasâlie Glăvaşco, şi Gheorghie a Druicăi, şi alţi oamini buni mulţi, bătrâni şi tineri; şi am socotit cu aceşti oameni cu toţii şi i-am tocmit opustul cel mari, să nu să mai înalţă de cum iaste acum; şi din gios de opust, într'ace vărsătură, să ezâm dinpreună şi să facem podușcă, să abatim apa să de în Bârlad, să margă la morile noastre; şi să strâce şi iazul din Vasluiu, să nu ne opriască apa, iar dumnealui să ezască

unde este apa Bârladului, în Vasluiu. Intr'acesta chip ni-au aşăzatu vornicu. Iproci.

CCXLII.

1668 (7176) Maiu 29. *Ilieş Alexandru Vodă scrie credincioşilor săi boeri, Ilie Sturza stolnicul cel mare, Nacul ce a fost stolnic, Gavriliță ce a fost sardar, ca să meargă la Vasluiu şi după semnele arătate în hrisovul de danie, să pună stâlpi de peatră la bucata ce a dăruit lui Postolachie marele paharnic, din hotarul târgului Vasluiu, spre a fi de hrană din destul satului dumisale Tătăraşii, ce îl aveà acolo cumpărat dela feciorii răposatului Gavriil hatmanul.*

Io Iliaş Alexandru Voivoda boj. milost. gdar zămle Moldavscoi. Scriem Domnie me la boerii noştrii credincioşi *Ilie Sturza stolnicul cel mare* şi la *Nacul ce-au fost stolnic* şi la *Gavriliță ce-au fost sărdar*, dămu-vă ştire că Domnie mea m'am milostivit dintr'a noastră osăbită milă, cum şi alți Domni, ce au fost mai înainte de noi, au dat şi au miluit din locu Domnesc cui au vrut, aşè şi Domnie mea astăzi, văzând pre al nostru credincios şi cinstit boiarin pe Postolachi marile paharnic, slujind noaâ şi țărâi noastri cu mari dreptate şi cu credință datu-i-am dumisale şi l'am miluit cu *o parte de loc din hotarul târgului nostru a Vasluiului să fie hotar satului dumisale Tătăraşilor, ca să-i fie de hrană satului dendestul.* Şi i-am ales ace parte de loc despre târgu despre Vasluiu, şi despre sat despre Munteni, şi despre locul călugărilor *dela sfânta mănăstire ce să chiamă Zugravi despre Lipova, precum mergi hotarul lor,* cu vad de moară într'apa Bârladului, în sâliştea satului Tătăraşilor, şi cu vad de moară, unde dă apa Vasluiului în apa Bârladului. Prentr'acie, dacă veți vedea Cartea Domnii mele, iar voi să mergeți la târg la Vasluiu şi să strângeți oamini buni de pen pregiur megiaşi, şi să socotiți pre unde îi va spuni şi îi va scrie dresul cel de danie ce i-am făcut Domnie mea la mână

în sămni, pre acolo să mergeţi să-i alegeţi din semni în semni, şi pre acolo să puneţi stâlpi de piatră.

CCXLIII.

1668 (7176) Maiu 29. *Ilieş Alexandru Vodă dărueşte vel paharnicului Postolachi, o parte de loc din hotarul târgului Vasluiului, spre a fi hotar satului d-sali Tătăraşii, ce era cumpărat dela feciorii răposatului Gavril hatmanul.*

Io Ilieş Alexandru Vvoda boj. milost. gpodar zâmle Moldavscoi. Adică acesta adivărat credincios şi cinstit boeriul Domnii meli Postolachie vel pah slujit-au Domnii mele şi Ţărâi noastre cu mare dreptate şi cu încredinţată slujbă. Deci, Domnie me, văzând slujbă cu mare dreptate şi cu mare credinţă, ce ni-au slujit Noaâ şi Ţărâi noastre şi precum s'au milostivit alţi răpăosaţi Domni, ce au fost mai înainte de Noi, şi au dat şi au milu t din locu Domnesc cui au vrut, aşè şi Domnie me m'am milostivit dintru toată a Noastră osăbită milă; datu-i-am d-sali şi l'am miluit de la Noi într'a Noastră Ţară, într'a Moldovii, *cu o parte de loc din hotarul târgului Nostru Vasluiului, să fie hotar satului d-sali Tătăraşilor*, ca să-i fie de hrana satului dendestul. *Şi cât loc i-am dat dumisale l'am ales din hotarul târgului, despre târgu despre Vasluiu şi despre sat despre Munteni*, şi *despre locul călugărilor dela sfânta mănăstire ce să chiamă Zugravi, despre Lipova*, precum merge hotarul lor, cu vad de moară într'apa Bârladului, în sâlişte satului Tătăraşilor, şi cu vad de moară unde dă apa Vasluiului într'apa Bârladului. Incepătura hotarului să începe din *Cetăţue* la vale, prin pădure, până în margine pădurii în *Fântâna Cornii*; şi de acolo prin poiană până în *Grindul Călugăriţilor*; şi de acolo pe la *Podul Hatmanului* şi preste Bârlad, pre şes, până în *Drumul cel mare, unde au descălecat Sfânta;* şi de acolo pre şes preste apa Vasluiului în sus până în capul *Topililor* într'un grindu; şi de acolo pe şes în sus până în *Fântâna Realilor*, în drum şi de acolo peste

dial până în *Vale Bustii*, şi preste matcă în cie parte deasupra *Odăii diaconului*, în zarea *Piscului Viilor*; şi de acolo la vale prin *Vale Viilor* în cie parte, despre răsărit, deasupra pomilor Nechitii, în capul piscului; şi diacolo pre marzine pomătului în sus şi prin *Prihodeşti* până în pravilă (sic); şi de acolo la vale prin rădiu şi prin *fundătura viii Băhnarilui*, şi preste matcă la dial, pre din sus de *tufile cele roşii*, în dialul din mijloc, în poiană; şi de acolo la vale până în *Valea Dodeştilor* şi preste matca văii Dodeştilor, la dial, spre răsărit, până în *drumul Huşilor* într'o moviliţă; şi de acolo la vale pre din sus de *Prisaca lui Trohin*, până în *Vale Orzăştilor*, şi preste matca Orzăştilor prin fântână la dial, *unde se împreună hotarul cu a Grecilor;* şi de acole pre costişă în gios şi pentri pământuri până iarăşi în matca Orzăştilor, în Izvoară; şi de acolo la dial spre apus până în zarea dialului în obârşia *Văii Ulmului*, în potriva casăi lui Trohin, în zarea dealului; şi de acolo pre culmea dialului în gios până în *Movila lui Ciutiş;* şi de acolo pe picior la vale până în *Vale Dodeştilor*, şi preste matcă la dial, spre ameazi-zi, în dialul din mijloc, în zare; şi de acolo spre *Vale Murgiştilor* în ulmi; şi de acolo preste vale pre din gios de *Şentea* până în *dealul Mânjăştilor*, deasupra *Şentii;* şi de acolo în sus pe drum, pen dumbravă, până în *Obârşia Negrii*, deasupra *Dobârcinilor*, în drum; şi de acolo iarăşi pe drum, pen dumbravă la vale, până în matca *Văii Muntenilor*; şi de acolo la dial un rând de pământuri; şi de acolo în gios pentre pământuri până în gura Văii Muntenilor în matcă; şi de acolo în gios pe drumul cel mare până la morile călugărilor, până în hotarul (loc alb); şi de acolo peste apa Bârladului în cie parte şi prin luncă în gios până în *Vlamnic*; şi prin *Vlamnic* spre apus până în drumul cel mare; şi de acolo iar spre apus în culmea dialului, în zare, unde să înpreună hotarâle cu a călugărilor; şi de acolo pre culmea dialului în sus până în *Movila lui Vodă;* şi de acolo în sus tot drumul prin dumbravă pe hotarul călugărilor,

pănă în *Prihodești;* și de acolo prin codru spre apus și prin pregiurul *Timofteiului,* în fundătură; și de acolo pre *dialul Racovii,* spre răsărit, pen codru, pănă în *Cetățuia* de unde s'au început hotarul. Și acesta hotar tot cât mai sus scriem în sămni, cu vaduri de mori, și cu tot vinitul, dat să fie dela Domnie me driaptă danie și miluire boeriului nostru credincios și cinstit, ce mai sus scriem, Postolachie pah(arnicul) cel mare, Iproci.

CCXLIV.

1668 (7176) Iunie 17. *Raportul către Iliaș Alexandru Vodă din partea boerilor rânduiți, Ilie Sturza stolnic, Gavriil Costachi sardar, și a altor boeri și târgoveți din Vasluiu, arătând chipul cum și pe unde anume au ales hotaru în semni satului Tătărașii a d-sali vel paharnicului Postolachi.*

Milostive și Luminate Doamne, să fie Mărie Dumitale sănătoasă. Facem știre Mării Tale pentru poronca Mării Tale, ce ni-ai trimis Mărie Ta să alegim locul satului Tătărașilor de cătră locul târgului Vasluiului, și dispre alte părți, despre sat despre Munteni și despre locul călugărilor dela mănăstirea dela Zugravi. Deci, noi după poronca Mării Tale, am mersu acolo și am strânsu târgoveți, oameni buni și bătrâni, și alți oamini dipinpregiur, și am socotit dinpreună cu dânșii cum au fost mai cu dreptul de am ales hotaru în semni satului Tătărașilor din *Cetățuia* la vale pen pădure pănă în *Fântâna Cornii,* și acolo am pus stâlp; și de acole piste șes pănă în *Grindul Călugăriților* (călugărilor); și de acole piste șes până la *Podul Hatmanului,* piste Bârlad pănă *în drumul cel mari, în Moviliță (movilă), unde au discălicat Sfânta;* și de acolo spre răsărit piste apa Vasluiului, pre Vasluiul cel bătrân, pănă în obârșie *Topililor,* și acole s'au pus stâlpu; și de acole la dial în capul *Piscului Bustii,* și acolo iarăși s'au pus stâlpu, și de acole pe drumușor peste Valea Bustii, pe din gios de *Odaia lui Patrașcu diaconu,* în *dialul viilor în zare,* și acolo s'au pus un stâlp; și de acole la vale în

gura *văii viilor*, spre soare răsare, pe capul pomilor Nechitii într'o moviliță, și acolo iarăși s'au pus stâlp; și de acole pre margina pădurii, spre soare răsare, pe culmea dialului până în zare, în prival, acole iarăși s'au pus stâlp; și de acole în sus prin rădiu, pe culmea dealului până în *Drumul Nebunului*, și de acole prin râdiu, pe drum, până în obârșia *Văii Băhnarului*, spre răsărit în dealul din mijloc, în capul poenii din sus, s'au pus alt stâlp; și de acole la vale, unde s'au făcut sămni în doi stejari; și di acole iarăși la vale până în matca *Văii Dodeștilor*, într'un stejar, și acole iarăși s'au făcut sămnu; și de acole la dial, în zarea dialului, în *Drumul Hușilor*, într'o moviliță, și acole iarăși s'au pus stâlp; și de acole pe Drumul Hușilor la vale, pi din sus di *Prisaca lui Trohin*, până în matca *Văii Orzăștilor* și de acole la dial, spre răsărit, prin *Fântână*, un rând de pământuri, și acole iarăși s'au pus stâlp; și de acole pre costișă în gios pi *Hotarul Țării* până în matca Orzăștilor, în *Izvoară*, și acole iarăși s'au pust stâlpu; și de acole pe costișă până în *Obârșia Văii Ulmului*; și acole s'au pus stâlpu; și de acole în gios pe muchea dialului până în *Movila lui Ciutiș*; și de acole la vale pe piciorul dialului până în matca Dodeștilor; și de acole pe *Hotarul Țării* până în dialul din mijlocu; și di acole până în *Vale Mânjăștilor;* și de acole spre apus în zarea *Dialului Dobârcenilor*; și de acole piste *Vale Dobârcenilor* în costișă, dispre apus, iarăși s'au pus stâlp; și de acole la dial până în capul Dumbrăvii, până în *Drumul Mânjăștilor*, și acole iarăși s'au pus stâlpu; și de acole pe drum la vale până în (pen) obârșia *Văii Negrii*, pe drumul ce merge la *Moară la Cot*, acole iarăși s'au pus stâlp; de acole pe drum la vale pin dumbravă până în matca *Văii Muntenilor*, acole iarăși s'au pus stâlpu; de acole pe drum la dial un rând de pământuri, acole s'au pus stâlp; de acole în gios pentre rândurile pământurilor până la râpa cea mare, acole iarăș s'au pus stâlp; de acole în gios pe muche dialului până în matca *Văii Muntenilor*, până la Grindu

(grădini), acole iarăşi s'au pus stâlp; şi de acole pe *pârăul grindinilor* (grădinilor) până în apa Bârladului; şi de acole prin ţărmurile Bârladului despre apus până în *Morile Băisanului;* de acole piste luncă în gios până în *Vlamnic*, în capul *Poenii lui Rântunici*, ce din gios, acole iarăşi s'au pus stâlp; de acole pin Vlamnic spre apus piste drumul cel mari, acole iarăşi s'au pus stâlp; de acole la deal până în hotarul călugărilor, acole iarăşi s'a pus stâlp; de acole pe dial în sus până la (pe la) *Movila lui Vodă;* de acole iarăşi în sus până în *Drumul lui Toader*, şi acole s'au pus stâlp; şi de acole pe drum pen dumbravă până în *Prihodeşti*, şi acole (iarăşi s'au pus) stâlp; şi de acole pe Prihodeşti, piste *Vale Lipovăţului*, la dial pen codru, până în zarea dialului, în *Drumul Bogdănii*, acole s'au făcut bour într'un stejar; şi de acole pe muche dialului în sus până în *Movila lui Săcară*, acole (s'au făcut) bour într'un fag (stejar); de acole tot pe drum în sus până în *Fântâna Prunilor*, acole iarăşi s'au făcut bour într'un fag; de acole până în *Runcu*, pe *Dialul Tomoftiiului*, acole iarăşi bour s'au făcut într'un fag; de acole pe *Dialul Racovii* până diasupra *Grajdiurilor*, acole iarăşi s'au făcut bour într'un stejar; de acole tot pe Dialul Racovii până în *Cetăţue*, unde sânt doi stâlpi, unul ce vini despre Dialul Racovii şi unul ce caută la *Fântâna Cornii*. Şi aice să închie tot hotarul satului.

(Sânt iscăliţi) *Ilie Sturza stolnic. Gavril Costachi sardar*

(şi alţi boeri şi târgoveţi)

NOTA. Cuvintele puse în parentez, din cuprinsul documentului de mai sus, sunt luate din hrisovul Domnesc, unde se reproduce această scrisoare de mărturie.

CCXLV.

1668 (7176) Iulie 5. *Ilieş Alexandru voevod, în urma hotărniciii făcute de boerii rânduiţi, întăreşte pa-*

harnicului Apostolache stăpânirea asupra satului Tătăraşii, ce-i lângă târgu l asluiului.

Io Ilieş Alexandru Vvoda boj. milost. gpodar zămle Moldavscoi. Adică acesta adevărat boiarinul nostru, credincios şi cinstit, Apostolachie pah cel mare ni-au arătat înaintea noastră şi a boerilor noştri, a mari şi mici, o scrisoare de mărturie dela boerii noştrii credincioşi, Ilie Sturza stolnicul cel mare, şi Gavril Costachi ce au fost sardar, şi Costandin Cărăcaş ce au fost jâc(nicer) mare, şi dela mulţi oamini buni, anume popa Gheorghie dela Biserica Domnească din târgu din Vasluiu, şi Florea şoltuzul de acolo, şi Ursul Prepeliţă de acolo, şi Gorie, şi Pătraşco diaconul de acolo, şi Vasâlie Glăvaşco, şi Gheorghie a Drăgălinii, şi Mihai Ungurul de acolo, şi Paraschiva, şi Sinbotin, şi alt Gorie, feciorul lui Machidon de acolo, şi Petronie egomănul şi Maxim călugărul dela mănăstirea dela Zugravi, şi Trohin de Orzăşti, şi alţii mulţi oamini buni, scrisă cu iscăliturile tuturor şi pecetea târgului nostru Vasluiu, aşè scriind şi mărturisând cu sufletele lor: Cum au mers şi au socotit cu mare dreptate şi au ales şi au hotărât tot hotarul satului Tătăraşilor, ce-i lângă târgul Vasluiului, ce iaste a boiarului nostru, ce mai sus scriem, Apostolachie pah cel mare, de către hotarul târgului Vasluiului, şi despre satul Muntenii, şi despre locul călugărilor dela Zugravi, şi despre alte părţi, din semni în semni s'au stâlpit. Şi s'au început a să alegi hotarul Tătăraşilor din Cetăţue la Vale prin pădure până în Fântâna Cornii, şi s'au pus acole un stâlp (de aice mai departe se reproduce întocmai scrisoarea de mărturie a boerilor hotarnici, împrimată în urmă sub No. CCXLIV pag. 207 şi apoi urmează :) Atâta s'au ales şi s'au stâlpit hotarul satului Tătăraşii despre alte hotară. Deci, şi Domnie me, dacă am văzut ace adevarată mărturie dela acei boeri ai noştrii şi dela acei oameni buni, ce mai sus scriem, precum au ales şi au hotărât cu dreptate, Noi încă am crezut şi am dat danie me şi am întărit boeriului nostru credincios şi cinstit, Apostolachie pahar-

nicul, să i fie dumisale şi cuconilor săi, şi a tot rodul său, acel sat Tătăraşii, cu tot hotarul cum s'au ales şi s'au stâlpit. Iproci.

CCXLVI.

1671 (7179) Iulie 19. *Carte dela Duca Vodă către Postolachie, fost paharnic mare, prin care întăreşte obiceiul ce se făcuse ca locuitorii satului său, Tătăraşii, să n'aibă oprelişte de a se hrăni pe moşia de alăturea a târgului Vasluiu.*

Io Duca Voevoda bj. mil. gpdar zămle Moldavscoi. Adică boiariul nostru Apostolachi ce-au fost pah mari, făcut-au jalobă înaintea noastră pentru satul d-sali Tătăraşii ce-i iaste cumpărătură dela feciorii lui Gavril hatmanul, care sat iaste lângă târg lângă Vasluiu, carile ave obicină oamenii, de când au fost ţiind satul Gavril hatmanul, de s'au fost hrănind pe hotarul târgului Vasluiului, ori fie cu ce feli de hrană au fost slobozi,—zicând că ari şi uric dela răpăosatului Vasâlie Vodă. Deci, Domnie me încă am dat ca să ţie şi de acum, precum au ţinut în zâlile lui Gavril hatmanul, după obiceiul cel bătrân, ca să să hrăniască pe hotarul târgului, ori fie cu ce feli de hrană să va hrăni, să n'aibă oprelişte.

CCXLVII.

1691 (7199) Maiu 17. Ispisoc dela Costantin Cantemir Vodă întru care scrie asemine dupăcum scriu ispisoacele dela Ilieş Alexandru Vodă, iarăşi tot în semne,—lui Ştefan Miclescu.

CCXLVIII.

1693 (7201) Iulie 8. *Carte gospod dela Costantin Duca vodă către şoltuzul şi târgoveţii din Vasluiu, pentru nişte fânaţ a vel şatrariului Ştefan Miclescu.*

Scriem Domnie mea la şoltuzul şi la toţi orăşenii din târgu din Vasluiu, vă facem ştire că aice la Domnia mea s'au jăluit boiarinul nostru, d-lui Ştefan Miclescu vel

şatrar pre voi, zicând precum aţi mers şi aţi *polcit* fânaţul ce iaste pe locul d-sale, şi nu v'aţi căutat 'unde iaste locul târgului, acolo să aveţi triabă. Pentru acie iată că vă scriem să căutaţi să puneţi *polci* pe locul târgului, iar cu locul d-sale n'aveţi treabă.

CCXLIX.

1693 (7202) Noemvrie 15. Ispisoc dela Constantin Duca Vodă întru care scrie asemine dupăcum scriu ispisoacele dela Ilieş Alexandru Vodă şi dela Costantin Vodă, iarăşi tot în semni.—lui Ştefan Miclescu şatrar.

CCL.

1696 (7204) August 17. Ispisoc dela Costantin Antioh Vodă întru care scrie asemine dupăcum şcriu dela Ilieş Alexandru Vodă, dela Const. Cantemir Vodă şi dela Const. Duca Vodă, iarăşi în semni, lui Ştefan Miclescu şatrar.

CCLI.

1716 (7224) Aprilie 20. *Maria, giupâneasa răpăosatului Ştefan Miclescu sărdarul, cu fiiul său, Frangole, vând satul Tătăraşii, la ţinutul Vasluiului, cu tot hotarul, şi de danie şi cumpărături, d-sale Ion Păladie vel spatar şi giupânesei d-sale, Nastasiei,—fiindu-le şi rudă de pe giupâneasa d-sale.*

Adecă eu Mariia, giupâneasa a răpăosatului Ştefan Miclescu ce au fost sărdar, şi cu fiiul mieu, Frangole, scriem şi mărturisim cu acest adevărat zapis al nostru, de nimi siliţi, nici asupriţi, ce de a noastră bună voie am vândut a noastră driaptă ocină şi moşiia un sat întreg anumi Tătăraşii, la ţinutul Vasluiului, pre apa Bârladului, cu vecini, şi din vatra satului, şi den câmpu, şi dintr'apă, şi cu vad de moară într'apa Bârladului, şi den pădure cu locuri de prisăci, şi cu tot vinitul, şi cu tot

hotarul *şi de danie şi de cumpărături*, precum răspundu dresâle celi vechi acestui sat. Deci, acesta sat cu tot venitul l'am vândută noi de a noastră bună voia, *dumisale lui Ion Păladi vel spatar şi giupânesâi d-sale Nastasiei, drept (loc alb) lei bătuţi, fiindu-ne d-lui şi rudă de pre giupâneasa d-sale*. Şi ni-au dat d-lui banii deplinu, cari scriem mai sus, şi i-am dat d-sale şi zapisâle şi ispisoaceli ce am avut pre acesta sat. Deci, de acum înainte ca să-i fie d-sale direaptă ocină şi moşia, şi giupânesii d-sale, şi cuconilor dumilor sale, în veci stătătoare; şi să aibă dumnealui a-şi face şi ispisoc Domnesc de întăritură de pre acest adivărat zapis al nostru, ca să-i fie moşia în veci. Aşijdirile şi pentru pietrile morilor de acolo, fiind luate de alţii, unde li-ar aflà, să aibă dumnealui a le luoâ cu toată volnicie. Şi acest zapis şi vânzare s'au făcut dinaintea boerilor celor mari.

CCLII.

1717 (7225) Maiu 1. *Mihai Racoviţă Voevod dărueşte mănăstirii Zugraf dela Sfântagora o bucâtă de loc din hotarul târgului Vasluiului, care bucată de loc este între hotarele mitohului Zugrafilor, numit Lipovăţul, mitoh făcut de răposatul Vasilie Vodă încă din boerie şi i-au pus numele Zugraf şi l'au închinat la sfântagora.*

Io Mihai Racoviţă Vvoda boj. milost. gpodar zâmle Moldavscoi. Adică Domnie me m'am milostivit şi den osăbită a noastră milă am dat de am miluit *Sfânta mănăstiri ce să numeşte Zugraf dela sfântagora*, unde iaste hramul sfântului şi marilui Mucinic Gheorghie, cu o bucată de loc de moşie din hotarul târgului nostru a Vasluiului; care bucată de loc iaste între hotarâle *a mitohului Zugrafilor, unde să numeşte Lipovăţul, care a fost făcut de răpăosatul Vasâlie Vodă încă din boiarie şi i-au pus nume Zugraf şi hramul tot a sfântului Mucenic Gheorghie, şi l'au închinat acel mitoh la Sfântagora*. Deci, *acel mitoh dela*

Lipovăț s'au fost râsâpit și acum făcându-se de iznoavă, iară acolo, la Lipovăț, Domnie me încă m'am milostivit și am dat ace bucată de loc, în semni, danie sfintei mănăstiri, ca să-i fie moșie în veci, pentru a noastră vecinică pomenire. Și hotarul să începi, acei bucăți de loc, din *hotarul Zugrafilor*, din *Drumul lui Toader*, de unde să pohărnește cătră răsărituri, pe zarea dialului, pe la *Fundul Făgeților*, unde au fost viile zugrafilor; de acole dialul în sus pen zarea la șanțul *Cetățuii*; de acolo tot zarea dialului până la *Drumul lui Druicăș*, de unde să pohârnește spre *Vale Lipovățului;* de acolo tot în sus zarea dialului pe la toate obârșiile, pe deasupra *Coșcăului* și a *Stăncioiului* la *Drumul Pușcilor;* din Drumul Pușcilor, unde esă din Racova, la dial, zare dialului pentre *Racova* și pentre *Timoftei*, până deasupra dialului, pin *Groapa Sitarului*, până în *drumul Bogdănii cel vechiu*; de acole se întoarce spre amiazi-zi, dialul în gios, pe la *stâlpul lui Verdiș;* și tot zarea dialului până diasupra *Movilii lui Săcară*, unde să împreună cu *hotarul Orgoeștilor* și a *Zugrafilor*. Atâta iaste tot hotarul aceștii bucăți de loc.

NOTA. Cu toată afirmarea lui Mihai Vodă Racoviță că mitohul de lângă orașul Vasluiu, din localitatea numită Lipovățul, i s'ar fi dat numele de Zugraf sau Zugrafi de Vasilie Lupu Voevod,—și aceasta pentru cuvântul că l'ar fi închinat la M-rea Zugrafos din sf. Munte,—eu însă sânt în îndoială,—pentru că: Dintr'un zapis al moșiei Părtănoșilor, din anul 1635 Ianuarie 24 (a se vedeà mai departe Doc. CCLXVII),—se vede că, în acel an, mitohul sau mănăstirea se numià Zugrav,—ceia ce ne face să credem că numirea aceasta îi mult mai veche decât timpul de boerie a lui Vasile Lupul,—neputându-se răspândi o numire nouă așa de curând prin sate indepărtate. Dar de unde, în cazul acesta, și-a putut luà mitohul numirea de Zugraf sau Zugravi?—Mie mi s'a spus în Lipovăț, când am fost, acum câți-va ani, pe acolo, următoarea tradiție: Intre lucrătorii întrebuințați de Marele Ștefan la facerea numeroaselor sale Biserici, ar fi avut și 2 zugravi greci, din sfântul Munte (in care caz trebue să fi fost călugări și poate chiar din M-rea Zugrafos), cari, dupăce au îmbătrânit și nu au mai putut lucrà, s'au retras și s'au așezat aproape de Vasluiu, în localitatea numită Lipovățul, unde au făcut cu banii lor o bisericuță și unde s'au mai

adunat şi alţi bărbaţi cu viaţă înbunătăţită. Daca va fi aşa, atunci s'ar puteà explica şi de unde, în afară de alte motive, i s'a sugerat lui Vasilie Vodă ideia ca să înlocuiască vechia bisericuţă cu o alta pe care s'o închine mănăstirei Zugraful, din Muntele Atos. Las timpului să lămuriască mai bine această chestie!

Drumul Puşcilor, drumul pe unde mergeau poştele dela Iaşi spre Bârlad, trecând prin Valea Racovei şi suind la deal, trecea prin comuna Bogdana pe muchea dealului *Coama Porcului* (*Ist. com. Bogdana*, pag. V).

CCLIII.

1725 (7233) Iulie 15. *Mihai Racoviţă Voevod rânduește o comisiune care să cerceteze neînţelegerea dintre Ioan Palade vel spatar şi călugării de Dobrovăţ pentru hotarele moşiei Tătăraşi.*

Io Mihai Racoviţi Vvoda boj. milost. gpodar zămle Moldavscoi. Scriem Domnie me la sluga noastră Gheorghie Hărmezău biv clucer, şi la rugătoriul nostru preutul Jâverdianu dela Biserica Domnească din târgu din Vasluiu, şi la Frăţiţa Băltag părcălabul, şi la Gheorghie Talpiş, şi la Ioniţă Chiriac,—vă facem ştire: Dacă viţi vede Carte Domnii mele să vă sculaţi şi să mergiţi la sâlişte la *Tătăraşi*, ce iaste la ţinutul Vasluiului, şi să strângeţi oameni bătrâni şi răzăşi de pin prejur, şi să luoaţi sama foarte cu bună dreptate, pe drese şi zapise ce va arătà credincios şi cinstit boiarinul nostru d-lui *Ioan Păladi vel spatar*, pre ace sâlişte Tătăraşii. Pentru căci jălui d-lui spătariul că i să împresoară o bucată de loc, de Tătăraşi, de cătră călugării de *Dobrovăţ*, că mai în trecută vreme, au dat samă spatariul, că, când erà egomăn, la Dobrovăţ, Grebence, au fost venit la Domnie mea, de ni s'au fost rugat ca să-i dăm o bucată de loc Domnesc, din locul târgului Vasluiului, danie mănăstirii, fiind şi moşie Lipovăţului aproape de Vasluiu; şi Domnie mea i-am dat o bucată de loc gpod din locul târgului, ce s'ar adeverì chiar loc gpod, iar nu loc boeresc, ci el n'a căutat să-şi fie hotărât ace parte de hotar di hotarul târgului gpod, ci s'au sculat egomănul Grebince, fiind Tătăraşii

d-sale spătariului aproape acolo, şi au intrat cu hotarul d-sale în Tătăraşi, şi i-au strâcat hotarâle de i-au luoat câtva loc; carile Domnie mea nu i am dat din locurile boereşti să ia, ci i-am dat din locu gpod, din carile nu iaste dat nimărui. Deci, iată că vă scriem: Să căutaţi, să luoaţi sama foarte cu bună dreptate şi, de va fi aşè precum jăhueşti dumnealui, şi i-a fi luoat din hotarul d-sale a Tătăraşilor, şi a fi strâcat hotarâle d-sali, pe drese şi zapise, cum or fi scriindu, să luoaţi hotarâle acelea puse pe moşiia d-sali, pe a Tătăraşilor, şi să le puneţi iară pe unde viţi adeverì că au fost hotarul d-sale mai dinainte vremi; şi, pe unde i-ar fi strâcat hotarâle, să le înnoiţi, şi să faceţi mărturie din semni în semni. Iproci.

CCLIV.

1725 (7234) Decemvrie 13. *Mărturia hotarniçă a comisiunii rânduită de Mihai Vodă Racoviţă pentru hotarele moşii Tătăraşii, în urma jăluirii biv vel spatariului Ion Păladi în potriva călugărilor dela m-rea Dobrovăţ.*

Milostive şi Luminate Doamne, să fie Măria Ta sănătos. Facem ştire Mării Tale că, mai în trecute zâle, au fost jăluit Mării Tale dumnealui Ion Păladi biv vel spatar, pentru un sat a dumisale, Tătăraşii, ce sânt aice la Vasluiu, zicându cum mai în trecută vreme, într'aceastâ Domnie a Mării Tale, până erà viu Grăbence egomănul de Dobrovăţ, au cerut la Măria Ta de ai dat danie o bucată de loc mănăstirii Dobrovăţului, din locul târgului Vasluiului, iar nu din locuri boereşti, şi cu acea danie să fie înpresurat o bucată de loc despre pădurea din locul Tătăraşilor a dumisale spătariului Păladi. Deci, pe jaioba d-sale spatariului, ni-ai poroncit Măria Ta cu luminata Carte Măriii Tale, să venim aice la Tătăraşi să luăm sama cum a fi mai cu dreptate pe drese şi pe zapise, ce va arătă dumnealui spătariul, să-i hotărâm satul Tătăraşii despre locul târgului Vasluiului, *şi a satului Muntenilor care iaste a mănăs-*

tirii lui Barnovschii Vodă, şi de a mănăstirii Zugravilor. Deci, pe poronca Mării Tale, am venit aice şi am dat ştire şi călugărilor dela Dobrovăţ şi dela Barnovschii (De aici încetează transcrierea mărturiei hotarnice, ceia ce-i de regretat. Se vede că-i o scăpare din vedere a transcriitorului).

CCLV.

1725 (7235) Septemvrie 16. *Mihai Vodă Racoviţă întăreşte lucrarea comisiunii ce a rânduit pentru regularea neînţelegerii dintre biv vel spatarul Ion Păladi şi călugării dela Dobrovăţ, în privinţa hotarelor moşiei Tătăraşii, de lângă Vasluiu.*

Io Mihai Racoviţa Vvoda boj. milost. gpodar zămle Moldavscoi. Scriem Domnie me la slugile noastre, Băltag Căpitanu, i Gheorghie Talpiş, şi la rugătoriul nostru popa Jâverdianu, vă facem ştire: Iată că aice, înainte Domnii mele, viind cinstit şi credincios boiarul Domnii mele, d-lui Ion Păladi biv vel spătar, şi ne arată o mărturie dela Gheorghiţă Hărmezâu clucériu, şi dela voi dela toţi, cari aţi fost hotarnici la hotărâtura satului d-sali. a Tătăraşilor, ce iaste lângă târgul Vasluiului; scriind într'ace mărturie că, hotărând acel sat, aţi aflat o bucată de loc, din hotarul Tătăraşilor, luoat de călugării de Dobrovăţ într'o danie ce am fost dat Domnie me miluire mănăstirii Dobrovăţului, din hotarul târgului Vasluiului; şi hotarul acestui sat, a Tătăraşilor, l'aţi îndreptat pe hotărâtura cea vechi, de când s'au mai hotărât acel sat de Ilie Sturza stolnicul, şi Gavril Costachi sărdariul, şi Costantin Caracaş jăt(nicer), pe ispisocul dela Ilieş Alexandru Vodă, ce scrie în semni; şi chemând voi şi pe călugării de Dobrovăţ să vie faţă, i-aţi aşteptat o lună de zâle şi n'au mai venit, şi, ne viind călugurii, voi tot aţi hotărât satul Tătăraşii şi aţi încheiat tot hotarul satului cu stâlpi pen pregiur, pe hotărâtura vechi, numai stâlpii ce au fost pus călugării. (Şi acest act, dupăcum se vede, pare a nu fi

sfârşit de transcris, mai ales că şi în Condică se vede lăsat destul loc).

3. Sat întreg Părtănoşii.

CCLVI.

1621 (7129) Ianuarie 6. Ispisoc (orginalul in Sârbeşte) prin care Alexandru Iliaş Vodă întăreşte lui Ion Potlog vtori logofăt cumpărătura de moşie, din a treia parte a treia, din Părtănoşi, ţinutul Vasluiului, dela Ionaşco, feciorul Tomei, nepotul Marcii, drept 50 de ughi.

CCLVII.

1622 (7130) Fevruarie 22. *Vornicii mari ai ţării de sus şi jos, împreună cu alţi boeri, adeveresc că Ion, feciorul lui Necoară de Sămisăşti, ţinutul Vasluiului, a vândut partea sa de ocină din Părtănoşi lui Ion Potlog vornicul de gloată, drept 2 boi buni şi drept 4 vaci cu viţei, preţuite 60 taleri.*

Pan Ionaşco velichie vornic Dolnie zămle, i pan Necoriţi velichie vornic Vişnie zămle, i Lupul tretoe logofăt, i Dumitru Mătieşescul vornic glotnie, i Iuraşco Drace vornic glotnie, i Pântea biv armaş. Adică au venit inaintea noastră Ion, feciorul lui Necoară de Sămişeşti, de ţinutul Vasluiului, de bună voia sa ş-au vândut partea sa de ocină din sat din Părtănoşi, din partea din sus, ce să va alegi partea lui, din tot locul, din hălişteu, şi din grădini. Aceasta o au vândut fratelui şi prietinului nostru Ion Potlog vornicului de gloată, *drept 2 boi buni şi drept 4 vaci cu viţăi, preţuite 60 de taleri.* Deci, văzând noi vânzarea de bună voe şi tocmală dinaintea noastră, i-am făcut această mărturie dela noi, ca să-şi facă şi dres gpod pe ace parte de loc. Iproci.

CCLVIII.

1622 (7130) Fevruarie 28. *Ştefan Tomşa Voevod*

întăreşte lui Ion Potlog vornicul de gloată partea de moşie din Părtănoşi, cumpărată dela Ion, feciorul lui Necoară.

Ispisocul original sârbăsc.

Io Ştefan Tomşa Vvoda boj. milost. gpodar zămle Moldavscoi. Precum au venit înaintea noastră şi înaintea a lor noştri boeri a mari şi a mici, boeriul nostru Ion Potlog vornicul de gloată, şi ni-au adus un zapis de mărturie dela a noştri boeri credincioşi, Ionaşco vel vornic de Ţara-de-gios, i Meron Barnovschii hatman i parcalab Sucevei, i Necoară vel vornic de Ţara-de-sus, i Lupul treţie logofăt, i Drăgan vel armaş, i Iuraşco Drace vornic, i Dumitru Măteiaşescul vornic, i Iuraşco Başot, i Ionaşco vel Hânsari, i Dumitru Uricar, i Marmure Uricar, i Pântea biv armaş, ce scriu cu ace mărturie precum au venit înaintea lor Ion, feciorul lui Necoară, din Semisăşti, şi de bună voia sa ş-au vândut parte sa de ocină din sat din Părtănoşi din sus. Iproci.

CCLIX.

1624 (7132) Aprilie 8. Radu Vodă întăreşte lui Ion Potlog vornicul partea de ocină, din sat din Părtănoşi, cumpărată dela Ion, feciorul lui Necoară.

CCLX.

1625 (7134) Noemvrie 30. Carte dela Radu Vodă în chestia luării a trei vaci cu viţăi şi a unui bou de către Lie dela Ion Potlog fostul vornic pentru *cisla satului* Părtănoşii, arătând că Ion Potlog n'are treabă cu cisla acelui sat.

CCLXI.

1626 (7134) Iunie 18. Carte dela Miron Barnovschi Vodă către vel vatagul (loc alb), arătând că s'a jăluit Ion Potlog ce a fost vornic, pre Lie şi pre Răzăşii lui, din Părtănoşi, zicând că i-au luat aceştia trei vaci

cu viţăi şi un bou pentru Cisla oamenilor lui Lie, anumi Nistor şi Pahul (loc alb), şi Ion Potlog n'are nici o triabă cu *Cisla satului*, precum au arătat şi *pecetluit* dela Mihălachi (Cantacozino) postelnicul şi Cărţi dela Radu Vodă, că n'au avut nici o triabă cu Cislà lor. Drept aceia, să meargă şi unde vor aflà din bucàtele lui Lie, şi a lui Andronic, şi a Paholcii, şi a lui Nistor, şi a răzăşilor lui, să aibă a luà aceste vite ce mai sus scrie.

CCLXII.

1626 (7134) Iunie 20. *Miron Barnovschi Vodă întăreşte lui Ion Potlog biv logofăt cumpărătură unei părţi din Părtănoşi dela Chirila Slavu, feciorul lui Vasâle, nepot Anei Negoae.*

Ispisoc sârbesc.

Io Miron Barnovschii Moghila Vvoda boj. milost. gpodar zămlè Moldavscoi. Precum au venit înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri, a mari şi a mici, sluga noastră Ion Potlog biv logofăt cu un zapis de mărturie dela mulţi oameni buni, anume Ticman diiacon ot Ivăniţăşti şi Cozma, frati lui, i Vasâle, tij frate lui, i Avram ot Semesăşti, i Samoil ot Ştiubeiani, i frati-său Vasâle, i Grigorie, i Praja, i Onaca ot Coticeri, i Cârste ot Mânjăşti, ce scriu cu acea mărturie, precum (au venit) înaintea lor Chirila Slavu din Părtănoşi, feciorul lui Vasâle, nepotul Anii Negoae, şi de a lui bună voe, de nime sâlit, nici asuprit, şi-au vândut partea lui de moşie din sat din Părtănoşi, din parte din sus, slugii noastre lui Ion Potlog. Iproci.

CCLXIII.

1629 (7137) Martie 3. Miron Barnovschi Vodă înputerniceşte pe Ion Potlog vornicul a oprì şi a ţineà partea de ocină din Părtănoşi, ţinutul Vasluiului, ce se va alegi, partea lui Nistor, şi a Paholcii, şi a săminţiei lui Lie, de acolo, pentru un bou şi două vaci, una cu

giuncul alăture, iar una cu viţăl, pentru *dabila* lor, iar părându-le cu strâmbu, să meargă să stea faţă înaintea Domnii sale.

CCLXIV.

1629 (7138) Octomvrie (fără zi). Carte dela Alexandru Vodă (coconul) prin care Ion Potlog, ce a fost vornic, este înputernicit a ţineâ şi a opri partea de ocină a Paholcii şi a lui Nistor, ce se va alege din —Părtănoşi,- drept un bou şi 2 vaci cu viţăl, ce i s'au luat *dabilile* lor; şi cui va părea cu strâmbul, să meargă ca să steà faţă înaintea Domnii sale.

CCLXV.

(Fără an) Aprilie 1. Chirila Orbul, feciorul lui Vasâlie, şi Ion Scaci, nepotul său, feciorul lui Necoară, nepoţii Anei Negoae, strănepoţii Stanii lui Micu Părtănosu, vând partea lor de ocină din Părtănoşii-de-sus, a trie parte, prietinului lor Ion Potlog ce-a fost vornic, drept *2 boi buni, biciluiţi* (*preţeluiţi*) *drept 50 taleri*,— din uricu ce-au avut dela Pătru Vodă, din *ţarină*, din *vatra satului*, din *iaz* şi din *grădini* cu tot venitul.

CCLXVI.

1632 (7141) Septemvrie 16. *Alexandru Ilieş Voevod porunceşte ca să se iee dela oamenii (vecinii) lui Lie 2 vaci cu viţei şi un bou şi să se dee lui Ion Potlog, ce a fost vornic.*

Io Alexandru Ilieş Vvoda boj. milost. gpodar zămle Moldavscoi. Scriem Domnie me la sluga noastră (loc alb), dăm ştire că s'au jăluit înainte Porţii Domnii mele boerinul Domnii mele, Ion Potlog, ce au fost vornic, pre nişte *vecini a lui Lie*, din sat din Părtănoşi, anume Paholci şi Nistor, zicând înaintea Porţii Domnii mele că lui i-au perit doaă vaci şi un bou pentru *dabila* loř, precum au arătat şi hârtia dela *dabilari* şi cartea dela Mihalachi Catacozâno, ce-au fost visternic.

Pentru acie, dacă vei vede Carte Domnii mele, iar tu să mergi ori unde vei află în ţara Domnii mele, să iei dela dânşii 2 vaci cu viţăi şi un bou, şi să le dai în mâna boeriului Domnii mele ce mai sus scriem. Iproci.

CCLXVII.

1635 (7143) Ianuarie 24. *Ghervasia, soacra lui Istratie şi a lui Nècoară, vinde a sa ocină din Părtănoşi popii lui Căldare, faţă fiind egumenul Chiriac şi tot soborul dela sfânta mănăstire ce se cheamă Zugrav (Lipovăţ).*

Eu, Ghervasia, soacra lui Istratie şi a lui Necoară, mărturisăsc cu sufletul mieu, cu acest zapis al mieu, cum am vândut o ocină dela sat dela Părtănoşi *popii lui Căldare*, a trie parte, din vatră de sat, şi din ţarină, şi tot locul, dinaintea *egomănului Chiriac şi a tot soborul dela sfânta mănăstire*, ce să chiamă *Zugrav*. Şi am vândut drept 2 vaci cu viţăi şi un *caş de ceară*, drept 5 zloţi (preţuite) şi 5 zloţi bani. Iproci.

CCLXVIII.

1635 (7143) Iulie 20. Simion şi Bejan şi Nastasia şi Irina şi Protasie, feciorii lui Păşcanu, nepoţii Paholcii, şi Ioana, fata Paholcii, de Părtănoşi, vând preutului Andronic, drept 30 lei, a lor driaptă ocină şi moşie, toate părţile lor din sat din Părtănoşi.

CCLXIX.

1638 (7146) Iulie 20. *Antimia, fata lui Andriiu şi Isac, feciorul lui Pelco, din Părtănoşi, fac danie părţile lor de moşie popii lui Andronic, deacolo, pentru sufletul lor şi al părinţilor lor.*

Ispisocul original în sârbeşte.

Io Vasilie Vvoda boj. milost. gpodar zămle Moldavscoi. Adică au venit înaintea noastră şi înaintea a lor noştri Moldoveneşti boeri a mari şi a mici, Antimia,

fata lui Andriiu ot Părtănoşi, şi de a ei bună voe, nesilită nici asuprită, au dat şi au dăruit a ei driaptă parte de ocină, din sat din Părtănoşi, ce sânt la ţinutul Vasluiului, din vatra satului, şi din câmp cu loc de ţarină şi dintr'apă, acie o au dat danie popii lui Andronic ottam, pentru sufletul ei şi a părinţilor ei. Aşijdirea iarăşi au venit înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri Isac, feciorul lui Petco, şi de a lui bună voe, de nimi silit nici asuprit, ci de a lui bună voe au dat şi au dăruit a lui driaptă parte de ocină, tot din sat din Părtănoşi, din vatra satului, şi din câmp, şi din ţarină, şi dintr'apă, cu tot venitul, iarăşi popii lui Andronic. Iproci.

CCLXX.

1639 (7148) Septemvrie 15. *Gavril, din Părtănoşi, vinde partea sa de ocină preotului Andronic, drept o iapă cu mânz preţuită 9 ughi, şi o vacă cu viţel, şi pâne de 5 ughi bani.*

Adică eu, Gavril, feciorul lui Iacob din Părtănoşi, mărturisăsc cu acest zapis al mieu cum partea de ocină din sat din Părtănoşi, dintr'un bătrân giumătate, această parte de ocină am vândut preutului Andronic şi mi-au dat *o iapă cu mânz drept 9 ughi,* şi o vacă cu viţăl, şi pâne de 5 ughi bani. Şi la tocmala noastră s'au tâmplat mulţi oamini buni. Iproci.

CCLXXI.

1641 (7150) Septemvrie (fără zi). Dumitraşc Lencă vinde a sa moşie, cumpărătură, la Părtănoşi, d-sale vătavului Golâe.

CCLXXII.

1645 (7153) Aprilie 20. Toader, feciorul lui Vasâlie, nepot Marcii, şi cu fâmeia sa, Onopiam, vând lui Ursu partea lor de ocină, din Părtănoşi, ce să va alegi dintr'un bătrân giumătate, drept un bou şi boul s'a socotit 3 ughi, şi pâni de alţi 3 ughi.

CCLXXIII.

(Zapis fără veleat). Grigorie, feciorul Anii, vinde lui Vasâlie partea sa din Părtănoşi drept 2 boi, dinaintea a câţi-va oameni din Părtănoşi.

CCLXXIV.

1652 (c. 7160). Dămian şi cu soţia sa, Sofronie, şi Vasâlie, fratele Sofroniei, feciorii lui Gligorie, nepoţii Dârdului, vând lui Chirila, feciorul popii (Andronic), drept 20 lei, părţile lor, ce se vor alege, din Părtănoşi, partea din sus.

CCLXXV.

1652 (7160) Fevruarie 20. *Vasilie Vodă Lupul dă dreptate lui Chirilă, feciorul popii Andronic, din Părtănoşi, şi respinge pâra adusă asupra lui de Zalot aprodu şi Mihalce, deacolo,—pentru părţile de moşie ce Isàc şi Antimia făcuse danie popii, spre a fi pomeniţi şi griţiţi după moartea lor.*

Io Vasilie Vvoda bj. milost. gpodar zămle Moldavscoi. Adică au venit înaintea noastră Zălot aprodu şi Mihalce, de Părtănoşi, şi au pârât defaţă înaintea noastră pre sluga noastră pre Chirila, feciorul popii lui Andronic, de Părtănoşi, pentru nişte părţi de ocină, din Părtănoşi, partea lui Isac, feciorul lui Mătei Petco, şi partea Antimii, fata lui Andriiu, zicând Zălat cu oaminii săi cum acei oamini li-au fost lor rudă mai aproapi, şi le înpresoară Chirila acele părţi fără de ispravă; iar sluga noastră Chirila aşè au dat samă înaintea noastră: Cum acele părţi li-au dat şi li-au dăruit pentru sufletul lor şi a părinţilor săi şi, după moartea lor, să aibă a-i griji şi a-i pomenì, cum au arătat şi zapis făcut de mâna lor, şi ispisoc dela Domnie me. Drept aceia, am socotit Domnie me, împreună cu tot sfatul nostru, ca să aibă a ţineà sluga noastră Chirila acele părţi de ocină, şi cu locu de casă, ce au făcut Chirila pre acela loc, în vatra satului, şi cu tot venitul; iar Zălotu aprodu şi

cu Mihalce şi alte săminţii a lor, au rămas dinaintea noastră şi din toată legea ţărâi, cum de acum înainte ca să n'aibă a mai pârâ unii pre alţii. Iproci.

CCLXXVI.

1652 (7160) fără lună şi zi. Iftimie sân Căldare mărturiseşte că a luat 7 lei bătuţi dela vătavul Golâe pe moşia din Părtănoşi, partea din sus, fără alt zapis ce iaste la d-lui. Deci, când i s'a mai alegi, ce i s'ar mai face, să-i mai dea.

(*Insemnări*)

— Sânt faţă şi 4 zapise rupte dela o samă din răzăşii din Părtănoşi, ce şi-au fost vândut părţile lor lui Trohin Burghele din Orzăşti şi li-au răscumpărat Nacul de Visterie.

— Sânt faţă şi 3 zapise rupte tij dela o samă din răzăşi ot Părtănoşi, ce şi-au fost vândut părţile lor din Părtănoşi d-sale Ion Racoviţă vel comis.

— Sânt faţă şi 14 tărfăloage resuflate, nişte izvoade de câţi răzăşi sânt în Părtănoşi, şi cine cui au vândut şi câţi bătrâni sânt.

CCLXXVII.

(C. 1600). Necoară, feciorul lui Macovei, din Brăneşti, mărturiseşte că, vânzând logofătului Nacul a patra parte din bătrânul Dârdului din Părtănoşi şi primind 4 lei, după moartea logofătului a mai primit dela logofeteasa şi restul de 1 leu şi giumătate, plătindu-i-se astfel moşia de istov.

CCLXXVIII.

(Fără an, lună şi zi, c. 1670). *Raportul lui Costandin Cărăcaş sulgeriul, către Maria Sa Domnul, prin*

care se face cunoscut cum au ales părțile de moșie din Părtănoși a lui Zatic, feciorul lui Costin Potlog.

Milostive și Luminate Doamne, să fie Măria Dumitale sănătoasă. Fac știre Mării Tale că au venit aice la noi Zatic, feciorul lui Costân Potlog, cu cinstită Cartea Mării Dumitale, ca să alegim niște părți de ocină, ce au fost cumpărate de moșul său, de Ion Potlog, ce au fost logofăt, din sat din *Părtănoși*, din ținutul Vasluiului. Deci, noi, dacă am văzut Cartea Mării Tale, strâns-am oameni buni și bătrâni și din gios și din sus, megiași de pin pregiur, anume popa Grigorie ot *Vâlcovicești*, și Praja de acolo, și Trohin Burghele din *Orzăști*, și Tănacul din *Bănești*, și Echim, de acolea, și Moisăi și Toader, feciorii Popiții din *Cordeni*, înpreună cu răzășii din sat din Părtănoși, anume Vasâlie, feciorul Moisăi, și Gheorghie Căldare, și Pavăl, feciorul popii lui Andronic, și Gheorghiță, ginerile Ursoaei, și Vasili și Margini, feciorii Ursoaei, și Gheorghie, feciorul lui Drăgan. Deci s'au vorobit și s'au învoit ei în-de-ei și au mers și au ales toate părțile carile au fost cumpărate de Ion Potlog, ce au fost logofăt, pe drese ce au avut, acelea li-au ales ei toate de o parte în margine satului din sus despre *Popșori*. Deci, precum li-au ales, am făcut și semni; așișdirele și din vatra satului încă au socotit și au ales drept capul satului din sus până în *țintirimul Bisăricii*; așijdirele și din iaz încă s'au dat să-și ezască un eaz ce l'au fost făcut moșul său, Ion Potlog logofătul. Iproci.

CCLXXIX.

1671 (7179) Iunie 7. *Duca voevod, judecând cele jăluite de Zatic Potlog și Nacul diacul de Visterie asupra lui Ion Racoviță comisul cel mare, hotărăște ca să se întoarcă acestuia banii dați pe părțile de moșie cumpărate în Părtănoși, întrucât nu este răzăș de acea moșie.*

Io Duca Vvoda boj. milost. gpodar zămle Mol-

davscoi. Adică au venit înaintea Domnii mele și înaintea a lor noștri moldovenești (boeri) a mari și mici, boerinul nostru Zatic Potlog ce au fost medelnicer și sluga noastră credincioasă Nacul diacul de Visterie, și au pârât defață la Domnie me pe boerinul nostru credincios, Ion Racoviță, comisul cel mare, zicând: Cum ei sânt de moșia din sat din Părtănoși și sânt și cumpărători de multă vreme, iar acmù să se fie sculat boerinul nostru, Racoviță comisul, și să fie cumpărat niște părți de ocină din sat din Părtănoși dela niște răzăși a lor fără știrea lor și ne fiind comisul de acolo de moșie; o parte de ocini și de cumpărături au fost cumpărate dela Pavăl, feciorul popii lui Andronic de Părtănoși și dela surorile lui, Mica și Guța și Safta și Anghelina, ce au fost partea lor un bătrân, partea din mijloc, aceasta o au fost cumpărat drept 30 lei bătuți; așijdirea au fost cumpărat o parte de ocină iarăși dintr'acelaș sat, din Părtănoși, dela Gheorghie Căldare și dela fâmeia lui, Ghinița, și dela feciorii lor, Zota și Iftimi, drept (loc alb) lei bătuți; așijderea au fost mai cumpărat dela dânșii și o casă, ce au avut ei pre ace moșie, la Părtănoși, drept 5 lei bătuți. Deci, Domnie me am întrebat pe boeriul nostru, Ion comisul, fost-au și dumnalui de moșia din Părtănoși, sau vre un cumpărător mai dinainte vremi, sau când au cumpărat amù, întrebat-au pe acești boeri, ce mai sus scriu, iaste cu voia lor, au ba? Dumnealui atâta au dat samă că au cumpărat, căci iaste și d-lui megiaș de aproape. Intr'acie, Domnie mea am stătut și am giudecat drept cu Divanul: De vreami ce n'au fost Ion comisul de moșia din Părtănoși, nici cumpărător mai dedemult, am socotit să nu încapă să cumpere fără voe răzășilor, ce într'acesta chip li-am aflat și li-am ales giudețul, cum să lipsască Ion comisul dintr'acele cumpărături din Părtănoși, și să întoarcă Potlog med(elnicerul) și cumnatul său, Nacul, banii lui Ion comisul, ce au fost dat, și să ție ei acele părți de ocină, căci sânt ei de moșia din Părtănoși. Deci, boiarinul nostru Zatic Potlog postelnicul și Nacul diacul de

Visterie, scos-au banii dinaintea a tot Sfatul nostru 30 lei bătuți, ce au fost dat comisul Ion lui Pavăl, feciorului popii lui Andronic și altor frați a lui, și 20 lei bătuți, ce au fost dat lui Gheorghie Căldare și fâmeii sale cu feciorii lor, pre partea lor, și pre o casă ce a fost pre acela loc, cari s'au făcut peste tot 70 lei bătuți; și acești bani toți câți mai sus scriu, 70 lei, datu-i-au boiarinul nostru Potlog postelnicul și Nacul diacul de Visterie, boiarinului nnstru, lui Ion Racoviță comisul cel mare; și zapisâle ce au fost de cumpărătură, la mâna lui Ion comisul, luatu-li-am și li-am dat pre mâna boiarinului nostru lui Potlog postelnicul și Nacului de Visterie. Și li-am dat să-și ție aceste cumpărături, ce mai sus scriu, din sat din Părtănoși. Iproci.

CCLXXX.

1671 (7180) Septemvrie 5. *Margine vinde partea sa de moșie, din Părtănoși, Nacului de Visterie, ginerile lui Potlog vornicului, drept 15 lei bani gata.*

Adică eu Margine, feciorul Rusoaei din Părtănoși, scriu și mărturisăsc cu acest zapis al mieu cum eu de bună voia mea, de nime nevoit nici asuprit, am vândut a mea dreaptă ocină și cumpărătură din sat din Părtănoși, din partea din mijloc, giumătate de bătrân din bătrânul Tomii, ce iaste la ținutul Vasluiului, însă de nu va fi vândută, iar de va fi vândută să avem a-i da dintr'altă parte giumătate de bătrân, iarăși din Părtănoși. Aceasta o am vândut d-sali Nacului de Visterie, ginerile lui Potlog vornicului, drept 15 lei bani gata să-i fie d-sale driaptă ocină și cumpărătură în veci. Iproci.

CCLXXXI.

(Fără an) Iunie 6. Vicol dăruește partea sa de ocină din Părtănoși, ce se va alege, feciorilor popii lui Căldare, anume lui Apostol și lui Gheorghie, pentru su-

fletul său şi a părinţilor săi. Cine se va ispitì însă a strică această danie, să fie treclet şi proclet şi blastamat.

CCLXXXII.

1671 (7180) Septemvrie 5. Pavăl, feciorul popii lui Andronic din Părtănoşi, şi cu cumnatul său, Gheorghie Căldare, vând a lor ocină şi moşie a patra parte dintr'un bătrân, ce să chiamă Ilie, din partea din mijloc, d-sale Nacului de Visterie, ginerile lui Potlog vornicului, drept 20 lei bătuţi, bani gata.

CCLXXXIII.

1677 (7185) Maiu 23. Alexandru şi cu fâmeia sa, Tudora, fata Ursoaei, din Părtănoşi, vând a lor driaptă ocină şi moşie a şasa parte dintr'un bătrân, ce au avut părinţii lor, în partea din sus, d-sale Nacului de Visterie şi fâmeii d-sale, Paraschiva, drept (loc alb) lei bătuţi.

CCLXXXIV.

1680 (7188) Fevruarie 24. *Duca vodă împuterniceşte pe Nacul de Visterie ca să opriască şi să ţină nişte părţi de ocină din Părtănoşi, cumpărate pe nedrept de Trohin Burghelea dela nişte răzăşi deacolo, şi să întoarcă acestuia banii ce au dat la vânzător.*

Io Duca Vvoda boj milost. gpodar zâmle Moldavscoi. Dat-am Cartea Domnii mele slugii noastre Nacului de Visterie, ginerile lui Costân Potlog vornicului, ca să fie tare şi puternic cu Carte Domnii mele a oprì şi a ţine el nişte părţi de ocină din sat din Părtănoşi, ce iaste la ţinutul Vasluiului; care părţi de ocini li-au cumpărat Trohin Burghele dela nişte răzăşi de acolo, din sat din Părtănoşi, părţile feciorilor Moisăi, a lui Vasâlie şi a lui Tiron şi a Măricăi şi a Tudorii şi a Măriuţii, din giumătate din a trie parte de sat, din

partea din gios, ce vor fi părțile lor; și altă parte iarăși dintr'ace giumătate, din a treia parte de sat, ce au cumpărat Trohin Burghele dela Vasâle, feciorul Moisăi, partea unchiu-său, lui Andonie, fratele Moisăi, ce o au fost luoat Vasâle pentru o datorie ce au avut la unchiu-său; și altă parte de ocină, de acolo, câtă au cumpărat iarăși Trohin Burghelea dela Ion, fratele Moisăi, tot dintr'ace giumătate, din a tria parte de sat, din gios; și iarăși altă parte de ocină, de acolo, ce au cumpărat Trohin Burghele din cielaltă giumătate, din a triia parte de sat, din gios, din partea Sârbeștilor, dela feciorii Anii Ignătoae, dela Misail, și Apostul, și Vasâlie, și Tudora, și Mărica, și Trofana Hârlăoae, și fimeia lui Ștefan Vătui, și Ghinița Căldăroae. Aceste părți de ocină, câte mai sus scriem, sa aibă a le țânè Nacul de Visterie, din tot locul cu tot venitul. Și să vie Trohin Burghele acì să-și ia banii, ce au dat pre acele părți de ocină, dela Nacul de Visterie,—pentru căci au avut și pără defață înaintea Domnii mele și a tot Sfatul nostru Nacul de Visterie cu Trohin Burghelea, și s'au aflat Nacul că iasti om de ocină și de moșie dintr'acel sat, din Părtănoși, de pre socrul său Costân Potlog vornicul, și lui nu i s'au fost dat știrea când au fost ace vânzare; și Trohin Burghelea au fost om de laturi, de aiurea, n'au avut el ocină și trabă acolo într'acel sat, în Părtănoși; și i-au fost dat banii acie Nacul de Visterie, iar el n'au vrut să-i ia; și au zis că nu i să vine Nacului să întoarcă banii, căci nu iaste el dintr'acei bătrâni, ci se vine altor răzăși să întoarcă banii, cari sânt dintr'acii bătrâni, dintr'aceli părți. Deci, am socotit Domnia mea cu Sfatul nostru, cum acii răzăși ei au știut de ace vânzare și sânt toți scriși mărturie în zapisâle lui Trohin Burghelea, ce nu încap ei să întoarcă banii; iar Nacul de Visterie, ne dându-i-să știrea și ne științd el nimică, am dat Domnie me cu giudeț drept ca să întoarcă el banii și să ție el acele părți de ocină, ce mai sus scriem; căci iaste el om de ocină și răzăși, de acolo; și să vie Trohin Burghelea să-și aducă zapisâle acele și

să-şi ia banii. Şi nime altul ca să nu cuteze a ţinè şi a opri preste Cartea Domnii mele.

CCLXXXV.

1680 (7188) Aprilie 29. Safta, fata Ursului din Părtănoşi, vinde toată partea ce i s'ar venì, din partea tatălui său Ursul, din a treia parte din Părtănoşi, ce este din sus, d-sale Nacului de Visterie şi fâmeii sale, Paraschiva, drept (loc alb) lei bătuţi.

CCLXXXVI.

1680 (7188) Maiu 2. Trohin Burghele se învoeşte cu Nacul de Visterie că, pre cât va arà în hotarul lui la Părlănoşi, să aibă a-i da de a zăce, precum va fi drept.

CCLXXXVII.

1680 (7188) Iunie 14. *Duca Vodă împuterniceşte pe Nacul de Visterie ca să opriască pe Trohin Burghelea de pe pământurile ce le va fi arat, la Părlănoşi, şi să-i întoarcă acestuia banii ce au dat pe ele, ne având drept a le cumpără dela răzăşii deacolo.*

Io Duca Vvoda boj. milost. gpodar zămle Moldavscoi. Dat-am Cartea Domnii mele slugii noastre Nacului de Visterie, să fie tare şi puternic cu Cartea Domnii mele a oprì câte *pământuri de pâine* va fi arat şi le va fi sămănat Trohin Burghele, la sat la Părtănoşi, pre nişte părţi de loc ce au fost cumpărat Trohin Burghele dela nişte răzăşi, de acolo, fără de ştirea Nacului, ne având Trohin Burghele răzăşie şi moşie acolo la acel hotar, după giudeţul ce li-am făcut Domnie me, ca să întoarcă Nacul de Visterie banii înapoi lui Trohin Burghele, ce au dat pe acele părţi de loc, şi el n'au bagat în samă şi au arat preste giudeţ. Deci, să-l opriască Nacul de Visterie pre Trohin Burghele de

pre pământurile ce le va fi arat şi le va fi sămănat, să nu aibă nici o triabă, ci să vie Trohin Burghele să-şi ia banii dela Nacul de Visterie, ce au dat, precum i s'au ales giudeţul. Şi să nu cuteze a ţânè sau a oprì peste Carte Domnii mele. Iproci.

CCLXXXVIII.

1680 (7189) Noemvrie 24. Irodia, fata lui Ursu din Părtănoşi, vinde Nacului de Visterie o parte de ocină, ce o aveà de cumpărătură, în Părtănoşi, dela Vasâlie, iar lui Vasâlie i-au fost cumpărătură dela Gligorie sân Anii, nepotul Lupului, drept (loc alb) lei bătuţi.

CCLXXXIX.

1681 (7189) Martie 27. *Duca vodă împuterniceşte pe Nacul de Visterie să stăpâniască şi partea cumparată dela Andriiu Ciungana din Părtănoşi, fără ştirea lui, de Trohin Burghelea, întrucât acesta şi-a primit banii înapoi cu prilejul altei judecăţi înaintea Mării Sale.*

Io Duca Vvoda boj. milost. gpodar zămle Moldavscoi. Adică s'au pârât defaţă înaintea Domnii mele, sluga noastră Nacul de Visterie cu Trohin Burghele, pentru o parte de ocină ce au cumpărat Trohin Burghele din Părtănoşi dela Andriiu Ciungana; zicând Nacul că au fost cumpărat Trohin Burghele ace parte de ocină şi alte părţi mai înainte, din Părtănoşi, fără ştirea lui; pentru care au şi mai avut pârâ defaţă înaintea Domnii mele, Nacul cu Trohin Burghelea, şi au rămas pe Trohin Burghelea, căci n'au fost răzăşie cu Nacul într'acel hotar, şi i-au întors Nacul toţi banii, cât au dat samă Trohin Burghele cu sufletul lui că au dat pe acele părţi de ocină; şi i-au dat Trohin Burghele şi zapisâle dela vânzători dinaintea Divanului Domnii mele, iară partea ce au fost cumpărat tot atunce dela Andriiu Ciungana, au tăgăduit cum n'au cumpărat ace parte

și n'au dat zapisul, și bani au luat deplin dela Nacul; și apoi, pe urmă, Nacul au *dosloșit* cu adevărat cum a fost cumpărat cu adevărat Trohin Burghele și ace parte dela Andriiu Ciungana. Deci Domnia mea i-am giudecat: Dacă i-au dat Nacul banii toți lui Trohin, ca să n'aibă treabă Trohin Burghele într'acele hotară, în Părtănoși, și de să va află când-va vre un zapis pre partea lui Andriiu Ciungana, că au cumpărat Trohin Burghelea sau și pe alte părți, din hotarul Părtănoșilor, să nu să ție în samă lui Trohin Burghele, ci să i să ia zapisâle, și părțile acele să le ție sluga noastră Nacul de Visterie. Iproci.

CCXC.

1681 (7189) Maiu 1. Neculai și Toader și Vasâle, sânovii Nastasâiai a lui Gheorghiță Ciolpan, nepoți de fiică Ursoaei de Părtănoși, vând Nacului de Visterie a lor driaptă ocină și moșie din Părtănoși, din partea din sus, *despre Biserică*, toată partea înmii (mamei) lor Nastasâicăi, câtă să va alege, drept (loc alb) lei bătuți.

CCXCI.

1682 (7190) Martie 30. Iftimie, snă Gheorghie Căldare, și cu (loc alb) vând Nacului de Visterie, drept (loc alb) lei, a lor driaptă ocină și danie, ce a avut moșul lor, popa Andronic, în sat în Părtănoși, din partea din sus, *despre Biserică*, cari părți i-au fost danie dela Aftimie și Isac snv. Mătei Petco, din bătrânul lui Dârdâră.

CCXCII.

1682 (7190) August 2. *Duca Vodă împuternicește pe Nacul de Visterie ca să opriască pe Golâe din toate părțile ce au cumpărat din hotarul Părtănoșilor, ne având dreptul a se vârâ acolo între răzăși, iar pentru banii dați să fie despăgubit.*

Io Duca Vvoda boj. milost. gpodar zămle Moldavscoi. Dat-am Carte Domnii mele slugii noastre Naeului de Visterie, ca să fie tari și puternic cu Cartea Domnii mele a oprì pre Golăia, den Folești, din niște părți de ocină ce au cumpărat el din hotarul satului Părtănoșilor, dela Vasluiu, ce iaste a Nacului, din partea din sus, *despre Biserică*, făr de știre Nacului; căci nici i-au dat știre vânzătorii, nici l'au întrebat Golăe, ci au cumpărat pe ascuns, și oaminii dela cine au cumpărat Golăe, ei nu și-au spus părțile drept cât au avut, ci au pus că au moșie mai mult decât li să vine de au luoat preț mare și moșie au puțină; și Golăe el răzăș nu iaste acolo intr'acel hotar cu dânșii, numai acele părți ce au cumpărat. Pentru aceia să aibă Nacul a-l oprì pe Golăe din toate părțile ce au cumpărat din hotarul Părtănoșilor, căci nu încape el, dacă n'au mai avut moșie acolo, preste răzăși să cumpere; iar răzășii, cari au vândut lui Golăe, ei să vie la Nacul și pre cât vor socotì cu oameni buni că au moșie ei acolo, înpreună cu Nacul, la Părtănoși, să le plătiască Nacul părțile lor pre cât or face; și ei să întoarcă banii lui Golăe, iar Nacul să-și ție moșia și acele părți dela acei vânzători, ce scriem mai sus. Iproci.

CCXCIII.

1683 (7191) Fevruarie 6. Marcul căpitan, sân Urâta, nepotul lui Pavăl, vinde Nacului de Visterie, drept 31 lei bătuți, a sa driaptă ocină și moșie din giumătate din a treia parte de sat din *Părtănoși, ce iaste din gios de Vasluiu*, ce să înparte în 4 părți pe patru frați: o parte și jumătate, cari fac 31 pol pământuri, toată partea moșului meu, Pavăl, și giumătate lui Andonie, fratele moșului meu lui Pavăl, care o am luoat noi pentru alte părți a noastre, ce au vândut dela Petrești lui Apostol, fratile d-sali logofătului Racoviță.

CCXCIV.

1712 (7220) Fevruarie 15. Ștefan armașu, fecio-

rul lui Moisăi aprodu, primeşte (ca arvonă) un zlot dela logofătul Ion Nacul pentru partea sa de moşie ce vinde acestuia din Părtănoşi şi din Albeşti şi, dupăce se va aşeză cu d-lui pe aceste părţi de moşie (până se va face zapisul), atunci să-i facă plată deplină.

CCXCV.

1712 (7220) August 3. Io Mihai Racoviţă Vvoda boj. milost. gpodar zămle Moldavscoi. Dat-am Carte Domnii mele boeriului nostru Nacul, logofăt ot Visterie, şi pre cine va triimite să fie volnic cu Cartea Domnii mele a luoà de a zece de pi a sa driaptă ocină şi moşie, din sat din Părtănoşi, ce iaste la ţânutul Vasluiului, după obiceiu: din *pâne*, din *stupi*, din *fânaţ*, din *câmp*, din *in*, din *grădini*, şi din tot locul cu tot venitul.

CCXCVI.

1718 (7226) Aprilie 6. Zapis dela Severin clucerin întru care scrie că au dat zapisul său lui Ion Nacul logofătul de Visterie, pentru moşia Părtănoşi, că au luoat asupra lui ca să are pe dânsa şi să o dijmuiască şi, ce a fi venitul, să de Nacului.

CCXCVII.

1720 (7228) August 4. *Mihai Vodă Racoviţă împuterniceşte pe Ion Nacul, logofătul de Visterie, ca să opriască pe feciorii lui Golâe din nişte părţi de ocină cumpărate pe nedrept din hotarul Părtănoşilor.*

Io Mihai Racoviţa Vvoda boj. milost. gpodar zâmle Moldavscoi. Dat-am Cartea Domnii mele boierului nostru, lui Ion Nacul, logofătul de Visterie, să fie volnic cu Carte Domnii mele a oprì pe feciorii lui Golâe, din Foleşti, din nişte părţi de ocină ce au fost cumpărat tată-său din hotarul satului Părtănoşii, dela Vasluiu, ce iaste a Nacului, din partea din sus, despre

Biserică, fără de știrea Nacului. căci nici i-au dat știre vânzătorii, nici l'au întrebat Golâe, ci au cumpărat pe ascuns, și oamenii dela cine au cumpărat Golâe, ei nu și-au spus părțile drept cât au avut, ci au pus că au moșie mai mult decât li să vine, de au luoat preț mari și moșie au avut puțină; și Golâe n'au fost răzăș acolo intr'acel hotar cu dânșii, numai acele părți ce au fost cumpărat, pentru cari părți văzând și o Carte dela răpăosatul Duca Vodă cel bătrân, dată la mâna Nacului de Visterie, tatăl lui Ion Nacul logofătul de Visterie, ca să opriască pe Golâe din toate părțile acele ce-au cumpărat, din hotarul Părtănoșilor, căci n'au încăput el să cumpere moșie acolo peste răzăși, dacă n'au mai avut moșie; iar răzășii, cari au vândut lui Golâe, ei să vie la Nacul și pre cât vor socoti cu oameni buni că au moșie ei acolo înpreună cu Nacul, la Părtănoși, să le plătească Nacul părțile lor pre cât or face, și ei să întoarcă banii lui Golâe, iar Nacul să-și ție moșia și acele părți dela acei vânzători; și de atunci n'au mai zâs Golâe cel bătrân nimică pără ce au murit, iar acum să scoală feciorii lui Golâe, și zâc că au moșie acolo și vor să stăpâniască. Deci, i-am dat și Domniei me această Carte de volnicie la mâna lui Ion Nacul logofătul de Visterie, ca să opriască pe feciorii lui Golâe să nu să atingă de acele părți de ocină. Iproci.

CCXCVIII.

1726 (7234) Fevruarie 15. Vasâlie și Pălade și Angheluță, feciorii lui Golâe vornicul, pentru a se curmâ orice pricină cu Ion Nacul logofătul de Visterie, dela dreptul de cumpărătură, vând acestuia părțile lor de ocină dela Părtănoși, drept 30 lei bătuți, cumpărate de tatăl lor dela Dumitrașc Leancă, dând totodată Nacului și zapisele cele vechi.

CCXCIX.

1726 (7234) Maiu 17. *Mihai Vodă Racoviță întă-*

reşte lui Ion Nacul, logofătul de Visterie, stăpânirea asupra părţilor de moşie cumpărate în Părtănoşi şi încredinţate cu 24 zapise şi ispisoace.

Io Mihai Racoviţă bojiiu milostiiu gospodar zămle Moldavscoi. Adică au venit înaintea Domnii mele şi înaintea boerilor noştri a mari şi a mici boeriul nostru Ion Nacul, logofătul de Visterie, şi ni-au arătat câteva zapise încredinţate şi ispisoace de întăritură pre sat pe Părtănoşi, dela ţinutul Vasluiului: Un zapis din vlet 7188 Apriil 29, dela Gafta, fata lui Ursu de Părtănoşi,—scriind precum ea de bună voe ei au vândut toată parte ei, ce au avut în Părtănoşi de pe tatăl său, Ursul, din a trie parte de sat de Părtănoşi, ce iaste din sus, d-sale Nacului de Visterie, tatălui boiarului nostru, Ion Nacului logofătul, drept lei (loc alb) bătuţi, din vatra satului, şi cu loc de ţarină, şi din fânaţ, şi din apă cu loc de hăleşteu; aşijdirea ni-au mai aratat şi alt zapis din vlet 7189, dela Irodia, fata lui Ursu de Părtănoşi, scriind iarăşi precum ea de bună voia ei au vândut o parte de ocină ce au avut de cumpărătură, în Părtănoşi, dela Vasâlie, iar lui Vasâlie i-au fost cumpărătură dela Grigorie, feciorul Anii, nepotul Lupului de Părtănoşi,—d-sale Nacului de Visterie, drept (loc alb) lei bătuţi; aşijderea ni-au mai arătat şi alt zapis din vlet 7180, dela Margină, feciorul Ursoaei din sat din Părtănoşi, scriind precum el de bună voia lui şi-au vândut a lui driaptă ocină şi moşie şi cumpărătură, din sat din Părtănoşi, din partea de mijloc, giumătate de bătrân, din bătrânul Tomii, însă de n'ar fi vândută, iar de a fi vândută să aibă a da dintr'altă parte giumătate de bătrân, tot din Părtănoşi,—aceasta o a vândut Nacului de Visterie, ginerile lui Potlog vornicului, drept 15 lei bătuţi; şi iarăşi ni-au mai arătat şi alte zapise din vlet 7180, dela Pavăl, feciorul popii lui Andronic, din Părtănoşi, şi dela cumnatu-său, Gheorghie Căldare, precum ei de bună voia lor au vândut Nacului de Visterie, ginerile lui Potlog vornicului, a patra parte dintr'un bătrân, tot din Părtănoşi, drept 20 lei bă-

tuți; și ni-au mai arătat și alt zapis din vlet 7189, dela Neculai și Toader și Vasile, feciorii Nastasiii a lui Gheorghie Ciolpan, nepoți de fiică Ursoaei de Părtănoși,— precum ei de bună voia lor și-au vândut a lor driaptă ocină și moșie din Părtănoși, din partea din sus, *despre Biserică*, d-sale Nacului de Visterie, drept (loc alb) lei bătuți, din tot locul și cu tot venitul; așijdirea ni-au mai arătat și alt zapis din vlet 7185, dela Alexandru și dela fâmeia lui, Tudora, fata Ursoaei, din sat din Părtănoși, precum ei de bună voia lor și-au vândut a lor driaptă ocină și moșie, a șesa parte dintr'un bătrân ce au avut părinții lor, din partea din sus, iarăși Nacului de Visterie, drept (loc alb) lei bătuți; și ni-au mai arătat și alt zapis din vlet 7190, dela Iftimie, feciorul lui Gheorghie Căldare, și dela fâmeia lui, precum ei și-au vândut a lor driaptă ocină și danie, ce au avut moșul lor, popa Andronic, în sat în Părtănoși, din partea din sus, *despre Biserică*, cari părți au fost danie dela Aftimia și Isac, feciorii lui Mătei Petcului, din bătrânul Dârdului, Nacului de Visterie, drept (loc alb) lei bătuți; și iarăși ni-au mai arătat și alt zapis din vlet 7191, dela Marco căpitanul, feciorul Urâtei, nepotul lui Pavăl, precum au vândut a lui driaptă ocină și moșie din Părtănoși, din giumătate din a treia parte de sat, ce să înparte în 4 părți, pe patru frați, o parte și jumătate, care fac 31 de pământuri și jumătate, toată parte moșului lui, lui Pavăl, și giumătate de parte lui Andonie, frate moșu-său, a lui Pavăl, cari au luoat ei pentru alte părți a lor, ce au avut dela Petrești, lui Apostol, fratele d-sale logofătului Racoviți,—aceste părți li-au vândut Nacului de Visterie drept 31 lei bătuți; și ni-au mai arătat și alt zapis din vlet 7191, dela Gafta, fata Moisii de Părtănoși, precum au vândut ea Nacului de Visterie din giumătate de a trie parte de sat, din gios, trii pământuri și giumătate, carile s'au ales partea ei fără părțile altor frați, drept 5 lei bătuți; și iarăși ni-au mai arătat și alt zapis din vlet 7191, dela Necoară, vărul Mihalcii de Idrici, precum au luoat 4 lei bătuți dela

Nacul de Visterie pe partea lui din Părtănoşi, şi, când ar face zapisul cel de aşezare, cât ar mai face să-i mai de, iar, după moartea Nacului, au mers Necoară, feciorul lui Macovei, la logofiteasa Nacului şi i-au mai dat 1 pol leu (1 leu şi jumătate) şi au făcut scrisoarea de aşăzari; aşijderea ni-au mai arătat şi o Carte dată Nacului de Visterie dela Duca Vodă cel bătrân, din vletul 7188 Martie 14, să fie volnic a poprì câte pământuri de pâne va fi arat şi li-ar hi sămănat Trohin Burghele, la sat la Părtănoşi, pe nişte părţi ce-au fost cumpărat Trohin Burghele dela nişte răzăşi fără ştire Nacului de Visterie, ne având el moşie într'acel sat, şi l'au dat rămas să-i întoarcă banii, şi el n'au băgat samă şi au arat peste giudecată, şi i-au dat să aibă a-i luâ toate păpământurile lui Trohin Burghele, dupăcum arată şi altă Carte dela Duca Vodă din vlet 7188 Fevruarie 24, dată Nacului de Visterie, să fie volnic a oprì şi a ţânè nişte părţi de ocină ce-au fost cumpărat Trohin Burghele dela nişte răzăşi, din Părtănoşi, părţile feciorilor Moisăi, a lui Vasilie şi a lui Tiron şi a Măricăi şi a Tudorii şi a Mariţii, din giumatate din a trie parte de sat, din gios, ce or fi părţile lor, şi altă parte, ce a fost cumpărată iarăşi dintr'ace giumătate din a treia parte de sat, dela Vasilie, feciorul Moisăi, partea unchiu-său, lui Andonie, fratele Moisăi, ce au fost luoat Vasilie pentru o datorie ce au avut la unchiu-său, şi altă parte ce au fost cumpărat Trohin Burghele dela Ion, fratele Moisăi, tot dintr'ace giumătate, din a treia parte de sat, din gios, şi iarăşi altă parte ce au fost cumpărat din ceialaltă giumătate de sat din a treia parte, din gios, din partea Sârbeştilor, dela feciorul Anii Ignătoae, dela Misail şi Apostul şi Vasilie şi Tudora şi Costanda şi Mărica şi Tofana Hârlăoae şi fâmeia lui Ştefan Vâtui şi Ghiniţa Căldăroae; — toate aceste părţi li-au dat să le ţie Nacul şi Trohin Burghele să-şi ia banii dela Nacul, dupăcum arată Cartea de rămas pe Trohin Burghelea, din vlet 7189 — în care scrie că i-au întors toţi banii, Nacul de Visterie, lui Trohin Burghele, şi i-au dat şi zapisele toate

dela acei vânzători dinaintea Divanului; iară o parte ce a fost cumpărat tot atunce dela Andriiu Ciungana, au tăgăduit cumcă n'au cumpărat, şi n'au dat zapişul şi banii i-au fost luoat, apoi pe urmă a fost dosloşit Nacul de Visterie că au fost cumpărat Trohin şi ace parte dela Andriiu Ciungana şi l'au dat rămas şi, când ar mai scoate Trohin zapisul acela, să nu să ţie în samă; mai pe urmă au făcut Trohin Burghele şi zapis Nacului cât ar ară în Părtănoşi, cu voia Nacului, să dè de a zece după obiceiu; aşijderea ni-au mai arătat boiarul nostru, Ion Nacul logofătul de Visterie, o mărturie din vletul 7130 Fevruarie 22, dela boerii cei mari, ce au fost atunce, dela Ionaşco vornicul cel mare de ţara de gios, şi dela Necoriţă vornicul de ţara de sus, şi dela Lupul logofătul al triile, şi Dumitru Matieşescul şi Iuraşc Drace vornicii de poartă, scriind cum au venit înaintea lor Ion, feciorul lui Necoară de Simiseşti şi de bună voia sa şi-au vândut partea sa de ocină din sat din Părtănoşi, din partea din sus, ce să va alege partea lui, din tot locul, şi din Hălişţiu, lui Ion Potlog vornicul de poartă, strămoşului boiariului nostru, Ion Nacul logofătului de Visterie, drept 2 boi buni şi patru vaci cu viţăi, preţuite drept 60 de taleri; şi iaste ispisoc de întăritură pe această mărturie dela Ştefan vodă Tomşa din vlet 7130 Fevruarie 28, şi dela Radul Vodă din vlet 7132 Apr. 8; şi iarăşi mai scrie tot într'acel ispisoc precum au mai cumpărat o parte de ocină din sat din Beneşti dela Cozmoae şi dela feciorii ei Binei, drept 80 lei bătuţi,—şi iaste iarăşi întăritură dela Radul Vodă şi pe această parte; aşijderea ni-au mai arătat şi alt zapis fără vlet, Apr. 1, dela Chirila Orbul, feciorul lui Vasilie, şi dela Ion Scace, nepotul său, feciorul lui Necoară, nepoţii Anii Negoae, strănepoţii Stanii lui *Mico Părtănosu*, precum şi-au vândut a lor driaptă ocină şi moşie, din partea de sus, a treia parte din Părtănoşi, lui Ion Potlog ce au fost vornic, drept 2 boi buni preţuiţi drept 50 de lei, din uricu ce au avut dela Pătru Vodă, din tot locul cu tot venitul; şi pe acest zapis iaste şi ispisoc

de întăritură dela Miron Barnovschi vodă din vlet 7234 Iunie 20; aşijderea au mai arătat şi altă Carte dată lui Ion Potlog vornicului dela Miron Barnovschi vodă din vlet 7137 Martie 3, să fie volnic a oprì şi a ţinè partea de ocină din Părtănoşi partea lui Nistor şi a Paholcii şi a săminţiei lor, a lui Ilie de acolo, pentru căci au perit un bou şi doaă vaci, una cu giuncul alăture şi alta cu viţăl, pentru banii a *cislii* lor; aşijdirea ni-au mai arătat un ispisoc dela Alexandru vodă, feciorul lui Ilieş Vodă, din vlet 7129 Ghenar 6, precum Ionaşco, feciorul Tomii, nepotul Mircii, de bună voia lui şi-au vândut a sa driaptă ocină şi moşie, ce a avut el din sat din Părtănoşi, din a trie parte a trie parte, partea din gios, din dresul ce au avut tatăl lui, Toma, dela (loc alb) vodă lui Potlog al doilea logofăt, drept 50 galbini; şi ni-au mai arătat şi alt ispisoc dela Radul vodă din vlet 7132, scriind precum au dat şi au întărit boiariului său, Ion Potlog, ce au fost vornic, pre a lui driaptă ocină şi cumpărătură, din ispisocu de cumpărătură, ce au avut dela Ştefan Vodă Tomşa pre o parte de ocină din sat din Părtănoşi, din partea din gios partea de mijloc, ce şi-au cumpărat dela Ionaşco, feciorul Tomii, drept 10 ughi bani buni şi două vaci cu viţăi, toată partea lui cât să va alegi, dintr'acel loc, din Hăleşteu, şi din grădinì, şi din tot locul; aşijdirea ni-au mai arătat şi alt ispisoc dela Vasilie Vodă din vlet 7146, scriind precum Antimie, fata lui Andriiu din Părtănoşi, de a ei bună voe, de nime nevoit, nici asuprit, şi-au dat şi au dăruit a sa driaptă ocină şi moşie, partea ei câtă să va alegi, din Părtănoşi, din vatra satului şi din tot locul cu tot venitul, aceia au dat'o şi au dăruit'o popii lui Andronic, de acolo, pentru sufletul ei şi a părinţilor ei; şi iară Isache, feciorul lui Petco, de a lui bună voe au dat şi au dăruit a lui driaptă ocină şi moşie, partea lui câtă să va alegi, iarăşi din Părtănoşi, din vatra satului, şi din câmp, şi din tot venitul, aceia el au dat'o şi au dăruit'o celui de mai sus scris popii lui Andronic şi fe-

ciorului lui, pentru sufletul lui şi a părinţilor lui; şi iarăşi ni-au mai arătat şi alt ispisoc dela Duca Vodă din vlet 7179, scriind precum Zatic Potlog, ce au fost medelnicer, şi Nacul, diacul de Visterie, s'au pârât de faţă cu răpăosat părintele Domnii mele, Ion Racoviţi, ce au fost comis mare, pentru nişte părţi de ocină ce au fost cumpărat părintele Domnii mele în sat în Părtănoşi, dela nişte răzăşi, fără ştire lor, o parte dela Pavăl, feciorul popii lui Andronic de Părtănoşi, şi dela surorile lui, Mica şi Guţa şi Safta şi Anghelina, ce au fost partea lor, un bătrân, partea din mijloc, drept 30 lei; şi au fost mai cumpărat şi altă parte de ocină dela Gheorghie Căldarí, şi dela fâmeia lui, Ghiniţa şi dela feciorii lor, Zota şi Iftimi, drept (loc alb) lei bătuţi; şi au fost mai cumpărat dela dânşii şi o casă, ce au avut ei la Părtănoşi, drept 5 lei bătuţi; şi ne aflându-să răzăş, părintele Domnii mele n'au încăput să cumpere, şi au întors toţi banii, 70 lei, părintelui Domnii mele, Zatic Potlog şi Nacul de Visterie; şi zapisâle ce au fost de cumpărătură li-au dat toate la mânele lui Zatic Potlog şi a Nacului de Visterie; şi ni-au mai arătat şi alt zapis din vlet 7143, dela Sâmeon şi Bejan şi Nastasia şi Irina şi Protasie, feciorii lui Păşcanu, nepoţii Paholcii, şi Ioana, fata Paholcii, de Părtănoşi, scriind precum au vândut a lor dreaptă ocină, toate părţile lor din Părtănoşi, preutului Andronic, drept 30 lei bătuţi; şi alt zapis iarăşi ni-au mai arătat din vlet 7163, dela Vasilie, scriind precum au vândut a lui driaptă ocină şi cumpărătură, ce au avut şi au cumpărat dela Gligorie, feciorul Anii, nepoţii Lupului din Părtănoşi, partea lui ce au cumpărat au vândut'o lui Toader din Părtănoşi, drept 50 lei; şi alt zapis ni-au mai arătat din vlet 7148, dela Gavril, feciorul lui Iacob din Părtănoşi, precum au vândut giumătate de bătrân, din Părtănoşi, preutului Andronic, drept o iapă cu mânz de 9 ughi, şi o vacă cu viţăl, şi de 5 ughi pâne; şi iarăşi ni-au mai arătat şi alt zapis de la Vicol, precum au dat a lui driaptă ocină şi moşie ce au avut în Părtănoşi, lui Apostul şi lui Gheorghie,

feciorii popii lui Căldare, pentru sufletele lor. şi mai pe urmă li-au vândut şi ei, toate aceste părţi, Nacului de Visterie, tată boiariului nostru, Ion Nacul logofătul de Visterie; aşijderea ni-au mai arătat şi alt zapis încredinţat, cu iscălitura d-sale Ilie Catargiu vel logofăt, şi altor boiari, anume din vlet 7234 Fevruarie 15 dela Vasilie şi Păladie şi Angheluţi, feciorii lui Golâe vornicului, scriind precum ei de bună voia lor şi-au vândut nişte părţi de ocină din Părtănoşi, în partea din sus, d-sale boiariului nostru Ion Nacul logofătul de Visterie, drept 40 lei bătuţi, care pentru aceste părţi au avut multă pâră boiariul nostru, Ion Nacul, cu aceşti feciori a lui Golia, şi ne fiind dresâle Nacului la îndămână, să-i dovedească, căci erà mai dinainte vreme vândută, precum ni-au arătat şi o Carte dela Duca vodă din vlet 7190, dată Nacului de Visterie, ca să fie tare şi puternic a oprì pe Golâe, din Foleşti, din nişte părţi de ocină ce au cumpărat el din hotarul satului Părtănoşilor, ce iaste a Nacului, din partea din sus, despre Biserică, fără ştirea Nacului, pentru căci nici au dat ştire vânzătorii, nici au întrebat Golâe, ci au cumpărat pe ascuns, şi oamenii dela cine au cumpărat Golâe, ei nu şi-au spus părţile drept cât au avut, ci au pus că au moşie mai multă decât le să vine de au luat preţ mare, şi moşie au puţină, şi Golâe el răzăş nu iaste acolo într'acel hotar cu dânşii, numai acele părţi ce au cumpărat; pentru aceia să aibă Nacul a oprì pre Golâe din toate părţile, căci nu încape, dacă n'au mai avut moşie acolo peste răzăşi, să cumpere; iară răzăşii cari au vândut lui Golâe, ei să vie la Nacul şi, pre cât vor socolì cu oameni buni, că au moşie acolo înpreună cu Nacul la Părtănoşi, să le plătească Nacul părţile lor cât or face, şi ei să întoarcă banii lui Golâe. iară Nacul să-şi ţie moşia şi acele părţi dela acei vânzători, ce scrim mai sus; dar încăş macar că au rămas pe Golâe atuncea, iar acum, feciorii lui Golâe mai arătând nişte zapise de Părtănoşi, au socotit boiariul nostru, Ion Nacul logofătul de Visterie, şi li-au mai dat 40 lei, şi s'au

aşezat. Şi aceste zapise ce li-au fost arătat, li-au dat la d-lui Ilie Catargiu vel logofăt, şi cercetând zapisâle, au dat samă d-lui că nu le poate găsi; pentru aceia de li-ar mai scoate vre-o dată feciorii lui Golâe sau alţii, să aibă a le lua dela dânşii, căci li-au dat bani 40 lei, precum scrie zapisul lor cel de vânzare. De care lucru văzând Domnia mea aceste zapise încredinţate pe acest sat, Părtănoşii, am dat şi am întărit şi Domnia mea. Iproci.

CCC.

1740 (7249) August 7. Mărturie hotarnică, în care se spune că, după luminată Carte gospod ce au adus Necului Nacul ot Visterie şi, dupăcum au mărturisit răzăşii după Carte de blestăm, au hotărât.

CCCI.

1740 (7249) August 7. Mai mulţi răzăşi, din Părtănoşi, supt Carte de blestăm, mărturisesc cu sufletele lor pe unde anume au umblat hotarul Părtănoşilor.

CCCII.

1740 (7249) Decemvrie 7. Carte de blestăm dela Nichifor Mitropolitul, în care se scrie că s'au jăluit Preasfinţiei sale, Toader Nacul ot Visterie şi cu Neculai Nacul ot Visterie, precum că li să înpresoară o parte de moşia Părtănoşii de către Paladi Golâia şi frati-său, Angleluţă, şi-i pune supt blestăm ca să arăte adevărul.

CCCIII.

1740 (7249) Decemvrie 11. Carte dela Grigorie Ghica vodă, prin care scrie la cluceriu Grigore Mardari şi la Iordachi Romaşc, arătând că au dat jalobă Măriei Sale Neculai, feciorul lui Ion Nacul, ce-au fost logofăt de Visterie, pentru moşia Părtănoşii, precum că

li iaste ace moşie dinpreună cu vărul său Toader, Nacu ot Visterie, şi cu alţi fraţi ai lui, feciori lui Vasile Nacul, şi cer să li să împartă moşia, şi le scrie vodă ca să meargă şi să strângă răzăşii şi vânzătorii dela acea moşie, şi cu dreptate să le înpartă acea moşie.

CCCIV.

1741 (7249) Decemvrie 20. O samă de oameni răzăşi din Părtănoşi mărturisăsc precum ştiu că au înblat hotarul Părtănoşilor,--fiindcă Ion Racoviţă şi cu Golăeştii înpresură o parte de loc cu hotarul Popşorilor.

CCCV.

1763 (7271) Martie 13. Zapis de schimb, prin care un urmaş de ai Potlogeştilor dă partea sa din Părtănoşi, dela ţinutul Vasluiului, unchiului său, Toader Nacul, primind dela acesta partea ce aveà în satul Mimoreni, ţinutul Lăpuşnii.

CCCVI.

1763 (7271) Aprilie 1. Catinca, fiica răpăosatului Costandin Cucoranul biv medelnicer, soţul răpăosatului Necolai Nacul, înpreună cu fiiul său, Toader, vând jumătate de sat, din Părtănoşi, drept 240 lei, dumilorsale Tănasă logofătul ot Visterie, Gheorghie Carp ot Visterie, Grigorie Ceauş, şi Lupul Nacul ot Visterie,—dându-le acestora şi toate scrisorile vechi.

CCCVII.

1766 Iulie 4. (Tanasă logofătul de Visterie, Gheorghie Carp ot Visterie, Grigorie Ceauş) vând jumătate de sat, din Părtănoşi, d-sale Ion Păladi vel vornic, drept 300 lei **noi,**--care parte de sat îl aveau cumpărătură dela Catrina, fiica lui Costandin Cucoranul, afară de giumătate de sat ce iaste a socrului lor, Toader Nacul, de baştină, dându-se şi scrisorile vechi.

CCCVIII.

1766 Iulie 4. (Tănasă logofătul de Visterie, Gheorghie Carp ot Visterie, Grigorie Ceauş şi Lupul Nacul ot Visterie) vând lui Ion Păladi vel vornic, drept 300 lei, giumătatea de sat din Părtănoşi, baştină părinţască,—afară de giumătatea de sat ce a fost a lui Neculai Nacul, cumpărată dela giupaneasa lui, Catrina, şi dela fiiul său, Toader, vândută d-sali Ion Păladi cu alt zapis,—dându-se şi scrisorile vechi.

CCCIX.

1767 Iulie 10. *Grigorie Ioan Calimah Voevod poronceşte lui Ioan Gordul vornicul de poartă ca să hotarască moşia Părtănoşii a vel logofătului Ioniţă Păladi.*

Ion Grigori Ioan Calimah Vvoda boj. mil. gpodar zămle Moldavscoi. Scriem boeriului nostru Ion Gordul vornic de poartă, îţi facem ştire că ni-au spus cinstit şi credincios boeriul Domnii mele, d-lui Ioniţă Păladi vel logofăt, că la ţinutul Vasluiului are o moşie anume Părtănoşi, şi cumcă să înpresoară de către moşiile altor răzăşi şi vrând să să hotărască acea moşie, iată că te-am orânduit hotarnic. Văzând Cartea Domnii mele să mergi la numita moşie, la starea locului, şi să strângi răzăşii cu scrisori ce vor avè, şi megieşi, şi, în frica lui Dumnezău, cu dreptate, după scrisori şi dovezi, ce s'a aflà driaptă moşie d-sale vel logofătului şi fără de nici o înpresurare de către răzăşi, să o stâlpeşti cu cu pietre hotară de giur-înpregiur; şi să faci şi hotarnică, iscălită de tine şi de toţi răzăşii. Iproci.

CCCX.

1767 August 18. *Ioan Gordul vornicul de poartă face cunoscut lui Grigorie Ion Calimah Voevod de felul cum a hotărât şi stâlpit moşia Părtănoşii a vel logofătului Ioniţă Păladi,*

Facem ştire cu această mărturie hotarnică, că din

luminată porunca Pre Inălțatului Domnului nostru, Mărie sa Grigorie Ioan Calimah Voevod, fiind rânduiți ca să merg să aleg și să hotărăsc o moșie Părtănoșii, ce iaste la ținutul Vasluiului, a dumisale Ioan vel logofăt; după poroncă, mergând la numita moșie, am strâns oameni bătrâni răzăși, din sus și din gios, anume: Gavril Manta mazâl și pe frati-său, Tănasă, și Andrieș Burghele, și Vârlan Cărari, și Toader Cărari diaconul, și Vasâlachi Cărari, și Vlasi Cărari și Vasâlie Cărari, și Radul Budul, vechil d-sale păhărnicesăi Ilincăi, și preutul Meron din *Ivinițășli* (Vinețeștii de azi?) și frati-său, Ioniță diacon, și Pintilii Țâțiiu monah din Cordeni, și Angheluți Agarici mazâl; și, fiind defață și Ioniță Mârzacul vechilul d-sale Ioniță Păladi vel logofăt, după cercetarea scrisorilor dumisale și după mărturia numiților de mai sus oameni, am început din zarea dialului, din colțul despre apus, din marginea din sus, din 2 petri ce s'au pus colțu, ce caută una drept spre răsărit și una caută zarea dialului spre miazi-zi; și dintr'aceste doaă petri, ni-am scoborât drept la vale, pe margine pe din sus, până într'o rădăcină de păr, unde au dat samă că au fost hotar vechiu și nu s'au găsât, și s'au pus piatră hotar; și din hotar tot la vale pe o scursură de apă până în matcă, și s'au pus iarăș piatră hotar; și din piatra aceia drept în gios, vale, până în cărarea vechi, și iarăș s'au pus piatră hotar, din sus de cărari; și, din piatra aceasta, întorcându-ne drept spre răsărit, suindu-ne pe cărare la dial până în zarea dialului, s'au pus piatră hotar,—unde desparte Părtănoșii de Popușori; și din piatră purcede la vale, tot spre răsărit, până în matcă, și s'au pus piatră hotar în margine mătciii despre apus; și din piatră purcede peste matca văii, pe din sus de un loc de arii, tot spre răsărit, până într'un pisc, și s'au pus piatră hotar din sus de o scursură; și din piatră, tot-spre răsărit, la dial pin niște *hârloape* până în zarea dialului, și s'au pus piatră hotar în capetele unor pământuri, ce vin din sus; și din piatră pe *podiș* până în drum, unde s'au pus doaă petri

hotar, colțu moșii despre răsărit, și în marginea moșii din sus; și dintr'aceste doaă petri, întorcându-ne drept spre miază-zi, tot alăture cu Popușorii, mergând tot pe drum în gios, pintr'o piatră ce s'au pus în marginea drumului di gios, și din piatră, lăsând drumul, am apucat peste câmp, pe podiș, tot spre amiază-zâ, cu moșia Ivinițăștii, și iarăși s'au pus o piatră hotar în margine unui drum vechiu; și din piatră tot în gios pănă într'o piatră hotar vechiu, ce s'au găsit tot în gios, spre amiază-zâ, pe zarea dialului, tăind un *prilog* în doaă pe lung pănă în capul altui prilog, unde au dat samă că au fost hotar vechiu și nu s'au găsât în colțul moșii din gios și despre răsărit, și s'au pus doaă petri hotar, colțu moșii; și dintr'aceste doaă petri întorcându-ne drept spre apus pe margine pe din gios, pin capul *Ichimiștilor*, și la vale pin mijlocul unii *așăzături*, și tot la vale peste matca văii lui *Țurcă*, și din matcă suindu-ne la dial tot spre apus pănă într'o piatră hotar vechiu, ce s'au găsit în capul unor pământuri din sus, unde desparte Ichimeștii de *Frâncești*, moșia Episcopiii Hușului; și din piatră zarea dialului cam în gios, și lăsând zarea s'au pus piatră hotar în costișă, în fața dialului despre apus; și din piatră, scoborându ne la vale tot spre apus, iarăși s'au pus piatră hotar din sus de un loc de prisacă, ce să numește a Hușanului; și din piatră la vale, tot spre apus, peste *vale Horăeții*,—și din vale la dial, cam pe costișă, pănă într'un hotar vechiu, ce s'au găsât; și din hotar peste dial pănă unde au dat samă că au fost hotar vechiu și nu s'au găsât, și s'au pus piatră hotar din sus de o *scursură*; și din piatră tot la vale, peste șes, suindu-ne la dial, tot spre apus, pănă în zarea dialului la un hotar vechiu ce s'au găsât, colțu moșii din gios și despre apus, și s'au mai pus o piatră hotar lângă acea veche; și dintr'aceste doaă petri, întorcându-ne drept spre miază-noapte, zarea dialului în sus, până într'o piatră hotar vechiu, ce s'au găsât; și tot în sus pănă într'altă piatră hotar vechiu, unde desparte moșia Părtănoșii de moșia (loc

alb) Burgheliștilor, și tot zarea dialului în sus până în cele doaă petri ce ce s'au pus întăi. Și, făcând și funie de treizăci de stânjini și stânjinul de opt palme, s'au măsurat margine pe din sus a moșii și s'au aflat 1418 stjini; și măsurându-să și capul moșii despre răsărit s'au aflat 1338 stjini; și măsurându-să și margine pe din gios s'au aflat 1530 stjini; și măsurându-să și capul moșii despre apus, s'au aflat 2021 stjini; și măsurându-să și pe mijlocul moșii, s'au aflat 1768 stjini, din margine din gios până în margine din sus. Și, după cum s'au pus hotarâle din giur-înpregiur și după măsura ce s'au măsurat, am făcut această mărturie la mâna d-sali Ion Păladi vel logofăt, și am iscălit cu toții.

C. ȚINUTUL TECUCIULUI.

1. Sat întreg Blăneștii.

CCCXI.

1608 (7106) Martie 20. Suret de pe un ispisoc dela Eremia Moghila Vodă, sârbăscu, ce întărește lui Grigorie sin Toader Belii stol(nic) pe părțile din Blănești i din Poenele Sasului.

CCCXII.

1642 (7151) Septemvrie 1. *Vasilie Lupu Voevod, judecând jaloba ce i-au dat Pazea, Marta și Tice contra surorii lor, Șolca, pentru părți de moșie din Blănești,—hotărăște ca să ție cu toatele frățește acele părți de ocină.*

Adecă au venit înainte Domnii mele și înaintea boerilor noștri, a mari și a mici, Pazea și Marta și Tice, fetele Măriținesăi, și au pârât deiață înainte Domnii

mele pe sora lor, pre Şolca, giupâneasa răpăosatului Toflii armaşului, pentru giumătate de sat de *Blăneşti*, şi pentru o parte de ocină din sat din *Blăneşti*, ce sântu în ţinutul Tecuciului, zicând Paza şi Marta şi Ticea cumcă acele părţi, care mai sus scriem, le sânt driaptă ocină şi moşie, înpreună cu sora lor, Şolca, şi le face Şolca înpresurătură; iar Şolca au dat samă cum acele părţi, ce scriu mai sus, i-au dat maică-sa, Spoanca Mărăţineasa, zestre, căci altă zăstre n'au avut de unde îi da, iar pre surorile ei, care mai sus scrie, li-au înzestrat din toate *bucatele*, şi au arătat Şolca şi zapis dela maică-sa, Mărăţineasa, şi dres de întăritură dela Gaşpar Vodă, şi cu blăstăm pre ace giumătate de sat de Blăneşti şi pre ace parte din Blăneşti. Deci, Domnia mea şi cu tot al nostru sfat i-am giudecat cu al nostru drept giudeţ, după lege ţării, şi aşà li-am lege: Ca să aibă Paza, şi Marta, şi Tice, a socotì pre cât vor mărturì oameni buni că li-au dat maica lor, Mărăţineasa, zestri unii surori, atâta să facă ele tustrele parte din toate bucatele zestre surorii lor, Şolcăi, şi să ţie frăţăşti cu Şolca înpreună cu acele părţi de ocină.

CCCXIII.

1662 (7170) Martie 5. *Nastasia Bârlădeniţa şi cu ai săi, adeveresc că au vândut a lor ocină şi moşie, din Blăneşti, lui Ghine Visternicul, drept 100 lei.*

Adicâte eu Nastasia Bârlădeniţa, fata Ticii, şi cu frali-mieu, Cozmiţa, şi cu fiiul meu, Gavrilaş, scriem şi mărturisim noi cu acest adevărat zapis al nostru, cum noi de nimi nevoiţi, nici asupriţi, ci de a noastră bună voe am vândut a noastră driaptă ocină şi moşie, a patra parte din sat din Blăneşti, ce iaste la ţinutul Tecuciului, pre apa Bârladului, cu *vatră de sat*, şi cu vad de moară într'apa Bârladului, şi cu amandoaă ţărmurile Bârladului, şi cu pământuri în ţarină, şi cu locuri de fânaţ, şi în câmp, şi în pădure, din drese dela Alexandru Vodă, şi din Uric dela Eremia Moghilă Vodă, pre

unde au *ojovăit* din veci, în toate semnile precum scrie și uricul dela Eremia Moghilă Vodă. Așijderea și parte Șolcuții iară am vândut'o eu Nastasia Bârlădenița toată parte ei câtă să va alege în sat în Blănești, cu tot venitul; și eu Anușca, fimeia lui Dănil Vitotul, și eu Lupășcoaia, am vândut din partea Irinii, și cu Camberi, feciorul lui Glod, toți noi aceștia, cari sântem scriși într'acest zapes, de nimi nevoiți, nici asupriți ce de a noastră bună voe am vândut a noastă driaptă ocină și moșie, toate părțile noastre din sat din Blănești, iarăși din drese dela Alexandru Vodă și din uric dela Erimia Moghilă Vodă, și tot pe semnele uricului și acele părți câte scriu mai sus toate, și ace a patra parte de sat de Blănești, noi cu toții pe toate le-am vândut d-sale Ghinii Visterniceului, cu tot venitul drept 100 lei.

CCCXIV.

1662 (7170) Iulie 22. *Eustratie Dabija Voevod întărește lui Ghinea Visternicul cumpărătura unor părți de moșie din Blănești dela Nastasia Bârlădenița și dela alte neamuri ale aceștia.*

Ion Estratie Dabija Vvoda boj. mil. gpodar zemli Moldavscoi. Adecă au venit înaintea noastră și înaintea a lor noștri Moldovenești boieri, a mari și a mici, boiariul nostru Ghinea visternicul, și au arătat înaintea noastră un zapis făcut de mărturie dela mulți boiari și feciori de boiari, și de toți iscălit, și așă scriind și mărturisind într'acel zapis, cum au venit înaintea lor Nastasia Bârlădenița, fata Ticii, și cu frati-său, Cozmița, și fiiul său, Gavrilaș armașul, de nime nevoiți, nici asupriți, ci de a lor bună voie au vândut a lor dreaptă ocină și moșie a patra parte de sat de Blănești, ce iaste la ținutul Tecuciului pre apa Bârladului, cu vatră de sat, și cu vad de moară într'apa Bârladului, și cu amândoi țărmurii Bârladului, și cu pământuri în țarini, și cu locuri de fânaț, și în câmp, și în pădure, din dres dela Alexandru Vodă, și din uric

dela Erimia Moghilă Vvoda, pe unde s'au *ojovăil* din vec, în toate sămnile, precum scrie și în uricul Erimiei Moghila Voevoda. Așijdere și parte Șolcuții iar o au vândut Anastasia Bârlădenița și iarăși fimeia lui Dănil Vitotul anume Anușca și Lupășcoaia din parte Irimiii și Cambir, feciorul lui Glod, toți aceștia de a lor bună voe, de nimi nevoiți, nici asupriți, au vândut a lor driaptă ocină și moșie, toáte părțile lor din sat din Blănești, iarăși din dres dela Alexandru Vodă, și din uric dela Eremia Moghilă Vodă; și tot pre semnele uricului acele părți câte sânt scrise mai sus, toate le-au vândut a lui nostru cinstit boiar Ghinii Visternicului drept 190 lei, bani gata, și toate părțile acele care scriem mai sus, cu ace a patra parte de sat fac tot satul deplin de Blănești,—pentru aceia îi întărește și Domnia sa.

CCCXV.

1662 (7170) August 28. *Meliștean Tăban al doilea șătrariu vinde partea sa de moșie din Blănești lui Ghinea visternicul, dupăcum au vândut acestuia, părțile din acelaș sat, și alte neamuri ale sale.*

Adecă eu Meliștean Tăban vtori șătrariu scriu și mărturisăsc cu acest adevărat zapis al nostru, de nime nevoit. nici asuprit, ce de a noastră bună voe, mărturisăsc pentru sat pentru Blănești, ce iaste în ținutul Tecuciului pe apa Bârladului, care sat ni-au fost dinpreună cu alți răzăși, anume cu Nastasia Bârlădenița, și cu feciorul ei, cu Gavrilaș armașul, și cu giupâneasa lui Dănilă Vitotul, feciorul . . . . . . , și Camberi, feciorul lui Dumitrașco Glod, și Ionașco, feciorul lui Dumitrașco Nădăbaico. Deci ei de bună voe lor au venit la dumnalui Ghinea Visternicul de și-au vândut toate părțile lor, cu toți frații lor, din tot hotarul și cu tot venitul satului, și d-lui Ghinea Visterul le-au făcut lor plata deplin. Deci și noi văzând că alți frați toți răzăși și-au vândut părțile lor, noi încă de bună voe a noastră am vândut toată partea noastră cu toți frații noștrii din sat

din Blăneşti, din hotar în hotar, cu tot venitul, iară dumisale Ghinii Visternicului drept şase zăci si unu . . . bani buni; iar dumnalui Ghinea Visternicul ca să aibă a-şi face şi drese Domneşti pe tot satul, ca să-i fie dumisale driaptă ocină şi moşie, şi cuconilor dumisale, şi nepoţilor în veci.

CCCXVI.

1662 (7171) Noemvrie 9. *Ghinea visternicul şi cu fimeia sa, Măricuţa, fata lui Gheorghie ce-a fost hatman, vând a lor ocină şi cumpărătură, sat întreg Blăneştii, lui Eustratie Dabija Voevod, drept 500 lei.*

Adecă noi, Ghine visternicul şi femie me, Măricuţa, fata lui Gheorghie ce-au fost hatman, scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru, de nime nevoiţi, nici asupriţi, ce de a noastră bună voe am vândut a noastră driaptă ocină şi cumpărătură, Blăneştii, sat întreg, cu vatră de sat şi cu vad de moară într'apa Bârladului, şi cu amandoaă ţărmurile Bârladului, şi cu pământuri în ţarini, şi cu locuri de fânaţ, şi în câmp, şi în pădure, care au fost noau cumpărătură dela Nastasia Bârlădeniţa, fata Ticei, şi dela frati-său Cozmiţa, şi dela feciorul ei, Gavrilaş armaşul, a patra parte de sat, din tot locul, cu tot venitul, din ispisoc dela Alexandru Vodă şi din Uricu dela Irimia Moghilă Vodă; şi din partea Şolcuţei, ce iaste nouă cumpărătură iarăşi dela Nastasia Bârlădeniţa, şi dela Anuşca, fimeia lui Dănăil Vitotul, şi dela Lupăşcoaia din partea Irimiii, şi dela Cambir, feciorul lui Glod, iarăşi din dresul dela Alexandru Vodă şi din uricu dela Irimia Movilă Vodă, care face tot satul cumpărat întreg;—acesta l'am vândut noi Mariei Sale Domnului nostru, Ion Eustratie Dabija Voevoda, drept 500 lei.

CCCXVII.

1662 (7171) Noemvrie 16. *Mitropolitul, Episcopii şi ceilalţi membri ai Divanului ţării adeveresc că*

Ghinea Visternicul şi-a vândut satul întreg Blăneştii lui Eustratie Dabija Voevod, drept 500 lei.

Sava Mitropolit Suceavschii, i Dosofteiu Episcop Romanschii, i Teofan Episcop Radavschii, i Sarafim Episcop Huşchii, i Racoviţă Cehan vel logofăt, i Toma Cantacuzino vel vornic de ţara-de-gios, i Solomon Bârlădeanul vel vornic de ţara-de-sus, i Necolai Racoviţă hatman i parcalab Sucevschii, i Stamatie vel postelnic, i Iordachie vel spatariu, i Gligorie vel ceaşnic, i Duca vel vistiarnic, i Meron Bucioc vel stolnic, i Toderaşco Bucioc vel comis, i Necolai Buhuş vel med, i Istratie vel sulger, i Toader Prăjăscul vel clucer, i Hrisoscul vel jitnicer, i Ţira vel şatrar, i Costandin Jora vel *orăjnic*, i Andronachi vel uşar, i Contăş vtori logofăt, i *Toader Pălade aga*, i Patraşco Danovici 3 logofăt, i Toderaşco Roşca, i Toder Viepriş, i Apostolachi, i Enachie vornic Glotnie,- scriem şi dăm ştire cum au venit înaintea noastră dumnalui Ghine visternicul şi giupâniasa lui, Măricuţa, fata lui Gheorghie Hatmanul, de a lor bună voe, de nime nevoiţi nici asupriţi, şi-au vândut a lor driaptă ocină şi cumpărătură Blăneştii sat întreg, cu vatră de sat, şi cu vad de moară într'apa Bârladului, şi cu amândouă ţărmurile Bârladului, şi cu pământuri în ţarină, şi cu locuri de fânaţ, şi în câmp şi în pădure, în ţinutul Tecuciului, cari au fost lor cumpărătură dela Nastasia Bârlădeniţa, fata Ticei, şi dela frati-său, Cozmiţa, şi dela feciorul ei, Gavrilaş armaşul, a patra parte de sat din tot locul cu tot venitul, din ispisocu dela Alexandru Vodă, şi din uricu dela Erimie Movilă Vodă, şi din parte Şolcuţei, ce iaste lor cumpărătură dela Nastasia Bârlădeniţa, şi dela Anuşca, fimeia lui Dănăil Vitotul, şi dela Lupăşcoaia, din partea Irimiei, şi dela Cambir, feciorul lui Glod, iarăş din dresu dela Alexandru Vodă şi din uricu dela Irimia Moghilă Vodă, care face tot satul cumpărat întreg, acesta l'au vândut Măriei Sale Domnului nostru, Ion Evstratie Dabija Vodă, drept 500 lei.

CCCXVIII.

1663 (7171) Maiu 20. *Poiană uricariul şi cu Grozav dregătoriul, din poruncă Domnească, socotesc, aleg şi hotărăsc locul cât ţine satul Blăneştii, ce este pe Bârlad în ţinutul Tecuciului.*

Adecă eu, Poiană Uricariu, scriem şi dăm ştire cum ni-au triimis Măria Sa Domnul vostru, Ion Eustratie Dabija Vvoda, cu sluga Măriei Sale cu Grozavu dregătoriul, ca să socotim şi să alegim şi să hotărâm locul cât ţine satul Blăneştii, ce iaste pre Bârlad, în ţinutul Tecuciului; deci noi am strâns oameni buni de pin pregiur, megieşi, anume Ionaşco Leahul biv pitar, şi Dumitraşco Corban biv părcălabu, şi Buzdugan Chihae, şi Vasile Huiduman, feciorul lui Iosip, şi popa Costantin de Ochişăşti, şi Apostolachi, şi Tănasă de acolo, şi Nechita, şi Totoliciu, şi Necola deacolo, şi Toader Pitic din Boroseşti, şi Sâmion Coilin deacolo, şi Niţul de Negrileşti, şi Samson, şi Nuzul, şi Apostul, şi Done de Negrileşti, şi Stoian şi Negrul de Blăneşti, şi Necoară deacole, şi alţi mulţi oamini buni. Aşâ am socotit şi s'au pus hotar întâi să începi hotarul de către Borosăşti, din apa Bârladului, unde au fost morile cele bătrâne, într'un vadu Blăneştii cu Borosăştii, dela un stâlp de piatră lăngă un păr cu bour; de acole drept spre răsărit la un stâlp de piatră din sus de *Beserică*, deci la deal la un stâlp de piatră, în buza unui pisc deasupra; de acole tot spre răsărit, pre Dumbravă, la un stâlp de piatră, lângă nişte perişori, cu ulmi lângă drumul ce merge de pre Blăniasa la sat la Movili; decii piste drum tot spre răsărit şi peste dumbravă în drept la moviliţa ţarinii, în margine dumbrăvii despre răsărit iaste stâlpu de piatră într'ace movilă; decie tot spre răsărit, la un stâlp de piatră în grindu, unde merge drumuşor prin mijlocul ţarinii de curmeziş; decie tot spre răsărit pre la o tufă de merişori; decie la un stâlpu de piatră în potriva lacului din sus; deacole tot spre răsărit până în matca Corozelului, la un stâlp de piatră; decie matca pre vale Corozălului în gios păn

la un stâlpu de piatră; deacole să întoarce spre apus, alăture cu hotarul Ţigăneştilor, la un stâlp de piatră, lângă drumul ce vine de pre Blăniasa şi merge la sat la Movili şi la Gălani; decie piste acel drum şi ia un drum mic spre apus; carile drum merge alăture cu hotarul Ţigăneştilor; decie tot acel drum până la un stâlpu de piatră; deacole lasă drumul şi ia în sus *pren obraţile pământurilor* până la un stâlp de piatră; *decie drept spre apus* peste ţarină şi peste câmpu cu tufi până la un stâlp de piatră, în capul unei săpături din sus; *de acole tot spre apus* şi i-a cau (cam) în sus la un stâlp de piatră, lângă un perişor, în *grindu moviliţii*, unde se chiamă la *ogoare;* decie la un stâlp de piatră în mijlocul săpăturei lui Jerebie, din sus de brăniştioara Ţigăneştilor; *de acole la vale la un stâlp de piatră supt dial, lângă drumul cel mare, ce merge la Tecuciu; decie drept peste şes la un stâlp de piatră lângă ţărmurile Bârladului;* deacole ţărmurile Bârladului în sus până în capul luncei; decie trece peste Bârlad pre la Geminea, la un ştejar cu bour; decie în sus prin mijlocul luncii pre la nişte copaci cu bouri, până la un stâlp de piatră în mijlocul luncii, la răspintiile drumului, unde să lovăsc hotarâle satilor Necoreştii, cu Boroeştii, şi cu Ciuceştii, şi cu Blăneştii; deacole se întoarce drept spre răsărit prin luncă, pre la nişte copaci cu bouri, merge până în ţărmurile Bârladului, la o salce cu bour, în potriva vadului celui bătrân, unde au fost ţiind mori la un loc Blăneştii cu Borosăştii, de unde s'au început hotarul întâi. Atâta iaste tot hotarul Blăneştilor.

CCCXIX.

1666 (7174) August 12. Ilieş Alexandru Vodă întăreşte stăpânirea lui Ghine Visternicul, asupra satului Blăneştii i Poenele Sasului.

NOTA. Hrisovul este rupt, după cums ne pune scriitorul în Condică a acestor rânduri.

CCCXX.

1666 (7175) Septemvrie 1. Adicăte eu, Nastasia Bârlădenița, scriu și mărturisăsc cu acest zapis al mieu pentru rândui a unii moșii ce am avut în sat în Blănești, pe apa Bârladului, la ținutul Tecuciului, a patra parte de sat de Blănești, aceia eu cu fiiul meu i cu frați mieu, Cozmița, și cu toate rudele mele, am vândut'o dumisale Ghinii, ce-au fost medelniceriu mare, și d-lui ni-au făcut plată deplin în mânule noastre, cât ni-au fost tocmala, precum scrie și în zapisul boerilor celor mari; care iaste făcut de mărturie la mâna d-sali Ghinii medelniceriului.

CCCXXI.

1673 (7181) Maiu 13. Ștefan Pătru Voevod întărește stăpânirea lui Ghine medelniceriul stăpânirea asupra satului Blăneștii i Poenele Sasului, din lunca Siretiului.

NOTA. Hrisovul este rupt, dupăcum ne spune scriitorul în Condică a acestor rânduri.

CCCXXII.

1675 (7183) Fevruarie 19. Dumitrașco Cantacuzino Vodă întărește lui Ghine Visternicul stăpânirea asupra satului Blăneștii și Poenele Sasului.

NOTA. Hrisovul este rupt, dupăcum ne spune scriitorul în Condică a acestor rânduri.

CCCXXIII.

1676 (7184) Iulie 10. *Antonie Rusăt Voevod, in temeiul scrisorilor și a marturilor ascultați în Divan, dă rămas pe Ghinea medelnicerul, hotărând că satul Blăneștii și Poenele Sasului să le stăpâniască lor-*

dachi (Rusăt) postelnicul cel mare din țara Rumânească, ginerile răposatului Dabija Vodă.

Noi Antonie Rusăt Voevoda boj. mil. gpodar zemli Moldavscoi. Adecă au venit înaintea noastră și înaintea a lor noștri Moldovenești boiari a mari și a mici, dumnalui *Iordachi postelnicul cel mare din țara Rumâniască, ginerile răpăosatului Io Dabija Voevoda, și* **s'au** *pârât defață cu boiariul nostru Ghine medelniceriul pentru satu pentru Blănești,* ce sânt pre Bârlad în ținutul Tecuciului, cu vad de moară într'apa Bârladului și cu amândoauă țărmurile Bârladului; zicând dumnalui Iordachi postelnicu cum acest sat întreg și aceste Poene li-au cumpărat socrul dumisale, Io Dabija Voevoda, dela Ghinea medelniceriul și dela giupâneasa lui, Măricuța, fata lui Gheorghie hatmanul, drept 500 lei bătuți, și ni-au arătat și zapisă de vânzare dela mâna lor, și întăritură dela toți boiarii cei mari, cu iscăliturile tuturor; *iar boiariul nostru Ghinea medelniceriul așà au dat samă înaintea noastră, cum acel sat și acele Poene li-au luat Dabija Vodă cu mare înpresurătură, că l'au pus ispravnic la bănărie și la samă i-au aruncat năpastea cum nu-i agiung 1500 lei, și l'au pus* **la** *închisoare în turn, și cu sâla i-au luat satul; iară boiariul nostru Alexandru Rămandan postelnicul cel* **mare,** *fiind atunce de casa Dabijii Vodă, au mărturisit înaintea Divanului cum știe de poveste lui foarte bine cu adevărat, cum au fost pus Dabija Vodă pre Ghine* **ispravnic la bănărie,** *precum au dat samă el, și, când i-au luat sama, i-au lipsit din samă 1500 lei; și apoi deosăbit au mai luat Ghine meldelniceriul sari dela ocnă preț de 1500 lei de s'au plătit de un arman ce au fost dator, apoi Dabija Vodă ș-au cerșut banii, datorie la Ghine, acele 3000 lei; el, ne având banii, tocmitu-s'au cu Mărie Sa Dabija Vodă și i-au vândut acest sat și acele poene răpăosatului Dabijii Vodă, drept 500 lei, să-i fie în samă din banii sării; iară, după aceia, ne fiind nimi rămas de a Dabijii Vodă în țară, Ghinea iară-și și-au luat satul de*

l'au ținut cu tot venitul. Deci, Domnie mea am vrut să și mai cercăm acest lucru și am întrebat pe Ghinea medelnicerul: ori niscai-va mărturii boeri decum să mărturisască, cum, dupăce i-au făcut Dabija Vodă strâmbătate, precum zice el, mărturisit-au cuiva, în taină sau la ivală, cum i-au făcut Dabija Vodă strâmbătatea și i-au înpresurat satul și poenele; și n'au avut pre nimi să mărturisască într'acesta chip, nici l'au auzit nimi jăluindu-să niciodată pentru acest lucru. Deci, Domnie me și înpreună cu tot Sfatul nostru, am socotit cu tot giudețul după lege țării, în vreme ce am văzut zapisul dela mâna Ghinii și dela mâna giupinesei lui, cu iscălitura lui și cu pecete ei, cum iaste driaptă vânzarea lor, și mărturie scrisă dela boerii cei mari cu iscăliturile tuturor; și mărturisind și boeriul nostru Rămândan postelnicul cel mare, cum au avut Dabija Vodă acea datorie driaptă la Ghine medelnicerul și satul i l'au dat în prețul acelor bani a sării, ce eră dator, Domnie me am dat rămas pe Ghine medelnicerul să nu mai aibă triabă cu satul Blăneștii și cu Poenele Sasului, ce sânt în lunca Siretiului, ci să ție driaptă cumpărătură d-lui postelnicul Iordachie.

NOTA. Dabija Vodă a făcut *bănărie*, la Suceava, pentru bani de aramă (Letop. II, p. 4). După acest Domn încetează a se mai bate monedă în Moldova (Xenopol, *Ist. Rom.*, ediție de popularizare, vol. VII, p. 223).

CCCXXIV.

1676 (7184) August 2. *Boerii Divanului Domnesc adeveresc cum s'a făcut judecata de către Vodă (în ziua de 10 Iulie) în chestiunea moșii Blăneștii dintre Iordachi Rusăt postelnicul cel mare din Țara Muntenească și Ghinea medelnicerul.*

Se ubo Mi (iată deci noi) Meron Costăn vel logofăt, i Ilie Sturze vel dvornic dolnii zemli (țării de jos), i Grigori Ghenghe vel dvornic vișnie zemli (țării de sus), Alexandru Buhuș hatman i părcălab Suceavschii, i Ale-

xandru Ramandi vel postelnic, i Postolachi vel spatar, i Dumitraşco Nacul vel ceaşnic, i Toader Iorgaschii vel vistiarnic, i Contăş vel stolnic, i Velicico Costân vel comis, i Ilie Moţoc vel medelnicer, i Dumitraşco Buhuş vel cluceriu, i Costandin vel sulger, i Manolachi vel jâcniceriu. i Gheorghie Bogdan vel şatrariu, i Gheorghie Costân vel pitar; i Vasilie Ghiuca vtori logofăt, i Ştefan Cerchez vtori ciaşnic, i Dumitraşco vtori vistiar, i Patraşco Danovici treti logofăt, i Gheorghie Manole, i Alexandru Nădăbaico, i Gheorghie Blebe, i Grigoraşco Cârlig, i Toader Sârghie, i Dumitraşco Corban vornic glotnii, şi alţi boeri,—scriem şi dăm ştire cu această adevărată scrisoare a noastră pentru un sat anume Blăneştii, ce săntu pre apa Bârladului, în ţinutul Tecuciului, carile l'au fost cumpărat dumnalui Ghine medelniceriul dela răzăşii deacolo; după aceia răpăosatul Dabija Vodă, în Domnie sa, având şi alte sate şi ocine pe acolo pe aproape de sat de Blăneşti, au întors banii toţi Ghinii medelniceriului, ce au fost dat pe sat pe Blăneşti; iar după aceia, când au fost în zâlele lui Ilieş Alexandru Vodă [1]), iarăşi au căzut satul pre sama Ghinii medelnicerul, şi atunce s'au fost sculat vânzătorii de acolo cu gâlceavă asupra Ghinii med, şi li-au mai dat 114 lei, şi au ţinut tot Ghine medelniceriu satul pără într'această vreme; iar acmu dumnalui fratile nostru *Iordachi Rusăt postelnicul cel mare, din ţara Muntenească, fiind dumnalui ginere răpăosatului Dabijăi Vodă*, au venit dumnalui la întrebarea cu giudeţ la Măria Sa Domnul nostru Antonie Rusăt Voevoda, şi au stătut la întrebare defaţă cu Ghine medelniceriul; şi aşâ s'au aflat giudeţul în dreptate, din giudecata Domnului nostru, ca să ţie d-lui Iordachi postelnicul, ginerile răpăosatului Dabijăi Vodă, satul Blăneştii, însă să întoarcă dumnalui acea sută patru-sprăzăci lei Ghinii medelniceriul, ce au dat mai pre urmă vânzătorilor. Deci, dumnalui Iordachi postelnicul, după giudeţul ce s'au aflat,

[1]) In an. 1666 (vezi regestul respectiv, în urmă, din 7174 Aug. 12, p. 256).

au întors şi acii bani toţi, 114 lei, întru mânule lui Ghine medelniceriul dinaintea noastră, şi i-au dat satul Biăneştii şi cu morile ce au făcut, şi cu toate părţile ce sânt de cumpărătură acolo, şi cu tot venitul ce va fi; şi i-au dat şi zapisele şi cărţile Domneşti, ce au avut, toate pre mâna dumisale postelnicului Iordachi. Pentru aceia şi noi, dacă am văzut aşăzarea între dumnalor, după giudeţul Mării Sale Domnului nostru, făcut-am şi noi această mărturie.

CCCXXV.

1679 (7187) Iulie 21. *Ghinea medelniceriul, povestind cum şi-a vândut moşia Blăneştii lui Eustratie Dabija Vodă şi judecata avută în urmă cu Iordachi Rusăt postelnicul cel mare,—adevereşte că, luând Domnia Duca Vodă şi venind în ţară şi Dafina Doamna, a răposatului Dabija Vodă, s'a milostivit, văzându-l la multă lipsă, şi i-a mai dat alţi 500 lei.*

Adecă eu Ghine med, scriem şi mărturisăsc cu acest adevărat zapis al mieu, precum având eu un sat în ţara-de-gios, pe Bârlad, anume Blăneştii, carile mi-au fost de cumpărătură şi, în zâlele Mariei Sale răpăosatului Dabiji vodă, l'am vândut Mariei Sale drept 500 lei, şi mi-au făcut plata deplină; iară, după săvârşinia Măriii Sale, rămâind noi la multă lipsă şi văzând că au căzut satul pre mâna altui Domn şi *ne fiind Măria Sa Doamna Defina în ţară, m'am jăluit lui Ilieş Vodă*, cum zapis am făcut la mâna Mării Sale şi plată nu mi s'au fost făcut deplină; deci, Iliaş Vodă, pe jaloba mea, au crezut şi mi-au dat satul şi, după aceia, am făcut întăritură dela Petriceico Vodă şi dela Dumitraşco Vodă; iară, când au fost la Antonie Vodă, au venit dumnalui postelnicul Iordachi şi ni-am pârât defaţă, şi m'au rămas dinaintea Divanului, şi iarăşi au dat satul pre mâna Mariei Sale Doamnei Dafinii, precum şi dresâle acele de întărituri ce-mi făcusăm dela acei Domni, ce să scriu mai sus, li-am dat la mâna postelnicului Iordachi, şi au rămas satul pre mâna Mării Sale Doamnii, cum scrie

mai sus; iar acum, aducând Dumnezău pre Măria Sa Duca Vodă in țară și viind și Măria Sa Doamna Dafina, am mers și m'am jăluit și am plâns: cum nu mi s'au fost făcut plată deplină; deci Măria sa, văzându-mă la multă lipsă, s'au milostivit și mi-au mai dat de iznoavă bani până s'au inplinit la cinci sute lei; măcar de am și luat bani întăi, Măria Sa, socotind să n'aibă vătămare de suflet, mi-au dat deplin 500 lei, ce să scriu mai sus; și acești bani mi i-au dat dinainte dumisale Procăi cămărașul cel mare, și dinainte dumisale Ciocârliei vornicul, și dinainte dumisale Zahariei cluceriul, și a dumisale Alexăi Arapul.

CCCXXVI.

1687 (7195) Fevruarie 18. *Ghinea, fostul medelnicer mare, pretextând că mai sunt la dânsul nişte hârtii de ale moșii Blăneştii, a eşit la Divanul Domnesc și s'au jăluit că nu i s'ar fi plătit, la vreme, deplin pre moşie,—iară Iordachi postelnicul, cu toate că dovedeşte plata făcută, de milă ii mai dă acum cevà și vânzătorul declară a nu mai scorni pâră pe viitor.*

Zapis a Ghiinii ce au fost med. mari, ce scrie și mărturisăşti cu adevărat zapisul lui, întărit cu iscăliturile a mulți boiari, adeverind precum au fost cumpărat satul Blăneştii, ce sint pre Bârlad în ținutul Tecuciului, care sat de voia lui, trebuindu-i a-l vinde, l'au vândut Mării Sale Dabijăi Voevoda; *iară, după săvârșinia Mării Sale, rămâind la dânsul din dresele acelui sat, și acmù fiind și el (Ghine) lipsit și, gândind că au perit zapisâle, ce au fost făcut el, au eşit la Divanul Mării Sale Domnului Io Costandin Voevoda și au jăluit cum i s'au făcut atunce strâmbătate și nu i s'au plătit deplin*; iar d-lui Iordachi postelnicul, ginerile Dabijăi Vodă, și-au luat zi dinainte Divanului Mării Sale lui Vodă, ca să-și aducă dreseli, și li-au adus și s'au aflat cum au vândut el acel sat, cu preț, dinaintea a tuturor boerilor celor mari, ce au fost pe aceie vreme, și el incă n'au putut să mai zică nimică, căci adevărat l'au fost vândut; *ci*

de lipsă am fost grăind cele ce nu să cădeà și mai miluindu-mă dumnalui cu ce l'au îndurat Dumnezău, căutându-mi lipsa dumnelui, i-am dat și zapisâle ce au fost mai rămas la mine; și de acmu înainte cine a mai scorni pâră pentru aceasta, ori eu, ori feciorii miei, oricine ș-ar fi, sau de s'ar mai aflà niște care drese cându-va, să nu să ție în samă, și acela, cine li-ar ivì și să le arăte, să fie de mare rușine.

CCCXXVII.

1721 (7230) Octomvrie 1. *Mihai Racoviță voevod întărește lui Ilie Catargiu vel logofăt pe a lui driaptă ocină și moșie, satul Blăneștii, ce-i este dat zestre de socrul său, Iordachi Rosăt vornicul, ginerile Dafinei Doamna.*

Ion Mihai Racoviță Vvoda boj. mil. gp. zemli Moldavscoi. Adecă Domnia mea am dat și am întărit cinstit și credincios boeriul Domnii mele dumnalui Ilie Catargiu vel logofăt, pre a dumisale driaptă ocină și moșie, satul anume Blăneștii, pe Bârlad, la ținutul Tecuciului, și cu vad de moară într'apa Bârladului, despre îmbi părțile Bârladulului; care acest sat Blăneștii îi iaste de zestre d-lui Catargiului vel logofăt, dela socrul d-sale, răpăosatul Iordachi Rosăt vornicu, iar lui Iordachi Rosăt vornicul încă i-au fost de zestri dela soacră-sa, Dafina, Doamna Dabijăi Vodă, care pre acest sat Blăneștii s'au aflat scris într'un uric dela Erimia Moghilă Vodă, din let 7106 Mart 20, cumpărătură lui Gligori sân Toader, Bolea biv stolnic, și cu Poenele Sasului din lunca Siretiului; deci satul Poenele Sasului s'au aflat cu Divanul că n'au fost a lui Iordachi Rosăt vornicul, nici l'au stăpânit Iordachi vornicul, ce s'au dovedit că au fost a lui Ursachi visternicu, dată lui de Gheorghie hatmanul, socru-său, și pre urmă l'au vândut Ursachi visternicul, acel sat Sasul, dumisale *Dediului spalariului*, din zâlele lui Costandin Cantemir Vodă; și pentru aceia s'au luat acel uric bătrân, ce s'au pomenit mai sus, din mâna dumisale lui vel logofăt, căci dumnalui

n'au avut nici o treabă cu satele Poenele Sasului;—şi pentru aceia i s'au făcut dumisale, lui Ilie Catargiu vel logofăt, acest ispisoc dela Domnia mea numai pre sat pre Blăneşti, ce s'au numit mai sus.

CCCXXVIII.

1761 (7270) Noemvrie 14. *Grigorie Ioan Veovod la cererea lui Ioniţă Păladi biv vel visternic, rânduеşte pe ispravnicii ţinutului Tecuciului şi pe alţi 2 boeri, ca să holărască moşia Blăneştii de către alte moşii vecine.*

Noi Grigorie Ioan Vvoda boj. mil. gp. zemli Moldavscoi. Scriem Domnia me la credincios boeriul Domnii mele d-lui Enachi Costandachi biv vel ban i Costandachi biv vel ban i Costachi biv vel med, ispravnici ţinutului Tecuciului, i la Ioniţă Mitre post, şi la Gheorghie Pleşescul mazil, vă facem ştire că aice la Domnia me ni-au spus cinstit şi credincios boeriul Domnii mele, d-lui Ioniţă Pălade biv vel vist, zicând precum are nişte moşii acolo, la ţinutul Tecuciului, anume Blăneştii, pe care moşii sânt trei silişti, anume Borosăştii, şi Blăneştii, i Bosinceştii, şi acum vrând d-lui ca să-şi hotărască aceste moşii, de către alte moşii, iată vă poroncim d-voastre: văzând Carte Domnii mele, să vă sculaţi şi să mergeţi la aceste moşii şi să strângeţi pe toţi răzăşii şi megiaşii de prin pregiur, şi să cercetaţi cu amăruntul şi cu bună dreptate, în frica lui Dumnnezău, să luaţi sama pe drese şi scrisori, cât şi pe mărturii a bătrâni; şi precum veţi află mai cu dreptate, să hotărâţi aceste moşii a dumisale, şi să le stâlpiţi cu petre hotară de toate părţile, şi, dupăcum veţi află şi îţi hotără, să faceţi dumnavoastră şi mărturie hotarnică in semne.

CCCXXIX.

1762 (7270) Iunie 24. *Hotarnica satului Blăneştii făcută de boerii rânduiţi.*

Hotarnica banului Enachi Costandachi, i medelnicerul Costachi Vatace, i Mitrea postelnicul, i Gheorghie Pleşescul, ce scrie: Satul Blăneştii ce iaste la ţinutul Tecuciului pre apa Bârladului, în parte despre răsărit, şi să hotărăşti din gios cu Ţigăneştii şi din sus cu Borosăştii, iară în capite să tâlneşte, despre apus, la apa Bârladului, cu Bosânceştii, şi despre răsărit, în matca văii Corozălului, cu Blânzii; şi lungul să începi despre apus, din apa Bârladului, şi merge spre răsărit peste şăsul Bârladului, şi la deal peste dumbravă şi peste câmpul ţarinii până în matca văii Corozălului; iară margine din sus, pe unde să hotărăşte cu Borosăştii, să începe despre apus, din malul Bârladului, unde au fost morile cele bătrâne, într'un vad Blăneştii, cu Borosăştii unde am pus piatră hotar, în malul Bârladului, din gios de gura unei gârliţe; şi din piatra aceia merge hotarul spre răsărit peste şăsul Bârladului, pe din sus de *ţinterimul Bisericii*, şi peste drumul ce merge pe supt dial, şi acole iară am pus piatră într'un grindişor supt dial, din gios de gura Blănesăi; şi din piatra aceia la dial, tot spre răsărit, pe zare piscurilor, ce caută spre matca Blănesăi, pe unde se coteşte matca Blănesăi de face în sus, unde rămâne matca Blănesăi în sus, iară hotarul trece peste piscul coteturii, unde s'au făcut bour într'un stejar; şi dela bour merge prin dumbravă, tot spre răsărit, peste *Vale* ce să numeşte *Lunga*, unde s'au făcut bour într'un stejar, în coasta văii despre răsărit; şi tot spre răsărit pin dumbravă, şi iase din dumbravă în câmpul ţarinii, unde iaste o moviliţă, în margine dumbrăvii, despre răsărit, şi într'ace moviliţă s'au găsit piatra hotarului care o numeşte hotarnica veche; şi din piatra aceia din moviliţă merge hotarul spre răsărit, pe din sus de locul ţarinii Blăneştilor până în matca văii Corozălului, şi acole în matcă s'au făcut un bour într'un stejar şi s'au pus şi piatră lângă stejar despre Borosăşti; şi din piatra aceia în gios, pe matca Corozălului este latul capătului despre răsărit până în Ţigăneşti, unde iarăşi s'au pus piatră şi despre Ţigă-

neşti în matca Corozălului, în dreptul unei guri de vâlcece iaste despre apus în muche, şi se numeşte *Vâlceaua lui Arici*; şi deacolo se întoarce iarăşi lungul hotarului, margine pe din gios, pe dispre Ţigăneşti, din matca Corozălului, din piatră merge spre apus peste muche prin gura Vâlcelei lui Arici, şi prin câmpul ţarinii, peste drumul ce vine depe Blăniasa şi merge la sat, la Movilă, şi la Gălaţi, unde s'au pus iarăşi piatră lângă drum; şi tot spre apus peste câmp, peste nişte pământuri, şi e un drumuşor mic, ce merge printre Blăneşti şi printre Ţigăneşti, prin capetele unor pământuri până în dreptul petrei vechi, ce să numeşte mai sus că iaste în moviliţă despre Borosăşti, şi am pus şi acolo piatră lângă drumuşor, în dreptul unui ulmuşor şi in dreptul pietrii din moviliţă; şi deacolo din piatră merge hotarul, tot pe acel drumuşor spre apus, până în margine dumbrăvii, unde s'au făcut bour într'un stejar; şi prin dumbravă, fără de drum, tot spre apus, pe unde am mai făcut cruce într'un stejar; şi tot prin dumbravă spre apus până la doi stejări într'o rădăcină, ce sânt in capul unei săpături, depre apus din moviliţa grindului, din sus de brăniştioara Ţigăneştilor, unde s'au făcut iarăşi bour într'un stejar dintr'acei doi, şi s'au pus şi piatră lângă stejar; şi deacolo tot spre apus până iasă din dumbravă şi să scoboară la şăsul Bârladului pe un piscuşor, unde s'au găsit piatră veche în piscu; şi din piatra aceia la vale, tot spre apus, prin silişti, peste drumul cel mare pe supt dial, unde iaste o groapă de puţ, unde se numeşte *Puţul Calargiului*, şi se mai desparte un drum de merge la târgu la Tecuciu, şi acolo iarăşi s'au pus piatră în răspentia drumului; decie tot spre apus, peste şăs, până în apa Bârladului, şi s'au pus piatră în malul Bârladului, din sus de gura unei gârliţi mici, unde se numeşte *Vadul Viţăilor*; şi de acolo capătul despre apus, pe malul Bârladului în sus până în capătul luncii, şi acolo trece peste Bârlad, pe la Gemine, şi merge pe malul Bârladului tot în sus, pe despre apus, prin mijlocul luncii, pe unde s'au făcut

bouri într'un ștejar și s'au pus și piatră lângă stejar, la răspintiile drumurilor, unde se tâlnesc hotarele satelor Necoreștii, Borosăștii, și cu Ciucileștii, și cu Blăneștii; deacole se întoarce drept spre răsărit prin luncă pe la niște copaci cu bouri, până în malul Bârladului, în potriva vadului celui vechiu, unde arată mai sus că au fost țiind la un loc morile Blăneștii cu Borosăștii, în dreptul petrii din malul despre răsărit. Și așă îndreptându-se hotarul din toate părțile, petrile și semnele ce arată mai sus, am făcut și funie de 20 de stânjini, și stânjânul de 8 palme, și am măsurat curmezișul pe trei locuri: întăi am tras fruntea locului despre apus, pe drumul ce merge pe supt dial, din margine Țigăneștilor, din piatra ce iaste în răspintii, la groapa *Puțul Catargiului*, în sus, până în margine Borosăștilor în piatra ce iaste în piscușor, dela dial de drum, din gios de gura văi Blănesăi, și s'au găsit stânjâni 1285, și trăgându-se și mijlocul despre câmpul țarinii, din margine Borosăștilor, din piatra ce iaste în movilița, în gios, până în margine Țigăneștilor, în piatra ce iaste lângă drumușor, în dreptul ulmului, s'au găsit stânjini 892; și trăgându-se și capătul despre răsărit din marginea Borosăștilor, din piatră în gios pe matca Corozălului, pără în piatra despre Țigănești, ce iaste în dreptul gurii vâlcelei lui Arici, s'au găsit stânjini 1000, și așă s'au încheiat tot hotarul. Noi răzășii înpregiurașii, cari ni-am tâmplat la această hotărâtură, văzând hotărâtura cu dreptate, am iscălit și noi și ni-am pus degetile.

2. Moșia Borosăștii.

CCCXXX.

1665 (7173)[1] **Iulie 5.** *Lazor și Ștefan Perjul, feciorii Lupului de Măzărești, și cu alte neamuri ale lor,*

[1]) Copietorul trecuse în condică 7175 (1667), ceia ce nu se poate; este o greșală: noi am pus 7173, cum trebue să fi fost în original.

vând a lor ocină și moșie jumătate sat de Borosăști, partea din jos, Catrinei, Doamna Măriei Sale Eustratie Dabija Voevod.

Adecă noi, Lazor și Ștefan Perj:l, feciorii Lupului de Măzărești, și sămința noastră, Gavril, feciorul lui Andronic, și Ivașcu, feciorul Tâmpei, și Vasile, fecior Sohiicăi, și Albul, feciorul Sâmtelii, și Toader Pitic, și sămința me, Ghinia, și Sáva, vnucu (nepot lui) Pitic, și Sămeon Coilin, și Mărica Bencoaia și alte sămînții a noastre,—scriem și mărturisim cu acest zapis al nostru de bună voia noastră, de nimi siliți, am vândut a noastră driaptă ocină și moșie giumătate de sat de Borosăști, parte din gios, ce iaste pe apa Bârladului în ținutul Tecuciului, cu vatra satului, și cu vad de moară în apa Bârladului, și din țărină și din câmp și din pădure, din tot locul cu tot venitul; această giumătate de sat am vândut'o Mării Sale *Catrinei, Doamna Măriei Sale Domnului nostru Ion Eustratie Dabija Voevoda*, drept trei sute lei, și ni-au plătit banii toți deplin, câți mai sus scriem, 300 lei întru mânule noastre, dinaintea a mulți oameni buni, care s'au prelejit de față la această tocmală, anume: Drăgan Șoltugul și cu 12 pârgari din târgu din Tecuciu, și popa Constantin din Ochișăști, și Necolai diaconul de ocolea, și Apostul ce au fost izbaș de acolea, și Tănasă Buzdugan de acolea, și Ionașco Cristea ottam, și Lupul, feciorul lui Coșun ottam *și Eladia dregător de Țigănești*, și *Tololin ce au fost vătăman de acolea*, și *David vătăman de Borosăști*, și Văsian de Țigănești, și Toader, nepot lui Murgoeni de Matosăști, și Saia, feciorul lui Negril de Ochișăști, și Leordă de Bonsincești, și Anghel, fecior Dragăi, de acolea și Toader de Țigănești, și Vitic de acole, și Ihnat de acole, și *Lobodă vătăman de acole*, și Andriiu Căpățină de acole, și Vasile Ciobotariu de Blănești, și Negrul de acolo, și Vlaica de acolo, și alți mulți oameni buni s'au prilejit.

NOTA. Doamna lui Eustratie Dabija Voevod îi cunoscută cu două nume, Ecaterina-Dafina. In unele acte îi trecută Ecaterina

sau Catrina, cum se vede în doc. defață, în altele—Dafina, cum îi în doc. următor, din 12 Iulie 1665 (7173). Și tot așà și în multe alte documente cunoscute de mine. Acest lucru a fost observat și de d-l Iorga (stud. și Doc. V, 588; VI, 543; VII, 317). Dabija Vodă, din însoțirea cu Ecaterina-Dafina, a avut o singură fată, Maria (Măriuța, Iorga, stud. și Doc. V, 87),—care, măritându-se, a murit de tânără, în 3 Oct. 1667, în etate de 15 ani, și se află înmormântată în Mănăstirea Bârnova, aproape de Iași (Melhisedec, Not. ist. și arh., p. 284) Doamna Dafina însă. din prima căsătorie cu Marele vornic Dumitrașc Buhuș (†1646),—a avut un băet, Lupașc (Letop. II, pag. 192) și 2 fete: Anastasia, măritată cu Duca Vodă, și Maria, măritată cu Iordachi Rosăt postelnicul cel mare din Muntenia (Letop. II, p. 195; Iorga, VII, 328). Cu aceste lămuriri cred că chestia în privința Mariei, fata Dafinei, din întâia căsătorie cu Buhuș și nu cu Dabija, și care Marie a fost măritată cu Iordachi Rosăt, poate fi închisă (A se vede discuțiile în *Arhiva genealogică*, Iași, an. I, 1912. No. 8, pag. 107–114 și anul II, 1913, Aprilie–Iunie, pag. 59-67 și *Melhisedec* o. c.), întrucât reesă că în casa lui Dabija Vodă, anul 1663–64, când a făcut testamentul, erau 2 fete cu numele Marie: una, acea pe care Vodă a făcut'o cu Dafina, și alta pe care aceasta a adus'o cu dânsa din întâia căsătorie cu Buhuș. Prin urmare cele arătate în actele procurate de Iordache postelnicul în 1703, spre a dovedì că Maria, soția sa, este fata din coapsele lui Dabija Vodă, spre a-l puteà moștenì pe acesta (Ibidem), sunt neadevărate, lesne putând fi deci înșelați subscriitorii de cel interesat.

CCCXXXI.

1665 (7173) Iulie 12. *Boerii Divanului Domnesc adeveresc că Lazor și Ștefan Perjul și cu alte neamuri ale lor au vândut Doamnei Dafina, a Domnului Eustratie Dabija Voevod, moșia Borosăștii, drept 300 lei și că dânșii și-au primit banii toți deplin întru mânele lor.*

Se ubo Mi (Iată deci noi), Necolai Buhuș vel logofăt, i Toma Cantacuzino vel vornic nijnea zemli, i Solomon Bârlădianul vel vornic vișneai zemli, i Necolai Racoviță hatman i pârcălab Suceavschii, i Stamatie vel port. i Toderașco Iordachi vel spat, i Gligorie vel ciașnic, i Duca vel visternic, i Toader Păladie vel stol, i Meron Costân vel comis, Lupașco vel jâtnicer, i Dumitrașco Roșca, i Ursul, i Enachi. i Chirila Gârnea vornici glot-

nii,—scriem și dăm știre: Cum au venit înaintea noastră Lazor și Ștefan Perjul, feciorii Lupului de Măzărești, și săminția lor, Gavril, feciorul lui Andronic, și Ivașco, feciorul Tâmpii, și Vasâlie, feciorul Sohiicăi, și Albu, feciorul Simtiliei, și Toader Pitic, si săminția lui, Ghiniia, și Sava, nepotul lui Pitic, și Sămion Coilin, și Mărica Bencoaia, și alte săminții a lor: de nimi nevoiți, nici asupriți, ci de a lor bună voe ș-au vândut a lor driaptă ocină și moșie, giumătate de sat de Borosăști, partea din gios, ce iaste pe Bârlad în ținutul Tecuciului, cu vatra satului, și cu vad de moară într'apa Bârladului, și din țarină, și din câmp, și din pădure, și din tot locul cu tot venitul; această giumătate de sat au vândut'o ii Măriei Sale *Dafinii Doamna Mării Sale Domnului nostru Ion Eustratie Dabija Voevoda*, drept trei sute de lei, și li-au plătit Măria Sa Doamna toți banii deplin, 300 lei, întru mânule lor, dinaintea noastră, precum ni-au arătat și alt zapis făcut iarăși dela mâna lor, dinaintea lui Drăgan șoltuzul și cu 12 pârgari din târgu din Tecuciu, și dinaintea a mulți oameni buni de acolo de prin pregiur, megieși, cum s'au învoit ii cu toți de voia lor și au vândut Mării Sale Doamnei această giumătate de sat și apoi au venit ii de s'au mărturisit și înaintea noastră cum de voia lor vând, și dinaintea noastră li s'au dat toți banii la mâna lor.

CCCXXXII.

1762 (7270) Iunie 24. *Hotarnica moșiei Borosăștii făcută de către boerii rânduiți din porunca lui Grigorie Ioan Voevod.*

Hotarnica dela banul Enachi Costandachi, i medelnicerul Costachi Vatau, i Mitre post, i Gheorghie Pleșăscul, ce scriu: Ca din poronca Prea Inălțat Domnului nostru Măria Sa Grigori Ioan Vvoda au hotărât satu Borosăștii, ci iaste la ținutul Tecuciului, pe apa Bârladului, în partea despre răsărit, și să hotărăște, din sus cu Negrileștii și din gios cu Blăneștii, și în capite să lovește, despre apus, la apa Bârladului, cu Ciucileștii

și Necoreștii, și la răsărit, în vale Corozălului, cu (loc alb); și lungul, începându-să despre apus din apa Bârladului, merge spre răsărit piste șăsul Bârladului și la dial peste câmpul ce iaste în Blăneasa, și peste Blăneasa pen dumbravă până în câmpul țarinii, și peste câmpul țarinii până în vale Corozălului; iar margine din gios, despre Blănești, să începi din apa Bârladului, de unde au fost morile cele bătrâne, într'un vad Blăneștii cu Borosăștii, din piatra ce iaste în malul Bârladului din gios de gura unei gârliți, și merge spre răsărit peste șăsul Bârladului, *pe din sus de țintirimul Bisăricii Blăneștilor*, peste drumul ce merge pe supt dial, pin piatra ce iaste dela dial de drum într'un piscușor supt dial din gios de gura văii Blănesăi; și din piatră la dial spre răsărit pen zările piscurilor, ce caută în sus spre vale Blănesăi, până unde se cotește Vale Blănesăi în sus pe la un ștejar cu bour, ce iaste în zarea cotiturii; și dela bour tot spre răsărit pen drumbravă peste Vale ce se numește Lunga pe la un stejar cu bour, ce iaste în coasta văii despre răsărit, deci pen dumbravă spre răsărit și iasă din dumbravă în câmpul țarinii pintr'o moviliță ce iaste cu piatră vechi în margine dumbrăvii; și din piatra aceia, tot spre răsărit piste câmpul țarinii, pe din sus de lacul Blăneștilor, până în matca văii Corozălului în piatra ce iaste lângă un ștejar cu bour; și din piatra aceia purcede latul capătului despre răsărit, pe vale Corozălului în sus, până în răspintilea drumului, unde vine un drum de pe Blăneasa și altul dela *Vadul lui Ciubăr*, și să întâlnesc la matca Corozălului, și acolo în matcă lângă drum din gios s'au făcut cruce într'un stejar și s'au pus și piatră lângă stejar; și din piatra aceia se întoarce hotarul iar spre apus, margine pe din sus, pe despre Nigrilești, și ie pe *drumul morii lui Ciubăr* la dial și cam în sus, până în *Capul Ciriteilor*, unde s'au pus piatră din gios de drumul morii și despre răsărit de Ciritei; și tot despre apus, pe lângă Ciritei pe din gios, pe *obrațile pământurilor*, și s'au pus piatră în margine dumbrăvii din

gios, drept movila care iaste în margine din gios spre Blăneşti; şi tot spre apus pen dumbravă pe unde s'au mai făcut cruci în 2 stejari. şi merge hotarul pentre cruci tot spre apus până în coada unii vălcele. ce iaste din sus, şi în coada vălcelii iar s'au făcut cruce într'un stejar; şi de acolo tot spre apus pen dumbravă peste *Valea Ciubărului,* unde s'au făcut cruci în trei stejeri, 2 despre răsărit şi una' despre apus şi de acolo tot spre apus pen dumbravă pe la *nişte vizunii, ce sânt sup nişte stejeri,* deci tot spre apus pen dumbravă şi iasă într'o poiană, unde s'au făcut cruce într'un stejar în capul poenii despre răsărit; şi de acolo tot spre apus pen mijlocul poenii şi să scoboară în Vale Blănesăi pe un pisc, pe din sus de gura unii vălcele, unde şi acolo s'au făcut bour într'un stejar; şi din Valea Blănesăi la dial peste un grindu, pe din gios de un stejărel tânăr, ce iaste în grindu; şi tot spre apus peste o *vălce ce se chiamă Ţâplica,* şi peste câmp până într'o zare mică, unde s'au pus piatră; şi de acolo tot spre apus şi peste câmpu până într'altă zare de dial, şi s'au pus iarăşi piatră din sus de un *pâlcu de spini*; şi din piatra aceia, din zare, tot spre apus peste câmp până în zare dialului despre Bârlad pe la doi perişori tineri, unde au fost un păr cu bour în muchea unii răpuşoare, din jos de *râpa ce să numeşte Zălătăneasca;* şi de acolo să pogoară la şăsul Bârladului, unde s'au pus piatră lângă drum; şi din piatră tot spre apus peste drum şi peste şăsul Bârladului, merge hotarul drept la malul Bârladului, din gios de *Humă,* într'un cot, unde sânt doi perişori şi s'au făcut cruci într'amândoi, şi s'au pus piatră între dânşii, şi s'a mai făcut şi bour într'un stejar dărmat, ce iaste din sus de peri despre Negrileşti; şi din piatra aceia trece hotarul peste Bârlad, tot spre apus, până în mijlocul luncii în *Balta Scurtului,* în capătul bălţii din gios, unde au fost piatră vechi, lângă trei stejări într'o rădăcină cu bouri; şi din stejării acia purcede capătul latului despre apus, pen lunca Bârladului în gios pără în dreptul morii bă-

trâne, unde arat mai sus că de acolo s'au început margine hotarului din gios despre Blăneşti, şi s'au pus piatră în malul Bârladului, din gios de gura unii gârliţi.

Şi aşâ încheindu-să şi îndreptându-să hotarul de toate părţile pe semnile şi pen petrile ce arat mai sus, s'au şi măsurat pe trei locuri cu funie de 20 stânjini şi stânjinul de 8 palme, care trăgându-se întâi fruntea, din piatra despre Blăneşti, ce iaste din gios de Gura Blănesăi, din dial de drum într'un piscuşor, pe drumul ce merge pe supt dial în sus pănă în hotarul Negrileştilor, în piatra din dreptul perişorilor, ce sânt în zarea dialului, s'au găsit stânjâni 815; şi trăgându-să şi mijlocul pe despre câmpul-ţarinii, iarăşi din hotarul Blăneştilor, din piatra vche, din movilită în sus pănă în hotarul Negrileştilor, în margine dumbrăvii, s'au găsit stânjini 875; aşijdere trăgându-să şi capătul despre răsărit din hotarul Negrileştilor, din piatră ce iaste în matca Corozălului, unde să înpreună drumurile, matca Corozălului în gios pănă în piatra despre Blăneşti, s'au găsit stânjini 782, fiind mai îngust latul la acel capăt, cum să îngustează şi alte moşii.

3. Moşia Bosânceştii.

CCCXXXIII.

1704 (7213) Septemvrie 24. *Ion Ciochină ot Poiani şi cu feciorii săi vinde a lui driaptă ocină şi moşie la satul Bosânceştii 220 stânjini, în frunte, comisului Ilie Catargiu, drept 60 lei bătuţi.*

Adecă eu, *Ion Ciochină* ot Poiani, şi cu feciorii miei, anume *Costân Ciochină*, şi cu nepotul mieu, *Ştefan Câcul*, şi eu, *Donii*, şi cu frati-mieu, Vasile, feciorii lui *Delin Dămian*, scriem şi mărturisim cu acest adevărat zapis al nostru la mâna dumisale comisului *Ilie Catargiu*, că de nime siliţi, nici asupriţi, ce de a noastră

bună voe ni-am socotit şi am vândut dumisale a noastră driaptă ocină şi moşie la sat la *Bosânceşti*, pre apa Bârladului, la ţinutul Tecuciului,—care să hotărăsc cu alt loc ce ari d-lui acolo într'alte silişti,—vândut-am dumisale 220 de stânjini în frunte dintr'aceste hotară: eu Ciochină şi cu feciorii miei am vândut d-sali 120 stânjini, şi eu Donii şi cu frati-mieu Vasile am vândut d-sali 100 stânjini, care fac peste tot 220 stânjini; deci să-i fie dumisale driaptă ocină şi moşie, dumisale, şi cuconilor dumisale; şi ni-au făcut dumnalui plată deplină întru mânule noastre 60 lei bătuţi.

CCCXXXIV.

1762 (7270) Iulie 24. *Hotarnica moşiei Bosânceşti făcută de către boerii rânduiţi din porunca lui Grigorie Ioan Voevod.*

Hotarnica dumisale banului Enache Costandachi, i med Costache Vatace, i Mitrea post, i Gheorghie Pleşescul mazil, - întru care scriu: Că, din luminată poronca Prea Inălţatului Domnului nostru Mărie Sa Grigorie Ioan Voevoda, au hotărât satut *Bosânceştii*, adecă *Bosânceştii* partea de sus despre *Ciuceşti*, ce sânt la ţinutul Tecuciului, pe apa Bârladului, în parte despre apus; şi din gios să hotărăsc cu partea răzăşască, tot de Bosânceşti, iară din sus să hotărăsc cu Ciuceştii, şi la capite să tâlneşte, despre răsărit la apa Bârladului, cu Blăneştii, şi despre apus, la *Troian*, cu (loc alb); şi lungul, începându-să despre răsărit din apa Bârladului, merge spre apus peste câmp şi peste zarea dialului cu dumbravă, şi pen dumbravă pen poenele ce să număsc ţarina mari, până în Troian; iar margine din gios pe unde să hotărăşte cu partea răzăşască, tot din Bosânceşti, să începe din apa Bârladului din *Gura-Răiusului*, unde s'au pus piatră în malul Bârladului, drept gura *Gârlii Răiusului*; şi din piatra aceia merge spre apus peste şăs, pe din gios de un puţ de piatră, ce să numeşte a lui *Sămion Fâşte*; şi tot peste şăs spre apus

peste un drum ce vine din gios şi merge în sus pe lângă lunca Bârladului, unde s'au pus piatră dela dial de drum; şi din piatra aceia tot spre apus peste şăsul Bârladului, pe din gios de alt puţ, ce se numeşte *Puţul lui Anghel*; şi tot spre apus pin zarea dialului cu dumbrava, pe din gios de *Via Lucăi*, unde s'au făcut bour într'un stejar şi s'au pus şi piatră lângă stejar; şi din piatra aceia din muchi tot spre apus pin dumbravă până în Troian, unde iarăşi s'au făcut bour într'un stejar, ce iaste la *malul Troianului* din gios, de toate săpăturile ţarinii mari, şi s'au pus şi piatră lângă stejar; şi de acolo latul capătului despre apus mergi pe Troian în sus până peste drumul cel mare în hotarul Ciuceştilor la altă piatră, ce iaste iară lângă un stejar cu bour; şi din piatra aceia dela Troian să întoarce margine din sus pe despre Ciuceşti şi merge spre răsărit pin dumbravă pin săpăturile ţarinii mari, pe unde s'au găsit bour vechiu într'un stejar, ce iaste într'o săpătură, şi s'au şi pus piatră lângă stejar; şi din piatra aceia, tot spre răsărit, peste zarea dumbrăvii la vale şi tot spre răsărit peste câmp, la apa Bârladului, peste drumul ce merge pe muche, pe lungu luncăi Bârladului, pin piatra ce iaste dela dial de drum puţintel mai sus din dreptul vadului morii vechi, în dreptul petrii cei din gios, despre parte răzăşilor, ce iaste tot lângă acel drum. Şi aşè îndreptându-să pen semni şi stâlpindu-să cu pietri de toate părţile, s'au şi măsurat pe trei locuri cu funia de 20 stânjini, şi stănjinul de 8 palme; care trăgându-să întăi fruntea pe drumul ce merge pe lângă lunca Bârladului, din piatra din gios, despre parte răzăşilor, până în piatra din sus despre Ciuceşti, ce iaste puţintel mai sus din dreptul vadului morii vechi, s'au găsit stânjini 505; şi trăgându-să şi mijlocul pe zarea dumbrăvii, din piatra ce iaste despre partea răzăşilor, din gios de via Lucăi, în sus pe zare până în hotarul Ciuceştilor în piatra ce iaste într'o săpătură lăngă un stejar cu bour vechiu, s'au găsit stânjini iarăşi 505; aşijderea trăgându-să şi capătul despre apus de piatra

ce iaste din gios de săpăturile ţarinii mari, din partea răzăşilor pin Troian în sus până în hotarul Ci·ceştilor în piatra ceia. de lângă un stejar cu bour, din sus de drumul cel mare, s'au găsit stânjini 360, mai îngustându-să locul, dupăcum să îngustează toate hotarăle.

D. ŢINUTUL PUTNEI.

1. Sat întreg Olişăştii.

CCCXXXV.

1598 (7106) Iulie 2. Anton Şoltuzul i pârgarii din Bârladu, adeveresc precum au venit înaintea lor şi a toţi bătrânii din târgul Bârladu, Mărina, fata lui Lazor, nepoata lui Neagula ot *Olişăşti, ot Gârla Putnii*, de nime silită, nici nevoită, ci de a ei bună voe au vândut a ei dreaptă ocină, lui Pavăl părcălabul ot Orheiu, din satu Olişăştii, din a patra parte o parte, cu sufletul ei, din câmpu şi din vatra satului, şi din vad de moară în gârla Putnii, drept 25 taleri de argint, cari bani s'au dat deplin în mâna Mărinei, fata lui Lazor.

CCCXXXVI.

1599 (7107) Iunie 24. Zapis sărbăsc a Cârstii Dănil şi pârgarii din Bârladu, ce scriu precum au venit înaintea tuturor bătrânilor, ottam, Mărica şi cu frati-său, Gavril, şi Toader, feciorii Sorcăi, nepoţi Onului, din satu Olişăşti, şi de nime siliţi, nici asupriţi, ş-au vândut dreaptă ocină şi moşie din Olişăşti, un bătrân a Onului, lui pan Pavăl Părcălabu, drept 7 taleri de argint.

CCCXXXVII.

1600 (7108) Maiu 10. Zapis sârbăsc dela pârgariul (sic) din târgul Bârladului şi dela alţi oameni ottam bătrâni şi tineri, ce scriu şi mărturisăsc cum au venit înainte lor Ursul sân Păun ot Olişăşti, nepot Tăucoaia, şi de nime silit, nici asuprit, ş-au vândut a sa driaptă ocină şi moşie un pământ în frunte, şi cu vad de moară, lui pan Pavăl părcălabu, nepot lui Urechi vornicu, drept 7 taleri, bani buni.

CCCXXXVIII.

1607 (7115) Ianuarie 1. Zapis dela Costantin sân Ursul, nepot lui Stavăr ot Olişăşti, ce scrie că au vândut de bună voia lui a sa driaptă ocină şi moşie un bătrân pe 5 pământuri şi 1 răzor, în frunte, cu vad de moară, şi cu pomeţi, şi cu tot locul, din sat din Olişăşti, lui Pavăl, nepot lui Urechi vornicul.

CCCXXXIX.

1607 (7115) Iulie 8. Zapis dela Drăguţul staroste de Putna, i Batin staroste de Tecuciu, i Cârste Burlă, i Bălteanul diiac, i Ionaşco *vălav za Hănsari*, i Iani zăt Dori ot Bârladu, i Ionaşco Frăciscul ottam, i Grăjdeanu, i Crăciun Nicorici, i Nohit, i Cerne ottam, ci mărturisăsc cu a lor scrisoare precum au venit înaintea lor şi înainte a mulţi oameni buni, Armanca Fântânoaia, fată Măricăi, nepoată Iugăi, ot Olişăşti, şi de nime nevoită, nici asuprită, ci de a ei bună voe au vândut a ei parte din satu Olişăştii un răzor în frunte, şi cu vad de moară în gârlă, şi cu vie, şi cu pomeţi, lui Pavăl diiac, nepot lui Urechi vornicul, drept 37 taleri buni.

CCCXL.

1621 (7129) Iunie 12. Zapis a lui Costachi diac, i

Văscan vătav za Hânsari, i Vulpaş vătav, ce scriu şi mărturisăsc cum au venit înainte lor şi a mulţi oameni buni Barnovschii sân Călin, şi Ion Dăman, vărul său, nepoţii lui Şărban din Olişăşti, de nime nevoiţi, nici asupriţi, ci dea lor bună voe, di şi-au vândut a lor dreaptă ocină şi moşie din Olişăşti, un răzor în frunte, şi într'apă în vadul morii cât- să vini pe acel răzor, de au văndut lui Pavăl ce au fost părcălab, nepot lui Urechi, drept 12 taleri bătuţi.

CCCXLI.

1632 (7140) Ianuarie 8. Ciorce, fata lui Drăgoi, nepoată Varvarii din Olişăşti, scrie şi mărturiseşte cum ea de nimi nevoită, nici asuprită, ci de a ei (bună voe) au vândut un răzor în frunte, din parte Vărvarei, parte din gios, cu tot venitul la câmpu şi în vadu de moară, aceia o au vândut d-lui Pavăl vel logofăt, drept 12 taleri bătuţi.

CCCXLII.

1637 (7145) Iunie 20. Ispisoc sârbăsc dela Vasile Vodă de întăritură (lui Pavăl vel logofăt) pe mai multe părţi de moşii ce a cumpărat.

CCCXLIII.

1638 (7146) Iulie 12. Vasile Vodă scrie că au pârât popa Toader din târgu din Şchei pe sluga d-sale, Dabija părcălabul, pentru un vad de moară cu 6 pământuri în frunte, ce au cumpărat Dabija dela Pavăl Urechi, ce-au fost logofăt, cumnatul popii lui Toader, prin care Carte l'au dat rămas pe popa Toader.

CCCXLIV.

(Fără dată, probabil 1638). Zambroaea din Olişăşti scrie şi mărturisăşte cu zapisul ei precum de bu-

nă voe, de nimi silită, nici nevoită, şi au vândut partea ei, ce se va alegi din sat din Olişăşti din câmp, şi din sălişte, şi din vad de moară cu tot venitul; acea parte o au vândut lui Ioan şi frăţine-său, Gheorghie, drept 5 taleri.

CCCXLV.

1639 (7148) Septemvrie 22. *Murgeanu şi cu femeia sa, Muşa, vând o parte de ocină, anume un răzor, din Olişăşti, d-sale Dabijăi părcălabului,—drept 40 zloţi bani gata.*

Murgeanu şi cu femeia sa, Muşa, din Olişăşti, scriu şi mărturisăsc însuşi pre sine cu acest zapis cum de a lor voe, de nimene îndemnaţi, nici asupriţi, au vândut o parte de ocină anume un răzor în sat în Olişăşti, cu tot venitul, cu parte din vadul morii, şi în vatra satului, şi la câmpu în ţarini, cât ţine hotarul satului; acel răzor, ce mai sus scrie, i-au fost şi lui şi femeei sale, Muşăi, cumpărătură dela Bălan din Olişăşti, şi l'au vândut dumisale Dabijăi părcălabului; şi au mai vândut aşijdere o giumătate de răzor, însă dintr'ace giumătate de răzor doaă părţi i-au vândut, iar a triia parte dintr'ace giumătate nu i-au vândut; şi faci vândut dumisale un răzor deplinu, şi două părţi din ce giumătate de răzor, drept 40 zloţi, bani gata.

CCCXLVI.

(Fără dată, probabil 1639). Pietra, fata lui Ghiociu, şi cu fata sa, Nastasia, şi cu feciorul său cu Apostul, scriu şi mărturisăsc cu zapisul lor cum de nimi siliţi, nici asupriţi, ci de a lor bună voe au vândut o ocină la satul Olişăştii un pământ în frunte cu tot venitul, cât va ţinè acel hotar, şi dintr'apă, şi din silişte satului, şi din câmpu, şi din pădure, o au vândut Dabijăi părcălabului şi giupănesei lui Pascalinei, drept 20 galbeni.

CCCXLVII.

1642 (7150) Ianuarie 18. Costandin, feciorul Ursului, şi toţi fraţii lui declară că, pentru o datorie a Ursului, au vândut 5 pământuri şi un răzor, în frunte, din sat din Olişăşti, şi cu vad de moară, şi cu tot venitul, lui Pavăl diac, nepot lui Urechi vornicul, drept 76 taleri, dinaintea Drăguţului staroste, i Cârste Burlă, i Bălteanul diac, i Ionaşc vătav de Hânsari, i Ionaşco Bârlădeanul.

CCCXLVIII.

1645 (7153) Iulie 5. *Dabija părcălabul cumpără mai multe părţi de moşie în Olişăşti.*

Irimia, feciorul lui Cârste Iani, ce-au fost părcălab, şi mama sa, Draga, scriu şi mărturisăsc cu zapisul lor, cum ei de bună voe, de nime siliţi, nici asupriţi, au vândut 2 pământuri şi un răzor în frunte, din sat din Olişăşti, cu parte din vadu morii, şi în silişte satului, şi la câmpu, cu tot venitul, cât ţine hotarul satului; această moşie o au vândut fratelui-său, Dabijăi părcălabului, drept 300 vedri de vin şi 15 galbini, bani gata.

Aşijderea Pietra, sora Tatului, tot dintr'acest zapis, au vândut d-sale părcălabului Dabijăi, un răzor în frunte, cu tot venitul, drept 3 galbini.

Aşijderea Cozma dela Bodea, tot într'acest zapis, au vândut d-sale părcălabului un pământ în frunte la Olişăşti, cu tot venitul, drept 3 galbini şi 15 potronici.

Aşijdere Ion Fition, tot într'acest zapis, au vândut d-sale părcălabului un pământ în frunte, la Olişăşti, cu tot venitul.

Aşijdere Pavăl din Olişăşti, dintr'acest zapis, au vândut d-lui parcalabului 14 paşi în frunte, drept 3 galbeni, 1 leu, iarăşi cu tot venitul.

Aşijderea şi Oni, tot într'acest zapis, au vândut d-lui un răzor, în frunte, la Olişăşti, cu tot venitul, drept 3 pol ughi.

Aşijderea şi Vasile Horni, brat Balan, tot într'acest

zapis, au vândut d-lui un răzor, în frunte, din Olişăşti, cu tot venitul, drept 3 pol ughi.

Aşijderea Ion Filişor, tot într'acest zapis, au vândut d-lui un pământ în frunte, cu tot venitul, drept 7 ughi.

Aşijderea Ursul sân Andruşcu din Olişăşti, tot dintr'acest zapis, au vândut d-sali un pământ în frunte, cu tot venitu, drept 7 ughi.

Aşijdirea şi Măriian, tot într'acest zapis, au vândut d-sali pârcălabului Dabijăi un răzor şi a trei parte dintr'un pământ, cu tot venitul, drept 3 ughi şi 15 potronici.

CCCXLIX.

1649 (7157) Iulie 15. Gavril, şi Dolca, şi Savastia, feciorii lui Gligori Gociului din Ţâfeşti, scriu şi mărturisăsc cu zapisul lor, cum de nime siliţi, nici asupriţi, ce de a lor bună voe au vândut un răzor şi giumătate, în frunte, din sat din Olişăşti, d-lui parcalabului Dabija, drept 3 galbini, bani buni, însă numai pământul i-au vândut fără de vadu de moară, căci vadul au fost vândut de alţii.

Aşijderea Vasile Hornă din Olişăşti a vândut părcălabului Dabija un răzor, în frunte, ce i-au fostu de moşie, iarăşi dintr'aceasta parte, drept 5 ughi, bani buni, să-i fie d-lui dreaptă ocină şi moşie în veci.

CCCL.

(Fără dată, probabil 1649) Iulie 11. Popa Toader din târg din Şchie scrie şi mărturisăşte cu zapisul lui, cum el de bună voe au vândut un răzor din frunte dela Olişăşti, şi cu parte din vadu morii, şi cu tot venitul, l'au vândut d-lui parcalabului Dabijăi, drept 10 lei, dinaintea a mulţi oameni buni.

CCCLI.

(Fără dată, probabil 1649). Tudor şi cu surorile

sale, Mărica și Părasca, scriu și mărturisăsc cu zapisul lor, precum de bună voe lor. de nimene siliți, nici asupriți, și-au vândut parte lor ce-au avut în Olișăști, un pământ în frunte, și în vatra satului, cu tot vinitul, au vândut d-lui părcălabului Dabijăi drept 10 taleri.

CCCLII.

1742 (7250) fără lună și zi. *Carte hotarnică dela Gavril Pilat vornicul de poartă, prin care se arată cum s'a măsurat și hotărât satul Olișăștii a d-sale Constantin Balș vel paharnicul.*

Din luminată porunca Măriei sale Prea Inălțatului Domn Noi Constandin Necolai Vvoda, venit-am la o siliște pe gârla-din-sus, în ținutul Putnii, ce sânt a d-lui Costandin Balș vel pah; deci, după poroncă, strâns-am răjeșii și megieșii, anume Murguleț, și Lupul Dabija, și Ion Lăpușnealul, zăt Țăroaia, și Ion Gigâtul biv vornic de Vrance, și Murguleț sân popii, și Ștefan Cioranda, și alți (oameni) buni, bătrâni și tineri, și am tras locul Olișăștilor cu funie din hotar în hotar, și funie de 18 pași, și pasul de 6 palme; și întâi am purces cu funie din gios, din hotarul Olișăștilor, ce să hotărăști cu Gligoreștii, tras-am cu funie în sus, tot hotarul Olișăștilor, până în hotarul Mămăsștilor; și s'au aflat 45 de funii și 11 pași, pană în hotarul Mămăsștilor; și s'au venit d-sali vel pah pe scrisori și zapise 34 de funii și giumătate până într'un cireș în gardul viei lui Ion Lăpușneanul. zăt Țiroaei, și au rămas tuturor răjișilor 10 funii dintr'acel semn în sus până în hotarul Mămăsștilor; dar, trecând hotarul d-lui vel pah peste via și casa Păvaloai, ce au ținut'o Pavăl Catargiu, ce au fost vornic de Vrance până în gardul viei lui Ion zăt Țiroaia, într'un cireș, făcutu-și-au dumnalui milă și i-au lăsat via și casa, trii funii și giumătate, și s'au pus și piatră în malul gârlii. De iznoavă ne-am întors la deal pe muchea Șușiții și, fiind locul mai strânptu, făcut-am funie mai mică, de 14 pași și 4

palme, și iarăș s'au tras din moviliță, de unde s'au pus piată hotar în malul Șușiții, unde ne-au arătat Lupul Dabija cu răjășii lui, am tras cu funie cea de 14 pași și 4 palme, și unde s'au venit 32 funii și 11 pași, iarăși am pus piatră hotar; iară 10 funii au rămas iarăși tuturor răjișilor până în hotarul Mămăsștilor. Și așă s'au încheet tot hotarul Olișăștilor.

2. Părțile de moșie din Bătinești.

CCCLIII.

1468 (6977) Octomvrie 13. Suret de pe uricul lui Ștefan Vvoda, ce întărește slugei Domnii sale Iuga Grasul din Zăbrăuți, pentru că i-a plăcut slujba ce au slujit cu dreptate. Domnia sa s'au milostivit cu osăbită milă, și i-au dat și i-au întărit lui într'a Domniii sale țară Moldova, pre a lui dreaptă ocină pol sat de Șoldești la Zăbrăuți, ce au cumpărat dela Aldomir drept 40 zloți, *și pe giumătate sat din Bătinești, la Pulna, ce a cumpărat dela Stamnicău drept 20 zloți.*

CCCLIV.

1628 (7136) Iunie 25. Ispisoc sârbăsc dela Miron Barnovschii Vvoda, ce scrie: Precum au venit înainte noastră și înaintea a tuturor boerilor noștri Moldovenești, mari și mici, sluga Domniei mele Pătrașco cămărașul cu zapis de mărturie dela Văscan din Țigănești, și dela Pașcul, și Cazacul, și Gligorie, și alți mulți oameni buni, așă scriind într'acel zapis: cum au venit înainte lor Gafiona, fata lui Coticiu, cu feciorii ei, ot Ciorbești, și de nime siliți, nici asupriți, au vândut a lor parte de ocină, un pământ și giumătate, în frunte, ce au avut cumpărătură dela Luca, feciorul Voicăi, la sat la Ciorbești, l'au vândut slugii noastre Pătrașco cămărașul, drept 25 taleri.

Iaste și suretul ispisocului acestuia pe Moldovenie.

CCCLV.

1709 (7217) August 17. Zapis a lui Pătrăşcan capitan, ce scrie şi mărturiseşte cu zapisul lui la mâna dumisale Ion Păladi biv vel vist, precum s'au rugat d-lui de l'au plătit de 14 lei dela Hage Timir, ce au fost dator şi au pus d-săli zălog 2 roate de moară din gârla Putnii, şi ş-au pus zi din August 17 păr într'o lună de zâle de n'ar da banii să aibă d-lui a le ţânè de istov.

CCCLVI.

1717 (7226) Decemvrie 27. Suret dupe o mărturie a popii lui Vasâli din Olişeşti, şi popa Lupul dela Stoeşti, şi popa Iftemi dela Căliman, ce mărturisesc pentru nişte scrisori a lui Lupaşco Morândi, din sat din Bătineşti, precum că ii au văzut şi au cetit un ispisoc a Dabijii voevod, cumpărătură dela unii şi alţii la Bătineşti 7 pământuri cu vad de moară, şi la Ţigăneşti 5 pământuri, duprecum arată pre larg acest suret.

CCCLVII.

1719 (7227) Maiu 5. *Vasilachi, fiiul lui Ianole şi a Grecei, fata lui Todosă armaşul, adeverind vânzarea făcută de părinţi a unor pământuri din Bătineşti şi Cirbeşti lui Ion Păladi biv vel spatar, adaoge că dânşii îi vând acestuia, tot acolo, 5 pogoane de vie paragină şi pomăt, drept 12 lei, cum îi vând şi alţii din familia lor alte 2 pogoane de vie paragină, ce este la un loc.*

Vasâlachi sin Ianole şi a Grecei, fata lui Todosă armaşul, vară-primari lui Pătrăşcan căpitanul ot Bătineşti i Cirbeşti, de pe gârla Putnii-de-sus, avândură de pe maică-me, Greaca, ce scrie mai sus, 3 pământuri în

Cirbeşti şi 3 pământuri în Bătineşti, le-au fost vândut părinţii miei, cari scriu mai sus, dumisale Ioan Paladi biv vel spat în 22 pol lei, care să fac 7 pământuri, în frunte, cu vad de moară, şi din hotar în hotar, cum merge hotarul din apa Putnii până în hotarul Păţăştilor, care trece peste *Şuşiţa;* ce, fiind vândută această moşie dumisale de părinţii miei, d-lui mi-au zis de nu mi-i şi cu voia mea să-i întorc banii şi să-mi ţiu moşia părinţilor; ce eu, ne având putinţă să răscumpăr, m'am rugat dumisale de au cumpărat dela mine 5 pogoane de vie paragină, şi pomât, care mi-s dela părinţi dintr'acest hotar, care îi vândut dumisale; şi au mai cumpărat dumnialui şi dela cumnatu-mieu, Burghele, şi dela soru-me, Sanda, iar 2 pogoane de vie păragină, care au avut zestre dela noi, care sânt tot la un loc, şi ni i-au dat dumnalui toţi banii deplin, 12 lei, pe aceste 5 pogoane, care scriu mai sus, pentru că fiind vândute şi moara unchiului nostru lui Pătrăşcan de dânsul, de când trăe, din Bătineşti şi din Ciurbeşti, d-lui, alţii nu încăpè să cumpere, ci ni-am rugat d-salî de au cumpărat dela noi, fiind moşia înpreună cu a unchiu nostru. Şi de acum înainte să aibă dumnalui a stăpânì aceste moşii, ce scriu mai sus, cu acest zapis al nostru.

CCCLVIII.

1732 (7240) August 24. *Mărturia holarnică a vel spatarului Costachi Razu pentru măsoreştea şi înpărţala părţilor de pământ de pe Pătrăşcanu, de pe gârle, în Bătineştii-de-sus şi jos, Ciurbeşti şi Igeşti.*

Mărturie a d-sale Costachi Razu vel spatar, ce scrie că, viind înainte dumisale Vasilachi Ianole, nepotul lui Pătrăşcan, şi cu Murguleţ, nepotul Pătrăşcănesei, de şi-au întrebat pentru moşiile lui Pătrăşcan, dinpreună cu a fimeii lui, ce s'or aflà pe gârle, deci, d-lui spataru Costachi au triimes pe Vasilachi Toader de au strâns pe toţi maşinaşii şi împregiuraşii de acolo, şi au tras

tot locul cu funie din hotar în hotar, şi au ales un vadu de moară cu 7 pământuri a lui Pătrăşcan în Bătineştii-de-sus cu 2 pământuri, ce sânt într'acest şăs, ce sânt în hotarul Bătineştilor-de-gios, care acest vad de moară iaste dela strămoşul lor, dela popa Toader, dinpreună şi cu alţi strănepoţi a popii lui Toader, fraţi lui Pătrăşcan, într'acest vad, anume Lupaşco Morindi, şi anume Poeneştii, cari sânt 3 fraţi pe acest vad; şi s'au venit de frate câte 2 pământuri, 2 pământuri s'au venit Morindii cu fraţii lui, şi 2 pământuri s'au venit Poeneştilor, şi 2 pământuri s'au venit lui Pătrăşcan şi lui Ianole, nepotul său, şi s'au mai ales 2 vaduri cu 13 pământuri iar a lui Patraşcan şi a nepotu-său, lui Ianole, care vaduri sânt în hotarul Ciurbeştilor, şi aceste vaduri sânt cumpărate de Pătraşco cămăraşul, moşu lui Pătrăşcanu şi a lui Ianole, şi s'au mai ales 2 pol pământuri, cumpărate de Pătrăşcan la sat la Igeşti; şi peste tot s'au ales parte lui Pătrăşcan 17 pământuri şi giumătate, şi un răzor, fără cele 4 pământuri din cele 7, ce s'au venit altor fraţi; şi dintr'acele 17 pol pământuri, 1 răzor au socotit să ţie Murguleţ, nepotul Pătrăşcănesăi, 8 pol pământuri şi pol răzor pentru nişte vii şi zestre a mătuşi-sa, le-au vândut Pătrăşcanu, şi să ţie şi Ianole, nepotul lui Pătrăşcan, iar pol pământuri şi pol răzor, partea unchiului său, lui Pătrăşcanu; însă Ianole s'au aflat că au vândut, dintr'acele pământuri, un vad de moară cu 7 pământuri d-lui vornicul Palade şi i-au rămas lui Ianole numai 2 pol pământuri şi pol răzor.

CCCLIX.

1739 (7247) Iunie 20. Zapis a lui Ion dinpreună cu farati-său, Ioniţă, sin Năstasă, feciorul Baticăi căpitanul şi înpreună cu vărul lor, Murguleţ, feciorul lui Nedelco căpitan, care au ţinut pe mătuşa lor, Nastasie, ce au fost sor cu tatăl Năstasei, feciorul Baticăi căpitanu, precum să să ştie că de nimi siliţi, nici asupriţi, ce de

a lor bună voe au vândut 6 pământuri la sat la Bătinești d-sale *cupariului Costandin Pălade*, care pământuri mărg din hotar în hotar, din apa Putnii pără în capul moșiilor ce vin despre lunca Săreatului; care pământuri le-au scos și ii dela nepoții lui Pătrășcan căpit, din moșiile lui Pătrășcanu, pentru 12 pogoane de vie ce au prăpădit Pătrășcann a tătâni-său, lui Năstasă Bătica, dupăcum arătă și mărturia d-lui vist Costachi.

CCCLX.

1742 (7251) Octomvrie 20. Zapis a Irimiei Grăjdianul, nepot căpitanului Pătrășcanu, dinpreună cu frati-său, Andriiu, și dinpreună cu Costandin Morendi sin lui Lupașco Morendi, nepoți căpitanului Pătrășcanu, ce scriu precum de nime siliți, nici asupriți, ci de a lor bunăvoe au făcut acest adevărat zapis a lor la mâna dumisale Costandin Pálade biv vel cluceriu, precum să știe că i-au vândut dumisale a lor driaptă ocină și moșie din satu din Bătineștii-de-sus 6 pământuri, cu vad de moară în apa gârlii, din hotar în hotar, din apa Putnii. până în hotarul Pățăștilor, precum merg și alte hotară; care moșie li iaste și lor rămasă dela strămoșii lor, din uricu dela Ștefan Vodă din let 69(77) dela Iuga Grasul, care pe această moșie sânt vie și pomi a lui Mirondi. Tij au mai vândut d-sale tot într'acest zapis 2 pământuri din hotar în hotar în Bătineștii-de-jos, alăture cu Ciurbeștii, însă numai pământurile fără de apă.

CCCLXI.

1742 (7251) Octomvrie 25. Zapis a Irimiei Grăjdianul, nepot căpitanului Pătrășcan, și dimpreună cu frati-său, Andriiu, ce scriu că de nime siliți, nici asupriți, ci de a lor bună voe au făcut acest adevărat zapis a lor, precum să se știe că au vândut a lor driaptă ocină și moșie 1 pol pământ din sat din Ciurbești, din

ținutul Putnii, pe apa gârlii din sus, alăture cu Bătineștii din sus, pe din gios, din hotar în hotar, d-sale Costandin Pălade biv vel cluceriu; care moșie le-au rămas și lor dela strămoșul lor, Pătrășcan cămărașul, din uricul dela Meron Barnovschi Vodă, din let 7136 Iunie 25, însă pe acest 1 pol pământ, sat, vie și pomi, a lui Lupașco Ianole cu frații lui.

CCCLXII.

(Fără dată, către 1750). Răvaș a Catrinii logof. ce scrie la cruceriul Costandin Pălade, după o scrisoare ce-i scrisăse d-sale d-lui cluceriul Costandin pentru niște zapise de Bătinești; răspunsul logof. Catrinii este: Frățască scrisoarea d-tale am luat și pentru zapise de Bătinești vei ști d-ta că la noi nu se află alt zapis, fără numai o mărturie dela niște preuți, și am scos suret și am trimes'o d-tale; iar alt zapis am cătat și n'am găsit.

ADAOS

CCCLXIII.

1635 (7143) August 6. *Vasile Vodă Lupu răspunde scrisorii logofătului Racoviță, pe care îl însărcinase să caute un loc bun de mănăstioară în jurul Vasluiului, că locul de unde se chiamă Corbul, din hotarul călugărilor, este bine ales; că acum să caute a se pregăti materialul și în primăvara viitoare să se înceapă lucrul,—ne încuviințându-i însă să iee piatră dela curtea din Vaslui.*

† Io Vasilie Voevoda b|o|jiiu m|i|l|o|stiiu g|o|sp|o|d|a|r zemli Moldavscoi. Scriem domnia mea la boiarinul domnii meale credincios, la Răcoviț Logofătul. De carte ce ai trimis la domniia mea, înțeles-am scrisorii dumitale. De care lucru te-am trimis domniia mea acolo, să socotești de un loc de o mănăstioară, ce vream domniia mea să facem cu agiutoriul lui Dumnezeu, scrii-ne dumneata cum ați socotit și s'au aflat un loc bun de acea mănăstioară, la un loc unde să chiiamă Corbul, ce iaste în hotarul Călugărilor. Dupăcum ați socotit dumneavoastră cu acei orășeani de acolea, bine au părut și domnii meale, să fie acolo unde ați socotit dumneavoastră. Pentr'aceia, deaca vei vedeà cartea domnii meale, iar dumneata să socotești unde să va aflà piiatră de bisearică și piiatră să fie de var, să tocmești cu oamenii să scoață piiatră tot acmu păn în iarnă și să să facă vornițele, câte vor trebui, să fie toate gata. In primăvară, de va agiuta Dumnezeu, să fie tot lucrul gata numai să înceapă a lucrà. Și cum vei puteà tocmì cu oamenii să scoață piiatra și să facă vornițele, să dai știre domnii meale să-ț trimitem bani. *Scrii dumneata cum să luom piiatră dela Curte din Vasluiu, ce acesta lucru nu să cade să facem, că nu iaste cu cinste, ce de aiurea să cauți, unde să va aflà.* Alta te pohtești dumneata să fii pristav acolo, la acea mănăstioară, și domniia mea am fost bucuros spre aesta lucru, să nu ne-ai hi scris dumneata, că de vei hi dumneata nevoit or spre această svântă rugă

ee va să să facă. avea-vei şi dumneata plată dela Dumnezeu şi dela domniia mea mulţămită, şi vei hi titor dumneata ca şi alţii. Alta să socoteşti dumneata cu orăşeanii bătrâni să faceţi hotar acei mănăstioare din hotarul târgului, să să poată hrănì şi acei călugăraşi şi să să hrănească şi târgul, să nu fie gâlceavă între dânşii, ce să-şi poată îngădul unii cu alţii. Toe pişem i nak ne budet (Aceasta scriem şi altfel să nu fie). U Ias, leat 7143 (1635) August 6.

Io Vasilie voevoda.

Adresa: Bolearin Gospodsvani Răcoviţ Cehan vtorii Logofăt. (Boeriului Domnii mele Racoviţă Cehan al doilea logofăt).

(Din *Buletinul Monum. Istorice*, an. I, p. 48).

NOTA. Am imprimat scrisoarea aceasta spre a se puteà complectă şi explică cele relatate de Mihai Vodă Racoviţă în hrisovul din 1717 Maiu 1 (a se vede în urmă, Doc. CCLII, p. 213 şi nota de sub el), prin care dărueşte mănăstirii Zugrav dela Sfântul Munte o bucată de loc din hotarul târgului Vasluiului, amintind şi de mitohul Zugrafilor, numit Lipovăţul, ce este situat între părăul Lipovăţul şi pârăul Corbul, vărsându-se cel întâi în al doilea.

CCCLXIV.

1671 (7179) Aprilie 10. *Gheorghiţă Bogdan biv comis şi cu giupâneasa sa (Maria) vinde (Alexandrei) sulgeroaie a patra parte din satu Cetăţuia, câtă se va alege partea lor, drept 150 lei bătuţi.*

Adică eu Gheorghiţă Bogdan biv comis şi cu giupâneasa me scriu şi mărturisim cu acest zapis al nostru, precum noi de nime siliţi nici nevoiţi, ce de bună voia noastră am vândutu driaptă ocină a noastră dela satu Cetăţuia, a patra parte din sat din tot (locul) cu tot venitul, din ţarină, şi din locu cu fânaţ, şi cu vadu de moară în apa Bârladului, ce să va alege partea noas-

tră, aceia o am vândut d-sale sulgeroaia și cuconilor dumisali, drept 150 lei bătuți.

NOTA. Spre complectarea Documentelor II-V, din urmă, pag. 3-6.

CCCLXV.

1703 (7212) Decemvrie 16. *Condică pentru înregistrat mile Domnești.*

Condică pentru toate Cărțile de mili, iscălite, 7212 (1703) Dech. 16.

Sub acest titlu d-l I. Em. Pallady posedă o Condicuță, ce este înaltă de 30 c. m. și lată de 20 c. m., legată în scoarță de carton și în piele vișinie, cu auriturі pe la margini, având la mijloc, pe scoarță dintâi, vulturul cu 2 capete și cu coroana deasupra,—menită, dupăcum se vede, pentru a se trece în ea milele acordate de Vodă. Ea are 44 de foi, din care 26 sunt scrise și 18 nescrise.

Conținutul este acesta: pe fața dintăi, a foei prime, sunt trecute 2 notițe de moartea lui Ioniță Paladi în 1770 și a soției acestuia în 1785; pe a doua pagină, a aceliași foi, sunt trecute cheltuelele făcute în 1776 pe niște fân; abeà pe foile a doua și a treia sunt înregistrate mile Domnești, începând cu Decemvrie 16, fără a arătà anul,—continuând cu Ghenarie, iarăși fără a arătà anul, și apoi o înregistrare sub data Martie 7255. Dela foaia a 4--10, sunt trecute sămi de oi și capre pe anii 1773—1780, nu se spune de cine, desigur însă de Constantin, feciorul lui Ioniță Păladi: foile 11--17 sunt albe; dela 18—28, sunt însemnări de epe și cai; foile 29--31 sunt albe și a 32 conține însemnări de numărul epelor pe anul 1781; foile 33--38 sunt albe; 39—43 conțin iarăși note de milele acordate de Vodă pe anii 7253 și 7254; și în fine, urmează 2 foi albe.

Două notițe.

(Pe fața dintăi a primei pagine, scrise în ultimele decenii ale veacului al 18)

La 1770 Fevruarie, velet dela Hristos, iar dela Adam la 7278 Fevruar. au răposat tatăl meu Ion Păladi logofătul, Dumnezeu să-l pomenească, și s'au îngropat în Bisărica Grecilor dela Nijna întru o tindă mică întune-

coasă, ce este între bărbaţi şi între femei şi, cum intri în Bisărică, din driapta este mormântul[1]).

La 1785 Noemvrie 5, velet dela Hristos, iar la velet dela Adam 7293 Noemvrie, a răpoosat maică-me, Ecaterina logofeteasa, fiica vornicului Costandin Balş, Dumnezeu să o pomeniască, şi s'au îngropat în sveti Sava din Eşi.

[1]) In deputaţia trimesă de ţara Moldovei la împărăteasa Ecaterina II, în Rusia, în anul 1769, a fost şi Ioniţă Păladi biv vel logofătul. Deputaţia a plecat în Noemvrie 1769 şi a ajuns la Peterzburg la 9 Martie 1770; în drum, Ioniţă Păladi s'a îmbolnăvit şi, murind, a fost înmormântat la Nijna în Rusia (A se vede Melhisedec, *Cronica Huşului*, p. 306-310 şi V. A. Urechi, *Vartolomei Măzăreanul*, Buc. 1889, p. 9 şi 15). Notiţa aceasta a fost scrisă desigur de Constantin Ioniţă Păladi, care, mergând prin Rusia, a văzut însuşi mormântul tatălui său, dacă nu va fi putut luà parte cumva şi la a lui înmormântare. Poate şi din pricina acestei inprejurări, deputaţia a ajuns aşà de târziu in capitala Rusiei.

Insemnări de Cărţile Gospod pentru mile.

(pe foile 2—3).

(Fără an)

Dech. 16. O Carte de milă lui Gheorghie Moraitul, păn mâna lui 3 logofăt.

» O Carte de milă s'au făcut lui Dumitru, strein, păn mâna lui 3 logofăt.

» O Carte de milă s'au făcut lui Ştefan Blebe de aici din Iaşi, fiind bătrân neputincios, păn mâna lui 3 logofăt.

» O Carte de milă s'au făcut mănăstirii *Copoul*, pentru 2 oameni de scuteală, păn mâna logofătului al triile cu poronca gpod.

19. O Carte s'au făcut mănăstirii Golăei de o pivniţă să scutească aici în Iaşi, păn mâna logofătului al triilea, cu poronca gpod.

» 21. O Carte lui Ion Şăt[raru] ot ţinutul Vasluiului, păn mâna lui vt. vist.

21. O Carte lui Cerbu staroste al doilea de aici din Iaşi, păn mâna lui vel cămăraş.

Dech. 21. O Carte lui Cerbu, ginerile featii Febiianli, iar păn mâna lui vel cămăraş.

" 22. *O Carte căpitanilor şi tuturor călăraşilor dela tabără*, păn mâna lui vl. vist.

Ghen. 1. O Carte lui Sivastrie Ciungul, să ia câte 6 bani pă zi din vama dela Focşani, păn mâna lui 3 logofăt.

Fevr. 2. O Carte lui Iacob sin Iosif baş staroste de jid[ovi], să fie ertat de toate dările şi angăriile ce vor fi pe alţi jid[ovi], păn mâna lui vl cămăraş.

Mart. 17. O Carte lui Ion Bustea ce au fost căpitan, fiind bătrân neputincios, având şi o feată din trupul său, să fie ertat de toate cverturile, păn mâna lui vel vist.

Apriil 6. O Carte lui Neculai Sava, ce au fost la mazili ot ţinutul Orhei.

Mart 30. O Carte lui Ioraşco biv vel căpitan, fiind orbu de amândoi ochii, păn mâna lui vt. vist.

Martie 28. O Carte lui Gheorghie Neamţul vezetiu, de mili, păn mâna lui 3 logofăt.

Aprilie 1. O Carte Radului orbul de milă, păn mâna lui 3 logofăt.

Maiu 5. O Carte dată dumisale vel *gramatic* să dăşchidă 6 *cazanuri* la nişte ocne ce sânt cu sare slatină, la ţinutul Neamţului, să facă *huscă* şi să de venitul Domniei pă an de tot cazanul 60 lei. Şi aceşti bani să-i dea în 2 rânduri. adecă câte 30 de lei de cazan să-i dea acum înainte, şi câte 30 lei dupăce să va înplini o jumătate de an. Şi s'au dat să aibă de tot cazanul câte 2 oameni streini, scutuţi de bir. S'au făcut păn mâna lui vel gramatic.

Iunie 10. O Carte (loc alb), care să păzască *chioşchiul* de ceia parte de heleşteulu dela Frumoasa, supt Cetăţue, să fie scutit de

toate cîverturile şi de alte *angarii*. păn mâna lui treti logofăt.

Maiu 20. O Carte Ilisaftii călugăriţii Moviloae pentru un om ce şi-ar găsì strein fără bani în Visterie, să fie scutit, însă pecetea să-şi ia ca alţi oameni, şi bani să i se ţie în seamă la Visterie,—păn mâna lui Ioniţi treti logofăt.

Iunie 17. O Carte lui Ianschee (?), care au fost armaş, fiind bătrân şi neputincios s'au ertat să aibă pace de toate cîverturile şi alte angarii, însă capul lui, păn mâna lui treti logofăt.

Iunie 18. O Carte lui Dumitru ce au fost jid[ov] şi s'au botezat, să fie ertat de toate dăjdiile, păn mâna lui treti logofăt.

Iunie — O Carte a mănăstirii Doamnii dela ocolul Botoşanilor, să scutească 300 stupi de deseatină, şi 300 oi de goştină, şi 300 vedri de vin de vedrit, 50 vite de văcărit, păn mâna lui 3 logofăt.

Iunie 20. O Carte sfintei mănăstiri Mavromolul dela Galaţi, ca să aibă 4 oameni de posluşanie sfintei mănăstiri, însă oameni streini din Ţara Turcească, cu haraci şi de anul trecut şi de est (acest) timpu, şi peceţi să le deà, dar bani să nu deà, ci să li să ţie în seamă la Visterie, — păn mâna lui 3 logofăt.

Iulie 2. O Carte a lui Ioan jid[ovul] botezat, ot Cernăuţi, să fie ertat de toate cîverturile şi alte angarii, de nici unile să nu fie supărat, botezându-se cu toată casa lui. Păn mâna lui 3 logăfăt.

Iulie — O Carte a lui Ioniţi căpitanul, om strein, capul lui scutit şi pentru 2 oameni ce si-ar găsì dentr'alte părţi, să fie scutiţi, şi să

aibă a scuti și 50 stupi de deseatină. Pân mâna lui vel spatar.

Aprilie 25. O Carte Ursului robul, care l'au trimis Capichihaialele ot Țarigrad, să fie capul lui scutit de toate civerturile.

Aprilie 26. O Carte lui Necolai jid[ovul] botezat, dela Orhei, să fie capul lui scutit de toate civerturile

Aprilie 27. O Carte lui Gheorghieș Mateiș robul, să fie scutit capul lui de civerturi.

7255 Mart 9. Un ispisoc a d-sali Costandin Sturze vel clucer, pentru o bucată de loc ce l'au miluit Maria Sa Vodă din hotarul Domnescu a târgului Siretiului, din gios despre Rudești, cu heleșteu în apă Huraețului,— care loc coprinde din apa Siretiului spre apus până in fundul hotarului gospod; la carile loc s'au orânduit din poronca gpod și boiari hotarnici: pe Miron Goroveiu cămăraș și pă Bădilici, ce au fost vornic de Suceava, ca să-l măsoare și să-l aleagă și să-l hotărască împregiururi despre alte locuri gpod ale târgului, din gios despre Rudeși, lăsând loc și de hrană târgoveților pe din sus.

(După 36 foi, unele cu însemnări de gospodărie, oi, cai, etc, și altele albe, — pe foile 37—41 urmează :)

Mila ce arată, întărită în espisocul ce s'au înoit mănăstirii Treisfetitele, 7253 Oct. 20: 100 ocă ceară dela vamă; 800 stupi de deseatină; 500 oi de goștină; 12 pogoane de vii, de pogonărit, și pe tot vedritul, ce va eși din viile mănăstirii; 60 de vite cu boi, când s'ar întâmplà să fie văcărit; 40 iape cu cai, tij; moara ce are pe *Iobaze,* pă apa Prutului, să fie scutită de toate ce au alte mori pă apa Prutului; tot vedritul ce va eși depe în viile ce vor fi și ce să vor face pă moșia Copoului. Pă în mâna lui 3 logofăt.

Mila ce s'au întărit Dinului biv vel armaș, după is-

pisocul Mării sale lui Costandin Vodă, 7253 Oct. 20: 150 vaci cu boi, de văcărit care s'ar întâmplă; 100 cai cu iape, tij; 1000 stupi de deseatină; 100 rămători de goştină; 1000 oi, tij; 20 pogoane vie, de pogonărit; 2000 vedre vin de vădrărit; o pivniţă de aici din Iaşi, să fie scutită de toate angariile se sânt pă alte pivniţe. Păn mâna lui 3 logofăt.

Noem. 4 O pivniţă a d-lui Sandului Sturzii vel logofăt de aici din Iaşi, să fie scutit de toate angariile ce sânt pă alte pivniţe; *păn mâna d-sali Neculae Palade 3 lgofăt.*

Noem. Un testament s'au făcut lui Ştefan Tăbârţă jic[nicer], pentru o bucată de loc ce i s'au dat miluire, din locul Domnescu a locului Cotnarul, adecă 275 stânjini.

Dech. 1. Un testament s'au făcut lui Agafton stariţ dela sihăstrie ot codrul Botoşanilor, întăritură pe hrisovul Mării sale lui Costandin Vodă, *pentru o bucată de loc din locul gospod ce au curăţit,* să fie pentru hrana lor; i pentru 30 stupi, să fie scutiţi de deseatină; *păn mâna d-sale Necolai Palade 3 logofăt.*

Dech. 1. O Carte s'au dat lui Angheli casapul, să tae carne pe toate zile[le], cât în *zile de dulce cât şi pă zile de post,* pentru *mosafiri,* şi să fie scutit *trunchiul* acela de camănă, de bezmăt, de mortasipie, i de mănăstirescu, i de vamă gpod.

Dech. Un testament al armenilor de aici din Iaşi, să fie casele lor apărate despre *oaspeţi;* şi aşternuturile lor să nu le traghişir (?) nici arămurile; şi să fie scutiţi şi de *poclonul branişlii,* dupăcum le scrie şi testamentul Mării sale Costandin Vodă.

Dech. 3. O Carte unor călugăriţe dela un schit din ţinutul Cârligăturii, să scutească la dese-

tenă 40 stupi şi, când s'ar tâmplà văcărit, să scutească 2 vite ori 2 cai.

Dech. Un testament s'au făcut Natalii călugăriţa, fiica răpăosatului Ion Sturze biv vel vornic, să scutească la desetina—500 stupi, şi vedritul pe tot vinul ce va eşì din 7 pogoane de vie ce are la Bucium, să nu de nici un ban, să fie de chivirnisala ei.

Dech. 10. Un testament s'au dat oamenilor de Bălţăteşti ot ţinutul Niamţului, să aibă pace de mortasipi şi de părcălàbi, pe cele ce-ar vinde pe la târguri, *sucmani, cergi, catrinţe, lână, brâe, brânză, oi, mei, vite* şi *cai*, pe obiceiu vechiu ce au avut. Şi pe vinurile ce-ar aduce din gios cu carâle şi boii lor, să nu de *Ortul Totruşului şi Părcălăbie*. Aşijdere şi pe vitele ce-ar duce de vânzare în ţara Ungurească dea *chivernisala lor şi pentru bir*, să nu de vamă. Şi să aibă pace de *Globueci i şugubinari, nime să nu se amestece în satul lor, că-i va giudecà ispravnicul lor pe obiceiu vechiu.*

Dech. 29. O Carte de milă călugăraşilor dela schitul Iozşăştii, pe carte ce-au avut dela Măria Sa Costantin Vodă, să scutească 40 stupi la vreme desetenii, să nu de nici un ban, să le fie pentru înbrăcăminte şi de *lumini la beserică.*

Ghen. 8. O Carte de milă lui Gavrilaş, orbul din naştere, dela ţinutul Fălciiului, pe Carte Mării sale lui Costantin Vodă, să fie în pace de pecete şi de toate dările.

Ghen. 11. Un hrisov s'a făcut mănăstirii Răchitoasei pentru o pivniţă ce are în Iaşi, să fie scutită de *camănă*, de *cepărit*, de *bezmăn*, şi de *branişte*, şi de *buor*, şi de *cârcimărit*, şi de *pecete*, şi de *loc agesc*, şi de *prim-*

blare agăi, şi de *fănări*, şi de alte angherii; aşijderea şi cârcimariul, plătindu-şi birul, cu altele să nu se supere.

Mart 28. Un testament al sfintei mănăstiri Megaspilio, unde iaste sfânta minunată Icoană Precestii, făcută de sfântul Apostol Luca Evanghelistul, să aibă a luà pre tot anul din ocna Domnească câte 100 de lei pre an, la 15 zile a lui August; însă când va fi ocna *dată în credinţă*, atunci să-i dea aceşti bani din venitul Domnii, iar când va fi *în cumpărătură*, să aibă a să da banii *din venitul cămăraşilor*, ce vor ţineà ocna. S'au făcut păn mâna d-lui *Nicolai Palade 3 logofăt*.

Maiu 20. O Carte lui Artenie Racleş ce-au luat o fată din casă dela Doamna, să fie ertat de dajde şi să aibă şi scuteală de 30 vite de văcărit, şi de 5 pogoane de pogonărit, şi de 500 vedre de vădrărit, şi de 300 stupi i mascuri de desetenă, şi de 200 oi de goştină.

Oct 6. O Carte de milă lui Costin, feciorul lui Ion hatmanul, carele fiind mut şi ficior de boer, i s'au ertat 30 stupi de desetină şi 300 oi de goştină şi 20 vite de văcărit, să nu de pe aceste bucate nici un ban.

Noem. 11. Un hrisov de 20 ludi *scutelnici*, se s'au dat milă sfintei mănăstiri Dancului, unde iaste hramul sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, pentru agiutoriul sfintei mănăstiri,—făcându-se păn măna d-sali *Necolae Palade 3 logofăt*.

CCCLXVI.

1727 (7235) Martie—1733 (7241) August 2. *Catastivul lui Ion Păladi vel vornicul in care işi arată*

ce avere are în moșii, vii, vecini și robi și cum o împărțește la feciorii și fetele sale. Poveţile ce le dă cu acest prilej.

†

Cu mila lui Dumnezău și cu ajutorul Maicii Svinții sale am scrisu într'acestu Catastiv doâ-trei moșii ce avem în dreptate, și de moșii vechi și de cumpărături, precum or arătà scrisorile, ce-s faţă, să să știe.

Lt 7235 Martie.

Sub titlu de Catastiv, d-l I. Em. Pallady păstrează o Condicuță înaltă de 32 c. m. și lată de 10 c. m., legată în scoarță de carton și piele cafenie închisă, in care bătrânul I. Paladi vel vornic își trece toată averea sa și arată cum să se înpartă între feciori. Desigur că această treabă, începută în 1727 și sfârșită în 1733, nu va fi fost făcută cu mult înainte de moartea sa, care trebue să se fi întâmplat pe la 1734.

(A. MOȘIILE).

Ot (Ţinutul) Tutova.

Satu întreg Cetățuia din gios de târgul Bârladului cu mori într'apa Bârladului și cu vad de moară și cu hălășteu într'apa Trestienii și cu vecinii, precum arată uricul dela răpoosatul Vasile Vodă și dela Mărie Sa Mihai Vodă și ispisoace și zapisi ci am.

— Lui Nicolai s'au dat.

Satu întreg Zorleni și altu satu întreg Bălăceni ce am cumpărat *dela feciorii Dabijii vel păh Scârlet și dela feciorii lui Ștefan Scârlet vel armaș, frate Dabijii păh*, ce să hotărăște cu târgul Bârladului, din sus, despre soare-răsare, i cu vecinii și cu hălășteai, pe vale satului, și vaduri de mori într'apa Bârladului, pecum arată zapisăle de cumpărături și mărturiea hotarnicilor, tot cu semne înpregiur și ispisoace Domnești.

— Lui Dumitrașco tij.

Un bătrân a Costăchioaei din satu din Bujorăni a înmii (mamei) Joroaei și a lui Gavriliți Costachi vel vornic, cari mi-i dată (un cuvânt șters) dela soacră-mea, Safta Racovițoaei vorniciasa, fata Joroaei, ce să hotărăște cu Zorlenii, pe din sus, și un bătrân a lui Lupan, tij ce mi-i danie și cumpărătură cu casă și din tot locul, pecum scriu zapisâle, cu vaduri de mori într'apa Bârladului, într'amândoă malurile, că trec hotarâle și piste Bârladu despre apus, și cu vecini ce s'or aflâ.

— Tij lui Dumitrașco.

Pol (½) bătrân și am mai cumpărat pe urmă dela ficiorii lui *Pilat vornicu, zet lui Postolachi Bujoranu,* pecum le scrie zapisu.

Un bătrân ce am cumpărat dela *Vasâli sân Kiriac Bujoranul* și *dela vară-sa, fata lui Iurașco Bujoranu,* cum scriu zapisăli.

— Tij lui Dumitrașco.

O bucată de loc din locul târgului Bârladului, dintr'o movilița ci iaste în *drumul cel mari,* pe din gios de pârăul Sâmilii, unde dă în apa Bârladului, și ține tot apa Bârladului în sus pără în hotarul Drujăștilor, și tae spre apus pără în hotarul Coțmăneștilor și a Năvârnețului și a Ceucanilor, pecum arată sămnile împregiur de hotarnici; și lovește în gios pără în capul Crângului, și tae pe la casa lui Țâfârdan de curmezișu spre soare-răsare, pără de unde s'au început a să scrie din moviliță și pără în apa Bârladului, pecum arată sămnile ce li-au pus hotarnicii. *Care mi-i dată cu uric dela Măriia sa Mihai Vodă, danie, și pentru mulți bani ce am cheltuit la Visterie pe trebile Țării, la 27 pungi de bani, pecum arată sama iscălită de toți boerii și de gd (Domn) și, întâmplându-se vremeli cu primejdei și cu furtuni, n'am luoatu; și mai așăzându-să vre-*

meli și viindu Mărie Sa Neculai Vodă mi-au făcut intăritură, și dela Măria Sa și osăbit dela boerii Țărâi.

(Dedesubtul acestor rânduri ii șters un rând, în care mai trecuse se vede și alți feciori).

— Și lui Ioniță și lui Nicolae.

Giumătate de satu de Drujăști și de Portărești, cari înblă aciste doă sâliște pe doi frați, *Gavril Păladi vel sulger și a surori-sa, Marie Bogdăniasa, ce am cumpărat dela Agahița, fala Boului logofătu, giupâniasa Predii Păladi vel stolnic, ficior lui Gavril Păladi, și dela ginerii săi*, pecum arată zapisăle, și cu tot hălășteul de pi Sâmila; și o parte de loc din Păuleștii, din apa Sâmilii despre soare-apune, ce este cumpărătură lui Drăgan din Zmieni, și lui Toader și Ifrim și Irina Arsănoaia și Neculai, din Greci, și Irimia din Băcani, și dela alți răzăși a lor, și dela Sâmion Gheuca med, partea Murgocioaei, ce-au cumpărat și s'au hotărât pe lângă hotarul Drujăștilor, pe din-sus, pecum arată zapisul; iar pol (1/2) satu de Drujăștii și de Portăreștii este a lui Bogdan, iar în hălășteul din Sâmila n'ari triabă Bogdan, că au vândutu-i lui Gavril Păladi.

— Lui Costin (recte Constantin)
(după care urmează ștersătura unui nume).

Părțile din sat din Păulești, din sus de Portărești, bez din partea ace din Păulești, cari îi scrisă mai sus:

— A trie parte din pol satu, dintr'un ispisoc dela Duca Vodă, partea Albului și a lui Drăgan și a Stratului snă Irimii Sărăcuțul, și părțile tuturor fraților lor, și părțile ficeorilor lui Ifrim,—aceste îmi sânt toate danie și vândute; numai parte ce să va alegi a lui Neculai căpitanu snâ Ifrim, tatul lui Negruț, nu mi-i vândută, rămâne a lui; iar a fraților lui Neculai sântu toate vândute, pecum scriu mai sus.

— Un zapis din daniea ot Ștefan snâ Ilinței, fata Albului, ce se va alege din celelalte părți de satu pol din partea Albului.

— Un zapis ot Gligorașco snâ Ionașcu Pătpădichi, nepot popii lui Dumitru de Zmieni, tij ce i să va alege.

— Un zapis ot Todirachi snâ Todosâi, tij ce i să va alege.

Un zapis ot Ștefana, fata Dumitrii, nepoata Anghelinii Gheorghițoaia, fimeia Mangutului.

— Un zapis ot Ștefan Măgurianul, parte Mariei uricăriții, soacră-sa, și de moșie și de cumpărături.

— Un zapis ot Vasili Năroce și dela fimeia lui, Floare, și dela cumnatu-său, Gligori, cu fimie lui, Vidra, gineri lui Ionășcuță snâ Ifrim, a patra parte de moșie din bătrânul lui Irim, și cumpărtăuri osăbite ce au avut dela Vasile Lion Corniță, nepot lui Ignat, a șesa parte de sat, din bătrânul lui Ignat, pecum arată zapisul și cumpărătura ot Chindina, femie Năstacului de Bălăceni, și moșiile socrui-lor și de cumpărături, din *tustrele* sâliștile, Păulești, Zmienii, Bălăcenii.

— Un zapis ot Annuța, femie lui Dumitrașcu Scânteea, fata lui Băltag, și dela toți ficiorii ei, și de moșii i de cumpărători.

— Un zapis ot Merăuți Bâlboia snâ Ifrim, fratele lui Neculai căp[itanu] și lui Ionășcuți.

— Un zapis ot Alexandra cu soru-sa, Marie, fetile lui Postolachi Drăgan, dintrutestile (din tustrele) sâliștile, li s'au dat arvonă trei lei și, dupăce s'a hotără câte pământuri s'or află a lor, să li să facă plata ce a mai faci.

— Un zapis ot Lozinschi, snâ Postolachi Durac biv sărdar, pecum arată și un izvodu ce au făcut Durac, este pus în zapisu de Păulești, Zmieni și Bălăceni.

— Un zapis ot Loghin Clucirescul, pârcălab ot Orheiu, zet Nastasiei, fecior Merăi lui Marmuri, tij.

— Un zapis ot Gligoraș Nuor snâ Măricuțâi, fata Nastasiei, a fetei Merăi, nepoată lui Marmure, tij.

— Un zapis ot Ștefan Porcearescul și dela soru-sa, Mărie, sânove Todosâicăi, nepoți Merăi, tij.

Un zapis ot Neculaiu Lupan snâ Dochițăi, fata Nastasâi, a fetei Merea, ficiorul lui Marmure.

— Un zapis a lui Costantin Pârvul şătrar, făt Ion Tălăbăscul, parte Marmureştilor, a patra parte, şi dela socru-său, Tălăbăscul, pecum arată o Carte de rămas, ce s'au pârât cu Negruţăştii, a lui Todosă Dubău vel logofăt şi Vasile Costache vel vor şi Andronic vel păh, care au fost danie lui Dumitru, frate Tălăbăscului de Murgoceani, pe cutestrele sâliştile şi pecum arată şi un suret din vremile trecute, cum au fostu dată danie lui Dumitru, fratele lui Ion Tălăbăscul.

— Un zapis ot Todosâia, fata lui Ion Bolea, şi a Anghelinii, fata lui Marmure, vară primară cu Merai snâ Marmure, tij.

— Un zapis ot Chifane, paarte Alixandrii, fata Dumitrii, nepoata Ghiorghiţoaei, ce să va alegi a mâni-sa Boloaei, din parte lui Marmure, tij danie lui dela Ion Bujoranul, pecum scrie zapisul ce mi-au vândut şi zapisâle cele de danie lui.

— Tij lui Costantin.

Părţile de satu de Zmieni, din sus de Păuleşti, care sânt şi în zapisâle Păuleştilor scrisă, pecum s'or vedeà la cetit:

— Un zaprs ot Ştefan snâ Ilinţâi, fata Albului, pol din partea Albului.

— Un zapis ot Ştefana Manguţoaia, fata Dumitrii, nepoata Anghelinii Gheorghiţoae, din pol satu, din partea de sus.

— Un zapis ot Ştefan Măgureanul, de moşie şi de cumpărătură, ot socră-sa, Mărie uricăriţa.

— Un zapis ot Annuţa, femie lui Dumitraşc Scântee, să sânovi ego, de moşie şi de cumpărătură.

— Un zapis ot Alexandra şi soru-sa, Mărie, fetili lui Postolachi Drăgan.

— Un zapis ot Lozensche Durac.

— Un zapis ot Loghin Cluceresсul părcălab.

— Un zapis ot Gligoraş Nuor.

— Zapis ot Ştefan Portărescul cu soru-sa, Mărie.

— Zapis ot Neculai Lupan.

— Zapis ot Costantin Pârvul şătrar, zet Ion Tălăbăscul logofăt.

— Zapis ot Todosiea, fata lui Ion Bole.

— Zapis şi un ispisoc ot Ursul, snâ Irinei, nepot Varvarei, din pol satu de Zmieni, şi cu casa ce-au fostu în vatra satului *danie tâtâni-mieu dela Vasile Vodă*, pecum scrie zapisul, pecum alege parte, mai ales zapisul lui Stamate ot Rusi.

— Zapis ot Vasile Nărocea şi dela cumnatu-său, ginerile lui Ionăşcuţă snâ Ifrim.

— Zapis ot Chifan slugă lui Ion Bujoranul.

— Zapis ot Stamate părcălab, snâ Gavril de Rusu, pe parte de Români şi de Zmieni. La Zmieni au pol sat stălpit, care, dintr'aciastă pol, este chiar pol a lui Buciumaş, iar pol înblă pe 5 fraţi şi, dintr'aceşti 5 fraţi, mi-au vândut mie Stămate 2 fraţi pol; şi un frate este a Ursului, *care este dată danie tătâni-mieu*, care cuprindu 3 bătrâni pol, şi mai rămâne un frate pol, a Annuţâi Ciorniesii, fata lui Pascal căpitanul, vară-primară lui Stămate; parte a Ancuţii nu mi-i vândută; aşijdere mi-au mai vândut Stamate din parte lui Buciumaş parte Chelsâii, sora lui Buciumaş celui bătrân, pe giumătate ce i să vinì, pecum alegi zapisul lui Stamate.

— Tij în zapisul lui Stamate mi-au dat a patra parte din iazul lui Bogdan, tij pecum scrie zapisul.

— **Lui Toader** (mai departe şters un nume).

Părţile de sat de Bălăcenii, din sus de Zmieni, tot în zapisâle a Păuleştilor şi a Zmienilor:

— Un zapis ot Ştefana Manguţoae, fata Dumitrii, nepoata Anghelinii Gheorghiţoae.

— Zapis ot Ştefan Măgurianul, de moşie şi de cumpărătură.

— Zapis ot Vasile Norocea sâ (şi) cumnatu-său, ginere lui Ionăşcuţă snâ Ifrimu, de moşie şi de cumpărături.

— Zapis ot Annuța, femie lui Dumitrașcu Scântie, și de moșie și de cumpărături.

Zapis ot Lozinschi Durac sărdar.

— Zapis ot Loghin părcălab.

— Zapis ot Gligorașc Nour.

— Zapis ot Ștefan Portărescul și sora lui.

Zapis ot Neculai Lupan.

— Zapis ot Costantin Pârvul șătrar, zet Tălăbăscul logofăt.

— Zapis ot Todosâia, fata lui Ion Bole.

— Zapis ot Chifane, nepot Alixandrii.

— *La Bălăceni sânt 2 hălăștee, cel din gios este a Negrufăștilor cu niamul lor, cel din sus este pe părțile daniilor mele.*

— Lui Toader.

Din piatra Bălăcenilor în sus este locul Grecilor și acia bucată pără în piatra Grecilor cuprinde 14 pământuri în frunte, pământul de 26 pași. Și, când s'au hotărât, s'au dat 8 pământuri în parte mea și 6 lui Tănasă Buciumaș, care mi l'au vândut pea urmă și acele, și rămân toate a mele, pecum scrie mai sus, din piatră în piatră; iar din piatra din sus purcede a lui Mihălache Țopa.

(urmează șters aproape un rând)

Rădăeștii pe Bogdana, din sus de Cernați, pecum arată zapisul Gheuculesei Vist(erniceasa) de vânzari. In zapis scrie satul tot și acmu să află c-au fostu a ei din pârăul Bogdănii spre apus, parte toată câtu cuprinde din hotar în hotar; iar din pârăul Bogdănii spre răsărit zic că este răzășescu. Poate că m'au amăgit, de este așà, că încă zapisăli cele vechi nu mi-au dat, ce i-am zis ei, când am auzit, și au zis că mai are niște părți de moșiea în Vlădești și în Coruești și mi-a da zapisâle acelora, și au apucat de au murit și nu mi-au dat nici acele, nici cele de Rădăești, ci să să ia.

— **Lui Ioniţă.**

Aşijdere, pecum scrie înainte la Corueşti, tot din zapisul lui Toader Hanul mi-au vând t parte Ursului snâ Ion Bole şi nepoata lui, Nastasiea, fata lui Gligori Bole, partea din Rădăeşti despre Vitolteşti, despre răsărit, din parte răzăşască; *şi de nu s'a află aşa precum scriu zapisâle, să (i)eu din Hulpăşăni.*

— **Tij Ioniţă.**

Părţile din Corueşti, tij:

— Zapis ot Toader Hanul Bujoranul vornic glotnii sâ snâ ego Costantin pe 20 pământuri în frunte, din sat din Corueşti, cu loc de casă în sâlişte şi cu vie în dial şi cu pomăt, şi din hălăşteu, şi în tot locul ce-i danie dela Anghelușa, femie lui Vasâli Gâlcă vornicu, pecum îi scrie şi zapisul; şi ei îi este danie dela Zavantie, (snâ) Toader Moloş, vnuc popii lui Zăgan; — tij au mai vândut dela Alexandru, snâ Costantin Şoitul ot Băcanii, pol bătrân din sat din Vlădeşti, de moşie.

— Zapis ot Niculai snâ Simion Finţul ot Miceşti, danie lui Ion Bujoranul, pol bătrân, ce este de pe tată-său ot Corueşti, iar Ion Bujoranul tij danie lui Chifane, slugă lui, iar Chifane mi li-au vândut, pecum scriu zapisâle.

— **Tij lui Ioniţă.**

Alte părţi, tij, în sus pe Bogdana:

— Zapis ot Pavâl snâ Saftii, fata lui Nechifor Ţenchiu, pol bătrân, ot bătrânul lui Verdeş, din Tomceşti, cu pomăt şi din tot locul.

— Zapis ot Mărie Roboae, fata Ioanii, fetii lui Lehaciu cu snâ ego Neculai, paarte moşu-său lui Sâmion Lehaciu, din bătrânul Boleştilor, din Suceveni şi din Vlamnic, cu pomăt cu hălăşteu şi din locul.

— Zapis ot Ion Mijloc cu femeia lui, Stratina, şi Ştefan cu femeia sa, Anghelina, fetili lui Costantin snâ Gahii, femie lui Costantin Sâtaru, din sat din Şărbă-

neşti, parte socrului lor, lui Costantin snâ Gahii, nepooţi lui Costantin Sâtaru. Aşijderea au mai vândut parte socrului lor, lui Costantin, din Băloşăşti şi din Tomceşti, ce le zic şi Tunsăştii, despre răsărit şi despre apus, din bătrânul lui Petre Coţman, cu pomăt şi din tot locul.

Zapis ot Vasile Sâtarul sâ brat ego Alixandru snovi Ştefan Sâtaru, nepot lui Costantin Sâtaru, din sat din Vişteleşti ce au de pe părinţii lor, şi din Şărbăneşti şi din Băloşăşti şi din Tomceşti, ce-i zic Tunsăşti, din bătrânul Negre Coţman, despre răsărit şi apus, cu pomăt şi din tot locul. Aşijdirea au mai vândut toţi fraţii şi niamul lor, anume Ştefăniţă Sâtaru i Vasile sâ brat ego Alexandru, sâ parte (puţin loc alb), sâ Sâmion Cârlan, sâ Anghelina, fata lui Costantin, sâ Stratina, cu toţii pol bătrân de Bălăşăşti, şi pol bătrân de Şărbăneşti, şi pol de bătrân de Brăneşti, care aceşti Brăneşti zic că-s în ţinutul Putnii pe Gârla despre răsăritu, ce este cumpărătură moşului lor, lui Costantin Sâtaru dela Sâmion Dumnezău, pecum arată zapisul cel nou şi cel vechiu[1]). *Şi am cercat la Putna şi nu să află, ci să margă să dizbată locul, că li-am dat 210 lei, pe mâna lui Ştefăniţă Sâtaru butnaru; iar de n'or află să să popriască moşie lui Ştefăniţă de pe Bogdana, că a lui nu-i vândută, iar acelorlalţi ii vândută toată.*

O parte din Vişteleşti, din partea Fanului, să să popriască pentru vnucu Gligoraş snâ Macsim a Petresei, fiind slugă la Dumitraşcu (două cuvinte ne înţelese), care l'au pus cu nişte pict (piceţi) cu pecete neagră, care s'au vândut ţinuturile pe urma hârtierilor şi au mâ(n)cat banii şi au fugit, ştie şi Agapie Păliciu, vr'o 20 lei.

O parte de Bălăşăşti şi dintralte sâlişte, *ce mi-i danie dela Ştefan Cerchez vel comis*, ot Neculai snâ Toader Coţman, un bătrân din sat din Tomceşti, de pe moşi-său, Petre Coţman, tij zapis dela Toader sâ brat

[1]) Vezi a mea *Istoria Com. Bogdana*, Doc. VIII, pag. 16.

ego Gheorghiță snâ Furnică, pe pol bătrân, tij din Tomcești, pecum scrie zapisul și ispisocul lui Cantimir Vodă.

— Paarte lui Neculai snâ Sâmion Țințul ot Micești, pe pol bătrân din sat din Vlădești dal danie Ion Bujoranul slugii lui, lui Chifane, și Chifane mi-au vândut, pecum arată zapisăle.

— Zapis ot Lupul sâ Toader snovi Vasile, nepoți Gahii, fata lui Surtă, danie toate părțile lor din sâliște din Davidești și din Băloșești și din Șărbănești, din bătrânul lui Surtă, din 3 hotară.

— 2 Zapise vechi ot Andriiu Bole, ce li-au pus zălog *pentru niște bani ce au mâncat, puindu-l Agapie Păliciu să strângă, și banii i-am plătit eu; un zapis scrie pe poiana din codru, din Vlamnic, și un zapis scrie pe un bătrân din Suceveni, mi să pare pentru 7 ughi; plătindu să-și ei moșiili și să-i și mai erte, iar ne plătindu, să-i mai de vro vacă cu vițel sau un călușil* [1]).

— Zapis, pecum s'au scris mai gios, a fetei stol. Mustecioae, ce mi-au vândut.

— Zapis dela Sandul feciorul lui Dumitrașc Bolatu și a fimei sale, Irina, nepot lui Ștefan din Banca, pe un bătrân întregu din sat din Suciveni (dat danie lui Vasile Pleșca și acesta l'a vândut spat. Ion Palade în 1697) [2]).

— Zapis dela Annuța Scânteoae, fata lui Ionașco Băltag, și dela feciorii săi, de danie, un loc de prisacă la săliști la Horgești, cu loc de fânaț pără în matca pârăului Sucevenilor. Tij.

— Zapis dela Nastasă Bostaca să snâ ego Onil și Ursul, pe o paarte din sat din Tunsăști, paarte Ioanei, Buzdugănesăi, fetei lui Bălan, nepoata Marcului, cari-i dată Bostacăi dela Ștefan, ficiorul Ioanii, tij.

[1]). Vezi a mea *Ist. com. Bogdana*, pag. 93, unde se spune că, Vornicul Ioniță Paladi, au făcut milă cu dânsul (Adrei Boli) și i-au dat moșia și poiana ce erà zălogită.
[2]). Ibidem.

Zapis dela Maxin snă Petresăi şi dela femie lui, Aniţa, să snovii ego, din sat din Tunsăşti, din partea lui Jiverdeanu, tij.

Zapis dela Vasilachi din Băloşăşti, din a trie parte, din Bătrânul lui Lavric, tij.

— Zapis dela Lazor tij din Băloşăşti, din parte din gios, despre răsărit, tij.

— Zapis dela Safta, fata lui Ţenchiu sâ snovi ego Alecsandru şi Macsin, toată parte de moşie dela Tunsăşti, de pe strămoşul lor, Ion Tunsul, zapis şi urîc, tij ot Pleşca.

— Tij lui Ioniţă.

Tij părţi de moşie tot pe Bogdana cari mi-au vândut sărdăriasa Costăchioae, pecum s'au scris zapisele mai gios dela moşu-său Neculai Buhuş vel logofăt.

— Zapis dela Zavantie snâ Toader Moloşco ot Negrileşti pe pol din Vişteleşti, bătrânu de pe moşă-sa, Marie, sora lui Viştială vornicu, drept 100 lei.

— Zapi[s] tij ot Zăvantie snâ Toader Moloşco, nepoţi lui Viştială vornicu, şi cu femie lui, Nastasia, şi cu toţi ficiorii lor, şi cu soru-sa, Izmăranda, din sat din Negrileşti, din a trie parte de satu pol de bâtrân a Mării, sora lui Vişteal, tij 100 lei.

— Zapis ot Ariton şi cu femiea lui, Marie, fata Durăi, nepoata Sâtarului, din sat din Vişteleşti, din pol satu din a 4 parte a 3 parte, din partea Fanului, toată partea lor; aşijderile şi din Şărbăneşti şi din Negrileşti tot a trie parte, dal 50 lei din tot locul şi cu hălăşteu, tot din partea Fanului.

— Zapis ot Ionaşcu Stârcea sâ brat ego Gligori şi Vasile din pol satu a trie parte din Vişteleşti, 50 lei dal.

— Zapis[lui] Ştefan şi dela soru-sa, Maria, snovi Ilinei, tij din Vişteleşti, nepoţi lui Vasile Stârca, 50 lei dal.

Zapis ot Ion şi Costantin şi Merăuţi snovi Iftimie nepoţi lui Gligore Surtă din Ghergheşti, din sat din Băloşăşti, din bătrânul Sâtarului, pe 3 fraţi, danie.

— Zapis ot Ştefan Sâtaru pe un loc de prisacă ot Vişteleşti.

— Zapis ot Savin snâ lui Strătulat ot Vişteleşti.
— Zapis ot Andriiu ot Avrămeşti ot Tutova.
Aceste sântu toate ot Sărdăroae Costăchioaea precum scriu.

— Tij lui Ioniţă.

Alte moşii ce purced pe Smila în gios:
— 10 pământuri (alb) paşi ot Pleşăşti, pecum arată izvodul şi mărturiile hotarnicilor anume cui ce i s'au venit, şi pământul de 24 paşi şi pasul de 6 palme, care s'au şi stâlpit.
— 12 pământuri tij o hliză din gios de Pleşăşti.
— 38 pământuri 17 paşi din Stângăceni şi cu hălăşteu.
— *Satul Bicani şi satul Balosineştii, cari înblă amândoă într'un hotar şi cu hălăştee întregi; care cuprindu 242 pămân[turi] 15 paşi, cu häl(ă)ştie cu tot;* şi rămân osebitu a răzăşi[lor], pecum scrie izvodul anume 27 pământuri a lui Necoară din bătrânul Alecsăi şi 13 pământuri a ficiorilor lui Toader Şoitul.

Tij lui Ioniţă.

Satul Hulpăşenii;
— Zapis ot Mărica Roboae, fata Ioanei, fetei lui Lihaciu, cu fiiu-său Neculai, paarta moşu-său lui Sâmion Lihaciu, din bătrânul Boleştilor, în tot locul.
— Zapis ot Postolachi Topal[ă] cu fimie lui, Mărie, fata lui Corjil, din bătrânul Putnenilor.
— Zapis ot Tacul snâ Dumitrii, tij.
— Zapis ot Neculai snâ Bole sâ soru-sa, Todosiia, şi dela bărbatul ei, Iordachi, şi din cumpărături ce au avut.
— Zapis ot Pavăl snâ Ionaşcu Scurtul de pe moşul său Mihail.
— Zapis ot *Chiriac stegar gd, din tot holarul a 6 parte, din parte Villoteşlilor, de pe maică-sa, Mărie, fata Bolii.* tij ce au mai cumpărat el din paarte, ce să împarte pe cei 6 fraţi.
— Zapis ot *Dumitraşcu Covăsâţu, ot Bârlad,* nepot Drăgălinii, paarte moşi-sa Drăgălinii, ce au dat'o danie Negruţeştilor şi Negruţeştii mi-au dat'o mie.

— **Lui Neculai.**

Satul întreg Băcani cu hăl|ă|şteu mare cu peşte, cu tot hotarul, pecum arată uricul şi ispisoace şi sămnile.

— **Lui Toader.**

Satul Românii, ce purcede din hotarul Băcanilor în gios pără în hotarul Păuleştilor, care să înpreună hotarâle într'un pârău cu podu, ce vine dela dial dintr'un şipot despre apus şi dă în pârăul Smilii, şi peste apa Smilii nu trece hotarul, numai pără în Smila cade, şi spre soare-apune merge. Şi este şi hălăşteul Băcanilor cu mori, care s'au cumpărat dela Buciumaş cel bătrân *pol hăl|ă|şteu din partea Românilor, iar pol hălăşteu din partea Zmienilor, că cade hotarul Zmienilor în Smila şi să înpreună cu hotarul Românilor, şi hălăşteul tot deplin a nostru rămâne.*

Această moşie Românii pol sat am cumpărat dela Buciumaş, iar pol să înparte pe 5 fraţi şi un frate dintr'aceştia este dat de un Ursul de Zmieni *danie* tătâni-meu, şi 2 fraţi pol cumpărături dela Stămati, care cuprindu trei fraţi pol şi rămâne numai un frate pol nevândut, a Annuţii, femiea lui Ciorneiu, fata lui Pascal căpitanul, vară primară lui Stamate, pecum scrie zapisul lui Stamate şi alte zapise, iar în apă n'au triabă, c'au avut intr'un hălăşteu de pe Bogdana şi au vândut lui Bogdan hatmanul.

— **Tij lui Toader,** iar hălăşteul să fie a lui **Neculai,** că lui **Toader** s'au dat cel din Băcani.

Satu întregu Suseni din hotarul Băcanilor în sus, pe valea Ibănei, pără în hotarul Ibăneştilor, pără în Gura-Văii pe din sus de casele ciobanilor.

— **Lui Neculai.** Şi hălăşteul din Români tij lui **Neculai,** iar **Toader** numai locu fară să aibă triabă la hălăşteu.

Părţile din Ibăneşti, pecum scriu mai gios, din hotarul Susenilor în sus:

— Un zapis ot Toader brat Lupan, care-i cumpărătură de la Gaftona, fata lui Gotăş cu ficiorii ei, pecum scrie zapisul, este în zapisâle Mânzaţilor.

— Zapis ol Postolachi Topală cu femeie lui, Măria, fata lui Corjil, din bătrânul Putnenilor, i zapisul este într'a Hulpăşenilor că scrie şi de Hul(păşeni).

Zapis ot Dumitraşcu Covăsăţu, nepot Drăgălinii, tij în zapisul Hulpăşenilor.

Tij lui Neculai

Satul Mânzaţii din hotarul Ibâneştilor in sus.

— Zapis ot *văru-mieu Preda Păladi vel stol,* dela Gavril snâ Babeş şi dela femie lui Ghervasâia, şi dela toţi feciorii lor, pol bătrân.

— Zapis ot Ilie sâ brat ego, Neculai, sâ soru-sa, Anna, sâ nepoată-sa, Anghelina, fata lui Dorofteiu, parte părinţilor lor, şi a femiei lui Ilie, Sofronie, fata lui Ciorneiu.

Zapis ot Henchiţ snâ Grăjdanu cupeţ ot târgu ot Bârlad, un bătrân ce este dela Sâlişte satului în gios, care parte îi este dela moşi-sa, Mărica Magda, şi a frţini-său, Rusul, ce au fostu peeiţ la Irimia Vodă, care au fost nepot lui Ciolpan cel bătrân.

— Zapis ot Tudor sâ brat ego, Tiron, sânovi Annii, fata lui Gligori snâ Fodor, din bătrânul Fodoreştilor, parte de sus.

— Zapis ot Bejan sâ Contantin sâ Vasile snovi Măricăi, nepoţii lui Dragoto, din bătrânul lui Dragoto.

— Zapis ot Toader Găidarul sâ brat ego, Merăuţi, sâ soru-sa, Mărie, să nepoţii lor, Samson şi Măria, parte inmii (mamei) lor, fata lui Dragoto în parte de sus.

— Zapis ot Vasile snâ Iacob vnuc Anii, ce a fost cumpărător moşilor lor, lui Văscan, de pe *Valea Hălăşteului,* din bătrânul Văscăneştilor, din pol de bătrân a 6 parte.

— Zapis ot Todosă Chelarul, snâ Vartic, şi dela femie

lui, Anghelina, şi parte lui Bucium din tot locul, care parte au luat Tudosă a lui Bucium din Mânzaţi pentru c'au fostu vândut Bucium parte lui Tudosă din Dărăştii lui Enachi cluceriu, şi pentru acie ş'au dat Bucium parte lui din Mânzaţi lui Tudosă.

— Zapis ot Vasile Vartic bratu lui Tudosă, bez din parte tatului lor, Vartic.

— Zapis ot Ionaşcu snâ Anghelina, fata lui Vartic, tij de pe tatul lor.

— Zapis ot Gligori Bole călugăr, şi dela ficiorii săi, din parte de sus.

— Zapis ot Andonie cravăţ şi cu femie lui, Antonie, fata Drăgălinii, nepoată lui Gligori Ciorneiu, din partea de sus, în Funduturi, de pe Hălăşteu.

— Zapis ot Stratui Chiricii zet Coşescul ot Idrici de pe mă-sa (mamă-sa) Iliana, fata Nechiforesei, din parte de sus, de pe Hălăşteu, partea lor şi a tuturor fraţilor lor, anume Gheorghiţă şi Mănăilă, şi Angheliţâi şi a Capriuţâi, aceste părţi toate, aşijdere păn şi parte mătuşi-sa Annii, femie Dimii, şi a lui Batin, fraţii mâni-sa Ilenii, tot bătrânul Nechiforeştilor deplin.

— Zapis ot ficiorii lui Ignat Babiş Gavril Huluţă şi Trăfăilă, din bătrânul lui Fodor.

— Zapis ot Vasilache şi dela fraţii lui şi dela înma (mama) lor, Mărica Buciuciasă, pe zapisu ce este danie dela tată-său, Bucioc.

Zapis ot Arsănie, snâ Păcuraru, şi a Mării, nepoţi Creţului, partea mâni-sa, Mării, fata Creţului, ce cuprindu toate părţile Creţului care scriu şi de Suseni şi să caute zapisul că este în zapisul Susenilor.

— Zapis ot Chiriac Stegaru gd şi a fraţilor lui, tij este în zapisul Hulpăşenilor.

— Zapis ot *cumnatul Ilie Enachi* vel stol de toate părţile lui ce au avut de moşie şi cumpărătură şi de danie dela moşu-său, Gheuca, şi dela tată-său Enachi cluceru, şi unele cu schimbături, ce au fost luoat dela *tată-mieu*, pentru parte dela Băcani, şi ci au mai cumpărat el dela Gavril Borşu, pecum îi scrie zapisul, şi

scrie că este ispisoc și zapise vechi câteva, și n'am mai avut vreme să le (i)eu.

— Tij lui Neculai.

Intr'alte sâliște piste Codrul Manzaților:

— Zapis ot Toader Găidarul și dela toți frații săi anume Merăuți și Mărie, și dela nepoții lor, Sanson sâ Inlărie, și dela părinții lor, Groza și Anna, din sat din Corobănești, dintr'un bătrân ce au cu Sanson, a trie paarte; și la sâliște la Mănoi tij a trie parte, tot dintr'acel bătrân; așijdirele și dela Anghelina, fata Todosâi, nepoata Cârstânii, tij a trie parte din Corobănești și din Mănoi, din tot locul și cu tot vinitul, și cu locuri de prisăci, și cu pometi, și cu locuri de țarină și de fân, *pe apa Ezărului sântu Corobăneștii, iar Mănoiul este pe apa Studinețului, din sus de Țifești.* Și este și o mărturie dela un Ion Gherghescul c'au fostu cumpărat mai înainte rău, să nu i să ție în samă de a eșì vro dată; *aceste moșii sântu vechi dela tată-mieu, și tot noi am stăpânit.*

— Zapis ot popa Buguța snâ Sava, nepot Fetiței parte tătâni-său dela Mănoiu din bătrânul lui Săban, și din iaz și din tot locul cu tot vinitul.

— Zapisu ot Ursul ot Tomineștii, pe un loc de prisacă ottam.

— Lui Neculai.

— Zapis ot Costantin snâ Merăuți ot Gherghești, partea tătâni-său din sat din Gherghești și din Dragomănești, și este și o Carte Gpod a lui Vasile Vodă, osăbit zapis și din Mănoi.

Zapis ot ficiorii lui Costantin Gherghescul, anume Ștefan și Postolachi și Lupașcu pe 6 de pământuri și pământul de 24 de pași și pasul de 6 palme, și scrie zapisul de unde mi-a plăcè să-mi (i)eu, ori din Gherghești ori din Daracsini (Dracsini), și am socotit să să (i)e din Daracsini.

— Zapis danie *tătâni-mieu* ot Ursul de Zmieni, din

sat din Strâmba, din Gura-Luții, pe Tutova, paarte lui de moșie și cu zapis de cumpărătură dela Sâmion snâ Măricăi, din sat din Strâmba, nepot lui Tudoran biv paharnic, ce i-au vândut din pol satu a cince parte, cumpărătură, fără moșie lui vechi, ce să scrie mai sus, ce să va alege din tot locul cu tot vinitul.

— Zapis ot preutul Ștefan Bostaca, nepot lui *Lupan, ce au fost ispravnic la Gheuculiasa vist*(*erniciasa*), din sat din Daracsini, care au cumpărat Lupan dela Apostul Racliș și dela fiiu-său, Ion, care ace moșie este lui Racliș de pe giupâniasa lui, Catrina, fata vatavului lui Iftimie ot Dragomănești, pecum arată zapisul cel vechiu, din tot locul cu tot venitul, parte mari a socrusău lui Iftimie.

— Tij lui Neculai.

(Ținutul Vasluiului).

Alte moșii pe Racova, pecum scriu mai gios:

— Zapis și ispisoc ot popa Alixandru snâ popii Rență ot Țigănești ot Putna, nepot Dochii vornicesăi de Piticeni, strănepot Drăgălinii și lui Bucium aprodu din Pungești, ot Racova, o parte de moșie din Pungești, cu vadu de moară și cu locuri de prisăci și cu pomeți și cu curățituri, din paarte strămoașă sa, Drăgălinii, și a ficiorului ei, Bucium aprodu, pe ispisoc de întăritură.

— Zapis ot Ion Solomon paarte lui ce i să va alege din sat din Cursăci, cu vatră de satu și cu vadu de moară și cu fănați în tot locul și cu tot venitul.

— Tij lui Nicolai.

Alte moșii ce-s la ținutul Vasluiului:

— Zapis de cumpărătură ot Alexandru Crupenschie biv medelnicer, care și lui îi este cumpărătură dela Ion snâ Toader Labașco și dela fimie lui, Mărie, pe un loc de prisacă și cu 12 pământuri în *țarină* și loc de casă

în sâlişte satului în Băliţeni pe Telijna, pecum arată zapisăle şi cele vechi, *s'au făcut şi zamnic nou şi s'au ţinut şi stupi.*

Lui Dumitraşco.

— Zapis ot Andronic sâ brat ego, Stratul, snovi lui Ion Râciul, danie ce i să va alege din Băliţeni în sâlişte şi în tot locul, şi cu loc de prisacă şi cu vad de moară, tij mai dat şi din sâlişti din Tărăcini, din tot locul şi cu prisacă.

— **Tij lui Dumitraşco.**

— Zapis ot Toader snâ Liahul şi a Fiării ot Zăpodeni cu loc de prisacă şi cu pomăt.

— **Lui Ioniţă.**

— Zapis ot Ion snâ Oprea ot târgu ot Vasluiu şi cu zapis vechiu danie, parte Zlatii ot Ciofeni, tij pe Telijna.

— **Tij lui Ioniţă.**

— Zapis dela toţi orăşenii ot târgu ot Vasluiu pe 2 locuri de prisăci cu pometi *ori de unde mi-ar plăce* peste Bârladu, despre soare-apune, şi pe Racova, ce sânt dela părinţii lor ot locul târgului, care şi stupi am ţinut la Unil şi la Andriiu Găluşcă snâ Tuşin acmù cu bani am cumpărat.

— **Lui Nicolai.**

— Zapis ot Cârstâna, fata Gramii vel stol, nepoată lui Orăşhat [manul], giupineasa lui Statie vel clucer, pe 2 locuri de prisăci în Racova, unde este Jâţie post[elnicu] şi altu loc din sus, aproape de acela, cu pometi şi cu loc de fânaţă, pără în apa Racovii ce-i sânt [de][la Cara Ene şi dela giupineasa lui, Tudora, fata lui Toader Bârlădeanu, ce au fostu soltuzu în Vasluiu.

— **Lui Niculai.**

— Zapiz tij dela această giupineasă, Cârstâna, pe o

sâlişte pe Vilna scrie tot în acel zapis, cu loc de casă, cu locuri de prisăci, cu pomeţi, din tot locul şi cu tot vinitul, ce au cumpărat dela Lungul armaşu.

— Lui Constantin.

— Zapis ot Andrii Oatul, diac de cămară, snâ, Vasile Oatul ot Gârgheni, pe un loc de prisacă cu pomătu din poiana Onicenilor, pe Bârlăzel.

— Tij Costantin.

— Din sat din Băleşti, din hotarul Fâstâcilor în gios, pe apa Stămnicului, *ce am cumpărat dela Ion Bujoranul şi el au fost cumpărat dela răzăşi*, pecum arată zapisul, şi dela hotarnici 47 funii şi funia de 15 paşi şi pasul de 6 palme, în frunte locului, *cu 5 funii ce au cuprinsu a socru-mieu, Ion Racoviţi vel vornic*, cu hăłăşteu mari şi cu prisăci şi cu pomeţi, şi mai rămâne a răzâşi[lor] din tot hotarul 20 funii în frunte.

— Lui Costandin.

— Zapis ot Iuraşcu cu femie lui, Chidana, şi cu fata lor, Dahina, danie pe un loc de prisacă cu pomeţi şi *meri domneşti*, pe Sohuleţu, pe Bârlăzel, dela moşul lor, Gliga. *danie' vechi tătâni-mieu.*

— Lui Dumitraşco.

— O bucată de loc stâlpită de hotarnici danie dela Măria sa Constantin Duca Vodă lui Panaite Morona biv vel post[elnic], din sus de locul târgului Vasluiului, cu ispisoaci şi stâlpit înpregiur, pecum arată şi mărturiile hotarnicilor, şi cu vaduri de moară într'apa Bârladului; şi cuprinde hotarul despre Bârlad şi despre soare-răsare şi despre soare-apune pără în hotarul Băltenilor. Aşijdere tij am mai cumpărat alt vadu de moară într'apa Bârladului pe din gios, care i-au fostu şi lui cumpărătură dela Gheorghiţă Popa sâ brat ego Pascal, ficiorul lui Pavăl Grecul, ci-au fostu zestre lui

dela *popa Gheorghe cel bătrân ot târgu ot Vasluiu*, pecum arată ispisoace Domneşti şi zapise.

Dai lui Nicolai.

— Satu întreg Tătăraşii, ce să hotărăşte pe din gios de târgul Vasluiului, cu vicini şi cu vadu de moară într'apa Bârladului, cu amândouă malurile, *şi vini hotarul şi spre răsărit şi spre apus până în Crasna şi pin codru pără să înpreună de ținutul Tutovii pe Bogdana.*—dela giupâniasa lui Ştefan Miclescul şi a fiiu-său, Frangole, şi gineri-său, Bucium, pecum arată ispisoacele şi zapisâle şi hotarnicile.

- Dai lui Ioniță.

Moşii ot țin[u]tul Fălciiului.

— Tupilații şi alte părți multe dela unii şi alții şi dela neamul popii Edului anume cum scriu zapisâle şi ispisocul lui Cantemir Vodă, care li-am ales şi li-am încheet toate la un loc, pe apa Elanului, care *morile încă au fostu şi li-au ars Tătarii pe vreme Moscalilor, mi-i danie dela vară-me Acsița, fata lui Enachi Păladi, giupâneasa lui Ştefan Cerchez vel comis,* pecum arată zapisul ei mai ales.

— A Mariei, am dat.

Moşii ot țin[u]tul Orheiului.

— Satu întreg Cogeico pe Nistru, ce am cumpărat dela Ranit zet Carpu spătar, pecum arată zapisâle şi ispisoacele.

(urmează nişte nume şterse)

— Dai lui Ioniță.

— Din pol satu Ovineşti, care înblă pe 3 bătrâni, parte

de gios un bătrân deplin şi din al doilea bătrân 4 părţi tij a mele şi rămâne a cince parte a lui Carpuzu şi un bătrân ce mai rămâne este a ficiorilor lui Vlasău cu niamul lor.—*ce mi-i danie dela Pavăl Ciocârlan vel vornic.*

— Dal lui Costantin.

Satul Trifeştii pe Cogâlnic ot Orheiu.

— Tofanii.

Moşii ot ţin[u]tul Putnei.

— Zapis ot Ianoli şi dela femie lui, fostu vară primară lui Pătrăşcan căpitan, şi dela ficiorii lui, pe 6 pământuri în frunte (loc alb), pecum scrie zapisul mai ales dela ficiorii lui, pe urmă, şi cu vadu de moară în gârla despre soare-răsare (loc alb) pogoane de vii părагină.

— Dal lui Costantin.

— Un vad de moară de 2 roate în Bătineşti, tij în ace gârlă, ce am cumpărat dela Pătrăşcan căpitan, care li-am făcut de iznovă, că eră stricate.

— Tij Costantin.

(Urmează 9 rânduri tăete cruciş cu condeiul, în care îi vorba de un sat Trifeşti pe Cogâlnic, sat de care se vorbise dejà mai sus).

Moşii ot ţin[u]tul Tecuciului.

— Un vadu de moară într'apa Bârladului, la Lieşti, ce am cumpărat dela Todosâica, fata lui Miron Costin vel vornic, pecum arată zapisul şi ispisocul g(ospo)d

Mariei.

— Zapis şi mărturie ot Ion Mihu snâ lui Vasile Hânsaru, din satu din Necoreştii-de-gios, pe părţile lor de moşia din Necoreştii-de-gios şi din Dobrineşti, din paarte părinţilor lor, a trie paarte, din tot locul, în câmp, într'apa Tecucelului.

— Mariei Tij.

— Zapis ot Alecsandru Popăscul pe un loc de prisacă cu pomăt ot Popeşti în Gura-Văii.

— Tij a Mariei.

Moşii ot ţin[u]tul Iaşului.

Satu întreg stâlpit Perienii ot Turiia.

— Lui Dumitraşco.

Satu întregu Mărzăştii cu 2 hălăştie într'apa Căcainii.

— Lui Neculai.

— Zapis ot Mârzacu stegar gd, snâ Irinii, nepot de fată lui Răghiniciu din Oncini pe apa Jijii, din 5 bătrâni ce înblă satul din a 5 parte care este de pe Ştefania, fata lui Raghiniciu, sor lui Neculai. Aşijderele au mai dăruit a 3 parte din bătrânul Zavului, ce-i este cumpărătură dela ficiorul Măriei, Dumitraşcu, nepot popii Zavului. Aşijdere au mai dat a 9 parte dintr'un bătrân ce-i cumpărătură dela Ciurla, fata Nacului, tij din Onceni, cu vad de moară şi cu *podu în dubas în Prut şi în Jijia,* şi cu locuri de prisăci în Stâncă, în tot locul şi cu tot venitul.

Zapisul este la Cogălniceanul.

— Lui Necolai.

— Un loc de prisacă ot ţin[u]tul Cârligăturii cu po-

măt, ce se chiamă Hodorăştii, pecum arată zapisâli şi ispisocu.

— **Lui Toader.**

Moşii ot ţinutul Cernă[u]ţului.

Satu întreg Oroşini suptu Slelin, unde să fac *olaci* pe Prut, cu vecini şi stâlpită înpregiur cu hotarnici.

Lui Toader.

Moşii ot ţin[u]tul Sueevii

Satu întreg Grămeştii cu vecinii pe Sâret, din hotarul târgului Siretiului în gios, cu pol sat *ce am cumpărat dela ficiorul unchiu-mieu lui Pătrăşcan Tăutul,* cu vecini ce s'or aflà, cu bălţi în Sâretiu.

— **Dai lui Costantin.**

Pol satu de Rudeşti, tij cu vecini.

— **Tij lui Costantin.**

3 părţi de sat Rugişeşti tij la ot Suceava pe Sâretiu, ce să hotărăşte cu Cândeştii lui Mihai Vodă, din sus, şi cu Grămeştii peste Sâret, despre apus tij, iar o parte, a patra parte, rămâne, *a verilor snvi (fii) unchiului Pătrăşcan Tăutul.*

Tij lui Constanin.

(Urmează de aici mai departe 13 rânduri, tăete cruciş cu condeiul, în care se spune: „Aceste moşii, cum scriu într'acest Catastiv şi zapis, sânt faţă, ce pecum li-am împărţit din niputinţa mea, rău-bine; pecum li-am însemnat toate mai gios (sic) cu slova, care a cui a fi, aşà să e, mai mult să nu se amestece, nici gâlceavă să facă, ce ca fraţii să trăiască bine şi în frica lui Dumnezău. Iar pentru fiicile mele, la ţigani şi la alte . . . . . ca să nu se mai amestece di ce li-am socotit aşà să fie cum scriu în celalalt Catastiv anume cu slova me).“

- Zapis ot *Ionaşcu căpitan de ghindă* biv clucer danie din sat din Botoşiniţi pe Horaeţu, în parte de sus, ce să hotărăşte cu Grămeştii dal a patra parte, din parte de sus, despre Bălileşti, dela părinţii săi, Gligoraş Bâle şi Nastasiia, de pe moaşă-sa, fata Cârstei Mihăilescul uricar, cu tot locul şi cu tot venitul, pecum îi scriu zapisâle.

— **Tij lui Constantin.**

Satu întreg Calafindeştii, *ce au fostu a mătuşi-me, sora inmâmea, giupâneasa Ciogolii vel spatar, ce i-am cumpărat dela Agafiţa, fata lui Dumitraşcu Boul logofăt, giupâneasa Predei Păladi vel stolnic, el mi-au fostu văr primari şi ea mi-au fost nepoată de vară primare, de pe mă-sa, fata Drăguţescului,—pol sat dela dânsa şi pol sat dela Neagoea, ce din ce au ţinut o nepoată de soră a Gahiţăi; cu vecini ce s'or aflà*, pecum scriu zapisâle vechi.

— **Acesta l'am dat fiică-me Saftii,** numai *Calafindeştii.*

(Ţinutul Romanului).

Satul Macsineştii pe Albâia ot ţinutul Romanului.

— *Zapisu, ce au fostu, au perit la Pobrata, cându au fostu Duca Vodă la Beci (Viena) şi boerii au fugit şi au vinit Petriciico Vodă din ţară Leşască, şi alte multe a casăi, ce au fostu trimis tată-mieu acolo în mănăstire, s'au jăcuit, cum şi altora Ce, de s'a mai faci cinevà moşanu pe urma noastră, să giure oameni bătrân(i) după obiceiul ţărâi; că eu ştiu dela tată-mieu că alţi răzăşi n'au mai fostu şi eu tot am dijmuitu moşie aciea şi am ţinut şi stupi, şi am dat şi părintelui Calistru Episcopul ot Rădăuţi de au ţinut câtevà prisăci, când erà Egumenu la Pobrata, şi nime*

nu s'au mai făcut moșan. Și am făcut de multe ori și Slobozii de am ținut oameni.

(adaos mai pe urmă)

Catri(nii) s'au dat, că ei mai au dela Dumnezeu și i-am plătit și din desetina ot Hârlău de 300 ughi și 150 lei oaminii di Pășcan ot Savin Banu.

(Ținutul Dorohoiului).

— Zapis ot Toader Lupul din sat din Liveni pe Prut, ot Dorohoi, au dăruit a lui drepți vecini,—de s'or mai aflä.

— *Zapisu și izvodu de câți-va vecini, danie dela mătușe noastră, Ciogoloae spăt(ăreasa), ce-au fostu din Balinți, ot țin(u)tul Dorohoiului,—care Ștefan argatul dintr'aciea să trage; iar alții, fiind vreme răscoalelor, s'au împrăștiet, iar satul Balințăi este dat la mănăstire la Voroneț.*

Moșii ot Ținutul Hotinului, *vrând Dumnezău să mai iasă dela Turci.*

A patra parte de sat de Vancenăuți pe Prut cu hălășteu mari în campu, pe o vale, bez a patra parte ce au fostu a unchiu-mieu, lui Pătrășcan Tăutul, pentru a parte de sat de Ispas ot Cernăuți.

A patra parte și mai bine de sat tij ot Vancenăuți ce am cumpărat eu dela fetile Pelinoae cu vecinii și cu parte din hălășteu și parte lui Gligori Ropzanul zet Drăgoes(ei), din hălășteu și dela fetile Pelinoae, de pe părinți și de cumpărături și dela unchiul lor, Toader, ce-au fostu armaș, feciorul Gligorcioae, pecum arată toate zapisâle lor.

— Zapisu ot Gligori Ropzanul cu femie lui, Iustina Drăgoiasă, din hălășteu.

— Zapisu ot Costaşco sâ brat ego, Toader, snove Tertea, fij din hălăşteu.

Aceste moşii di a dà Dumnezău să iasă dela Turci, ci să-şi inparlă ei cui a ii parte mai slabă.

(Ţinutul Sucevei).

A patra parte de sat de Rotompăneşti ot ţinutul Sucevii cu vecinii cari au fost cumpărături lui Pavăl Rugină vel sulger cu giupâniasa lui împreună, Aniţa, care mi-au fostu mie nepoată de vară primari, fata Drăguţescului; şi, fiindu-mi Rugină dator cu 64 ughi, bani vichi, aducându-i desetnicii bucatile la Eşi să le vându, s'au rugat de l-am luoat în chizăşie asupra mea şi mi s'au tâmplat de m'am dus la ţară şi, zăbăvindu eu, s'au tâmplat de s'au mazilit gp, şi, viindu Măria sa Neculai Vodă, au fugit Rugină la Moscali; şi bani n'au fostu dat şi i-am plătit eu, şi au dat partia aceasta Neculai Vodă lui Ramadan vel post, zicându-i că-i Rugină hain la Moscali. Eu, văzandu că-s păgubaş şi le dă moşiele unora şi altora, m'am rugat Mării sale, arătându-i pricina, că una mi-i dator şi mi-i şi rudă,—şi apoi pentru faptile lor, c-au adus Moscali de ni-au prădat tătarii, de n'au fostu multu să cădem şi la robie, cum ştiu toţi, au făcut Măria sa milă şi mi-au dat această parte şi mi-au dat şi Carte de volniciesă stăpânescu. Deci, de i s'a tâmplà cumvà moartea acolo şi s'ar aflà c'au dăruit cuiva, să n'aibu strâmbătate de ar eşì la vro giudecată, căci, pentru faptele lor, la mari pradă şi cumpănă am fostu vinit; iară care giudeţu mi-ar faci strâmbătate, să-i fie pârâş Domnul Hristos la înfricoşata lui giudecată şi anaftima.

S'au vândut aceasta.

(Ţinutul Cernăuţului şi Sucevii)

Moşii ci ni-am aşăzat cu soru-mea, cu Aniţa,

şi cu cumnatu-mieu, Miron Darie sardar, şi li s'au dat în parte lor, pecum ne-am făcut şi scrisori de învoială şi de aşăzari.

A patra parte de sat din Câmpul-Lungu rusăscu cu câţiva vecini ot Cernăuţi.

A patra parte de sat de Ispasu, tij cu vecini şi cu mori, tij ot Cernăuţi.

Satul Călineştii pe Siret, din gios de Căndeştii lui Mihai Vodă, pecum scriu dresâle, şi i-am mai dat pe deasupra o parte din Pleşinţi pe Şomuzu, cu Carte de giudecată dela Ilieş Vodă,—şi i-am fostu mai cumpărat pol sat ot Calafindeştii pe Horaeţu; şi, agiungându-i nevoia, mi i-au vândut iar mie; acmu cu ace pol de Calafindeşti n'are triabă şi apoi osăbit cu vro 500 lei mi-au fostu dator, luându-l în chizăşie dela Etemet şi dela alţi negustori, i-am lăsat, dupăce am făcut aşăzari.

B. VIILE.

Din Odobeşti, Băghineşti, Vinăşăşti, Nicoreşti, Lieşti, Dealu-mare (Bârlad), Dric (Huşi) şi Copou (Iaşi).

Vii pe unde am:

— 7 pogoane ot Odobeşti ci-au fostu a lui Mileştean, ce mi li-au dat cu Divan, pentru ce au mâncat nişte bani dintr'o slujbă, pecum arată zapisâle şi Cărţile de giudecată de rămas, care le-am luoat paragini.

— 4 pogoane la Băghineşti pe gârla la Putna ce le-am cumpărat paragini dela feciorii şi ginerii lui Ianole.

— 12 pogoane cu casă şi cu cramă la Vinăşăşti în 210 lei 4 pot (ronici), bani vechi, şi *le-am dat fiicelor mele, pol Saftii şi pol Catrinii* ot Pătrăşcan căpitanu.

— 24 pogoane la Nicoreştii-de-gios cu casă şi cu cramă.

— 10 pogoane la Necoreştii-de-sus, care le-am dat *fiiu-meu lui Toader.*

— 6 pogoane ce am cumpărat la Nicoreştii-de-gios, şi li-am dat fiicii mele Marii.

Pogoane la Lieşti în vârvul dealului, ot Tutova, şi din gios 6 pol osăbit, tij (adică tot Mariei).

— *12 pogoane în Dialul-Mare ot Bârladu,* care au fostu dăruit Acsiniţa, ce mi-au fostu vară-primari, giupâniasa lui Ştefan Cerchezul vel comis; şi 4 pogoane au fostu dăruit lui *Velicico snâ Dabija vel pah* şi el mi le-au vândut mie. *Şi au fostu toate paragini, ţelini, şi le-am îngrădit şi le-am lucrat, şi am pus viţi pe unde n'au dat, şi le-am râdicat de tot,*— şi le-am dat tij fiiul[ui]-meu, *lui Toader.*

— *5 fălci la Huşi în Dric ce mi-s de zăstre.*

— *Şi am mai avut 12 fălcii la Huşi, tij în Dric, dela părinţi, şi acele s'au părăginit.*

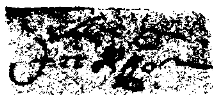
— Tij am mai avut la Copou, la Eşi, vro 20 de fălci dela părinţi, şi este mult pomâtu; şi la Şorogari tij câte-va fălci deasupra celor Domneşti, şi iar s'au părăginit; şi la Cotnari tij paragini,—*şi în ci loc, nu ţiiu minte, aceste dela Cotnari, c'au fostu într'un izvodu a tătâni-mieu şi au perit dela mănăstire dela Pobrata şi cu alte scrisori pe vreme cându au trecut la Bugeag cu Leşii, pe vremea Beciului.*

(Incheere).

Pentru aceste 2-3 moşii ce-am avut şi li-am scris într'acestu Catastiv, li am însămnat cu slova mea didisuptu, cum le dau fiilor miei, aşà să ia şi de aceasta să să ţie pecum li-am scris, mai mult să nu să amestici, nici să fie gâlceavă între dânşii, ci ca fraţii să trăiască în frica lui Dumnezău, ori fecior ori fată, aşè să ia; iar pentru fiicili meali, la ţigani să n'aibă triabă, că pe dânsele din mila lui Dumnezău le-am căsătorit păn mai avem (zile) şi le-am dat pecum scrie în *Catastivul celalalt*; şi pentru Toader aşijderea câte moşii am însămnat mai mult să nu să atingă, atâta să ia; şi ţigani aşijderea pe cât am însămnat —că pe dânsul, încă până am trăit, eu l'am căsătorit şi l'am scos din casa mea cu toate câte mi s'au tâmplat; şi pentru fiică-mea Marie, iar ce i s'au dat; de a dâ Dumnezeu cuconi iai, să

fie şi a copiilor iai, să-i dei Dumnezeu, iar de s'a tâmplà să n'aibă copii, şi di s'an tâmplâ (de s'ar întâmplà) şi iai să i să sfârşască zilili, cum şi altora câţi sânt în lume, ori moşii, ori odoară, orice i s'au dat, să fie a fraţilor acestor mai mici, cari n'au apucat să-i scot din casă. Şi pentru moşiile dela socri, n'am avut vremea să li împărţim, fără cât un bătrân a Costăchioae, din Bujoreni, a maoşii soacră-mea, a înmii Joroae, mi l'au dat Joroae păn trăiâ; altele ba au rămas ne înpărţite; ci acele moşii să să împartă cu giudecată, dacă n'or vre de bună voe; că eu încă's fecior ca şi cielalţi; ci aceste moşii, ce s'or alegi în partea mea, iarăşi le dau fiilor, iar nu fetilor. Pentru ţigani ce-s nedaţi, cu aceştie să aibă triabă Dumitraşc, Costantin, Ioniţă, Neculai, cu mare dreptate să-şi împartă; iar *de a pulè înpărţi mă-sa, să-i imparţă, iar de nu, să-i imparlă ei, şi să fie şi Toader la mijloc, ca să nu fie gâlceavă intre dânşii*. Şi partea cea mai bună să fie acestor doi mai mici, a lui Ioniţă şi a lui Neculai, că aşè să cade, că ei îs mai neputincioşi. Şi le poroncescu tuturor fielor şi featelor, cât i-a trăì Dumnezeu, să ne de în toţi anii câte un *sărindar* de fiu şi de fiică, să nu ni de uitării, ca să-i trăiască milostivul Dumnezeu şi Maica sfinţii sali.

Lt. 7241 Av. 2.

I. Paladi biv vel vornic.

C. VECINII.

Vecinii ce ştiu drepţ şi ce am cumpăratu, fără de pe la moşiile din sus[1]) *ce or hi.*

Ion Cojocaru, care au făcut moarte de om şi, scoţîndu-l la pierzare, mi l'au dăruit Mihai Vodă, şi l'am

[1]) Adică din părţile dela ţinutul Tutova spre nord.

plătit de *gloaba lui vel vor[nic] şi de datoriile mortului şi femeii mortului i s'au dat ce au cerşut.*

— Ştefan argat ot mătuşi-mea Ciogoloae spăt[ăreasă] ot Balinţi să sin ego Manolachi (—şi alţi ficiori ce or mai fi).

— Lupul argat sâ brat ego, Statie, ficior lui Godosu cheptănarul.

— Arsânie sâ Toader sâ Ion, brat ego, sâ Ursul văcaru, ce am cumpărat pe tatăl lor dela Iliiasca, de pe Tazlău.

— Costantin şi Gavril, ficiorii Fusăi ot Băcani.

— Tănasă Şălarul snâ lui Istratie Şălaru, şi cu nepoţii lor ce s'or aflà ot Băcani.

— Feciorii lui Petre şălaru tij unde s'or aflâ ot Băcani.

— Copii lui Pătraşco moraru tij unde s'or aflà.

— Copii lui Arion.

— Simion şi Toader, ficiorii lui Dumitraşco bivolar ot Vâncecăuţii ot Hotin.

— Ion şi Pricopie, ficiorii lui Mihăilă purcaru, tij ottom.

— Negrul cu ficii lor ot Fiereşti.

— Damaschin bucătaru, ce mi-i danie dela Mihai Vodă din boerie.

— Vecini de Grămeşti şi Rudeşti s'au făcut izvodu, îi ştie Gligoraş Măniga cărăuşul pe fraţii lui, nepoţii şi pe alţii.

D. ROBII.

Izvodu de ţigani ce avem, pecum li s'au luoat sama la vâlet 7222.

Sub acest titlu sunt trecuţi în Catastiv 85 ţigani, din cari voiu transcrie acì numai numele acelora despre care Ion Paladi biv vel vornic aminteşte câte-cevà de oare-care interes.

— Sinco, ţigan dela tată-mieu.

— Ştefan snâ Tomii lui Ager. *ce am cumpărat dela nepotul Iordachi Toma Cantacozinu, ce au avut de împărţire cu văru-său Mihai Racoviţi Voevodu,* pecum arată zapisul şi ispisoacile dela Mihai Vodă şi dela Neculai Vodă.

— *Stoica vezeliu, dat Nastasiei*[1]) *de Panhilioae, c'au botezat'o.*

— Todoran, *femie lui moldovancă.*

— Cârstâna (*s'au turcit*).

— Aniţa, femie lui Ionaşcu Buraga, ce am cumpărat *dela nepotul Constantin Scârlet, nepot Joroaei,* pecum scrie zapisul.

— Catrina, femie Bădicăi, *giudi lui Mihai Vodă*[2]), *care ea au fostu a lui Gheorghie Cehan, văr primari socrul lui, care am cumpărat'o dela Gheorghie Cehan.*

— Două copile anume Sînica şi Cârstâna care *luase un frate a lor o vecină a noastră* şi cându foametea au gonit'o, fiindu bătrână şi pentru foamete, şi s'au însurat de au luoat alta; *şi-au venit cu amândouâ copilile în braţi de li-am scos din foamete, că erà perite; şî lî-am crescut în casa noastră.*

— Caisân bucătaru care l'am cumpărat *dela Manolachi Hristoverghe zet lui Chiriac Sturze spatar,* pecum arată zapisul şi ispisoace.

Todosiia, femie lui Caisân, mi-i danie dela Măria Sa Mihai Vodă din ţiganii Mării Sale.

— Apostul, ficiorul Macarii, ce s'au cumpărat *dela nepotul Costantin Scârlet, nepot Joroaei.*

— Aftinie, *femie lui moldovancă.*

— Vasile, ficiorilor, *pânzar, fugit în ţara Munteneascâ.*

— Todosiia, *tij în ţara Munteneascâ.*

— Bejan, *ce s'au cumparat dela Agahiţa, nepoata giupânesii Predii Paladi vel stolnic, şi dela gineri-său, Ion Nichiul,* pecum scrie zapisâle.

[1]) Soţia lui I. Paladi, fata lui Ion Racoviţă

[2]) Căpitenia ţiganilor lui Mihai Vodă.

Izvodu de ţigani, tij, ce li s'au făcut căutori la vâlet 7235.

Aci sunt trecuţi 111 robi din cari amintesc:

— Nastasâea ţiganca lui Cormii, *dela cumnata Tofana*[1]).

— Catrina, care am cumpărat'o dela *Alicsandra, fata răpoosatului Nichiului logofăt, giupâneasa lui Ioniţi Mărgiucan*, pecum aleg zapisâle.

— Chiran, *femie lui moldovancă.*

Sofronie, *femie lui moldovancă.*

— *Măria* (femeia lui Vasile Vezetiu) *munteancă, ce s'au scos dela Tătari, când cătanele. şi am scos'o şi din foamete.*

Pătraşc, fecior ei, tij s'au scos dela Tatari, ca de 2 ani, l'am scos cu mă-sa.

— Maria, femie lui Tite, *moldovancă.*

— Lupa, fata lui Arsănie, nepoată Macarii, *ce am schimbat'o cu Iordachi Ruset jicniceriu, zet Antohi logofătul*, ce i-au fost cumpărătură dela *Costantin Scârlet.*

— Nastasia, femie Apostului, *au fost dela mănăstire lui Gligori Vodă ot Focşeni* şi ni-am aşezat cum scrie zapisul.

Artenie, *femie lui moldovancă.*

— Vasile, fecior lor, *s'au dat la pânzărie, fugit.*

— Todosia, tij, — fugită.

— Enachie....., *femie lui moldovancă.*

— *Lupaşcu covzaru, snâ lui Guţi Zburătorul, ce au fost gp ot Bârladu, şi l'au dat Mihai Vodă, pecum arată ispisocul.*

— Neculai Tirtelici cu femie lui, Irina, *cari sântu drepţi a Mitescului, care mi i-au pus Miliasca zălog cu izvodu, 5 sălaşe, să-i strângu şi să-i ţiiu la casa mea să-mi slujască pără în toamnă, că ea se duce la Moscu şi, în toamnă, zicându că a veni şi şi-a aduce zapisăle, şi de oi vrea, să-i cumpăr pe toţi, bini, şi să-i mai dau ce a face, iar de nu, să-mi întoarcă*

[1]) Soţia lui Ilie Enachi.

banii ce i-am dat şi să-şi ia ţiganii; iar ne viindu pără în toamnă şi ne întorcându-mi banii, să-mi ieu un sălaş care mi-ai voe, şi ni-au (sic) mai venit, nici mi-au mai întorsu banii. Şi eu am trimis de am strâns ţiganii cu cheltuială pe vremea foameţâi, şi am găsit pe acesta Tirtelici la Cernăuţi, ducându-se în lume, că perià de foame, şi i-au dat ficiorul meu, Sandu Duca, care erà pus ispravnic la Stârostia de Cernăuţi, 10 lei, cum ştie el, că perià de foame, şi pâne osăbit de l'au scos din foamete; osăbit de câţi bani i-am dat cu zapisul d-sale şi ficiorul ei, Frangoleai; şi pe cielalţi ţigani i-am strânsu şi am făcut mare cheltuială şi cu aciia, că erau periţi; şi apoi pe aciia i-au luoat pe toţi Măria Sa Mihai Vodă şi Băisan Ţicău, şi au rămas numai acesta.

CCCLXVI.

1743 (7251) Ianuarie 13. *Constantin Nicolai Mavrocordat, Domnul Moldovei, împuterniceşte pe Nicolai Păladi vtori comis de a luà în sa stăpânire pe toţi robii lui Anton Bozianul şi a feciorilor lui câţi se vor aflà în Moldova,—ca despăgubire pentru suferinţa şi cheltuiala ce a avut cu rana ce i s'a pricinuit din înpuşcarea cu o carabină de către un fecior a Bozianului, venit din Muntenia prin Moldova.*

Io Costandin Nicolae Voevoda bjiiu milostiiu gpodar zemli Moldavscoi. Facem ştire cu această Carte a Domnii meale pentru nişte ţigani, ce s'au aflat aice în ţară, a lui Anton Boziianul din ţara Româniască, şi a feciorilor lui; care ţâgani, fiind în sama Domniei, Domniia mea m'am milostivit şi din osăbită mila noastră *i-am dat miluire boiariului Domnii meale, dumisale lui Nicolae Păladi vtori comis, pentru a lui driaptă slujbă, şi pentru căci ni-au jăluit că, la vreme Muscalilor, aflându-să el la satul Bodeaştii pe Cranău ot Niamţ, înpreună cu maică-sa şi cu casa dumilorsale în bejenii,* şi tâmplându-să di-au vinit pe acolo 2 feciori a Boziianului anume Dumitraşco şi (loc alb) şi

cu slugele lor, fugând la Muscali să să facă slujitor, l'au înpuşcat pe Neculai un ficior a Boziianului cu-n *carabin*; din care rană i s'au pricinuit mare boală, a-aproape viind a perde viiaţa sa, şi până a să tămăduì au cheltuit câteva pungi de bani. Pentru aceasta dară, ori câţi ţigani (s'ar) aflà în ţară de ai lui Anton Boziia. anul şi a ficiorilor lui, să-i fie boiariului Domnii miale, lui Neculai Păladi vtori comis. drepţi robi şi miluire stătătoare dela Domniia mea şi poftim şi pre Domnii cari vor fi în urma noastră după dreptate să-i întăriască. Aceasta scriem.

Vlto 7251 Ghen. 13.

Io Costandin Voevoda. (L. P. D.)

Procit . . . biv vel pitar

Tanasie vel pitar trecut prot

NOTA. „La vremea Muscalilor", – se înţelege ocupaţiunea rusască din 1739, – pe când, după cum vedem, Nastasia, soţia lui Ion Paladi, sora lui Mihai Vodă Racoviţă, trăià încă.

Autograf, din anul 1704, a lui Ion Palade vel visternic și mai pe urmă vel vornic.

пріимн[illegible] [illegible] сфнтї нєзі Дѹх ла алалтїи сфинцїи [illegible]

Дѹх Сфнтѹ - [illegible] храмѹ - а [illegible] - Іс - Хс -

ачела сфнт [illegible] пр[illegible] анафема - [illegible] а форїи -

Сфнт пр[illegible] Дѹх [illegible] Іс : Хс : ла [illegible]

336

[illegible]

Acest Trifoloiu—l'am cumpărat eu, ION PALADI VEL VIST—în zilele—Pre luminatului Domn Ion Mihai Racoviţi voevoda—ca să-m fie pentru triaba svintei Beserici—şi pentru pomenire noastră—şi a părinţilor şi a tot niamulu. Iar cine ar vre să-l înstrăinează dila aciastă svântă Beserică—din—Suseni—care este hramul Adormirii Maicii Domnului—Is—Hrs—acela să fii de trii ori anaftema şi afurisit—să-i fie pâraş Domnul nostru Iis: Hrs: la înfricoşata lui giudecată—nici să fii destoinic a întra întru slava saa—amin. Lt 7213 (1704). Dich (L. P.)

(Dintr'un ANTOLOGHIU, fără poartă, slavon, pe filile 1—10, jos).

TABLA NUMELOR

a) de persoane.

A

B

C

D

E

F

G

H

I

J

L

M

R

S

T

Ş

şi Ţ

U

V

Z

b) de locuri, lucruri, slujbe, dări şi altele.

d. = deal   j. = judeţ   s. = sat
h. = hotar   m. = moşii   ţ. = ţinut

A

B

C

D

E

F

G

H

I

J

L

M

N

[1]) Se înţelege popasul cu moaştele Sf. Paraschiva, când au fost aduse dela Constantinopol la Iaşi, în 1641.

O

P

R

T

S

Ș

și Ț

U

V

Z

NOTA. Tabla Numelor e alcătuită de *d-l Nicolae I. Antonovici*, învăţător diriginte al şcoalei din Tg. Bereşti-Covurlui.

TABLA MATERIEI

ACTE DE PROPRIETATE DE ALE MOŞIILOR PĂLĂDEŞTI

A. DIN JUDEŢUL TUTOVA

1. Siliştea Cetăţuia de lângă oraşul Bârlad

Pag.

lul al doilea, trimis lui Vodă, au ales și au stâlpit bucata de loc, din locul târgului, ce Măria sa a dăruit visterniciului Păladi, alipind-o la satul acestuia, Portăreștii. 38

Iași, 1641 (7149) August 16. Vasile Vodă Lupul dăruește visterniciului Palade, pentru slujbele cele cu credință făcute Domniei, una bucată de loc din hotarul târgului Bârlad, ce este lângă hotarul satului său, Portăreștii, pe pârăul Smila. 39

1642 (7150) Iunie 17. Mai mulți răzăși, tocmindu-se cu giupâneasa visterniciului Păladie, Dumnezeu îl pomenească, fac cu dânșii niște schimburi de ocine în Păulești. 41

1660 (7168) Fevruarie 22. Paladie (Toader) jâcniceriu vinde fratelui său, Gavril, ce-a fost sulgeriu, partea ce i se va alege din Portărești, drept 100 lei și 50 de oi, cum și partea din sat din Cetățuia cu vecini cu tot, drept 200 lei. 42

1670 (7178) Iunie 8. Gheorghie Bogdan șătrariul face shimb cu cumnată-sa sulgeroaia (a lui Gavril Paladi sulgeriul), luând partea aceștia din hăleșteul dela Zmeiani și dându-i partea ce dânsul aveà în heleșteul dela Portărești. 43

1691 (7199) Aprilie 19. Trei boeri mari dau o scrisoare lui Ion Tălăbascul logofătul al doilea, ca să fie volnic a ținea și a oprì toate părțile de ocină din Bălăceni și Păulești, ce fusăse mai înainte a Murgucioaei. 43

1713 (7221) Maiu 1. Agafița, giupâneasa răposatului Preda Palade, vinde vel vist Ion Palade partea sa de moșie, giumătate de sat de Portărești cu Drujeștii pe Smila, cu casă de cum au rămas stricată, și cu vecini din câți se vor află, și cu tot heleșteu întreg și cu vad de moară, drept 330 lei bătuți. 44

4. Satele: Românii, Zmeenii, Portăreștii, Băcanii și Păuleștii.

1546 (7054) Aprilie 19. Petru Rareș Voevod întărește vornicului Efrem Hura cumpărătura a jumătate din satul Românii în 400 zloți tătărăști, și a celeilalte jumătăți, din acelaș sat, în 350 zloți tătărăști, cum și a patra parte de sat din Zmeiani în 200 zloți tătărăști, din direasele ce aveau a lor stăpânitori de la Alexandru Vodă (cel Bun). 46

Iași, 1624 (7132) Martie 24. Radul Voevod, Domnul Moldovei, întărește vel spătariului Simion Gheuca toate părțile de moșie cumpărate din Portărești, Băcani și Păulești. 48

1628 (7136) Ianuarie 3. Miron Barnovschie Voevod întărește boerilor Drăgan, Ifrim și Albul stăpânirea asupra părților de ocină din Zmeiani și din Bălăceni, ținutul Tutovei, vândute lor de Grigorie și Sofronia, fiii Grozavei, nepoții lui Gherman din Zmeiani, drept 10 vaci cu viței, 2 boi și 20 taleri. 51

Pag.

Iaşi, 1628 (7136) Aprilie 28. Miron Barnovschie Moghilă Voevod întăreşte stolnicelului Efrem şi fiului său, Neculaiu, danie unei părţi din Zmeeni, ce li s'a făcut de Stanca Murgucioaia de sufletul ei şi al părinţilor. Aşijderea întăreşte lui Efrem şi fratelui său, Albul, stolnicii, şi lui Drăgan armaşului, pe două locuri de casă dintr'acelaş sat Zmeenii, din giumătate de sat din gios, ce l'au cumpărat de la popa Dimitrie şi alte rude ale acestuia drept 90 zloţi tătăreşti. 52

Iaşi, 1628 (7136) April 30. Miron Barnovschie Movilă Voevod întăreşte dania unei părţi din Zmeeni, pe care Stanca, soţia răposatului vornic Murgociu, o face nepotului său, lui Efrim şi fiului acestuia, Neculaiu, pentru sufletul ei şi al părinţilor, pentrucă copii din trupul ei n'au avut. 53

1632 (7139) Mai 15. Moisâe Moghilă Voevod, văzând lipsa dela terminul de judecată a Stancăi Murgucioaei şi a fiului ei, Dumitraşco, pentru părţi de moşie din Zmeiani şi Bălăceni, dă dreptate slugilor sale, Drăgan, Ifrim şi Albul, cari şi-au pus şi ferâe, în Visteria Domnească, 24 zloţi. 54

Iaşi, 1632 (7140) Aprilie 18. Alexandru Iliaş Voevod împuterniceşte pe Ionaşco din Zmiiani şi pe fraţii săi de a-şi ţineà şi a-şi apăra a lor moşie din satul Românii, şi cu vad de moară, şi giumătate de sat de Zmiiani, iar cu vad de moară în Smila şi Bogdana, şi satul Doncestii, ce sânt pe apa Covurluiului, şi a patra parte din sat din Strâmba (pe Tutova), să nu lase pe nime a così nici a arà, altfel va hi de gloabă Porţii Domneşti. 55

Iaşi, 1632 (7140) Maiu 1. Alexandru Iliaş Voevod, cercetând pâra ce au făcut unii răzăşi din Zmeiani asupra altora pentru o moară din apa Smilei, hotărăşte ca Albul şi cu săminţia lui să ţină numai a patra parte. 56

Iaşi, 1632 (7140) Iulie 5. Împăcarea făcută între Simion Gheuca, medelnicerul cel mare, şi între nişte răzăşi pentru o poiană ce este deasupra Românilor, legându-se între ei că cine va mai scornì pâră, pentru aceasta, să fie de gloabă Porţii 12 boi. 57

Iaşi, 1651 (7159) Iulie 5. Vasile Lupu Voevod întăreşte stăpânirea Pălădeştilor asupra părţilor de moşie din Zmeeni, Români, Strâmba şi Mânzaţi, ţinutul Tutovei, ce li să dăruise din partea lui Ursu aprodu din Zmeeni, de sufletul părinţilor săi. 58

Iaşi (fără an, probabil 1657) Maiu 30. Ionaşco Rusul vel logofăt scrie lui Constantin Bujoreanul din Vulpăşeni, ca să cerceteze pricinile de neînţelegere dintre răzăşii de Zmeiani, Bălăceni şi Păuleşti, pentru stăpânirea unor părţi de moşie şi a unui hăleşteu. 60

1658 (7166) Iulie 1. Bejan Gheuca fostul pitar şi nepotul său, Enachie vtori ciaşnic, dau zapis la mâna lui Paladie stolnicul.

pentru a-şi stăpâni în pace giumătatea de sat din Băcani, pe care Simeon Gheuca, la a lui moarte, şi-a lăsat-o giupânesei sale.

Iaşi, 1668 (7176) Iulie 11. Toader Păladie ce-au fost stolnic, învoindu-se pentru satul Băcanii cu Bejan Gheuca ce-au fost pitar şi cu Enachi paharnicul al doilea, dă celui dintâi 100 stupi într'ales, iar celui de al doilea îi dă toate părţile de ocină ce-au avut Gheuca spatariul şi giupâneasa d-sale, Mărica, la sat la Mânzaţi şi la sat la Hălăreşti, făgăduind a rade şi scoate aceste părţi de ocine, de uricele şi direasele ce vor fi la dânsul.

1669 (7177) Aprilie 12. Chindia, femeia Nastacului, pentru 12 lei împrumutaţi dela Ionăşcuţă Ifrim, ca să scape de o năpaste îi dă partea de moşie a bărbatului său şi a fraţilor acestuia dela sat dela Bălăceni, cu vatră de sat, iaz, vad de moară şi cu tot venitul cât se va venì partea lor.

Iaşi (fără an, către 1670) Maiu 9. Solomon Bârlădeanul vel logofăt şi Vasilie vel dvornic vişneai zemli scrie vornicilor de Bârlad ca să cerceteze jalba ce au făcut Gheorghiţă Bogdan comisul asupra lui Pascal şi a lui Gavril, feciorul lui Grigoraşco din Ruşi pentru un hăleşteu dela Zmeiani.

Iaşi, 1670 (7178) Iunie 1. Alexandra, giupâneasa răposatului Gavril Păladie, face schimb, luând partea cumnatulului său, Gh. Bogdan şetrariul, din hăleşteul dela Portăreşti, şi dând acestuia giumătate de sat de Zmeeni, care i-au fost danie giupânului şi cumnatului său, Toader Păladie stolnicul, dela Ursul de Zmeeni.

Iaşi, 1670 (7178). Iunie 1. Alexandra, giupâneasa răposatului Gavril Păladie sulgerul, şi cu feciorul ei, Toader, face schimb cu cumnatul său, Toader Păladie ce-a fost stolnic, primind partea acestuia din hăleşteul dela Zmeeni, ce i-a fost danie dela Ursul, şi dându-i părţile dânsei de ocină, ce i-au fost giupânului său danie tot dela Ursul din Zmeeni.

Bacani, 1692 (7200) Iunie 1. Ştefana, fata Dumitrei, nepoata Anghelinei Gheorghiţoaei, vinde lui Ion Paladie postelnicul toată partea ce i se va alege din iaz, din jumătate de sat de Zmeiani, din partea de sus, ce iaste pe Smila, şi partea din Păuleşti, şi partea din Bălăceni, drept cinci lei.

Iaşi, 1694 (7203) Septemvrie 2. Constantin Duca Voevod porunceşte lui Negruţ curteanul de cămară ca să împliniască dela Toderaşc, feciorul Pitaroaei, 2 boi, luaţi pe nedrept dela Ştefan Măguranul, cum şi 3 lei, camăta unor bani luaţi dela un jidov cu zaloagele lui Ştefan.

1704 (7212) Maiu 25. Aniţa, giupâneasa răposatului Velicico Kostin, ce a fost vornic mare, pentru suma de 250 lei şi nişte brăţări de aur, ce datoră fratelui ei, Ion Păladie, i-au dat a-

cestuia părţile sale de moşie, ce i se cuvineau a treia parte din Băcani (ţinutul Tutovei) şi din Orăşeni (ţinutul Cernăuţului). 70

Iaşi, 1704 (7212) Iunie 5. Mărturia vornicilor Porţii prin care adeveresc că Gavril de Rusu au jurat pe sfânta Evanghelie în Biserica sfântului Neculai (Domnesc), înaintea protopopului Ursul şi a preuţilor dela acea Biserică, declarând că, vânzând lui Gheorghiţă jicnicerul, părintele vornicului Bogdan, a patra parte din hălăşteul dela Zmeiani, n'a luat nimic pe acea parte de hăleşteu, nici bani, nici altfel de bucate, nici i au făcut vre un bine. 72

1720 (7229) Octomvrie 26. Stamati părcălabul, fecior lui Gavril vornic glotnii ot Rusi, vinde lui Ion Păladi biv vel spatar a sa ocină şi moşie jumătate sat de Români, ce-i pe apa Smilei, din jos de Băcani, ot Tutova, şi jumătate sat din Zmeiani din apa Smilei, despre răsărit, ce trece peste apa Bogdănii, cum şi a patra parte din heleşteu, din Zmeeni, din apa Bogdănii. 73

5. Satul întreg Susenii.

Iaşi, 1589 (7097) August 14. Petru Şchiopul Voevod întăreşte lui popa Dumitru şi tatălui său, Ignat, cumpărătura unei ocine, din a treia parte jumătate, din drumul Susenilor în sus, din sat din Obârşia Suhăi, câtă se va alege partea Fătului, drept 40 zloţi tătărăşti. 76

Iaşi, 1619 (7127) Iunie 28. Gaşpar Voevod, în privinţa judecăţii ce au avut Creţu armăşelul din Suseni cu Albul şi fratele acestuia, Frimul, dela o bucată de ocină de acolo, găseşti că Albul şi Frimul au dreptate, pentru care aceştia singur îşi pun ferei 12 zloţi în Visterie. 76

1667 (7175) Iulie 17. Mărica, fata lui Cânaciu din Suseni, dărueşte şătrariului, feciorul Irimiei, parte de moşie din Suseni, moştenire şi cumpărătură, de sufletul el şi al părinţilor ei. 77

1671 (7179) Iulie 5. Arsenie, feciorul lui Păcurariu, nepotul Creţului de Suseni, dărueşte partea lui de moşie din Suseni şi din Mânzaţi, câtă i se va alege din partea mâni-sa, fata Creţului, lui Toader Păladie visternicul cel mare. 78

1671 (7180) Noemvrie 12. Neculai, fecior lui Ionaşco Şălariul din Suseni, dărueşte a sa ocină şi moşie şi cumpărătură din Suseni, d-sale lui (Toader) Păladie marele visternic, pentru care să aibă a-şi face şi drese Domneşti. 79 ✗

1677 (7185) Maiu 13. Preotul Gavril şi cu soţia sa, Irina, fata Creţului din Suseni, dăruesc 2 părţi de moşie din sat din Suseni giupânului Enachie, fiiul lui Toader Păladie ce-au fost visternic mare, de asemine îi dăruesc şi un loc de prisacă şi heleşteul cel bătrân; însă tâmplându-se mai pe urmă (în 1685) moartea lui Enachi Paladie, numiţii bătrâni îşi dăruesc aceste toate lui Ion Păladie biv ftori logofăt, giupânesâi şi cuconilor acestuia. 79

Pag.

1685 (7193) Iunie 18. Neculai, feciorul lui Necoară, nepotul lui Cânaci din Suseni, vinde partea sa de moşie din Suseni giupânului Ion Păladi drept 15 lei buni. 81

1686 (7194) Maiu 8. Aïteni sin Simeon, împreună cu nepoţii mei, şi Maria, femeia Manii, nepot lui Nistor Săceată din Suseni, vinde lui Negruţi şi fraţilor lui, feciorii căpitanului Neculai, partea lor de moşie din Suseni, ce se va alege, a treia parte, drept 15 lei. 82

1690 (7198) Iunie 12. Ule din Horăiata dărueşte lui Velicico Costin marile vornic partea sa de ocină din Suseni, partea femeei sale, Trofinii, ca să-i fie driaptă ocină şi danie în veci. 82

1697 (7205) Maiu 20. Antioh Constantin Voevod scrie boerului Ştefan Mălăscul biv vel clucer şi soţilor acestuia, cari sunt cu rupta la ţinutul Tutovei, să facă cercetare în sat la Susăni şi de va găsi că Gligorie şi Ioniţă şi-au făcut casă pe locul casei vel sulgerului Ion Palade, să-şi râdice ei casa de acolo şi să o mute pe locul lor. 83

1697 (7206) Septemvrie 18. Cole Bou îşi vinde moşia din Suseni dintr'un bătrân şi jumătate, toată partea mâni-sa Tofanii, fata Creţului, lui Ion Pălade vtori logofăt, drept 25 lei bătuţi; aşijderea îi dărueşte partea sa de moşie din Mânzaţi şi din Bicani, pentrucă l'a scapat dela nişte datorii către Turci. 84

1698 (7206) Februarie 24. Vasilachi Bocioc, nepot Creţului dărueşte părţile sale de moşie din Suseni şi Bicani lui Ion Paladie vtori logofăt. 85

1698 (7206) Iulie 4. Ilie Enachi vel stolnic şi Dabija Scârlet vel clucer, din poruncă Domnească aleg hotărăsc şi stâlpesc toate părţile de moşie ale lui Ion Păladie biv tori logofăt din Suseni. 86

1700 (7208) Iunie 15. Ştefan Mialescul clucer şi Solomon Costachi aduc la cunoştinţă Mariei Sale lui Vodă că au fost la Suseni şi au constatat că Grigorie şi Ioniţă, feciorul lui Neculai de Zmeeni, şi-au făcut casă pe jerişteа dumisale lui Ion Păladie sulrul, pentru care dau această mărturie ca să ţie de credinţă înnaintea Divanului. 87

1701 (7209) Fevruarie 12. Mirăuţa, feciorul lui Ifrim din Zmeiani, şi cu feciorul său, Ifrim, şi cu alţi feciori ai săi, dăruesc părţile lor de moşie din Suseni lui Ion Păladie biv vel sulge. 88

1704 (7212) Iunie 20. Irina, femeia răposatului Necolai căpitanul, feciorul lui Ifrim din Zmeiani, înpreuna cu feciorii săi, Grigorie şi Ioan, dăruesc a lor dreaptă ocină şi moşie şi cumpărătură din sălişte din Suseni, partea lor, care este aleasă şi stâlpită despre alţi răzăşi, d-sale Ion Paladie marele visternic 89

Pag.

1708 (7216) Maiu 15. Mierăuţă, feciorul popii Ion din Voineşti şi ginere căpitanului Necolai de Zmeiani, zălogeşte la visternicul Ion Păladi părţile sale de moşie din Lipova, Bobeşi, Spineni şi Cristeştii din deal pe apa Tutovii, asemine îi zălogeşte şi toate părţile din toate hotarele, de pe apa Smilii. 90

1708 (7217) Octomvrie 19. Grigoraş, feciorul Nastacului, nepot popii lui Pavăl ot Suseni, şi cu feciorul său, Ştefan, vând a lor parte de ocină şi moşie din Susăni, pe apa Ibănii, ţinutul Tutovei, dumisale visternicului Ion Păladi. 91

1711 (7219) Maiu 21. Gligoraş, feciorul lui Dăniţe şi al Albuţei, fetei Năstacului, vinde partea sa de moşie din satul Susenii, ce o avea de pe mamă-sa, visternicului (Ion) Păladi. 91

1721 (7229) Fevruarie 8. Roxanda, fata lui Bucioc din Suseni, preuteasa lui popa Ştefan Botcos, vinde biv vel spatarului Ion Păladi partea sa de moşie din Suseni, 3 pământuri, drept 10 lei. 92

1722 (7230) Iunie 5. Roxanda, femeia lui Negruţ, şi cu fiii săi, vinde partea lor de moşie din Suseni, lui Ion Paladi biv vel spatar, pentru o datorie de 27 lei, ce o făcuse la vremea foamiţii. 93

6. Părţile de moşie din Bicani, Balasineşti, Stângăceni şi Pleşeşti.

Iaşi, 1577 (7085) Maiu 20. Petru Vodă Şchiopul întăreşte lui Nechita şi Petre cumpărătura făcută în Bicani, a patra parte din jumătatea din jos dela nepoţii lui Ivaşco Bica. 93

Iaşi, 1586 (7094) Iunie 12. Petru Vodă Şchiopul dă şi întăreşte lui Toader şi Agafiei cumpărătura făcută din Bicani şi Smila, cu 60 zloţi, jumătate de sat din jumătatea din jos, din a patra parte jumătate, dela Maria, femeia Nechitei 94

Iaşi, 1609 (7117) Ianuarie 26. Constantin Moghilă Voevod dă şi întăreşte lui Ionaşco Cupariu ocina lui Nicoriţi biv armaş din Bicani pe Smila, pentru că acesta a fost hiclean domniei şi ţerii. 95

1613 (7121) Ianuarie 13. Ştefan Vodă Tomşa dă şi întăreşte lui pan Nicoară vel armaş cumpărăturile făcute în satele Bicani şi Balosineşti dela răzeşi cu 120 taleri. 96

1617 (7126) Septemvrie 4. Radul Vodă întăreşte vel vornicului Necoără cumpărătura de moşie din Bicani, dela Ignat şi soţia sa, Salomia. 97

Iaşi, 1618 (7126) Fevruarie 8. Radu Vodă întăreşte lui Nicoară vel dvornic cumpărăturile făcute dela răzăşi în satele Balosineşti şi Bicani pe preţ de 100 taleri şi 92 ughi. 98

1629 (7137) Aprilie 8. Nicoară hatmanul şi pârcălab Sucevei, cu giupăneasa sa Dochia, dăruiesc nepotului lor, Ionaşc, momoşia din satul Bicani cu Balasineşti, ce sânt pe Smila, cu curţi

Pag.

grijiţi la moartea lor de ea; lui Dumitraşc Scântee din Bicani, drept 6 lei. 109

1693 (7202) Septemvrie 2. Iftimie Malăş, fratele lui Crăciun Stărpul, vinde partea sa de moşie din Balasăneşti lui Dumitraşc Scântee, zet lui Băltag şi giupânesăi d-sale Ancuţei, drept 25 de lei. 110

1700 (7209) Septemvrie 7. Sandul armaşul, feciorul Lupului, răscumpără cu 8 lei dela Ancuţa, femeia lui Dumitraşc Scântee, nişte părţi de moşie din Bicani şi Balasineşti. 110

1704 (7212) Martie 13. Sandul armaşul, feciorul Lupului diaconu, face danie ale sale părţi de ocină şi moşie, câte se vor alege de pe maică-sa, Velica, în Bicani şi în Balasăneşti şi în Pleşeşti, — lui Ion Păladi vel visternic. 111

1704 (7212) Maiu 7. Gheorghe Harmezău, feciorul Anghelușii, fata lui Dumitraşc Baltag, vinde partea sa de moşie, ce se va alege, din Bicani şi din Balosăneşti, ce sânt pe Smila în ţinutul Tutovei, lui Ion Paladi visternicul. 112

1704 (7212) August 14. Ancuţa Scânteoae şi cu feciorii săi fac danie vel visternicului Ion Paladi un loc de prisacă dela Balasăneşti şi partea de moşie din Stângăceni. 112

1705 (7214) Octomvrie 16. Gheorghiţă aprodul, negoţând o moşie din Stângăceni, s'a împrumutat cu 6 lei dela visternicul Ion Păladi. 113

1708 (7217) Octombrie 16. Simeon din Călimăneşti (pe Tutova) şi Iftodie, ginerile lui Dumitraşco Băltăgel, rugându-se lui Ion Păladi visternicului ca să cumpere dela ei moşie în Bicani şi Balasăneşti, cel întâi primeşte 10 ughi 12 potronici şi cel al doilea 10 lei, până îşi vor alege părţile de moşie, şi de nu va voi atunci d-lui să cumpere, dânşii să-i întoarcă banii cu baş. 113

1709 (7218) Septemvrie 12. Silion din Călimăneşti, ginere lui Dumitraşco Scântee, căzând la mare datorie la Turci, îşi vinde părţile de moşie din Bicani, Balasăneşti, în preţ pământul de ţarină câte 2 orţi; aşijderea şi Iftodie, cumnatul său, primeşte arvonă pentru părţile sale din aceliaşi moşii. 114

1711 (7219) Aprilie 16. Ştefan, feciorul Anghelușii, fetei lui Băltag, nepoată lui Nicoriţă hatmanul, vinde visternicului Ion Păladi părţile sale de moşie din Bicani, Pleşăşti, Stângăceni şi Balasăneşti. 115

1715 (7223) August 24. Chiriac, feciorul lui Dumitraşco Scântee, vinde a lui ocină şi moşie din Ghicani şi Balasăneşti vel spatariului Ion Păladi cu tocmală câte 2 orţi pământul. 116

1715 (7223) August 24. Nicolai, feciorul lui Dumitraşco Scântei şi a Ancuţii, fetii lui Ionaşco Băltag, face schimb cu cumnatul

7. Părţile de moşie din Greci, de pe Bogdana.

(Fără an, probabil 1630) Iunie 27. Simion șoltuzul cu 12 pârgari și câți-va alți negustori, pe temeiul mai multor mărturii, adeveresc că Neculaiu, ginerile lui Simion portariul, au avut direase de cumpărătură dela Ionașco Oncea, pentru trei pământuri, în satul Greci, pe Simila din deal în deal, cumpărate cu 15 taleri bătuți, și care direase au lovit Tatarii la Trestiana și s'au bătut cu Nicoriță vornicul; așijderea au mai avut direase și pentru o cumpărătură dela Cuchil din Greci, drept 8 taleri, din vatra satului și cu vad de moară; cum și dela Anton pentru un pământ, cumpărat cu 6 zloți și o rochie albă cu pete negri. Pag.

Bârlad, (Fără an, probabil 1632) Septemvrie 6. Dima șoltuzul cu 12 pârgari din târgul Bârladului adeverește că Constantin din Greci a vândut a sa parte de ocină, deacolo, partea din mijloc, câtă se va alege, lui Ionașco Bâtcovici și fratinăsău Condrei, drept 7 taleri bătuți. 127

Iași, 1634 (7142) Iunie 21. Vasile Lupul Voevod întărește lui Ionașco Bâtcovici și fratelui său, Condrei, părțile lor de moșie din satul Greci, pe apa Bogdănei. 128

1668 (7176) Ianuarie 12. Pavăl și Bejan (Bâtcă) și cu sora lor, Iliana Trofin, vând partea lor de moșie din Greci, ce se va alege, d-sale lui Ion vornicul și surorii lor Anghelișii. 129

1669 (7177) Martie 24. Ionașco Biliș dăruește partea de ocină din Hulpești, din gios de Greci, ce i se va alege din a celor 2 frați a lui, Neculai și Simeon, d-sale Toader Păladie biv stolnic. 130

1676 (7185) Septemvrie 1. Toader sân lui Ionașco Beliș din Greci dăruește partea sa de moșie din Greci partea din gios, ce se chiamă Hulpești, din giumătate de bătrân, din bătrânul lui Hulpe, a treia parte d-sale visternicului Păladie. 130

1677 (7185) Aprilie 1. Ionașco sân popa Nechita din sat din Costești ot Horiiata, nepot Rusului ot Greci, cu fimeia și feciorul său, dăruește partea sa de ocină din Hulpești, mai gios de Greci, pe Bogdana, ce se va alegi, unde au dat și Ionașco Biliș, d-sale Toader Păladie visternicul. 130

1677 (7185) Iulie 22. Simion, fratele lui Ionașco Beliș, dăruește partea sa de ocină din Hulpești, ce iaste din gios de Greci pe Bogdana, d-sale visternicului Păladie. 130

1677 (7185) August 27. Ion și cu femeia sa, Anghelița, fata lui Ionașco Bâtcă din Greci, dăruesc visternicului Toader Păladie partea lor de moșie din Greci, cum și partea cumpărată cu 70 lei dela frații lor, Pavăl Bâtcă și Bejan și Trofina, sor lor, și Iliana, tij sor lor. 131

X

131

Pag.

1677 (7186) Noemvrie 15. Maria, femeia lui Tudosă Grecul, şi cu nepotu-său, Gavril, feciorul fratelui său, Pavăl Bâtcovici, din Hulpăşeni, vând partea lor de moşie, din Greci, visternicului Toader Păladie pentru 2 boi. 131

1686. (7164) Iulie 20. Hilip sân Pătraşcan din Coroeşti dărueşte a sa moşie dintre Greci şi dintre Cernaţi, ce i se va alegi din bătrânul Cepeştilor, d-sali postelnicului Ion Păladie. 132

1711 (7219) Maiu 20. Nastasia Buciumăşoaia şi feciorii săi vând a lor ocină din Greci, 6 pământuri, visternicului Ion Păladi. 132

8. Părţile de moşie din Hulpăşeni şi Ibăneşti.

1682 (7190) Martie 18. Postolachi Topală şi cu femeia sa, Maria, fata lui Corjăl, dăruesc partea lor de moşie din Hulpăşeni şi din Ibăneşti, moşie de pe Corjăl, din bătrânul Putnenilor, giupânului Enachi postelnicul, feciorul lui Toader Paladie visternicul, pentru mult bine ce au cunoscut din mâna d-sali. 133

1682 (7190) Iulie 15. Tacul, feciorul Dumitrei, din sat din Hulpăşeni, dărueşte a sa moşie, partea maicei sale, d-sali postelnicului Enachi, feciorul spatarului Paladie. 133

1695 (7203), August 16. Neculai şi cu Todosie, feciorii Bolii, dăruiesc partea lor de moşie din satul Hulpăşenii, de pe apa Smilii, ţinutul Tutovei, lui Ion Păladie vtori logofăt şi soţiei sale, Nastasiicăi, şi cuconilor săi—care parte de moşie fusăse dăruită de dânşii mai înainte lui Enachi Păladie postelnicul, fiind acum săvârşit din viaţă. 133

1699 (7207) Fevruarie 26. Pavăl sân Ionaşco Scurtu dărueşte a sa moşie ce o aveà de pe moşul său, Mihail din Hulpăşeni, câtă se va alege, d-sale lui Ion Păladi marele sulgeriu, şi giupănesăi d-sale Nastasâicăi. 134

1700 (7208) Iunie 3. Dumitraşco Covăsăţ, din Bârlad, nepotul Drăgălinii, dărueşte nănaşilor săi, Gligori şi Ioniţă, fraţii lui Negruţ, a sa driaptă ocină din Hulpăşeni şi din Ibăneşti, partea moesă-sa, Drăgălinii, ca să le fie ocină şi moşie în veci. 134

1708 (7216) Fevruarie 9. Chiriac Stegariu vinde partea câtă i se va alege din Hulpăşeni, din tot hotarul a şasa parte, din partea Vitoleştilor, ocină şi moşie depe maică-sa, Maria, fata lui Ion Bole; aşijderea vinde şi o parte de pe moşul său, Ion Bole; ambele porţiuni—d-sale giupânului Ion Paladie vel vist. 134

1716 (7224) Fevruarie 25. Marica şi cu fiul său, Neculai, vând a lor moşie din satul Hulpăşeni, pe apa Smilii, ţinutul Tutovii, vel spatariului Ion Păladie, partea moşului lor Simeon Lehaciu, din bătrânul Boleştilor, asemine părţile lor din Suceveni şi Vlamnic, de pe apa Bogdănii, acelaş ţinut. 135

Pag.

1762 (7270) Noemvrie 2. Ştefan Popăscul vornicul de poarta alege şi hotărăşte părţile de moşie din satul Ibăneştii, pe valea Ibănii, ale lui Ioniţă Păladie biv vel visternic. 135

1767 (7275) August 25. Mai mulţi răzăşi din Ibăneşti fac schimb cu marele logofăt Ion Păladie, dând acestui 21 stânjini 3 palme moşie în Hulpăşăni, şi primind acelaş număr de stânjini şi palme de moşie în Ibăneşti. 137

9. Părţile din Coroeşti.

1666 (7174) Fevruarie 24. Zavantie, feciorul lui Toader Moloş, nepotul popii lui Zăgan, dărueşte d-sali lui Vasâli Gâlcă vătavu un loc de casă în Coroeşti şi cu 20 pământuri, ce i se vor alege,—pentru sufletul său şi ale părinţilor săi,—ce îi este această parte de moşie de pre unchiul său, Zăgan. 138

1691 (7199) Martie 10. Anghelușa, soţia răposatului Vasile Gâlcă, dărueşte o parte de moşie, din Corueşti, sfintei mănăstiri Bogdănii, spre pomenire. 138

1691 (7199) Martie 29. Alexandru, feciorul lui Constantin Şoitul, din Bicani, dărueşte lui Ion Bujoreanu giumătate de bătrân de moşie din Vlădeşti, de pe Bogdana, toată partea de pe tatăl său. 139

1706 (7215) Octomvrie 20. Antioh Constantin Vvoda scrie lui Ion Abaza post şi lui Toader Bujoreanu armaş, poroncindu-le să meargă să aliagă toate părţile de moşie a lui Ion Bujoranul ce ce are în satele Coroeşti, Vlădeşti, Rădăeşti şi Vişteleşti. 139

1723 (7231) Fevruarie 1. Toader Bujoranul biv vornic glotnii şi cu fiul său, Constantin, vând lui Ion Păladie biv. vel spatar 20 pământuri din Coroeşti, pe apa Bogdănii, ţinutul Tutovii,—cum şi alte părţi de moşie din Bicani, Vlădeşti, Rădăeşti şi Viştelești,—toate în 15 lei 139

1749 (7257) Iunie 13. Mărturie hotarnică prin care să aleg părţile de moşie a lui Toader Cuza pitar şi a lui Ion Lungul din Corueşti şi Vlădeşti, pe Bogdana, ţinutul Tutovii. 140

10. Părţile de moşie din Mânzaţi.

1630 (7139) Septemvrie 22. Moisăi Moghilă Voevod întăreşte lui Bejan armăşălul din Bicani cumpărătura unei prisăci de stupi, din Gura-Gruiului, dela Die şi sora lui Macrina, feciorii lui Costantin din Mânzaţi, drept 6 taleri de argint. 142

1665 (7173) Martie 12. Hinchichim, feciorul cupeţului Grăjdianu din Bârlad, vinde un bătrân de moşie din Mânzaţi, ce l aveà dela moaşă-sa Mărica Magda şi fratele acestia, Rusul peviţul (cântăreţul), care a fost pevit la Ieremia Voevod şi Mosăi Voevod. 143

1668 (7176) Maiu 3. Ilie şi alţii ai lui dăruesc lui Toader

Păladie biv stolnic toată partea de moşie ce o au în Mânzaţi cătă se va alege partea lui Costandin, vătămanul de Portăreşti, cum şi o altă parte de moşie tot din Mânzaţi. 144

1668 (7176) Maiu 24. Toader Găidarul şi alţii ai lui dăruesc stolnicului Păladie partea lor de moşie din Mânzaţi, ce li se va alege partea mamei lor Dragotă. 144

1669 (7177) Martie 25. Ilinca cu fratele său Gligoraşco şi cu mama sa, Mărica, adeveresc că Bucioc sân Creţului, la moartea lui, au dăruit un loc de grădină şi o prisacă (loc de prisacă) cu pomăt din deal, lui Toader Păladie stolnicul. 145

1669 (7177) August 24. Toader şi cu fratele său, Tiron, feciorii Anei, fata lui Gligori sân Fodor ot Mânzaţi, vând a lor driaptă ocină şi moşie, din Mânzaţi, partea de sus, d-sale stolnicului Păladie, drept 12 lei. 146

1674 (7183) Decemvrie 7. Bejan şi Costantin şi Vasilie fiii Măricăi, nepoţi lui Dragotă din Mânzaţi, dăruiesc a lor driaptă moşie, din acel sat, partea ce li se va alegi din bătrânul Dragotă lui Toader Păladi fostul visternic mare, ca să-i fie danie în veci. 146

1675 (7183) Aprilie 22. Ipatie, feciorul Mării din Mânzaţi, şi cu toţi fraţii săi dăruesc lui Enachi cluceriul partea moşului lor, Nicoară, din Mânzaţi, pentru mult bine ce le-au făcut. 146

1679 (7187) Martie 4. Crucian nepot lui Ciorneiu şi acesta nepot lui Fodor, din Mânzaţi, vinde din giumătate din bătrân a cince parte, ce se va alege, d-sale lui Enachi cluceriul drept 6 lei bătuţi. 146

1681 (7189) Aprilie 14. Gavril, feciorul lui Babiş din Mânzaţi, ţinutul Tutovii, şi cu femeia sa, Chirvăsia, şi cu toţi feciorii lor, vinde giumătate de bătrân din satul Mânzaţi, d-sale Predei postelnicul, drept 10 lei bătuţi, de s'a plătit de o nevoe. 147

1682 (7190) Iulie 15. Vasilie, fecior lui Iacob, nepot Anei din Mânzaţi, dărueşte a sa driaptă ocină, cumpărată de moşu-său Vâscan, ce este pe heleştiu, din giumătatea de bătrân a şasa parte d-sale postelnicului Enachi, fecior spatariului Păladi. 147

1685 (7193) Fevruarie 7. Grigore Bole călugărul şi cu feciorii săi dăruesc lui Enachi Paladi postelnicul, a sa moşie cât i să va alege în partea din sus a satului Mânzaţi. Zapisul s'a făcut în prezenţa lui Preda sulgerului şi a altor boeri şi oameni buni. 147

1687 (7195) Fevruarie 1. Tironeasa din Mânzaţi vinde postelnicului Ion Paladi o viişoară deacolo, a cărei loc îi fusăse dejà vândut mai dinainte vreme de bărbatu-său, Tiron. 147

1688 (7197) Noemvrie 21. Toader, feciorul lui Varlie din Mânzaţi, cu soţia sa, Anghelina, dăruesc cu limbă de moarte vtori postelnicului Ion Păladi a lor driaptă ocină şi moşie, parte ce li se

Pag.

va alegi din Mânzaţi; asemine îi dăruesc şi partea lui Bucium, câtă i se va venì, din Mânzaţi, care parte o ţin ei pentru partea din Dărăşti, vândută de Bucium lui Enachi clucerul din Ţifeşti. 147

1695 (7203) Martie 1. Vasile Vartic, din Mânzaţi, învinuit fiind pentru o pagubă ce s'a făcut de nişte hoţi lui Ion Păladie vtori logofăt, şi ne având cu ce plăti îşi pune zălog partea sa de moşie, de acolo, pentru 12 lei, cu cât i s'a învoit să plătească acea pagubă. 148

1696 (7204) Maiu 5. Feciorii lui Ignat Babiş, Gavril Halib şi Trifăilă, vând a lor moşie din Mânzaţi, ce se va alege, partea tatălui lor, din bătrânul Fodor, d-sale Ion Păladi vtori logofăt, drept un bou. 149

1697 (7205) Iulie 25. Andonie Croitorul şi cu femeia sa, Antonie, fata Drăgălinii, nepoată lui Gligorie Ciorneiu, din Mânzaţi, vând a lor moşie, din partea din sus, din înfundătură, şi din heleşteu, ce se va alegi partea femeii sale, Antonie, d-sali logofătului Ion Păladie. 149

1697 (7206) Decemvrie 30. Ionaşco, feciorul Anghelinii, fata lui Vartic din Mânzaţi, dă a sa moşie din bătrânul moşul său Vartic, partea ce i se va alegi, d-sale lui Ion Păladie vtori logofăt, 149

1698 (7207) Septemvrie 13. Gavril Borş şi cu femeia sa, Gherghina, fata lui Dumitru din Pănceşti, vând a lor moşie, câtă se va alege în Mânzaţi, d-sali lui Ilie Enachi marelui stolnic, care parte îi erà cumpărătură dela Filip, feciorul Sorii de Coroeşti. 149

1700 (7208) Iulie 20. Ilie Enachi vel stolnic, sân Enachi biv vel culcer, toate părţile sale de moşie din Mânzaţi, unele vechi dela moşu-său, Gheuca, altele cumpărături ale tatălui său, Enache Cluceriu, şi alte cumpărături ale sale, le dărueşte hinii sale Mariii, cucoanei, (copilei) d-sale cumnatului său, Ion Păladie vel sulgeriu. 149

1702 (7210) Iunie 14. Stratul feciorul Chiricii de Idrici, vinde părţile sale de moşie, din Mânzaţi, lui Ion Păladie ce a fost sulgeriu, drept 9 lei 150

11. Părţile de moşie din Tunsăşti, Sărbăneşti, Băloşeşti, Suceveni şi Horgeşti.

1653 (7161) Maiu 28. Mai mulţi breslaşi, ţărani şi împregiuraşi, adeveresc că au văzut cu ochii când Gligore Bole şi cu fratele său, Neculai Bole, au ezât un lac ce se chiamă Vlamnicul Sucevenilor (com. Bogdana jud. Tutova). 150

1662 (7170) Maiu 29. Ionaşco Bufăş, pentru 9 lei 8 costaudii, ce i s'a făcut bine de Neculai Bole, dă acestuia un bătrân întreg de moşie din Suceveni. 151

1665 (7173) Martie 15. Zavintie, feciorul lui Toader Mo-

Pag.

loşco, din Negrileşti, vinde giumătate de bătrân din Vişteleşti, moşie ce o aveà de pe moaşă-sa, Maria, sora lui Vişteal vornicul, d-sali giupânului Neculai Buhuş marile logofăt, drept 100 lei. 152

1666 (7175) Seplemvrie 8. Andriu din Avrămeşti dărueşte lui Neculai Buhuş vel logofăt 10 stupi cu un loc de prisacă, unde sânt stupii la sat la Avrămeşti, ţinutul Tutovii. 152

1666 (7174) fără lună şi zi. Ion şi Costantin şi Merăuţă, feciorii lui Ilimie, nepoţi lui Gligorie Surtă, din Ghergheşti, dăruesc lui Neculai Buhuş marile logofăt o moşie din partea tatălui lor, trii părţi, partea lui Ion şi a lui Costantin şi a lui Merăuţă din sat din Băloşăşti, pe apa Bogdănii, din satul Sitariului. 152

(Fără dală, probabil 1667). Ştefan Sâtariul din Vişteleşti (Bogdana), sărăcind din pricina slujbei de zlotaş, vinde nişte stupi ce i-a avut, cu loc de prisacă şi zămnic, în acel sat, lui Neculaiu Buhuş logofătul cel mare. 152

1667 (7175) Ianuarie 20. Savin, feciorul lui Strătulat din Vişteleşti, vinde o vie d-sale logofătului (N. Buhuş) drept 15 lei bătuţi,—şi via este dindeal de via lui Zavantie şi a lui Gavril Pălici. 153

1667 (7165) Martie 3. Ariton şi cu femeia sa, Malea, fata Durăi, nepoată Sâtariului, vând a lor părţi de ocină din Vişteleşti şi din Negrileşti, lui Neculai Buhuş vel logofăt, drept 50 lei bătuţi. 153

1667 (7175) Martie 4. Zavantie, fecior lui Toader Moloşco, nepot lui Vişteală (de gloată), şi cu Zmaranda, vând a lor ocină şi moşie din sat din Negrileşti, din bătrânul Mării, sora lui Vişteală vornicul.—d-sale Neculai Buhuş vel logofăt, drept 100 lei bătuţi, 154

1670 (7178) Maiu 8. Ionaşco Stârce şi cu fraţii săi, Gligori şi Vasâli, vând partea lor de moşie din sâliştea Vişteleştii, d-sale Aniţii logofetesăi răposatului Neculai Buhuş, primind deocamdată 50 lei şi rămânând a li se mai da cevà, ce va socoti, dupăce dumnaei va vedeà locul. 154

1670 (7178) Maiu 9. Ştefan, feciorul Ilenii, şi soru-sa, Maria, vând a lor moşie din Vişteleşti, d-sale Amţii logofitesăi răposatului Buhuş logofătul, drept 50 lei. 155

1690 (7198) Maiu 3. Constantin Vodă Cantemir, în temeiul a 23 zapise ce i s'au înfăţişat, întăreşte comisului Ştefan Cerchez şi soţiei acestuia, Acsiţa, stăpânirea asupra părţilor de moşie prevăzute în ele, danii şi cumpărături. 155

1690 (7199) Noemvrie 6. Ştefan Buzdugan cu limbă de moarte face danie toate părţile de moşie din Tunsăşti, pe Bogdana, vărului său Nastasă Bostaca. 160

1691 (7200) Octomvrie 1. Pavăl, feciorul Saftei lui Nechilor Tenchiu, vinde a sa ocină d-sale Ion Păladi vel spatar, giumă-

Pag.

tate din bătrânul Verdeş, din Tomceşti, pe Bogdana, ţinutul Tutovii, drept (loc alb). 161

1696 (7205) Iunie 25. Safta, fata lui Ţenchiu, şi cu feciorii săi, Alexandru şi Maxim, dăruesc d-sale lui Vasile Pleşca logof. al triilea, toată partea lor de moşie din Tunsăşti pe apa Bogdănii, partea de pe strămoşul lor, Ion Tunsul, câtă să va alege, — dându-i şi uricul cé-l au dela Pătru Vodă (Rareş). 161

1697 (7205) Iulie 13. Maxim, feciorul Petresăi, şi cu femeia sa, Aniţa, şi cu feciorul său, Gligoraşco, dau danie a lor driaptă ocină şi moşie ce o au din partea lui Juverdianu, din Tunsăşti, pe Bogdana, d-sale logofătului al triile. 161

1697 (7206) Noemvrie 1. Vasilache din Bogdana dărueşte partea sa de moşie, a treia parte din bătrânul Lavric din Băloşăşti, pe Bogdana, ţinutul Tutovii, câtă se va alege d-sale Vasile Pleşca, logofătul al triile. 162

1697 (7206) Noemvrie 23. Lazor din Bogdana dărueşte partea sa de moşie, câtă să va alege despre alţi fraţi ai lui din hotarul Băloşăşti, în partea din gios, despre răsărit, d-sale lui Vasile Pleşca logof. al triilea, — pentru mult bine ce i-au făcut. 162

1697 (7206) Decemvrie 8. Sandul, feciorul lui Dumitraşco Bolat, şi a Irinii, nepotul lui Ştefan din Banca, dărueşte un bătrân intreg din Suceveni, ce sânt pe Bogdana, în ţinutul Tutovii, de pre moşul său Ştefan, tatăl mâni-sa Irinii, d-sale Vasile Pleşca logofăt, pentru mult bine ce li-au făcut, dându-i acestuia şi uricul satului, ca să-şi facă drese gpod. 162

1697 (7206) Decemvrie 22. Ancuţa Scânteoaia, fata lui Ionaşc Băltag (din Bicani), şi cu fiii săi, fac danie lui Vasile Pleşca treti logofăt un loc de prisacă pe Bogdana, la siliştea Horgeşti (com. Bogdana, jud. Tutova). 162

1698 (7206) Octomvrie 8. Năstasă Bostaca cu feciorii săi Onil şi Ursul, moşia lor din Tunsăşti, pe Bogdana, partea Ioanei Buzdugănesăi, fetei lui Bălan, nepoată Marcului, — care li-a fost danie dela Ştefan, feciorul Ioanei, — o dăruesc acum lui Vasălie Pleşca logofătul al triile, pentru binele ce li-au făcut, — dând acestuia şi zapisul cel de danie pe care il avea dela Ştefan. 163

1708 (7216) Fevruarie 5. Lupul şi Toader, feciorii lui Vasilie, nepoţi Gafiei, fetei lui Surtă, dăruesc toată partea lor din siliştele Davideşti, Băloşeşti, Şărbăneşti, din bătrânul Surtă, a patra parte, pe apa Bogdănii, ţinutul Tutovii, d-sale marelui visternici Ion Păladi. 163

1715 (7224) Septemvrie 10. Vasilie şi Alexandru, feciori lui Ştefan Sâtariul, nepoţi lui Costantin Sâtariul, din satul Vişteleşti (Bogdana), vând d-sale Ion Palade vel spatar — părţile lor de

Pag.

moşie din Şărbăneşti, Băloşăşti şi Tomceşti ce se numeşte şi Tunsăşti,—toate pe apa Bogdănei; de asemine dânşii, împreună cu toţi fraţii, vând giumătate de bătrân din Şărbăneşti şi giumătate din Băloşeşti, pe Bogdana, şi giumătate din Brăneşti, ţinutul Putnii, pe gârla Putnii. 163

1715 (7224) Octomvrie 11. Ion Mijloc cu femeia sa, Stratia, şi Ştefan cu femeia sa, Anghelina, fetele lui Costantin Sâtariul, vând a lor moşie din Şărbăneşti, Băloşeşti şi Tomceşti, ce sânt pe apa Bogdănii, d-sale Ion Păladie vel spatar. 165

1716 (7224) Septemvrie 10. Vasile Sitariul şi frate-său, Alexandru, şi Ion Mijloc, ginerile Petrii, Ştefan, tij ginere Petrii, pentru nevoia ce au avut, au luat bani înainte dela vel vist Ion Păladie, în scop de-a-i da moşie din părţile ce au avut în Tomceşti, Băloşeşti, Inpuţita şi Sărbăneşti, ot Bogdana, urmând a se face zapisul de vânzare cel desăvârşit după alegirea acestor părţi. 165

1716 (7224). Acsiţa, soţia răposatului Ştefan Cerchez, fostul comis mare, dărueşte vărului său Ion Păladie vel spatar, mănăstirii Grăjdenilor, lui Vasile Costachie vel vornic, Lupului Codreanu şi lui Toderaşco Ion Paladie, diferite moşii sau părţi de moşii. 166

Iaşi, 1725 (7233) Iunie 17. Iliana, fata Alexandrei stolnicesăi Musteţoaia, vinde spatarului Păladi părţile sale de moşie din Suceveni, Horgeşti, Tunseşti, Băloşeşti, drept 2 boi şi 4 lei, pe care le moştenise dela moşul său, Vasile Pleşca fostul logofăt al triile, iar acesta prin danii dela diferiţi răzăşi. 168

1726 (7234) Ianuarie 8. Maria, giupâneasa răposatului Costachi sardariul, înpreună cu fii săi, Manolachi şi Iordachi, vinde părţile de moşie pe care le avea de la părinţi şi care fusesără a moşului său, Neculai Buhuş vel logofăt, tatăl maicei sale, - danii şi cumpărături din Vişteleşti, Negrileşti, şi Băloşeşti, pe apa Bogdănii, d-sale cuscrului său Ion Păladie biv vel spătar, primind deocamdată 30 lei, până se vor măsura acele părţi cu hotarnici. 169

1740 (7249) Noemvrie 21. Carte Gpod a Măriei Sale Grigorie voda Ghica, ce scrie la dumnealui stolnicul Vasile Sturza ca să hotărască părţile de moşie din satul Vişteleşti a d-sale răposatului Ion Paladi biv vel vornic. 170

1742 (7250) Iulie 20. Izvod de hotarnică di părţile de moşie din Vişteleşti a dumisale vornicului Ion Păladi. 170

1766 Noemvrie 30. Hotarnica moşiilor - Tomceşti, Şărbăneşti, Negrileşti, şi Suceveni,- a vel vornicului Ion Păladie. 171

12. Părţile din Rădăeşti, pe Bogdana.

1687 (7195) Maiu 20. Grigorie Răuţul şi cu femeia sa, Mărica, vând a lor driaptă ocină şi moşie din sat din Rădăuţi, ce iaste pe apa Bogdănii, toată partea ce li se va alege, drept 7 lei bani

Pag.

buni, cu vatră de sat, şi cu vad de moară, şi cu avaş de fânu, şi cu câmpu de ţarină, şi cu săpături, şi din pădure, şi cu tot vinitul. 180

(*Fără an, probabil 1690*) *Ianuarie 29.* Zloj vinde unchiului său, Filimon, partea ce erà cumpărătură de tatăl său dela Armaşul Anton, giumătate de bătrân, drept 4 taleri, cu tot vinitul, şi din ţarină, şi din câmp, şi dintr'apă, şi din pădure, şi din tutindere (din tot locul), cât i se va alege partea, giumătate din sat din Rădăeşti şi din Cepişti, cu tot vinitul. 181

(*Fără an şi lună, probabil 1692, în greceşte*). Sofronie Patriahul Ierusalimului scrie pentru satul Rădăeşti dela ţinutul Tutovii, de pe apa Bogdănii, ce a fost a Dabijii Vodă, şi Dabija Vodă l'au dat danie mănăstirii Bârnovii; şi după săvârşenia Dabijii Vodă ne având mănăstirea nici un folos de acel sat, au socoti egomănul dela sfânta mănăstire, dinpreună şi cu Doamna Dafina a răposatului Dabijii Vodă, şi au vândut acel sat visternicului Gheucăi drept 350 lei, cu cari bani au cumpărat nişte dugheni în târgu în Iaşi. 181

1695 (*7203*) *Iunie 20.* Doamna Anastasia a răposatului Duca Vodă, care a fost Domn ţerii Moldovei şi Ucrainii, adevereşte că partea de sat Rădăeştii ce a fost a răposatului Dabija Vodă, s'a vândut de egumenul mănăstirii Bârnova cu învoirea maicei sale. 181

1695 (*7203*) *Iulie 11.* Mitropolitul, Episcopii şi mulţi boeri ai ţării adeveresc pentru o parte din satul Rădăeştii, dela ţinutul Tutovei, că a fost dată de Dabija vodă, mănăstirii sale Bârnova, din codrii Iaşilor, iar după moartea lui, cu învoirea Doamnei Dafina, s'a vândut de egumen şi în loc s'au cumpărat nişte dughene în Iaşi. 182

(*Fără an, lună şi zi*). Andonie Ţiul sân Buhluianu şi cu fetели sali vinde a sa driaptă ocină şi moşie din silişti din Rădăeşti, ce iaste pe apa Bogdănii, d-sali giupânesăi Săminii visternicesăi Gheucăi, parte ce i se va alegi de pe Andoni Ţiul. 183

1700 (*7208*) *Maiu 25.* Anghelușa vornicеasa lui Gâlcă face danie lui Costandin, feciorul Arminii, ginerile Nastasâei Guroae, din Bârlad, un loc de casă în târgul Bârladului. 183

1708 (*7216*) *Fevruarie 5.* Lupul şi Toader, feciorii lui Vasălie, nepoţii Gafici, fata lui Surlă, dăruesc toată partea lor de silişte din Davideşti, Botăşăşti, Sărbăneşti,—din bătrânul Surlă, de pe apa Bogdănii, ţinutul Tutovei,—d-sali Ion Păladi visternicului cel mare. 184

(*In condică 1652, ce-i greşit, probabil 1710*). Dregătorii din târgul Bârladului adeveresc că au venit înaintea lor Onică, feciorul lui Vasilie Vâlcul, de s'au pârât cu Costandin feciorul Armenii, pentru o casă cu cămară din Bârlad. 184

Pag.

1716 (7224) Aprilie 20. Simina visterniceasa pune zălog la mâna ginerului său Ion Paladie vel spatar, moşia din satul Rădăeştii, pentru banii ce i-au împrumutat ca s'o scape de o datorie la un turc; în urmă, ne plătind, moşia a rămas a gineri-său. 185

13. Părţile de moşie din Dracsini.

1698 (7206) Septemvrie 1. Apostol Racliş cu feciorul său, Ion, vinde a sa moşie lui Lupan, partea din Dracsini, ce o are de pe giupâneasa sa, Catrina, fata vatavului Iftimi ot Dragomăneşti, drept 25 lei. 186

1712 (7221) Decemvrie 31. Feciorii lui Costantin Gherghescul, încăpând în robie la nişte Leşi, pentru a se puteà rescumpărà vând o parte de moşie lui Ion Păladie vel spatar, drept o bute de 100 vedre vin, şi vadra câte un tult, care se fac 33 lei 4 potronici. 186

1726 (7235) Noemvrie 28. Preotul Ştefan Bostaca, nepot lui Lupan, vinde partea sa de moşie, moştenire, din Dragsini, spătariului Păladie. 187

1767 (7275) Maiu 7. Grigorie Ion Calimah Voevod scrie biv vel stolnicului Costandin Sturza şi vornicului de poartă Antohi Luţi, ca să hotărască moşiile din Dracsini şi Mânzaţi ale vel logofătului Ion Păladi. 188

1767 (7275) Iulie 4. Nepoţii lui Lupaşc Gherghescul, pentru o datorie făcută de acesta, dau 66 pământuri şi dintr'un bătrân două părţi, din Dracsini, Stângaci, Manoiu, Cociobani, Ghergheşti şi Dragomăneşti, giupânului Ioniţă Păladi vel lovofăt. 188

14. Părţile de moşie din Mănoi.

(Fără dată). Vasile şi cu Zavantie vând o parte de ocină din sat din Mănoi lui Epure pârcălabul, pentru care Mirăuţă şi cu Oprea şi cu alţi răzăşi deacolo îi pârăsc lui Vodă că n'au moşie; şi li s'au hotărât ca să scoată zapisele cele bătrâne dela Epuri părcălabul şi să le dee pe mâna lui Mirăuţă şi Oprea. Zapisul acesta s'au făcut dinaintea vornicilor de Bărlad. 189

(Fără dată). Constantin, feciorul lui Mirăuţă din Ghergheşti, dărueşte parte de moşie ce i se va alegi din Mănoi, ţinutul Tutovei, pe Studineţ, giupânului Ion Păladie vel spatar, din tot locul cu tot venitul. 190

1665 (7174) Decemvrie 6. Popa Buguţa, feciorul Savii, nepot Fetiţii, dărueşte partea de moşie ce i se va alegi din Mănoi, de pe tatăl său, Sava, din bătrânul Sâban, d-sali lui Enachi, fiul d-sali stolnicului Păladie, şi o au dăruit pentru sufletul său şi a părinţilor săi. 190

(Fără an) Aprilie 10. Ion din Ghergheşti declară că a

Pag.

cumpărat o moșie dela Mănoi, mai gios de Gherghești, pe apa Studinețului, drept 5 lei, dela Mirăuță și frati-său, nepoții lui Samson de Albești, și aceștia mai pe urmă, ne fiind mulțumiți cu prețul, au stricat vânzarea. 190

1668 (7176) Maiu 30. Toader Găidarul și cu alții ai lui, cum și Anghelina, fata Todosăi, vând părțile lor de moșie din Corobănești și din Mănoi lui Păladie stolnicul, drept niște vite și bani. 190

1714 (7222) Martie 12. Constantin, feciorul lui Mirăuță din Gherghești, nepotul lui Iftimie Surtă, vinde parte de moșie ce i se va alege din Gherghești și din Dragomănești, lui Ioan Păladie vel spatar drept 30 lei. 191

1741 (7249) Ianuarie 15. Simeon, feciorul Măricăi din sat din Strâmba, nepotul lui Todoran ce-au fost paharnic, vinde toată partea de moșie ce i se va alege din Strâmba, din giumătate de sat a cince parte, d-sali Ursului de Zmeiani drept 12 ughi. 191

1771 (7279) Fevruarie 24. Ursul de Tomești dăruește un loc de prisacă la Tomești pre Ezăr în dial, d-sali lui Păladie marile visternic. 191

15. Părți de moșie și locuri de prisăci de pe Racova, tot ținutul Tutovii.

1587 (7095) Maiu 5. Petru Vodă (șchiopul) întărește Drăgălinii și fiiului aceștia, Bucium aprodu, stăpânirea unei moșii în sat în Pungești, pe Racova, ținutul Tutovii, cumpărată dela Agafton Episcopul de Roman pentru 320 ughi,—moșie ce fusăse închinată sfintei Mitropolii a Romanului de un călugăr Ioanichie monah, neam cu cumpărătorii. 192

1705 (7213) Devemvrie 2. Popa Alexandru sân popa Renți dăruiește d-sale Ion Păladi marele visternic o parte de moșie din Pungești de pe Racova, ținutul Tutovii. 193

1712 (7221) Noemvrie 8. Ion Solomon dă și dăruește lui Ion Păladi vel visternic a sa parte ce s'ar alegi din sat din Cursăci (Cursăști), ce este în ținutul Tutovii, din vatra satului și cu tot locul din tot vinitul, cu vad de moară, cu loc de prisacă, cu fânaț și cu țarină. 193

B. ȚINUTUL VASLUIULUI.

1. Zapise amestecate de moșii și locuri de prisăci.

1602 (7110) Fevruarie 12. Un ispisoc sârbăsc dela Irimia Moghilă Vodă întru care scrie și întărește pe un loc de prisacă, ce se chiamă Hodoriștii, ținutul Cârligăturii, cumpărat de Trifan sulgeriu, dela Berescul bătrânul său Giurgea. 194

1642 (7150) Fevruarie 2. Toader, ficiorul lui Trifan, din

Pag.

Melentişti, şi feciorul său, Tănasă, şi cu sora sa, Dochiţa, şi cu Ionaşco Mariş, i Istratie. feciorii Dochiţii,—vând drept 30 ughi un loc de prisacă şi cu pomăt cu tot, ce se chiamă Hodoreştii, d-sale vătavului de aprozi, Enachi, ficiorul visternicului Păladi, dând acestuia şi un dres dela Irimia Vodă. 194

1642 (7150) Martie 13. Ispisoc sârbăsc dela Vasilie Vodă prin care să întăreşte lui (Enachi) Păladi, vătavului de aprozi. locul de prisacă Hodoreştii ţinutul Cârligăturii, cumpărat dela Toader. feciorul lui Trifan, şi dela sora lui, Dochiţa, cu feciorii ei, Ionaşco Mariş şi Istratie. 194

1648 (7156) Maiu 17. Cara Eni şi cu fămeia sa, Tudora, fata lui Toader Bârlădeanul, care a fost Şoltuz în târgu Vasluiu, vinde un loc de prisacă cu livezi pre Racova, în ţinutul Vasluiului. visternicului Stamatie, drept 50 lei, pe care loc îl aveau dela părintele lor Bârlădeanul. 194

1653 (7161) Martie 17. Mihalache Comornicul, feciorul lui Ivanghelie, din târgul Vasluiului, vinde un loc de prisacă pre vale Racovii, în hotarul târgului Vasluiului, cu pomeţi şi cu tot locul cât birueşti un loc de prisacă şi cât au ţinut şi părintele său visternicului Statie, drept 30 lei. 195

1658 (7166) Maiu 19. Vasilca, ce-au fost postelnicească. vinde o prisacă cu 50 stupi, cu loc cu tot, giupânului Enachi, drept 60 ughi. cumpărată dela Todiril (Toader). 195

1689 (7198) Septemvrie 1. Cârstâna, fata Gramii stolnicului, nepoata lui Orăş hatmanul, giupâneasa răposatului Statie, ce-au fost clucer mari, dărueşte lui Ion sin Toader Păladi nişte locuri de prisăci pe apa Racovii, în ţinutul Vasluiului, cu pomeţi şi cu locuri de fân, cumpărate dela Cara Iani şi cu fămeia lui, Tudora, şi dela Mihalachi Comornicul, feciorul lui Ivanghelie, din Vasluiu. Aşijderea şi o sâlişte pe Vilna, în ţinutul Vasluiului, cu loc de prisacă, şi cu loc de fânaţă, şi loc de casă cu pomăt. 195

1701 (7209) Septemvrie 12. Târgoveţii Vaslueni vând lui Ion Păladi vel sulger două locuri de prisăci cu pomăt cu tot, ce le aveau dela moşii lor. destupate şi curăţite de ei,—şi care locuri erau la Rădiul lui Barbă, în gura Racovii. 195

1704 (7212) Maiu 26. Andronic şi cu fratele său, Stratulat, feciorii lui Ioan Răciul, dăruesc vel visternicului Ion Păladie părţile lor de moşie din Băliţini şi Tărăcini, pentru un bine ce li-au făcut. 196

1704 (7212) Iunie 25. Andrieş sân lui Vasălie Ooatul, din Gârce, face danie un loc de prisacă cu pomât din poiana Onicenilor, de pe Bârlăzel, din ţinutul Vasluiului, giupânului Ion Păladi vel visternic. 197

Pag.

1705 (7213) Noemvrie 26. Mihai Racoviță Vodă înputernicește pe Ion Păladi vel visternic, ca să fie volnic a ține și a oprì și a stăpânì un loc de prisacă, ce iaste pe Sohulin, la ținutul Vasluiului, cu pomăt și cu tot venitul ;—care loc a fost danie părintelui d-sale, răposatului Paladi, ce-au fost vornic mare, dela Iurașcu și dila fimeia acestuia, Chidina, și cu fata lor, Dafina, ce a fost acel loc de prisacă a tătâni-său, Micului, dela tatăl lui, Gliga. 197

1708 (7216) Decemvrie 14. Toader, feciorul Leahului și a Mariei, din Zăpodie, de pre Teleajna, din ținutul Vasluiului, dă un loc de prisacă cu pomăt, ce a pus el acolo în Zăpodie, giupânului Ion Păladi visternicul, ca să-i fie driaptă ocină și moșie în veci. 197

(Fără an, lună și zi). Zlata Ursoaia, fiind apucată cu om Domnesc cu cibote de către Ion, feciorul Oprii, pentru 10 lei, cerà datoare, îi dă acestuia toată moșia ce o aveà (în Ciofeni, pe Tilijna, ținutul Vasluiului), cu pădure, câmp, locuri de prisăci, izvoară de fântână, țarină de pâne, loc de fânață, și cu pomeți. 198

1713 (7221) Iulie 29. Ion feciorul Oprii, din târgul Vasluiului, dăruește giupânului Ion Păladi vel spatar, partea Zlatii, din Ciofeni ot Tilijna, ținutul Vasluiului. 198

2. Sat întreg Tătărașii.

(Fără veleat, între 1616-1619 sau 1623-1626). Ispisoc sârbesc dela Radu Vodă, prin care se întărește unui Grigorie aprodu pe o parte de ocină din sat din Munteniști, ce iaste danie dela Borce, feciorul Tomii, nepot Oprii. 198

1638 (7146) Fevruarie 22. Ispisoc sârbesc dela Vasilie Vodă, prin care dăruește hatmanului și părcalab Sucevei Gavril, pentru dreaptă și credincioasă slujbă ce a făcut Domniii și Țării, un sat anume Tătărașii ot Vasluiu, pe apa Bârladului, care hotar a fost Domnesc din hotarul târgului Vasluiului. Și i-au mai dat și trei sălașe de țigani. 198

(Fără veleat, proabil anul 1658). Zapis a Saftii medelniceroai, fata răposatului Gavril hatmanul, ce au dat danie satul Tătărași la svânta mănăstire Agapia și apoi a rămas ră danie. 198

1660 (7169) Octomvrie 1. Radul biv stolnic, pentru 600 lei împrumutați dela Apostolachi, pune zălog satul Tătărașii, ce-i de ocol dela târgul Vasluiului 199

1661 (7169) Aprilie 30. Abază, feciorul lui Gavril hatmanul, și cu alți ai lui, pentru 600 lei bătuți ce Radul stolnicul dorià lui Apostolachi, vând acestuia satul Tătărașii cu mori în apa Bârladului, și 5 fălci de vie la Huși,—pentru care mai primesc dela Apostolachi încă 500 lei. 199

Pag.

1662 (7170) Ianuarie 22. Boerii din Divanul Domnesc adeveresc că s'au pârât înaintea lui Vodă (Eustratie Dabija) egumenul şi tot soborul dela m-rea Agapia cu Ursachi marele vameş şi Apostolachi spatarul al doilea, pentru satele Ipoteştii dela ţinutul Sucevei şi Tătăraşii dela al Vasluiului, dând rămaşi, judecata Domnească, pe călugări. 200

1662 (7170) Ianuarie 22. Evstratie Dabija Voevod, dând rămaşi pe călugării dela Agapia, în procesul pentru satele Ipoteştii şi Tătăraşii, întăreşte boerilor Ursachi marele vameş şi Apostolachi al doilea spatar stăpânirea asupra acestor sate. 202

(1663 7171) Iunie 14. Aşezarea făcută de Dumitraşco vornicul de poartă, din ordin Domnesc, între Costandie, egumenul dela sfânta mănăstire dela Zugravi (Lipovăţul), şi între Apostol spatarul al doilea, pentru nişte mori pe apa Bârladului la Tătăraşi, din jos de Vasluiu. 203

1668 (7176) Maiu 29. Ilieş Alexandru Vodă scrie credincioşilor săi boeri, Ilie Sturza stolnicul cel mare, Nacul ce a fost stolnic, Gavriliţă ce a fost sardar, ca să meargă la Vasluiu şi după semnele arătate în hrisovul de danie, să pună stâlpi de peatră la bucata ce a dăruit lui Postolachie marele paharnic, din hotarul târgului Vasluiu, spre a fi de hrană din destul satului dumisale Tătăraşii, ce îl aveà acolo cumpărat dela feciorii răposatului Gavril hatmanul. 204

1668 (7176) Maiu 29. Ilieş Alexandru Vodă dărueşte vel paharnicului Postolachi, o parte de loc din hotarul târgului Vasluiului, spre a fi hotar satului d-sali Tătăraşii, ce era cumpărat dela feciorii răposatului Gavril hatmanul. 205

1668 (7176) Iunie 17. Raportul către Iliaş Alexandru Vodă din partea boerilor rânduiţi, Ilie Sturza stolnic, Gavriil Costachi sardar, şi a altor boeri şi târgoveţi din Vasluiu, arătând chipul cum şi pe unde anume au ales hotaru în semni satului Tătăraşii a d-sale vel paharnicului Postolachi. 207

1668 (7176) Iulie 5. Ilieş Alexandru voevod, în urma hotărniciii făcute de boerii rânduiţi, întăreşte paharnicului Apostolache stăpânirea asupra satului Tătăraşii, ce-i lângă târgul Vasluiului. 209

1671 (7179) Iulie 19. Carte dela Duca Vodă către Postolachie, fost paharnic mare, prin care întăreşte obiceiul ce se făcuse ca locuitorii satului său, Tătăraşii, să n'aibă oprelişte de a se hrăni pe moşia de alături a târgului Vasluiu. 211

1691 (7199) Maiu 17. Ispisoc dela Costantin Cantemir Vodă întru care scrie asemine dupăcum scriu ispisoacele dela Ilieş Alexandru Vodă, iarăşi tot în semne,—lui Ştefan Miclescu 211

1693 (7201) Iulie 8. Carte gospod dela Costantin Duca vodă

7202
5509
7193

Pag.

3. Sat întreg Părtănoşii.

Pag.

lui Ion Potlog vornicul de gloată partea de moşie din Părtănoşi, cumpărată dela Ion, feciorul lui Necoară, 218

1624 (7132) Aprilie 8. Radu Vodă întăreşte lui Ion Potlog vornicul partea de ocină, din sat din Părtănoşi, cumpărată dela Ion, feciorul lui Necoară. 219

1625 (7134) Noemvrie 30. Carte dela Radu Vodă în chestia luării a trei vaci cu viţăi şi a unui bou de către Lie dela Ion Potlog fostul vornic pentru cisla satului Părtănoşii, arătând că Ion Potlog n'are treabă cu cisla acelui sat. 319

1626 (7134) Iunie 18. Carte dela Miron Barnovschi Vodă către vel vatagul (loc alb), arătând că s'a jăluit Ion Potlog ce a fost vornic, pre Lie şi pre Răzăşii lui, din Părtănoşi, zicând că i-au luat aceştia trei vaci cu viţăi şi un bou pentru Cisla oamenilor lui Lie, anumi Nistor şi Pahul (loc alb), şi Ion Potlog n'are nici o triabă cu Cisla satului, precum au arătat şi pecetluit dela Mihălachi (Cantacuzino) postelnicul şi Cărţi dela Radu Vodă, că n'au avut nici o triabă cu Cisla lor. Drept aceia, să meargă şi unde vor află din bucatele lui Lie, şi a lui Andronic, şi a Paholcii, şi a lui Nistor, şi a răzăşilor lui, să aibă a luà aceste vite ce mai sus scrie. 219

1626 (7134) Iunie 20. Miron Barnovschi Vodă întăreşte lui Ion Potlog biv logofăt cumpărătura unei părţi din Părtănoşi dela Chirila Slavu, feciorul lui Vasâle, nepot Anei Neagoae. 220

1629 (7137 Martie 3. Miron Barnovschi Vodă înputerniceşte pe Ion Potlog vornicul a opri şi a ţinea partea de ocină din Părtănoşi, ţinutul Vasluiului, ce se va alegi, partea lui Nistor, şi a Paholicii şi a săminţiei lui Lie, de acolo, pentru un bou şi două vaci, una cu giuncul alăture, iar una cu viţăl, pentru dabila lor, iar părându-le cu strâmbu, să meargă să stea faţă înaintea Domnii sale. 220

1629 (7138) Octomvrie (fără zi) Carte dela Alexandru Vodă (coconul) prin care Ion Potlog, ce a fost vornic, este înputernicit a ţineà şi a opri partea de ocină a Paholcii şi a lui Nistor, ce se va alege din —Părtănoşi— drept un bou şi 2 vaci cu viţăl, ce i s'au luat dabilile lor, şi cui va părea cu strâmbul, să meargă ca să stea faţă înaintea Domnii sale. 221

(Fără an) Aprilie 1. Chirila Orbul, feciorul lui Vasâlie, şi Ion Scai, nepotul său, feciorul lui Necoară, nepoţii Anei Negoae, strănepoţii Stanii lui Micu Părtănosu, vând partea lor de ocină din Părtănoşii-de-sus, a trie parte, prietenului lor Ion Potlog ce-a fost vornic, drept 2 boi buni, biciluiţi (preţeluiţi) drept 50 taleri,—din uricu ce-au avut dela Pătru Vodă, din ţarină, din vatra satului, din iaz şi din grădini cu tot venitul. 221

1632 (7141) Septemvrie 16. Alexandru Ilieş Voevod porunceşte ca să se iee dela oamenii (vecinii) lui Lie 2 vaci cu viţei şi un bou şi să se dee lui Ion Potlog, ce a fost vornic. 221

Pag.

1635 (7143) Ianuarie 24. Ghervasia, soacra lui Istratie și a lui Necoară, vinde a sa ocină din Părlănoși popii lui Căldare, față fiind egumenul Chiriac și tot soborul dela sfânta mănăstire ce se cheamă Zugrav (Lipovăț). 222

1635 (7143) Iulie 20. Simion și Bejan și Nastasia și Irina și Protasie, feciorii lui Pășcanu, nepoții Paholcii, și Ioana, fata Paholcii, de Părtănoși, vând preutului Andronic, drept 30 lei, a lor driaptă ocină și moșie, toate părțile lor din sat din Părtănoși. 222

1638 (7146) Iulie 20. Antima, fata lui Andrii și Isac, feciorul lui Petco din Părtănoși, fac danie părțile lor de moșie popii lui Andronic, deacolo, pentru sufletul lor și al părinților lor. 222

1639 (7148) Septemvrie 15. Gavril, din Părtănoși, vinde partea sa de ocină preotului Andronic, drept o iapă cu mânz prețuită 9 ughi, și o vacă cu vițel, și pâne de 5 ughi bani. 223

1641 (7150) Septemvrie (fără zi). Dumitrașc Lencă vinde a sa moșie, cumpărătură, la Părtănoși, d-sale vătavului Golâe. 223

1645 (7153) Aprilie 20. Toader, feciorul lui Vasâlie, nepot Marcii, și cu fămeia sa, Onopiam, vând lui Ursu partea lor de ocină, din Părtănoși, ce să va alegi dintr'un bătrân giumătate, drept un bou și boul s'a socotit 3 ughi, și pâni de alți 3 ughi. 223

(Zapis fără veleat). Grigorie, feciorul Anii, vinde lui Vasâlie partea sa din Părtănoși drept 2 boi, dinaintea a câți-va oameni din Părtănoși. 224

1652 (c. 7160). Dămian și cu soția sa, Sofronie, și Vasâlie, fratele Sofroniei, feciorul lui Gligorie, nepoții Dârdului, vând lui Chirilă, feciorul popii (Andronic), drept 20 lei, părțile lor, ce se vor alege, din Părtănoși, partea din sus. 224

1652 (7160) Fevruarie 20. Vasilie Vodă Lupul dă dreptate lui Chirila, feciorul popii Andronic, din Părtănoși, și respinge pâra adusă asupra lui de Zalot aprodu și Mihalce, deacolo,—pentru părțile de moșie ce Isac și Antimia făcuse danie popii, spre a fi pomeniți și grijiți după moartea lor. 224

1652 (1760) fără lună și zi. Iftimie sân Căldare mărturisește că a luat 7 lei bătuți dela vătavul Golâe pe moșia din Părtănoși, partea din sus, fără alt zapis ce iaste la d-lui. Deci, când i s'a mai alegi, ce i s'ar mai face, să-i mai dea. 225

(C. 1600). Necoară, feciorul lui Macovei, din Brănești, mărturisește că, vânzând logofătului Nacul a patra parte din bătrânul Dârdului din Părtănoși și primind 4 lei, după moartea logofătului a mai primit dela logofeteasa și restul de 1 leu și giumătate, plătindu-i-se astfel moșia de istov. 225

(Fără an, lună și zi c. 1670). Raportul lui Costandin Că-

C. ȚINUTUL TECUCIULUI.

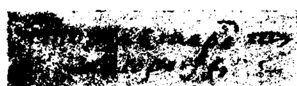
1. Sat întreg Blăneștii.

D. ȚINUTUL PUTNEI.

1. Sat întreg Olișăștii.

2. Părțile de moșie din Bătinești.

Facsimilele de care e vorba în prefață.

—Toma starosti de *soronari* (D. B. vol. I pag. 9 și vol. II, pag. 24).

=Sau care ar *lăuși* zapisul meu sau l'ar mistui ca să întunece pomana ce-am făcut. (D. B. Vol. I, pag. 15).

ONORAȚII

Jud. Tutova

Din Bârlad

D-l I. Em. Pallady
D-na Ecaterina I. Em. Pallady
D-na Elise Pallady
D-l Colonel Naumescu Gheorghe
D-l Alecu Pallady
D-na Aglaia Corbu
D-na Hélène T. Emandy
D-ra Clemansa Kostachi
D-na Profira Portășescu
» Natalie Dimopol
» Mina S. Popa
D-ra Eva Arghir
D-na Maria Ghimuș
D-ra Florica Codreanu
D-na Ecat. V. Cristescu
D-l Nicolae Petrescu
» Pavelescu, adm. fin.
» E. Juvară
» E. Andrei, farmacist
Dr Mihail M. Borș
N. D. Neștian
» C. Arghir
» Căpit. Saint-Georges
Păr. Econ. I. Arteni
D-l N. Juvară

ABONAȚI

D-l D. Mironescu, prof.
» Șt. Paruș
» I. Dumitrescu
» I. G. Popa, instit.
Bibl. Reg. 2 Roșiori
Banca Tache Protopopescu
» Moldovei de jos
» Tutovei

Din com. Zorleni

D-l M. Lupescu
» Halaramb Popa

Din com. Banca

Păr. Ec. Enache Telibașa
D-l Vasile Diaconu, cânt.
» Gh. T. Chiriacescu
» Gh. Palade
» Ilie T. A. Dochiței

Din com. Floreșți

Păr. Ec. C. Antonovici
D-l Gh. Constantinescu
» T. Aritonescu

Jud. Ilfov

Din Bucureșți

I. P. S. D. D. Konon Mitropolit Primat

P. S. S. Arh. Valerian Râmniceanu
P. S. S. Arh. Evgh. Piteşteanu
P. C. S. Arhim. I. Scriban
» » » » F. Balamace
P. C. Econ. I. Iordăchescu
» » » D. Georgescu
D-na Ana-Maria de Luca V. P.
D-l Alex. Eesarhu
» Dr. Brukner
Toni Chiricuţă
Tudor P. Rădulescu
D. Stănescu
» Mihail Codrescu
» Stoica Dumitrescu
Bibl. Ext. grad. II

Jud. Covurlui

Din Tg. Bereşti

D-l Gh. Strătulescu rev. şc.
P. C. Ec. Ştefan Bogatu
D-l Nicolae I. Antonovici
I. V. Mihăilă
Banca Pop. „Horincea"
Soc. Cult. „Sp. Haret"

Jud. Fălciu

Din Huşi

Cancelaria Sf. Episcopii

Directorul Cancelariei
Păr. Alex. Ghiga
» Ec. C. C. Vasiliu
D-l Gh. Andriescu, av.
» N. N. Cişman
» Dr. N. Lapteş
» Adam Mitache

Din com. Olteneşti

D-l Iancu T. Ursulescu
» N. Teacă
» Dr. Moscovici

Iaşi

D-l A. C. Cuza, prof. univ.
» I. Ursu, » »
Păr. Ec. Pavel Savin
» » C. Bobulescu
» » I. Andriescu

Ploeşti

D-l Dr. Negruzzi
» » C. Vasiliu
G. V. Manoliu

Jud. Tecuci

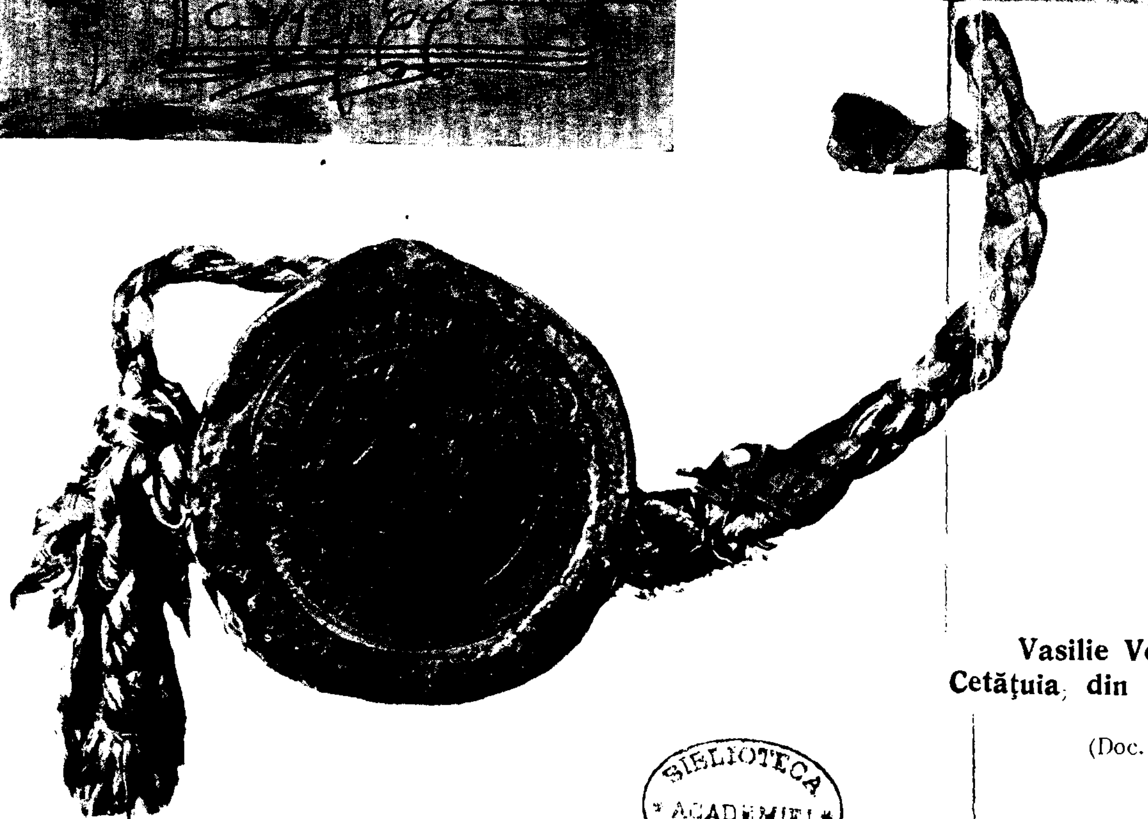
Din Călmăţui

D-l I. G. Beldie
» N. Lungu

ÎNDREPTĂRI

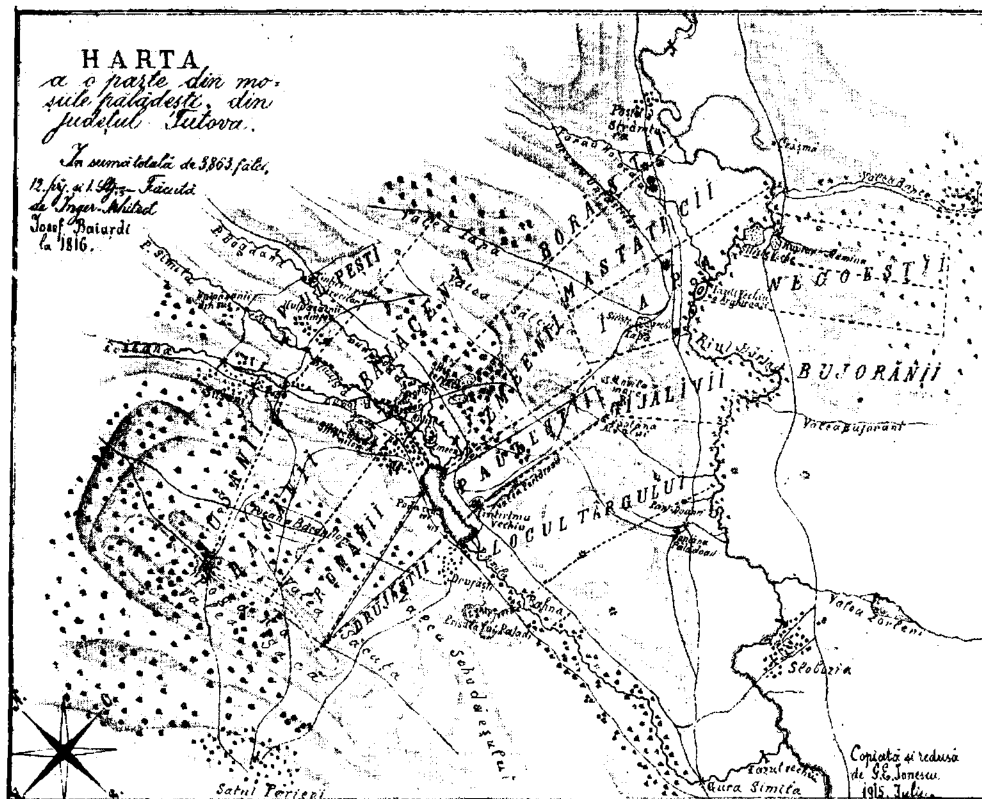
Pag.	*Rândul*	*In loc de:*	*Să se citească:*
32	20	din 17	din 16
41	29	dânşii	dânsa
50	11	Raşotă	Başotă
86	29	Creiului	Creţului
94	16	duplicat	publicat
139	4	au	am
217	8	1725	1726
269	36	port	post(elnic).

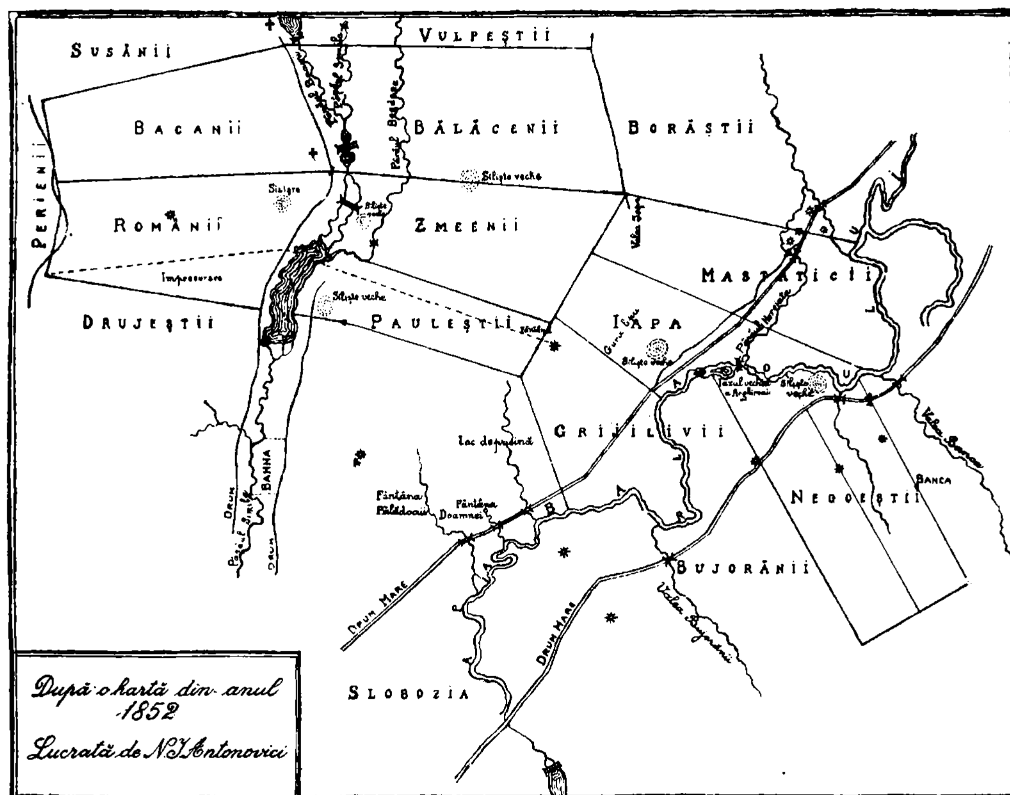

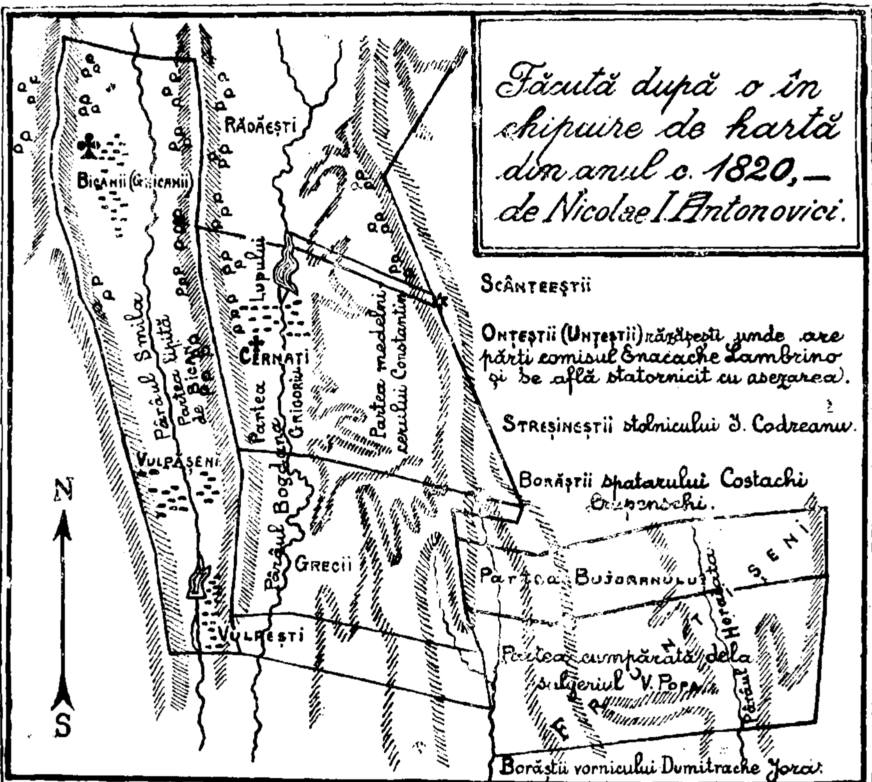

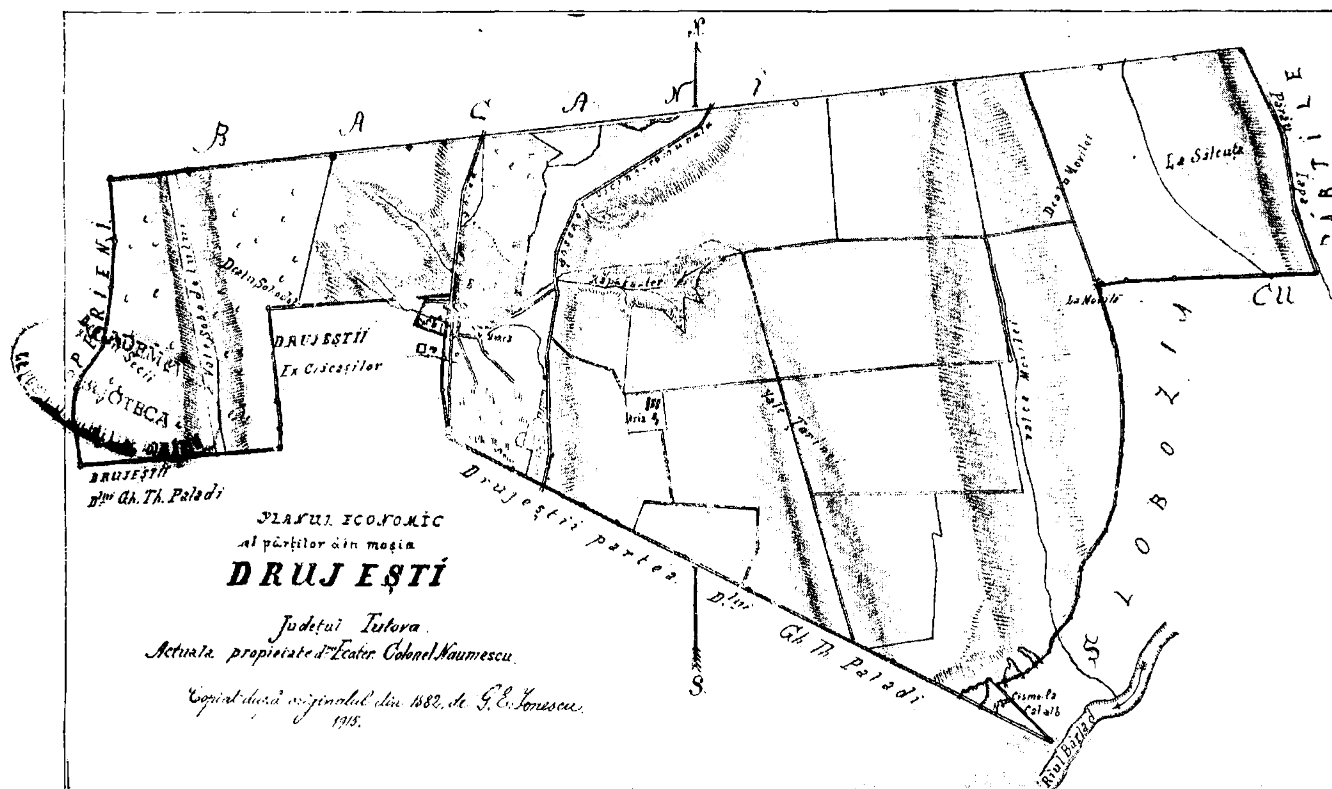
Vasilie Vodă Lupu dărueşte lui Pălădie vel vameşul s Cetăţuia, din hotarul târgului Bârladului, în anul 1637.

(Doc. I)

HARTA
a o parte din moşiile Prălădeşti, din judeţul Tutova.
In sumă totală de 3,863 fălci, 12 prj. şi 1 Stj. — Făcută de Inger-Achitect Josef Baiardi la 1816.
R. Bogdana
R. Simila
BUJORĂNII
LOCUL TÂRGULUI
Valea Bujorani
Valea Zorleni
Slobozia
Satul Perieni
Aura Simila
Copiată şi redusă de G. E. Jonescu. 1915. Iulie.

VULPEȘTII
SUSĂNII
BACANII
BĂLĂCENII
BORĂȘTII
PERIENII
ROMÂNII
ZMEENII
DRUJEȘTII
PAULEȘTII
IAPA
NEGOEȘTII
BUJORĂNII
SLOBOZIA
BAHNA
BANCA
DRUM MARE
Lac de pădină
Fântâna Doamnei
După o hartă din anul 1852
Lucrată de N. I. Antonovici

Făcută după o închipuire de hartă din anul c. 1820, — de Nicolae I. Antonovici.
Scânteeștii
Onteștii (Unțeștii) răzășești unde are părți comisul Enacache Lambrino și se află statornicit cu așezarea.
Streșineștii stolnicului I. Codreanu.
Borăștii spatarului Costachi
Rădăești
Bicanii (Gricanii)
Pârâul Smila
Partea lipită de Bicanii
Vulpășeni
Cernați
Partea Lupului
Pârâul Bogdana
Grigoriu
Partea medelnicerului Constantin
Grecii
Vulpești
Partea Bujoranului
Partea cumpărată dela sulgerul V. Popa
Pârâul Horodiștea
Borăștii vornicului Dumitrache Jora.
N
S

PLANUL ECONOMIC
al părților din moșia
DRUJ EȘTI
Județul Tutova
Actuala propietate d-na Ecater. Colonel Naumescu
Copiat după originalul din 1882, de G. E. Ionescu
1915.
N
S
B A C A N I
DRUJEȘTII
Ex Criscaților
DRUJEȘTII
D-lui Gh. Th. Paladi
Drujeștii partea D-lui Gh. Th. Paladi
La Sălcuța
La Movilă
Drumul Movilei
Valea Morilei
Gara
Cișmeaua Calalb
Râul Bârlad
SLOBOZIA
PĂRȚILE
Drumul Sotociului